

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN
mediamiek ontvangen en uitleggen
door de „Orde der Verdraaggenooten”
te 's-Gravenhage

M A A N D B L A D.
(10 nrs. per jaar)

I N H O U D.

OKTOBER 1975.

21e jaargang.
Nummer 1.

ACHTERGRONDEN VAN DE WERKELIJKHEID

Leven in de gedachten van anderen	CI blz. 2
Technocratie	CI " 9
Conferentie	CI " 16

DOE HET ZELF

Vorbereiding	CII " 2
Magisch werken	CII " 11
Kosmos	CII " 14

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

ACHTERGRONDEN VAN DE WERKELIJKHEID

INLEIDING.

Dit is een poging om het gebeuren van uw wereld en uw leven te benaderen op een andere manier dan gebruikelijk is. Want de vraag wat werkelijkheid is, kan niet zo gemakkelijk worden beantwoord.

Als op het toneel een hypnotiseur iemand een glas water laat drinken dat hem smaakt als de beste wijn, dan lachen wij allemaal en zeggen: Die man is op dit moment in een toestand die niet normaal is. Maar hoe zou het zijn, als iedereen zou denken dat water wijn was en iedereen zich zou bezatten aan een glaasje water? Dan zou men een ieder die zegt: dat is water en geen wijn, voor gek uitmaken. Wat zou het verschil zijn? Een hypnotiseur. Iemand, die een invloed uitoefent waardoor de waarden veranderen. De vraag: wat is de werkelijkheid? zullen wij dan ook moeten beantwoorden met: De werkelijkheid is datgene wat wij in de zuivere feiten kunnen vinden. Zelfs die zuivere feiten zijn niet helemaal onaantastbaar. Maar ergens moeten wij een grens trekken. De grens, die wij in deze cursus zullen hanteren is:

De werkelijkheid is al datgene wat niet slechts door menselijk denken, maar ook door alle handelingen, door alle gebeurtenissen en door alle reacties van materialen en andere levende wezens als feitelijk wordt bevestigd.

Ik heb deze definitie gekozen, omdat de mens voortdurend interpreteert. Die interpretaties zijn niet spontaan en alleen uit hemzelf voortgekomen als men wel pleegt te veronderstellen. Ik weet dat van onze kant uit geïnspireerd kan worden. Als wij inspireren, proberen wij de mensen de feiten te laten zien. Maar er zijn ook andere krachten, die in de werelden van de geest bestaan en die juist proberen een mens iets te laten zien wat niet zo is. Er zijn kosmische invloeden, die de reacties van de mens op de feiten veranderen en dan ziet hij zijn wereld ineens anders worden. Hij beseft het zelf niet, vooral als het een invloed is die bijna iedereen beroert. Het feit blijft echter bestaan: de werkelijkheid kan veranderen.

Het zal u ook duidelijk zijn dat in de gehele geschiedenis van de mensheid dergelijke invloeden altijd weer een rol hebben gespeeld of gespeeld kunnen hebben. Ook hieraan zullen wij aandacht besteden al is het alleen maar om parallellen te kunnen trekken en duidelijk te maken welke toekomstige ontwikkelingen bijna onvermijdelijk zijn, rekening houdend met een gelijkblijvende suggestibiliteit van het gemiddelde van de mensheid. Ons onderwerp is dus: zoeken naar de werkelijkheid en het beschouwen van alle invloeden, die achter datgene wat de mens als werkelijkheid beschouwt, verborgen is.

-:-

LEVEN IN DE GEDACHTEN VAN ANDEREN.

EERSTE LES.

Als u ooit mediamiek bent geweest, dan zult u ontdekt hebben dat u plotseling in een werkelijkheid staat die heel anders is. Of u leeft opeens in een wereld die u niet kent. U gaat zonder lichaam door uw eigen wereld heen en u slaat gade. Misschien ziet u ook plotseling in de mensen heel andere waarden en weet u ineens heel andere dingen dan u normaal pleegt te weten. De beïnvloedende geest is degene die hier bepaalt wat voor u op dat ogenblik werkelijk is.

Uw eigen wil, uw eigen geaardheid hebben grote invloed, indien u te maken heeft met lichtende geesten. Maar wordt u door een duistere geest gedomineerd, dan heeft u zelfs deze mogelijkheid niet meer. Dan is het een ondergaan in de gedachteninvloeden die een ander op u afzendt. Suggestie, zeker. Maar een suggestie die zo alomvattend is, dat zelfs uw lichaam daarop gaat reageren en dat uw emotioneel beleven dit als een feit aanvaardt.

In uw wereld hebben wij te maken met aardgebonden geesten. Een aardgebonden geest is iemand, die uitgaat van zijn eigen stoffelijk bestaan en die voortdurend zal proberen om bepaalde fasen van dat stoffelijk bestaan te herhalen. De dronkaard wil drinken. De vrek wil zorgen dat er geen geld wordt uitgegeven op een volgens hem onnodige manier. De gulzigaard zal meer willen eten. De zinnelijke zal zijn zucht naar voortdurende prikkels bevredigd willen zien. En als hij het zelf niet kan, dan probeert hij in de gedachten van anderen mee te leven. De dronkaard probeert bevrediging van de drank te vinden in de uitstraling, de beleving en de lichamelijke reacties van de drinker. De gulzigaard doet hetzelfde misschien in een chic restaurant of desnoods ergens in een gaarkeuken.

Het is duidelijk dat die geesten daarbij invloed proberen uit te oefenen. De overgegene dronkaard wil meer van die prikkels hebben dan de drinker uit zichzelf misschien gegeven zou hebben en hij probeert hem dus aan te zetten tot meer drinken. Hij verlegt de grens van wat de persoon zelf nog aanvaardbaar vindt. Het resultaat is, dat de drinker in plaats van alleen maar een beetje vrolijker volledig dronken wordt; dat de smulpaap blijft doorsmullen totdat hij feitelijk een veelvraat wordt etc.

Hier hebben we dus een invloed, die al heel dicht bij uw wereld ligt en die de mens toch kan beïnvloeden. Maar zal degene die eet of drinkt dit ooit beseffen? De praktijk wijst uit dat hij dit niet voelt als een invloed van elders. Hij ziet het gewoon als een eigen kwaliteit. De denkbeelden, waarmee de ander suggestief probeert dit méér gebruiken van bepaalde prikkels en mogelijkheden te stimuleren, beschouwt hij als deel van eigen denken en gebruikt het als argument om zich in de wereld te verontschuldigen. Er is dus een beïnvloedingsmogelijkheid.

Maar stel nu eens, dat er iemand is die de mensheid haat. Ook dergelijke entiteiten zijn er. En stel, dat hun haat een antwoord in een mens vindt, want er moet ergens een zekere gelijkheid van denken, van behoefte zijn, anders is een dergelijk contact niet goed mogelijk. Dan is datgene wat u eens alleen in uw gedachten als aanvaardbaar zou zien (b.v. iemand tegen de grond slaan omdat hij u ongewild beledigt of per ongeluk tegen u aankomt) nu plotseling een noodzaak geworden. Want lijden of pijn veroorzaken is voor die entiteit prettig. Het is een bevrediging van zijn haatgevoelens. Hij suggereert u dus dat het de enig juiste manier is om zo op te treden; en als dit in u ligt, dan reageert u op die gedachte. Opeens is dan de wereld voor u vol met slachtoffers die u moet tiranniseren. Vreemd? Neen, vreemd is het niet.

Het is alleen een verschuiving van gevoel, van begrip. Kortom, een kleine verandering in uw waardering van de werkelijkheid waarin u denkt te leven.

Er zijn natuurlijk ook goede geesten. Heel veel zelfs. Deze kunnen niet zo dwingend optreden, omdat ze respect moeten hebben voor uw persoonlijkheid. Maar op een gegeven ogenblik gaat u bijna te ver. Dan is er opeens een entiteit die tegen u zegt: Neen, dat niet. U weet niet eens dat het gezegd wordt. U denkt dat uw geweten spreekt; of misschien heeft u alleen maar het gevoel dat dit onaanvaardbaar wordt of gevaarlijk en u keert zich af van iets wat u anders graag gedaan zou hebben. Een goede geest waarschuwt u en zegt: Kijk uit, gevaar en voorkomt daarmee dat u zich in een gevaarlijke situatie begeeft in het verkeer b.v., maar het kan net zo goed zijn in een debat of in een emotionele toestand. Ook daar weet u niet dat u het zelf niet bent. U ondergaat die invloed. En als u het later beziet, dan zegt u: Ik heb veel geluk gehad. Maar eigenlijk is een ogenblik uw werkelijkheidsbeleving, uw waardering veranderd.

Mogen we dan stellen, dat geesten met hun gedachten een heel grote invloed kunnen uitoefenen op mensen? Dat ze daardoor het begrip voor de wereld, voor de feiten, voor de werkelijkheid, zoals ze in de mensen bestaan, kunnen veranderen? Indien we dat stellen, dan stellen we in feite dat mensen soms niet leven in hun eigen werkelijkheid, maar in een werkelijkheid die door het denken van anderen wordt bepaald.

Nu zult u wellicht denken dat dat dwaas is. Dat kan toch haast niet, zo zegt de mens, want ik ben ten slotte zelfstandig. Is dat waar? Waarom denkt u soms precies dat wat u gisteren in een hoofdartikel heeft gelezen? Waarom worden uw oordeel en uw stemming beïnvloed door al wat de communicatiemediën u hebben medegedeeld? Waarom verliest u plotseling uw kritisch vermogen, als iemand met groot gezag u iets toedondert - of dat nu van een preekstoel is of van een kathedraal vanwaar men politieke lezingen houdt. Waarom eigenlijk? Omdat dat een moment is waarin de mens door een emotionele versmelting met iets wat een ander voortbrengt, vergeet zelf te denken.

Als u zelf niet denkt, dan verandert daarmee het gehele samenstel van uw wereld. Want uw oordeel is niet meer gebaseerd op wat u bent, wat u weet. Het is nu gebaseerd op maatstaven die een ander produceert, waarvan u de redenen voor die maatstaven niet kent waardoor u niet kunt reageren volgens de werkelijkheid zoals die in de ander wordt beleefd, maar alleen wordt gedomineerd door hetgeen hij u oplegt. Dit gebeurt in uw dagelijks leven voortdurend. Dat u het ene merk koffie lekkerder vindt dan het andere, het ene wasmiddel beter dan het andere, wordt heus niet alleen door de zintuigen of door de feiten bepaald. Het wordt wel degelijk bepaald door de reclame. Indien dit wordt beseft - ik meen dat dit op uw wereld toch wel het geval is - zult u moeten toegeven dat wij dikwijls in de gedachten van anderen leven. Wat is dan de werkelijkheid waarvan wij vervreemden? Ook dat is een belangrijke vraag.

Onze werkelijkheid is niet onze beoordeling van de feiten, maar onze ervaring van de feiten. U kunt zeggen: Dat eten ziet er niet goed uit, en u kunt gelijk hebben. Maar u kunt niet zeggen: Dat eten is slecht, tenzij u het heeft geproefd. Het gaat dus om het associëren van een groot aantal waarden waardoor wij komen tot aanvaarding of verwerping van een geheel op grond van een enkel facet. In het geestelijk bestaan van de mens speelt dat trouwens een grote rol.

Indien u te maken krijgt met een Zomerlandsfeer, dan zullen u vaak beelden worden getoond die niets met de werkelijkheid te maken hebben. Het zijn geïdealiseerde voorstellingen. Een soort geestelijke Jugendstil-vertolking van de herinneringen van geesten, die de wereld eigenlijk niet eens goed hebben gekend. En dan zeg je: Dit is de hemelse werkelijkheid, want je gelooft het soms. Maar wat is die geestelijke werkelijkheid voor jezelf? Het is datgene waarop je kunt reageren en anders niet.

Er zijn mensen die wetten stellen en zeggen: Dit is goed en dat is niet goed. Zij hebben daarvoor hun redenen. Of die redenen voor allen precies zo zijn als u meent ze te mogen interpreteren is twijfelachtig. Maar goed, ze hebben hun redenen. Wat is dan uw reden om een dergelijke uitspraak of beperking te aanvaarden? U neemt aan op gezag. U bent misschien bang voor consequenties, als u eerlijker denkt. Hoe het ook zij, u wordt geregeerd door het denken van anderen. Heel vaak wordt de gehele wereld voor u bepaald door de gedachtenbeelden die men voor u heeft opgebouwd.

Ik ga nu proberen kort iets te schetsen van de werkelijkheid van uw wereld.

In uw wereld bestaat er geen feitelijke crisis. De crisis die bestaat is niets anders dan een illusie voortkomend uit de onevenredige hebzucht der individuen ten opzichte van elkaar. Er is namelijk voldoende van alles. Er is een sterke drang bij zeer veel mensen om van alles steeds meer te hebben, om alles steeds groter en beter te maken. Beter is niet mogelijk, indien je meer maakt of het groter maakt. De verwarring van kwantiteit en kwaliteit is in uw wereld een van de meest verwarrende verschijnselen voor een entiteit, die dit van buiten uw stoffelijke wereld moet waarnemen.

De feiten zijn, dat er op uw wereld geen oorlog behoeft te zijn, ook nu niet. De feiten zeggen, dat in uw wereld geen feitelijke honger geleden behoeft te worden door ook maar een klein gedeelte van de wereldbevolking. Er is voedsel genoeg voor allen. Er is van alles genoeg.

Er is ook talent genoeg. Talent om u te amuseren, maar ook om nieuwe uitvindingen te doen, om u beter te genezen. Talent om u dichter bij de werkelijkheid te brengen en u een juister beeld te geven van uw bestaan. Maar dit talent wordt uitgeschakeld. Zo wordt de crisis veroorzaakt door de enorme behoefte van de mensen om zich bezig te houden met de illusie van het getal. Wij moeten méér verdienen. Maar méér verdienen betekent in feite meer kunnen kopen. Als je minder kunt kopen, verdient je niet méér. Toch is de praktijk dat u meer verdient en eigenlijk minder kunt kopen van hetgeen u nodig heeft. Een groot gedeelte van uw bestedingen gaat namelijk weg aan het overbodige, terwijl in die sectoren waar vroeger kwaliteit, duurzaamheid en volkomenheid belangrijk waren (voeding, kleding) betrekkelijk weinig meer kan worden gekocht dan in het verleden. In enkele gevallen kunt u zelf door daling van kwaliteit en vermindering van mogelijkheden minder krijgen dan voorheen. U kunt het afdoen met woorden als wegwerpmaatschappij, maar het feit blijft bestaan.

De verontreiniging van de natuur is niet noodzakelijk, want de industrieën die de natuur het meest aantasten, produceren in feite geen zaken die onontbeerlijk zijn. Dit geldt zelfs voor zoutwinningsindustrieën, die veel meer zouten produceren dan redelijk gezien nodig zou zijn en een groot gedeelte daarvan in andere chemische fabrieken dan weer doen omzetten in nieuwe producten.

U leeft in een wereld waarin godsdienst en godsbesef zouden moeten zijn. Ze zit daarentegen vol van met elkaar concurrerende secten die steeds bezig zijn te vertellen dat zij de waarheid hebben gevonden. Maar ze vergeten één ding: zoiets kan alleen waar zijn, indien je het als zodanig beleeft. De praktijk wijst wel uit dat de gelovigen hun geloof niet als een waarheid beleven, ook al doen ze alsof.

Als je de wereld ontmanteld, blijft er niet veel van over. Wat er overblijft is een groot aantal mensen met zeer behoorlijke middelen en mogelijkheden die, omdat ze niet in staat zijn de werkelijkheid te zien, komen tot een geheel verkeerd gebruik van hun middelen en mogelijkheden. Hoe komt dat? Daarvoor moeten wij een eind teruggaan in de historie.

In de geschiedenis zien wij perioden optreden waarin de emotie de rede overspoelt. Het wonderlijke is, dat in die tijden een schijn van grootheid wordt opgebouwd, die echter niet duurzaam is. Wie ooit de lange, rechte straten

van Babylon heeft gezien met zijn ommuurde tuinen en paleizen, met de vreemde poorten die leiden naar de hoven van de grote tempels, kan zich niet indenken dat dit moest vergaan. Toch moest het vergaan, omdat het bouwen van de stad, de schoonheid van de stad belangrijker was geworden dan de mens. Daaraan ging het ten onder.

Zo is het ook gegaan met Rome. Ook daar vergat men de mens. Waar de mens wordt vergeten, daar bouwt men een illusie op die een wereldmacht kan worden, maar die gelijktijdig alle werkelijke kracht, alle werkelijk besef in de mens doet wegsmelten. Die hem wel een illusie geeft van grandeur, van betekenis misschien, maar hem tevens blind maakt voor de feiten.

De kruistochten. Een dwaze illusie. Een rooftocht met een kruisbanier. De mensen vergeten dat in die dagen Europa in feite geannexeerd is door de oosterse beschaving. Toch is dat het geval geweest. Een groot gedeelte, om niet te zeggen bijna alles, zowel van uw burgercultuur zoals ze zich heeft ontwikkeld vanaf 1200 als ook van de ontwikkeling van weelde, huisvesting, sieraden, kledinggebruiken, beoefening van handwerk zijn ontleend aan het Nabije Oosten. Het is het land binnengekomen met de kruisvaarders die - teruggekomen van hun rooftochten - niet beseften dat ze niet hadden gekregen wat ze dachten: de perfecte wereld. Gelijktijdig dacht men superieur te zijn. Maar in die superioriteitsgevoelens van de christenheid van die dagen is de werkelijke ontwikkelingsmogelijkheid die er toen bestond ten onder gegaan.

Nog staan daar de grote kathedralen als een herinnering aan een tijd dat de mens kon leven en werken in vreugde, in volledige scheppingskracht. Zoals er in Egypte nog ruïnes van tempels staan van een ongelooflijke complexiteit, op een wonderbaarlijke wijze gebouwd als je weet waarom ze zo gebouwd zijn. Daar liggen nog steeds de onsterfelijke pyramiden, die een herinnering zijn aan een verleden dat de mensheid al vergeten is en waarin voor het eerst die tempels, want dat waren ze oorspronkelijk, brandpunten van geestelijke kracht, zijn gebouwd.

Gaan we eens kijken naar Napoleon. Er is revolutie. De mensen hebben geen houvast meer, want ze vergeten: vrijheid betekent vooral het kunnen dulden van verschillen. De revolutie spoelt over Europa en daarin komt automatisch de tiran aan het woord, omdat de mensen zich als tirannen tegenover elkaar gedragen.

Napoleon scheidt de illusie van het grote, onoverwinnelijke Frankrijk: la gloire, l'honneur, la patrie. Nog steeds davert die droom voort in dat rijk waarin het platteland verlaten is, waarin de burgerlijkheid eigenlijk alles overheerst en waarin de voortdurend bekvechtende groepen en partijen slechts een ogenblik hun onderlinge strijd om rang, eer en orde vergeten als het erom gaat naar buiten toe te beweren dat ze nog steeds de beste zijn. Een soort in nationaliteit uitgedrukte Cassius-Clay-gedachte: I am the greatest. Ik zou zo verder kunnen gaan. We zullen ongetwijfeld in de loop van deze cursus nog menigmaal moeten teruggrijpen naar de historie. Hier hebben wij een tendens gezien.

Telkenmale wanneer een beschaving zo ver komt dat ze van haar eigen grootsheid overtuigd raakt, ontstaat er een omwenteling. Deze omwenteling kan plaatsvinden, omdat niemand in een dergelijke cultuur bereid is toe te geven dat hij ongelijk kan hebben. Men voelt zich beter, verstandiger, groter dan anderen en daardoor reageert men niet meer naar de feiten, maar volgens de een of andere illusie; en dan verandert de wereld.

Als we die gedachten nagaan, dan valt op dat we soms, een enkele keer, middels de bijbel en bepaalde andere boeken (o.a. de Bhagavad Gita) een soort oordeel aangekondigd vinden. Een soort "mene, mene tekel..." De waarschuwing: gewogen en te licht bevonden. Maar kijken we waar het vandaan komt, dan blijkt dat er een invloed is die de mens maar al te graag wil brengen tot dit gevoel van grote verhevenheid, van een persoonlijke onfeilbaarheid en almacht. Trachten we dan die kracht terug te vinden, dan blijkt ze in zekere, niet bepaald lichtende geestelijke sferen haar origine te hebben en vooral dan op

te treden, indien stoffelijke omstandigheden en kosmische stromingen daartoe bijdragen; dus haar een groter krachtveld geven.

In de gehele geschiedenis van de mensheid vinden wij een soort kosmische golving. Er zijn invloeden die in vaste perioden terugkeren. Enkele ervan zijn: 314, 720, 1580, 2272 jaar enz. Het zijn allemaal perioden. In feite invloeden die uit de kosmos komen. Golven die voortdurend aanspoelen. Golven die niet gemaakt zijn door geesten of entiteiten, maar die voortkomen uit het voortdurende stofwisselingsproces van het Melkwegstelsel waarin u leeft. Sterren ontladen zich. Nova's vlammen op. Soms is er ook plotseling een verandering: een grote reus stort ineen en wordt opeens een kleine, fel flonkerende ster, die veel hardere en sterkere stralingen uitzendt en daarmee verandert zij iets in de structuur van de ruimte waarin u bestaat. Die kosmische golvingen bereiken ook uw wereld. Dit zijn geen conditionerende werkingen; ze veranderen de werkelijkheid niet, maar ze veranderen wel uw emotionele gesteldheid.

Wanneer u emotioneel bent, dan bent u veel ontvankelijker voor de denkbeelden van anderen. Op het ogenblik dat de hele kosmos op uw wereld inwerkt, wordt plotseling bij een ieder een onrust wakker. Dan kan de geest, die de onrust gebruikt om daarop zijn eigen denken, zijn eigen wereldbeeld te projecteren, een groot aantal mensen plotseling voor problemen stellen die voor hen nog nooit hebben bestaan, die ze nooit hebben gezien en die niet eens echt zijn, maar die gewoon voortkomen uit het onbegrip van de mensen voor de feiten.

Als ik dit hoofdstuk als titel geef: "Leven in de gedachten van anderen", dan bedoel ik juist dit aspect. De werkelijkheid wordt voortdurend bepaald door denkbeelden die rond u bestaan.

Als u in een voetbalstadion bent en u kunt niet eens een keeper van een midvoor onderscheiden, dan garandeer ik u dat, als het een spannende wedstrijd is, u op een gegeven ogenblik ook zit te juichen en te stampen, terwijl u eigenlijk niet eens weet waarvoor. U bent gewoon gegrepen door de sfeer rond u. Op dezelfde manier kunt worden meegetrokken in de een of andere manifestatie. U ging eigenlijk alleen maar kijken en voordat u het weet staat u met de anderen mee te schreeuwen en te betogen.

Er zijn dus ogenblikken dat uw kritisch, redelijk vermogen u geheel in de steek laat. Waarom zouden wij dan niet aannemen dat dit in veel sterkere mate mogelijk is, indien het gaat om invloeden waarvan we eigenlijk niets merken? Dat is nu het wonderlijke in uw wereld: bijna $3/4$ van de invloeden waaraan u als mens onderworpen bent, zijn - tenzij u geestelijk zeer bewust bent - voor u niet merkbaar. Ze spelen een rol in het onbewuste. Ze zijn subliminaal; ze liggen onder de bewustzijnsgrens. Ze maken u tot iemand, die leeft in een wereld die niet bestaat. Dit laatste punt wil ik voor u uitwerken.

Subliminale beïnvloeding kan bestaan in een combinatie van kleuren. Bepaalde kleuren samengevoegd op de juiste manier kunnen u biologeren. Bepaalde klanken samengebracht in het juiste ritme worden een dreun waarvan u niet meer loskomt. Uiterlijkheden van een mens, die u niet eens bewust ziet, bepalen vaak uw relatie tot en uw oordeel over die mens. Dingen die u niet bewust merkt, maar die heel vaak uw gedrag bepalen. Als ik dit stel, is het duidelijk dat er veel meer invloeden zijn die een rol spelen.

Een bekend trucje op dit terrein wordt door sommige Horeca-bedrijven toegepast, als ze een overigens geheel chemisch vervaardigd aroma verstuiven, die bij u de behoefte wekt aan een vers kopje koffie. Misschien merkt u het niet eens en u realiseert u zeker niet dat het hier niet om echte koffie gaat, maar om een chemisch product in Naarden vervaardigd. U reageert er echter wel op. U weet niet eens waarom u opeens zin krijgt in koffie. Toch is het zo eenvoudig als tweemaal twee is vier.

Er zijn geuren, die u aanspreken. In dit geval uw smaakpapillen en daardoor uw denken waardoor de geur u herinnert aan uw behoefte aan koffie.

De prikkeling van de smaakpapillen wordt dus omgezet in de behoefte aan koffie.

Wat dat betreft kan ik u ook vertellen dat er verschillende parfums voor dames zijn, die heel wonderlijk van samenstelling zijn. Er is er één bij - in Engeland zeer populair - dat ruikt naar viooltjes en paardenurine. Het wonderlijke is dat, als de dame in kwestie het gebruikt, ze plotseling zeer attractief is voor leden van de Jet-set.

Er bestaat een mannenparfum (pas ontworpen en schijnbaar zeer verfijnd, met een grote naam) dat de geur uitstraalt van zweet en vers brood. Een wat goedkoper parfum dat ook heel veel mannen doet reageren op de dames die het gebruiken, is eigenlijk een verkapte geur van muskus waar een vers gebraden biefstuk doorheen geurt. Als u nu een vrouw met dat parfum bij zich voorbij ziet gaan en u denkt: dat is een stuk om in te bijten, dan realiseert u zich niet dat u uw smaakgevoelens van biefstuk heeft omgezet in een beeld van de perfecte vrouw. Toch gebeurt dat.

Met deze enkele gegevens, overigens ontleend aan de werkelijkheid waarin u leeft, wordt misschien wel duidelijk dat er heel veel krachten en invloeden zijn die u kunnen beroeren zonder dat u dat eigenlijk weet.

Het is mogelijk dat u niet bewust het zoemen van een mug hoort. Het dier bevindt zich niet in het vertek waar u bent. Het kan u dus in feite niet storen. Maar dit zeer vage geluid geeft u een prikkelbaarheid en onrust. Waarom? Omdat u eigenlijk het gevoel heeft dat u gestoken kunt worden, terwijl u verstandelijk weet dat het niet waar is. U zult dan die prikkelbaarheid afreageren op iets anders. Als dat zo is en iemand weet een bepaalde trilling op uw wezen af te drukken (b.v. een geestelijke trilling van gespannenheid), dan zult u naar een verklaring gaan zoeken in uw omgeving, want dat kan niet zo maar ontstaan. Dan krijgt een ander de schuld en u wordt agressief. Toch is het alleen maar een geest die een bepaalde trilling uitstraalt.

Een ander voorbeeld: U heeft plotseling het gevoel dat nu alles goed is. Er is echter niets verandert. Alleen is er een trilling van vrede die u ontmoet en ineens lijkt de wereld goed.

U heeft een gevoel van onvolkomenheid. U weet niet waar u heen moet. U staat onder invloed van bepaalde geestelijke krachten, die u proberen te bewegen iets te doen. Maar het is subliminaal. U kunt het niet beredeneren. Het is alleen een vage, ongrijpbare verwerping van de wereld, die u voelt zonder dat u weet wat u daarvoor in de plaats zult stellen.

Nu is het jammer dat u niet alleen met één zo'n invloed te maken kunt hebben. Er kunnen verscheidene van die invloeden gelijktijdig optreden. Er kunnen invloeden zijn, die door het denken van de mensen in uw omgeving worden voortgebracht. Maar het is even goed mogelijk dat verschillende entiteiten, misschien niet eens bewust van uw nabijheid, op hun eigen niveau leven en daar hun gedachten uitstralen. Een aardgebonden geest weet niet eens dat u er bent, maar beweegt zich in ruimten die hij nog steeds ziet als zijn of haar vroegere woning.

Er is een zekere wanhoop, een vaagheid. U ondergaat haar en u wordt rusteloos. Het is net alsof niets u meer helemaal raakt. Nu komt er een andere entiteit voorbij en zegt: Wij moeten deze persoon helpen om het goede te doen. Hij probeert u nu een beeld te geven van activiteit. Maar uw activiteit wordt in dit geval niet volgens zijn suggestie (het zoeken naar bewustwording) omgezet, integendeel. Door die onrust probeert u iets te doen; de ban te verbreken waarin u verkeert.

Stel nu nog eens dat er een kosmische stroming is, die ergens uit de ruimte komt. Die invloed baart ook al onrust. Dan zult u al die onrustgevoelens tezamen gaan richten op iets wat in uw denken de oorzaak is. Maar dan geeft u iets de schuld zonder dat het in wezen ervoor aansprakelijk is. Hierdoor zal er dus een onrust ontstaan, een activiteit die helemaal niets meer te maken heeft met de feiten en de werkelijkheid en waardoor u

zelf niet kunt verklaren waarom u op deze wijze reageert op de wereld. Dat is dan een subliminale beïnvloeding; het ligt onder de grens van het bewust verwerken en waarnemen, maar het is aanwezig.

Och, er zijn dingen die u zelf wel weet. Bijvoorbeeld het weer tegen de lente. Het blijft gewoon hetzelfde. Het regent nog steeds. In Nederland regent het altijd als het lente wordt en opeens, zonder dat u weet waarom heeft u dat gevoel van lente. In feite is het een lichte verandering van de wind, een lichte geur van het sapdrift van het hout in de omgeving. Het is een geur, maar u bemerkt haar niet bewust. Ineens heeft u het gevoel: nu is het lente. Uw innerlijke klok reageert op tekenen die uw verstand en uw bewust zintuiglijk waarnemen nog niet hebben geregistreerd.

Beste vrienden, u wordt ook via het onderbewustzijn beïnvloed door uw omgeving, door krachten uit de kosmos, door entiteiten van velerlei aard. Zo komt u tot een vertekend beeld van de werkelijkheid. En als het daarbij nog bewuste denkers zijn die u stimuleren, dan zult u voordat u het weet leven in de wereld, die zij voor u denken en niet in uw eigen wereld.

In deze eerste les heb ik u alleen duidelijk willen maken hoeveel factoren er zijn waardoor uw begrip van werkelijkheid wordt bepaald. Zodra u beseft dat wat u ziet in de wereld niet echt is, zodra een gevoel of een oordeel beslissend is voor uw reactie, zult u begrijpen dat wij moeten groeien naar een besef waarbij niet meer de gedachten van anderen onze werkelijkheid bepalen. Daarvoor moeten wij eerst terugkomen tot een begrenzing van onze werkelijkheid.

Hoe meer verschillende dingen je zegt, hoe moeilijker het voor iemand wordt om daarop bewust te reageren. Ook de bezoekers van onze bijeenkomsten zullen dat ongetwijfeld zonder meer kunnen onderschrijven. Als je bovendien een bepaald thema blijft herhalen, maar dan in vele vormen, heeft het een zekere suggestieve waarde. Het werkt dus werkelijkheids-vervreemdend, want je verandert het wereldbesef van de mensen om je heen. Hierop berust veel van de geloofsvervolgung, van de politiek en zelfs van de moderne psychologie en economie. Wij moeten echter proberen eerst terug te gaan naar de details.

Indien ik niet in staat ben een geheel goed te overzien en te beoordelen, dan moet ik teruggaan naar de kleine dingen die ik ken. Zij behoren tot de mij zo bekende wereld, zodat de werkelijkheid daarvan voor mij eenvoudig niet meer te loochenen is. Ik zal de betekenis van deze kleine dingen voor mijzelf moeten definiëren. Niet als werkelijkheidsbepaling, want dat kan ik niet voor iedereen doen, maar als een relatiebepaling die mij de mogelijkheid geeft mij steeds beter te oriënteren in de wereld die mij omringt. Op den duur bouw je uit vele kleine dingen een wereldbeeld op dat altijd in dezelfde relatie tot je eigen wezen staat. Er is een betrouwbaarheid gekomen. Als er nu een verandering in de relatie ontstaat, dan is die in mij erkend en tevens in datgene waarmee ik de relatie heb. Maar de verschuiving is kenbaar geworden. De verschuiving wordt kenbaar, omdat ik een vast beeld heb gevonden. Elke verandering daarvan kan ik niet wijten aan mijzelf of aan het object waarmee ik deze bepaalde relatie heb erkend. Ik kan haar alleen wijten aan beïnvloedingen van buiten af.

Als ik de invloeden die in het kleine op mij af komen ga registreren, dan zal hierdoor ook een besef ontstaan voor alle invloeden, die mijn gehele wereldbeeld en mijn beleven van de werkelijkheid beïnvloeden. Ik zal daardoor zeker niet opeens boven of buiten de massa staan. Wanneer u op aarde leeft, bent u deel van de massa. En of u dit nu erkent of niet, het gedrag van die massa is voor u erg belangrijk.

Als iedereen zegt dat groen rood is, dan kunt u wel zeggen dat het verkeerd is en dat het groen is, maar het is beter te beseffen wat de eigenschappen van groen zijn en die voorlopig rood te noemen. U moet begrijpen dat het niet gaat om aanduidingen, om woorden. Het gaat om zuiver erkenning.

Als groen een bepaalde emotionele binding geeft en een ander zegt "het is rood", dan maakt het niet uit welke naam wij geven aan deze beïnvloeding. Het is alleen belangrijk dat we haar beseffen zoals ze is.

In de volgende lessen van deze reeks lezingen zullen wij trachten in te gaan op al datgene wat samenhangt met het menselijk bestaan en met het menselijk werkelijkheidsbeeld. In deze eerste les moest ik uit de aard der zaak wel wat negatief te werk gaan. Hoe kan ik iets opbouwen voordat ik duidelijk heb gemaakt dat de bouwsels die bestaan allesbehalve betrouwbaar zijn. En hoe kan ik van u verwachten dat u t.a.v. mijn woorden en voorbeelden kritisch zult blijven, indien u niet beseft dat zelfs in onze communicatie een mate van beïnvloeding - deels bewust, deels subliminaal - een rol speelt.

Wij zijn op zoek naar de werkelijkheid. Wij kunnen haar alleen vinden, indien wij durven teruggaan naar de eenvoud en vanuit die eenvoud gaan registreren: wat verandert er in mijn besef der dingen. Wetend dus wat op u inwerkt en wat er zich in u afspeelt, kunt u steeds bewuster reageren op het geheel en zult u langzaam maar zeker kunnen ontgroeien aan de waan, die bijna als een krankzinnige kosmische massa-hypnose voortdurend deze wereld in beroering brengt en de mensen ertoe brengt datgene tot stand te brengen wat ze het meest vrezen.

:--:--:

DE TECHNOCRATIE.

Het woord technocraat zegt het al: iemand, die meent dat de techniek alleen zaligmakend is. Nu zal niemand er bezwaar tegen hebben dat men technieken gebruikt. Maar op het ogenblik, dat de techniek zelf het doel wordt en niet langer dienstbaar is aan de mens, wordt ze een groot gevaar.

Als wij de ontwikkeling zien van de technocraten en de technocratie, dan komen wij vreemd genoeg niet ver in het verleden terecht. Technocraten ontstaan eigenlijk pas rond 1919. Er is dan een oorlog voorbij. Rusland is verslagen. In Rusland heerst de revolutie en het is noodzakelijk om de Staat zeer snel aan te passen aan de marxistische doctrine. Dat brengt moeilijkheden met zich mee, want tot die tijd is Rusland een landbouwstaat. Er moet dus zeer snel een techniek worden ontworpen waardoor men snel kan industrialiseren, arbeidsplaatsen kan creëren en gelijktijdig een opbouw tot stand kan brengen. waarmee alle kapitaalbezit teniet wordt gedaan en feitelijk in handen van de Staat komt.

Nu gaat dat in het begin nog wat improviserend om niet te zeggen hier en daar bijna anarchistisch. Maar al snel ontstaat er een kaste van mensen, die zich aan vaste regels houdt.

Architectuur moet beantwoorden aan bepaalde eisen. Andere eisen worden niet meer toegestaan.

Als wij een machine maken, dan is het belangrijk dat die machine een bepaalde hoeveelheid produceert; de bruikbaarheid ervan is minder belangrijk dan het feit dat er een bepaald quantum wordt geproduceerd. Op deze manier krijgen we langzaam maar zeker een vervanger van het doel van de productie: het product door de productie zelf.

Zo is de architectuur niet meer een poging om door het bouwen een nieuwe

omgeving voor de mensen te scheppen, maar eerder een aanpassing van de mens aan een tevoren bepaalde omgeving waarbij de aanpassing van die omgeving aan bestaande omstandigheden in feite architectuur is geworden.

Het is ook duidelijk, dat het vrije en creatieve denken steeds meer wordt beperkt. Alles moet aan bepaalde normen beantwoorden. Dit gaat zo ver - dit zal u wel bekend zijn - dat men verscheidene keren grote acties voert tegen b.v. boeren, die niet bereid zijn zich volgens staatsnormen te verenigen in kolchozen (collectieve landbouwbedrijven) en vandaaruit te produceren voor het volk zonder zich af te vragen wat ze er nu zelf aan verdienen. Dit is het bekende verschijnsel, maar het heeft een enorme invloed op de wereld. Veel groter dan u waarschijnlijk denkt.

Tot die tijd zijn er in Engeland, in de Ver. Staten en ook in Nederland wel technocratisch denkende mensen geweest, maar ze waren niet de beheersende macht achter de schermen. Iedereen had nog de mogelijkheid om langs andere wegen en met andere normen werkzaam te zijn en het scheppen werd vaak beloond met extra successen. Nu echter ziet men daar een kolos verrijzen waarvoor men bang wordt.

Het is duidelijk dat er in de Ver. Staten een ambtelijk apparaat moet worden opgebouwd dat in staat is antwoord te geven op deze door de Staat geleide economie. Op het eerste gezicht merk je daarvan niet zoveel, maar in de U.S.A. grijpt men in de eerste plaats naar twee dingen.

1. gezagsuitoefening. Wij denken hier aan het ontstaan van de F.B.I. en van de C.I.A. als centrale inlichtingendienst tien jaar later.
2. het organiseren van de sociale zorg: de sociale projecten die federaal worden geleid.

Nu zijn er inderdaad allerlei redenen om in te grijpen. Het dustbowlverschijnsel b.v. brengt de noodzaak met zich mee te reageren. En zolang nu in de Ver. Staten de klimmende welvaart (de toren van Babel van de Beurs) verder groeit blijft eigenlijk de ambtenarij, dit volledig eenzijdige technische denken op de achtergrond. Maar dan stort de markt in.

1929. Een zwarte dag: Black Friday. Op dat ogenblik moet men dus proberen om van regeringswege in te grijpen. De handel en het vrije bedrijf, die tot dan toe de grootste invloed hadden, zijn voor een deel volslagen machteloos. Het is noodzakelijk iets op te bouwen. Het mag niet socialistisch zijn, want dat zou op Rusland lijken. Aan de andere kant moet het een antwoord zijn op datgene wat ze in Rusland langzamerhand aan het opbouwen zijn. Er ontstaat een groot aantal ambtelijke comité's die eigenlijk niet meer beïnvloed kunnen worden door het Parlement, omdat ze werken met reeds bestaande wetten, maar deze toepassen op hun eigen manier. En dat is altijd het moeilijke in een land. Als er eenmaal een wet of regel bestaat, dan kun je die wel anders interpreteren, maar je kunt die maar heel moeilijk opgeheven krijgen. Ook in Engeland zien wij een soortgelijk verschijnsel.

In Duitsland waar de verwarring heel erg groot is, vinden wij ook een zeer dirigistisch denken dat hand over hand toeneemt. We zien daar dan ook het ontstaan van het nazisme, dat eveneens gebaseerd is op algemeen geldende regels waaraan een ieder zich heeft te onderwerpen; het onfeilbare gezag van een ambtelijk apparaat, ook als dit hier door een dictator wordt gepresenteerd en niet door een gekozen president.

In Engeland gaat het iets moeizamer, maar ook daar krijgt men begrip voor de noodzaak om ambtelijk te denken. Engeland heeft uit zijn tradities al veel ambtelijke apparaten zodat het niet zo moeilijk is deze om te schakelen op de zorgen en moeilijkheden die zijn ontstaan na de crisis. Die ambtelijke apparaten worden het eerst toegepast in de buitengewesten, b.v. in Wales en in verband met de grote moeilijkheden bij Aberdeen in Schotland. Zo krijgen we ook hier specialisten. Vanaf dat ogenblik gaat die organisatie steeds verder en wanneer de tweede wereldoorlog komt en de gehele inspanning van de Nazi's op de strijd naar buiten is gericht, grijpen de ambtelijke apparaten meer en meer naar de macht. Zij kunnen noodwetten doen aan-

nemen, die later vaak tot normale wetten worden en krijgen zo een gezag dat door niemand meer kan worden aangetast. Het is heel belangrijk dat u deze ontwikkeling begrijpt, dan kunt u ook de huidige situatie begrijpen. Wat is er op het ogenblik aan de hand?

Wij hebben te maken met mensen, die op hun eigen manier denken. Maar als die mensen denken in termen van Opbouw, Waterstaat e.d., dan denken zij alleen in constructielijnen; niet meer in lijnen van menselijkheid en zeker niet in lijnen van aanvaardbaarheid voor het geheel. Men gaat eenvoudig uit van zijn eigen doel en zet dit door, zelfs als iedereen ziet dat dat doel allang achterhaald is.

Wij zien ditzelfde ook in de wetenschappen. Ook de wetenschapsmensen hebben in oorlogstijd enorm veel steun gekregen. Zij waren het immers die de nieuwe wapens moesten ontwerpen. Zij waren het die de middelen moesten verschaffen waardoor men - schijnbaar improviserend vaak - in staat zou zijn een oorlog te winnen. Hierdoor zijn ook zij gekomen op een afzonderlijk niveau waardoor een controle van buitenaf heel erg moeilijk wordt. Zij hebben een eigen geheimspraak ontwikkeld. Zij spreken in een soort code waardoor de normale mensen niet eens meer in staat zijn precies te begrijpen waar het over gaat. En om niet voor dom te worden gehouden zeggen ze vaak "ja" zonder te weten waarover het gaat.

Die technocraten hebben hun macht te ver doorgevoerd. We kunnen zien dat de strijd daartegen overal gaande is.

In een land als Rusland waar nu voortdurend een actie tegen bepaalde instanties, instellingen en het ambtelijk gedrag daarvan aan de gang is, zoekt men een nieuwe weg te vinden. Die nieuwe weg voert in dat land tot een strijd waarbij het gaat om de macht. Niet alleen om de macht van het regeren, maar ook om de macht over het geheel. Nu kun je de macht over het geheel alleen behouden, indien je over voldoende instanties beschikt (publiekrechtelijke maar anonieme lichamen) die bestaande uit vele mensen volgens de regels het leven van anderen zodanig kunnen dirigeren dat niemand in staat is daar tegenin te gaan. Het is een zeker absolutisme dat daarbij een rol speelt.

In Nederland ziet u dit ook. Als wij rekening houden met het optreden van uw minister van C.R.M., dan zien wij een zeer eigenaardige opvatting waar het gaat om het juist functioneren van media (radio, t.v.) als mechanisme, terwijl het er eigenlijk niet om gaat dat product voort te brengen wat nodig is. Het gaat er namelijk helemaal niet meer om de mensen amusement en voorlichting te bieden in zoveel mogelijk verschillende soorten, ook al wordt dat naar buiten toe nog steeds gezegd. Het gaat er om een vast schema te vinden waar je iedereen en alles kunt binden, vanaf het geïllustreerde weekblad en het reclameblad tot de t.v. toe. Het is duidelijk dat ook hier helemaal niet meer wordt gedacht aan het product. Hier wordt gedacht aan het mechanisme.

In de bureaucratie vinden we heel veel van die machines die eigenlijk alleen maar blijven draaien, omdat er niemand is die ze stop zet. In feite produceren ze niets. Ze zijn voortdurend bezig zichzelf in stand te houden.

In andere landen als b.v. de Ver. Staten zien wij iets dergelijks gebeuren. Ik wil u herinneren aan de opstand (dat is het in feite geweest) van de zwarte burgers. Ik wil u herinneren aan de opstand van de Vietnamveteranen. Ik wil u ook wijzen op het uiterst rechtse verzet tegen wat men ziet als een teveel sociaal-libertijns gedrag van de regering. Vandaag de dag is in de U.S.A. eveneens een gistingproces aan de gang waardoor in toenemende mate verzet tegen en controle op dergelijke technocratische middelen wordt gezocht. Het is echter niet te vinden. Om een voorbeeld te geven:

Om te kunnen controleren wat de C.I.A. doet moet men aankloppen bij de C.I.A. zelf. De C.I.A. zal de gegevens maar in beperkte mate verstrekken. Datgene waar het om gaat, kan niet worden gegeven, omdat dit gevaarlijk is voor het welzijn van de Staat. Dit betekent dus, dat de werkelijke acties van

de C.I.A., zeker de geslaagde acties en die op dit moment aan de gang zijn, buiten elke openlijkheid en elke controle vallen. Dit betekent dat de C.I.A. nog steeds 2 à 3 miljard dollar per jaar kan besteden voor allerlei projecten, die niemand wil en waar niemand iets van weet behalve misschien een betrekkelijk klein deel van de politici.

Kijken we naar Duitsland, dan zien wij hetzelfde. Daar is een apparaat opgebouwd dat zo sterk is dat het zelfs bepaalt welke partij kan winnen in een bepaald gebied. Het is een ambtelijk apparaat dat zoveel moeilijkheden in de weg kan leggen van een ieder die het zou kunnen afbreken of zou willen veranderen, dat hierdoor alleen reeds de politici, die het erg belangrijk vinden dat ze gekozen worden, zich bij voorbaat moeten conformeren aan de ambtelijke machten die officieel in Bonn, in feite ook in andere plaatsen zetelen.

In Engeland opstand en oproer. In Oostenrijk grote spanningen, want Kreisky is gekozen. Maar achter die keuze zit ook het ambtelijk apparaat dat dit belangrijk vond. Tegen dit ambtelijk apparaat zien we een toenemende activiteit van minderheden, die nu gaan aanklagen wat dat ambtelijk apparaat juist geheim houdt en in stilte bijna automatisch doet en dat zijn medemensens oplegt. Het is bijna zeker, dat daaruit een grote strijd zal voortkomen.

In Italië zien wij al een lange tijd een soortgelijke omwenteling waar- bij het voornamelijk gaat tegen gezagsmisbruik. Ook in Nederland gist het.

Nu is de feitelijke toestand, meen ik, vandaag de dag te omschrijven als een toenemende opstand tegen een technocratie, die nu nog de macht in handen heeft en waarvoor niemand een redelijk alternatief kan bieden. Dat moeten wij wel begrijpen. Er is nu eenmaal een ordening geschapen die je niet zonder meer helemaal door elkaar kan gooien. Maar als je ook maar iets daarvan wilt blijven handhaven, zul je moeten terugvallen op de apparaten die reeds bestaan. Zoals de Duitsers in de eerste jaren van de bezetting Nederland alleen konden regeren dank zij het blijven functioneren van de politie en andere officiële lichamen, zo zal ook elke revolutionaire macht moeten teruggrijpen naar bestaande instanties. Zelfs in Portugal blijkt dit telkenmale weer.

Wij kunnen dus zeggen, dat er in de toekomst een chaos zal ontstaan waarbij het helemaal niet belangrijk is dat een bepaalde groepering wint of dat een bepaalde omwenteling in de maatschappij zonder meer wordt bereikt. Veel belangrijker is het dat steeds meer de geheimhouding, die al deze technocratische dwangapparaten (dat zijn ze in feite, want ze forceren de maatschappij) omgeeft, wordt onthuld. Naarmate de mens meer begrijpt hoe hij wordt gemanipuleerd, zal hij zich meer aan die manipulatie kunnen onttrekken en zich gelijktijdig daartegen gaan verzetten. Dit verzet is de feitelijke omwenteling.

Als ik een kleine gis moet maken, want als je de toekomst probeert te bekijken is het nooit mogelijk alles met zekerheid te zeggen, er zijn altijd details die je ontgaan en die van invloed kunnen zijn, dan zou ik willen stellen:

Er vinden nu zowel in Rusland, China als in Japan grote veranderingen plaats. In al deze gevallen is er mede sprake van een aantasting van de heersende kaste: de bureaucratische technocratie die het tot nu toe in deze landen eigenlijk voor het zeggen had.

In de Ver. Staten zien wij een aanval tegen de technocratie die zeer waarschijnlijk niet zal slagen, omdat het gehele federale gezag berust op juist deze apparatuur. Zij zal deze dus ten koste van alles moeten handhaven. Het resultaat zal zijn: een toenemen van spanningen tussen China en Rusland enerzijds, anderzijds een toenemen van onzekerheid in de buitenlandse politiek voor de Ver. Staten.

In het komende jaar moeten wij verwachten dat, ofschoon er geen spraken zal zijn van een wereldoorlog, de acties die Rusland tegen China en om-

gekeerd in de gehele wereld tot stand probeert te brengen op zijn minst genomen een verzwakking van de relaties met deze landen voor het Westen zal betekenen. Verder betekent het dat de U.S.A. gezien haar eigen onzekerheid, zal proberen in alle kampen zoveel mogelijk vrienden te krijgen en gelijktijdig zijn eigen zekerheid zo goed mogelijk te handhaven.

Hieruit kan worden geconcludeerd dat juist doordat niemand zeker is van een ander en tevens in elk land betrekkelijk kleine groeperingen nog voortdurend proberen de eigen macht te handhaven, de instabiliteit van vele landen rond 1977 kan voeren tot een onevenwichtigheid, die men naar buiten toe probeert af te reageren. Ik veronderstel, dat hierbij sprake zal zijn van zowel economische oorlogen (handelsoorlogen) als van feitelijke oorlogen.

Gezien alle geestelijke tendensen die wij op de achtergrond zien, meen ik niet dat er sprake zal zijn van een wereldomvattende oorlog of grote ramp. Wel meen ik dat zeer vele projecten, die in deze jaren zijn begonnen niet zullen worden voleind, juist omdat men zich daartegen zal verzetten. En dan denk ik heus niet alleen aan de verkeerde opzet die men op het ogenblik in veel landen heeft gedaan voor het gebruik van atoomreactoren e.d., maar ik denk wel aan het niet meer willen meewerken aan verontreinigende processen en aan grote stakingen.

De werkloosheid neemt overal in de wereld toe en dat is heel begrijpelijk. Het is namelijk zo, dat diensten alleen maar worden aanvaard, indien ze te betalen zijn. Op het moment, dat dit niet meer het geval is, zal een ieder steeds minder van die diensten gebruikmaken. Dan kunnen we zeggen: de arbeider heeft recht op een goed loon. Niemand zal hem dat ontzeggen, maar gelijktijdig zal men toch moeten begrijpen dat zolang men uitgaat van handelswaarde men ook moet uitgaan van een productiviteit, die betaalbare producten aflevert. Daar dit niet het geval is, moeten we ook in het komende jaar rekenen op een toenemen van de werkloosheid. In Nederland zal die waarschijnlijk een kwart miljoen ruim te boven gaan. Ook in andere landen neemt dit sterk toe.

De werklozen zullen zich in alle landen organiseren, omdat ze menen dat hun hap uit de welvaart hun door anderen is afgenomen. Zolang ze dit doen, blijft de bestaande onevenwichtigheid groter worden. Het betekent in feite dus een toenemende ineenstorting gepaard gaand met een toenemende inflatie. Die inflatie brengt ook nog enkele moeilijkheden, omdat de Beurzen daarop gaan reageren. Er kunnen dus heel gekke dingen gebeuren.

Wat heeft dit te betekenen voor uw eigen werkelijkheidsbesef?

- 1e U moet niet uitgaan van de leuzen en van de rechten, die u zegt te hebben of die men zegt dat u heeft. U moet uitgaan van de mogelijkheden, die er voor u bestaan.
- 2e U moet zich niet door al deze strijd om de macht teveel laten afleiden van het enige waar het om gaat: het doorzien van het apparaat dat probeer u te beheersen. Zodra u het apparaat kunt doorzien en beseft dat u wordt gemanipuleerd, kunt u voorkomen dat men u teveel manipuleert. U kunt dan reageren tegen de manipulatie in en daardoor de mogelijkheid om uw gedrag in de toekomst te laten bepalen verminderen. Het betekent tevens dat u meer vrijheid en grotere mogelijkheden krijgt binnen uw maatschappij geestelijk zowel als stoffelijk.

Dan zijn er zekere veranderingen aan de gang, die eveneens te maken hebben met de technocratie en die toch enigszins anders liggen. Menigeen zal zeggen: We mogen de medische stand toch niet beschouwen als technocraten. In zekere zin is dit echter wel het geval.

Als wij namelijk kijken naar de wetenschap, dan zien wij dat zowel de medische als andere disciplines de neiging hebben haar eigen benadering primair te stellen zonder meer. Dit geldt niet voor de leden van die

stand persoonlijk. Zij hebben afwijkende inzichten. Het geldt voor het functioneren van de stand als geheel. Het impliceert, dat een groot gedeelte van de vernieuwingen op het gebied van genezing (b.v. van de geriatrie waar heel belangrijke mogelijkheden zijn, indien men afstand doet van de nu geldende systemen) tot de ontdekking zal leiden dat de macht van de medicus moet verminderen.

Het is natuurlijk vervelend voor een dokter als hij kritiek ondervindt. Aan de andere kant is het goed dat hij weet dat kritiek openlijk kan volgen. Het houdt namelijk in, dat hij duidelijker zal moeten maken wat de risico's zijn die hij neemt en dat hij ook eerlijker zal zijn t.a.v. hetgeen hij al of niet zegt of belooft. Die eerlijkheid is belangrijk, want door begrijpelijker te zijn zal de geneesheer niet meer alleen de wonderdokter zijn die boven de mensen staat, maar hij zal ook de technicus zijn, die met de mensen samen een probleem oplost. Dat is zeer belangrijk, vooral omdat de mensen dan ook zelf hun eigen bijdrage kunnen leveren. Bepaalde technieken eisen b.v. vitamineshocks, die door vele medici nu verworpen worden en die toch in geriatrische gevallen van bijzonder belang kunnen zijn.

Het gebruik van kruiden om een bepaalde kwaal te bestrijden. Het is een feit, dat er op dit ogenblik in de normale Farmacopea middelen bestaan die adervernauwing en aderkrampen moeten bestrijden, die veel minder goed zijn dan de z.g. tisanes, de ouderwetse kruidenaftreksels die ook daarvoor worden gemaakt. Als de mens dat gaat begrijpen en dus gaat eisen dat hij datgene krijgt wat hij werkelijk nodig heeft, dan verandert ook de hele instelling van de chemische industrie die achter de medische verzorging staat.

Hetzelfde hebben wij ook bij de kerken. Het is wonderlijk dat Nederland aan de ene kant betere christenen voortbrengt dan vele andere landen die zich als een geheel christelijke maatschappij plegen te beschouwen en dat gelijktijdig de positie van de priester of dominee in dit land aanmerkelijk minder gezaghebbend is dan in een aantal andere landen. Ook hier is niet meer alleen sprake van de dialoog, maar van de ontmanteling van het instituut, van degenen die menen dat ze alles voor het zeggen hebben.

Als men dit ook in andere landen ziet gebeuren (men noemt dit een ontkerstening, in feite is het meer een ontkerkelijking), dan moet men ook aannemen dat hier een tendens zal komen naar nieuw geestelijk leven, nieuwe geestelijke beleving. Gelijktijdig zal er een reëlere benadering van de samenleving zijn waarin men alle leuzen, die eens van kerkelijke zijde werden gelanceerd, kritisch gaan beschouwen en niet meer als een dictum zonder meer. Ook op dit terrein dus grote veranderingen.

Wat zouden wij dan moeten zeggen van b.v. de ingenieurs, de mensen van de kernfysica, de chemici die zo ontzettend veel nieuwe producten ontwerpen die eigenlijk overbodig zijn? Zij scheppen vele problemen waarvoor ze dan wel weer een oplossing vinden, maar waarbij dan blijkt dat het probleem in feite niet in de eerste plaats nodig was. Een typisch voorbeeld:

Toen er eenmaal een regeling was getroffen dat BASF (een bekende chemische fabriek) zijn verontreiniging van het Rijnwater moest terugbrengen tot een bepaald percentage, heeft men wel gedacht aan het opstellen van een filterings- en bezinkingsinstallatie voor waterreiniging. Het bleek toen dat men alleen door de chemische samenstelling in één van de fabrieken iets te veranderen reeds voldeed aan de geëiste vermindering van 5 %. Hierdoor bleek dat lange tijd onnodig verontreiniging was veroorzaakt. Gelijktijdig bleek dat door deze verandering een betere kwaliteit plastic kon worden vervaardigd dat minder rek vertoonde en daarom voor de vervaardiging van tapes voor recorders, die men daar o.m. maakt bijzonder belangrijk was.

Een soortgelijk geval hebben we gezien bij de fabriek voor fotografisch materiaal in België waar eveneens een klacht t.a.v. verontreiniging leidde tot een kleine wijziging bij het fabriceren van filmemulsie. Het resultaat

was dat alleen door deze kleine wijziging in het fabricageproces ongeveer 18 % minder van bepaalde schadelijke stoffen werd uitgestoten en geloosd. Het is opvallend dat je met betrekkelijk geringe middelen veel kunt doen. Waarom heeft men het dan niet gedaan?

Het is deze vraag die belangrijk is. Het gaat er niet om, of de zoutmijnen in Frankrijk het zout dat ze nu wegspoelen gaan opslaan. Neen, de vraag is, of ze hun werkprocedure misschien iets kunnen veranderen. En dat is inderdaad mogelijk, indien ze nieuwe apparaten gaan gebruiken. Alleen daardoor zouden ze de tegenwoordige afvaluitstorting kunnen verminderen met bijna 50 %. Die dingen worden nu nog onvoldoende beseft. Maar het besef ervan neemt toe. Dit betekent dat steeds meer mensen, die tot op dit ogenblik op grond van hun kennis, hun bevoegdheid meenden alles te kunnen decreteren, verantwoording moeten gaan afleggen. En niet alleen maar aan de apparaten van politieke en ambtelijke, maar ook aan de gewone man. Ze kunnen zich niet meer verschuilen achter termen. Ze moeten hun termen duidelijk maken en zullen de kritiek op hetgeen ze verklaren moeten accepteren. Het is een grote verandering die zich zal afspelen.

Dan zie ik hierbij bovendien bepaalde golven van kosmische aard optreden, die eveneens zeer belangrijk zijn. Want wat gebeurt er?

Zeer veel mensen worden in deze tijd sensitiever. Die sensitiviteit zal zich meestal niet onmiddellijk openbaren in paranormale kwaliteiten. Dat gebeurt percentagegewijs, maar is betrekkelijk gering. Sensitiviteit betekent echter wel dat men bijzonder veel gevoel heeft voor b.v. oprechtheid of onoprechtheid. Dit houdt in dat men aanvoelt, als er iets niet juist is of verkeerd zit. Dit aanvoelen kan ook voor de technocraat erg gevaarlijk worden.

De technocratie heeft gedacht een burcht te kunnen bouwen waarin men hoogverheven boven het vulgus (gewone volk) zou bepalen wat goed is voor de mensheid. Thans blijkt dat dit niet mogelijk is. In de toekomst zal blijken dat de technocraat geen reden van bestaan heeft, tenzij hij weer de technicus wil worden, die in samenwerking met en volgens de wensen van degenen voor wie hij werkt zijn prestaties levert.

Dit alles heeft volgens u waarschijnlijk weinig te maken met geestelijke onderwerpen. Ik ben het met u eens. Maar beseft u wel dat wij hier te maken hebben met een directe geestelijke en stoffelijke omwenteling die van heel groot belang is? Wij worden hier geconfronteerd met een gebeurtenis, die in vele eeuwen niet heeft plaatsgevonden. Om een soortgelijke verandering van tendens in de hele wereld te constateren zullen we moeten teruggaan tot ongeveer 70 à 80 jaar vóór Christus.

In die tijd bestonden vergelijkbare kosmische invloeden en ontstond er ook een vergelijkbare verandering in de mentaliteit bij een groot gedeelte van de mensen. Ook toen is er ontzettend veel in de wereld veranderd. Grotere machten kwamen in de plaats van de kleinere rijken. De macht van de priesters werd in zekere mate beperkt en werd steeds meer gedeeld met de wereldse autoriteiten. De god-koning maakte plaats voor de koning die naast zich de vertegenwoordiger van God had staan. Ik meen dan ook dat in deze dagen de technocratie voor dezelfde moeilijkheden zal komen te staan als waarin de theocratie zich bevond van ongeveer 70 v. Chr. tot 300 n. Chr. Een periode van grote veranderingen en omwentelingen.

De werkelijkheid is deze: Op het ogenblik, dat de mensen bewust gaan kijken naar datgene wat ze tot nu toe maar aanvaard hebben, zien ze dingen die het hun mogelijk maken verantwoording te eisen. Zij beseffen dingen waardoor zij niet alleen een verklaring kunnen eisen, maar ook een weerwoord kunnen geven op vele wijze uitspraken.

De wereld gaat een nieuwe periode van groei tegemoet. Reeds in het komende jaar zullen wij alle tekenen daarvan zien, ook als deze maatschappelijk gezien grotendeels negatief zijn. De werkelijkheid is dat u, indien

u zich niet ter neer laat slaan door de schijnbare moeilijkheden in economie en maatschappij, maar u probeert aan te passen aan de mogelijkheden en bereid bent stoffelijk zo nu en dan een stapje terug te doen, desnoods om uw eigen integriteit te handhaven, u langzaam maar zeker een steeds grotere geestelijke en levensvrijheid zult vinden met toenemende mogelijkheden om uw persoonlijke visie en mening zo uit te drukken, dat u met anderen tezamen iets kunt bereiken. Niet meer volgens regels, maar volgens beseft recht en besepte redelijkheid.

Bezin u over hetgeen u vandaag gehoord heeft. Vraag u af, of u - uitgaande hiervan - misschien wel wat voelt voor de benadering van de werkelijkheid: de achtergronden van alles wat u als werkelijkheid beschouwt. Want als u kunt doordringen in het wezen der dingen en in het wezen van de eigen persoonlijkheid, dan heeft u vele grenzen overwonnen die bij de mensen op dit moment bestaan.

:--:~:

CONFERENTIE.

Praten, praten, praten. Woorden die spelen. Woorden die gaan. Begrippen die strijden. Mensen die vaak vergeten te luisteren, omdat ze willen praten. Mensen die luisterend soms vergeten wat ze hadden willen zeggen. Mensen die niet tezamen bereiken wat ze moeten bereiken, omdat ze blind zijn geworden voor de betekenis van besef.

Een ware conferentie kan alleen bestaan, als mensen eerst bij zichzelf te rade gaan omtrent datgene wat wezenlijk en niet wezenlijk is en al hetgeen ze zullen bespreken.

Als de mensen op een conferentie zich beperken tot het wezenlijke der dingen, zullen ze grote krachten en waarden bereiken. Als een mens werkelijk zoekt - b.v. naar de liefde - dan zal hij die liefde in alle dingen kunnen vinden en met anderen tezamen een duidelijker uitdrukking kunnen vinden voor de werking van de goddelijke en andere liefde over de gehele wereld dan zonder dit mogelijk zou zijn. Maar op het ogenblik, dat hij zoekt naar een uitdrukking van liefde volgens zijn eigen omschrijving alleen, zonder in te gaan op datgene wat het betekent in zichzelf en vanuit zichzelf, zal hij nooit iets bereiken.

Een conferentie is goed, indien ze voortkomt uit bezinning. Maar helaas gaat bij u de conferentie meestal aan de bezinning vooraf.

:--:~:

DOE HET ZELF

INLEIDING.

Als wij de titel DOE HET ZELF kiezen, dan betekent het dat u het zelf helemaal moet opknappen. Het betekent ook dat wij - nemen wij aan dat u heel veel weet op dit gebied, er veel over gelezen heeft en misschien vele disciplines heeft gevolgd - toch bij het begin zullen moeten beginnen.

Het is allemaal zo eenvoudig dat een leek het kan doen. En dat is niet voor niets. Als we kennis maken met alle systemen die er zijn, dan is het ontzettend ingewikkeld en geheimzinnig, met graden zus en graden zo. Dat willen we vermijden. We zullen dus rustig beginnen met datgene wat u zelf kunt doen en met de eenvoudigste manier waarop u het kunt doen. U zult vaak dingen tegenkomen waarvan u denkt: dat wist ik al, of: dat heb ik al gehoord. Dat zal wel waar zijn, maar heeft u het al bekeken in dit verband? En bovenal: heeft u geprobeerd het toe te passen?

In alle lessen zullen we proberen een paar oefeningen te verwerken. Het zijn geen oefeningen die u als huiswerk opkrijgt. Niemand zal vragen, of u het wel of niet heeft gedaan. Niemand zal u zeggen dat u het verkeerd heeft gedaan. Het zijn gewoon dingen waarmee u moet experimenteren. Alle ontdekkingen in de wereld vanaf het eerste wiel tot de quadrafonie toe zijn ten slotte het resultaat van het experiment, van denken en beseffen.

De wereld waarmee wij ons gaan bezighouden, de wereld van de geestelijke krachten en de geestelijke ontwikkeling, is in de eerste plaats een terrein waarin ook het gevoel een rol speelt. Gevoel is hier vaak belangrijker dan denken. Maar zonder experiment kom je ook hier niet verder. Wie denkt "we zullen eens horen wat ze te zeggen hebben" heeft zich een aantal avonden misschien redelijk vermaakt en zijn cursusgeld weggegooid. Hij kan dan het volgend jaar zeggen: ik ben erbij geweest, maar meer ook niet. Degene die werkelijk moeite doet en probeert om dit eenvoudige systeem dat wij u in deze cursus zullen uiteenzetten steeds aan de praktijk te toetsen en daarmee voor zichzelf te werken, die zal aan het einde van deze reeks lezingen in ieder geval kunnen zeggen: ik heb geleerd om mijn geestelijke kracht snel op te voeren en vermoeidheden van het lichaam in kortere tijd dan normaal op te heffen. Daarnaast zal hij heel waarschijnlijk zeggen: ik heb geleerd iets van mijn uitstraling te gebruiken en ik heb bovendien geleerd een paar van die dingen als iets heel normaals te doen die anderen nog paranormaal noemen.

Na deze inleiding gaan we meteen over tot het eerste punt.

EERSTE LES.

VOORBEREIDING.

Alles vraagt voorbereiding. Als u geestelijk wilt gaan werken, heeft u een voorbereiding nodig. Het is natuurlijk een kwestie van routine en op den duur vraagt het weinig of geen tijd meer. Maar vooral in het begin moet u er wel even bij nadenken. Elke voorbereiding kan worden onderverdeeld in vier verschillende fasen.

1e fase: Het lichaam tot rust brengen.

Dit betekent: zorgen, dat er geen kans is voor grote of kleine boodschappen die zich dringend aankondigen; dat er geen holle knorgeluiden de innerlijke leegte verraden; dat alle knellende voorwerpen (vormcorrigeerders e.d.) worden verwijderd of althans losgemaakt, totdat u het gevoel heeft: ik zit er lekker bij. Want het lichaam wordt normaal en haast uit gewoonte aan allerlei pressies onderworpen.

U zit; maar zit u nu wel goed? Misschien kunt u beter gaan liggen.

U bent altijd zo gekleed. Dat is wel waar, maar ergens zit dat ene bandje of riempje toch een beetje verkeerd. U merkt het haast wel niet, maar op het ogenblik dat u met uw geestelijke krachten lichamelijk wilt gaan werken, gaan juist die kleinigheden meespreken. Het is zelfs zo, dat ik u de raad zou willen geven: zorg ook, dat u de handen schoonmaakt. Want als u een paar kleverige vingers heeft waar u normaal niet op let en u gaat voor het experiment zitten, dan bent u ineens helemaal in beslag genomen door die plakkerige vingers.

Het eerste punt is dus: Zorg, dat je lichamelijk geen enkele pressie ondergaat van welke aard dan ook.

2e fase: Begin bewust.

Bewust betekent dat u weet hoe u ademt. Ademhalen is een techniek, ook al doe je het normaal heel gewoon. Als u leert om rustig en regelmatig adem te halen, zult u reeds ontdekken dat dat op zichzelf al een ontspannende werking heeft. Als u daarbij nog in staat bent om uw spieren een beetje te ontspannen, zoveel te beter. Hiervoor zijn er systeempjes. U kent het misschien wel: Ga zo recht mogelijk liggen. De ruggegraat gestrekt, geen drukkende banden om het lichaam en begin langzaam ademhalend u voor te stellen: Mijn tenen zijn ontspannen enz. enz. Het kan helpen, vooral voor slapeloze mensen die toch de tijd hebben. Maar als u met geestelijk "doe het zelf" bezig bent, komt u meestal niet verder dan de helft van deze fase; en dat is niet de bedoeling.

Het is niet nodig dat u precies tegen uw lichaam zegt wat er ontspannen moet zijn. U gaat er gewoon zo gemakkelijk mogelijk bij zitten of liggen. U haalt zo regelmatig mogelijk adem, totdat u het gevoel krijgt dat u wegdommelt. Het is niet zo erg als u wel denkt, wanneer u in slaap valt. Deze vorm van ontspanning vinden in de kortst mogelijke tijd vergt enig overleg, maar het helpt u bij de voorbereiding van alle geestelijk werk.

3e fase: Ons denken.

Er zijn allerlei meditatieve systemen. Denkt u bijvoorbeeld eens na over: er is er maar één, en vraag u af wat dat is. Dan komen de meeste Nederlanders aandragen met Karel I. Er is echter maar één albezielende Kracht. (Ik zal het er maar bij vertellen, anders gaat u daarover puzzelen.)

Wat heb ik eigenlijk nodig voor mijn denken? Iets wat voor mij betekenis heeft. Een soort mandala misschien. Een vreemd woord dat het best kan worden vertaald met: een sleutel waardoor de zinnen a.h.w. geboeid kunnen worden en het hogere zich kan losmaken.

Een mandala kan alles zijn. Het kan zijn b.v. "de kat krabt de krullen van de trap", het kan zijn "O, gij kleinnood in de lotusbloem". U heeft altijd wel iets wat voor u erg belangrijk is, iets waarin u heel erg gelooft, dat u zeer dierbaar is. Probeer eens, of u daarmee een zinnetje kunt maken van ca. vier of vijf woorden. Als u dan zo'n zinnetje heeft dat u - als u het hardop uitspreekt - enigszins een gevoel van prikkeling in de huid geeft, dan heeft u voor uzelf de juiste sleutel gevonden.

U zult zeggen: Moet ik dan zo lang zoeken? Dat is helemaal niet waar. U heeft allen bepaalde dingen in uw leven, in uw denken die uw bewustzijn en onderbewustzijn beheersen en daardoor uw gehele besef tot een eenheid kunnen maken. Dat kan dan zelfs de uitroep "potverjandorie" zijn, want het woord komt er niet op aan. Het gaat er doodgewoon om dat u dat ene denkbeeld of droombeeld vindt dat u a.h.w. in uw gehele wezen voelt. Als we een dergelijke mandala hebben gevonden (u kunt die natuurlijk ook visueel maken, maar dat is weer te ingewikkeld, daar komen we later nog wel op terug), dan zult u door dit steeds te herhalen (u hoeft het niet hardop te doen, u kunt het ook gewoon denken) een eenheid in u tot stand brengen waarbij uw denken en uw wil langzaam maar zeker versmelten met het totaal ego. Daar merkt u niets van. Maar op een gegeven ogenblik heeft u het gevoel: nu trekt het door m'n hele body heen. Wanneer dat het geval is, kunt u verder gaan. We hebben nu het denken en zelfs een deel van het gevoelsleven onder controle.

4e fase: Wat wil ik?

U kunt zeggen: Ik wil iemand genezen. Maar daar heeft u niets aan. Als u zegt: Ik wil één galsteen of één niersteen op een zodanige manier ontbinden in een bepaalde persoon zodat dat en dat het gevolg ervan is, dan heeft u een bestemming. U kunt het dus niet in het algemeen doen. Ons doel moet nauwkeurig omschreven zijn.

Als wij geestelijke kracht willen ontvangen, dan moeten we weten waarvoor en waarom. Het hoe komt dan vanzelf. We moeten dus - en ik kan het niet nadrukkelijk genoeg zeggen - gewoon definiëren wat we willen. Nu doen we dat in een toestand van ontspannenheid, want we hebben net de 3e fase achter de rug. Het resultaat is dat ons doel er heel anders uitziet dan we het normaal zouden willen omschrijven. Zeg dan niet: ik moet dat terugbrengen tot iets mooiers of tot iets wat beter klinkt. Houdt u gewoon bij het beeld dat ontstaat, wanneer u zich afvraagt: wat wil ik? op welke wijze? waarom wil ik? Heeft u ook deze fase afgesloten, dan bent u namelijk voldoende voorbereid om met het eigenlijke werk te beginnen.

Wat erg belangrijk is, dat is allereerst het opvoeren van onze energie. Nu kunnen we die energie niet opvoeren langs zuiver lichamelijke weg. We kunnen ook niet zeggen: we willen een bepaalde geestelijke energie hebben. Belangrijk is hier natuurlijk onze juiste oriëntatie. Het "hoe" doet nog steeds niet ter zake. De stelling is de volgende:

Rond mij is energie. Met elke ademhaling neem ik energie op. Elke kloep van mijn hart, elke vibratie in mijn pols of waar dan ook neemt energie op. Ik ben mij bewust dat ik mij bevind in een zee van kracht. Ik neem deze kracht op.

Het klinkt allemaal erg kinderlijk, maar het gekke is dat het werkt. Het is grotendeels 'n autosuggestief proces. Die krachten zijn inderdaad rond u, ook al is het niet altijd een oceaan. Het feit, dat u zich van die krachten bewust bent, dat u ze naar u toe trekt met uw gedachten, betekent

een toenemen van potentiaal in uw lichaam. Maar het is nog altijd geen energie die we direct kunnen verwerken, waarmee we lichamelijk direct iets kunnen doen of waaruit we onmiddellijk een geestelijk bewustzijn kunnen distilleren. Daarvoor zullen we meer moeten doen. We gaan dus eerst de energie versterken.

Ik stel me voor dat ik haar voel ongeveer bij het heiligbeen. Ik maak van mijzelf a.h.w. een soort stofzuiger waarvan de zuigmond bij het heiligbeen alle kracht, die er in de omgeving is, met een enorme snelheid naar binnen zuigt. Langs mijn ruggegraat bewegen zich die krachtstromen naar boven. Ik voel de lading van die kracht. Het is alsof ze als een thermometerwijzer van wervel tot wervel omhoog loopt. Verder dan de nek wervel (bij de nekaanzet) gaan we niet. Stop dus voordat u bij de atlaswervel bent, anders krijgt u te maken met verschijnselen waarvoor u misschien nog niet rijp bent. Wanneer u deze warmte langs de ruggegraat duidelijk heeft gevoeld, dan sluit u de zaak af door gewoon te zeggen: ik ben verzadigd.

Doe daarna dan ook iets. Blijf niet liggen nasoezen, want dan heeft u later het gevoel dat de energie wegdruipt. De energie die we opnemen moeten we gebruiken om haar om te zetten in iets belangrijks. En aangezien dat belangrijke in deze eerste les zeker nog niet ver buiten onszelf zal liggen, is het het best om een lichamelijke activiteit te verrichten. Doe nu iets waarvoor u eigenlijk geen energie genoeg had. Doe dat ongeveer 10 tot 15 min. Op deze manier fixeert u de opgenomen kracht in uzelf. Omdat u dit lichamelijk doet, zult u ook psychisch beter in staat zijn de geestelijke kracht die u heeft opgenomen in u te bewaren en aan te passen aan uw wezen.

Hier hoort dan een kleine oefening bij, die u zich eventueel regelmatig te binnen kunt brengen en waarmee u dan wat kunt doen. Het is eigenlijk een kwestie waarbij zelfsuggestie een grote rol speelt. Zelfsuggestie betekent, dat ik mij een toestand suggereer die niet reëel is. Het betekent echter ook dat ik mijn situatie verander volgens het beeld dat ik mij voorstel. Daarom is het ook niet zo belangrijk dat we daartoe precies volgens de werkelijkheid te werk gaan. Wel is belangrijk dat we onze relatie met de omgeving veranderen op een bepaalde manier.

Oefening 1.

Bereidt u voor. Als u het gevoel heeft ontspannen te zijn, begin met het opnemen van energie. Doe dit een korte tijd en breng daarna contact tot stand door de handen kruislings op de knieën te leggen. Dus: rechterknie - linkerhand; linkerknie - rechterhand. Sluit het contact bij de enkels (enkels over elkaar of tegen elkaar). Haal vervolgens zeer langzaam en zeer diep 3 à 4 keer adem. Ontspan u daarna. Verbreek de contacten en schrijf de eerste 3 woorden die u in gedachten komen op, hoe onzinnig ze ook mogen zijn.

De redén van deze oefening: Door deze oefening hebben we het volgende gedaan. Wij hebben de energieën, die in ons aanwezig zijn, laten pulseren en wel volgens een bepaald patroon van de levensstroom. (Indien u zich bezighoudt met prana-yoga, dan komt u er wel achter op welke manier dat gebeurt.) Het hoe, ach, wat interesseert u dat eigenlijk. Als u, dames, met een naaimachine werkt, weet u dan hoe dat apparaat geconstrueerd is? Als u maar weet hoe u het bedienen moet. Voor de heren: u weet ook niet precies hoe de motor van uw auto in elkaar zit. Als u er maar goed mee kunt rijden. Zo gaat het met deze kracht ook.

Als ik die oefening heb gedaan, heb ik eigenlijk mijn totale energie aan het werk gezet: dat is mijn geestelijke energie die gestimuleerd is, dat is mijn onderbewuste energie, mijn levenskracht en mijn denkkracht. Deze zijn alle tegelijk gestimuleerd. Dit betekent, dat er op dit moment geen normale redelijke processen kunnen optreden. Maar het houdt wel in dat bepaalde begrippen, die voor de gehele persoonlijkheid nu belangrijk zijn, er a.h.w. gaan uitspringen.

Met de 3 woorden die u neerschrijft, schrijft u in feite sleutelwoorden voor uzelf neer. Het zijn woorden waarin u uw probleem, uw oplossing misschien ook voor een probleem of uw besef van uw toestand neerschrijft. Als u die proef heeft gedaan, dan heeft u het kladje met de drie woorden erop en gaan we ons afvragen wat ze betekenen.

We stellen als basis in deze opgave: ik werk met kracht. Het gaat dus over mijn kracht en mijn mogelijkheden met kracht. Later zal dat anders worden, wanneer u gewend bent de hele voorbereiding a.h.w. in een halve minuut af te werken. Nu bent u er nog tamelijk intens mee bezig. Die woorden zeggen wat voor uw gevoel uw geestelijke kracht, uw levenskracht is.

Oefening 2.

Tracht te weten wat uw energie-probleem is. (Als u erover nadenkt, komt u er wel achter.

Voorbeeld: Ik zeg dit of dat tegen mijzelf. Later zeg je tot jezelf: dat kan ik nooit hebben bedoeld. Maar als je het eerlijk bekijkt, dan kom je tot dat idee. Nu zeg je: Op het ogenblik, dat ik in mijn energiepatroon een tekort of een teveel vind, moet ik uitkijken met het wekken van het slangenvuur.

Als ik echter aanneem, dat het bij mij wel gaat, dan begin ik langzaam met de suggestie van kracht opnemen. Ik ga daarmee voorlopig niet verder dan gemiddeld de schouderbladen (aanzet nekwerfels). Als u namelijk de eerste keer al verder gaat, heeft u de neiging niet meer te stoppen. Dat wil zeggen, dat u dan ergens in de cortex allerlei eigenaardige verschijnselen veroorzaakt, die uw persoonlijke stabiliteit kunnen beïnvloeden. Daarom moet u dat voorlopig niet doen.

Als we die kracht op deze manier hebben opgewekt, dan verbinden wij haar in gedachten met een bepaald punt op ons lichaam vanwaaruit we dit gaan projecteren. De opgave is dus:

Wekken van slangenvuur, maar niet verdergaand langs de ruggegraat dan ongeveer ter hoogte van de schouderbladen. Daarna verbinden we de kracht met een willekeurig punt op het lichaam. De meesten zullen zich daarvoor een chakra voorstellen. Het geeft niet wat u daarvoor neemt. Op een bepaald deel van het lichaam treedt de kracht uit. Deze kracht is een combinatie van geestelijke kracht en levenskracht.

Bij deze proeven nemen we een plant (bij voorkeur twee gelijke planten) en richten de straal op één daarvan om deze meer kracht te geven. Als wij die proeven een paar keer hebben herhaald, zal de plant in kwestie een snellere en betere groei en een grotere bloei moeten vertonen dan de andere niet behandelde. Het is een handige methode om zo gelijktijdig te toetsen wat je kunt.

Als ik bezig ben met ontspanning en kracht, dan moet ik mij ook eens afvragen hoeveel verschillende soorten kracht er wel zijn. De meeste mensen zijn geneigd dat ofwel te zien als één geheel - wat niet waar is - dan wel te denken dat er een aantal krachten is. In de praktijk hebben we te maken met één basis-energie, die in een aantal trillingsgebieden uiteen valt. Zoals we bij de radio te maken hebben met hertz-golven. Dat kunnen we onderscheiden in verschillende golflengten: lange, midden, korte golf enz. We hebben dus te maken met een aantal verschillende gebieden. In feite zijn er 7 werkzame gebieden waarvan we in deze cursus slechts 3 gebieden zullen behandelen, anders komen we tot een te vergaande verdeling en wordt het te ingewikkeld.

le gebied: levenskracht.

Levenskracht is de eigen vitaliteit. Ze heeft een ritme (de vibratie van het eigen lichaam) en toont in de vibratie dus ook alle modulaties van dat lichaam t.a.v. welbehagen, niet-welbehagen, gezond, niet-gezond. Deze kracht kunnen we onmiddellijk aan anderen overdragen. Ze kan worden ge-projecteerd op voorwerpen en kan door middel van de juiste voorstelling worden omgevormd tot datgene wat men ectoplasma noemt en dan voor manipulaties

buiten het lichaam worden gebruikt: telekinese.

2e gebied: de gedachtenwereld.

Het gaat hier om de finesses van het denken, die een heel eigen vibratie vertonen. Deze vibratie geeft o.a. de interne spanningsverhoudingen weer zoals angst-, begeerte-, aanvaardings-, verwerpspatronen. Deze kracht kan echter door een wijziging van het denken worden afgestemd. Wij hebben hier dus te maken met een vorm van energie, die door ons denken wordt bepaald.

Indien ik mijn denken geheel weet te concentreren op één enkel punt, zal het totaal van de uitstraling die van mij uitgaat in overeenstemming zijn met het punt dat mijn denken beheerst. Onderbewuste factoren zullen wel een rol spelen, maar worden zodanig aangepast dat het gedachtenbeeld dat ik uitzend in feite het enige is dat uit mij kan worden overgedragen. Geconcentreerd gebruikt zou dit actieve telepathie betekenen, dus zenden. In meer passieve zin gebruikt kan het aftasting zijn, aflezen van gedachten.

Indien we in staat zijn deze trilling te projecteren naar een willekeurig voorwerp, terwijl we geen eigen denkbeelden hebben omtrent het voorwerp, dan kunnen de impulsen die in zo'n voorwerp werken worden afgelezen. We hebben dan eigenlijk een vorm van waarzeggerij. Als we de trilling richten op een bepaalde ontwikkeling, ontstaan er fragmenten die we a.h.w. zien of denken, maar dan zeer uitdrukkelijk uitgebeeld denken. Dit is een vorm van profetie.

Deze kracht kan dus worden beschouwd als altijd aanwezig te zijn in de mens. Een mens die niet denkt is geen mens. Misschien zijn er mensen die niet denken, daardoor geen mensen zijn en daarom zichzelf voorstellen als de supermens. In de praktijk: elke mens denkt. Deze trilling is dus altijd aanwezig. Naarmate u geconcentreerder denkt (gebruik hiervoor uw eigen mandala als u er één heeft gevonden), zult u in staat zijn deze gedachte verder van u uit te zenden en daardoor uw ontvankelijkheid voor anderen of uw vermogen om u op afstand aan anderen uit te drukken vergroten.

3e gebied: pseudo-geestelijke energie.

Deze energie is niet zuiver geestelijk. Er zitten bepaalde astrale aspecten aan verbonden. Het is een energie waarin het "ik" zich uitdrukt vrij van alle vormbeperkingen en vormbewustzijn. Deze energie is normaal ongelijk actief; we zijn ons dus niet bewust wat ermee gebeurt. Ze is wel aanwezig, omdat we nu eenmaal niet kunnen leven zonder de verbinding tussen geest en stof, ook niet op aarde.

Als ik deze kracht wil stimuleren, zal ik mijn gedachten weer zoveel mogelijk moeten beperken. Ik moet daarbij in mij een gevoel van eenheid met het hogere opwekken. Een aangepaste mandala kan hier vaak een goed hulpmiddel zijn. Andere hulpmiddelen in dit geval zijn: het veroorzaken van optische vermoeidheid. Bijvoorbeeld het kijken naar een kaarsvlam, kijken in een kristallen bol, het kijken in een spiegel, maar dan in een donker vertrek, zodat u alleen uzelf ziet. Hierdoor komen wij tot een sterkere band tussen het geestelijke deel en het mentale deel van het "ik". Daar onze bewuste wil gericht is op deze geestelijke energie, kunnen wij signalen uitzenden die in geestelijke sferen kunnen worden ontvangen. In theorie kunnen we nu ook ons bewustzijn naar die andere sferen verplaatsen. Dat is echter niet altijd zo gemakkelijk. Daar komen we later nog wel op terug.

Met deze kracht kan ik dus contact hebben met de geest. Ik kan contact hebben met anderen die zich op soortgelijke wijze projecteren. Ik kan waarnemingen doen vanuit een geestelijke toestand naar mijn eigen wereld of naar andere werelden. Ik kan emoties ervaren die voor mij verhelderend werken. Ik kan daarnaast - dat is ook erg belangrijk - een nieuw denkbeeld krijgen van mijn eigen kracht. Een mens, die zich met zijn gehele kracht goed

oriënteert, is net een magneetnaald. Hij draait namelijk naar de pool toe: de kracht waartoe hij met zijn gehele wezen, dus mede door alle voorbestaans-ervaringen, wordt aangetrokken. Dit is dan ook zijn ogenblikkelijke bestemming; het is de grootste harmonie. Je kunt dus met de derde vorm van kracht buiten-zintuiglijke waarnemingen doen. Het zal u duidelijk zijn dat het gebruiken van deze 3 verschillende vormen van de eigen energie met enige training grote voordelen kan geven.

Ik hoop, dat we nu het grondmateriaal zo'n beetje verwerkt hebben. We moeten namelijk leren bepaalde formuleringen te gebruiken.

We hebben woorden nodig om elkaar te verstaan. De inhoud van een woord wordt bepaald door ons wezen; hij is dus niet identiek met de woordbetekenis die één ander erin zoekt. Als we echter die woorden op een bepaalde manier voor onszelf omschrijven, kunnen we daarmee een zo groot mogelijke gelijkheid van uitdrukking krijgen en daardoor een zo goed mogelijk begrip of - zoals het in de mode-uitdrukking heet - communicatie.

Dan moeten we nu een aantal woorden goed omschrijven, misschien dat we er dan gemakkelijker toe komen ze later goed te begrijpen.

1. Concentratie.

Het terugbrengen van mijn mentaal bewustzijn en het grootste gedeelte van mijn zenuwkracht tot één enkele voorstelling of één enkel punt van besef. Dit kan worden bereikt door verschillende vormen van zelf-suggestie, door het gebruik van mandala's, door vormen van gebed en andere methoden. Concentratie is altijd het beginpunt van een bewuste actie waarbij de gehele persoonlijkheid actief moet of kan zijn.

2. Meditatie.

Meditatie - overweging. Het is een in jezelf opbouwen van een bepaald wereldbeeld waarin je vervolgens probeert de ontwikkelingen te begrijpen. Meditatie is dus niet het stug vasthouden aan bepaalde vormen of bepaalde krachten. Het is een bepaald onderwerp nemen, dit beschouwen als deel van een wereld die je niet kent om dan vanuit dit onderwerp die wereld verder te bezien. Bij meditatie treden we dus binnen in een wereld van krachten en gevoelens die niet onmiddellijk voor ons kenbaar was, maar waarbij wij - uitgaande van een bepaald onderwerp of zelfs van een bepaald voorwerp - komen tot een samenhang van krachten waarin we het gevoel hebben ons te kunnen bewegen. Dit kan dienstig zijn om ons wezen juister te oriënteren zowel in de materie als in de geest.

3. Contemplatie.

Beschouwing. Hierbij wordt het denken zoveel mogelijk uitgeschakeld. Men laat eenvoudig het beschouwde op het "ik" inwerken zonder daarbij vragen te stellen of bewust redelijke processen te stimuleren. In feite zal de contemplatie, daar men steeds terugkeert tot het onderwerp van beschouwing, een aantal associatieve processen ontwikkelen in het denken (cerebraal) en als gevolg daarvan bepaalde sleutels geven die op dat moment en in verband met juist dit onderwerp voor het "ik" van groot belang zijn. Het is door contemplatie zelfs mogelijk het eigen bewustzijn ten aanzien van een bepaald onderwerp of voorwerp voort te zetten buiten de stoffelijke beperkingen tot zelfs in tamelijk hoge sferen toe.

4. Kracht.

Kracht is altijd een verschil van vermogen of van plaats. Een engel, die hoog in de lucht zit, heeft meer energie dan ik, al is het alleen maar omdat hij naar beneden kan vallen en ik niet. Energie van plaats dus.

Energie is datgene wat ontstaat, wanneer een bestaande situatie wordt veranderd. Het is dus niet iets wat je in een batterijtje koopt. Het is iets wat ontstaat, als er een verandering aan de gang is. Bij een gewoon batterijtje is dat ook zo. Daarin wordt metaal door een zuur aangetast en dat geeft de feitelijke reactie. Of in andere gevallen: er is een chemische omzetting in de vulstof waardoor ten aanzien van de twee polen verschuiving van potentiaal (electrische stroom) optreedt.

Wij kunnen geen energie opwekken en zeggen: Waar blijft die energie? Dit betekent, dat als ik energie opneem, ik dan mijn mogelijkheid om energie te verbruiken verhoog, niet de feitelijke energetische werking die op dat ogenblik aanwezig is. Als er dus sprake is van verhoging van uw eigen energie, dan gaat het om het verhogen van uw mogelijkheid energie te gebruiken; het gaat niet om de directe aanwezigheid ervan die zich b.v. in stemming, geladenheid, gespannenheid e.d. behoeft te manifesteren.

5. Richten.

Als er wordt gezegd: richten, dan doet dit denken aan het aanwijzen van een bepaald punt binnen het drie-dimensionaal bestel; dus wijzen naar. Richten is voor ons iets dergelijks. Wij verbinden een bepaald voorwerp met ons bewustzijn van eigen aanwezigheid en plaats. Het betekent dat dat richten ook kan geschieden ten aanzien van punten die we niet zien. Denk aan het richten van een kanon dat over een grote afstand schiet. Daarbij ziet de kanonnier niet waarop hij feitelijk richt, maar hij weet waarop hij richt en daardoor kan hij goed schieten. Hij dankt dit aan de gegevens die anderen hem verstrekken.

Als ik mij richt op bepaalde geestelijke of andere zaken, dan weet ik niet precies waarmee ik bezig ben, maar het feit dat ik probeer daarop te richten, betekent, dat er gegevens van buitenaf binnenkomen. Richten betekent dus niet alleen maar een wilspoging. Het is wel degelijk een verandering van eigen wezen en bewustzijn waardoor een band ontstaat tussen degene die de kracht richt en het doel waarop ze gericht is.

(Dit zijn begrippen, die altijd weer zullen voorkomen in de cursus. Het zou dus doodvermoeiend zijn ze steeds weer te moeten uitleggen, daarom krijgt u nu dit rijtje woorden. De volgende keer, als u ze heeft bestudeerd en u weet er nog geen raad mee, dan kunt u na de pauze daarover vragen stellen.)

6. Geest.

Geest is dat gedeelte van het "ik" dat alleen in krachtvelden, maar niet in materie kan worden uitgedrukt zonder verdere definitie.

7. Levenskracht.

Levenskracht is dat gedeelte van energie dat alleen kan ontstaan en werkzaam zijn, indien er materie (al is dat ook de fijnste) aanwezig is waardoor deze lading zich kan uiten. Levenskracht is altijd gebonden aan materie. Levenskracht zal daarom in stoffelijke vormen alleen in materie aanwezig kunnen zijn; maar ook lucht is materie.

8. Geestelijk werkzaam zijn.

Dit is voor de meeste mensen een uitvlucht waarmee ze daadloosheid proberen te verdoezelen. Geestelijk werkzaam zijn betekent, dat je je geest betreft in al wat je doet; niet dat je al wat je nu bent en kunt uitschakelt in de hoop dat er iets anders aan de gang zal gaan.

9. Ontspanning.

Dit is een proces waarbij je even denkt aan het feit dat je niet gespannen wilt zijn, daarna vergeet je het helemaal. De mens, die zich inspannt om zich te ontspannen, zal ontdekken dat hij krachtens zijn inspanning geen ontspanning kan bereiken.

10. Concentratievormen.

Mandala's. Dit is een begrip afkomstig uit India dat vaak aan zeer bepaalde zaken wordt verbonden. In feite is het niets anders dan die sluitel waarmee het eigen "ik" tot een eenheid wordt gemaakt. Al datgene wat voor mij geestelijke, vitale, mentale en zuiver stoffelijke waarden tot eenheid kan maken is als zodanig mandala en kan worden gebruikt om een uitdrukking te krijgen van de krachten van het "ik" in het totaal.

Er zijn natuurlijk mensen, die dit zeer speciaal zullen willen uitleggen. Zij kunnen voor zichzelf gelijk hebben, maar dat betekent niet dat een ander er ook zo over denkt.

Ik heb geprobeerd in kort bestek u het een en ander te vertellen over ontspanning, over krachten e.d. Als we nu weten wat ze zijn, dan moeten we ermee leren werken. U heeft twee proeven opgekregen, die ik u werkelijk zou willen aanraden te doen. Dan zijn er ook nog leuke grapjes.

1e grapje.

Als u het gevoel heeft dat u die kracht heeft opgeladen, neem een strookje dun zijdepapier dat u zo los mogelijk laat hangen. Nu gaat u zitten met de handen geopend een eindje van elkaar en het strookje papier ertussen (niet aanraken). Als u nu met uw gedachten het middelpunt tussen de handen verplaatst (de handen blijven op dezelfde plaats, maar u denkt dat u ze naar links of naar rechts verplaatst), dan zal het strookje zich in de betreffende richting moeten bewegen. Er ontstaat dus een afbuiging. Als u het strookje alleen door uw gedachten naar verschillende kanten kunt laten bewegen, zult u het ook kunnen wegdrukken uit de baan tussen uw handen. U zult ontdekken, dat zonder dat u kunt zeggen hoe, dit stukje papier zich van u af beweegt. Het strookje naar u toehalen is praktisch onmogelijk.

2e Grapje.

Draairichting. Neem een lucifersdoosje of een vergelijkbare stabiele basis. Men zet daarin volkomen rechtstandig, dus verticaal, een naald. U kunt een stopnaald gebruiken, maar met een scherpe punt. Neem een stukje sigarettenvloei ter grootte van ongeveer $1\frac{1}{2}$ cm. De vouw in het sigarettenspapier balanceert u recht op de punt van de naald. Probeer vervolgens de handen steeds met de vingers naar de wortel van de andere hand gericht daaromheen te houden. Er zal een draaiing, in het begin aarzelend en langzaam later sneller, optreden waarbij de draaiing meestal meegaat met de richting van de rechterhand. Verander daarna de houding door de hand, die eerst het dichtst bij was nu het verst van u af te houden, verder blijft de relatie hetzelfde. U zult zien dat het papier de andere kant uit gaat draaien.

Een leuk kunstje waaraan u misschien niet zoveel heeft, maar dat u doet beseffen dat er een mogelijkheid is. Voor degenen die met de voorgaande kunstjes veel succes hebben gehad, is er een

3e grapje.

Daarvoor heeft u een paar dingen nodig, die misschien niet meer in elk huishouden te vinden zijn. U neemt twee stukje dun papier, maar zo dat ze net in een bepaalde houding kunnen blijven staan. U vouwt ze in het midden. U krijgt nu 4 naar boven staande stukjes papier. Die zet u op de een of andere manier vast, b.v. met een stukje klei, een punaise of een kurk. Het geeft niet of er wel of niet metaal bij is, als dat wat naar boven steekt maar papier is. Zet dit geheel onder een kaasstop of iets dergelijks, zodat

het in een ruimte staat waarin geen wind of een andere invloed kan optreden. Wij gaan daar nu vlak bij zitten. We concentreren ons op één van de vier strookjes papier en proberen met onze gedachten dit naar beneden te drukken. Indien u daarin slaagt, heeft u grote kans dat u telekinetische vermogens heeft, die u verder zult kunnen ontwikkelen in de eerste plaats. In de tweede plaats kunt u een aantal varianten op dit proefje maken waarmee u veel plezier kunt hebben met anderen en u zich op de borst kunt kloppen en zeggen: Kijk, dit kan ik wel en jij niet. Dat is voor uw zelfvertrouwen en uw humeur soms heel goed.

Dit zijn drie aardigheidjes. Ken er niet al teveel betekenis aan toe. Het zijn dingen die u eens een keer kunt proberen. Wilt u nu een optimale kans hebben dat het goed gaat met de proefjes: eerst ontspannen, dan een beetje opladen, maar denk erom: nooit verder dan de eerste nekwervel! Stop liever iets eerder, wanneer de warme gloed omhoog komt. Als u daarna, in plaats van maar iets willekeurigs te gaan doen, met dergelijke proefjes aan de slag gaat, heeft u een grotere kans op succes. En wat meer is, door het succes zult u ook de neiging ontwikkelen om gemakkelijker in die richting te werken.

Iemand, die met de strookjes papier juist kan werken, zal de uitstraling, die hij naar een ander dirigeert, vergroten. Dat kan van belang zijn, als u wilt genezen. Degene die zich bewust wordt van die uitstraling en het feit, dat ze ompoolbaar schijnt te zijn (de draaiing met de handen), die wordt zich meer bewust van zijn levensstromen. Hij zal ze daardoor in zich ook gemakkelijker als iets actiefs kunnen voorstellen. Kunt u het zich voorstellen, dan kunt u het reguleren en er ontstaat beheersbaarheid. Dit kan van groot belang zijn bij alle activiteiten waarbij we onze geestelijke vermogens willen gebruiken.

De laatste proef is eigenlijk een beginproef voor telekineten. Het kan u op den duur ook helpen om gezellig vals te spelen bij b.v. "mens erger je niet". Het heeft het grote voordeel dat, als je die bekwaamheid wat ontwikkelt, je daardoor in staat bent om in te grijpen, wanneer je dat lichamenlijk niet zou kunnen doen op dat moment. Hoe, dat zullen we later wel eens nagaan.

Met deze kunstjes en met een paar opdrachten hebben we een begin gemaakt. Maar dit is alleen maar het eenvoudige begin. Als u dit allemaal goed kunt doen, dan heeft u alleen maar geleerd dat u vermogens heeft waarvan u zich nog niet bewust was. Als u uw eigen energie weet te vergroten, dan komt u alleen maar tot een punt waarbij uw mogelijkheden toenemen; u heeft nog niet geleerd om ze te gebruiken.

In de volgende lessen en in de begeleidende onderwerpen hopen wij u daar verder bij te helpen, zodat u niet alleen het denkbeeld krijgt van "wat kan ik verzamelen", maar ook van "wat kan ik doen" en "hoe kan ik het het best doen". Tot zover is onze taak afgelopen. Wilt u werken met deze dingen, doe het zelf!

MAGISCH WERKEN.

Magisch werken betekent: werken met krachten, die op dit moment als zodanig niet niet erkend zijn.

Als we magisch werken kunnen we dat op vele verschillende manieren doen, maar in de praktijk komt het erop neer dat wij zelf het gevoel moeten hebben dat wij werken. In de magie komt het er dus op aan dat je het gevoel hebt dat je iets doet. Gevoel speelt hierbij een heel grote rol. Als een mens daarvoor een groot ritueel nodig heeft, dan gebruikt hij dat dan maar. En als hij gewoon zegt: Ik heb het gevoel: dat kan ik doen en hij doet het, dan is het ook in orde. Het is dus zeer eenvoudig. Wat gebeurt er eigenlijk?

Bij magisch werk zal ik in de eerste plaats gebruik maken van mijn eigen krachten. Er zijn mensen die denken, dat er een engel of misschien een duiveltje komt om dat te doen. Neen, u begint altijd zelf.

De mens begint als de starter. Hij is de startmotor die een bepaald proces op gang kan brengen. Maar omdat de hele wereld rond ons en alles wat er in de geest bestaat vol zit met allerlei krachten en allerlei persoonlijkheden die over krachten beschikken, zult u, als u op de juiste manier uw kracht uitzendt, iemand afstemmen op krachten die in de omgeving zijn.

Als u b.v. iemand wilt genezen (een van de eenvoudigste dingen die bij de magie horen), dan kunt u zeggen: Ik wil iemand helemaal zelf genezen. U kunt ook zeggen: Ik stuur iemand mijn gedachten. Ik doe dat heel geconcentreerd en zeg: Met mijn kracht probeer ik die mens te genezen. Maar als u nu het gevoel heeft dat u in de ander een verandering tot stand brengt, dan gebeurt er iets heel vreemds: de verandering in die persoon is als een soort uitstraling kenbaar geworden. Voorbeeld:

Iemand heeft maagpijn. Je stelt je voor dat die maag niet pijnlijk meer is. Dan is in dat lichaam die pijn wel aanwezig en gelijktijdig is daar het denkbeeld dat het er niet mag zijn. Het denkbeeld is een geestelijke vorm van kracht. Hierdoor ontstaat er een soort spanning, die de neiging heeft om krachten aan te trekken welke die spanning opheffen.

In de gehele kosmos bestaat de neiging naar evenwicht. Dat evenwicht kan vanuit ons standpunt verkeerd zijn of het kan goed zijn, maar het bestaat. Zolang er een evenwicht is, is er niets dat naar verandering zweemt. Verander ik echter de ene factor, dan moet de andere ook veranderen.

Als je geestelijke kracht uitstraalt, dan heb je in feite gezegd tegen het astraal en het levenslichaam van de persoon in kwestie: Je hebt daar geen pijn. Maar hij heeft wel pijn. Dan moet er iets gebeuren waardoor de pijn verdwijnt of mijn kracht moet worden afgewezen. Maar als mijn kracht geconcentreerd is, dan zal het ego, dat zelf ook graag die pijn kwijt wil, niet geneigd zijn daar tegenin te gaan. Dus zal dat ego van alle kanten die energieën gaan aantrekken waardoor de pijn verdwijnt en er geen onevenwichtigheid meer is: een gespletenheid tussen wat geestelijk en wat stoffelijk zou moeten bestaan.

Op dezelfde wijze werk je met allerlei spookverschijnselen en geestverschijningen. Als er een rusttoestand is, dan is er niets te zien. Nu komt er in een spookkasteel iemand die mediamiek is en plotseling is daar het gegooi in de glazen. De jonkvrouw jodelt weg voor achtervolgende ridders met dolk en zonder hoofd. Hoe komt dat? Heel eenvoudig: De persoon is gevoelig voor de uitstraling, maar hij probeert die te verklaren. Er is dus een gedachtenproces dat de energie opneemt. Die energie wil echter in rust blijven. Nu wordt het beeld geproduceerd om de spanning op te heffen, want nu is er een antwoord op de vraag en daarmee wordt aangenomen dat alles

weer tot rust, dus in evenwicht komt.

Duizenden keren hoor je bij magisch werken vertellen dat daar bijzondere krachten optreden. Maar altijd weer is het een feit waarmee je in wezen wordt geconfronteerd, dat er een evenwicht is verstoord. Het wonderlijke hierbij is, dat een evenwichtsverstoring soms te sterk gecompenseerd kan worden. Dat is ook het grote gevaar bij magisch werken.

Als ik iemand een verandering probeer op te dringen, dan verander ik ook in mijzelf een evenwichtstoestand. Als de ander niet reageert, dan zal dat in mij moeten uitwerken. Men zegt wel eens: Krachten, die ik uitzend en die niet worden aanvaard, kaatsen tot mij terug. Dat is heel eenvoudig. Ik ben dan onevenwichtig. Verandert het evenwicht in de ander, dan is hierdoor ook mijn evenwicht hersteld. Maar verandert de ander niet, dan moet die energie toch ergens heen en het verstoorde evenwicht bestaat dan bij mij, de originator van die impuls. Dientengevolge onderga ik dan wat ik de ander heb toegedacht; wat betekent dat u anderen maar liefst het beste moet wensen. Als ze het niet verdienen, aanvaardt u het niet en krijgt u het terug, maar dan heeft u er tenminste zelf plezier van. En als u iemand iets slechts toewenst...nu ja, heel veel mensen hebben een schuld bewustzijn. De kans dat het terugkaatst is misschien niet zo groot, maar het zou toch kunnen!

In alles wat we doen met geestelijke kracht (eigenlijk gedachtenkracht) veranderen we iets. Bij die veranderingen zijn er dingen waarmee de mensen eigenlijk veel te weinig rekening houden.

U kijkt naar de televisie. U wordt zeer geboeid door een bepaald stuk. Wat gebeurt er nu? Ofwel uw innerlijke processen veranderen, maar dan moet u dat ook afreageren, dan wel - wat bij heel veel mensen gebeurt - u valt in slaap. Waarom? Omdat u in de slaap het ontstane probleem kunt omzetten in onderbewuste associaties en daarmee uw evenwicht kunt herwinnen. Dat is de grote kunst voor iemand, die een televisieprogramma moet samenstellen. Hij moet u een vertoning geven waarin u kunt opgaan zonder dat u zich er volledig mee identificeert. Op het ogenblik, dat dat gebeurt, verstoort hij of uw evenwicht of hij brengt u in slaap.

Wat is nu het kenmerk van licht amusement? Lichte ontspanning is in vele gevallen een stimulans. Waarom? Omdat in de mens bepaalde problemen en angsten bestaan. Als je nu een grappige situatie schept die daarop slaat, dan ziet de mens plotseling zijn eigen probleem buiten zich geplaatst. Daardoor kan hij lachen over zichzelf zonder zichzelf daarmee te bedoelen. Degene die lacht om een clown, lacht om zijn eigen kinderlijke onbeholpenheden. Maar om zichzelf zal hij nooit lachen; hij is bang dat een ander het ontdekt. Komt het naar buiten, dan is er een reële ontspanning.

Licht amusement heeft één groot voordeel: het brengt de mens namelijk tot het aanvaarden van bepaalde dingen die in hem bestaan. Hij ontlaadt onevenwichtigheden. En dat heeft weer een heel eigenaardig effect: wanneer dit gebeurt, wordt de acteur (of het nu een clown is of een komiek) daardoor sterker in zijn vermogen om anderen aan te voelen, op hen in te spelen, juist omdat de spanningen, die op hem worden geprojecteerd, bij hem worden omgezet in kracht. Waar gebruikt de acteur die kracht dan voor? Om weer het evenwicht in de zaal meer aan te passen; dus om de mensen innerlijke rust, evenwicht te geven. Wat is het eindresultaat? Dat hij goed heeft gewerkt. De artist is dan moe, maar tevens een beetje gelukkig. Hij verkeert in een soort roes. Die roes kan heel intens zijn, soms is ze minder intens, maar altijd weer heeft hij een geestelijke spanning en een lichamelijke uitputting. En omdat die twee zo goed bij elkaar passen, is het resultaat dat de man na een tijd van meestal verhevigde activiteit of een neiging tot verhevigde uiting plotseling komt op een punt van totale ontspanning. Daarin kan hij dan beter rusten dan iemand anders. Hij kan dus in een heel korte tijd veel van zijn krachten recupereren.

U zult zeggen: Is dat magie? Zeker. Als u doodmoe bent, onder grote geestelijke spanning staat, wat moet u dan doen? Heel eenvoudig: Wij werken dan magisch. Wij erkennen dat in ons een evenwichtsverstoring bestaat. Op het ogenblik, dat wij lichamelijk uitgeput zijn, proberen wij ons te realiseren hoe sterk wij geestelijk geladen zijn. Als wij ons voldoende daarmee bezighouden en ons lichaam toestaan zich te ontspannen, zal de hele geestelijke geladenheid gebruikt worden om de lichamelijk energieën aan te vullen. Er ontstaat een slaaptoestand en daarin vaak ook een geestelijke activiteit, die tot uittreding kan leiden. In ieder geval krijgen we een diepe slaap waarin zeer grote geestelijke energieën worden omgezet in lichamelijke energieën. De lichamelijke energieën versnellen het stofwisselingsproces. Gelijktijdig worden de zenuwen (de organen) sterker geladen en is er zelfs een redelijke doorbloeding ervan, sterker dan normaal. Het eindresultaat is, dat u na een uur slaap het gevoel heeft dat u 6 uur heeft geslapen. Dit is een kunstje dat voor iemand die vaak erg moe is heel goed kan werken. Je kunt in een heel korte tijd zoveel slapen dat je voldoende energie hebt gekregen om weer een paar uur door te werken. Dan kun je je feitelijke rusttijd verkorten in tijdseenheden, terwijl je de intensiteit daarvan verhoogt zodat je toch tot hetzelfde geheel komt.

Als ik dit nu zo vertel, dan gaat het er mij vooral om duidelijk te maken: we hebben hier altijd met evenwichten te maken. Ik kan een evenwicht op twee manieren beïnvloeden. Ik kan uitgaan van licht, het goede. Ik kan ook uitgaan van duister, het kwade. Of er nu werkelijk duivels zijn of niet, daarover behoeven we niet te vechten. Als ik mij voorstel dat een duivel mij helpt om iets tot stand te brengen, dan breng ik een evenwichtsverstoring van negatieve aard tot stand; d.w.z. een evenwichtsverstoring die kracht ontnemt. Er is dan kosmisch ook weer datzelfde herstel. Het effect kan hetzelfde zijn. Maar voor mij is het niet hetzelfde.

Als ik namelijk grijp naar het duistere of demonische, dan moet ik kracht afgeven; en dat is voornamelijk geestelijke kracht. Ik raak dus kracht kwijt. Ik ben dan in mijn geestelijke wereld en vaak zelfs in mijn levenssfeer minder actief; ik heb minder mogelijkheden. Of: ik behoud daar mijn mogelijkheden, maar ik ga er lichamelijk onderdoor. Daarom is het erg belangrijk, dat wij bij alle magisch werk uitgaan van ons principe van goed. Niet dat we kunnen zeggen: Er is de een of andere kracht, die daar met een zwaard onmiddellijk achter staat. Het is gewoon een wet.

Als ik uitga van iets wat voor mij negatief is, dan ga ik in feite uit van een ontnemen van krachten. Dit ontnemen van krachten impliceert dat ik, wanneer het evenwicht ontstaat, de kracht zal verliezen die ik heb geprobeerd elders te nemen. Daaruit ontstaat als vanzelf een beeld waaraan wij ook in de praktijk kunnen zien, want het moet een "doe het zelf"-kwestie blijven, waaruit wij moeten werken.

Als ik zeg: Nu ja, het zal wel niet gebeuren....., dan is de kans groot dat het niet gebeurt, maar dan zal het feit dat het niet gebeurt ook kracht kosten. Het is een emotionele uitputting die vaak daaruit voortvloeit. Zeg ik: Dit kan wel, dan stel ik het wel positief, maar ik stel altijd weer een samenwerking van factoren die ik nog niet geheel kan overzien. Maar zeg ik: Het meest juiste zal geschieden, dan ben ik zelf positief en gelijktijdig niet bepalend t.a.v. uiterlijke verschijnselen.

In alle magisch werken is daarom de stelling, dat het meest juiste zal gebeuren de meest aanvaardbare. Ze kan nooit degene die de magie beoefent op enigerlei wijze schaden. Er kan nooit een toestand ontstaan waarin we een kettingreactie van onevenwichtigheden tot stand brengen. We gaan dan inderdaad uit van een kosmisch-harmonisch principe, dat wordt weerspiegeld in elk herstel van harmonieën volgens een meer ideaal beeld, zoals dat rond ons in de wereld, in onszelf en in geestelijke sferen gebeurt. Ik meen, dat ik daarmee toch wel een belangrijk deel van de magische werkingen heb aangestipt.

Alles wat we willen doen - of we dat nu sacrament noemen, tovenarij of iets anders - komt allemaal op hetzelfde neer: het moet gebaseerd zijn op licht, maar bovendien op een niet volledige bepaling van gevolgen.

Als ik zeg: ik wil die mens genezen en ik probeer een niersteen te vergruizen terwijl de man een darmkoliek heeft, dan is de kans groot dat hij er een nierkwaal bij krijgt.

Als ik stel: die mens heeft deze pijn. De pijn zal verdwijnen en het organisme zal zich herstellen zonder dat ik weet hoe, dan zal mijn kracht in ieder geval gericht blijven op de genezing van het geheel. De kracht, die ik dan geef, ook de stimulus die ik geef voor het onttrekken van kracht aan de omgeving is altijd harmonie, is dus juist.

Er is eens gezegd, dat het kolder is te zeggen: "Heer, niet mijn wil, maar Uw wil geschiede." Het was iemand die zeer rationeel dacht. Hij zei: Als ik dat zeg, dan heeft het voor mij geen zin om te willen. Maar deze bepaling verkomt dat ik met een beperkt inzicht dingen tot stand ga brengen, die ik niet heb bedoeld. Als ik uitga van het groot-kosmisch Principe, van de werkelijk algemene harmonie waarin alle andere evenwichtstoestanden bevat zijn, dan zal elke verstoring in overeenstemming zijn met het grootste. "Heer, Uw wil, niet mijn wil geschiede" is in feite de meest magische kosmische formule die men zich kan voorstellen, omdat ze het herstel van evenwicht laat bepalen door het kosmische patroon en de eigen wil wel ziet als stimulus voor het proces, maar niet als bepalende waarde voor het proces.

Als u, hoe u ook wilt werken, bidden of genezen, dit in het oog wilt houden, dan zult u er veel baat bij hebben.

Wij proberen de kosmische wet, de kosmische wil in een perfecte harmonie tot uiting te brengen en niet alleen maar onze eigen denkbeelden waar te maken tegenover het nu bestaande. Dan hebben we verder geen rituelen en geen ritueel nodig, alleen in ons het besef dat wij dit kunnen doen, de wetenschap dat wij het willen doen en de impuls waardoor we het doen.

Ik meen dat ik daarmee op dit terrein ook een paar aardige wenken heb gegeven.

--:

K O S M O S.

Levende leegte.

Totaliteit van mogelijkheid nog niet geuit,
waarin ik droom van wat zou kunnen zijn.

Eeuwige vrede,
waarin ik strijd en pijn creëer,
omdat ik dan eerst vrede ken,
waarin ik eerst mijzelf verlies.

Omdat slechts wie verliest
eens weten zal: ik ben.

'k Ben bewust dan één met stille leegte,
levend ongekend en vol van mogelijkheid.

:--;

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN

mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

M A A N D B L A D.
(10 nrs. per jaar)

I N H O U D.

NOVEMBER 1975.

2le jaargang.
Nummer 2.

ACHTERGRONDEN VAN DE WERKELIJKHEID

Krachten uit het onbekende	CI blz. 17
Maya	CI " 23
oorlog en vrede	CI " 26
De zin der dingen	CI " 29

DOE HET ZELF

Werken met de chakra's	CII " 15
Vragenrubriek	CII " 23
De waarde van symbolen	CII " 25
Magie	CII " 28

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

ACHTERGRONDEN VAN DE WERKELIJKHEID

TWEEDE LES.

KRACHTEN UIT HET ONBEKENDE.

(Kosmische tendensen.)

Iemand, die zich de moeite getroost om de hele wereld te overzien, ontdekt dat er perioden zijn dat bijna de hele wereld in oproer is; dat er overal oorlog is. Dan zijn er weer perioden dat het overal erg dorps is. Er zijn ook perioden dat alle mensen buitengewoon fanatiek en religieus zijn. En er zijn perioden waarin de mens sterk magisch georiënteerd is. Kortom, er zijn vaste perioden aan te wijzen waarin bepaalde ontwikkelingen plaatsvinden en in grote lijnen - niet in details - herhalen die ontwikkelingen zich.

Als wij proberen de krachten te overzien waardoor dit veroorzaakt zou kunnen worden, dan denken wij in de eerste plaats natuurlijk aan de zon en de planeten. Het blijkt dan dat die er ook wel iets toe bijdragen. Zo'n lange periode komt over het algemeen uit de ruimte. Ergens in het onbekende zijn krachten bezig. Wat ze doen en wat ze zijn, weten we niet. Die krachten bereiken de aarde. We merken het niet, wanneer wij op aarde leven en opeens begint er iets in de reactie van de mens te veranderen. De werkelijkheid schijnt plotseling een ander aangezicht te krijgen.

Er zijn een aantal cycli die wij ongeveer wel kennen. Men zegt: ca 24000 jaar is de cyclus waarin alles weer opnieuw kan beginnen. Dat is ergens wel waar. We gaan dan uit van het stelsel van de horoscoop: we doorlopen de hele Dierenriem en beginnen opnieuw.

Er zijn echter perioden te vinden met tussenpozen van 312 jaar, van ongeveer 726 jaar, 1500 en zoveel jaar, bijna 2200 jaar waarin die veranderingen met regelmaat optreden. Wat zijn de krachten die daarbij betrokken zijn?

Wij hebben te maken met grote stralingen uit de kern van het Melkwegstelsel. Dit zijn stralingen, die worden veroorzaakt door partikels met een grote versnelling. Het zijn niet de bekende alfa-, beta-, en gammastralingen. Het zijn stralingen van zeer kleine partikels, die hoofdzakelijk worden gebruikt voor de opbouw van protonen. Wanneer zo'n proton uiteenvalt (dat gebeurt nl. onder de enorme spanning van b.v. een exploderende ster), verdwijnen die deeltjes met een enorme versnelling en wat meer is, omdat ze zo klein zijn kennen ze ook geen afremming. Als een normale gammastraling door de ruimte gaat en ze komt in een kosmische stofwolk terecht, dan wordt ze afgeremd. Dit gebeurt met die kleine partikels praktisch niet. Ze worden iets verzwakt, maar worden niet geremd.

Deze partikels komen bij de aarde en komen terecht in de aardatmosfeer. Ook daar worden ze niet geremd, maar toch ondergaan ze steeds meer

botsingen en veroorzaken daardoor een zeer geringe, maar soms toch wel belangrijke verandering, hoofdzakelijk in de lichtere gassen, dus in de bovenlaag van de atmosfeer. Hierdoor ontstaat een andere doorlaatbaarheid van een deel van de zonnestraling. Gelijkzeitig dringen ze door tot de aarde en beroeren daar alles wat leeft. Aan al het levende wordt hierdoor een stimulans gegeven en een bestaand evenwicht kan worden verstoord.

De verstoring van evenwicht is niet altijd het verstoren van vrede. Er kan een evenwicht van oorlog zijn. Indien dit evenwicht wordt verstoord, ontstaat er een werking die in de richting van vrede gaat. Een voorbeeld: We kunnen een zeer materialistische ontwikkeling hebben die in evenwicht is. Nu komt een dergelijke straling en de mensen beginnen zich tegen dit materialisme te verzetten. We krijgen dus als vanzelf een tendens tot vergeestelijking bij de mensen.

Die stralingen komen in verschillende golven op de wereld af. De kleinste golf die wij kennen duurt ongeveer 122 jaar. U zult zeggen: Hoe komt het dat ze zo regelmatig komen? In de kern van het Melkwegstelsel zijn enorm veel sterren die veel groter en veel heter zijn; en dat wil zeggen, dat ze elkaar meer beïnvloeden. Hierdoor kunnen er verschijnselen van sterren ontstaan, die grote gasmassa's afscheiden. Het kan zijn dat bepaalde sterren nova worden. Het kan ook zijn dat sterren, die tijdelijk dormant zijn (weinig uitstraling hebben) door de beroering met andere sterren opeens van vorm veranderen. Wij zien b.v. een rode reus plotseling tot een zeer briljante kleine ster worden. Maar daarbij vindt een omzetting plaats in practisch de gehele materie van die ster.

Dat die regelmaat zo is, wil niet zeggen dat ze zo zal blijven. Die deeltjes hebben tijd nodig om deze kant uit te komen; een heel groot aantal lichtjaren. Dit betekent dat men van tevoren kan overzien wat er aankomt.

Deze tendensen worden vanuit de geest gezien. Er wordt rekening mee gehouden en we weten ongeveer wat er gaat gebeuren. Voor de aarde is dat veel moeilijker, want als er iets verandert, dan verandert het overal tegelijk. Je ziet het eigenlijk niet. Niet alleen u bent gestimuleerd, maar ook uw hondje, uw katje, uw buurman, de bomen, het gras etc. U ontdekt in die periode dat u veel onrustiger bent dan normaal. Gelukkig zijn die golven niet allemaal even langdurig en even sterk. Als wij te maken hebben met deze invloed uit het onbekende, dan heeft ze gemiddeld een werkzame duur van maximaal 50 jaar. Er zijn maar enkele stralingen die langer werken. De gevolgen ervan duren natuurlijk veel langer, maar de eigenlijke invloed omspant ongeveer 50 jaar.

De kortste invloed van deze aard die wij kennen is een invloed, die in haar stoffelijke geaardheid ongeveer 48 uur omvat. Maar dat zijn veel kleinere invloeden, omdat de inwerking van de straling waarover ik het nu heb cumulatief is. Hoe langer de straling in dit deel van de ruimte komt waarin de zon zich met haar stelsel beweegt (circa 19 km per seconde) en hoe meer wij daardoor worden getroffen, hoe sterker de veranderingen zijn in de atmosfeer van de bovenste lagen. Hoe groter de veranderde gevoeligheid voor straling van de zon, hoe meer beïnvloeding van het eigen magnetisch veld van de aarde (dat is namelijk een reactie die ook daarmee samenhangt), hoe langduriger ook de invloed is op levende wezens. En hoe langduriger die invloed is, des te meer het gedrag daardoor wordt beïnvloed. Wij hebben hier te maken met zuiver materiële energietendensen die regelmatig voorkomen.

Als u hierdoor wordt beroerd, kunt u er nooit helemaal door veranderen. Uw karakter zal niet veranderen, maar bepaalde delen in uw karakter zullen worden gestimuleerd. Eigenschappen, die tot nu toe sliepen, worden plotseling wakker. Het is mogelijk, dat er onder zo'n invloed opeens bepaal-

de ziekten, die lange tijd onderdrukt zijn geweest, gaan uitbreken. Het is ook mogelijk dat een ziekte, die schijnbaar chronisch was, in die periode plotseling verdwijnt. Want wij hebben te maken met een verandering en dat wil zeggen dat nieuwe evenwichten tot stand komen, ook in uw eigen lichaam.

Voor de geest betekent het dat ze op totaal nieuwe manier begint te ervaren, ook uw eigen geest. Want u heeft nu wel een lichaam, maar daar zit een geest in of liever: hij zit er ten dele in en hangt er ten dele om heen, want hij zit ook in uw aura. Een vriend van mij heeft eens een vergelijking gebruikt: "Denk aan de stof als een spons. Denk aan de geest als water en denk aan het leven als het verwarmen van de spons met het opgezogen water; er ontstaat waterdamp omheen." Ongeveer juist is het beeld wel, ofschoon wat onbeholpen.

Doordat u ook in uw uitstraling verandert, zult u uw relatie met de wereld veranderen. Een heel eenvoudig voorbeeld: Er zijn mensen, die een grote gevoeligheid hebben voor wat er komt. Dat zijn degenen die altijd op het laatste moment vertrekken en nog net de tram halen, die net even een beetje meer gas geven en daardoor een verkeerslicht dat ze niet konden zien nog net op groen halen. Dat soort dingen. Wanneer nu zo'n invloed komt, gaan deze mensen nu te vroeg of te laat reageren. Dezelfde mens, die een hele tijd alleen maar groen licht heeft gehad en steeds de tram heeft kunnen halen, komt nu steeds of op het ogenblik dat er nog niets is of hij komt plotseling voor rood licht te staan. Dat "op het nippertje zijn" is ineens weg. Dat gaat zo met heel veel dingen.

Zo gaat het b.v. ook met uw herinneringsvermogen. Er zijn tijden dat je precies op het juiste moment alle gegeven uit de hersenen kunt putten. Dan weet je alles wat je op dat moment moet weten. Je hebt tijden dat je van tevoren loopt te denken over iets en dat het later pas wordt gezegd. Maar er zijn ook tijden dat je pas later bedenkt wat je had moeten zeggen of had moeten doen, of dat je een voorwerp dat je zocht pas kunt vinden, als je het niet meer nodig hebt. Deze verschuivingen kunnen erg belangrijk zijn. Ze vormen mede een van de achtergronden van uw werkelijkheid, omdat hierdoor de verschuivingen van noodlot, die wij zo vaak zien, mede worden verklaard.

Maar we staan niet alleen te kijken naar een wat explosief Melkwegstelsel. Er zijn grote krachtgolven (magnetische stormen) die door de ruimte gaan. Ook die veranderen potentialen. Maar die potentialen - en dat is het gekke - zijn niet alleen maar magnetisch.

Wanneer een magnetische storm in de buurt van de zon komt, dan zal ze daardoor worden geactiveerd, maar gelijktijdig zullen meteorieten en meteorieten, die zich in die omgeving bevinden, versnellen en een grotere doorslagkracht krijgen. Wij zien daarnaast dat bepaalde materialen - vooral de zware metalen - hun eigenschappen wijzigen. Als wij b.v. strontium bekijken, dan zien wij een toename van verval; de eigen stralingsactiviteit van het radio-actieve element strontium neemt toe. Dat is niet zo erg opvallend. Het zijn versnellingen, die aangenomen op 300 per minuut (dit is heel willekeurig gesteld, het heeft niets met de feiten te maken) misschien een versnelling of een vertraging met 10 geven. Dat kent men dan toe aan de toestand van het materiaal, maar in feite is de kwaliteit veranderd.

Nu zitten er in de aarde toevallig veel van die elementen (ook van zware metalen; dat gaat zelfs al van nikkel af) die gaan reageren. Als die reactie in de aarde optreedt, dan verandert er o.m. ook iets in de aardtemperatuur. Er verandert daardoor iets in de plantengroei, in het klimaat. De luchtcirculatie kan zich aanmerkelijk wijzigen. Wij zien vaak dat stromingen in de oceanen zich betrekkelijk abrupt binnen korte tijd wijzigen. Als u zich alleen al realiseert wat de warme golfstroom doet in dit gedeelte van West-Europa, dan kunt u begrijpen dat een afwijking van de golfstroom met maar 100 zeemijl een tamelijk grote klimatologische verandering kan gaan betekenen voor uw land. Die dingen gebeuren. En wanneer ze

gebeurd zijn, speelt het zich meestal af in een periode van ongeveer 4 tot 7 jaar; namelijk de tijd waarin een dergelijke magnetische beïnvloeding opkomt, haar werking vertoont tot het ogenblik dat het normale evenwicht van de magnetische structuur weer herwonnen is. Ook dat heeft invloed.

Het klinkt misschien erg vreemd, maar als de gemiddelde temperatuur één graad stijgt, dan merk je daar als mens schijnbaar niets van. Maar het heeft invloed op de levensprocessen, op sneeuwval, regenval, dus neerslag. Het heeft invloed op de al dan niet te vormen ijsbergen en morenes. Uw wereld wordt beïnvloed door nog niet bewust door de mens gekende krachten uit het onbekende. Ook de geest draagt het hare daartoe bij.

Er zijn een aantal centra van grote geestelijke activiteit, die wij plegen aan te spreken als persoonlijkheden. We zeggen dan: dat zijn de Heren van dit of dat, omdat ten aanzien van onze persoonlijkheid het erop lijkt, of wij hier met een vergelijkbare persoonlijkheid te maken hebben. Of dat in de praktijk ook zo is, weten wij eigenlijk niet.

Als wij te maken hebben met de Heren van Kracht, dan weten wij dat de toename en afname van bepaalde geestelijke energieën daaraan ligt. Er kan een toename zijn van levenskracht. Maar als de levenskracht toeneemt, dan betekent dat ook dat de neiging tot uiting of tot verwezenlijking van gedachten groter wordt. Een mens zal bij een grote toevloed van energie (levenskracht) sneller geneigd zijn om zijn gedachten in daden om te zetten en minder geneigd om bespiegeld, dus innerlijk daarmee bezig te zijn.

Als één van de Heren van Kracht levenskracht uitzendt en de aarde wordt daardoor getroffen (gemiddeld een periode van 7 tot 14 dagen, het komt nogal veel voor dat dergelijke pulsen er zijn), dan zeggen we: Hier zullen de mensen plotseling minder overlegd gaan handelen. Dat kan niet anders. Niemand merkt het van zichzelf. Want je merkt zelf niet dat je reactie anders is geworden, maar ondertussen gebeurt er veel.

Eén van de andere Heren geeft een vorm van psychische kracht af. Het is dan mogelijk, dat juist in de periode dat die kracht op aarde komt zeer veel mensen opeens gaan dromen en telepathisch gaan reageren; dat er meer verschijnselen van telekinese voorkomen. We zien allerlei paranormale eigenschappen van de mens sterker werken. Ben je helderziend, dan ontdek je dat de aura van een mens a.h.w. voller schijnt te worden. Het is net, of ze wat dichter van kleur is en gelijktijdig iets verder van het lichaam af uitstraalt.

De derde Heer van Kracht heeft eveneens een uitstraling die grote veranderingen tot stand kan brengen. Wij zouden dit mentale kracht kunnen noemen. Het is een wat onvolledige benaming, omdat het namelijk het bewustzijnsproces sterk beïnvloedt. Wanneer u onder sterke invloed van deze kracht verkeert, dan zult u b.v. sneller lezen en beter onthouden wat u heeft gelezen. U zult iets zien en u later kunnen herinneren wat u heeft gezien. Het gaat de kant uit van beperkte eidetische registratie van al het waargenomene. In deze periode zullen wij verder zien dat het herinnerings- en reactievermogen van de mens toeneemt. Hij combineert en associeert veel sneller en zal dus sneller overlegd kunnen handelen. Hij zal daarnaast de zaak vaak beter doorzien.

Wanneer deze mentale straling de aarde beroert, is er een neiging tot synthese: de samenvoeging van schijnbaar niet bijeenbehorende waarden, zodat daaruit nieuwe conclusies mogelijk zijn. Dit kan op zichzelf al heel belangrijk zijn.

De Heren der Stralen.

De Heren der Stralen worden meestal met kleuren aangegeven. Wij kunnen ze ook met nummers aanduiden. Het enig belangrijke is dat de Heren der Stralen in feite alleen inspelen op degenen die met hen harmonisch zijn, degenen die in een bepaalde ontwikkelingsgang verkeren waardoor ze onder zo'n straal en de hoofdtendens daarvan vallen.

Al wat ik tot nu toe heb genoemd (dus de Heren van Kracht) beïnvloeden de gehele wereld. Alles: een kikvors, een amoëbe, een grashalm, een mens, een dier enz. enz. Alle leven tot zelfs elementalen die aan de aarde gebonden zijn worden hierdoor beïnvloed. De Heren der Stralen beïnvloeden alleen bepaalde groepen van mensen; alleen degenen die onder een bepaalde straal vallen.

Van de Heren der Stralen kunnen wij zeggen dat zij degenen, die een bepaalde geestelijke grondtendens hebben, door hun kracht sterk kunnen stimuleren. Er zijn stralen waarop wij allemaal wel reageren.

Als wij de 7e straal hebben, die ook wel het witte licht wordt genoemd, dan hebben wij een invloed die alle mensen wel aanspreekt, maar waardoor alleen degenen die tot de 7e straal behoren plotseling buitengewone kwaliteiten en gaven ontwikkelen, omdat ze tijdelijk in een eenheid worden opgenomen. Er ontstaat een soort bovenlaag van beseffen en denken van allen die tot die straal behoren. Elk lid daarvan is zich diep in zichzelf - en niet redelijk - bewust van de gehele inhoud van al die anderen. Dit geldt ook voor alle andere stralen.

Ook deze stralen komen regelmatig voor. Hun werking is nogal verschillend. Er zijn perioden dat er twee of drie dagen wit licht is. Er zijn ook perioden dat er 14 dagen wit licht is. Er zijn tijden dat er 3 maanden het z.g. rode licht (3e straal) is. Het kan ook zijn dat het een kwestie is van een paar uren. Hier hebben we dus niet te maken met een regelmaat die in tijd is af te meten. Ze is alleen af te meten in bepaalde geestelijke waarden en dan moet je ze uitdrukken in harmonie. Misschien kan deze vergelijking verduidelijken:

Als ik een melodie componeer, dan zullen verschillende tonen op verschillende hoogte geproduceerd een verschillende tijdsduur moeten worden aangehouden, omdat daarmee het patroon (de melodie) ontstaat. Als we de Heren der Stralen nu bezig zien, dan moeten we denken aan een melodie die ze spelen. Soms zijn ze gelijktijdig actief. Soms is er één actief. Soms ineens allemaal. Dat wijzigt zich voortdurend. De aarde ondergaat deze melodie en iedereen wordt gestimuleerd door een bepaalde toon. Denkt u aan het glas dat kapot wordt gezonden, als een bepaalde toon (de hoge G) wordt gezongen. Een soortgelijke trilling beroert u. U gaat er wel niet aan kapot, maar uw situatie verandert omdat u in die vibratie mee gaat reageren.

Als wij nu te maken hebben met één kleur, dan is dat niet zo erg. Er zijn mensen (een bepaalde groep mensen) die dan gestimuleerd zijn en actiever worden, meer bereiken. Maar stel, dat er verscheidene stralen gelijktijdig actief zijn, dan kan dat melodisch verantwoord zijn, maar voor de mensen op aarde is het een dissonant. Dat betekent, dat de mensen innerlijk worden geconfronteerd met waarden die botsen. Er zijn dingen die ze opeens niet meer kunnen aanvaarden of verdragen. Dat zijn gevaarlijke ogenblikken. Ook hier kun je niet bepalen waar dat vandaan komt. Geestelijk kun je dat wel zien. Je kunt alleen zeggen: die verschijnselen zijn er.

Als je dan de wereld gaat ontleden, dan ontdek je b.v.: nu is er een dissonant tussen blauw en rood (stralen 6 en 3). Dat is een invloed, die heel veel mensen plotseling in oppositie brengt niet alleen tegen zichzelf maar vaak tegen hun positie, tegen alles wat ze tot nu toe hebben willen opbouwen. Ze zien de zaak opeens anders.

Een aardig voorbeeld daarvan is b.v. de reactie van president Ford op dit ogenblik in Ver. Staten. Deze man ziet opeens tegenstellingen waar die eerst niet waren. Hij komt tot afwijzing van dingen, die hij vroeger - zij het voorzichtig - heeft kunnen accepteren. Hierdoor brengt hij gelijktijdig de evenwichtigheid van zijn eigen positie in het geding en schept voor zichzelf grote gevaren. Hij zal zich waarschijnlijk niet meer kunnen doorzetten nu hij weer een paar dingen heeft gedaan "die verkeerd vallen" zegt men dan.

Dat is in Nederland nu ook het geval. Op dit moment - zij het sub rosa - speelt zich een conflict af tussen C.R.M. en bepaalde ministeries. Bovendien

speelt daar nog weer een parlementaire commissie een rol bij. Dat botst. Normalerweise zou daar een compromis uit voortkomen. De kans is heel groot dat het waarschijnlijk - voorlopig nog verborgen voor de openbaarheid - hard tegen hard zal gaan.

Deze invloed loopt af over ongeveer 20 dagen (+ 25 nov. '75). Dan is de botsing voorbij. Er blijft nog wel een blauwe invloed hangen en later is er nog wat rood hier en daar, maar dat is niet ernstig meer. Dit typische dissonantverschijnsel is nu ca 14 dagen aan de gang en duurt nog ongeveer 20 dagen, dus 34 dagen in totaal. In die 34 dagen worden allerlei beslissingen genomen die onredelijk zijn. Men ziet niet in hoe men op die beslissingen kan terugkomen of zou moeten terugkomen, zodat men dingen doorzet waarvan men wel degelijk beseft dat ze voor het eigen "ik" en voor hetgeen men nastreeft gevaarlijk zijn.

Mag ik u wijzen op de verschijnselen die zich op dit moment afspelen? Revolutie en tegenrevolutie in Bangladesh.

Grensgeschillen weder om het doordringen van russische troepen op chinees gebied aan de grens van Rood-China en Rusland.

In Indonesië een conflict binnen de regering en gelijktijdig een conflict tussen Portugal en Indonesië ongeacht de vriendelijke woorden die er worden gesproken.

Een conflict dat zich op dit moment steeds meer gaat manifesteren tussen Israël en de Ver. Staten, maar gelijktijdig - wonderlijk genoeg - tussen Rusland en Egypte. En nu spreek ik niet eens over de conflicten in de verschillende staatjes. Maar als u zich realiseert, dat ook de reacties van de marokkaanse vorst Hassan precies samenvallen met de beslissingen die genomen zijn binnen deze periode, dan zult u zich toch wel gaan afvragen, of het menselijk leven nu wel helemaal door de mens wordt geleid als hij denkt.

Als ik u heb geholpen om deze vraag ook aan uzelf te stellen: waar beslis ikzelf en waar word ik in feite gedreven door zaken die ik niet helemaal ken, soms niet eens kan kennen, dan kunnen we overgaan tot de volgende vraag. Want als er invloeden zijn uit het onbekende, die de reacties op aarde beïnvloeden, dan moet daar altijd iets tegenover staan.

De gehele kosmos is gebouwd op evenwichten, niet op onevenwichten. Als er een invloed is uit het Melkwegstelsel, dan bewerkstelligt die een verandering hier op aarde. Op het ogenblik zit u al enige tijd in zo'n invloed. Het is in feite een revolutionaire invloed, die door de meeste mensen sociaal wordt gezien, maar die hoofdzakelijk mentaal is. Dit gaat gepaard met veranderingen in de aarde zelf. Wat staat daar nu tegenover? Als wij nu zien dat een toename van kracht daar tegenover gaat staan, zodat er plotseling een grotere weerstandsmogelijkheid is in al het levende, dan zeggen we: er wordt een nieuw evenwicht gevonden. Door enerzijds kracht te geven en anderzijds een bestaand evenwicht te verstoren krijgen wij de mogelijkheid een nieuw evenwicht te vormen.

Wanneer één van de Heren van Licht uitstraalt (laten we rood-negatief nemen), dan kunnen we zeggen: nu rood-negatief actief is, moet er wel iets tegenover staan. Kijk ik goed, dan blijkt dat psychische krachten (één van de Heren van Kracht) eveneens actief is. Tegenover de stoffelijke hartstochtelijkheid en onberadenheid die daaruit voortvloeien, staat opeens een verhoogde beseftsmogelijkheid, die net buiten het redelijke om gaat.

Alle krachten die in de kosmos bestaan, werken in een evenwicht. Er zijn altijd paren aanwezig. Er is nooit één kracht die alles beslist. Er is altijd een tweede, geheel verschillende kracht waardoor - kosmisch gezien en niet menselijk gezien - alles toch weer wordt opgevangen.

Als u dit voor uzelf wilt gaan uitwerken, dan zit u als mens natuurlijk met de moeilijkheid van: bij welke straal of kleur hoor ik? Wat zijn mijn reacties op levenskracht, psychische kracht, mentale kracht? Dat alles is niet belangrijk. Belangrijk is namelijk niet dat je weet tot welke invloeden

je behoort, maar dat je weet hoe je op dit moment bent, went dan kun je die verandering constateren. Dan is het steeds nog wel een invloed uit het onbekende, maar het is een invloed die kenbaar is geworden. Er is nu in je plotseling een andere denkwijze of een andere neiging ontstaan. Hierdoor word je trendgevoelig. Want elke invloed, die je ondergaat als een verschuiving van je persoonlijkheid of van bepaalde persoonlijke kwaliteiten, zal zich in de wereld rond je weerspiegelen. Kun je die verschuiving a.h.w. een beetje op een afstand houden, dat je zegt: dat is een beweging, maar ze is niet belangrijk, van belang is dat ik positief vanuit mijn standpunt reageer ondanks die beweging, dan verdwijnt een groot gedeelte van de schijnwerkelijkheid waarin je leeft.

M A Y A.

Invloeden uit het onbekende bepalen het menselijk gedrag. Een groot gedeelte van de gedachten die er rond u zijn, kunnen uw gedrag bepalen. U bent dus in uw gedragingen niet geheel vrij. De wereld kent ontwikkelingen, die niet uit de vrije beslissing of uit de natuurlijke ontwikkeling van stoffelijke waarden ontstaan, maar die door onbekende kosmische invloeden mede worden veroorzaakt.

Als wij doen alsof onze wereld een zekere permanentie bezit en wij ons niet bewust zijn van de voortdurende wisselingen, dan stellen wij iets wat niet bestaat. We handelen alsof wij vandaag beslissingen kunnen nemen, die over honderd jaar nog op dezelfde wijze van kracht zullen zijn. Het resultaat is dat wij een illusie scheppen en dat wij voortdurend bezig zijn met dingen, die eigenlijk overbodig zijn.

Als men b.v. kijkt naar de wegebouw, dan weet men heel goed dat er wegenplannen worden doorgezet, die niet nodig zijn. Terwijl andere wegen, die werkelijk belangrijk zouden zijn, niet worden aangelegd omdat die nog behoren tot de plannen die men heeft gemaakt. U loopt dus òf achter de feiten aan òf u probeert voor de feiten uit te lopen, maar dan loopt u meestal de verkeerde kant uit.

Zoals het in de wegebouw is, zo kan het ook zijn in uw persoonlijk leven. U blijft in het heden verwachtingen uit het verleden manipuleren. Maar de wereld is veranderd, de mensen zijn veranderd en uzelf bent ook veranderd, dus kan het niet meer zo gaan. Wij moeten ons voortdurend weten aan te passen aan elk ogenblik.

Nu zal men zeggen: Moet ik dan om maya te overwinnen pragmaticus of pragmatica worden? Neen. U hoeft zeker niet alleen met de feiten van het ogenblik rekening te houden. U moet rekening houden met de innerlijke waarheid, die u in alle feiten steeds terugzoekt zonder daarom aan te nemen dat de feiten een blijvende betekenis hebben. Niemand krijgt het in zijn hoofd te zeggen: Vandaag regent het, dus moeten wij de eerste honderd jaar regenkleding vervaardigen. Dat vindt men kolder. Maar er zijn wel mensen die zeggen: Vandaag is er een crisisverschijnsel, dus moeten wij er rekening mee houden dat wij een lange tijd van crisis krijgen. Of omgekeerd: we zitten in een periode van welvaart die niet te gronde kan gaan, want wat er eenmaal is, dat blijft bestaan. Als er een terugval is, dan is er geen sprake van een werkelijke crisis, maar alleen van een tijdelijk verkeerde interpretatie van de feiten. Als men zo gaat redeneren, zit men er altijd naast. Dat geldt ook in uw eigen leven.

De relatie die u heeft met uw medemensen is niet een vaste, een blijvende. Het is er één die voortdurend verandert. En al blijft die in wezen bestaan, dan zullen de uiting, de relaties die kunnen voorkomen en de uitwerking ervan elke dag weer anders kunnen zijn. Door u te realiseren dat

niets vast is in het gedrag van de medemens en dat niets vast is in uw gewoonten - ook al denkt u dat - kunt u iets van de begoocheling ontvluchten. U gaat begrijpen dat u in een wereld zit waarin zelfs vormen eigenlijk meer aangenomen waarden zijn dan feiten. En dan kunt u zich aanpassen aan voortdurende beïnvloedingen en werkingen en daarvan gebruikmaken.

Wie de wereld van begoocheling ziet, vraagt zich wel eens af hoe ze eigenlijk tot stand is gekomen. Waarom praten de mensen b.v. altijd over God als een soort koning? Het is de essentie van het leven. Toch benaderen we Hem als een mens. We humaniseren Hem. Maar op dezelfde manier vermenselijken wij ook het gedrag van een dier. "Ach, dat hondje van me. Je kunt echt zien hoe hij nadenkt!" Ja, hij denkt wel, maar hij denkt niet wat u denkt dat hij denkt. En dat is maar goed ook, want dan zou het geen hond zijn.

U moet niet proberen alles volgens menselijke maatstaven te meten. Een groot gedeelte van de illusiewereld waarin u leeft, komt tot stand omdat u onbewust aan alles menselijke kwaliteiten toekent. U neemt zelfs aan dat een vulkaan zich menselijk gedraagt; met andere woorden dat zij in haar uitbarstingen een zekere logica vertoont. Nu is dat meestal waar, maar niet altijd.

We nemen aan dat het weer een bepaalde reactie vertoont. En als wij ontdekken dat de weervoorspellingen niet goed uitkomen, dan zeggen we: Wij zijn nog niet ver genoeg met onze waarnemingen en gevolgtrekkingen. Wij realiseren ons niet dat zich ook in de atmosfeer zeer snelle en plotselinge veranderingen kunnen voordoen, die niet voorspelbaar zijn omdat ze niet logisch afleidbaar zijn.

Logica is erg belangrijk voor elke mens, dat weet ik wel. Maar logica is een systeem dat wordt gebruikt in een kosmos die niet systematisch, maar organisch reageert. En daarin zit de grote moeilijkheid.

Zelfs onze dromen en fantasieën zijn opgebouwd op grond van zaken, die wij veronderstellen of die wij verwerpen, zonder ons af te vragen wat ze betekenen. Een wijsgeer heeft een gezegd: "De gehele kenbare kosmos is slechts het symbool van een werkelijkheid, die zich daarin verbergt." Hij had gelijk. We zouden het moeten uitbreiden en zeggen: Het kenbare is het symbool van een aantal werkingen, die zich afspelen zonder dat wij in staat zijn die te constateren.

Conclusie.

Wij kunnen niet geheel aan de waan ontsnappen, maar wij kunnen de werking van de waan (de heerschappij van de illusie) over ons werkelijke wezen aanmerkelijk verminderen, indien wij een beetje rekening houden met die invloeden uit het onbekende. Wij behoeven ze niet te ontleden. We behoeven voorlopig ook niet te weten waar ze vandaan komen zolang wij empirisch vaststellen dat ze op ons en op onze omgeving inwerken. Dat is voor ons voldoende en daarmee moeten wij rekening houden. Terugkeer naar de werkelijkheid is alleen mogelijk indien je probeert de voortdurende wijziging van die invloeden na te gaan.

Als appendix aan dit alles zou ik uw aandacht willen richten op de tendensen, die wij voor de komende periode wel kunnen verwachten.

Zoals wij reeds hebben gezegd, hebben we nog een paar dagen voor de boeg waarin de conflictstof (onredelijkheid) overal aanwezig is. Maar wij hebben ook te maken - en dat is veel belangrijker - met een harmonietendens. De dissonant van deze tijd verdwijnt, daarnaast krijgen wij binnenkort een sterke wit-invloed, die van groot belang kan zijn in december tot ongeveer kerstmis. Daarom stel ik:

Er ontstaan volksinvloeden of volksbewegingen daar waar regeringen falen. In de meeste gevallen zal hier niet sprake zijn van een verzet tegen een gezag, maar van een aanvullen uit persoonlijk vermogen en middelen van een tekortschietend gezag. Dit zal in zeer vele landen ook t.a.v. rechtsposities plaatsvinden. Hierdoor zullen nieuwe waarden worden geschapen, vaak tegen de wil van de heersende machten en regeerders in.

Wij moeten verwachten dat in de komende 20 tot 30 dagen scherpe tegenstellingen zullen groeien in de relatie werknemer-werkgever, maar gelijktijdig zullen we zien dat tegen het einde van die periode een groot aantal gewone mensen zich tegen hun leiders gaan verzetten en dat zowel werknemers als werkgevers zich in onderling begrip a.h.w. loszeggen van datgene wat hun leiders menen te kunnen beslissen.

Op gelijke wijze zullen wij veranderingen zien in de situaties in het Midden-Oosten. Ik geloof, dat Israël een tamelijk prettige verrassing kan verwachten over ongeveer 40 dagen.

Ook in Libanon zijn veranderingen.

In Syrië zie ik na ongeveer 20 dagen ook een verandering van tendens, die waarschijnlijk gepaard gaat met een verandering van regering of althans van de richting waarin een regering denkt en handelt.

Ik voorzie in diezelfde periode ook wel ontwikkelingen in Portugal, in Spanje, zo goed als in Angola.

In Australië zullen zich een aantal opmerkelijke feiten afspelen, die u vermoedelijk pas te weten zult komen half januari, maar welke in die tijd weer uit conflicten zijn voortgekomen. Dat zal o.m. leiden tot een wat ongewone samenwerking tussen internationaal kapitaal (dus internationale ondernemingen), de regering zelf en een groot aantal burgers. Het zal waarschijnlijk te maken hebben met de ontwikkeling van het binnenland.

Waarom ik deze dingen naar voren breng? Om u duidelijk te maken hoe de invloeden de feiten a.h.w. van tevoren bestemmen. Maar er is niet bij gezegd - en dat moogt u niet vergeten! - dat deze veranderingen blijvend zijn. Het zijn verschijnselen die optreden, want de situatie blijft niet zo rustig. Er zullen in het begin van het volgende jaar weer allerlei roerigheden zijn, terwijl gelijktijdig de openlijke dissonanten, die de hele wereld zo'n beetje overspoelen, in die tijd worden gedempt. Waarom? Omdat er uit de zon en gelijktijdig uit het Melkwegstelsel een invloed optreedt, die rustgevend, dus dempend is.

De conflicten, veroorzaakt door de Heren der Stralen en de compensaties daarvan door de Heren van Kracht, blijven werkzaam. De totale compensatie zal bovendien waarschijnlijk nog gelegen zijn in een aantal nieuwe ontdekkingen of het betreden door de mensen der wetenschap van een nieuw theoretisch of praktisch terrein. Ik vermoed dat die periode van het komende jaar een mogelijkheid zal tonen om b.v. te werken met een andere vorm van atoomkracht. Ik geloof dat men met een nieuwe uitvinding komt, die ontstellend is voor degenen die op dit ogenblik alles in atoomreactoren hebben gestoken, omdat men tot een vorm van atoomfusie kan komen, ogelijk zelfs het begin van een soort protonenmotor ontwerpt. Dat gebeurt het komende jaar, want dat is weer een compenserende werking van elders.

Wij leven in een wereld waarin het totale evenwicht blijft bestaan. Dat is een kosmische wet. Maar gelijktijdig leven wij persoonlijk niet kosmisch evenwichtig in een wereld waarbij onze eigen evenwichtigheid en onze eigen neigingen voortdurend verschuiven. Begrip voor onze veranderlijkheid in de feitelijk evenwichtige kosmos en het besef van de onontkoombaarheid van bepaalde invloeden kunnen ertoe bijdragen dat een mens leert leven met invloeden uit het onbekende en dat hij, doordringend in het onbekende deel van zijn eigen "ik", beter zijn evenwichtige en de kosmische mogelijkheden beseft en komt tot een evenwichtige, op kosmische kracht gebaseerde werking waardoor de invloeden die hem stuwen van ondergeschikt belang zijn geworden.

:--:

ORLOG EN VREDE.

De wereld bestaat voor veel mensen uit oorlog en vrede. Dat is helemaal niet zo'n vergissing. Wij kennen het familieleven; en op de familie is de gemeenschap gebouwd. De gemeenschap is nationaal ontwikkeld. Dan vernietigt men al deze ontwikkelingen door een status van strijd, die wij oorlog kunnen noemen. Wie kijkt hoe het gaat in de wereld, ziet dat de mensen die dat allemaal zo logisch proberen te beslissen eigenlijk wel zeer knappe koppen zijn.

Ik herinner mij gelezen te hebben, dat een terugtrekkend leger zijn soldaten niet meer voorzag van sokken, dan konden ze op de terugtocht er niet "de sokken in zetten."

Ik heb ook gehoord dat een aantal hoge heren tijdens een diner hebben gesproken over het feit dat de oorlog, die zij voerden ten slotte beperkt moest worden. Zij hebben zich kennelijk nooit afgevraagd hoeveel doden er zijn gevallen in de tijd, die voor hen lag tussen de eerste geserveerde canapé's en de bombe napolitaine waarmee de feestmaaltijd, althans officieel, besloten werd. Daarna gingen ze echt aan het werk en schakelde men over op de vloeibare voeding. In die tijd besprak men dan alles waarvan de burger nooit hoort.

Waarom is er dan eigenlijk niet meer vrede op aarde, zou men zich kunnen afvragen. Dat is heel eenvoudig: als je tegen iemand zegt dat hem onrecht wordt aangedaan, dan vraagt hij zich niet af, of je gelijk hebt. Dat neemt hij maar al te graag aan. En heb je hem eenmaal overtuigd van het feit, dat hij onrecht ondergaat, dan is hij ook bereid te geloven dat je je daartegen moet verzetten. Dat verzet wordt dan uitgedrukt in een nieuwe vorm van familieleven, want plotseling is het geweer de bruid van de soldaat. Dan zien we automatisch de doden vallen en de productie- en winstcijfers van het bedrijfsleven stijgen.

Geestelijk gezien is er natuurlijk niet veel voor te zeggen. Maar zelfs hoge persoonlijkheden, die ik in mijn laatste periode na mijn overgang heb mogen interviewen, zijn niet van alle smetten vrij. Ook groten als Mozes dachten: Nou ja, zolang ik mijn zin krijg, kan ik er wel een paar aan opofferen. Want wij zijn allen geneigd offers te brengen, als wij ze maar niet zelf hoeven te betalen. En dat is eigenlijk de basis van oorlog en vrede.

De mensen begrijpen het niet zo goed. Er is een soort fatale kringloop, die zich ook in de maatschappij steeds weer kenbaar maakt. Ik mag u een voorbeeld geven:

Er is anarchie. In anarchie vervallen de samenhangen, dus is er een sterke man nodig. Daaruit ontstaat weer de dictatuur. Maar de dictatuur kan zich tegenover de anarchie alleen handhaven met terreur. Uit terreur ontstaat discipline. In discipline ontstaat begrip voor plichten en een zoeken naar rechten, zodat wij vanuit deze hele zaak gaan vechten op een bijna anarchistische wijze om liberaal te kunnen worden. Op het ogenblik, dat wij in een begrip van onze rechten en plichten tezamen een maatschappij hebben opgebouwd, zijn er mensen die ontdekken dat je meer rechten kunt krijgen naarmate je je minder aan je plichten gelegen laat liggen. Hierdoor ontstaat er in een maatschappij een aantal grote onrechtvaardigheden en onrechtmatigheden. Dit zal weer voeren tot een absoluut anarchisme, daar niemand bereid is een dergelijke situatie voortdurend te blijven handhaven.

Ik moet zeggen dat ik overigens ontzettend veel begrip heb voor de mensen, die proberen hun eigen rechten wat uit te breiden. Als ik ooit in mijn leven minister-president was geworden, zou ik mijzelf ook opslag hebben gegeven. Want niets is prettiger dan je eigen werknemer te zijn en gelijktijdig je salaris uit te betalen uit de kas van anderen. Maar zodra

je in een situatie komt waarin de rechten van hen, die een deel van hun plichten verloochenen worden aangetast, moet er iets gebeuren. De mensen zijn toch al woedend, dus vertel je hun dat hun onrecht wordt aangedaan. Je vertelt verder dat ze dat onrecht moeten wreken en je laat hen vechten tegen de buurman, dan laten ze jou met rust. Ondertussen ontstaat er als vanzelf een situatie die de mens niet kan overzien. Zodra die situatie intens genoeg is geworden, sluit je vrede. Dan is iedereen zo tevreden dat er vrede is, dat hij zich niet afvraagt wat zijn rechten zijn, omdat hij meent nu wat minder plichten te hebben.

Zo ontstaat er uit dat geheel weer een ontwikkeling, die op den duur kan leiden tot een te laat produceren van een oorlog. En als men daar te laat mee is, dan is het resultaat een revolutie. Een revolutie is op zich een terugkeer naar een toestand van anarchie. En anarchie resulteert, zoals gezegd, weer in een sterke man. De sterke man wordt dictator..... en zo draaien de molens verder.

Wie zo de samenleving overziet, realiseert zich eigenlijk niet dat ook hijzelf voortdurend in oorlog is met zijn medemens. Ik heb een tante gehad, die zichzelf altijd als een grande dame beschouwde. Uiterlijk gedroeg ze zich als zodanig. Zij meende, dat zij zeer verdraagzaam was; een illusie, die zij niet wenste prijs te geven. Toch was zij met iedereen in staat van oorlog behalve met mijn oom. Die had ze in het begin verslagen en tot vazalstaat gemaakt. Deze tante had een werkelijke vete met haar buurvrouw. Die vete is heel gewoon ontstaan.

Tante had een keeshond -- een heel mooie. De buurvrouw aan de overkant schafte zich toen een barzoi aan. Die was mooier, groter en deftiger. Dat heeft tante haar nooit vergeven. Want zij wilde haar Kees niet kwijt, maar ze wilde eveneens haar chic en haar overwicht handhaven. Het resultaat was een reeks processen, want zo gaat dat tussen deftige mensen. Ik heb wel eens gedacht hoe gelukkig het is geweest voor die buurvrouw dat mijn tante een dame was. Want was zij opgegroeid in een andere omgeving, dan hadden zij elkaar voortdurend in de haren gevlogen. En ziekenfondsen bestonden toen nog niet en zeker ook geen vergoeding voor de aanschaf van haarstukjes.

U lacht een beetje om dit verhaal. Maar zoals wij werkelijk zijn, zijn wij ook steeds op voet van oorlog met anderen.

Vrede ontstaat bij ons meestal, indien wij te uitgeput zijn om nieuwe verwijten tegen anderen te bedenken. Dan moeten wij ons er ook niet over verbazen dat het in de maatschappij niet veel anders gaat! Als wij vrede willen hebben, dan zullen wij eerst vrede in onszelf moeten vinden. Maar vrede vinden in onszelf betekent onze liefste illusies opofferen en daarom verklaren wij steeds weer de oorlog.

Toch zeggen wij wel dat oorlog zo verschrikkelijk is. Maar het wonderlijke is: de grootste ontdekkingen vinden wij steeds weer in een oorlog. Zelfs vele grote kunstwerken (van Chopin maar ook van Tsjaikowsky) zijn voortgekomen uit strijd, niet uit vrede. Het schijnt, dat de mens voortdurend de gewelddadige reactie op de buitenwereld nodig heeft om zijn creatieve mogelijkheden in zich aan het werk te houden.

Nu kan ik daarover uit de aard der zaak nog lang doorpraten, want een dergelijk onderwerp is als een koe: je duwt er zo nu en dan wat in en op geregelde tijden kun je er ermee vol uithalen. Maar ik heb oorlog en vrede niet alleen om deze reden gekozen.

Ik meen, dat strijd -- van welke aard dan ook -- noodzakelijk is, omdat hij inhaerent is aan het menselijk wezen. Op het ogenblik, dat een mens een innerlijk verstoord evenwicht ervaart, heeft hij de keuze in zich met zichzelf te worstelen of dat naar buiten toe te doen. Naar buiten toe heb je het gevoel dat je een gemakkelijker tegenstander hebt.

Wij zijn voortdurend bezig de wereld te beschuldigen van onze eigen fouten. Wij zijn voortdurend bezig om, wanneer een invloed ons treft en stimuleert

leert in de wereld een bevestiging te zoeken van onze dromen. En als die niet komt, dan zeggen wij niet dat onze dromen nu misschien nog niet waar kunnen worden, maar wij zeggen dat de wereld heeft gefaald. Zo leef je als mens.

Een mens, die soms enigszins met zichzelf tevreden is, staat voor de grote moeilijkheid dat een ander dat van hem niet gelooft. Als je zegt: Ik ben tevreden met wat ik heb bereikt, dan zegt een ander, dat je lui bent. Als je zegt, dat je tevreden bent met de wereld zoals ze is, begint de ander alle misstanden op te sommen waaraan je wat zou moeten doen.

Ik heb de opdracht gekregen om over dit onderwerp zo goed het mij mogelijk is enkele regels op te stellen. Ik heb dat met enige terughoudendheid en aarzeling gedaan, want ik ken mijzelf en dat is over het algemeen een grote handicap, als je probeert een ander iets te leren.

Ik stel:

1. Oorlog is onze natuurlijke staat zolang wij niet in onszelf rust kunnen vinden en zo een innerlijke vrede beleven, die wij overdragen op onze contacten met alles wat er buiten ons is.
2. Vrede is een droom, die wij voortdurend dromen, omdat wij menen dat zij zal bevestigen wat wij als wens in ons dragen. Dit is praktisch nooit waar, daarom is voor menigeen de vrede een grotere teleurstelling dan de oorlog.
3. Geweld betekent ook je krachten inspannen tot het uiterste. Alleen een mens, die wordt geconfronteerd met een bijna onmogelijke taak, bereikt zijn hoogste kunnen. Slechts hij, die zijn hoogste kunnen bereikt, krijgt vertrouwen in zijn innerlijke wereld en zal vandaaruit dan ook vrede kunnen vinden.

Misschien bent u het daar niet allen mee eens. Ik zou mij dat kunnen voorstellen. Toch is - gezien het onderwerp dat deze maal aan de orde was - duidelijk dat een mens, die spanningen ondergaat, deze in zichzelf kan verwerken, maar dan moet hij veranderen. Of hij kan deze spanningen naar buiten projecteren en dan verandert de wereld hem. Maar hij heeft dan het gevoel dat dit een noodlot is.

De strijd, die uw wereld beheerst is niets nieuws. Ik heb mij laten vertellen dat in de oertijd de mannen uittrokken met een grote knots om zo de vrouw hunner keuze buitenwesten te slaan. Deze werd vervolgens meege-sleept naar het hol. Het is begrijpelijk dat ze zo begonnen. Zij hadden geen ambtenaar van de burgerlijke stand om als voorgerecht te dienen. Ik heb mij laten vertellen dat vroeger reeds primitieve stammen oorlogen voerden om een jachtgebied waaruit het wild allang was weggetrokken.

De mens stelt een denkbeeld altijd boven de feiten. Als hij beïnvloed wordt door krachten uit de kosmos of als hij beïnvloed wordt zelfs door het denken van zijn omgeving en ook door bezielende geesten die in de nabijheid zijn, dan produceert hij de meest wonderlijke reacties. Ik kan zeggen, dat ik hier ook uit persoonlijke ervaring spreek.

Ik heb mij o.m. beziggehouden met het inspireren van pennevruchten. Het zijn mispels geworden, helaas. Maar dat kwam waarschijnlijk omdat ik zelf had gedroomd van geestelijke vruchten.

Wie de mens inspireert, brengt een proces op gang. Een kracht uit de kosmos die de mens bereikt, brengt een proces op gang. Het is soms net een opwindmanneltje, zo'n klein automaatje dat je met een sleuteltje langzaam op spanning brengt tot het trommelend of buitlend, naar gelang van zijn aard, verdergaat met dezelfde bewegingen, ook de bewegingen die je niet bedoeld hebt. Dit automatisme, dit voortgaan op een ontvangen impuls lijkt mij voor menige oorlog aansprakelijk te zijn: een gebrek aan besef voor werkelijke waarden en vooral een gebrek aan besef voor hetgeen men in beweging brengt. Want menigeen heeft in zijn goed bedoelde pogingen om het recht te

doen zegevieren het onrecht aan een grandioze overwinning geholpen. Ik wil hier niet ingaan op de vraag, of dit ook in de nederlandse politiek stoelt op feiten, maar soms lijkt het mij toe dat men zich met de beste intenties bemoeiend met anderen in hen iets doet veranderen dat nooit meer teruggenomen kan worden. Onthoudt u dit:

Wij kunnen in een medemens alleen een verandering tot stand brengen. Wij kunnen nooit zeggen op welk ogenblik die verandering eindigt, zodat het eindresultaat van onze impulsen nooit volledig kenbaar of overzienbaar is.

Wij kunnen proberen een medemens vrede te geven. Maar indien hij reeds vrede heeft zonder dat wij dit beseffen, dan scheppen wij daardoor bij hem onrust. Het is beter om de medemens niet teveel te beïnvloeden. Laten wij een mens helpen om zichzelf te zijn en hem nooit opleggen wat voor ons harmonie of disharmonie of enigerlei andere uitvoering van onze eigen strijdigheden zou kunnen zijn.

Wanneer de kosmos ons beïnvloedt en wij ervaren deze beïnvloeding niet, dan ontstaat er in ons een proces dat wij niet kunnen terugdraaien of stopzetten, terwijl ook de kosmos door veranderende invloeden ons nimmer kan terugbrengen naar de oude toestand. Wie in zich bewust wil worden zal vrede sluiten met de veranderingen rond zich en gelijktijdig de oorlog verklaren aan al datgene wat hem onbewust wil beïnvloeden.

Zoek naar een ervaren van de krachten die op u inwerken, dan zult u innerlijk vrede hebben en zult u ook de schijn van geweld en strijd buiten u beter verwerken.

Hiermede heb ik getracht op mijn manier gestalte te geven aan de invloeden, die wij ondergaan. Die wij ondergaan niet alleen als iets prettigs of iets onaangenaams, maar vaak eerder als een duw in de rug waardoor wij soms uit de strijd raken en tot rust komen. Soms ook, zonder het te weten, midden in een gevecht terecht komen. Wij moeten weten wie en wat ons kan duwen, want dan kunnen wij ons gedrag en ons denken daarop afstemmen. En bewust geworden kennen wij dan niet meer oorlog of vrede, maar alleen een innerlijke werkelijkheid waardoor wij meester worden over de verschijnselen die buiten ons bestaan.

:--:-:

DE ZIN DER DINGEN.

Ja, hebben de dingen daar wel zin in? Men zegt dat zo gauw: de zin der dingen. Maar is het zoeken naar de zin der dingen niet de onzinnigheid van ons bestaan?

Al het zijnde heeft ongetwijfeld zijn bedoeling, anders zou Heer dat niet hebben geschapen, neem ik aan. Maar waarom willen wij dat nu allemaal weten? Kijk eens hoeveel de mens al heeft geleerd en hoeveel ellende reeds daaruit is voortgekomen? Neen, als je de zin der dingen zoekt, geloof ik dat je moet beginnen met te zeggen dat ze er zijn.

Wat er is, heeft betekenis voor mij. De wijze waarop ik leef met de dingen bepaalt de zin der dingen voor wat ik ben. En aangezien een mens gewoonlijk niet in de stof leeft zonder onvolkomenheden, die het hem

onmogelijk maken de kosmische zin der dingen te doorzien, lijkt het mij voor een mens beter om zich af te vragen: wat is de betekenis voor mij?

Dan is de zin der dingen voor een mens, dat hij daardoor verandert, dat hij zich daardoor kan uitdrukken, dat hij daardoor ondergaat. Hierin vindt hij dan de lering waardoor hij geestelijk mogelijk zoveel verder komt, dat hij eens zal begrijpen dat het vragen naar de zin der dingen onzin is, omdat de zin van het zijn alles omvat, ook de dingen, ook de Schepper. Kortom, al het kenbare en denkbare.

Ik zou u daarom de raad willen geven: Vraag niet teveel naar de zin der dingen. Vraag u slechts af hoe u kunt leven met wat er bestaat, zonder te verlooehenen wat u in uzelf erkent als goed.

Ik heb altijd gemeend dat je moet leven met een wereld zoals zij is. Ik heb altijd medelijden gehad met de geheelonthouder, omdat hij niet wist waarvan hij zich onthield. Ik heb medelijden gehad met de vegetariër, omdat hij in een starre leer vaak vergat dat biekstuk heerlijk kan zijn. En ik heb tot mijzelf altijd gezegd: Als er wijzen in de wereld zijn, moeten er ook dwaazen zijn. Dat is de toestand waarin wij leven. Wanneer de één wijs is, is de ander dwaas en omgekeerd.

Laat mij dan niet vragen naar de zin der dingen, maar zorgen dat ik wijs genoeg ben om te zorgen dat andere wijzen mijn dwaasheid niet merken. Mogelijk vind ik dan eens een wijsheid waardoor ik de moed heb zo dwaas te zijn dat ik de werkelijkheid ervaar, die buiten mij bestaat en niet alleen de illusie die in mij leeft.

Ik hoop, dat u met deze overpeinzing genoeg wilt nemen. Een bespiegelende figuur ben ik vaak geweest, maar het openlijk mediteren ligt mij niet zozeer. Slechts het openlijk belijden van wat ik ervaar was mij eigen en daaraan ben ik nog steeds enigszins gebonden.

:--:

DOE HET ZELF

WERKEN MET DE CHAKRA'S.

TWEEDE LES.

Wij hebben u de vorige maal een aantal proeven voorgelegd. Ze lijken wat speels. Het is echter belangrijk dat u deze proeven probeert te doen en daarmee een redelijk resultaat behaalt. Hierdoor namelijk komt u gemakkelijker tot het projecteren van uw eigen kracht. Dat is voor een ieder, die praktisch geestelijk wil werken van het grootste belang.

Ten aanzien van hen, die menen met de beschreven proef werkelijk het slangevuur te hebben gewekt, moet ik opmerken: dit is niet het werkelijke slangevuur. U heeft hoogstens een aanmerkelijke versterking van uw energie kunnen constateren en deze als een warmtegevoel ondergaan. Indien u met deze proef verdergaat, zal zij altijd de chakra's stimuleren omdat de opladingsprocedure gebaseerd is op het stimuleren van het laagste chakra.

Wij hebben echter meer chakra's. Elk daarvan kan op een bepaalde manier worden gebruikt. Elk chakra kan men onderscheiden in een aantal z.g. trillingen of bladen. Elk blad kan eventueel met een klank worden aangeduid (voor u niet belangrijk, u zoudt het ook met een kleur kunnen omschrijven (eveneens niet bepaald noodzakelijk). Belangrijk is, dat u weet hoe een chakra werkt en daardoor leert met een chakra te werken.

Het is duidelijk, dat de hogere chakra's niet bij een ieder even sterk ontwikkeld zullen zijn. Maar je kunt praktisch geen mens zijn met een redelijk bewustzijn, als niet tenminste het zonnevlechtchakra is ontwikkeld en daarnaast het hart- of borstchakra ook voor een redelijk deel ontwikkeld is. Wij zullen ons in het volgende voornamelijk met deze beide chakra's bezighouden. Met deze kunt direct leren werken en kunt u - zonder misschien te weten hoe - resultaat behalen.

Als een chakra werkt, dan hebben we te maken met een aantal verschillende trillingen, die tot alle voertuigen behoren. Wij vinden daarin dus levenskracht zowel als geestelijke, astrale, mentale en zuiver stoffelijke impuls mogelijkheden. Een chakra is dus een soort orgaan in de aura, niet in het lichaam. Het is een orgaan dat een aantal verschillende gevoeligheden heeft en dat zowel ontvangen als zenden kan. Aangezien zenden in de lagere chakra's over het algemeen zeer beperkt is, kunnen we niet spreken van een volledige projectiemogelijkheid, tenzij we het voorhoofdchakra voor tenminste driekwart hebben ontwikkeld.

Met het zonnevlechtchakra kunt u levenskracht projecteren. Daarnaast kunt u ermee aflezen. Dit chakra neemt geestelijke uitstralingen, maar ook astrale en mentale beïnvloedingen op en kan als zodanig de trillingen van een voorwerp aflezen. Als u ontvangt, zullen die trillingen worden omge-

zet in signalen, die voor uw zenuwstelsel een beetje wonderlijk zijn, maar die resulteren in associatieve beelden. Dit laatste is belangrijk. U associeert dus. U ziet niet werkelijk. U heeft geen absolute zekerheid, maar u ontvangt een indruk die u uitbeeldt in de bij u beschikbare begrippen en voorstellingen. Het is zelfs zo sterk, dat wanneer u een tijdje bezig bent geweest met b.v. een bekend werk uit de literatuur, Don Quichote mischien, u kunt zeggen: Als ik spaanse beelden of molens tegenkom in mijn visioen, dan wijst dat niet op een werkelijk aanwezig zijn ervan, maar eerder op een associatie met bepaalde gevoelens die ik bij het lezen van het boek heb gehad. Het is dus niet iets waarmee je zonder meer kunt werken. Je ontvangt en je verwerkt. ~~Omgekeerd kun je het natuurlijk ook doen.~~

Als u water magnetiseert, doet u dat normaal met beide handen. Maar u kunt ook het water in een glas gewoon op tafel voor u neerzetten en u voorstellen dat er vanuit de zonnevlecht een straal daar naartoe gaat. U kunt namelijk levenskracht (bepaalde vormen van vitaliteit) hiermee ook overdragen. Dat is soms gemakkelijker, omdat u dan niet heel plechtig te werk behoeft te gaan.

We gaan nu kijken wat we als proef met dit zonnevlechtchakra het gemakkelijkst kunnen doen.

Stel u voor, dat u een 20-tal voorwerpjes van verschillende kleur en vorm en als het even kan ook van verschillende origine netjes inpakt in precies gelijke pakjes. Die doet u in een doos waar u niet in kunt kijken. U laat dat alles een paar dagen staan, totdat u bijna niet meer weet wat erin zit. Dan begint u met de gebruikelijke oefeningen. U ontspant u, u concentreert u even, u kunt zelfs wat mediteren. Als u het gevoel heeft: nu ben ik werkelijk ontspannen, ik kan elke invloed aanvaarden, dan neemt u één pakje uit de doos, u drukt het tegen het middenrif net onder de maagstreek. U drukt het meestal met de rechterhand ertegen, maar dat is niet zo belangrijk. Nu gaat u nadenken: wat zit hierin. Als u een beeld krijgt (kleur, vorm, eventueel herkomst), neemt u een potlood en schrijft u dat op het pakje. U pauzeert even, daarna gaat u verder met het volgende voorwerp. U probeert uit een twintigtal voorwerpen niet meer dan vier te definiëren, anders kan het onderbewustzijn een te grote rol gaan spelen.

U zult ontdekken, dat u in het begin van de vier die u doet op de twintig er waarschijnlijk één goed heeft. Als u echter verder komt dan dit en u heeft er twee goed, dan staat u ver boven het gemiddelde. Dat wil zeggen, dat u een gevoeligheid heeft en kunt gaan psychometreeren.

U herhaalt de oefening verscheidene keren. Op een gegeven ogenblik haalt u drie uit vier. U kunt dan voorwerpen van een ander lenen en ze onopvallend tegen de zonnevlecht aandrukken, maar eerst even goed ontspannen. Onderwijl praat u gewoon door en laat de indrukken opkomen. U zegt b.v.: Heb je die vulpen bij V en D gekocht of komt hij uit Frankrijk? U gaat dus testen.

Dit aflezen van voorwerpen kan erg belangrijk zijn. Wie deze gevoeligheid ontwikkelt, krijgt ook een grotere gevoeligheid voor zijn omgeving. Het chakra wordt hierdoor steeds meer geactiveerd. Als u dit chakra activeert, dan gaat in elk hogerliggend chakra een vergelijkbare functie actiever werken. Het is dus niet zo, dat je alleen hier met het zonnevlechtchakra werkt en dat ontwikkelt zich. Neen, elk chakra waarin vergelijkbare functies aanwezig zijn, dus elk hoger chakra ontwikkelt tevens deze functies, maar zal daardoor ook zijn eigen gevoeligheden gemakkelijker ontplooiën en ontwikkelen.

Deze vorm van psychometrie is heel aardig. U kunt er soms goede resultaten mee behalen. Als we zover zijn dat we vormen en kleuren redelijk kunnen beschrijven en kunnen afstemmen op afstand, dan kunnen we het hoger op zoeken. De associaties, die we krijgen uit de zonnevlecht, zijn over het algemeen beeldassociaties. Er is een te grote eigen inbreng in het signaal.

Nu nemen we een stukje uit een krant of uit een telefoongids. Weer een tiental stukjes. We gaan nu proberen af te lezen wat erop staat. Dit is heel erg moeilijk. Als u van een adres uit de telefoongids alleen het telefoonnummer of de straat of het huisnummer goed heeft, dan heeft u al een goed resultaat.

U gaat nu proberen om letters te lezen. Als u vindt dat dat te moeilijk is omdat de druk te klein is, dan schrijft u zelf maar met blokletters een aantal woorden neer. Dezelfde procedure: een paar dagen laten staan. Zorgen dat alle envelopjes precies gelijk zijn, alle pakjes op een gelijke manier zijn dichtgevouwen, dan in de doos, die zo gesloten is dat u er alleen met de hand in kunt komen, eentje eruit halen, tegen het chakra aandrukken, kijken wat zich vormt. Als u ook dit kunstje leert, dan heeft u het voordeel dat u, als het nodig is, een gesloten brief kunt lezen. Bovendien heeft u nog bereikt, dat u woorden gaat opvangen. Geestelijke impulsen kunnen worden gebruikt om stoffelijk kleine verschillen te peilen. Schrift is maar een heel dun laagje kleur op materiaal, meer niet. En omdat u die woorden steeds beter gaat begrijpen, worden bovendien uw associatieve vermogens voor de hogere chakra's aanmerkelijk ontwikkeld. U zult nu gemakkelijker woord-telepathie kunnen doen, terwijl als alleen het zonnevlecht-chakra open is, u hoogstens beeld- of associatieve telepathie kunt bedrijven. U kunt b.v. aanvoelen: die en die komen later thuis, maar niet waarom. Want het is niet mogelijk een boodschap te krijgen waarin de persoon zegt: Ik sta met een platte band, of: er is een verkeersopstopping. Als het borstchakra volledig ontwikkeld is, is er kans dat u dergelijke bijkomstige details in woorden gaat opvangen. Overigens ligt de opvang voor telepathische impulsen in het keelkopchakra daarboven. Het is dus niet zo, dat het borstchakra op zich al uw telepathische vermogens beheerst.

Ik heb u hier een paar eenvoudige proeven gegeven. U zit nu waarschijnlijk, evenals degenen die geen proef met de papiertjes hebben gedaan, u af te vragen, of u daar nu wijzer van kunt worden. Alleen als u het werkelijk probeert. Alle ontwikkeling is mede het resultaat van training. Het grootste natuurtalent is onbetrouwbaar tot het ogenblik, dat door training het mogelijk is om de signalen te schiften en eruit te halen wat we willen hebben, anders krijgen we gemengde beelden.

Het is misschien aardig op te merken dat, als de twee chakra's (zonnevlecht- en borstchakra) redelijk ontplooid zijn, u tevens grotere mogelijkheden heeft tot bewuste uittreding en dat die ook gemakkelijker beheerst zal kunnen worden.

Hier hebben we een paar zeer eenvoudige punten ten aanzien van chakra's.

Nu hoeft u niet eens te geloven dat chakra's bestaan. U hoeft alleen maar de proeven te nemen. De plaatsen weet u zelf wel.

Het zonnevlechtchakra ligt net onder het middenrif.

Het hartchakra bevindt zich op de plaats waar u uw hart vermoedt. U zit dan dicht genoeg in de buurt. En als u resultaten zoekt, corrigeert u vanzelf de plaats als die niet juist is.

Het keelkopchakra kan ons helpen als wij b.v. geïnspireerd willen spreken. Hier bestaat de mogelijkheid om signalen om te zetten waardoor buiten bewustzijn en "ik" om gegevens kunnen worden ontvangen en weergegeven. Maar daaraan heeft u voorlopig niet zoveel behoefte, want een mens, die werkt met geestelijke waarden en geestelijke krachten, moet dit altijd zo beheerst mogelijk doen.

Het stuit- of vierbladigchakra geeft de mogelijkheid om vier vormen van trilling of kracht op te nemen. U zoudt zeggen: dat zijn vier verschillende krachten. Dat is niet helemaal waar. We hebben namelijk

- a. een geestelijke vorm van vitaliteit. Ze werkt voor ons zenuwstelsel, maar ze werkt ook in bepaalde geestelijke voertuigen en wordt gerepresenteerd in de aura;

- b. een vorm van stoffelijke levenskracht, die hoofdzakelijk in de weefsels kenbaar is en in de aura alleen als een rood-straling flauw zichtbaar is in een randje precies boven het lichaam.

Als we nu die twee krachten gebruiken, dan werken we met het z.g. slangevuur. Want als we gebruikmaken van de zenuwkanalen (de ruggegraat voornamelijk), dan activeren we zowel zenuwstelsel als weefsel. De activering is echter niet selectief.

Als u het slangevuur zoudt opwekken, zult u daarmee de weefsels versterken. Maar als u b.v. ergens een woekering zoudt hebben, dan is de kans dat die woekering meegroeit veel te groot. Hier moet u dus erg voorzichtig zijn. Het is dus ook de lichamelijke toestand die van belang is.

Als u zeer sterke zenuwspanningen ondergaat en u bent niet in staat u volledig te ontspannen, dan is het opbouwen van die geestelijke kracht erg gevaarlijk. Wat we dus nodig hebben in het begin is een manier waarop we beide krachten in beperkte mate samenvoegen en alleen maar vitaliserend laten werken, zonder dat een directe oplading van celweefsels of zenuwstelsel en bepaalde geestelijke capaciteiten daaruit resulteren. De daarvoor beschreven methode in de vorige les is goed bruikbaar. Zij bevat niet de schadelijke elementen, die bij het opwekken van een volledig slangevuur het gevolg kunnen zijn. Ik zou u daarom de raad willen geven deze oefeningen een enkele keer te doen en dan te kijken wat ervan terecht komt. Indien u echter duidelijk twee stromen voelt (geloof me, als u het slangevuur voelt, is dat werkelijk een tweeledige kracht; u voelt twee verschillende krachten gelijktijdig langs de ruggegraat gaan), dan moet u onmiddellijk stoppen. Niet omdat u er misschien niets aan zoudt hebben, maar doodgewoon omdat u het niet kunt beheersen. Alles wat we niet kunnen beheersen, moeten we herleiden tot de meest ongevaarlijke vorm, opdat we door oefening een mate van beheersing en meesterschap kunnen verwerven.

Ik heb u nu verteld: chakra's zijn organen in de aura waarmee men ontvangt en uitstraalt. Voor het vier-bladigchakra geldt dit in feite niet.

Het vier-bladigchakra straalt niet uit, het ontvangt alleen. Toch ontvangt het ook nog andere krachten dan de beide die wij hebben genoemd. Het ontvangt namelijk signalen, die eigenlijk het best als "aanvaardbaar" en "onaanvaardbaar" kunnen worden omschreven. Het is een gevoel van aanvaardbaarheid, van redelijk geluk en van onaanvaardbaarheid, van onrust of zelfs van ongefundeerde angsten. Ook hier moeten we goed begrijpen, dat het ontplooide chakra niet kan worden uitgeschakeld. Wij kunnen nooit een functie van een ontplooid chakra uitschakelen, maar haar hoogstens beheersen.

Als we te maken krijgen met de levenskracht, laten we voorlopig dan maar proberen geestelijke en stoffelijke levenskracht enigermate omhoog te brengen. Als dat bij u de lendestreek haalt, dan is dat erg prettig, want dan krijgt u lichamenlijk meer weerstand en bovendien zal het in vele gevallen uw denken en vooral uw herinneringsvermogen ten goede komen. Maar als u nu het gevoel krijgt van een ongefundeerde angst, dan heeft u kennelijk een eenzijdige aflezing van de omgeving.

Stel u nu zo goed mogelijk in op iets wat geluk of schoonheid is. Verander dus uw gevoelsreactie, uw emotionele instelling zo goed u kunt. Op een gegeven ogenblik verdwijnt de onrust of het angstgevoel. Maar er blijft wel iets over: er komt nu een meer redelijk tot uiting komende reactie op de omgeving uit voort.

Die reactie kan voor u eveneens belangrijk zijn. Als u probeert om elke keer, wanneer u zich zonder reden gelukkig of ongelukkig voelt en u wijt dat aan de omgeving, zoudt proberen of de andere factor eveneens aanwezig is, dan krijgt u al heel gauw het begrip: ik kan deze beide onredelijke emotionele reacties omzetten in iets wat tot besef wordt.

Er ontstaat dan een spanning, die eveneens langs de ruggestreng loopt, maar die in de hersenen een begrip scheidt. Je zegt dan niet meer: ik voel

mij hier angstig. Je zegt: er zijn hier spinnen. Ik ben bang voor spinnen, daarom vind ik dit vertrek onaanvaardbaar. Of: ik voel mij gelukkig, omdat ik bepaalde verwachtingen koester. Deze worden gestimuleerd door de kleuren in het vertrek, door het zonlicht, door een plant die er staat of door iets wat een herinnering wekt. Je wordt je dan bewust van je eigen reactie op de buitenwereld. Hiervoor is zeker het gebruik van het vierbladigchakra aan te bevelen.

Diezelfde functies zijn eveneens aanwezig in zowel het zonnevlechtchakra als het hartchakra. Maar hierin moeten wij ze niet teveel stimuleren. Als wij ze daar namelijk bewust gaan ontwikkelen, is de kans heel groot dat ze alle andere gevoeligheden en projectiemogelijkheden overwoekeren. Als wij elke ontplooiing zoveel mogelijk bepalen tot het chakra waartoe ze behoort, dan zullen als vanzelf in de hogere chakra's de gevoeligheden zich ontwikkelen zonder dat er een onevenwichtigheid ontstaat waardoor we andere zaken uitschakelen.

Een voorbeeld: Als u de verklaring van gevoelens van lust en onlust gaat overbrengen naar het zonnevlechtchakra, dan zult u daardoor geneigd zijn alle andere impulsen, die daar worden ontladen, in deze termen te verklaren. En daar associatieve verwerkingen voor de vormen van psychometrie, die ik u heb beschreven, erg belangrijk zijn, is het zeker van belang dat u leert een waarnemen met dit chakra te associëren met lust en onlust.

- Een paar meer algemen raadgevingen.

1. Als ik werk met een chakra - onverschillig welk - dan werk ik zeker met de astrale krachten die in mij bestaan. Werk ik met een hoger ontwikkeld chakra, dan werk ik in feite ook met de astrale wereld of met andere werelden, die corresponderen met de trillingsgevoeligheid die in dat chakra is vastgelegd.

Naarmate ik dus mijn chakra's meer ontwikkel, zal ik meer impulsen krijgen van niet-stoffelijke aard. Deze impulsen - let u goed op en noteer dit in uw brein met onuitwisbare letters - kunnen en mogen niet als een volledige werkelijkheid in stoffelijke zin worden vertaald. Alle conclusies die wij daaraan verbinden zijn in de stoffelijke wereld slechts beperkt of zelfs geheel niet van kracht. Alleen daar waar wij werken met waarnemingen, die direct op de materie betrekking hebben, is het redelijk aan te nemen dat onze reactie daarop eveneens op onze eigen stoffelijke werkelijkheid betrokken mag worden.

Ik zeg dit met nadruk, opdat u niet zult denken: nu heb ik een stem gehoord, dat is vast een geestelijke meester of een hoge geest. Het is mogelijk. Maar als u dat als vaststaand gaat aannemen zonder meer, dan heeft u grote kans dat u wegdobbert in 'een wereld van het onbestemde en dat u terecht komt in een illusie, een waanwereld waaruit u zich maar heel moeilijk kunt losmaken.

Stoffelijke zaken kun je stoffelijk nagaan en controleren. Aanvaard ze, maar controller ze. Controleer geestelijke zaken eveneens, zeker in het begin van uw ontwikkeling, indien u nog geen beheersing heeft. Interpreteer ze niet als volledig juist of waar, hoogstens als een aanduiding voor iets wat in de geest kan bestaan, maar mogelijk ook in uw eigen onderbewustzijn.

2. Elke aura op zich is gevoelig. Dat wil zeggen dat waarnemingen in feite ook door de aura kunnen geschieden met dien verstande, dat de signalen uit de aura toch worden geleid naar dat deel van de aura (het chakra) waarin deze krachten of trillingen afleesbaar zijn, waarin ze dus thuishoren. Je kunt de gehele aura vanuit elk chakra laden, maar alleen met de krachten die tot dat chakra behoren. Wie dit alles

beseft, zal voorzichtig zijn met het projecteren van krachten. Maar als hij die kracht projecteert, zal hij zich niet, zoals menig mens wel eens verkeerd doet, richting-gebonden voelen. Bijvoorbeeld: Ik kan alleen een kracht uitstralen, indien ik in een bepaalde richting kijk. Ik kan in elke richting - onverschillig welke zonder dat er zelfs een limiet aan afstand of ruimtelijke mogelijkheid bestaat - uitstralen, mits mijn voorstellingsvermogen daarop is gericht. Als wij deze regels goed in het oog houden, kunnen we desondanks wel een paar proeven doen. De proeven, die wij nu gaan beschrijven, zijn eveneens meer aardigheidjes, Het is dus niet iets wat u zonder meer direct praktisch kunt gebruiken. Het is alleen een oefening waardoor u leert eigenschappen van de aura praktisch te gebruiken.

Eerste proef.

Wij gaan proberen mentaal een voorstelling van een persoon op te bouwen. Vervolgens stellen wij ons in op de gevoeligheid. Neemt u voor alle zekerheid voorlopig daarvoor het zonnevlechtchakra. Wanneer wij gevoelens van lust of onlust door dat chakra ontvangen, controleren wij of de persoon in kwestie inderdaad zich toen prettig of niet prettig gevoelde. Het zal u blijken dat grote differentiaties gemakkelijk mogelijk zijn en dat u in vele gevallen zelfs zegt: Had jij gisteren niet twee dames of twee heren op visite? Of: wat heb je toch gedronken gisterenavond? Die associaties komen daar vanzelf bij. Op deze manier ontwikkelt u uw ontvankelijkheid en uw voorstellingsvermogen.

Doe deze proef in het begin alleen in uw naaste omgeving of - nog beter - onderling, zodat u niet te maken krijgt met mensen die zich afvragen, of u nu gek bent of niet. Als ze dat toch doen, is het niet erg. Maar als ze het doen naar aanleiding van deze cursus, zou het vervelend zijn.

Tweede proef.

Wij willen proberen iets te laden. We nemen daarvoor drie proeven, die we ongeveer gelijktijdig doen.

1. Een afgesneden bloem of stek wordt in een glas water gezet. Eerst hebben wij dat water opgeladen door vanuit ons middenrif kracht daarheen te sturen. Wij gaan vervolgens na hoe een op ongeveer dezelfde plaats staande gelijke bloem of stek in niet geladen water reageert.
2. Wij proberen een voorwerp te laden. Doet u dat vooral met een gevoel van welbehagen, een gevoel van prettig, aanvaardbaar zijn. Leg het geladen voorwerp in de omgeving van uw bezoek, van personen of desnoods van huisdieren. Observeer de reactie.
3. Als u denkt dat u reactie krijgt, neem een tweetal gelijke voorwerpjes. Laad beide gelijktijdig op met hetzelfde gevoel van welbehagen en plaats één van die voorwerpjes bij iemand anders, houd het andere bij u. Kies een periode waarin u denkt dat de ander zich normaal niet zo prettig voelt. Dus als het iemand is die last heeft van ochtendziekte en u weet dat hij om 6 uur z'n bed uit moet, dan concentreert u zich erop dat die kracht, die u in uw voorwerpje heeft gelegd, zich door zijn voorwerpje op hem zal ontladen op het moment van ontwaken. Informeer bij de burens, of hij die ochtend toevallig alleen maar vriendelijke woorden heeft gesproken. Zo kunt u er achter komen, of u krachten kunt overdragen.

Deze proef kan zodanig worden gedaan dat het niemand direct opvalt wat u eigenlijk doet. Ze is een voorbereiding voor o.m. het zenden van gericht krachten naar vele personen tegelijk. Dat kunt u doen aan de hand van identieke voorwerpen.

Derde proef.

Deze proef moeten we eveneens in dezelfde periode nemen. Eerst ont-

spannen en concentratie. In de concentratie het opbouwen van één voorstelling. U kunt daarvoor nemen een bloem, een kunstvoorwerp, een geometrische figuur. Denk u de bloem, het voorwerp of de figuur in een kleur die u het best bevalt. Geen specifiek geestelijke keuze maken. Als u toevallig van polkadot-pimpelpaars houdt, dan neemt u dat gewoon. Probeer u dat te visualiseren.

Vervolgens legt u één hand op het zonnevlechtchakra. Bij voorkeur de linkerhand, want de meeste mensen stralen in met de rechterhand. U gaat nu "zegenend" naar de voorstelling uitstralend. Kies daarvoor een persoon of een levend wezen. Bij gebrek aan vrienden kan het een hond, een kat, een plant enz. zijn. Als u hiermee een goed resultaat heeft verkregen, zal de ander zich eveneens sterker en opgewekter voelen. Als u de persoon verkeerd heeft gekozen, zult u de ander niet iets ontnemen, maar u zult na heel korte tijd het hetzelfde beeld in uw herinnering terugkrijgen, maar nu verkleurd.

Een voorbeeld: U gebruikt rood; het beeld komt roestbruin even later bij u op. In dit geval heeft u verkeerd uitgestraald. U herstelt dan de uitstraling door de kleur aan te houden, maar ofwel de vorm, dan wel de voorstelling van de bloem e.d. te wijzigen en te intensifiëren. Zo krijgt u een feedback systeem. Alles wat in uw wezen niet werkelijk harmonisch is, komt niet naar buiten, maar blijft a.h.w. in kortsluiting even in uw aura ronddwalen en stimuleert ten slotte uw bewustzijn, maar verkleurd en lichtelijk misvormd. Als u het wel uitstraalt, dan heeft u gelijktijdig een controle over de juiste manier van voorstelling, van concentratie om kracht uit te stralen.

Probeer niet in deze fase genezende kracht uit te stralen, tenzij u geoefend bent op dat terrein. Probeer ook niet iemand even te helpen om door een examen of iets dergelijks te komen. Dat zal u zeer waarschijnlijk niet lukken.

Beperk u in deze derde proef tot het uitstralen van uw eigen trilling of van algemene gevoelens van geluk of welwillendheid via het symbool. Op deze manier bereikt u voor anderen al enig resultaat en leert u gelijktijdig in uzelf de acties van de chakra's goed beheersen. De gegevens, die voor deze les van het grootste belang zijn, heeft u hierbij gekregen.

Wij zullen terwille van de volledigheid nog een paar dingen over de chakra's zeggen.

Het keelkopchakra.

Dit chakra is erg belangrijk voor het ontvangen van b.v. een geestelijke waarde of een boodschap. De meeste mensen zullen het contact voelen in de nek, bij de atlaswervel. De werkelijke ontvankelijkheid daarvoor wordt echter bepaald door het keelkopchakra. Als u dus mediamedie schrijft, schildert, tekent, wordt geïnspireerd e.d., dan heeft het altijd met dit chakra te maken.

Als u evenwichtigheid in het laagste chakra tot stand brengt en een zekere beheersing leert, dan betekent dit tevens dat u grotere evenwichtigheid bezit in alle chakra's, dus ook in het keelkopchakra.

Naarmate u een grotere meesterschap krijgt over uw energieverloop, zult u beter in staat zijn om op grond van eigen harmonieën te selecteren uit alle krachten rond u welke invloed u wel en welke u niet wilt ontvangen. Probeer nooit eerst te ontvangen en dan uw evenwicht te vinden, want dan kunt u heel snel het slachtoffer worden van krachten en entiteiten rond u, die misbruik van u maken en die u door gebrek aan eigen evenwichtigheid en aan de juiste kracht en geladenheid in de aura niet kunt afwijzen.

Het voorhoofdchakra.

Dit chakra is het sterkst stralende chakra. Het is namelijk in zijn stralend vermogen sterker dan zelfs het kruinchakra. Het voorhoofdchakra zullen wij voornamelijk gebruiken voor het uitzenden van kracht. Om deze kracht

op de juiste wijze uit te zenden hebben we heel veel ervaring nodig. Deze kunnen wij opdoen door te werken met de mogelijkheden van de lagere chakra's. Komen wij eenmaal tot het uitzenden van krachten, dan moeten wij onthouden:

Wanneer ik met een groot (samengesteld) chakra actief ben, is het mogelijk kracht te ontvangen en gelijktijdig te ontladen. Wat u hiermee kunt vormen is in feite een soort geestelijke lazerstraal waarmee u vijanden zoudt kunnen afweren, neerwerpen, voorwerpen naar u toe halen en dergelijke.

Het kruinchakra.

Dit chakra bevat alle waarden van de geest. Is het volledig ontplooid, dan heeft u daardoor de mogelijkheid om stoffelijk volledig bewust deel te hebben aan vele verschillende werelden. Tevens moet u er rekening mee houden dat dit kruinchakra ook de plaats is waar de eigen geest een band mee moet hebben. Het is niet mogelijk voor de geest deze verbinding geheel prijs te geven zonder gelijktijdig alle beheersingsmogelijkheden over het lichaam terzijde te zetten. Er zou dan een toestand van schijndood kunnen ontstaan. Een werkelijk overlijden is natuurlijk ook mogelijk.

Probeer nooit met de hogere chakra's te werken voordat u de lagere heeft ontwikkeld.

Als u nog een paar praktische kunstjes wilt leren doen, probeer dan het volgende eens.

Neem een voorwerp in een ander vertrek dan waarin u zich bevindt.

Probeer dit voorwerp naar u toe te trekken en dan van u af te stoten.

U kunt dit het best met de handen aanduiden door gebaren te maken van het naar u toehalen, ofschoon het net zo goed met chakra's alleen zou gaan.

Als u b.v. een vlierpitbol of een propjepapier aan een draadje zou ophangen in een kamer waar een ander dit kan zien, dan zou deze door uw signalen kunnen zeggen: Hier zijn kennelijk vier afzonderlijke slingeringen voorgekomen, want vier keer heb ik het ding met grote kracht heen en weer zien gaan en daarna bengelde het maar wat. Voor een dergelijke proef moet u wel met zijn tweeën zijn. Het geeft een reuze leuk effect.

Dan wil ik u erop wijzen dat alle sterk geconcentreerde gedachten van een mens invloed hebben op zijn spieren. Als u nog geen goede telepaath bent en u wilt het toch eens proberen, oefent u zich dan op spierlezen.

Spierlezen kunt u als volgt doen: U pakt een ander bij de pols.

U laat de duim licht rusten ongeveer op de slagader. De hand sluit u verder zo, dat tenminste één vinger boven de pols terecht komt, zodat u de arm-spier kunt voelen. Laat de ander van tevoren een voorwerp verstoppen en dan moet hij (degene die de signalen geeft) u daarheen leiden, want hij weet waar het is. Ik zal door zijn concentratie op het voorwerp geneigd zijn om er naartoe te gaan. Als ik de verkeerde kant uitga, dan voelt u enorme weerstand; het is net alsof u eraan moet trekken. Dat is niet goed en u moet meegaan. Als u de pols veel sneller voelt kloppen, dan bent u vlak bij het juiste punt of het voorwerp. Heeft u daarbij goed geoefend met de chakra's die we vandaag bij voorkeur hebben behandeld, dan bent u zelfs in staat om woorden en bevelen te krijgen. Maar met spierlezen alleen kunt u al een heel eind komen.

Al is het een spelletje (het zijn allebei spelletjes die ik u opgeef) het heeft één voordeel: zij leren u bewust te reageren op kleine tekens.

Voor iemand, die wil werken met de krachten uit de geest, met de krachten van zijn eigen geest en zijn eigen levenskrachten is het erg belangrijk dat hij leert letten op de kleine, schijnbaar onmerkbare tekenen. Want daardoor verkrijgt men een grotere mogelijkheid tot beheersing zowel van zichzelf als van de omgeving.

:-:-:

BEANTWOORDING VAN VRAGEN.

- x Een vraag over het instralen met de rechter- of linkerhand.
- Wanneer we instralen dan is één hand de gevende en de ander de nemende. Wij nemen gewoonlijk aan dat het bij de meeste mensen de rechterhand is. Maar als u de proef doet met het draaiend papiertje, dan zult u op grond daarvan ontdekken dat u door om te polen, dus door uw handen om te zetten, de zaak ook in een andere richting kunt laten draaien. Dat wil dus zeggen, dat u in staat bent om de kracht te veranderen. U zoudt de proef eventueel kunnen aanvullen en uitgaande van de houding: beide handen bijna gesloten om het papiertje dat kan draaien, met uw wil dan de zaak omzetten. Maar als u met uw wil het papiertje tot stilstand kunt brengen of het de andere kant uit kunt laten draaien, dan betekent dat dus dat u de eigen lichaamsstromen door uw wil van rechts naar links of omgekeerd kunt verplaatsen.
- Theoretisch zou dus iedereen in staat zijn om naar verkiezing met beide handen te stralen alleen door zijn wil. In de praktijk komt het erop neer, dat sommige mensen bij voorkeur de rechterhand, anderen bij voorkeur de linkerhand gebruiken. Er is geen absolute voorkeur. U moet het dus zelf weten. Als u verder maar rekening houdt met het feit dat uw instelling, uw denken, veel belangrijker is bij dergelijke dingen dan alle voorschriften en theorie boeken. U moet het doen. Het is uw denken en uw voorstellingsvermogen waarmee u alles tot stand brengt. U zult dan vanzelf begrijpen dat u instinctief kunt reageren. Als u instinctief links geeft, dan doet u dat links. Geeft u instinctief rechts, dan doet u het rechts.
- x Een vraag over het opwekken van het slangevuur.
- Als u geen resultaat heeft met het opwekken van het warmtegevoel dat zich langs de ruggegraat beweegt, dan kan dat aan de volgende omstandigheden liggen:
1. U heeft niet voldoende ontspanning bereikt voordat u begon.
 2. U heeft niet de juiste mandala. U heeft dus niet de juiste voorstelling of klank gebruikt.
 3. Dit kan zeer belangrijk zijn: u heeft met uw concentratie bewust het warmtegevoel te sterk willen opdrijven en u heeft zich niet meer in het algemeen op het ontvangen van kracht ingesteld. U kunt namelijk niet zeggen: ik wil die kracht op een bepaalde manier voelen rijzen. Met het gegeven systeem moet u zich slechts voorstellen, dat u de kracht aantrekt en dat ze dan zelf werkzaam is. Hoe, dat zult u wel merken.
 4. Dan moet nog worden opgemerkt: warmtegevoel behoeft niet direct een golf van gloed te zijn; het gevoel alsof je ruggegraat ineens bloost of iets dergelijks. Het hangt samen met de bloedsomloop. Het is voldoende als u het gevoel heeft dat de energie rond uw ruggegraat aanwezig is. Het warmtegevoel kan bij sommigen eerder het gevoel zijn van een spanning of vibratie. In al deze gevallen geldt nadrukkelijk: Indien deze spanning, deze kracht, te hoog stijgt, dan moet u onderbreken. Als na enkele pogingen de kracht niet is opgewekt, dan doet u er beter aan u voorlopig op de beheersing en ontwikkeling van de verschillende chakra's toe te leggen.
- x Is het mogelijk de draaiing van de papiertjes tot stand te brengen is zonder eerst de concentratie op het stuitchakra?
- Wanneer we de proeven hebben gedaan met de strookjes papier, dan moet worden opgemerkt dat deze verschijnselen door iedereen wel met concentratie tot stand te brengen zijn, indien men over een redelijke eigen vitaliteit beschikt. Het is dus niet zo, dat we met alle geweld eerst grote resultaten moeten hebben verkregen (langs de ruggegraat kracht naar boven voelen krui-
pen) voordat we in staat zijn hiermee resultaat te hebben. De proef waarmee u probeert uw lichaamskracht en uw gevoel van energie groter te maken, kan

van belang zijn, omdat u daarmee de verschijnselen gemakkelijker, sneller en onopvallender tot stand kunt brengen. Alle proeven, die zijn beschreven zijn tot nu toe te doen zonder dat daarvoor andere speciale toestanden zijn gewekt, uitgezonderd de ontspanning en concentratie die voor het slagen van elke proef voor een ieder noodzakelijk zijn.

x Gesteld wordt: Als wij de hand over een foto strijken, dan kunnen daardoor in het "ik" bepaalde reacties worden gewekt. Bij de hier genoemde foto van Rama Krishna zou een grote warmtegolf ontstaan, die langs de ruggegraat omhoog trekt. De vraag is hoe dit kan.

- U kunt op een foto alleen dan reageren, indien u elementen in u heeft die harmonisch zijn met datgene wat is afgebeeld en waardoor u eigenlijk contact krijgt met de werkelijkheid die achter het afgebeelde staat. Dit vergeten veel mensen. Zij denken: ik lees de foto af. Dat is niet waar. Door de concentratie op de foto leest u bepaalde impulsen van de persoon af. Als het gaat over personen die geestelijk heel hoogbewust zijn, die grote energieën bezitten, dan is het ook mogelijk dat er geen gevormde gedachten maar eerder energie wordt waargenomen. Daar energie door de doorsneemens niet anders wordt verwerkt dan via de invoer bij het laagste chakra, zal men dan het gevoel krijgen van warmte langs de ruggegraat, zoals andere afbeeldingen misschien een gevoel van koude en kipeval kunnen wekken langs dezelfde ruggegraat. Hier is dat meestal de lust- en onlustreactie die wordt gestimuleerd.

Bij grote figuren als een Rama Krishna en wat dat betreft misschien bij een afbeelding van Jezus die u zeer aanspreekt, zult u echter de totale kracht, dus de vierbladige kracht, ontvangen. Alleen als hogere chakra's meer ontwikkeld zijn, zult u daaruit bovendien nog bepaalde inspiratieve waarden kunnen verkrijgen welke dan weer kunnen worden omgezet in woorden, begrippen en beelden.

x Waarom is er altijd sprake van opstijgende trillingen en niet van neergaande trillingen?

- Het antwoord is eenvoudig, omdat wij bezig zijn om in een soort doe-het-zelf-cursus u te ontwikkelen. Daarbij zijn de opgaande trillingen van het grootste belang. Een neergaande trilling kan inderdaad voorkomen en wel onder de volgende condities:

- a. Er moet een invloed van buitenaf zijn die - op welke wijze dan ook - op u inwerkt.
- b. Een deel van uw kruin- of voorhoofdchakra moet ontwikkeld zijn en moet reageren op deze kracht.
- c. Er moet daardoor een trilling in de eigen levenskracht ontstaan waardoor een gerichte wijziging van de normale levenskrachtomloop in het lichaam plaatsvindt. Het resultaat hiervan is een neergaande trilling welke dan zelfs koud kan beginnen en eindigen in een warmte-explosie of omgekeerd.

x Hoe kan men zich daartegen wapenen?

- U kunt zich daartegen wapenen, als u zich afsluit voor alle trillingen die u disharmonisch acht. Op het ogenblik, dat u bent ingesteld op een maximum aan harmonie, kan geen enkele kracht op u inwerken die beheersend is. Anders gezegd: u zult deze trillingen langs de ruggegraat, opgaand of dalend, niet ervaren. U zult daarentegen wel vele voorstellingen in uzelf zien opkomen, maar deze kunt u dan verstandelijk benaderen. U kunt er niet instinctief door worden beheerst zoals in het andere geval vaak voorkomt, zodat uw lichamelijke gevoelens in feite zonder uw wil in een bepaalde richting geconditioneerd zouden worden.

-:-

DE WAARDE VAN SYMBOLEN.

Als wij bepaalde symbolen gebruiken, zal hun waarde voor een groot gedeelte gelegen zijn in onze eigen associaties die daarmee verbonden zijn. Om het heel eenvoudig te zeggen: Als ik een kruis als symbool gebruik, dan moet ik geloven in de macht van het kruis, anders zal het kruis nooit een machtsmiddel of een afweermiddel tegen geestelijke krachten kunnen zijn.

Als ik uit van een bepaalde tekening (we denken aan magische cirkels, zegels, formules e.d.), dan is het erg belangrijk dat degene die ze opstelt (dus niet degene die ze ontvangt) bewust weet wat hij daarin heeft gelegd, met welke kracht hij dus werkt, hoe hij het zegel in feite als symbool weergeeft.

Practisch elke reeks symbolen is de weergave van een deel van de kosmische ordening. Als zodanig is het een versterking van het weergegeven deel t.a.v. de persoon die deze spreuk, dit zegel etc. etc. bij zich draagt.

Die versterking kan geneeskundig worden gebruikt. Wij weten b.v. dat Paracelsus vaak magische formules heeft gebruikt tegen bepaalde ziekten. Hierbij ging het om het compenseren van onevenwichtigheden. Hij deed dit door krachten aan te roepen die tegengesteld waren aan de negatieve verstoring; dus positief inwerkend.

Als wij gebruikmaken van zegels die geluk, vrede enz. moeten brengen (voor alles bestaat er wel een zegel), dan hebben we weer te maken met een schets van kosmische samenhangen. In de meer eenvoudige zegels gaat het in hoofdzaak om het stellen van een bepaalde onderlinge werking van hemellichamen (dit is astrologisch), terwijl daaromheen of daarin - beide is mogelijk - een aantal z.g. kosmische namen wordt geschreven, die in feite gebieden weergeven van de hogere geest. In al deze gevallen moeten de symbolen gekend worden door degene die ze opstelt en wordt het symbool geladen door het bewustzijn van de vervaardiger. Als u een zegel maakt zonder te weten wat het betekent, zal het u niets opleveren. Als iemand, die bewust weet wat hij doet een dergelijk zegel maakt, dan is het inderdaad geactiveerd.

Verder gaat men uit van het standpunt dat wij religieuze handelingen moeten verrichten om een zegel werkzaam te maken of een symbool een bijzondere kracht te geven. We denken hierbij aan bewierokingen, gebedsformules e.d. Nodig zijn ze niet. Al wat we doen om de waarde van het symbool te bevestigen, wanneer wij het hanteren, is in feite het wekken in onszelf van het besef van de krachten, die voor ons ermee verbonden zijn. Alle krachten die in symbolen gelegen zijn - hoe dan ook - stammen dus mede uit het ego van de gebruiker of beschouwer.

Als eenmaal een voorwerp voorzien is van een symbool, dan is het mogelijk dat men daarin een kracht legt die door anderen ervaren zal worden. Een aardig voorbeeld daarvan zijn de vloekformules, die in Egypte in de pyramiden en de verschillende koningsgraven zijn aangetroffen. In al deze gevallen gaat het om formules, die op zichzelf geen betekenis hebben en eigenlijk niet veel meer zijn dan één aanroeping van bepaalde goden of demonen. Maar ze werden op een zodanige manier vervaardigd, dat degene die deze tekens aanbracht dat deed met materiaal waarvan hij geloofde dat het de kracht zou kunnen behouden. Hij deponeerde een groot gedeelte van zijn eigen plasma daarin, maar georiënteerd, dus ontvankelijk voor een straling ten aanzien van bepaalde krachten.

Het maken van een dergelijke vloekzegel was dus helemaal niet het scheppen van een kracht waarin een demon gebonden was of iets dergelijks. Het was het scheppen van een deel van je eigen wezen in een vorm waarmee die geïsoleerde levenskracht was verbonden met de kosmos, maar niet meer met een persoonlijk bestaan dat zelfstandig kon reageren. Het is hetzelfde als het

opbouwen van een astrale schil, die ook - zolang er energie aanwezig is - blijft werken volgens de ingelegde tendensen.

Wij gebruiken zelf ook heel veel symbolen. Als wij een bankrekening hebben, dan is dat ook een symbool. Niet alleen een statussymbool, maar ook het symbool van een bezit dat theoretisch bestaat, omdat het neergeschreven is zonder dat het feitelijk aanwezig behoeft te zijn in de vorm van reële specie of zelfs goud. Het is een fictief ruilmiddel. Maar fictieve ruilmiddelen zijn wel degelijk bruikbaar, als we allemaal maar aannemen dat ze waarde hebben. Als u gelooft dat een bankoverschrijving hetzelfde is als baar geld, dan is dat hetzelfde, althans feitelijk. U zult deze benadering van het symbool moeten onthouden en gebruiken, wanneer u ooit zelf gaat werken met symbolen.

Als u een voorwerp laadt met uw eigen kracht, dan is dat een gewone bewuste handeling. Er is verder niets aan de hand, alleen heeft u wat van uw kracht in het voorwerp gelegd. Als u daaraan bovendien bepaalde kwaliteiten toekent, dan zullen ze tot uiting komen. Niet omdat het voorwerp die kwaliteiten bezit, maar omdat u ze erin heeft gelegd. Anders gezegd: het is een soort bankrekening. U schrijft de symbolen neer en anderen kunnen ze aanvaarden en ervaren als een werkelijkheid, zelfs als de feitelijke krachten die erbij betrokken zijn betrekkelijk gering zijn.

Men spreekt in dit geval wel over een z.g. lawine-effect. De kracht, die wordt gebruikt in een zegel e.d. is over het algemeen tamelijk gering, maar zeer sterk afgestemd. Op het ogenblik dat zij wordt geactiveerd door de omstandigheden (de krachtverhoudingen in de omgeving) betekent dat het stimuleren van een evenwicht of een onevenwichtigheid waarop in het begin slechts een geringe druk kan worden uitgeoefend. Alles in de omgeving zal nu op die druk reageren en daardoor ontstaat er een enorme kracht, die wordt ontleend aan de omgeving, aan bepaalde sferen of aan de astrale wereld, misschien ook aan de levenskracht van de aanwezige mensen, zodat het eindresultaat het veelvoud is van wat men ooit zelf zou kunnen bereiken. Daarom zegt men ook wel: Magische zegels, beeldjes en andere symbolen zijn eigenlijk niets anders dan de sleutels die wij gebruiken om bij anderen de rustende krachten in beweging te brengen onder condities, die wij door het gebruik van het symbool hebben bepaald.

Als u in uw huis symbolen heeft waarin u gelooft - of dit nu een kruisbeeld is, een kris (poesaka) of iets dergelijks - dan moet u goed onthouden: Zolang u in de kracht daarvan gelooft, heeft het kracht. Als u b.v. aan de kris de kracht toekent van wachter en beschermer, zal de beschermende werking daarin inderdaad actief zijn. Als u alleen maar aanneemt dat er wel iets van uitgaat, is de werking veel minder gericht en veel minder definitief.

Als u aanneemt dat een kruisbeeld boze krachten uit uw huis verdrijft, dan zal dit inderdaad het geval zijn doordat uw gerichtheid op de levende kracht het het duister onmogelijk maakt in de omgeving te opereren. Als u alleen maar aanneemt dat het kruis God dichterbij haalt en dat Hij het dan wel weet, dan kunnen ook duistere krachten wel degelijk in de nabijheid zijn. Men vergeet steeds weer bij dergelijke symbolen dat wij zelf moeten bepalen wat ze zijn en wat ze doen.

Ik hoop in deze korte les duidelijk te hebben gemaakt dat u zelf (u heeft altijd wel bepaalde symbolische voorwerpen in huis) daaraan kwaliteiten moet toekennen. U moet erin geloven. Als u er niet in gelooft, dan is de kans erg klein dat ze voor u betekenis zullen hebben. Alleen indien een ander met grote intensiteit daarin heeft geloofd, zal het voorwerp nog steeds het lawine-effect bij bepaalde reacties en in de omgeving bepaalde gebeurtenissen tot stand kunnen brengen.

U kunt dit ook doen met foto's van overledenen. Ik raad u echter wel zeer sterk aan: probeer die foto's nooit te zien als het middel waardoor een overledene zich tot u zou kunnen richten, ook al is die verleiding erg

groot. In een dergelijk geval namelijk, werkt u met een voorstelling. U werkt niet met een feitelijke werkelijkheid, omdat de feitelijke persoonlijkheid maar slechts zeer zelden beseft en gekend wordt tijdens het contact op aarde. Ook in de meest intieme contacten vind je nooit de volledige werkelijkheid van de ander in geestelijk opzicht. Het zal u dus duidelijk zijn, dat het beter is om het te zien als een symbool van een lichtende wereld of een lichtende kracht. De persoon in kwestie zal zich dan nog altijd kunnen manifesteren, maar er is geen manifestatiedrang waaraan zich iedereen, maar dan alleen binnen een bepaalde vorm, kan overgeven.

Wilt u planten, bepaalde voorwerpen in uw huis een bijzondere nadruk geven of gelooft u dat ze een zekere uitwerking hebben, onthoud dan altijd:

Zelfs een voorwerp dat zeer sterk geladen is, kan ontladen worden, indien uw gerichtheid op een andere wijze ligt dan de in het voorwerp aanwezige kracht. Het lawine-effect wordt dan vervangen door een lek-effect; er wordt voortdurend kracht aan onttrokken.

Oude meubelen, oude sieraden e.d., die misschien een minder prettige uitstraling hebben, kunnen - als u laten we zeggen eenmaal per week die dingen bewust beschouwt en zegt dat er een goede kracht in zit - langzaam maar zeker hun slechte eigenschappen en kwaliteiten verliezen. Geef u niet over aan het aanvaarden van de uitstraling van deze voorwerpen, anders zult u met uw denken de kracht, die erin zit licht versterken en dan kan het lawine-effect optreden.

Elke mens, die zoekt naar licht en naar kracht, dient zich verder te realiseren: Wij hebben allen onze symbolen voor licht en kracht. Het zijn deze symbolen, die wij met bijzondere nadruk altijd in onze omgeving moeten plaatsen. Het zijn deze dingen waarin wij geloven of waarvan wij aanvoelen dat zij goed zijn die wij voortdurend moeten hanteren. Wij zullen misschien de gekste dingen gebruiken om daarin kracht te vinden. Maar al is het een oude pop, een hobbelpaard, misschien een stukje van de eerste auto of de hoed van overgrootmoeder, als u daarin licht ziet, gebruik dan dit symbool. Behoed het, bewaar het, bescherm het. Ziet u er licht in, richt u er regelmatig op. Als u met een bepaald probeem zit of met een bepaalde keuze wordt geconfronteerd, neem uw symbool erbij, denk eraan en laat dit licht inwerken op het probleem waarover u dan even niet nadenkt. U zult zien dat zich dan spontaan gedachten gaan vormen en gevoelens opkomen waardoor het probleem kan worden opgelost en dat u in en rond uzelf de werking van het licht wel degelijk kenbaar ondergaat.

Symbolen kunnen erg belangrijk zijn voor de mens. Niet omdat zij in zich en onafhankelijk van al het andere energie bezitten, maar wel omdat zij door het geloof eraan en de wijze waarop men ermee werkt de bron kunnen worden van vele krachten, die anders moeilijker voor ons toegankelijk zijn. Zij kunnen ons de bescherming geven waaraan wij op een andere wijze niet kunnen geloven, maar waaraan wij door iets stoffelijks te kiezen als kern van zo'n uitstraling en instelling wel degelijk grote resultaten kunnen ontleenen, waaruit we dus grote krachten kunnen halen.

Ik meen, dat dit voldoende is. Ik hoop, dat met deze les u tevens bent gekomen tot de conclusie dat u uw eigen huis en de wijze waarop u bepaalde dingen daarin bijzonder beschermt of bijzonder waardevol acht, nader zult moeten onderzoeken. Op deze manier vindt u misschien in uw nabijheid bronnen van licht en kracht waaraan u nooit heeft gedacht. Activeer ze. Daardoor zult u veel meer kunnen presteren, grotere innerlijke kracht en zekerheid verkrijgen en bovendien - en dat is ook weer heel belangrijk - uzelf tegen menige misleiding kunnen beschermen.

M A G I E.

Een weten dat niet is te vangen in het weten van de rede. Feiten die niet passen in de reeksen feiten die we rangschikken, als we menselijk zijn en denken.

Magie. Een wetenschap van het niet-redelijk kenbare. Een erkenning van de kracht, die niet onmiddellijk manifest is. Een werken met het wezenlijke van onze eigen persoonlijkheid, uitgaand boven de uiterlijke stoffelijke vorm en stoffelijke uitstraling.

Magie is niets anders dan het leggen van een band tussen de krachten van de kosmos en jezelf om zo volgens de wetten, die bestaan in de kosmos en in jezelf resultaten te krijgen in overeenstemming met datgene wat je voor jezelf wenst.

Magie is niet altijd alleen maar datgene wat als zodanig wordt genoemd. Er zijn vele krachten, mogelijkheden en feiten die niets te maken hebben met wat u als magie beschouwt.

Als u in uw kerk bidt tot God en uw gebed wordt verhoord, dan is dat magie. Maar dan is het wel nodig dat uw instelling juist is, dat uw gebed een juiste uitdrukking is van uw behoefte en dat u door uw geloof aan God kosmische kracht in u heeft opgenomen waardoor u een verwezenlijking van het gevraagde zelf tot stand kunt brengen.

Magie is overal. Magie is het onbegrepen dat de mens vaak opziet. Het is niet nodig dat u bewust aan magie wilt doen. Wel is het noodzakelijk dat u gebruikmaakt van alle krachten - ook de niet-redelijke krachten - die u in uzelf en in uw omgeving vindt.

Wij allen zijn deel van een kosmos, die zich ook door ons in haar volledigheid kan manifesteren, indien wij maar in staat zijn haar te ontvangen en bereid zijn die manifestatie door ons wezen te doen plaatsvinden. Daarom zou ik u willen zeggen:

Wees niet bang voor magie en zoek geen magie, Maar tracht de levende kracht in uzelf zo kosmisch mogelijk over te brengen aan de gehele wereld waarmee u contact heeft.

:--:

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN
mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

M A A N D B L A D.
(10 nrs. per jaar)

I N H O U D.

DECEMBER 1975.

21e jaargang.
Nummer 3.

ACHTERGRONDEN VAN DE WERKELIJKHEID

Gemeenschappelijk bovenbewustzijn

CI blz. 31

Isolement

CI " 39

DOE HET ZELF

Krachtsymbolen

CII " 29

De krachten van Ster-avond

CII " 37

Kinderhand

CII " 41

De appel

CII " 42

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

ACHTERGRONDEN VAN DE WERKELIJKHEID

DERDE LES.

GEMEENSCHAPPELIJK BOVENBEWUSTZIJN.

Als mensen denken, stralen ze hun gedachten uit. Als veel mensen hetzelfde denken, stralen ze die gedachten bijzonder sterk uit. Als mensen zijn ingesteld op een vergelijkbare denkwijze, zullen ze elkaar beïnvloeden. Wanneer een gedachte langdurig en bijzonder sterk wordt uitgestraald, blijft ze een lange tijd in omloop; dat kan zelfs honderden jaren zijn. Dat wil zeggen, dat bepaalde denkbeelden eigenlijk rond de aarde hangen als een soort nevel en dat een ieder, die op enigerlei wijze met die denkbeelden harmonisch is deze in zich voelt herontstaan. Zo bestaat er dus een bewustzijn waaraan de gehele mensheid deel heeft, maar wat de mens niet volledig beseft. Want de inwerkingen van het gemeenschappelijk bovenbewustzijn fungeren in de mens als factoren van het eigen onderbewustzijn en beïnvloeden zowel redeneringen als redelijke reacties en handelingen, maar worden niet als zodanig beseft.

Dat is dan het begin.

Als u te maken heeft met dat gemeenschappelijk bovenbewustzijn, dan moet u er rekening mee houden dat b.v. een oorlog een invloed kan scheppen die honderd jaren later nog steeds actief is. Wanneer er ergens een enorme ramp is, dan kan daaruit een invloed voortkomen die een zeer lange tijd actief kan zijn vooral, indien de gehele wereld zich daarmee heeft beziggehouden. Op grond van dit alles zou men kunnen zeggen: Het gemeenschappelijk bovenbewustzijn continueert invloeden, die in het menselijk dagbewustzijn eigenlijk reeds zijn weggevaagd. Dingen die je vergeten bent beïnvloeden je toch nog, omdat ze in het gemeenschappelijk denken van de mensheid nog een actieve factor vormen.

Het is belangrijk dat we van deze punten uitgaan, want er zijn natuurlijk invloeden uit de kosmos, die het gedrag van de mens en zelfs van dieren en planten kunnen beïnvloeden. Er zijn inwerkingen, die van de zon uitgaan. Zelfs de planeten hebben hun invloed op de mens en op al wat rond hem is. Dit gemeenschappelijk bovenbewustzijn echter beïnvloedt specifiek alleen de mens. Bij alle andere factoren, die we hebben besproken en nog zullen bespreken, komen we in contact met iets wat de gehele wereld betreft, waarop zelfs een mineraal zou kunnen reageren. Maar het gemeenschappelijk bovenbewustzijn van de mens beïnvloedt alleen de mensheid en veroorzaakt bij de mens een verschuiving in oriëntatie en reactie ten aanzien van zijn omgeving. Ik geloof, dat we hierdoor een groot aantal ontwikkelingen van de laatste tijd gemakkelijker kunnen verklaren.

Neem nu de enorme angst voor werkloosheid. Deze angst hangt samen met een periode rond 1908 toen er een grote werkloosheid is geweest en de crisis-periode 1928 - 1939 waarin ook grote werkloosheid heerste.

Natuurlijk zal de mens daardoor geneigd zijn eenzijdig te kijken naar een probleem als de werkloosheid. Als wij ons realiseren hoe een beurskrach als die van Wallstreet een geweldige invloed heeft gehad op het denken van heel veel mensen en hoe een vergelijkbare invloed al heeft bestaan in de enorme inflatie indertijd in Duitsland toen je voor een postzegel een half miljoen mark moest betalen, dan ga je je ook beter bewust worden van het feit dat er mensen zijn, die een zeer groot verzet hebben tegen een revaluatie van b.v. waardepapieren en die ontzettend bang zijn voor een vrij handelsmechanisme. Niet dat ze dit bewust zeggen, maar ergens in hen is voortdurend die weifeling: als alles zo mooi en zo goed gaat, dan kan het in elkaar storten en daarom moeten wij nu reeds maatregelen treffen dat dat niet kan gebeuren. Het gehele gedrag van de mensheid in de laatste eeuw is daardoor beïnvloed; en wat meer is, eenzijdig beïnvloed.

Wie zich realiseert hoe internationale en sociale spanningen ook weer op dergelijke factoren zijn terug te voeren, die zal ook beseffen dat de ontwikkelingen in de toekomst eigenlijk uit het verleden zijn af te lezen. Dat is een punt waarmee wij altijd weer te maken krijgen.

Wij zeggen heel vaak: In de spiraal van de historie zal bij elke omloop op het gelijke moment een gelijke invloed heersen. Dat zijn kosmische invloeden; in ieder geval invloeden van buitenaf. Maar als die invloeden kort op elkaar volgen, dan worden ze versterkt door het gemeenschappelijk bovenbewustzijn en ontstaat er een absolute werking van de invloed. Om u een voorbeeld te geven:

Stel een grote weerstand: Een sociale onrust mede voortkomend uit de door mij reeds genoemde factoren plus nog een paar andere en een wit-invloed die zich op ogenblik langzaam aan het opbouwen is. Wanneer wij met die wit-invloed te maken hebben, dan zijn de mensen onrustig, maar ze hebben ook dat wanhopige verzet. Er is absoluut geen redelijkheid meer. Het is eenvoudig een verwerping van de bestaande toestand, een absolute behoefte om een vroegere toestand te continueren of weer te doen ontstaan. De redelijkheid valt weg bij mensen die op dit verleden zijn afgestemd.

Er zijn mensen die met droombeelden leven. Indien die droombeelden sterk zijn uitgestraald, zullen ze het gedrag van de mensen beïnvloeden. Als we zien in hoeveel landen op dit moment de z.g. linkse ontwikkeling sterk doorzet, dan vraag je je wel eens af, of die mensen ooit wel redelijk hebben nagedacht. Want de linkse, de absoluut sociale ontwikkeling is volledig strijdig met de totale opbouw van de menselijke samenleving. Solidariteit kan er voor een mens slechts beperkt bestaan. Zodra ze onbeperkt moet worden uitgeoefend, wordt ze een vorm van zelfzucht; en als een golf van zelfzucht is ze gelijktijdig weer destructief.

Nu gaan we de revoluties die er zijn geweest begrijpen. En dan denken we ook aan de Franse Revolutie, de Putsch in Duitsland, de revolutie die zich heeft afgespeeld in Rusland, de strijd en de revoluties die ook in andere landen hebben plaatsgevonden. De anarchistisch-socialistische denkbeelden die daar bestonden zijn uitgestraald en hangen hier nog in de wereld. En daar er steeds meer mensen zijn, die geen uitweg meer zien en die proberen om veiligheid of zekerheid te vinden in een gemeenschap, betekent dat dat zij die revolutionaire tendensen ontvangen. Ze zijn daarop afgestemd en daarom wordt hun gehele gedrag bepaald door een aantal waarden, die op dit ogenblik eigenlijk niet bestaan.

Als we de ontwikkelingen op de wereld nagaan, dan ontmoeten we overal vergelijkbare zaken. Wij zien b.v. dat mensen proberen het verleden terug te vinden in Afrika. Er is een revolutie. De staat krijgt de naam van een oud koninkrijk (Simbabwe). Dat zegt iets. Hier zoekt men naar een vergane grootheid. Men schakelt terug naar oerprincipes die in Afrika nog sterk zijn, die in het gemeenschappelijk bewustzijn van de Afrikanen en ook van de bewoners in de rest van de wereld nog voortdurend

actief zijn en men vergeet dat men daarmee feitelijk niets tot stand brengt. Daar komen dus problemen uit voort. Maar zij hebben de zaak omgedoopt, dus moet het goed gaan. En als het niet goed gaat, moet iemand schuld daaraan zijn. We krijgen dan automatisch de grootste sociale verwickelingen. We krijgen dictatuur. We krijgen het vervolgen van mensen en alles wat daarbij hoort. U moet zich realiseren hoe dat allemaal in elkaar zit. Indien u dat begrijpt, kunt u ook beter begrijpen hoe het met uzelf vaak gaat.

Een mens put uit het gemeenschappelijk bovenbewustzijn. Het beste voorbeeld hiervan is de man, die bezig is met een uitvinding. Een ander is daar ook mee bezig. Zonder dat ze het beseffen lezen ze iets af van elkanders benadering. Het resultaat is dat een vergelijkbare uitvinding in praktisch dezelfde tijd op verschillende plaatsen in de wereld wordt gedaan. Tegenwoordig kan dat met patenten worden weggegooid, dan merk je dat niet zo.

U bent echter ook met dingen bezig. U heeft uw eigen belangstelling. Die belangstelling oriënteert u op het gemeenschappelijk denken van de mensen. Bent u nu heel sterk geconcentreerd op een zeker punt, dan is het al voldoende dat er ergens op de wereld iemand anders net zo geconcentreerd daarmee bezig is.

Laten we zeggen dat uw belangstelling wat ruimer is. U bent bezig met geestelijk werk of met politieke of sociale zaken. Wat gebeurt er nu? U stelt zich daardoor open voor die invloeden. Nu gaat u niet meer logisch denken en reageren (wat u van uzelf altijd wel veronderstelt), neen, u gaat bewust bepaalde factoren in het leven opzij zetten en andere factoren naar voren halen.

Denkt u niet dat dat alleen bij een gewoon mens gebeurt. Van de wetenschap zegt men ten slotte ook: "Het zijn een groot aantal onverklaarbare feiten, die in een systeem zo worden samengebracht dat ze het systeem bevestigen of dit althans schijnen te doen." Datzelfde doen wij. Wij proberen uit het geheel van de ontwikkelingen datgene naar voren te halen wat voor ons belangrijk is. Maar dat is onze afstemming.

U denkt op een gegeven ogenblik aan geestelijke kracht. Nu hebben wij het helemaal niet over geesten die daarmee bezig zijn. Alleen u bent ermee bezig. En er zijn zeer veel mensen die denken aan geestelijke kracht. Het is een vergelijkbare vorm.

U wilt mogelijk een paranormale genezing volbrengen. Ergens anders (misschien in Lourdes of in een andere bedevaartplaats) bidden ze God op dat moment ook om genezing. Ze zijn er ook mee bezig. Er ontstaat een kracht. En wat is nu het wonderlijke? U ontleent aan al die andere vormen van denken een stimulans waardoor uw eigen afstemming op een kosmische kracht of een geestelijke kracht sterker wordt. U kunt meer, omdat op dat ogenblik gelijktijdig overal mensen ermee bezig zijn. Dat betekent dus, dat de mens eigenlijk al zijn stemmingen en vooral zijn denkwijzen en benaderingen van het leven eerst een beetje bewust moet overdenken voordat hij zich er helemaal aan overgeeft.

Stel, dat u zegt: Ach, wat is het toch verschrikkelijk in de wereld. Er zijn mensen die dat denken. U heeft eigenlijk een goed leven. Maar er zijn mensen die in gevangenissen worden gemarteld. Er zijn mensen in concentratiekampen. Er zijn mensen die doodhongereren. Er zijn mensen die wanhopig zijn. Desperado's die zeggen: "Ik kan alleen nog maar de wereld aanvallen, want ik heb niets meer en niemand doet mij recht." U krijgt nu die impulsen binnen. Uw onderbewustzijn verwerpt nu elke positieve factor. U ziet niet meer de mogelijkheden die er voor u zijn. U ziet niet meer het goede dat u heeft. U ziet alleen de gebreken, de angsten en dus reageert u op de wereld misschien met een angst die absoluut ongerechtvaardigd is, met een weifelmoedigheid die helemaal niet vastligt in uw wezen of in de

feiten rond u, met een absolute verveling die eigenlijk niet te rechtvaardigen is, maar die u ervaart omdat u ervoor openstaat en daardoor al die hopeloosheid van zoveel mensen op u voelt afkomen.

Ik hoop, dat ik met deze voorbeelden heb duidelijk gemaakt dat het leven van een mens via het onbewuste wordt beïnvloedt vanuit het denken van de gehele wereld en dat de mens door zijn bewuste manier van denken heel vaak zich openstelt voor factoren in dat gemeenschappelijk bovenbewustzijn. Ik zou willen stellen:

De mens, die door concentratie en bewust denken in zijn leven bepaalde positieve waarden naar voren weet te brengen, zal uit de omgeving en uit de totale mensheid vergelijkbare impulsen ontvangen. Dit betekent dat zijn energie en bewustzijn groter worden en dat hij daardoor ook gelijktijdig in zijn omgeving meer mogelijkheden ziet om zichzelf te uiten.

Het omgekeerde is eveneens waar. Een mens, die negatief is ingesteld, onverschillig op welk punt, zal - zodra dit wat meer geconcentreerd gebeurt - daardoor alle negatieve invloeden in het totaal menselijke denken op zich voelen inwerken, waardoor hij niet meer in staat is de eventueel positieve waarden, die in en rond hem bestaan nog verder te beseffen.

Het gemeenschappelijk bovenbewustzijn heeft natuurlijk ook andere invloeden en waarden, want er is heel veel weten in de mensheid dat toch ook intens wordt beleefd. In de laboratoria zijn mensen zeer geconcentreerd bezig met proeven. Onderwijzers zijn geconcentreerd bezig met het overbrengen van een bepaalde kennis; en dat loopt van de kleuterklas tot universitair onderricht en misschien nog verder. Overal is kennis aanwezig. Deze kennis zal natuurlijk niet in details uit het bovenbewustzijn afleesbaar zijn. Dat kan alleen, indien men een specifieke afstemming heeft op een bepaalde persoon. Maar als men een probleem heeft dat meer algemeen maar zeer geconcentreerd is gesteld, dan vult het gemeenschappelijk bovenbewustzijn via het onderbewuste aan. Er ontstaat dan een nieuw begrip. U weet niet waar het vandaan komt, maar het geeft u het antwoord op het probleem.

Nu moet u niet denken dat de beantwoording bestaat uit waarden die u niet kende. Het is niet zo dat u zegt: Ik weet niets af van wiskunde, maar ik heb nu een wiskundig probleem. Ik ben erop geconcentreerd, dus weet ik wiskundig het juiste antwoord. U heeft eenvoudig in u niet de nodige kennis, de herinneringen, het onbewuste weten al is het maar van details. Daarom kunnen we zeggen dat invloeden, die uit het gemeenschappelijk bovenbewustzijn de mens beïnvloeden, voeren tot een synthese van niet in die mens bestaande samenhangende kennis en eventueel een hernieuwde groepering van in die mens bestaande herinneringen en feiten, waardoor hij vanuit zijn onbewust leven en denken komt tot een nieuwe bewuste formulering en erkenning, die als zodanig niet aanwezig was, maar die wel is opgebouwd uit al datgene wat reeds in hem bestond. Als dit geldt voor mensen, moet het ook voor volkeren gelden.

Hebben wij met volkeren te maken, dan weten wij allemaal dat er een vorm van massa-psychologie bestaat. Ook hebben we dan de volksaard. Als ik denk dat ik Nederlander ben, zal ik altijd Nederlander blijven. Als ik denk dat ik mens ben, zal ik mij voegen naar elke nationaliteit met haar eigenschappen waarin ik toevallig leef. Anders gezegd: Op het ogenblik dat ik mij een bepaald idee vorm van mijn omgeving en van de specifieke eigenschappen, rechten, kwaliteiten, verplichtingen ervan, kies ik daarmee gelijktijdig een isolement ten aanzien van de anderen en een versterking van deze factor in mijzelf, indien voldoende mensen op een gelijke manier denken. Zo kunt u dus door de voorstelling die u heeft van een bepaalde nationaliteit, die op zich eerder een formaliteit is, wel degelijk komen tot een vervreemding van de rest van de wereld.

Er zijn natuurlijk altijd heel veel dingen waarover je kunt nadenken. Een Duitser is ijverig. Denkt u dat? Het is niet waar. Niet elke Duitser is ijverig. Maar een Duitser die denkt dat hij Duitser is, denkt dat een Duitser ijverig is en dus is hij ijverig, omdat die ijver hem bevestigt dat hij Duitser is.

Een Nederlander denkt reformatorisch. Niet omdat zijn aard reformatorisch is, integendeel. De aard van de Nederlander is, zodra hij los komt uit de factoren van zijn milieu in vele gevallen eerder libertijns. Maar op het ogenblik dat hij in zijn libertinisme bezig is als Nederlander, blijkt plotseling dat hij orthodox wordt zelfs in zijn losbolligheid. Dat komt omdat Nederlanderschap eigenlijk verbonden is met de Reformatie. Net zoals Oranje. Oranje betekent: kruispunt ontruimen. Maar voor de Nederlander heeft het een heel andere betekenis, ook als hij regelmatig in het verkeer zit. Oranje is namelijk een reformatorische invloed. Het betekent rechtzinnigheid, bedachtzaamheid, spaarzaamheid. Zodra een Nederlander zich begint te bezinnen op zijn Nederlander-zijn, komen deze eigenschappen naar voren en openbaart hij ze, onverschillig in welke omstandigheden hij actief is.

Engelsen zijn gebonden aan het insulaire begrip: een neerwaardigheid ten aanzien van hen die op het vasteland leven en dus kwetsbaarder zijn. Het geloof in eigen onkwetsbaarheid is iets wat een Engelsman normaal zeker niet zal aanmoedigen. Maar op het ogenblik dat hij denkt als Engelsman, denkt hij insulair, daaraan kan hij niet ontkomen. Dit betekent dat hij een superioriteit voelt die hij niet kan waarmaken, want hij voelt dat het niet juist is, maar waaraan hij niet kan ontkomen, omdat het een bevestiging is van zijn besef op dit ogenblik: ik ben Engelsman. En zo zouden wij kunnen doorgaan.

Hier hebben wij het gemeenschappelijk bovenbewustzijn waarin zeer oude factoren een rol spelen. Want vergeet niet: de tijd dat het eiland veilig was, ligt toch wel in de tijd van Victoria! En de tijd dat alle Duitsers ijverig waren, zullen wij waarschijnlijk moeten plaatsen in 400.000 v. Chr. Maar de illusie bestaat nog. "

Nu is het wonderlijke, dat er in de groep eigenschappen bestaan waardoor men meent - terecht of ten onrechte - zich te kunnen onderscheiden van anderen. Dit idee wordt uitgestraald en vooral de jongeren worden door dit gevoel doortrokken juist omdat ze horen: je bent deel van onze groep. Naarmate de groep groter wordt, versterkt die impuls.

Zo wordt dat oude denkbeeld voortdurend hernieuwd uitgedragen, zelfs als er in de feiten geen enkele rechtvaardiging meer te vinden is hiervoor. Zo zullen groepen vaak eigenschappen blijven bewaren die duizenden jaren oud zijn, nits er naar een zekere continuïteit in de cultuur zit.

Er zijn heel veel mensen, die zich afvragen hoe het komt dat de Israëli's en indirect ook de joden op zo'n eigenaardige manier zich als iets bijzonders voelen, zelfs als ze christen zijn geworden en normaal in een gemeenschap zijn opgegaan. Hier is het antwoord. Hun jood-zijn is altijd een uitverkiezing geweest. Deze uitverkiezingsgedachte is terecht of ten onrecht van geslacht op geslacht overgedragen. Er zijn wel 4 à 5 generaties van niet-joods bestaan nodig plus een andere religie, een andere nationaliteit, voordat deze invloed helemaal weg ebt en de mens normaal kan gaan functioneren. Maar waar de joden altijd eningzins in een isolement hebben geleefd, daar kan die eenheid moeilijker tot stand komen. En daardoor schept het wereldjodendom in de wereld voortdurend dit gevoel van gerechtvaardigheid en uitverkorenheid door hun eigen God, ongeacht de feiten waarmee men heeft te maken. En dit verklaart de mentaliteit van zeer veel joden, die overigens heel goede mensen zijn, maar aan de groep gebonden blijven.

Soortgelijke dingen kunnen we zien bij de Ieren. In Amerika zeggen ze wel eens: Elke tweede copper (politie-agent) is een Ier. Waarom een Ier? Wel, de Ieren zijn weggetrokken uit hun land met een zeer sterke

binding met Ierland en het gevoel dat ze iets bijzonders waren. Ze hebben geprobeerd dit te handhaven wat in die emigratie-periode zeer belangrijk voor hen was, omdat ze zich moesten handhaven in een zeer moeilijke periode in de Ver. Staten. Hierdoor is het Ierse bloed in Amerika belangrijker geworden dan b.v. het nederlandse. Want de Nederlanders leefden daar wel en hun Nederlandschap gaf hun wel een zekere mate van distinctie, maar het was eigenlijk meer iets wat je gebruikte als een soort stamboom. Het was niet een specifieke karakteristiek.

De Nederlanders zijn in de Ver. Staten opgegaan, ook al beroepen ze zich graag op het feit dat ze uit Nederland komen. De Ieren niet. Zij hebben een deel van hun karakteristiek bewaard, juist omdat ze daar zo trots op zijn en omdat in elk gezin de kinderen die eigenschappen worden bijgebracht waardoor die zich weer afstemmen op het gemeenschappelijk bewustzijn. Zij blijven in de eerste plaats - of ze het weten of niet - Ieren, zelfs na vele geslachten, ofschoon ze eigenlijk Amerikanen zouden moeten zijn.

Ik neem dit als een opvallend voorbeeld, omdat hier niet sprake is van bijzondere rassenkenmerken waardoor de Ier zich in het bijzonder zou onderscheiden van alle andere Amerikanen. Je zou dat nog kunnen denken van de Italianen of van de Polen, die indertijd zijn geëmigreerd. Maar ik neem juist de Ieren, omdat ze waren als iedereen, maar toch een eigen groep met nog steeds specifieke kwaliteiten, met eigen verenigingen en alles wat erbij hoort. Kenmerkend is dit gemeenschappelijk bovenbewustzijn waarop de groep is ingesteld en waardoor eenzijdige vertekening van eigen leven en betekenis voortdurend plaatsvindt.

Ik kom tot de conclusie: Het rassen- of volksbewustzijn wordt voor een groot gedeelte zodanig sterk vastgelegd in het gemeenschappelijk bovenbewustzijn dat de leden van de groep en zelfs degenen die alleen maar denken dat ze leden van de groep zijn hierdoor in hun gedrag, hun gewoonten en denkwijzen zeer sterk worden beïnvloed. Zij zullen bewust of onbewust voortdurend in zich een beroep doen op de kwaliteiten en eigenschappen, die in het gemeenschappelijk bovenbewustzijn als karakteriserend voor de eigen groep worden erkend. Maar dat is een eenzijdigheid, die ons krankzinnig voorkomt.

Wij hebben het over de Fransen met hun eer en zeggen: Waar halen jullie die in godesnaam vandaan? Of we hebben het over de trots van de Spanjaarden. We vragen ons af waar zij nu eigenlijk de redenen vinden om trots op te zijn. Maar nu wordt het duidelijker: dit zijn gewoon kwaliteiten die via het onderbewustzijn een enorme invloed hebben en die daardoor op bepaalde momenten zeer intens worden beleefd en in dat gemeenschappelijk bewustzijn weer die factoren versterken. Naarmate de mens meer bezig is om zijn eigen karakteristiek, nationaliteit e.d. binnen de groep te beleven en zich intenser daarmee verbonden voelt, zal hij een invloed scheppen waardoor hij meer van anderen wordt verwijderd. De verdeeldheid van de mens wordt nu ook gemakkelijker te begrijpen.

Waarom zouden we nu niet nog een stap verdergaan? Ik heb zoëven gezegd: Je kunt positief of negatief zijn en je kunt positieve of negatieve invloeden ontvangen.

Een mens heeft normaal positief geleefd. Hij is een behoorlijk burger geweest. Nu ziet hij echter geen uitweg meer en begint zijn wereld vanuit zijn besef negatief te benaderen. Er komt een ogenblik van een soort wanhoop. En op dat moment is hij afgestemd op negatieve impulsen. Is het dan niet begrijpelijk dat dan alle waarden in het leven: de moraal etc. plotseling worden omgekeerd? Dat wat eens het gezag was dat hooggehouden moest worden, wordt nu opeens iets waartegen je je met alle middelen moet verzetten. Die afstemming betekent een verandering van impulsen die je uit het geheel onttrekt. Er zijn in deze tijd nogal wat mensen, die een beetje

wanhopig zijn om de een of andere reden. Soms jongeren, die het gevoel hebben dat alles al gedaan is; dat er eigenlijk niets meer overblijft waardoor je jezelf kunt waarmaken. Ze stellen zich negatief op en ze worden dus negatief beïnvloed. Het resultaat is, dat zij de negatieve betekenis van hun groep zelf gaan beleven en gaan uiten.

Maar dat negativisme gaat verder, want overal zijn er dergelijke groepen. In elk deel van de mensheid vinden wij negatief ingestelden. Het is duidelijk dat juist in negatief ingestelde groepen het internationalisme veel sneller zal opduiken dan in de positief ingestelde. Ook weer iets waarvan men in deze tijd toch heus wel de tekenen kan zien.

De mensen verliezen volkomen hun begrip van eigen wereld en eigen wetmatigheid. Kun je daartegen iets doen? Dat is wat wonderlijk. Je kunt natuurlijk de mensen die negatief zijn ingesteld zeer positief benaderen en behandelen. Maar wat is daarvan dan het gevolg? Heel vaak, dat zij je daardoor gaan zien als deel van hun eigen negatieve opstelling. En dan blijft hun instelling gelijk en de invloeden die ze ondergaan dus dezelfde. Je kunt ze ook benaderen met absolute tegenstand. Maar dan ga je eigenlijk de weerstand en de wanhoop versterken. Dat wil zeggen, dat uit het bovenbewustzijn de beïnvloeding sterker wordt, meer absoluut en eenzijdiger. Je kunt die mensen ook behandelen met begrip voor de positieve waarden in hen en gelijktijdig de ontkenning, verwerping of desnoods bestraffing van de negatieve waarden. Indien de positieve erkenning een grote rol speelt, dan zullen ze geneigd zijn om zich waar te maken door het positieve zoveel mogelijk aan te hangen. Hierdoor wordt de beïnvloeding uit het bovenbewustzijn veranderd en zal ook in het eigen onderbewustzijn een zekere omschakeling plaatsvinden.

Hiermee zullen veel mensen het niet eens zijn. Mijn redenering is deze:

U moet niet zeggen: Een kind moet je altijd liefderijk behandelen. Het kind weet niet beter. Het doet dingen verkeerd en doet dingen goed. Het mag merken als het de dingen verkeerd doet, maar daardoor bent u ook verplicht om het toe te geven, indien u faalt tegenover het kind.

Iemand, die verkeerd handelt in de maatschappij, mag daarvoor gerust stevig gestraft worden, mits men ook bereid is elk onrecht, dat de maatschappij die mens heeft aangedaan, te erkennen. Zonder er verder rekening mee te houden desnoods, maar te erkennen en duidelijk te maken welke positieve mogelijkheden er voor die mens op dat moment openstaan. Dat zou de beste methode zijn om b.v. mensen in gevangenschappen te helpen.

Ik heb nu gesproken over het gemeenschappelijk bovenbewustzijn en ik heb steeds weer de term gebruikt: onderbewustzijn. Laten we dan ook even het onderbewustzijn eens nader bezien, dan kunnen we misschien begrijpen waarom dat bovenbewustzijn juist via het onderbewustzijn werkt en wat de wisselwerking is tussen deze beide.

Het onderbewustzijn van de mens ontstaat uit alle ervaringen die hij in zijn leven heeft opgedaan. Voor de eerste 30 jaar is dat practisch 90 % van de ontvangen indrukken, daarna aflopend tot circa 50 %. Dat wil dus zeggen dat je gehele leven in je onderbewustzijn is geregistreerd compleet met alle emoties: dus begeerten, angsten, vreugden en verdriet.

Het onderbewustzijn is geneigd om alles wat kan worden geassocieerd met angst of verdriet af te wijzen of te vermijden. Het is dus geneigd de normale bewuste gedachtenprocessen te beïnvloeden. Je zou kunnen zeggen: Eigenlijk is het onderbewustzijn niets anders dan een heel stel wissels waardoor het mogelijk wordt om binnenkomende prikkels van de zintuigen en de redelijke bewustwording die daaruit volgt te doen afbuigen van een lijn naar een normaal spoor waardoor de normale logische conclusie bereikt zou worden. Dit onderbewustzijn zetelt in de hersenen. In die hersenen en in dat onderbewustzijn speelt ook de geest met zijn eigen kwaliteiten een rol.

De geest nu versterkt bepaalde factoren in het onderbewustzijn en remt de ontwikkeling en de kracht van bepaalde factoren in het onderbewustzijn. Hier is sprake van een eigen karakter dat achter de redelijkheid bestaat. Een eigen inhoud die richtingen helpt bepalen, maar niet onmiddellijke reactie kan betekenen op invloeden van buitenaf. Alleen daar waar de rede en de bewuste waarneming uitvalt, kan het onderbewustzijn de reactie tijdelijk overnemen; maar dan alleen volgens patronen, die in het verleden reeds zijn gevormd.

Nu het bovenbewustzijn.

Het bovenbewustzijn wordt evenmin beseft. Het bovenbewustzijn versterkt en verzwakt. Het doet dus eigenlijk hetzelfde als de geest. Het onderbewustzijn van de mens resulteert vaak in sterke emotie. Die emotie geven een bijzondere nadruk aan zijn denkwijze, zijn concentratie op een bepaald punt. Dat betekent dus dat mede door de emotie de kracht wordt bepaald, die een mens bijdraagt in het gemeenschappelijk bovenbewustzijn. Omgekeerd is het duidelijk dat het bovenbewustzijn overal waar een afstemming is de neiging zal hebben om de kracht die aanwezig is te ontladen. Het is een wisselwerking. Elke mens draagt voortdurend op elk oogenblik van zijn bestaan in meer of mindere mate bij aan het gemeenschappelijk bewustzijn. Zodra hij daarbij stuit op een patroon dat reeds bestaat, egaliseert de zaak zich; d.w.z. de inhoud van het bovenbewustzijn vloeit over in de mens en het bewustzijn van de mens vloeit over in het bovenbewustzijn. Hierdoor ontstaat er een onderbewuste conditionering, die dermate sterk is, dat alle andere factoren van het onderbewustzijn tijdelijk worden onderdrukt en dat alle normaal denken wordt afgebogen volgens deze eenzijdigheid.

Conclusie:

Geen mens kan zich aan de werkingen van het gemeenschappelijk bovenbewustzijn onttrekken.

Geen mens kan leven zonder gelijktijdig met zijn wezen en wezensinhoud bij te dragen aan het gemeenschappelijk bovenbewustzijn. Aangezien u zich hiervan niet kunt losmaken, is het zeer belangrijk u bewust te zijn van deze beïnvloedingen, vooral ook omdat u door uw emoties en gedachten wel degelijk uw invloed op het totaal en de invloed van het totaal op u mede kunt bepalen.

Een mens heeft niet de mogelijkheid de inwerking van het gemeenschappelijk bovenbewustzijn terzijde te schuiven. Wel kan hij op grond van een bewust gekozen denk- en belevingswijze uitmaken welke factoren uit het gemeenschappelijk bovenbewustzijn voor hem het sterkst zullen gelden. Hiermee komen wij aan het laatste punt van deze les:

De gehele wereld wordt beïnvloed door de gehele wereld. Ja, zelfs meer dan dat, want ook het verleden speelt een grote rol. Het is duidelijk, dat wij ons niet kunnen losmaken uit de mensheid waar wij bij behoren zolang wij leven in de uitstraling, de sfeer van dit gemeenschappelijk bewustzijn. Maar wij kunnen selecteren. Wij kunnen in ons bepaalde krachten bewust sterker en andere minder sterk maken. Wij zijn geen slaven van het gemeenschappelijk bovenbewustzijn, tenzij wij onbewust blijven handelen en reageren.

Indien wij ons bewust en scherp zouden instellen op één bepaalde kracht of factor in het gemeenschappelijk bovenbewustzijn, dan zullen wij daaruit kracht, maar ook basis-ideeën, bepaalde gegevens en kwaliteiten kunnen onttrekken. Het is een last, die je moet dragen in het leven, dat is waar. Maar het is gelijktijdig een last, die menig voordeel kan opleveren voor hen die het bewust hanteren. Ziet u in de wereld veel onverklaarbaars, vraag u dan eens af hoe de mensen denken. Want als honderd mensen negatief denken, kan één, die bijzonder emotioneel negatief reageert, dit gehele onbehagen in zijn eigen daden tot uiting brengen.

Realiseer u dat veel van hetgeen wordt gedacht door degenen die u zegt niet te kunnen controleren (hogere regeerders, priesters en al die mensen die zo ver van u afstaan, tot zelfs kunstenaars en schrijvers toe) zullen

worden beïnvloed door wat u bijdraagt aan het gemeenschappelijk boven bewustzijn.

Er is niets op de wereld waaraan u niet ergens deel heeft.

Er is niets in de wereld dat zich kan onttrekken aan uw positieve beïnvloedingen.

Er is niets in de wereld te vinden dat negatief is, tenzij wij het negatief maken. Wanneer in deze tijd het toenemende negativisme op allerhande gebieden kenbaar wordt, zo moet dit wel voortvloeiën uit de gedachten die de mens in het nabije verleden en in de huidige tijd voortdurend uitstraalt. Realiseer u dat zelfs uw geheimste gedachten werken in de wereld rond u, omdat zij functioneren met en in wisselwerking met het gemeenschappelijk boven bewustzijn.

:--:--:

I S O L E M E N T.

Het is opvallend, dat er in de moderne tijd steeds meer mensen van elkaar geïsoleerd zijn. Het kan voorkomen dat mensen naast elkaar in een flat wonen en niet eens weten hoe de anderen er uitzien. Het is mogelijk dat mensen samen in een dorpgemeenschap zitten en op geen enkele wijze enig gevoel voor elkaar hebben of op enigerlei wijze met elkaar in contact komen. Dit is een situatie die niet altijd zo is geweest.

Als wij nu proberen dat isolement en de redenen en werkingen daarvan te verklaren, dan zullen wij

- a. in de eerste plaats moeten uitgaan van de moderne maatschappij en samenleving;
- b. van de invloeden welke in de samenleving werkzaam zijn;
- c. van de verandering die er in de mens plaatsvindt juist in deze Aquariustijd.

Om het niet al te ingewikkeld te maken wil ik allereerst stellen:

In de moderne maatschappij is de samenleving uitermate geconcentreerd op allerlei contactvervangende zaken als radio, telefoon, televisie, de auto, de mogelijkheid om een vacantiereis te maken etc. Kortom, zaken waar een mens voortdurend zijn energie en gedachten aan besteedt.

Daardoor heeft men minder tijd om zich met de alledaagse aspecten bezig te houden en dus ook met zijn medemensen.

In deze samenleving is zo langzaam maar zeker het zwaartepunt komen te liggen op wat men, verkeerd volgens mij, ontspanning noemt.

Ontspanning betekent voor de mens niet meer het eenvoudig zichzelf-zijn met anderen, maar het zich onderwerpen aan een bepaald proces waarbij hij zich aanpast aan het proces en niet aan de medemensen. Het is duidelijk dat een dergelijk verschijnsel voortvloeit uit een maatschappij, die een steeds grotere mechanisatie kent, waarin een steeds grotere kennis wordt vereist en waarin bovendien door de samenleving aan de mens enorme eisen worden gesteld van reactievermogen, aanpassingsvermogen e.d.

Nu zou dit op zichzelf nog niet zo fataal zijn voor het contact tussen mensen, indien niet gelijktijdig de kosmische invloeden in deze tijd eigenlijk tegenstrijdig zijn. Wij hebben namelijk te maken met het aanbrekende Aquariustijdperk, maar het achter ons liggende Vissen-tijdperk doet zijn invloed nog steeds gelden. Hoe sterk die invloed is, kunt u zien in de

patronen van de samenleving, waarin de tegenstellingen bijzonder scherp worden aangezet.

Als u spreekt over polarisatie, dan heeft u het niet alleen over een politieke leuze, maar dan heeft u het ook over een verschijnsel dat voortkomt uit de botsing tussen de invloeden van een afgelopen en een beginnende periode.

Aquarius op zich vraagt broederschap. Maar broederschap kan in deze tijd nog niet in gewoon menselijk contact worden vertaald. Broederschap wordt vertaald in een soort wederkerige aansprakelijkheid, die zo mogelijk op afstand wordt gedragen. Hierdoor raakt de mens voortdurend in verwarring, want bij deze kosmische invloeden kan hij zich niet losmaken van het patroon waarin hij leeft. Dat is iets wat voortdurend op zijn gewoonteleven een aanslag pleegt. Hij kan zich niet losmaken uit zijn milieu dat dermate rigide is gegroeid dat elke verstoring van de structuur een wereldramp schijnt te betekenen. Gelijkzeitig kan hij die nieuwe invloeden niet verwerken om de doodeenvoudige reden dat hij ze niet persoonlijk kan uiten. Hij moet ze dus projecteren op iets abstracts, maar dat betekent dat hij het projecteert op een eigen manier van denken en leven, een eigen ideaal, een eigen wereldvoorstelling, die met de werkelijkheid weinig of niets te maken heeft. De mens leeft langzaam maar zeker in een wereld die niet meer echt is.

Wij kunnen hier natuurlijk maya (begoocheling) weer bijhalen en alles wat daar verder aan vast zit, maar het belangrijkste is wel dat de mens niet begrijpt dat zijn medemens anders leeft, anders beleeft en anders reageert. Voor hem is zijn eigen denken, zijn eigen ideaal het enig juiste en alles moet daaraan beantwoorden. Hierdoor vervreemdt hij zich van anderen en is hij niet in staat een reëel contact met anderen te onderhouden. Laat mij een voorbeeld geven:

U heeft te maken met een ijveraar van Jehova's Getuigen. U spreekt met hem over uw geloof. Dit zou een contact kunnen zijn. In feite wordt het tot een soort isolement. Waarom? Omdat de ander niet ingaat op uw geloof en denken, maar steeds probeert alles wat u zegt terug te brengen tot zijn geloof en zijn denksysteem. Hier kunt u zich ofwel overgeven aan de ander en een deel van uw persoonlijkheid verliezen, dan wel u kunt uzelf blijven. Maar dan heeft u geen werkelijk contact meer met de ander.

Dan denkt u waarschijnlijk: Jehova's Getuigen is een voorbeeld dat vaak wordt gebruikt, en dat zal ook wel vaker gebruikt worden, maar er zijn zoveel andere richtingen.

Probeer u het dan eens met de jongeren. Gaat u eens praten met b.v. de P.P.R. U zult ontdekken dat daar ook in heel veel gevallen uw reacties eenvoudig terzijde worden geschoven, uw argumenten niet worden beseft omdat men uitgaat van een bepaalde gedachtenwereld. Dat is dan een politieke partij. Wat dat betreft, praat u met de D.v.d.A.. Praat met de mensen van de vakbonden, met die van de katholieke kerk of van een of ander politiek systeem of sociale groepering. Praat met een liefhebber van beatmuziek. U zult ontdekken dat op een gegeven ogenblik u ofwel de waarden van de ander moet accepteren, maar dan volledig en zonder tegenspraak, dan wel alleen moet blijven staan. Dat is het isolement dat zo'n grote rol speelt.

Vanuit mijn standpunt als geest is het tamelijk gemakkelijk de ontwikkelingen van Aquarius op deze wereld gade te slaan. Er zijn enorm snelle veranderingen en in mentaliteit en in gedrag. Maar die mentaliteits- en gedragsveranderingen geschieden niet bewust voor de mens. Het zijn onbewuste veranderingen. Zeker, men past zich enigszins aan, maar men verandert niet. Pas als de mens zou veranderen door open te staan voor de werkelijke beïnvloeding van Aquarius (de grotere vrijheid van denken en van menselijke benadering, maar tevens de grote verbondenheid tussen mens en mens) zou het mogelijk zijn dat isolement te doorbreken. Maar zolang men dit op de achtergrond een rol laat spelen, meer als een leuze dan als een beleefde werkelijkheid, zal men niet nader komen tot de medemens. De Aquarius-invloed is nog te vaag, te veel

vertekend voor de mensen om het hen mogelijk te maken hierin elkaar te vinden.

De afgelopen periode was er een van vaste verhoudingen, vaste relaties, een soort gezagssituatie die men tegenwoordig (soms niet ten onrechte) als een paternalistische standenmaatschappij beschrijft. Hierin had iedereen zijn eigen plaats. Je wist van wie je afhankelijk was, tegen wie je beleefd moest zijn en tegen wie je kon trappen. Je wist wat voor jou wel en wat niet paste. Je had dus een zekerheid en daardoor was het mogelijk contact te hebben.

Een dienaar kan contact hebben met een meester op het ogenblik dat de dienaar zichzelf als dienaar en de ander als meester beseft, terwijl omgekeerd de meester zich bewust van zijn meester-zijn de ander als dienaar beschouwt, dus als een verlengstuk van zichzelf. Dan is er wel degelijk sprake van een contact. Dan is er geen isolement. Maar als je niet meer weet wat je bent (of je nu meester bent of knecht, of als je je voelend als knecht meester wilt zijn), dan kun je niet meer op de ander reageren. Je raakt geïsoleerd. Je bent niet meer in staat tot een uitwisseling. Je kunt de ander niet meer begrijpen en door dit misverstand word je eenzaam.

Die eenzaamheid is op dit ogenblik een toenemende zaak. Ik geloof niet, dat het zozeer voortkomt uit het feit dat de mensen werkelijk eenzaam zijn. Ik geloof, dat het veel meer een kwestie is van het niet meer kunnen meedenken met anderen, niet meer bewust kunnen reageren op wat er in een ander leeft. Je gaat alles terugbrengen tot je eigen maatstaven, je eigen waarden zonder meer. Je bent doof en blind voor alles wat anders is; en dat betekent dan ook dat je niet verder kunt. Isolement. Je zit in een cel van denkbeelden en zolang je overtuigd blijft van de juistheid van je denken en manier van leven, zul je ook gevangen blijven.

Het isolement doorbreken in de menselijke maatschappij begint eigenlijk eerst bij het beseft: "Wat ik doe en wat ik denk is juist voor mij. Laat mij leren wat volgens de ander juist is voor die ander." Maar wie wil dat? De ene helft van de wereld is bezig de andere helft van de wereld te verbeteren. Daarom wordt er zo weinig beter. De gehele wereld is voortdurend bezig om leerstukken te ontwerpen waardoor het anderen duidelijk zal worden in hoeverre ze het mis hebben gehad. En omdat een ieder daarmee bezig is, hebben ze het voortdurend allemaal mis, want ze begrijpen niet dat de samenwerking, de synthese, een noodzaak is. Misschien zouden we het zo moeten uitdrukken:

Op het ogenblik dat ik elke factor afzonderlijk ontwikkel en perfectioneer, bereik ik iets, maar niet veel, want er blijft een isolement bestaan.

Men heeft tegenwoordig in de wetenschap een woord: interdisciplinair. Hiermee bedoelt men het samenbundelen van de verschillende wetenschappen. Ik zou nog verder willen gaan: Niet alleen de verschillende waarden samenbundelen tot een nieuwe eenheid, maar de synthese waarin alle waarden zichzelf kunnen zijn en gelijktijdig een nieuw totaal beseft tot stand brengen van waaruit elk deel op zich bewust kan leven zonder zijn eigen kwaliteit te verliezen. Synthese is in de wetenschap noodzakelijk.

Als we zien wat er tegenwoordig gebeurt op b.v. bestuurlijk terrein, dan staan we toch wel even met de ogen te knippen. Justitie gaat in tegen economische zaken. Economische zaken gaat in tegen financiën. Beide worden doorkruisd door buitenlandse zaken, terwijl bovendien binnenlandse zaken het er ook niet helemaal mee eens is. Dientengevolge werkt men langs elkaar heen. En terwijl de een bezig is om het milieu te sparen, is de ander bezig er een grote weg doorheen te projecteren, een derde is bezig de belastbaarheid van het bezit te berekenen en een vierde vraagt zich af, of hij er misschien een tolgeweg van kan maken om nog meer te verdienen. Het is een krankzinnige situatie.

Kijkt u eens naar de wetenschap. Men is niet bereid om alles te onderzoeken. Neen, men wil alleen de eigen discipline handhaven. Als er iets nieuws komt dat niet past in het bestaande systeem, dan wordt het opzij gezet in plaats van dat men probeert het in zich op te nemen.

Als wij ons realiseren hoeveel takken van de geneeskunde er voortdurend worden verworpen door de officiële geneeskunde alleen maar omdat dit een discipline is die niet behoort tot de medische of tot datgene wat men wetenschappelijk aanvaardbaar vindt, dan staan wij gewoon met oren te klapperen.

Waarom zou men niet acupunctuur mogen toepassen? Waarom zou men geen gebruikmaken van de mogelijkheid om te werken met kleur of met geluid, ook voor verdoving, ook voor het wekken van een bepaalde toestand in de patient? Waarom zou dat verboden zijn? Waarom zou dat alleen mogen behoren bij een paar buitenbeentjes die op anthroposofische wijze de geneeskunst proberen uit te oefenen? Waarom zou je aan de ene kant zeggen dat je alleen maar met sporen van medicijnen mag werken bij de genezing en waarom zou je aan de andere kant zeggen dat een dergelijke geneeswijze onaanvaardbaar is en dat je alleen met een volledig chemische medicatie goede resultaten kunt behalen? Waarom zou men de natuurgeneeswijze verwerpen? Waarom zou men ontkennen dat er andere mogelijkheden zijn om bepaalde kwalen te genezen dan alleen maar snijden?

Kijkt u wat er in feite gebeurt. Er worden geneeswijzen, die werkelijk goed zijn, bestreden als kwakzalverij om de doodeenvoudige reden dat ze behoren tot een andere denkwijze dan de eigene. Men zou juist moeten openstaan. Ik neem nu de geneeskunde als voorbeeld, omdat het tamelijk flagrant is en de laatste tijd veel in het nieuws komt, maar ik zou deze afgeslotenheid net zo goed op elk ander terrein kunnen aantonen tot aan de alchemie toe. Waarom dit isolement? Waarom isoleert men zich voortdurend van elke nieuwe gedachte, van elke nieuwe ontwikkeling, van elke medemenselijkheid die toch in de eerste plaats gebaseerd moet zijn op de erkenning van de ander als gelijkwaardig mens, waarna zijn ideeën altijd nog in samenwerking kunnen worden onderzocht?

De mensen zijn eenzaam in deze tijd. Maar die eenzaamheid wordt bevorderd juist door de abstractie van gemeenschappelijke voorzieningen.

Als je iemand ziet verdrinken en je weet dat er niemand is die hem eruit kan halen, dan laat je hem heus niet verdrinken; dan doe je wat je kunt.

Maar als je denkt dat er bevoegde autoriteiten zijn die daarvoor moeten zorgen, dan blijf je staan kijken of ze het wel op tijd zullen doen.

Als er een brand is, dan ga je niet blussen. Neen, dan bel je de brandweer.

Je blijft rustig staan kijken, of ze er zijn voordat de hele zaak is uitgebrand.

Daarop komt het neer. Dit is een mentaliteit. Wat beïnvloedt in deze tijd de mentaliteit?

Ten eerste: de kosmische tendensen door de veranderingen van het Aquarius-tijdperk en die zijn tamelijk fel.

Ten tweede: de mensen denken eenzijdig.

Er zijn de laatste tijd nogal wat men noemt storende rode invloeden.

Deze rode invloeden betekenen het opwekken van hartstochtelijkheden en meestal niet in de voor de mens aanvaardbare vorm. Er zijn driften (d.w.z. volledig emotionele inzetten), die gebaseerd zijn op een onvolledige erkenning van de wereld. Dit betekent dat men de tegenstellingen verscherpt, ook als men dat niet bedoelt; dat men wordt gedreven tot handelingen en daden die men eigenlijk nooit had willen stellen alleen maar, omdat men geen andere manier meer weet om zichzelf en zijn denken duidelijk te maken. Wij moeten dan toch wel de conclusie trekken, dat deze rode invloeden (er is er nu één aflopend) op zichzelf de onredelijkheid zo sterk vergroten, dat het isolement van de mens ten aanzien van zijn medemensen daardoor toeneemt.

En wat doen we, indien wij zo geïsoleerd zijn? Geven we onszelf daarvan de schuld? Erkennen we dat wij voor onszelf een grens hebben opgetrokken?

Misschien zouden we het willen doen, maar dan zou er een blauw-invloed nodig

zijn. Maar er komt nu een wit-invloed.

Die wit-invloed betekent een oordeel. Erkenning van eigen falen betekent gelijktijdig een veroordelen van jezelf. Je wilt jezelf niet veroordelen, dus je isoleert je verder en je gaat eigenlijk de hele kracht van het witte licht gebruiken om je eigen eenzijdigheid nog verder uit te dragen. Zo word je een vijand van jezelf, terwijl je denkt dat je terecht kritiek uitoefent op de wereld. Dat geldt voor mensen, voor landen, voor bedrijven. Dat geldt overal. Je kunt je niet vrijmaken van zo'n invloed, tenzij je eerst bereid bent om jezelf te zien als een factor gelijkwaardig aan alle andere mensen, niet meer en niet minder. Ik kan gelijk hebben, maar dat betekent niet dat een ander ongelijk heeft. Ik moet eerst weten hoe die ander zijn gelijk heeft gevonden en wat het voor hem betekent en dan pas kan ik een oordeel vellen. Wie zal dat doen tegenwoordig?

Een andere eigenaardigheid in deze tijd (veroorzaakt door de zonnecyclus die nu weer aanloopt) is dat de mensen worden geconfronteerd met een aantal besluiten die moeten worden genomen. Maar ze kunnen niet besluiten; ze kunnen geen beslissingen nemen. Ze willen het oude niet meer, maar het nieuwe willen ze eigenlijk ook niet. Ze weten niet wat ze moeten doen. En alweer, om zichzelf te kunnen rechtvaardigen sluiten ze zich af voor elke mogelijke kritiek van de medemens, voor elke andere denk- en zienswijze.

Nu zult u zeggen: Wat heeft dat nu te maken met mensen die in een flat wonen en die elkaar niet eens kennen? Nu dat is heel begrijpelijk: men is met zichzelf zo druk bezig, dat men gewoon geen tijd heeft om te kijken wat een ander is. Men is voortdurend zo druk met zichzelf bezig, dat men geen tijd heeft voor de wereld. Het isolement van deze dagen wordt daardoor bevorderd.

Als ik zie hoe de ontwikkelingen zijn - ook in de nabije toekomst - dan ben ik geneigd te zeggen: Lieve mensen, kijk alsjeblieft een beetje uit, want jullie zijn bezig om zelfs de contactmogelijkheden die jullie hebben te verbreken. Je drijft anderen van je af, soms doordat je teveel je mond houdt, soms omdat je spreekt zonder na te denken of rekening met anderen te houden.

Instellingen als de United Nations, de Raad van Europa, de E.E.G. worden voortdurend bedreigd. Waarom? Omdat men de beslissingen niet wil nemen die onontkoombaar zijn. Maar dan is de enige mogelijkheid: jezelf rechtvaardigen ten koste van anderen en dat betekent afschuiven. Dat betekent: niets doen en zeggen dat het de schuld van de ander is, als er niets gebeurt. Het is een vervreending van de werkelijkheid. Deze verschijnselen zullen in de nabije toekomst sterk toenemen. Het hele volgende jaar zal volgens mij mede daardoor gekentekend worden. Niet zozeer door oorlogen en geweld. Die dingen zijn er altijd wel en een paar rampen komen er ook nog. Kenmerkend is dit afbrokkelen van het contact.

Mensen gaan meer en meer leven in een droom van zelfrechtvaardiging zonder naar een ander te luisteren. Steeds meer mensen, die alleen zijn en die hun eenzaamheid misschien zouden kunnen doorbreken, doen dat in steeds mindere mate, omdat ze menen dat anderen eigenlijk naar hen toe zouden moeten komen of omdat ze bang zijn dat anderen misbruik van hen zullen maken. Dat is de tendens van het komende jaar.

Maar dan zullen de mensen op een gegeven ogenblik zeggen: Dan sta ik helemaal alleen in het leven, alleen in de wereld. Natuurlijk sta je dat. Als je zo denkt, als je zo bent, dan kun je eenvoudig niet verder meer.

Het is niet belangrijk hoe jij de dingen ziet. Het is belangrijk hoe een ander de dingen ziet. Het is niet belangrijk wat volgens jou de juiste handelwijze is, dat moet je zelf doen, maar het is belangrijk te begrijpen wat voor een ander de juiste handelwijze is. Je moet langzaam maar zeker loskomen uit het begrip dat je alles vanuit jezelf moet beoordelen. Dit isolement zal men kunnen doorbreken in ongeveer anderhalf jaar, wanneer

een nieuwe tendens komt. We krijgen dan te maken met een sterke activerende tendens. Dat betekent dat alle isolement, dat in de afgelopen periode is ontstaan, zich gaat ontladen in actieve tegenstellingen. Dat houdt dan o.m. in gevaar voor oorlogen, voor grote handelsconflicten e.d. Maar het betekent ook, dat de mensen eindelijk weer eens een beetje contact met elkaar krijgen.

Als je alleen bent, is het beter dat je iemand heb tegen wie je kunt vloeken, dan als je helemaal niemand hebt. Dat moet u goed onthouden!

In die tendens zie ik dan voor het eerst iets doorbreken van de werkelijke Aquariustendens waardoor de broederschap wordt beleefd als een wederkerig helpen zonder verplichtingen. Een wederkerig helpen dat niet georganiseerd is maar spontaan. Een wederkerigheid van erkenning, die niet meer gebaseerd is op stellingen en op gelijk of ongelijk, maar gewoon op de mogelijkheid tot samenwerking, tot samenspreken of samenspelen, zoals die op een zeker ogenblik ontstaat. Zou het isolement van vele mensen hierdoor worden doorbroken? Ik hoop het.

Ik hoop, dat steeds meer mensen zich bewust gaan worden van hun naaste omgeving, niet organisatorisch maar menselijk. Ik hoop, dat steeds meer mensen gaan begrijpen dat eigen kennis alleen maar zin heeft, indien ze dient als aanvulling van de kennis van anderen. En ik geloof, dat er vele mensen zullen zijn die dat inderdaad gaan doen. Maar bij de meesten zie ik toch in de eerste plaats de behoefte zichzelf te bevestigen ten koste van anderen en daardoor zal voor velen de eenzaamheid langer duren op een manier die onaanvaardbaar is.

De werkelijke veranderingen verwacht ik over een jaar of drie. Dan zal de wereld zeker met heel grote conflicten worden geconfronteerd, dat is waar. We hebben dan bovendien een zeer intense zonne-impuls die gepaard gaat met een onevenwichtigheid van het zonnestelsel waarbij de Marsinvloed overheerst. Toch zullen we in die periode eindelijk zien dat je niet meer geïsoleerd kunt blijven, omdat isolement ondergang betekent.

Dan zullen de mensen eindelijk wakker worden en zullen ze misschien in een enorm zelfbeklag gaan beseffen: ik leef met medemensen. Dan zullen naties eindelijk gaan beseffen: onze pretenties zijn niets waard, tenzij we daarmee een functie hebben tegenover anderen. En wanneer dat wordt bereikt, dan zal het isolement langzaam maar zeker gaan verdwijnen.

In deze tijd zie ik echter voor velen eenzaamheid. Een gevoel van toenemende afgeslotenheid, die ontstaat omdat men alles aan het criterium van eigen oordeel zonder meer wil onderwerpen, zonder te beseffen dat een ander recht heeft op zijn manier van zijn en denken en dat hij zelfs in de schijnbare onzinnigheid van zijn uitingen of van zijn gedrag een les kan leggen voor elke medemens.

:--:

DOE HET ZELF

DERDE LES.

KRACHTSYMBOLEN.

Een mens bezit kracht. Een mens kan deze kracht richten. Een mens zal kracht over het algemeen richten volgens een bepaald denkbeeld of een bepaalde gewoonte. Het zal u duidelijk zijn dat niet veel mensen precies weten hoe ze iets doen en wat ze doen. Wat meer is: ze realiseren zich - zelfs als ze kracht uitstralen - heel dikwijls niet dat er ook rond hen een stralend geheel is.

Wij leven in een krachtveld waarin wij zelf ook een kracht vertegenwoordigen. Als we in dat krachtveld buiten ons op een bepaalde manier een verstoring aanbrengen, dan ontstaat daardoor ook weer een werking. Laat mij u een voorbeeld daarvan geven:

U kent allen het gewone manueel, het gebaar met de handen. Als u spreekt en u maakt een gebaar, dan legt u naar u zegt "nadruk op uw woorden". Maar u doet nog iets anders: u gaat lichamelijk deelnemen niet aan het woord, maar aan de betekenis die in uw gedachten achter dat woord ligt. Het gebaar is niet alleen een verheldering, het is wel degelijk een beïnvloeding van uw omgeving en van iedereen die dat gebaar ziet. Met dit voorbeeld is het misschien al duidelijker geworden dat wij bepaalde symbolen gebruiken waarmee wij krachten aan het werk kunnen zetten of waardoor wij onze eigen kracht beter kunnen richten.

Als u probeert in te stralen, dan doet u eigenlijk niets anders dan uw eigen kracht - al dan niet gecentreerd op een bepaald punt van uw lichaam - uitstralen naar een andere persoon. U doet dat op een bepaalde plaats in de aura van deze persoon, ofschoon u zich pleegt te oriënteren op een plaats van het lichaam van de persoon, want u ziet de aura niet; u ziet het lichaam.

U neemt dus een bepaalde plaats (b.v. de slaap) en u straalt daar in. Dan moet de kracht daar bimentreden. In feite veroorzaakt u een werking, die in de aura ontstaat en een soort kringloop in het zenuwstelsel kan volbrengen en daarnaast een kringloop in de aura. Wij zien van de slaap een stroom gaan naar het keelkopchakra en vandaaruit van iets achter het oor omhoog gaan om dan het kruinchakra te bereiken. Daar wordt die stroom dan in de aura geabsorbeerd.

Als ik dus instraal, kan ik dat gewoon doen door dat te willen. Wanneer mijn gedachten gericht zijn op een plek en ik bewust mijn kracht daarop richt, dan moet ik kunnen instralen. Maar in de eerste plaats is het voor mij wat moeilijk om die plek in gedachten te houden en in de tweede plaats is het ook voor de persoon die ik wil helpen in een dergelijk geval nu niet direct merkbaar dat er iets gebeurt. Er is dus een zekere suggestie nodig. Tevens probeer ik ook nog wat meer kracht te krijgen dan ik reeds heb.

Nu zien we heel vaak dat mensen bij instraling dit gebaar maken:

de hand wordt omhoog gebracht tot bij het punt waar de instraling zal plaatsvinden. We zien dan vaak dat de vingertoppen a.h.w. recht gestrekt worden gehouden; het is bijna een karate-houding. Met de vingertoppen straalt men nu in. Wat gebeurt er nu?

In de eerste plaats: de persoon die ik behandel merkt dat er iets aan de hand is. Hij is dus meer receptief wat zeker voor die delen van de kracht die ik wil overbrengen in het zenuwstelsel alleen maar bevorderlijk kan zijn.

In de tweede plaats heb ik door dit gebaar nog eens in het bijzonder mijn aandacht daarop gericht. Nu kan ik het gewoon doen (de hand gaat omhoog, de vingers komen op die bepaalde plek en ik straal in) en ik kan het ook doen met dit gebaar: de arm maakt a.h.w. een halve cirkel.

Wat heb ik nu gedaan? Ik heb ook het krachtveld in de omgeving verstoord. Dat wil zeggen, dat ik de relatie tussen de omgeving en mijn eigen aura heb veranderd. Het is wel een korte verandering, maar het kan betekenen dat ik juist hierdoor gemakkelijker ontvankelijk ben voor krachten, die mijn eigen vermogens (bij de instraling gebruikt) zullen versterken.

Deze manier van werken heeft niets te maken met het gebaar per se, want ik kan het ook zonder dat. Het gebaar wordt echter symbolisch voor hetgeen ik doe. Omdat ik dit zelf beleef als een werkelijkheid, schep ik een geestelijke werkelijkheid compleet met krachtverstoringen in het mij omringende veld, compleet met bijzondere suggestieve werkingen t.a.v. de patient, compleet verder met ontwikkelingen rond mij waaruit ik soms meer kracht kan putten of anderen, die mij kracht kunnen geven (geesten b.v.), attent maak op de situatie. Een gebaar is vaak een magisch symbool.

Als ik met krachten werk, is het wel heel belangrijk dat ik de magische symbolen op de juiste manier hanteer. Laat mij de symboolgebaren even doornemen, althans naar hun vereiste. Het is mij volkomen duidelijk, dat ze visueel gedemonstreerd ik hier de onmogelijkheid zou scheppen tot weergave in schrift en dat is voor sommigen toch ook belangrijk.

Symboolgebaren kunnen worden onderscheiden in booggebaren en lijngebaren.

Elk gebaar waarin de boog verwerkt zit, is een energie-beroering waardoor alleen vanuit mijn eigen wezen een verstoring tot stand komt en alleen mijn eigen wezen op deze verstoring kan reageren. Met elk symbool dat een boogvorm heeft (of dat nu is een halve cirkel, een volledige cirkel of zelfs maar een geschetst segment van een cirkel, althans de buitenlijn) verwek ik krachten in het krachtveld rond mij die op mij kunnen terugslaan, terwijl ik gelijktijdig met het gebaar voor mijzelf een richting bepaal voor de krachten die van mij zullen uitgaan.

In het lijn-gebaar zit het gevoel van verbinding. Met het lijn-gebaar maak ik a.h.w. een kortsluiting tussen twee potentialen: twee verschillende-krachtsverhoudingen. Het is zoiets als de verbinding, die je maakt in een batterijtje tussen de min-pool en de plus-pool. En als je dat goed doet, gaat het lampje branden. Datzelfde doe je nu met een lijn-gebaar. Je veroorzaakt een verstoring buiten jezelf die niet op jezelf is gericht, maar die wel door je gedachten in haar aard wordt bepaald. De kracht, die ik zo opwek, kan ik niet zonder meer richten. Wel zal ze zeer sterk buiten mij werkzaam zijn en naarmate de krachten rond mij groter zijn, kan ik daarmee intensere ontladingen tot stand brengen.

Nu kan ik lijn-symbolen combineren. Het eenvoudigste lijn-symbool is het kruis. Hier heb ik een potentiaal-verstoring en een potentiaal-gerichtheid.

Een kruis veroorzaakt een werking, die zich van mij af bewegende verspreidt in de ruimte; en wel met een brandpunt dat ongeveer wordt bepaald door de lengte van de beide geschetste lijnen, indien we deze als de hoeklijnen beschouwen vanwaaruit een pyramide wordt gevormd.

Als ik u erop wijs dat een lijn, gekruist door een andere lijn een gerichtheid van mij af veroorzaakt, dan moet ik daarbij rekening houden met het feit dat ik die lijn kan combineren met een gebogen lijn. Dan zal ik mijn eigen kracht als een impuls gaan uiten in de kracht, die door de lijnbeweging werd opgewekt. Het is doodeenvoudig zo: ik druk op het knopje, de wagen begint te rollen. Ik geef ze een extra duw mee en ze rolt sneller. Daarom zijn ook combinaties van ronde en rechte lijnen gebruikelijk.

Als ik nu een grote kracht wil hanteren en zelf heb ik maar een matige kracht, dan moet ik wel zeer voorzichtig zijn hoe ik het doe. In deze gevallen geldt:

Het trekken van een gesloten cirkel betekent dat de kracht blijft rondcirkelen. Er is geen richting naar buiten. Er ontstaat alleen een krachtveld binnen de cirkelende beweging dat zich dan zelfstandig en driedimensionaal (dus in een soort bolvorm) enige tijd blijft handhaven. Die kracht kan dan wel door andere gebaren of de wil worden gericht, maar ze bezit niet vanuit het gebaar zelf richting.

Wil ik nu dit boog-gebaar met een lijn-gebaar combineren, dan geldt: Ik zal nimmer de boog zodanig trekken, dat er een gesloten cirkel ontstaat. Voorbeeld: U kunt zich zo'n ouderwets geschreven Q wel voorstellen. U begint met een cirkel-lijn die bijna voltooid wordt, maar net voordat u de andere lijn raakt, gaat het met een rechte beweging naar beneden. Hier heb ik nu een kracht gewekt die met mijzelf verbonden is, zoals ook de cirkel met mij verbonden was, maar teveel in zichzelf besloten. Ik heb het totaal van mijn eigen krachten gericht. Gelijkzeitig heb ik de krachten van de omgeving daarmee verbonden, want het is één doorgaand gebaar. Dientengevolge heb ik een krachtsymbool geschapen dat in zeer sterke mate krachten concentreert die a.h.w. de lijn van mijn gedachten of van mijn wil volgen. Dergelijke gecombineerde gebaren zullen we dan ook aantreffen bij mensen, die zeer bewust op afstand werken of bepaalde vormen van magie plegen te doen.

Dan zullen we daarmee een proef moeten doen. Ik zou u een heel eenvoudige proef willen voorstellen.

U heeft in deze tijd van het jaar wel een kamerplant, die het nu niet zo heel erg goed doet. Ze krijgt water genoeg, staat redelijk warm, krijgt licht genoeg, maar toch doet ze een beetje mistroostig aan. Wij proberen ons dan eerst te concentreren. (Denkt u aan Les I en ook aan wat er in Les II daarover nog werd gezegd.) Na deze concentratie zeggen we tegen onszelf: Ik wil de kracht ontladen op die plant en we maken (doe het maar als er geen anderen bij zijn, dan denkt niemand dat je gek bent) dit gebaar: we trekken een lijn in de richting van de plant. We wijzen dus waarheen de kracht moet gaan. Niet dat dat zo belangrijk is, want onze wil doet het wel, maar hierdoor werpen we volgens ons besef nog eens te meer die kracht in een bepaalde richting. Stel dan bij uzelf vast dat de plant beter moet gaan groeien, dus gezonder worden. En tenzij er een zeer ernstige plantenziekte is, dan kunt u het wel eens mis hebben, zult u zien dat de plant inderdaad en meestal reeds na enige uren duidelijk zichtbaar opknapt. De bladeren hangen niet meer, de plant zelf rekt zich a.h.w. iets meer. Het lijkt ook, of ze zich meer naar het licht toekeert, als er tenminste zonlicht is. De plant is kennelijk vitaler en heeft haar eigen levenstempo tijdelijk opgevoerd. Een aardige proef, die u allemaal kunt doen.

Soms hebben we een symbool nodig zonder dat we allerlei gebaren daarbij kunnen maken. Ook dit kunt u betrekkelijk eenvoudig oplossen. Vergeet niet: de lijnen die u trekt zijn in feite verstoringen, die vanuit de aura worden veroorzaakt en niet met de hand.

Ik heb een ring waarop een figuurtje is gegraveerd. Ik kan met de ogen de omtrekken van het figuurtje volgen en zeggen dat ik de cirkel trek. Dan is dat reëel voor zover dit de aura betreft en de krachtsverhoudingen buiten mij. Het is net zo echt alsof ik een gebaar zou maken. Het kan zijn dat u dit niet heeft, dan moet u op de een of andere manier voor uzelf die cirkel duidelijk maken. U kunt dat doen door speels b.v. een rietje of iets dergelijks rond te buigen en gelijktijdig bewust daarnaar te kijken zeggend: Dit is de cirkel die ik trek. En als dat ook nog niet gaat....U heeft een tong, u heeft een verhemelte. Dus kunt u gewoon met uw tong die cirkel trekken langs het verhemelte. Voor uw gevoel heeft u dan die cirkel getrokken en daardoor in uw gedachten het symbool sterker geconcentreerd uitgedrukt. Dientengevolge heeft u het ook meer werkzaam gemaakt. Op dezelfde manier kunt u ook lijnen trekken.

Kunnen we ook iets doen met voorwerpen?

Niet alle voorwerpen zijn in dit verband als krachtsymbool even goed bruikbaar. Zeker, we kunnen elk voorwerp opladen. Maar als we kracht willen binden aan een voorwerp zodat het in zichzelf een actie betekent en niet alleen maar een soort ontvanger, dan zullen we het juiste materiaal moeten kiezen en vooral de juiste vorm.

Er zijn in de oudheid al heel wat dingen hiervoor uitgevonden. Het is duidelijk, dat men voor bepaalde zegels bij voorkeur zilver of goud gebruikt. Maar u kunt het net zo goed doen met perkament. Met papier is het moeilijker, tenzij u over houtvrij papier beschikt en dat krijgt u tegenwoordig weinig meer. In deze gevallen kan ik de vorm eruit halen; bij voorbeeld een ronde plaat goud. Maar ik kan ook - en dat is een heel andere werkwijze - tekenen.

Nu is een mens gevoelig voor kleuren. Als ik zo'n symbool maak, dan associeer ik iets met kleuren. Heb ik wit perkament of papier en wil ik daarop iets tekenen dat levenskracht uitdrukt, dan zal ik bij voorkeur goudkleurige inkt gebruiken.

Wil ik vitaliteit, dus een bepaalde uiting van levenskracht, bevorderen, dan kies ik bij voorkeur rood.

Wil ik verstillend, bezinning of wijsheid brengen, dan zal ik bij voorkeur blauw kiezen en dan niet al te donker.

Wil ik alleen maar een besloten ontvankelijkheid voor iemand scheppen, dan kies ik meestal zwart. Het is duidelijk dat u die dingen niet beslist zo moet doen. Ik geef u alleen de manier aan waarop dat het eenvoudigst is. Het maken van een zegel is eigenlijk zo doodeenvoudig dat de meeste mensen niet beseffen in hoe grote mate zoiets een symbool van kracht kan zijn.

Een krachtsymbool in zegelvorm zal kunnen bestaan uit allereerst een cirkel. Maar dan mag dat nooit een enkelvoudige cirkel zijn. Als ik dus een cirkel wil tekenen, dan maak ik over het algemeen een eerste cirkel met daarbinnen een tweede cirkel op een behoorlijke afstand van elkaar en als het even kan daarbinnen nog weer een derde cirkel. Waarom? Omdat ik op deze manier de kracht in verschillende kwaliteiten kan uitdrukken.

Als u oude afbeeldingen ervan ziet, dan ziet u daar altijd van die mooie randschriften in staan, ook bij heiligen. Zij hebben zo'n cirkeltje (aureool) rond hun hoofd. Dat is niet omdat ze in hun leven in kringetjes hebben gelopen, maar omdat ze een kracht hebben uitgestraald. Als dat nu bijzonder heilige wezens zijn, dan zie je dat er een aantal cirkels (de aureolen) in zijn getekend. Dat stamt eigenlijk nog uit de Alexandrijnse periode. In die tijd hebben de Pythagoreeën bepaalde regels opgesteld die ze zelf weer ontleenden aan o.m. bepaalde indische geheime geschriften. Daarbij kwamen ze tot de conclusie dat de grootste macht 7 was; 7 in elkaar liggende cirkels. Waarom? Wel, omdat 7 voor hen het aantal van de bewegende sterren of planeten was. 7 was dus de actieve kosmos rond hen. Als zodanig was een zevental cirkels een combinatie waardoor je een kunstmatige kosmos

van kracht kon veroorzaken. Dat dit zelfs tot in de Byzantijnse kunst is doorgedrongen behoeft u niet te verwonderen. Want per slot van rekening, heel veel ritens, die we overal ontmoeten zijn geheel ontleend aan de oude magie.

Wij zullen dus een zegel maken met tenminste twee in elkaar liggende cirkels evenwijdig lopend met elkaar. Excentrisch moet u het maar niet proberen, want dat heeft weer allerlei bezwaren, als u niet weet wat u doet.

In het middelpunt zal ik het symbool zetten dat voor mij nodig is. Ik kan nooit het exacte middelpunt vinden, maar ik kan me wel op het middelpunt oriënteren. Een van de gebruikelijke termen is "alpha et omega": een aanduiding van God. Als ik dat gebruik, dan zal ik het zo uitrekenen dat het stipje van het middelpunt (als ik een passer heb gebruikt, dan zie ik het middelpunt) precies ligt in de haal tussen de e en de t van et. Daarboven komt op gelijke afstand en met gelijke lettergrootte alpha (waarvan de letters iets uit elkaar getrokken zijn) en daaronder omega (waarvan de letters iets dichter bij elkaar staan) zodat het geheel een soort blok vormt. Waarom zo iets werkt?

Allereerst: de cirkels drukken gebaren uit. Als ik dit ritueel juist doe (met volledige concentratie, voordien een lichte meditatie over het doel en al wat erbij hoort), dan maak ik a.h.w. het cirkelgebaar kenbaar door de lijn die ik trek.

De tweede lijn is ook weer een cirkel. Ik heb de activiteit vastgelegd en nu heb ik haar door de inhoud bepaald "alpha et omaga": ik doe een beroep op de goddelijke Kracht. Die goddelijke kracht is buiten mij aanwezig. Het is de aard van de goddelijke Kracht, die ik ontleen aan het totaal van de krachten rond mij. Het is deze kracht die actief is rond het zegel.

Het zegel zal in dergelijke gevallen vaak als een soort middelpunt van die kracht kunnen functioneren. Maar dat hangt weer samen met het materiaal waaruit het is vervaardigd. Gebruikt men andere materialen, dan kan de werking op grotere of kleinere afstand daarbuiten zijn. Er bestaat zelfs een bundelsysteem waarmee een zegel of een aantal symbolen, die op zo'n zegel lijken, bijeen worden gebracht in een bundeltje dat dan op een bepaalde manier wordt verknoopt. Ik ga u dat niet leren, want u heeft er niets aan. Het behoort bij de goena-goena. De symbolen, die erin zitten, zijn altijd aarde-symbolen, materiaal-symbolen uitgedrukt door hun vorm of beperking als lijn-symbool of boog-symbool. Als ik dat nu op de juiste manier bij elkaar pak (het pakje moet heel nauwkeurig worden ingepakt) en ik verknoop dat ook nog op de juiste manier, dan zal het een werking projecteren tot op 200 meter van het pakje. Denkt u niet dat het kolder is; dat bestaat werkelijk. Op deze manier kun je dus van alles en nog wat tot stand brengen.

Voor u is nu echter belangrijk te begrijpen dat

- a. dergelijke krachtsymbolen bestaan;
- b. we krachtsymbolen in een gebaar kunnen uitdrukken maar ook in een lijn. We kunnen ze dus neerschrijven.

Wie voor zichzelf een zeer eenvoudig zegel wil maken, zal volgens mij het best doen, indien hij daarvoor een redelijk soort papier kiest. Als het kan houtvrij, zoals linnenpapier, maar erg belangrijk is dat ook niet, als u het voor uzelf maakt en zelf draagt.

Het papier moet smetteloos zijn. U zet daar gewoon de dubbele cirkel op en u denkt aan de naam die u het liefst is (niet de naam van uw liefste, dat is weer wat anders). Iedereen heeft wel een voorkeur voor een figuur of voor een klank. Schrijf dat nu zo in dat precies het midden van het woord ook het midden van de cirkel is. Teken dan een kruislijn met een cirkeltje van boven naar beneden, dus rechtstandig (het kruis door het middelpunt, hier een cirkeltje, daar een cirkeltje). Zeg dan tegen uzelf: Dit is de werkzame kracht. Op dat ogenblik heeft u iets gekregen dat we in het ge-

baar (figuur) dat op een Q leek ook hebben uitgedrukt. We hebben een kracht veroorzaakt, die - verbonden met ons wezen - buiten ons bestaat (cirkel) en we hebben een zelfstandige lichte kracht buiten ons tot stand gebracht.

De naam, die ik heb gekozen is in feite mijn lievelingsklank. Anders gezegd: het is een reeks klanktrillingen die mijn wezen erg aangenaam beroert. En dat is over het algemeen wel de positieve kant van mijn denken en streven om welke reden dan ook. Het onderbewustzijn reageert daar altijd positief op. Dat hebben we verbonden met die lijn. We hebben bovendien nog een kruis. Het kruisje is wel klein, maar het heeft een lichtbundeltje. Dit lichtbundeltje zal misschien een meter buiten de aura werkzaam zijn, maar het kan voor ons toch betekenen dat we overal buiten ons net die sfeer scheppen waarin onze persoonlijkheid zich het best kan uitdrukken.

Ik heb u nu verteld over aurawerkingen, symbolen van kracht en gebaren van kracht. Er zijn ook klanken van kracht. Die klanken kunnen we ongeveer als volgt indelen:

Er zijn klanken, die op de gesloten a (aa) zijn gebaseerd. Er zijn klanken, die zijn gebaseerd op de open e (è), de o-klank (open o), de gesloten o (oo), de u-klank (uu). Het is tamelijk eenvoudig. Het zit bijna alfabetisch in elkaar. Als we die klanken registreren, zeggen we:

De gehele scala van deze klanken op de juiste wijze verbonden drukt de kosmos uit. Het is een werking, die alle delen van uw wezen en indien theoretisch juist gebruikt, alle materiële en verstoffelijkte geestelijke vormen in uw omgeving (dat gaat tot in het astrale toe) zal beroeren.

Kies ik nu klanken om b.v. licht te brengen, dan zal ik mij vooral concentreren op de a. De gesloten a heeft de neiging om a-a-n-g-e-n-a-a-m te zijn. Wil ik daarentegen wat strijdvaardigheid hebben, een betere werking van actie en reactie, dan zal ik de e-klank nemen, want die werkt daarvoor het best. Wil ik stilte, wijding, zelfs doofheid uitdrukken, dan zal ik aarzelen tussen de o en de oe. De o-klank is nog actief, de oe-klank is rust. De u-klank gebruik ik over het algemeen als verbindende klank, als ik bepaalde krachten wil aanroepen. Het is opvallend, dat de u-klank zelden lang wordt aangehouden. Ze wordt meestal maar heel kort gebruikt zoals je een wegwijzer zet bij de andere klanken die je hanteert. Zo kunt u dus klanksymbolen maken die een kracht bevatten.

Er zijn verschillende klanksymbolen die in combinaties voorkomen. Wat zoudt u denken van b.v. a-o-oe(w). Een gekke klank: dat is aa, een tikje u (oe) en w als sluiting op het einde. Als ik deze klank gebruik, dan impliceer ik een werking die bij mij stopt. Het is a.h.w. een lijn-werking buiten mij veroorzaakt en gericht op mijzelf. Denkt u niet dat het maar een grapje is. Want krijg ik eigenlijk niet hetzelfde als ik de e er nog eens achter zet om mijn eigen actie aan te duiden? Dan kan ik desnoods de u-klank een beetje veranderen en die tot een j-klank maken. Wat krijg ik dan: Jaweh. Een machtwoord. Goed geïncanteerd schept het kracht.

Je kunt het natuurlijk ook anders doen. Je kunt de aa (licht, leven) verbinden met bezinning. En als je de bezinning dan nog kunt versterken zodat ze een verdiept, erkend leven weergeeft, dan zit ik met a-o-(w)-aa. Ook dat bestaat in namen: Adonaï. Wederom een machtwoord, maar met een heel andere werking. Terwijl Jaweh strijdkracht is, energie maar ook een zekere tegenspraak, een tegenwerking tot die energie, is Adonaï eerder een "opgaan in". Ik zou het zo willen zeggen: Jaweh is magisch, het is werking. Adonaï is esoterisch; dat is iets wat ik wel hoop dat bestaat, maar dat in mij moet worden erkend en tot rijpheid komen. Toch heb ik in beide gevallen kracht opgewekt. Wat meer is: die klank werkt niet alleen in op mij. Als ik die klank gebruik, dan beroert ze iedereen en alles wat de trilling nog kan bereiken tot ze zelfs bijna onhoorbaar is. Onder de gehoorgrens werkt

ze nog wel door voor bepaalde materialen en ook voor het dier, maar de mens is over het algemeen toch wel tamelijk afgesloten voor die trilling.

Ik heb nu een gebaar gebruikt met een gebogen machtssymbool. Daarmee maak ik een verbinding tussen mij en iets anders. Als ik nu de combinatie *ou(w)* weer gebruik, dan doe ik hetzelfde, maar met geluid. Ik maak een verbinding tussen mij en het andere en daar kan ik dan door mijn manier van manipuleren met de trilling kosmische kracht bijbrengen; ik zit weer bij de *Q*. Op deze manier kun je dus krachtsymbolen scheppen met klanken.

U heeft zelf wel lievelingswoorden of lievelingsnamen. Waarom noemt de een de ander *Honnepon* of *Oetepetoet*? Dat zijn twee verschillende klanken. Drukken ze iets uit? Ja, ze zeggen iets omtrent de persoon die ze gebruikt en ze zeggen iets omtrent de ander (de genemde). Nu is "*honnepon*" minder actief dan "*oetepetoet*" Weet u waarom? In het ene geval heb ik mij op de *ò*-klank gebaseerd. In het andere geval ben ik aan een *oe*-klank gekomen. Ik heb daar iets van tegenspraak, tegenwerking, uitwisseling ingebracht. *Honnepon* is dus een ronde lijn, praktisch een cirkel.

Oetepetoet heeft wel met mij te maken, maar het vraagt de reactie.

Als u zich nu eens realiseert hoe u zelf dergelijke woorden en specifieke uitdrukkingen gebruikt en hoe daarin een bepaalde klank eigenlijk altijd voorop staat, dan moet u dat eens vergelijken met de betekenissen van het klankenlijstje dat ik u heb gegeven. U komt dan tot de conclusie: Hé, dat woord geeft iets aan wat in mijzelf besloten is, iets wat ik net buiten mijzelf stel misschien ook. Het is een beetje afstand nemen van iets waarmee ik mij verbonden heb. Het is misschien iets wat ik naar een ander toe wil duwen of het is misschien een poging om open te staan voor iets anders. Als u er zo eens over nadent, dan gaat u zich realiseren wat er aan de hand is. Als u dat woord weer gebruikt, dan zal uw onbewuste associatie met uw poging om het woord te ontleden een rol gaan spelen. Dat betekent, dat het woord dan een activiteit kan worden die in uw aura of vanuit uw aura werkt. Uw lievelingswoordje is opeens een soort magisch gebaar geworden.

Nu heeft u allemaal wel woordjes waarvan u zelf weet dat ze in hun betekenis nu niet zo buitengewoon lief zijn. Ontleed die niet te zeer. Er zijn ook uitroepen van bewondering, van tevredenheid die u gebruikt. Kijk daar nu in het bijzonder naar. U kunt dan onbewust misschien, want op dat ogenblik weet u het niet eens, rond u krachten en veldverstoringen scheppen waardoor er buiten u iets ontstaat wat ditzelfde gevoel uitdraagt, maar versterkt. Uw klank van tevredenheid kan zich uitbreiden tot iets wat ook tevredenheid rond u geeft en zo uw eigen tevredenheid versterken.

U zult met een klein beetje studie (iets moet iedereen er zelf wat aan doen) wel een groot aantal van uw belevingen in de omgeving kunnen leren beïnvloeden. U kunt uw eigen relatie met mensen niet geheel veranderen, maar wel aanmerkelijk verbeteren op basis van uw harmonische mogelijkheden en waarden. Op deze manier is kracht erg bruikbaar. U kunt er dus veel mee doen.

Dan hebben we de combinatie van verschillende dingen. We hebben het nu gehad over het gebaar, over het symbool, over een klanksymbool. Stel, dat ik deze nu ga samenvoegen. Wat kan er dan ontstaan?

Ik kan een lijnenspel nemen. Een lijnenspel dat u wel eens gezien zult hebben en dat erg interessant is, is het dubbele kruis, dat echter dubbel wordt uitgebeeld (toegepast bij instraling op de Ster-avond). Dit kruis geeft aan: twee werkingen hier en één lijnrechte verstoring daar. Ik maak buiten mij iets wat wel concreet is, maar ik schep een kracht die wat losstaat van mijzelf.

Nu ga ik daar een klank bij gebruiken. Laten we zeggen dat ik zeg: *O, Heer*. Dan heb ik de gesloten *o* (met mij verbonden) en ik heb *e* (actie). Dan wordt het dus: *oo - H- e-e-r...* Wat heb ik gekregen? Ik heb de kracht

van het kruis door de klank verbonden met mijzelf en met al datgene wat ik harmonisch heb kunnen bereiken. En ik heb door de é-klank ook een wisselwerking tot stand gebracht waardoor een uitwisseling van waarden en energieën op geestelijk en astraal niveau tussen mij en anderen mogelijk is. Dit geldt niet alleen voor degenen die in de stof zijn, maar ook voor alle geestelijke entiteiten, die al is het maar een klein beetje astraal zijn en die een waarneming kennen van uw wereld. Op deze mogelijkheid zou ik u willen wijzen.

De samenvoeging van klanken en gebaren kan er al toe leiden dat we geestelijke krachten, die in onze nabijheid zijn voor korte tijd in een vaste relatie brengen, maar dan toch vast in waarde met onszelf en gelijktijdig een actie van ons doen uitgaan, die - daar wij de bron zijn en de verbinding met ons wezen hebben gevormd - toch ook door ons gericht en gestuurd kunnen worden.

Het is duidelijk, dat niet iedereen dergelijke kreten gaat slaken en daar ook nog allerlei gebaren bij gaat staan maken. Als je dat op straat wilt doen, dan mag je later in een zakje blazen. Dus voor u heeft dat weinig zin, daar u in de praktijk niet veel aan allerlei rituelen en rituele bijeenkomsten zult deelnemen. Maar waarom zouden wij het nu zo opvallend doen? Ik kan datzelfde op een onopvallende manier doen.

Als ik te maken heb met b.v. een dominee. Het woord "dominee" is op zichzelf al een mooi woord. De o, de i is een verbinding en de é. Dat is een wisselwerking op grond van een kracht, die in verband met mijzelf staat; dat zit in de klank. Ik zit met een sigaret in de hand met de dominee te praten en ik zeg: O, dominee (onderwijl maak ik met de sigaret het gebaar van een kruis). Ik heb met dit voorbeeld aangetoond dat je dergelijke trucjes, al werken ze dan niet zo ver en zo intens, kunt gebruiken in relatie met een medemens. Ook op deze manier is het mogelijk een gerichte geestelijke band van jezelf met een ander tot stand te brengen. En daar ging het nu maar om.

Er zijn nog heel veel meer symbolen van kracht. Als ik ze allemaal moest uitleggen, zou ik u een groot gedeelte van alle mystieke en andere symbolen moeten verklaren. De meeste daarvan zijn op krachtsverhoudingen gebaseerd.

De vijf-puntige ster is een krachtsverhouding die gericht is.

De zes-puntige ster is een krachtsverhouding uitgedrukt in een algemeen stralend geheel.

De acht-puntige ster is een algeheel stralend geheel dat - en dan moet u het u voorstellen uitgebeeld in drie dimensies - niet alleen de stoffelijke wereld en de astrale wereld, maar ook een bepaald deel van de geestelijke wereld bereikt.

Aan al die dingen hebben we echter weinig. Maar als we enig besef hebben van wat we met een gebaar en met een klank kunnen doen, dan zullen we ongetwijfeld beter in staat zijn meer nadruk te geven aan onze pogingen. Wat meer is, we zullen tot de conclusie komen dat sommige proefjes, die niet gaan, als we ze zo gewoon proberen, na zo'n gebaar met een klankje erbij, ineens wel gaan. Zeker, er zit een mate van zelfsuggestie bij. Er zijn onderbewuste reacties die mede een rol spelen. Maar is dat zo belangrijk? Belangrijk is, dat wij symbolen van kracht kennen en dat wij door het juist hanteren daarvan reële krachten tot ontlading kunnen brengen. Krachten, die zowel ons eigen potentieel kunnen verhogen als ook buiten ons - door ons gericht of zelfstandig - een bepaalde werking kunnen veroorzaken.

Als u dat allemaal samenvoegt, dan heeft u ook zonder grote opdrachten, die ik met het oog op de feestdagen maar zoveel mogelijk heb vermeden, toch een aardige les geleerd, die kan worden gebruikt bij alle experimenten en proeven van de eerste twee lessen. Het is daarnaast iets wat u kan helpen om voor uzelf een weg te vinden naar een grotere innerlijke zekerheid en dus een krachtiger projectie van krachten. Want u kunt meer dan u wel

denkt en u bent meer dan u beseft. Helaas bent u ook heel anders dan u denkt, maar dat zult u later ontdekken.

:--:

DE KRACHTEN VAN STER-AVOND.

Ster-avond is langzaam maar zeker de jaarlijkse rite van de O.D.V. geworden. Er gebeurt dan altijd veel meer dan de aanwezigen kunnen zien. Het komt natuurlijk wel eens voor dat iemand dan gordijnen van witte kracht, wat blauw en paars licht en zo ziet rondgaan alsof het een soort lichtshow is, maar de werkelijkheid is gebaseerd op de wijze waarop men ook in de geest daaraan deelneemt.

Als je daar als geest bij bent, dan sta je niet, zoals sommige mensen, te dringen om een goed plaatsje te krijgen. Je komt op tijd; dat wil zeggen: in bepaalde fasen.

1e fase.

Hier komen degenen die dicht genoeg bij de mensen staan. Zij vormen een soort verbinding met de mensen. Dat is belangrijk, want daardoor kan een uitwisseling van kracht uit de sferen naar de mensen en omgekeerd plaatsvinden. Maar als die entiteiten daar alleen zouden blijven, dan zou het voor de aanwezigen een aardig gebeuren zijn, maar voor de rest niet veel bijzonders.

2e fase.

Hier zijn degenen die behoren tot de werelden, die worden uitgedrukt als werelden van diverse trillingen of ook wél als werelden van klanken en kleuren. Zij die in deze werelden vertoeven, kunnen namelijk enorm veel energieën opvangen, ze ook uitstralen en ze hebben bovendien het vermogen - veel sterker dan de anderen - om af te schermen. Zij bouwen dus een afscherming op voor het geheel (zoals o.a. de plaats waar het medium moet werken) meestal al een half uur te voren, iets meer of iets minder. Er wordt dus een persoonlijke afscherming opgebouwd.

3e fase.

Terwijl de afscherming in orde wordt gebracht, komt er een derde groep bij. Dat zijn werkelijk wel lichtende geesten; zij die de kracht van het licht kennen en kunnen verdragen. En als we geluk hebben, vinden we daar boven a.h.w. in de laatste sluitsteen van de koepel niet alleen de bazen van de Orde (die zijn het aan hun waardigheid wel verplicht om zich te vertonen), maar ook bepaalde Meesters of Krachten die een Meester vertegenwoordigen.

De opbouw is die van een uit lagen bestaande koepel, die u zich het best kunt voorstellen als een half ei. U bent dan het wit, het medium is de dooier. Het gaat om wat eromheen zit, want zonder dat kan het niet in de juiste vorm tot uiting komen. Als u een ei wilt koken en u breekt de schaal, dan blijft er ook niet veel van over.

Nu gaan we beginnen met de opbouw.

Een opbouw bestaat in de eerste plaats natuurlijk uit harmoniseren. We moeten zorgen dat bepaalde tegenstellingen verdwijnen en alles een beetje in harmonie komt. Hebben we dat gedaan, dan moeten we proberen ook de mensen zo ver te brengen dat ze zelf wat kracht uitstralen en dat er een wisselwerking ontstaat waarop het eerste échelon (trap) goed kan responderen, zodat er een soort werking is die door de gehele koepel kan ciculeren.

Dat doen we dan meestal door te pogen emotionaliteit te wekken. Op de een of andere manier moeten de gevoelens in het spel komen. Er moet een verwachting worden opgebouwd. Niet dat dat op zichzelf zo belangrijk is, maar het gaat er om dat de mensen emotioneel rijp zijn. En dan mag er heus wel een stelletje uitvallen. Als er honderd man zitten en er vallen er 20 uit, dan is er niets aan de hand. Vallen er 40 uit, dan wordt het moeilijk. Vallen er 60 uit, dan is er weinig kans om iets te bereiken. Wij komen meestal op een uitval van 10 tot 12 %, dat is niet zo veel.

Wij hebben de emotie opgebouwd en nu moet er iemand komen, die de energie die zich heeft opgestapeld op de juiste manier kan hanteren. Daarvoor kiezen we dan altijd een figuur, die in staat is om ook met de hoge entiteiten in de koepel in contact te blijven. Dat is de Celebrant, zoals men zegt. Degene die de krachten tot ontlading moet brengen. Wat zich bij de Celebrant afspeelt is eigenlijk het meest interessante.

U kunt het zich voorstellen als een soort centrifuge. Als die steeds sneller gaat draaien, dan drukt alles steeds meer tegen de buitenkant aan. Binnen ontstaat er dan iets wat op een luchtledig lijkt. Wat is er nu gebeurd? Als de harmonie er eenmaal is, dan brengt men de energie in een steeds snellere beweging. Er is nu niet meer sprake van statische energie, neen, het is actief; er is stroming ontstaan.

Nu gaat de Celebrant op zijn manier die stroming regelen. Hij doet dit met klanken, vaak met bepaalde bezweringen. Soms is het ook nog nodig te zorgen dat de afweer wat sterker wordt. Dan zal hij een ritueel gebaar maken naar de vier windstreken of een daarmee te vergelijken gebaar en daarmee proberen de afscherming tegen alle disharmonische krachten groter te maken.

Nu moet hij werkelijk iets doen. Wat is het voornaamste doel? We krijgen nu de eerste golf. Het gaat als met een slinger en een steentje. Als je de slinger loslaat, dan vliegt het steentje weg met een enorme snelheid. Op dezelfde manier wordt de energie, die zeer sterk is geworden door de beweging die erin is gebracht, losgelaten op de buitenwereld en explodeert daar. Je krijgt a.h.w. een atoombom-effect. Er ontstaat een koepel van kracht die tamelijk ver kan uitstralen. Soms haalt hij bijna de grond. Dan is er een heel sterke beïnvloeding van meestal naar een klein gebied. Daarom zal zo'n Celebrant meer voelen voor een paraplu-achtige uitstraling. Dan ligt de werkelijk geactiveerde basis in de atmosfeer op een hoogte van 500 meter als het niet erg goed gaat en als het wel erg goed gaat op 2500 tot 3000 m. Er is dan een heel sterke activiteit.

Die activiteit wordt nu door de geesten van het tweede échelon (degenen die in staat zijn contact te maken met de hogere werelden) als het ware versterkt en uitgedragen. Zij zijn dus actief en gaan mee als een soort bommenwerpers van goede wensen.

Ondertussen is het nodig dat er even adem wordt gehaald. Dus moet er een tweede golf worden voorbereid. Die tweede golf moet anders zijn. Ze kan niet gelijk zijn aan de eerste. Je kunt dus niet drie keer dezelfde kracht uitsturen, dan zou je ergens in wanorde komen.

De tweede kracht, die wordt gebruikt is meestal genezende kracht (niet altijd maar meestal wel). Dat wil zeggen, dat hier wordt gewerkt met een uitstraling, die ligt in het gebied van de levenskracht, eventueel van de astrale sfeer. Daarmee kunnen nu de geesten van het laagste (het eerste) échelon werken. Zij nemen die kracht, zetten haar om in genezende kracht en stralen haar uit. En omdat wij het erg prettig vinden, als de mensen hier er ook wat aan hebben, proberen we het meestal zo te doen dat we degenen die u zelf in gedachten heeft a.h.w. even vol in het zoeklicht te nemen. De bedoeling is echter niet om enkelingen te helpen, maar zoveel mogelijk mensen. Het is een uitstraling die voornamelijk levenskracht bevat en die de mensen kan helpen om zelf hun kwalen en ook vaak hun zorgen beter te overwinnen.

Dan zijn we nu die twee échelons kwijt. De spanning is er wel, de energie blijft boven wel circuleren, maar de verbinding met de mensen is weg. Dus wat moeten we nu gaan doen?

De Celebrant moet nu zelf de verbinding maken. Dat doet hij door een bepaalde incantatie. Hij gaat proberen (de handen gaan in een bid-dend of smekend gebaar omhoog) om die hoogste kracht toch nog weer naar het medium (en dat is de zwaarste belasting op zo'n avond) te laten doorklinken en nu in dit gesloten gezelschap. En aangezien de draagte-kens daarbij dan nog worden ingestraald, wordt er ook rekening gehouden met de mogelijkheid om kleine interatomaire spanningsveranderingen in de metalen te bewerkstelligen. Maar het gaat ook om u. En dan moet er nog iets gebeuren.

De verbinding, die nu door het medium bestaat, moet worden afge-broken. Dat is nu het kritieke punt. Op dat ogenblik namelijk hebben we voor het medium een verhoogd trillingsgetal dat tot ongeveer 8 à 9 keer van het normale kan oplopen. Tevens hebben we voor de gemiddelde aanwe-zigen, die helemaal meeleeften, een eigen verhoging van trillingsgetal van ongeveer 50 %. Nu kan zo'n medium terugvallen. 50 % te hoog is niet erg, maar als het 7 tot 8 keer te hoog is, dan kan het zenuwstelsel het niet hebben en krijgen we reacties, die tot zelfs in de hersenen het een en ander kunnen veroorzaken. Dus wordt - soms na een rustpauze - meestal door een dankbede of een beëindiging de zaak zoveel mogelijk op normaal gebracht. Gelijktijdig proberen we dan ook nog om een afvloeiing mogelijk te maken voor de overbodige energie. Dat doen we dan door een heel lich-te verandering (dit doet meestal de afscherming, de lijfwacht) in de aura. Daardoor kan betrekkelijk snel de meeste energie afvloeien en blijft er alleen de overbelasting van het zenuwstelsel over, maar daar kunnen we niets aan doen. Op deze manier werken we dan.

Bij dat werken (daarover bent u in het eerste deel van de cursus al ingelicht) zijn een aantal karakteristieke dingen.

In de eerste plaats moet u eens opletten hoe de stemmen gaan veranderen. De eerste spreker is zakelijk, gezellig misschien, maar toch zakelijk.

Bij de tweede spreker (in ieder geval in het tweede gedeelte van de avond) komt er een klein galmpje in. Alles wordt op de een of andere manier een beetje gedragen.

Komt de Celebrant, dan ligt het heel erg aan degene die werkt. De een kan het heel zachtjes doen met speciale stembuigingen. Anderen doen dat door geluidsterkte en variaties van geluidsterkte. Zij werken dan weer op hun manier.

De eerste werkt als een gewoon mens. Hij zal alles uitleggen, uitbeelden. De tweede doet dat niet zozeer. Als hij gebaren maakt, dan zijn dat niet gewone gebaren, maar we zien dat de handpalmen steeds weer in de richting van de mensen worden gekeerd, want hij moet contact maken. De uitstraling, die middels het medium loopt, wordt op die manier weer een beetje versterkt en ook u de suggestie gegeven dat die kracht spreekt.

Dan krijgen we de Celebrant. Hij gebruikt bepaalde sleutelklanken. Hij kan bij aanroepingen vreemde woorden of namen gebruiken, maar hij kan even goed bekende woorden gebruiken die hij op een bijzondere manier uit-spreekt. Hij heeft echter een gebarenspeel dat heel erg belangrijk is.

Als u ziet hoe de Celebrant instraalt, dan brengt hij eerst de han-den met de palmen naar boven gekeerd boven het hoofd. Hij staat als het ware even te wegen of de kracht al zwaar genoeg is. Dan ziet u dat er een siddering in de handen komt. De vibratie daarbuiten is zo sterk ge-worden dat de armen dat niet meer kunnen houden. De Celebrant moet nu de spieren in bedwang gaan houden.

Hij moet nu met de armen omlaag komen. Hoe doet hij dat? Natuurlijk met een gebaar waardoor hij zoveel mogelijk in en rond het medium de kracht eerst verzamelt, want vandaaruit moet hij werken. Dan sluit hij de zaak even af.

De palmen worden tegen elk elkaar gelegd en nu begint de eigenlijke aanroeping. Soms zijn dat klanken, soms enkel concentratie van wil. Dat ligt weer aan degene die het doet. Daarmee gaat hij nu werken.

Gaat hij nu kracht uitstralen, dan doet dat door a.h.w. iets van/hij zich af te duwen. Wil hij daarmee de mensen instralen, dan staan de handpalmen bijna horizontaal. Gaat het om een grotere kracht, dan zijn die handpalmen zo omhoog getrokken dat ze met een hoek van 90 graden op de polsen schijnen te staan en het gebaar gaat ook licht omhoog. Dit wordt een paar keren herhaald, meestal in verschillende richtingen. Dat komt omdat je als geest ook nog rekening moet houden met het aardmagnetisch veld. Als je die puls maar één keer geeft, dan blijft ze zeer eenzijdig. Dus geef je meermalen dezelfde puls, vooral als je op afstand wilt werken om op die manier a.h.w. met verschillende sterkten een gelijkmatig veld rond de plaats van bijeenkomst te vormen.

Dan komt de tweede fase. Nu gaan we genezen. Dat kunnen we wel op dezelfde manier doen, maar we hebben meer met mensen te maken. Het gebaar wordt daarom heel vaak voorzien van krachtsymbolen die voor de mens gelden.

De Celebrant kan dan een kruis of een driehoek maken; wat hij nogal eens doet. Hij kan ook een soort dubbelkruis trekken. Daar zijn verschillende vormen van. De handen maken een bepaald gebaar dat ergens de krachten van de mens in het bijzonder aanspreekt. Hij stent af. En meestal bijna onmiddellijk daarna gaat hij weer over op uitstraling.

Deze wordt op dezelfde manier gedaan. De houding van de handen is enigszins anders. De woorden zijn veel meer gemompeld. Dat is nu niet belangrijk meer. Het is nu alleen maar richten van de kracht. Er is een heel lichte vibratie; de rest hebben we al. Dan wordt ook dat uitgestraald, meestal met één gebaar waarbij de handen niet dicht bij elkaar blijven maar uiteen gaan, totdat ze bijna op zijn rug zitten (de armen zijdelijngs uitgestrekt boven het hoofd).

Nu krijgen we de instraling van de voorwerpen. De handen gaan langzaam naar beneden. Maar de Celebrant heeft het niet alleen tegen de voorwerpen, hij heeft het ook tegen u. Dus kan hij symbolen maken met de handen. Die symbolen zijn meestal kruisen en cirkels die op elkaar volgen.

Ik heb wel eens iemand meegemaakt die een soort ruitfiguur maakte met een kruis erin. Daarbij zijn de beide handen die in actie zijn meestal elkaars spiegelbeeld. U ziet maar zelden dat de handen precies dezelfde beweging maken. Ze gaan dus niet allebei naar links en dan naar rechts, maar ze gaan beide naar buiten of naar binnen.

Die spiegeling heeft ook weer een voordeel: daardoor wordt namelijk de nadruk gelegd op de beperktheid van het geheel. Door de symbolen die daarbij gemaakt worden plus de straling naar beneden (waarbij de handen toch even weer naar boven worden gekeerd) wordt de gehele zaal gevat in iets wat is uitgedrukt in tekens, in klanken en dat wordt weerkaatst - als het goed is - vanuit de top.

Hebben we dat gehad, dan is er meestal even een pauze. Is het zwaar geweest, dan wordt het lichaam in een zittende houding geparkeerd om de spieren te ontlasten. Daarna volgen nog enige woorden.

Nu denkt u waarschijnlijk: waar is dat nu voor nodig? Of is dat voor een waardige afsluiting? Neen. De hoge Heren gaan weg, als de laatste instraling is gebeurd. De koepel brokkelt af. Maar als er nu plotseling een einde aan de zaak komt en de mensen (u weet hoe dat gaat: na een ogenblik stilte beginnen ze weer te kwekken) de sfeer ineens zouden verstoren, dan zou het kunnen zijn dat er enkelen met energieën blijven zitten die niet geëgaliseerd zijn. Daarom wordt ook altijd weer gevraagd om na afloop even rustig te zijn en stil te blijven zitten, één of twee minuten. Het gaat er doodgewoon om dat de mensen de sfeer eventjes a.h.w. laten uitsuddereren. Het is als een nylon overhend dat je even moet laten

uitdruipen voordat je het werkelijk te drogen kunt hangen. Zo gaat het u ook. De energie moet zich een beetje vermengen met de gehele omgeving. Er moet geen groot verschil zijn tussen uw aura en de spanningen die rond u zijn. Zodra dat bereikt is, kunt u naar buiten gaan. U heeft dan meestal nog wel één melig of misserig gevoel. Dat is ook logisch, want u leeft ook even boven uw eigen trillingsgetal. Maar doordat de afsluiting op de juiste manier is geschied, lekt dat gevoel weg, maar - en nu het gekke - de energie houdt u over. Dat betekent, dat u geestelijk sterk geladen bent, dat uw eigen levenskracht is toegenomen - ook al dacht u het eerste moment dat u wat minder had, omdat u zich wat onstabiel voelde - en dat u weggaat met een klein cadeautje.

De krachtsverhoudingen, die op zo'n avond een rol spelen zijn natuurlijk veel omvattend. Het gebeurt wel eens dat daarbij krachten zijn betrokken, die zich niet eens zouden kunnen manifesteren in deze koepel. Dan doen ze het op een andere manier:

Zij zenden dan a.h.w. een straal, een soort zoeklicht. En dat wordt verankerd in bepaalde entiteiten, die daarbij zijn en die de kracht kunnen verdragen. Als het nu heel erg mooi en goed gaat, dan zit u tegen de zoldering aan te kijken. Daar staat dan een soort kerkgewelf waarin zich langzamerhand een bol van licht vormt. Dat licht kan vooral tussen de eerste en tweede uitstraling van kracht bijzonder fel wentelen. Als dat gebeurt en er zit in de zaal een helderziende, dan denkt hij vuurwerk te zien. Hij ziet ineens dekens van wit licht en allerlei lichtbogen ontstaan. Heel vaak ook lichten die de zaal in gaan en die tussen medium en zaal schijnen te spelen. Dat is nu die bol. Als je heel erg bewust bent, heb je soms het idee dat er een soort gouden wolk hangt. De draaiing ervan zult u als mens meestal niet zien, maar de tinteling ondergaan de meesten wel. Maar daar zit weer een haakje aan.

Het kan zijn dat de sfeer zo goed is, dat de bol bijzonder snel draait voordat de eigenlijke incantatie begint. Dan ligt voor de aanwezigen het moment van de grootste krachtsbeleving vaak tijdens de voorbereiding tot de incantatie van de Celebrant. Daarna lijkt het te verminderen, omdat dan het geheel van de kracht zich al vermengd heeft met de zaal. De tegenstelling is er niet meer, de spanning wel.

Op die manier gaat dus op zo'n Ster-avond de geest werken met krachten en krachtsverhoudingen. En zo kan de geest dus soms ook heel veel doen voor u en voor uw persoonlijkheid. Hij kan u nooit veranderen, maar hij kan u helpen om datgene wat u toch al bent dan een beetje beter of een beetje harmonischer te zijn. En die kant gaan we ongetwijfeld uit.

:--:~:

K I N D E R H A N D.

Een kinderhand is gauw gevuld, maar sneller nog weer leeg. Het lijkt zo klein en vaak denk je: och, die kinderhand is zo gevuld en dat is gauw voorbij. Met een kleine moeite maak je kinderen blij.

Maar kinderen leven in een totaliteit. In een kind weerkaatst zich de eeuwigheid voor een kort moment op een wereld, die aan de tijd gebonden is. En daardoor verdwijnt de gave reeds op het moment dat ze

is ontvangen, zodat in het ontvangen het verlangen is omgebogen in een nieuw beseffen en nieuwe mogelijkheid.

Een kinderhand is als een trechter waaruit voortdurend weer een vragend smeken klinkt die het al verzwelgt, wanneer het wordt gegeven. Kortom, de kinderhand is het symbool van menselijk leven en menselijke totaliteit. Want nauw heeft u een kracht ontvangen, nauw werd in overeenstemming met zoeken en verlangen een licht of een beleving u gegeven en u bent het alweer vergeten. U ziet het als normaal en wilt opnieuw naar iets bijzonders streven. Maar eeuwigheid spreekt eigen taal. Het is ons aller vaderland. Eens zult ge daaruit ook verzadigd zijn, al steekt u nu uw kleine, half bewuste kinderhand nog steeds omhoog, hopen dat u gaven krijgt die u eigenlijk reeds bezit. Dat is de werkelijkheid.

-:-

DE APPEL.

De appel valt niet ver van de boom. Maar zou de boom dat weten? Of weet de appel dat? Voor een mens is de appel een vrucht, die smakelijk is en gezond heet om te eten. En voor de bijbelkenner is het ongetwijfeld de bron waaruit alle ellende van deze wereld is voortgekomen. Maar wat is de appel voor zichzelf? Wat is de appel anders dan een voertuig voor een nieuwe appelboom die er nog niet is?

Het is, geloof ik, voor vele dingen zo. We brengen vele dingen voort waarvan we zelf niet precies beseffen wat ze zijn en toch houden ze in: de continuering van iets uit ons eigen wezen en uit ons bestaan. En zo zien wij rond ons vaak dingen waarvan wij zeggen: Wat is het nut ervan, zonder te begrijpen dat in het zaad van een nieuwe gedachte een nieuwe ontwikkeling of een nieuwe denkwijze verborgen is.

We kijken naar de appel en vragen, of of hij mooi is. Maar voor de appel zelf is het alleen belangrijk, of het zaad dat in hem zit voedende vruchtbaarheid kan betekenen.

Dat is zo met vele dingen in onszelf. Wij denken vaak dat het gaat om de dingen mooi, netje en goed te doen. We zoeken naar de innerlijke bereiking in de mooiste en schitterendste kleuren, maar is het enig belangrijke niet dat hetgeen wij zo vinden of zoeken een zelfstandige waarde krijgt? Een gedachte kan een appel zijn. Je werpt hem weg en je vraagt je niet eens af waar hij gevallen is. Je bent het vergeten. Maar ergens groeit uit die gedachte voor een ander een nieuw besef, een nieuw denken, een nieuwe waarheid.

Je geeft een beetje van je kracht en je bent het al lang vergeten, maar je hebt met die kracht een ander beroerd. Je hebt in die ander een ontwikkeling op gang gebracht en voordat je het weet, leeft het evenbeeld van de ontwikkeling die in jou bestond in de ander.

De appel is niet alleen maar het ding waarmee Eva Adam verleidde. De appel is niet alleen maar een vrucht die goed is om te eten. De appel is de vruchtbaarheid. Ze is continuïteit, uitgedrukt in een vrucht. Ze is het beeld van de onsterfelijkheid, weergegeven in een schijn van vallen en sterven. En het is ook een beeld van de eeuwigheid: de kringloop die hoe schoon ze in zichzelf ook is geen betekenis heeft, tenzij het zaad van de werkelijkheid dat er in zit ontkient tot een besef van het tijdloze.

-:-:-

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN
mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

M A A N D B L A D.
(10 nrs. per jaar)

I N H O U D.

JANUARI 1976.

21e jaargang.
Nummer 4.

ACHTERGRONDEN VAN DE WERKELIJKHEID

Mystieke ontwikkelingen	CI blz. 45
Schijn (De structuur van deze wereld)	CI " 54

DOE HET ZELF

Veranderingen van bewustzijn	CII " 43
Doe het zelf	CII " 52
Geluk	CII " 56

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

ACHTTERGRONDEN VAN DE WERKELIJKHEID

VIERDE LES.

MYSTIEKE ONTWIKKELINGEN.

Wat is mystiek? Mystiek is eigenlijk mythos. Wat is mythos? Mythos is verhaal, overlevering, het niet meer zegbare in zijn werkelijke vorm.

Wanneer wij met mystiek te maken krijgen - waar dan ook, of het in de moderne tijd is of in een ver verleden - we worden altijd weer geconfronteerd met het onwerkelijke, het onzegbare, het onwezenlijke. Een mystieke beleving kan men niet weergeven in concrete termen. Men kan spreken in gelijkenissen. Men kan proberen iets te omschrijven, maar ergens loopt men altijd vast. Er is steeds een kracht teveel geweest of een werking zo groot of een kleurenonderscheid zo fijn dat het niet weer te geven blijkt te zijn.

De mystiek in de oudheid was natuurlijker dan de hedendaagse. Kijken wij in het verleden, dan blijken de mystici mensen te zijn die wegdromen van de werkelijkheid. Ze zoeken naar een verklaring voor alle fenomenen die erkenbaar zijn. Ze zoeken naar een bezieling in alle dingen om op deze wijze voor zichzelf een communicatie met het Al mogelijk te maken. Zeker, ze zijn daarnaast meestal magiërs en priesters, maar toch is voor hen de wereld een bezielde kracht. Ze spreken met goden en de verhalen, die ze vertellen zijn slechts de weergave van een intentie.

Er is een bedoeling achter dit alles, want in elke mens is een splitsing. Je bent mens, stoffelijk, maar gelijktijdig hunker je naar een verbondenheid met het Al. Diep in de mens zit een geloof aan een hoger erfdeel, dat hij op de een of andere manier niet kan kwijtraken. Soms zoekt hij het in de komende geslachten die hij een beter leven zal bezorgen. Soms zoekt hij het in een leven in het hiernamaals waarin alles voor hem in orde zal komen. In weer andere gevallen zoekt hij naar een plaats tussen de goden waar hij, bezielde door nieuwe krachten en mogelijkheden, in de wereld kan ingrijpen. Maar altijd weer is er in die mens iets wat hem zegt dat hij belangrijker is dan de materie alleen.

In de primitieve inwijdingen worden wij steeds weer geconfronteerd met de symbolen van de elementen: water, vuur, aarde, lucht. Deze dingen maken de kenbare wereld uit. Ze zijn de bouwstenen van het heelal, zeker in de ogen van de mensen van die tijd. Als je die elementen stuk voor stuk hebt overwonnen, dan ben je zover gekomen dat je de eenheid der dingen kunt zien.

In de mens lijkt het tot een zekerheid te groeien dat hij machteloos is in zijn eigen wereld. Die machteloosheid komt niet voort uit het feit dat hij niet wil, dat hij niet anders zou kunnen, maar dat hij niet in staat is van te voren te bepalen wat zijn handelingen, wat zijn gedachten voor gevolgen kunnen hebben. Eerst als hij de wereld als een eenheid kan over-

zien en zo zijn betekenis binnen die eenheid geheel kan uitdrukken, is hij in staat de juiste keuze te maken. Dat is altijd erg moeilijk, want wie het pad van inwijding volgt, zal van fase tot fase gaan. Van leermeester tot leermeester wordt hij doorgegeven tot het ogenblik, dat hij alleen kan staan, dat hij voor het eerst de veelheid kan aanschouwen zonder zich daardoor uit de eenheid terug te trekken. Het is dit bouwwerk dat in het verleden de aanleiding is geweest voor het concipiëren van allerlei systemen.

Als wij spreken over Pythagoras, dan denken de meeste mensen in uw tijd voornamelijk aan meetkunde. Als wij spreken over Pythagoras in mystieke zin, dan hebben we te maken met de man, die heeft geprobeerd de abstracte wereld uit te drukken door formules te gebruiken, door een taal te ontwikkelen die losstaat van de werkelijkheid.

Kijken we naar de inwijdingsprocedures van deze Pythagoreeën, dan blijkt dat het gaat om het opnemen van het geheel. Als je daar met een inwijding begon, had je het eerste jaar niets anders te doen dan te luisteren. Pas als je in staat was zo goed op te nemen wat er gebeurde dat je dit helemaal in jezelf verwerkte, dan mocht je voor het eerst meedoen. En dan was het nog hoofdzakelijk een kwestie van de juiste trillingen, de juiste muziek, de juiste klanken voortbrengen. Had je ook dat geleerd, dan begon je aan het spel der verhoudingen. Wij zouden tegenwoordig zeggen: de mathematica. Voor hen was het meer: de kosmische verhoudingen. Zo kwamen ze dan tot allerlei conclusies, die in deze dagen als bijge- loof zouden klinken.

Deze stelling b.v.: als twee gebeurtenissen plaatsvinden op een bepaalde lijn, de derde gebeurtenis zich altijd zal afspelen op een zodanige wijze dat een driehoek wordt gevormd, stamt van de Pythagoreeën. Zij gingen namelijk van de volgende stelling uit:

Een feit kan een eenheid zijn. Als het geen eenheid is, dan is het een driehoek. Het kan nooit uit vier factoren bestaan. Het moet dan weer uit zeven factoren bestaan. Dat is het kosmische ritme en daaraan kun je je niet onttrekken. Dan bestaat er ook nog de reeks van 3 maal 3 maal 3: het 9-voud, waarin een gebeurtenis door de herhaling in 3 maal 3 (3 driehoeksvormen) uitdrukking geeft aan een totale tendens die het gehele leven en de gehele mensheid overspoelt. Ze moet dus innerlijk worden verwerkt, opdat men vanuit een nieuwe beleving, een nieuw standpunt tot een nieuw gericht willen kan komen.

Dit is uit de aard der zaak maar een korte samenvatting van veel uitgebreidere leringen, die de pythagorese genootschappen lange tijd hebben gegeven.

Gaan we verder kijken, dan vinden we de Mythrasdienst. Voor de meesten van u is het een godsdienst. Dat is eigenlijk niet waar. De Mithrasdienst, voornamelijk door de krijgers in Rome aangehangen zoals u misschien weet, was in feite een sacramentele dienst. Er was een mystieke eenheid te bereiken. De mens, die de elementen heeft overwonnen, staat als Mithras zelve voor de zon. En door de zon te overwinnen (de bron waaruit het leven voortkomt) wordt hij als de bron van het leven zelf. Het is een leer waarin men doordringt tot de essentie der dingen om dan het geheel der dingen niet alleen in jezelf te bevatten, maar ook door je eigen wil te richten. Alweer een voorbeeld van een vorm van de mystieke benadering van het leven en het bestaan, die niet geheel zonder zin is.

In uw tijd is mystiek het hysterisch wegdromen in onbekende werelden of iets dergelijks. Maar wie zegt u dat er geen werelden zijn? Er zijn zo onnoemelijk veel mogelijkheden in het heelal. U kunt zich aan die mogelijkheden niet onttrekken.

U leeft in deze wereld, maar welke invloeden werken op deze wereld

in? U weet het waarschijnlijk wel, want u heeft het vaak genoeg gehoord. Er zijn kosmische en geestelijke ritmen. Er zijn de fluctuaties van de zon. Zelfs een voortdurend en periodiek optreden van zonnevlekken heeft zijn inwerking op de aarde en het leven daarop, zo goed als op alle andere planeten binnen het zonnestelsel. Maar waar komen ze vandaan? Wat is de essentie ervan? Het is gemakkelijk genoeg te zeggen dat er invloeden zijn. Het is mogelijk te postuleren dat er vele parallelle werelden zijn. Je kunt zelfs voorop stellen dat elk moment van tijd in zichzelf bevroren is en dat de ziel van de mens alleen maar van moment tot moment gaat, wandelend door een reeks vastgestelde etalageramen waarin werelden zijn bevroren in één moment van actie. Maar met al die stellingen kom je niet verder. Je moet naar de essentie zoeken: de kracht, die achter alle dingen ligt. De ontwikkeling, zoals die zich in de mens afspeelt, maakt hem over het algemeen huiverig om die essentie te aanvaarden. Want er vloeit zoveel uit voort wat hij anders zou willen zien.

In de huidige periode van ontwikkeling, die de top van het materialisme langzaam maar zeker overschreden heeft, worden we geconfronteerd met een poging de mens te stellen als het denkende wezen. Niet meer als het door zijn vorm superieure maar als het door zijn mentale vermogens superieure wezen. Daarbij vergeet men dat het mentale gebaseerd is op het geheel van de mogelijke erkenningen in eigen wereld en dat men als zodanig nooit een grotere werkelijkheid zal kunnen uitdrukken dan de zuiver menselijke.

Nu beginnen de mensen in deze dagen te zoeken naar een andere vorm van leven waarin ook de emoties, het onzegbare, weer een rol gaan spelen. En juist daardoor wordt de vraag: Is de essentie van de mystiek, de essentie van het werkelijke leven achter de uiterlijkheden steeds belangrijker? Die werkelijkheid zou je misschien het best voor zover ze in woorden te kenschetsen is als volgt kunnen omschrijven:

Het geheel is één kracht. Wij allen zijn deel van die kracht. Als zodanig kunnen wij alleen functioneren als bewust deel van die kracht, indien wij onze functie aanpassen aan de totaliteit waartoe wij behoren. Op het ogenblik, dat wij dat niet doen, zullen wij namelijk voortdurend in conflict zijn met de kracht waaruit wij zijn voortgekomen en met alle factoren die daarvan een uiting zijn; dus met de gehele wereld.

De mysticus nu beleeft het geheel. Door dat geheel gaat hij - ofschoon dat rationeel niet altijd verantwoord is - over tot een aantal acties, waarbij hij de harmonie probeert vast te houden, die hij in het geheel heeft beleefd.

Als de Pythagoreeën met hun driehoekstelling komen, dan is dat eigenlijk doodeenvoudig. Omdat alle dingen elkaar aanvullen en compenseren, zal het feit dat wat op één plaats gebeurt ook elders moeten gebeuren.

Een voorbeeld: Er is hier pas een geweldige storm geweest, die zoals ik in de gedachten van velen in uw land heb afgelezen de gemoederen nogal heeft wakker geschud. Trouwens in Noord-Duitsland en in Denemarken was dat net zo. Deze storm is er geweest. Maar kan dit de enige zijn? Het is duidelijk dat dit niet het geval zal zijn. Het is namelijk een invloed die zich moet herhalen. Nu kan dat gebeuren aan uw kusten. Dat is denkbaar en meteorologisch gezien zelfs zeer aanvaardbaar om dit zo te stellen. Wat hier gebeurt, moet ook elders gebeuren. Dat betekent, als je dat in Pythagorese zin uitlegt, dat er tenminste drie plaatsen in de wereld zijn waar gelijktijdig plotselinge en enorme stormwinden die daar plaatselijk ongebruikelijk zijn grote schade kunnen aanrichten of een grote dreiging kunnen vormen. En wat meer is, je kunt ook nog zeggen: dat ligt binnen een bepaalde termijn. De termijn, die men daarvoor neemt op grond van de oude stellingen, is één maan-maand of 28 dagen en een paar uren. U kunt zelf nagaan of dat uitkomt.

Bij een brand is dat ook zo. Als er één brand is, dan moeten er meer komen. Zijn er twee branden geweest, dan is het zeker dat een derde gelijksoortige brand zal uitbreken en dat dit binnen een bepaalde termijn zal gebeuren. Waarom?

Wel, in de eerste plaats: de eerste brand kan een gevolg zijn van electriciteit. De tweede kan dan wel het gevolg zijn van electriciteit, blikseminslag of een statische lading ergens, maar hij kan niet een spontane explosie zijn van b.v. chemicaliën. Dat is weer iets anders. Het wordt dus in een samenhang gebracht. Die samenhangen blijken in de praktijk nogal aardig op te gaan. Het is niet 100 % zeker. Er zijn vele factoren die je niet kunt overzien. Toch is die overeenkomst dermate groot, dat iemand die één kaping meemaakt moet zeggen: Er komt een tweede en een derde kaping. Als er één gijzeling is, komen er nog een paar meer. Als er één scheepsramp gebeurt, zullen er waarschijnlijk een paar gelijksoortige plaatsvinden. Wederom drie.

Als u met dit ritme nu eens rekening begint te houden en u gaat gewoon eens kijken of dat wel uitkomt, dan zult u al heel gauw gaan beseffen: er zullen steeds een groot aantal gelijksoortige uitingen zijn die ook in tijd bijna identiek zijn. U zult zich dan gaan afvragen: Hoe komt dat?

Daarvoor moeten wij gaan kijken naar de kosmische werkelijkheid (de eenheid) waarvan ik spreek.

Op het ogenblik, dat er één verandering plaatsvindt, ontstaat er een verschuiving van evenwicht. Op het ogenblik, dat er drie veranderingen plaatsvinden, kunnen wij ons voorstellen dat we een driehoek tekenen in een cirkel. Er is dan wel een structuur gekomen, maar die blijft voor het geheel evenwichtig. De mysticus zegt:

Alle verandering in mij kan slechts de weerkaatsing zijn van het totaal. Zo zal elke verandering, die er in mij plaatsvindt, in het totaal worden weerkaatst en zich uiten op een vergelijkbare wijze, zodat het totaal - zichzelf blijvend - zich in mij kan manifesteren zonder zijn kwaliteiten of eigenschappen daardoor te veranderen.

Als wij daarmee bezig zijn, komen wij als vanzelf bij een andere vorm van mystiek of bijgeloof.

Het jaar is bepaald. De sterren bepalen wat er gebeurt. Er zijn krachten, die het lot voor ons hebben vastgelegd. Is dat waar? Niet helemaal. Het is duidelijk, dat wij een zekere bewegingsvrijheid blijven bezitten. Maar aan de andere kant is het ook zeker, dat er een bepaalde trend in het gebeuren is. Daaraan kunnen wij ons niet onttrekken. Het is als een mode; we moeten mee of we willen of niet, want als wij dat niet doen, dan stellen wij ons buiten een geheel. Bij mode kun je dat misschien nog doen, maar als het gaat om een ontwikkeling in de mensheid, dan is het heel moeilijk afstand te houden.

Nu komt de mystiek erbij. Als ik word geconfronteerd met deze veranderingen die mij bepalen en beperken, dan kan ik trachten in het geheel mijzelf te vinden als deel van dit geheel. Dan word ik in plaats van te worden gestuwd door een stroom een deel van die stroom zelf. Ik weet waarheen ik ga. Ik kan a.h.w. vooruit weten waarom een bepaalde ontwikkeling plaatsvindt. Uit het geheel van die ontwikkeling kom ik dan als vanzelf tot een nieuwe benadering van het leven.

Hierin spelen vele factoren een rol. Je kunt niet zeggen: een mens is zonder meer te bepalen. Je kunt wel zeggen: de mens, die in zich keert, kan de meest juiste weg bepalen.

Misschien is het aardig om nu een heel eind in de tijd terug te gaan en te kijken wat men in die dagen uit mystieke beleving of dromen en visioenen voor waarheden heeft gepuurd. Hier is één daarvan:

"Wanneer de goden samenkomen en de raad heeft besloten, zo kan de mens zich niet onttrekken aan haar besluit zonder de toorn der goden op zich te laden. De mens echter, die beseft wat de goden heb-

ben besloten, kan dit besluit aanvaardend weten waarom de raad tot dit besluit is gekomen. Hij zit a.h.w. tussen de goden, als zij hun besluiten nemen. En zo wetend wat juist is, handelt hij in overeenstemming met alle goden, ondersteund door hun krachten. Zijn gehele beleven is de directe uitdrukking van het bovennatuurlijke of de goddelijke Macht op deze wereld."

U zult vragen: waar zijn ze tot die vreemde conclusie gekomen? Dat is geweest in de Gangesvallei ongeveer 9000 jaar geleden. Een aardige tijd terug. Een andere stelling, die ook heel zonderling aandoet, is deze:

"Wanneer ik mijn ziel uitzend, zo vliegt ze ver boven de aarde en dringt ze door in de wereld achter de sterren. Achter de sterren ligt een andere werkelijkheid. Wie in deze werkelijkheid een bloem plukt, kent de essence van alle bloemen op aarde. Hij zal de kracht en de geur van die bloem kunnen laten doordringen in elk stuk materie die hij wil benaderen."

"Wanneer hij breekt, dan breekt hij het symbool en al zal breken op aarde. Dus als hij één keten breekt, zal hij de kracht bezitten om alle gevangenen te bevrijden. Als hij één wapen opneemt, zo zal hij met alleen zijn stem en zijn woord spooklegers doen oprijzen en de verschrikking van het zwaard zal zijn vijanden verdrijven en verslaan, zelfs als hij geen zwaard hanteert."

Magie, ineens! We zitten plotseling middenin de magie. Mystiek is namelijk het overbrengen van kwaliteiten en eigenschappen van een bovenmenselijke wereld naar de menselijke wereld en omgekeerd.

De Egyptenaren wisten er ook nogal wat van. Zij hadden hun kloosters waar sommige mensen mystici waren, anderen meer magiërs. Er was één klein klooster dat aan Anubis (de jakhals-god) was gewijd waar men zich vooral bezighield met het voortdurend overschrijden van de grens tussen leven en dood. Hiervan zijn ook een paar beschrijvingen uit voortgekomen, die ik de moeite waard vind.

"Hij die weet dat sterven geen sterven is, hij sterft nimmer. Slechts hij die denkt dat sterven sterven is, sterft."

"Ik heb mijn schreden gericht over de leegte. Ik ben gegaan door de valleien van schaduw en koude. Ik ben opgestegen tot de bergtoppen waarop het licht brandt. In dit licht heb ik rond mij gekeken en ik heb gezien hoe achter de schaduwen het land ligt vanwaar ik ben gekomen. Nu weet ik: vrijelijk kan ik gaan zolang ik niet vrees. Ik spreek met de verlichten en verhevenen. (Zeer waarschijnlijk wordt hier bedoeld op grote priesters die zijn overgegaan.) Ik ga tot in de Hallen der Werkelijkheid en lees het lot der mensen. Ik keer terug tot de wereld en ik kan spreken van wat ik heb beleefd. Ik kan de krachten richten waarvan ik weet dat ze reeds bestonden voordat ik mijn tocht terug naar de mensheid begon."

Heel wonderlijk. Hier is iemand die zegt: Het hiernamaals is niets anders dan een wereld waarin ik meer kan weten over datgene wat er in mijn wereld gebeurt. Wat ik in het hiernamaals bewust beleef dat breng ik over.

De Grieken hadden eveneens hun mysteriën en eigen mystiek. Ook van hen zijn enkele wonderlijke uitspraken bekend geworden. Eén van de meest bekende is natuurlijk: "Er is geen God buiten het Licht in mij." Maar een uitspraak, die in dezelfde richting ligt en niet bekend is geworden, luidt:

"In mij is de kracht die niet dooft. Indien ik op deze kracht reis, zo treed ik binnen in de werelden waarin goden nog slechts dromen zijn en dromen werkelijkheid worden. In deze nieuwe werkelijkheid vind ik de kracht waaruit ik al kan overwinnen wat mij benadert. Met deze kracht keer ik terug en de leegte van mijn dromen is gevuld. En uit de gevuldheid van mijn dromen breng ik de werkelijkheid."

Wat hebben die mensen bedoeld? Ze hebben geleerd dat er in het bewustzijn

iets is dat groter is dan de mens, groter dan de menselijke vorm. Uit alles wat ze uit die tijd hebben teruggebracht, klinkt steeds weer de noodzaak om niet alleen naar de andere kant te gaan, maar om terugkerend naar de stoffelijke werkelijkheid het besef te maken.

Nu ga ik een heel eind verder naar de moderne tijd toe.

Er was in één van de Scandinavische landen een christelijke mysticus, die door zijn geschriften erg bekend is geworden en die op een gegeven ogenblik met een vriend over een visioen spreekt. Hij zei:

"Ik had vaak gedroomd en het was altijd dezelfde droom. Het was een weemoedige droom, een droom vol angst. Nu ben ik voorbij mijn droom gegaan en ik heb het licht gezien dat God is. En in het licht dat God is, heb ik de kracht gevonden om mijn droom te beheersen. En waar ik meester ben van mijn droom, ben ik meester van mijn werkelijkheid zolang ik de God niet verloochenen die ik heb aanschouwd en die zo door mij werkzaam is."

Hoe komt die mens eraan? Zit daar ook weer niet een waarheid in? Juist omdat wij nu zo dicht bij de hedendaagse werkelijkheid zijn, is het misschien de moeite waard na te gaan wat de man bedoeld kan hebben. Hij heeft namelijk gezegd: ik heb dromen en die zijn melancholiek, mistroostig. Hij ziet voortdurend zijn wereld ondergaan of hij ziet mensen te gronde gaan. Hij beleeft God. Maar die droom is zijn onderbewustzijn. Dat is een vaststelling van zaken zoals ze zijn omdat hij zelf is zoals hij is en omdat de mensen zijn zoals ze zijn. Het is dus een aflezen niet van een noodzakelijke toekomst, maar van een toekomst die afhankelijk is van de waarden, die in zijn onderbewustzijn zijn opgeslagen. Nu komt hij tot het licht en met dat licht kan hij zijn droom veranderen. Anders gezegd: hij wordt zelf een actieve factor. Hij is niet meer degene die in de droom ondergaat en beleeft. Hij is degene die kan ingrijpen, die kan beheersen. Zijn onderbewustzijn schenkt hem nu andere kansen en mogelijkheden dan voorheen. En doordat hij in de droom zich die dingen gaat realiseren, kan hij ook in werkelijkheid, dus in het gewone stoffelijke leven de zaken anders doen verlopen.

Ik meen, dat we hier heel dicht staan bij de behoefte van de mensen om zich in deze dagen met mystiek bezig te houden. Als je mensen bezig ziet om zich in een toestand van verrukking te zingen omdat Jezus nabij is of omdat Krishna met hen is en de vreugde van Krishna enz., dan zeg ik: Jullie zoeken ook iets waardoor je aan de droom kunt ontsnappen.

Voor heel veel mensen is het leven in de moderne tijd een nachtmerrie geworden. Het is iets waarvan je je niet helemaal kunt losmaken. Voortdurende frustraties, een voortdurende strijd om jezelf te handhaven, voortdurende teleustellingen die je aan anderen wijt, maar die je zelf mede veroorzaakt. Het is duidelijk dat je zegt: ik wil dit van mij afzetten.

De mysticus doet dit door persoonlijk tot het licht te gaan. Maar dat is een moeilijke taak en het is niet gemakkelijk dat in woorden terug te brengen. Het is een vage beleving waaraan je moeilijk gestalte kunt geven. En daarom zoeken de mensen de gemeenschappelijke verrukking. In hun zingen, hun preken en samenzijn proberen ze te ontvluchten aan de wereld die buiten hen is. Ze treden een wereld binnen die eigenlijk een droomwereld is realistisch beschouwd. Maar in die droomwereld stellen zij het licht aanwezig te zijn. En nu is het wonderlijke, dat op het ogenblik dat dit licht voor hen een werkelijkheid wordt, zij daaruit kracht putten waardoor ze dingen doen die schijnbaar onmogelijk zijn. Laat mij u een voorbeeld geven van hetgeen ze kunnen doen.

Er komt iemand, die zwaar aan heroïne verslaafd is bij de Jesus People terecht. Hij faalt natuurlijk wel een paar keer, maar hij wordt zo gegrepen door het geloof in Jezus, dat hij daardoor de kracht vindt om alle withdraw-verschijnselen (de vergiftiging van het organisme met alle spasmen en pijnen) te verdragen en weer "clean" te worden. Nu kun je zeggen: dat is een wilsprestatie. Maar dat is eigenlijk niet waar. De wil is secundair geworden. Hier is het gevoel van een eenheid met Jezus, de eenheid met het grote Licht

dat het overzicht over alle dingen en de beheersing over alles geeft, ook over het eigen lichaam. Het ligt heel dicht bij wat de oude mystici reeds gedaan en gezocht hebben. En als wij mensen zien die in een wereldje leven dat geheel buiten de mensenwereld staat, met hun eigen geloof, hun eigen inwijdkjes en eigenlijk met iets wat de moderne wereld beschouwt als een parasiteren op de maatschappij, dan moeten wij niet vergeten dat daar ook mensen onder zijn die naar een verrukking zoeken.

Zij zoeken niet alleen naar een verwerping van een wereld waar ze zijn. Neen, ze zoeken meer. Zij zoeken naar de beleving van de zin van het zijn. Niet alleen van datgene wat ze nu doen binnen een bepaald geloof of groepering. Neen, ze zoeken wel degelijk naar een kracht waardoor ze ook in hun eigen wereld anders kunnen zijn. Het wonderlijke is, dat diegenen onder hen die dit bereiken, zich meestal weer losmaken van dergelijke groepen en genootschappen. Maar ze zijn veranderd. Het is alsof ze iets hebben geleerd over leven en samenleven wat voordien voor hen een raadsel was en wat ze zeker niet hebben leren oplossen in de religieuze verdwazing, die dit zoeken naar mystiek maar al te vaak omgeeft.

We zouden kunnen zeggen: Ook in deze tijd is er een mogelijkheid om kracht te vinden waardoor men meester wordt over omstandigheden. Dat meesterschap is dan niet gelegen in het vermogen om anderen te richten. Je kunt een ander niet bepalen in zijn leven. Maar wel om je eigen relatie tot de ander zodanig te wijzigen dat daardoor een voor jou prettiger en aanvaardbaarder en beter beleefbare situatie ontstaat. Kortom, dat nu iets van de harmonie van het licht plotseling terug te vinden is in je relatie met de mensen om je heen.

Mystiek is natuurlijk heel erg mooi. En als wij wegvlugten uit de werkelijkheid, dan noemen we dat al heel snel mystiek. Maar werkelijke mystiek is gebaseerd op de relatie tussen een werkelijkheid die tijdloos is en onze beleving in de tijd van een deel van die werkelijkheid. Zo gezien kun je de hele situatie van een wereld uiteenrafelen. Je kunt geen prognoses geven. Je kunt zeggen, dat sommige dingen onontkoombaar zijn. Om u een voorbeeld te geven:

In de huidige situatie is het onvermijdelijk dat er gematigde, maar verbaal toch wel scherpe conflicten ontstaan tussen de verschillende grootmachten op deze wereld. Daarbij spelen de Ver. Staten, Rusland en China natuurlijk een hoofdrol; dat is niet te voorkomen. Maar wat zal de betekenis daarvan zijn?

Nu kan de mysticus zeggen: Voor mij is dit te groot. Ik kan er niets aan doen. Hij kan ook zeggen: Ik lees af wat de betekenis kan zijn. Dat kan een wereldoorlog zijn, maar dat hoeft niet. Op het ogenblik namelijk, dat ik dit conflict ga zien niet als de uitdrukking van een werkelijk conflict, maar als een behoefte om op enigerlei wijze een zekerheid te vinden, kan ik die zekerheid uitstralen en daardoor een verbetering tot stand brengen in de internationale relaties.

Nu zegt iedereen, die iets weet van internationale toestanden: Zo iemand is gek, want dat kan niet, dat is onmogelijk. En toch is het mogelijk. Eén mens, die een heel klein beetje anders denkt, kan soms de beslissing van een heel staatsapparaat veranderen. Een klein beetje slechts, maar net genoeg. Dergelijke dingen zullen er in de komende jaren ongetwijfeld vele malen voorkomen. U zult de meest krankzinnige tegenstellingen zien.

Maar de mysticus zegt: Dat zijn geen tegenstellingen. Dat is het zoeken naar een nieuwe balans. De wereld is haar evenwicht kwijt geraakt en om dat te herwinnen moet nu worden uitgemaakt wat de machten aan de ene kant en aan de andere kant zijn. Dan pas kan men een relatie, een verhouding scheppen waardoor een evenwicht te bereiken is. En dan heeft hij volkomen gelijk. Want wanneer u leeft op aarde, zijn er zoveel verschillende dingen die een rol spelen, zoals eten, drinken, slapen enz. Ook voor de mysticus

zijn ze onontbeerlijk, zelfs als hij probeert ze in aseëse af te wijzen. Daarnaast is er een geestelijk leven, is er een innerlijk besef. Je kunt het ene niet uitwissen en alleen het andere nemen. Elk stoffelijk leven, ook in deze tijd, is een voortdurende balans tussen stoffelijke zaken en geestelijke noodzaken. Zoals men in uw wereld met haar vele rationele benaderingen en verschijnselen altijd weer een compromis moet zoeken tussen gevoelens en erkenningen, dat kan niet anders.

Dit zoeken naar evenwicht zal ongetwijfeld de komende tijd bepalen. Maar het bepaalt ook het leven van elke mens. U kunt zeggen: Er zijn zoveel dingen die ik altijd heb gedaan en nu heb ik er genoeg van. Best, helemaal geen bezwaar tegen, mits u weet waarom u er genoeg van heeft. Dat is nu juist het feit waar het om gaat.

Als wij zeggen: Dit of dat past ons niet meer, dan is daar een reden voor. Die reden kan zelden alleen in de feiten liggen. Ze zal meestal liggen ergens op de achtergrond van onze emoties en ons onderbewustzijn. Maar kun je doordringen achter deze schil van rationalisaties (men heeft eens gezegd dat het verschil tussen een mens en een dier is, dat de mens rationaliseert, een dier niet) en komen tot contact met de werkelijkheid waarvan je een uiting, een manifestatie bent, dan kun je begrijpen waarom. Dat wil dan niet zeggen, dat je het dan in woorden kunt uitdrukken, maar dan weet je innerlijk wat de juiste reactie is. En dan kun je op deze manier reagerende inderdaad een nieuw evenwicht tot stand brengen.

Als ik uw wereld zo bekijk, dan kom ik tot de conclusie dat ze op het ogenblik wanhopig naar het zoeken is naar een nieuw evenwicht. En nu hebben wij het niet over een nieuw machtsoverwicht of een nieuw politiek evenwicht of een nieuw politiek stelsel. Per slot van rekening, de democratische staten neigen naar een toenemend staatskapitalisme, terwijl de staten die op staatskapitalisme zijn gebaseerd op den duur ook enkele vrije ondernemingen moeten toelaten om zo een eigen functioneren mogelijk te maken. Dus systeemverschillen zijn hoofdzakelijk namen en veel minder praktijk dan men denkt. Het zijn alleen maar uiterlijkheden.

Machtsevenwichten? Machtsevenwicht kan op uw wereld niet meer bestaan. Als enige tweederangs staten in staat zijn de wereld te vernietigen, dan kun je niet meer spreken over een machtsevenwicht. Dit ligt namelijk niet in de z.g. overkill. Het ligt in het feit dat iemand in staat is de wereld te vernietigen. En als je dat goed begrijpt; dan zeg je: Dat is ook eigenlijk geen werkelijke vraag meer. Wat is dan het evenwicht waar de wereld naar zoekt? Dan blijkt dat dat evenwicht een menselijk evenwicht is. Het gaat om het veranderen van de spanningen tussen verschillende groepen, verschillende mensen, ja, zelfs tussen verschillende beroepen en standen en daarvoor in de plaats te stellen een harmonisch met elkaar functioneren. Maar dat kun je nooit bereiken, indien je alleen maar uitgaat van de feiten. Dat kun je slechts bereiken, indien je doordringt achter die werkelijkheid. Als je begrijpt wat de mens bedoelt, als hij naar vrede verlangt. Wat hij eigenlijk bedoelt, als hij het over geluk heeft. Als je begrijpt wat een mens een betekenisvol leven noemt. En dat kun je alleen, als je de werkelijkheid vindt die tijdloos is.

De oplossing voor deze wereld ligt ergens in de mystieke ontwikkeling, in de mystieke kant. Het is die wereld waarin de mens, boven het redelijke uitstijgend, niet meer in staat is rationeel uit te drukken wat hij innerlijk heeft beleefd, maar op grond daarvan wel zijn eigen richting binnen het gebeuren kan bepalen.

Nu behoren daar nog enkele heel eigenaardige regels bij, die ik u aan het einde van deze les niet wil onthouden.

1. Op het ogenblik, dat de mens in harmonie is met de totaliteit - hoe kort dit gemeten in menselijke seconden ook moge zijn - heeft hij hierdoor de mogelijkheid gekregen zich juist in te stellen t.a.v. het

geheel van zijn stoffelijk bestaan en alle daarbij behorende geestelijke factoren. Deze juiste instelling zal vaak in strijd zijn met hetgeen hij heeft geleerd of met hetgeen hij verstandelijk juist acht. Op het ogenblik echter, dat hij deze innerlijk aangevoelde juiste actie, de juiste gedachte, de juiste weg, de juiste houding kiest, ontstaat er een verandering in de relatie tussen hem en zijn wereld. Dan gaan de dingen met je mee en niet tegen je in. Je zou het automobilistisch zo kunnen zeggen: Als je het juiste ritme hebt gevonden, dan heb je de hele golf lang groen licht. Maar rijd je iets te hard of iets te langzaam, dan sta je voortdurend stil voor rood. Ik denk, dat u dat als voorbeeld zoudt kunnen gebruiken voor alles wat de mens betreft; dus de juiste instelling.

2. Ik kan kosmisch gezien niets bereiken, omdat alles is. Daarom is mijn taak niet mijn wereld te veranderen of mijzelf te veranderen. Het is mijn taak mijn werkelijkheid binnen het geheel te beseffen en als deel van die werkelijkheid te functioneren in de vorm waarin ik nu besta. Op het ogenblik dat ik dit doe, verwerf ik inderdaad innerlijke vrede; ik ben redelijk en emotioneel gelukkig en dan kan ik zeer veel verdragen wat voor een ander ondraaglijk schijnt.

3. Op het ogenblik, dat een mens het innerlijke licht in zich zo volledig en practisch aanvaardt dat er voor hem geen tegenstellingen meer bestaan in zijn gevoelswereld, vindt hij de juiste weg waardoor hij een eenheid schept tussen zijn geestelijk en zijn stoffelijk bestaan. Daar waar alle factoren van het eigen wezen samenwerken is het niet meer nodig ingewikkelde procedures te gebruiken om magisch of rationeel iets te bereiken. Het is dan voldoende te beseffen en uit dit besef te reageren. Op dat ogenblik is verwezenlijking mogelijk.

Ik ben ervan overtuigd dat de meesten van u dit laatste een zeer twijfelachtige kwestie vinden, omdat ze hun verlangen meestal niet instellen op datgene wat werkelijk een belangrijk deel is, maar hun verlangen eigenlijk richten op bepaalde vormen van zelfbevestiging uit de wereld. Maar degene die de mystieke beleving heeft door-gemaakt, behoeft die bevestiging niet meer te vinden, want die draagt hij in zich. Juist omdat hij van de wereld geen bevestiging meer nodig heeft voor hetgeen hij is, is hij in staat juist te kiezen, juist te reageren en juist te handelen en dat geldt dan voor hemzelf. Je kunt het vanuit de overige wereld namelijk niet beoordelen.

Ik hoop met dit alles een voldoende overzicht te hebben gegeven van mystiek zoals ze in het verleden was, maar zeker ook zoals ze vandaag belangrijk is. Uit al deze dingen kunt u consequenties trekken. Consequenties voor uzelf, maar ook ten aanzien van de wereld. Het helpt mij niet, als ik de wereld verwerp. Het is voor mij slechts belangrijk dat ik mij in de wereld, zoals ik erin besta, kan aanvaarden en vanuit een gevoel van juistheid binnen die wereld kan reageren. En dat is iets wat ritmisch gezien zich op het ogenblik gaat afspelen tussen de verschillende staten. Het is iets wat zich o.m. onder invloed van een zonne- en maanritme het komende jaar zeer sterk zal openbaren in de relaties tussen de verschillende klassen in den lande. Het is iets wat zich ook bij vele mensen, die tot een plotselinge, onverwachte mystieke beleving komen, in hun leven zal openbaren.

Je moet je eigen weg vinden. Maar die eigen weg ligt vast in het geheel waarvan je deel bent. En in het besef van de juistheid van je weg kun je je reacties daaraan aanpassen en zo zonder de volmaaktheid op aarde te bereiken toch een eenheid van stoffelijk ego en super-ego bereiken waardoor

alle geestelijke krachten, alle geestelijk licht en alle stoffelijke mogelijkheden gaan samenvloeien tot één voortdurende bevestiging van hetgeen mystiek niet uitdrukbaar, maar toch volledig beleefd en ervaren werd.

-:-

S C H I J N.

(De structuur van deze wereld.)

De schijn is tegen ons. Dat is volkomen juist, omdat alles wat we op deze wereld zien eigenlijk niet echt is.

Als je ziet hoe een politicus zijn verstand, geduld en humeur weet te bewaren terwijl de zaal een overschot van de overproductie aan tomaten kwijt raakt, dan lijkt het net alsof hij wel een zeer beheerst en vriendelijk man is. Maar zodra hij achter het scherm is verdwenen, ziet hij er zelf uit als een actie-tomaat.

Als iemand priester is, dan denken wij dat hij heilig is. Nu, dat is maar schijn. Hij is net zo goed mens als ieder ander en de pretentie van meerwaardigheid, die hij beroepshalve moet ophouden is zeker niet altijd iets wat hij aan den lijve ervaart en wat hij in zijn leven steeds tot uitdrukking brengt.

Als wij de mensen horen praten over fatsoen, dan gaat het meestal over datgene wat een ander behoort te doen. Maar kijken wij hoe de mensen zich aan de regels houden, dan blijkt het een illusie te zijn.

Als wij luisteren naar deze wereld, dan is ze - in het westen althans - zeer christelijk. Maar als wij de praktijk zien, dan blijkt dat het christendom een theorie is die ze huldigen op zondag, als ze niets beters te doen hebben en ze de rest van de tijd zich gedragen in flagrante tegenstelling tot alles wat ze beweren te belijden.

Nu klinkt het erg hatelijk, als je dat zo zegt. Maar zitten wij hier eigenlijk niet direct voor het feit van de begoocheling? Wat ben ik werkelijk? Wat denk ik werkelijk? Wat geloof ik werkelijk? Er zijn heel veel mensen, die zichzelf niet durven toegeven wat ze werkelijk geloven, want als ze zouden geloven wat ze in feite geloven, dan zouden ze hun geloof niet kunnen handhaven. En ze zijn bang, dat als ze hun geloof, dat ze uiterlijk belijden, niet handhaven ze dan veroemd zullen zijn en dat ze dat innerlijk toch als een mogelijke waarheid zullen ervaren. Dat is vaak zeer pijnlijk.

Als wij het hebben over schijn en werkelijkheid, dan moeten wij in de eerste plaats trachten die twee dingen wat uit elkaar te halen. Ik zeg dan: Werkelijk is al datgene waar ik met mijn gehele wezen achter sta, wat ik volledig bewust beleef en waar ik later ook geen enkele aantekening wens bij te plaatsen. Zodra ik leef in het heden en in dit heden altijd datgene wat ik doe en beleef met geheel mijn wezen doe, leef ik in de werkelijkheid. Op het ogenblik, dat ik in het heden doe wat volgens mijn verwachting morgen juist zal zijn, handel ik heden onjuist. Ik heb dan de schijn van juistheid op grond van mijn overwegingen voor morgen. In feite ben ik in flagrante tegenspraak met mijn eigen wezen en de werkelijkheid van de wereld waarin ik feite verkeer. Zo gezien zou ik dus kunnen zeggen:

Alles is een beetje schijn en achter alle schijn schuilt een beetje werkelijkheid. Maar waarom zeggen de mensen dan zo vaak: Ja, maar maya.

De hele wereld is maya. Wel, als u goed nadenkt, komt u tot een verbluffende ontdekking. Maya is de begoocheling, maar Maya is ook de moeder van de Boeddha. Dat vergeten de meeste mensen.

De schijn waarin wij leven moet het aanzijn geven aan de werkelijkheid van ons besef. Wij kunnen eenvoudig de werkelijkheid niet zonder meer beleven, want wij kunnen er niet tegenop. Maar indien wij beseffen dat de feiten niet zijn zoals wij ze zien, dat de waarderingen die wij rond ons horen niet altijd precies zo zijn als wij menen dat ze worden gesteld, ja, als wij nog wat verdergaan en ons realiseren dat wat wij zelf doen vaak in strijd is met wat wij innerlijk zijn en willen, dan komen we toch al vlug een stapje verder. Daar ik de Boeddha heb genoemd, is het misschien wel aardig om daaraan een paar gelijkenissen te verbinden.

Wanneer de Boeddha wegloopt, dan is dat omdat hij wordt geconfronteerd met armoede, ziekte en dood. Voor ons zijn dat dingen waar wij liever niets van willen weten. Armoede, ziekte en dood zijn dingen voor anderen, niet voor ons. Er zijn mensen, die zelfs als ze op sterven liggen nog altijd geloven dat zij niet zullen doodgaan; dat het alleen anderen zijn. Dat is erg vervelend, maar men handhaaft zo'n illusie. Waarom? Omdat men bang is voor de feiten.

Wanneer de Boeddha wegvlucht uit zijn rijke omgeving, dan doet hij dat doodgewoon omdat hij bang is. Hij is bang voor armoede. Hij is bang voor ziekte. Hij is bang voor dood. Hij wil de middelen zoeken om deze uit de wereld te helpen of zichzelf daarvoor onaantastbaar te maken. Hij vlucht weg en hij gaat bij yogins studeren. Hij leert alle methoden voor meditatie en lichaamsbeheersing. Hij komt zover dat hij zelf in zich het prana precies kan regelen tot het niveau dat hij wil hebben. Maar blijft bang voor armoede, ziekte en dood. Zelfs nu hij alle bezit vaarwel heeft gezegd is er ergens in hem nog een angst voor armoede, die hem zelfs soms terughoudt van het aanvaarden van de toch vrijelijk aangeboden gaven van anderen.

De volgende stap is zijn gang naar een magiër. Hij studeert bij hem. Hij leert geesten bezweren. Hij leert alle dingen die nodig zijn om de duivel uit de hel te halen en de engelen uit de hemel. En als hij dat allemaal heeft geleerd, is hij nog steeds bang totdat hij beseft: er is eigenlijk niets wat mij kan gebeuren, als ik mij niet onderwerp aan datgene wat rond mij geschiedt. Zijn doorbreken van de schijn is niet alleen een kwestie van een meditatie onder de Boabboom, maar eerder een kwestie van afwijzing: er is niets wat mij kan veranderen. Ik laat mij niet afbrengen van dat wat ik ben. Ik laat mij niet vervreemden van dat wat ik nu als juist erken. En wat er ook verder gebeurt in de wereld, mij gaat het niet aan.

Het verhaal gaat dan verder: De Boeddha zit daar onder die boom en wie komt daar aan? Mara, de bittere, de demon, de heerser van de onderwereld. Deze probeert het eerst met zijn leger. Het geweld stormt op de Boeddha af, maar hij verroert zich niet; hij mediteert verder. Dan probeert Mara het met rijkdom, mooie vrouwen en ten slotte brengt hij zelfs zijn dochter in het geweer. Maar de Boeddha heeft geen zin en denkt: ik mediteer, want dat is nu voor mij juist. En dan is het spooksel ineens voorbij. Hij heeft afgewezen wat hij als niet essentieel heeft erkend en daarmee heeft hij de begoocheling overwonnen. We zouden kunnen zeggen: De schijn in de wereld is niet het wezen der dingen zoals wij het rond ons zien, maar het is de overbodigheid der dingen in ons bestaan waardoor ze tot maya, begoocheling worden.

De situatie die ik probeer duidelijk te maken is deze:

Het is niet alleen maar: schijn is onze interpretatie van de dingen. Dat speelt natuurlijk een rol en kan erg misleidend zijn, maar veel belangrijker is het feit dat wij ons door de dingen laten beïnvloeden doordat wij ons wezen a.h.w. delen in verschillende stukjes.

Als een mens gaat reageren op b.v. zijn begeerte alleen, dan zit hij in de begoocheling, want er is een heel stuk in hem dat in deze begeerte geen verwezenlijking kan vinden. Die begeerte is wel deel van de persoonlijk-

heid, maar ze moet bij het geheel van het wezen aansluiten en niet alleen bij een enkel aspect.

Het volgende ogenblik is iemand plotseling erg hoog-geestelijk. Dat mag hij best zijn voor mij, maar vergeet u één ding niet: dat hoog-geestelijke heeft alleen zin, indien het geheel van uw wezen (dus uw maag en alle andere stoffelijke delen en verder uw denken, uw relatie met de wereld) het mogelijk maakt om dat hoog-geestelijke op dit moment als een volledigheid te beleven. Schijn ontstaat doordat men probeert dingen te ontkennen.

In uw wereld praat men al een hele tijd over schijnwelvaart. Wat is schijnwelvaart? Dat is een welvaart waaraan men andere verwachtingen vastknoopt dan er in feite in behouden zijn. En dan zeggen er mensen: Maar dan moeten wij in ieder geval spreken over een economische crisis. Wat is een economische crisis? Dat is een situatie waarin men niet aanvaardt dat men zich moet aanpassen aan de noodzaken en de behoeften van dit ogenblik. Zo eenvoudig is dat. Maar dat zeggen de mensen niet, want dat willen ze niet aanvaarden. Zij zeggen tegen zichzelf: Wij moeten alles hebben zoals wij het willen op dit moment. Ze vergeten daarbij dat ze op een ander ogenblik het anders willen hebben.

Het meest typerende voor uw tijd en voor de illusies die daarin een rol spelen is de automobilist, die in zijn auto zit te vloeken op de voetgangers. Als hij dan later zelf te voet oversteeft en een ander rijdt precies op dezelfde manier langs hem, hij dan onmiddellijk op alle automobilisten zit te kankeren.

Nu vraagt u: Wat heeft dat nu ermee te maken. Is dat van geestelijk belang? Ja, zeker. Want op die manier reageren wij. Wij reageren met één deeltje van ons wezen. Wij beseffen niet dat wij bij alle dingen horen en dat alles een rol speelt, dat wij bij alles zijn, dat wij niet alleen automobilist zijn maar ook nog een keer voetganger en dat wij misschien ook nog eens met de trein meemoeten. Wij denken: nu loop ik, of: nu zit ik in een auto en alles moet zich daaraan aanpassen. Dat kan niet. Ik heb alle functies in mijn wezen. Ik kan nooit één ervan verloochenen.

We kunnen natuurlijk proberen dat een beetje te verdraaien en dan krijgen we de nonnetjes die in kuisheid geloven, zichzelf kwellen en daarin een bevrediging vinden omdat ze dan voelen dat hun verloofde dichtbij staat. Dat is voor hen begrijpelijk, maar zij ontkennen een werkelijkheid. Zij ontkennen - niet allemaal - een deel van hun stoffelijke werkelijkheid. Ze zeggen: Dit mag niet en dat kan niet, in plaats van te zeggen: dit is een normaal deel van mijn wezen, maar het moet met het geheel in overeenstemming worden gebracht.

Als ik de wereld zo bekijk, dan zie ik heel wat schijn. Schijn is de hele publieke vertoning, die men tegenwoordig regeren noemt. U wordt geregeerd door het parlement. De belangrijkste macht van het parlement ligt bij de begroting. Bij de begroting kan het parlement gemiddeld slechts een wijziging van ongeveer 6 % van het geplande volksinkomen tot stand brengen omdat al het andere jaren tevoren reeds is vastgelegd. Dus in feite kunnen ze niets doen.

Als het parlement een beslissing neemt, dan geschiedt dat op grond van onderzoek en voorlichting. Dat wil zeggen dat de leden zelf geen directe mening hebben, maar dat ze hun mening baseren op datgene wat deskundigen hun vertellen. Die deskundigen zijn voor een groot gedeelte ambtenaren hetzij van een partij, hetzij van een regering. En dat wil weer zeggen, dat de voorlichting die ze krijgen in overeenstemming is met bepaalde principes en maar zelden geheel in overeenstemming met de werkelijkheid. Ze kunnen dus geen gefundeerd oordeel hebben; en wat meer is, een groot gedeelte van de gegevens waarop andere deskundigen zich baseren wordt nog steeds door de regeringsambtenaren verstrekt. En dan kunt u toch wel nagaan

Een ander voorbeeld: democratie.

Democratie is de regering van het volk. Een ieder in het volk heeft een stem, dus heeft een ieder gezag. Dat dacht u! U brengt uw stem uit omdat iemand u een sprookje vertelt in de hoop, dat u die stem zult geven met de gedachte dat het ergens waarheid zal zijn, terwijl u en hij weet, dat het sprookje nooit werkelijkheid kan worden. In feite is dus democratie niets anders dan een voortdurende zelfmisleiding van het kiesgerechtigde volk. Schijn!

Heeft dat iets met de geest te maken? Ja!!! Want op precies dezelfde manier zitten wij onszelf te misleiden, als het gaat om geestelijke zaken. Wij praten iets goed of we verwerpen iets, niet omdat het niet juist is, maar doodgewoon omdat wij - gezien externe factoren of de uitspraken van deskundigen - zeggen: Dat past ons niet of dat past ons wel.

Kijk naar de hele wereld. In deze tijd is iedereen bezig met prognoses. De directeur van de bank, de voorzitter van de Kamer van Koophandel, de minister, de helderziende geven allemaal een prognose. Wat zeggen ze met die prognoses? De feiten? Neen. Hun prognoses zijn voorspellingen van datgene wat ze verlangen of waarvan ze hopen dat anderen het zullen vrezzen. Dus nooit de feiten!

Uw hele voorlichting komt er dus in feite op neer dat u allemaal sprookjes hoort. Nu kunt u natuurlijk de werkelijkheid toch wel benaderen, maar dan moet u afstand doen van al die sprookjes, van het geloof in anderen. Dan moet u alleen naar de feiten kijken. Maar als je alleen naar de feiten kijkt, sta je erg alleen. En als je zo alleen staat, heb je het gevoel dat je toch niets kunt doen. Dan zeg je tegen jezelf: Ik zal maar niets doen, terwijl je toch voelt dat je iets moet doen. Zou je nu iets gedaan hebben omdat je voelde dat je het moest doen, dan zou je wat bereikt hebben. Dat de meeste mensen zo weinig bereiken, komt omdat ze hun innerlijke stem verloochoenen en zich voortdurend met de uiterlijkheden bezighouden.

Als ik mij afvraag: wat zijn de harmonieën die er bestaan? dan zeg ik dingen die iedereen voor idiotie zal uitnaken.

Als ik u zeg, dat op een gegeven ogenblik een bepaalde spanning of een bepaalde geesteshouding onder de mensen mede oorzaak is voor het optreden van voor hen zeer schadelijke natuurverschijnselen in hun buurt, dan zegt iedereen: Die man is geschift. Hoe kan dat? En toch is dat duidelijk.

Je kunt niet met je denken zonder meer een storm veroorzaken. Maar het is wel zo, dat wanneer er een luchtverplaatsing is die op dit moment een versnelling kan ondergaan juist door een vacuum dat door gedachtenuitstralingen mede wordt gecreëerd, we dan inderdaad een storm krijgen. Waar komt die dan het hevigst te woeden? Op die punten waar de mensen het meest het gevoel hebben dat zij toch eigenlijk belangrijker zijn dan een ander. Dat komt elke keer weer voor.

Aardbevingen.

Aardbevingen vinden plaats langs bepaalde breuklijnen. Maar het is toch wel opvallend, dat die aardbevingen vooral plaatsvinden in gebieden waar grote spanningen en vooral grote tegenstrijdigheden in de volkeren daar bestaan. Als wij dat keer op keer constateren, moeten we dan op grond van de redelijkheid dit afwijzen of moeten we zeggen: we hebben hier te maken met een feit. Ik weet er geen verklaring voor, maar ik zal er rekening mee houden. Dat is volgens mij logisch. Maar de meeste mensen zullen dat niet doen.

Als iemand op een gegeven moment zegt dat er een kleine natuurramp te verwachten is, waarschijnlijk ergens in midden Spanje, dan zeggen ze: Dat kan niet, dat is onmogelijk. Waaron zou dat onmogelijk zijn, als wij weten dat zich daar weer grote mentale en geestelijke spanningen tussen de mensen aan het opbouwen zijn met grote tegenstrijdigheden. Het is dan bijna

onvermijdelijk dat ook de natuur daarop reageert. Is dat nu begoocheling, schijn, indien ik daarop inga? Ik meen van niet.

Ik geloof dat een groot gedeelte van de illusies van de mens ook nog voortkomt uit het feit dat die mens alleen maar bepaalde meningen bevestigd wil zien: ik wil een bepaald iets waar hebben, omdat het voor mij belangrijk is. Maak ik het daarmee waar? Neen. Maar ik kan wel alles verwaarlozen waaruit zou kunnen blijken dat het niet waar is. Maar dan komt er een moment dat er een grote discrepantie is tussen datgene wat volgens mij de waarheid is en de feiten. Wat dat betreft, moet u maar eens kijken naar uw eigen gouvernement.

Er zijn op dit moment mensen, die zich met dat probleem bezighouden. Maar zij zeggen niet: Ik heb ongelijk gehad. Neen, ze zeggen: De feiten hebben ons teleurgesteld. Maar ze hadden met de feiten rekening moeten houden, niet met hun eigen plannen. En zo gaat het ook u.

Ik geloof, dat de hele waansituatie in de wereld, de hele begoocheling het best kan worden herleid tot de neiging om je anders te denken dan je bent en de wereld anders te zien dan ze zich in feite manifesteert. Het is moeilijk om daarin ineens verandering te brengen. Maar je zou een stuk verder kunnen komen, als je in bepaalde regeltjes zou durven denken.

1. Dat wat ik meen te weten, moet door de feiten worden bevestigd. Als dat niet zo is, dan weet ik het niet.
2. Er zijn vele wijzen op aarde, maar hun wijsheid kan mij alleen dienen, indien ik zelf daardoor een groter besef van harmonie kan verwerven.
3. Mensen kunnen veel zeggen en ik zeg nog veel meer. Laat mij daarom mij eerst houden aan de achtergronden van mijzelf, dan kan ik later wel eens uitmaken wat er bij een ander aan de hand is.
4. Ik kan niet bepalen wat een ander zal doen. Mijn daden heb ik tot op zekere hoogte in de hand. Laat mij dan mijn daden in overeenstemming brengen met mijn persoonlijkheid en aan de hand van de gevolgen daarvan mijn bestrevingen voortdurend wijzigen totdat ik met mijn persoonlijkheid en de feiten een zekere vrede heb gevonden.
5. Als iemand zegt dat iets waar is, ben ik bereid hem te geloven tenzij de feiten het tegendeel aantonen. Maar ik zal als waar alleen datgene aanvaarden wat in mij volledig als waarheid beseft en beleefd kan worden.
6. Honderd predikers kunnen niet waarmaken wat ik in mijzelf vind. Laat mij daarom niet prediken, maar het in mijzelf vinden.
7. Alle idealen over een ideale staat zijn ideële onzin. Daar het ideale en het ideale over het algemeen gelijktijdig het onwerkelijke vormen in de wereld van de mensen, moeten wij - ofschoon het ideaal in ons mag bestaan als een doel dat wij aanvaardbaar en strevenswaard vinden - rekening houden met de feiten zoals ze bestaan en ons baserend op feiten trachten een zo goed mogelijke harmonie te vinden met onszelf. Pas als wij die harmonie met onszelf hebben gevonden, kunnen wij proberen ons ideaal daarbij een rol te laten spelen.
8. De mensen, die het meest over God spreken, weten het minst van Hem. Want: mensen die spreken over God hebben geen tijd naar God te luisteren. Naar God luisteren is niet de hogere kracht in jezelf beluisteren, maar datgene ervaren wat uit de totaliteit tot je doordringt. Als je je daarmee bezighoudt, heb je zoveel te doen dat er geen tijd meer over is om te preken.
9. Als u te maken heeft met mensen die verklaren waarom ze niet hebben gedaan wat ze zeiden te zullen doen, dan moet u kijken wat ze voordien hebben gedaan. U komt dan tot de conclusie dat ze consequenter zijn in hun daden dan in hun woorden.
10. Zoek altijd datgene wat u zelf nodig heeft op grond van wat u zelf bent en wat u zelf kunt waarmaken. Dat is de enige manier om aan de waan te ontkomen. We zijn geen van allen groot genoeg om de werkelijkheid te kennen. Maar ieder van ons heeft contact met de werkelijkheid die voor het "ik" de enige waarheid is. Deze waarheid aanpassen aan wat anderen werkelijkheid noemen, betekent leven in een wereld van waan.

:--:

DOE HET ZELF

VIERDE LES.

VERANDERINGEN VAN BEWUSTZIJN.

Ons normaal bewustzijn is - hoe we ons verder ook hebben ingesteld en hoezeer we overtuigd zijn van onze totale persoonlijkheid en van paranormale krachten - sterk gebonden aan het zuiver stoffelijke. Dat betekent dat ons waarnemingsvermogen over het algemeen beperkt blijft tot wat stoffelijk gebruikelijk is, dat onze reacties alleen op stoffelijke waarden bewust plaatsvinden en dat we de krachten zowel in ons lichaam als in de omgeving niet bewust kunnen zien, hoogstens vaag aanvoelen. Dit impliceert, dat willen we goed werken met paranormale kwaliteiten wij ons bewustzijn zullen moeten veranderen.

Nu bestaan er hiervoor heel veel verschillende methoden. Ik zal u enkele zeer eenvoudige geven waarmee u mijns inziens zeer veel kunt bereiken.

Eerste methode.

Altijd eerst ontspannen voordat we aan paranormale taken beginnen. Dit heeft u al meermalen gehoord. Als ik het gevoel heb dat ik mijn bewustzijn moet verplaatsen naar een geestelijk niveau, dan is het belangrijk dat ik mij lichamelijk ontspan. Wij masseren dan licht met de vingertoppen de plaats bij de slapen en wel speciaal waar de ader loopt. We masseren met een licht draaiende beweging. Als we dat gelijkmatig doen zonder al te veel eraan te denken, dan zullen we ontdekken dat we een eigenaardig gevoel van ontspannenheid krijgen. Het denken wordt iets vager. Op het ogenblik, dat we merken dat we eigenlijk niet meer bewust denken en waarnemen, maar een beetje aan het fabuleren gaan, dus op het punt staan om onszelf sprookjes te gaan vertellen, dan gaan we beginnen aan onze taak, onverschillig welke die is.

Gaat het om genezing, dan is het duidelijk dat we dat moeilijk bij een patient kunnen doen. Maar we kunnen dit enige tijd tevoren doen, als we de bewustzijnstoestand maar behouden. Dit betekent, dat we zo weinig mogelijk bewust denken en bewust reageren.

Uw lichaam heeft in deze periode de mogelijkheid om instinctieve reacties te vertonen; d.w.z. dat u net zo goed alle taken kunt verrichten waaraan u gewend bent als wanneer u daarbij denkt, soms zelfs beter. U zult b.v. in het verkeer automatisch vaak veel vlotter en juist reageren dan als u het allemaal eerst wilt overleggen.

Als u bij de patient komt, gaat u ook niet denken aan de patient. De conversatie die u met hem voert, gaat u weinig of niets aan. Het enige dat u doet, is wachten tot u een gevoel krijgt van koude, warmte, licht e.d. Hoe die invloeden bij u worden verwerkt, is een meer persoonlijke kwestie. Waar de een koude en warmte aanvoelt, zal de ander misschien

licht en duister zien, een derde zal kleurverschillen constateren en iemand die heel dicht is gekomen bij een toestand van onstoffelijke waarneming, zal misschien een combinatie zien van kleuren en lichtstralingen, geluiden of wervelingen die wat duister zijn. Wij onthouden dan verder dit:

Bij genezing is het niet belangrijk te zeggen wat men specifiek wil genezen. Het is wel belangrijk om te egaliseren. Wij moeten dus proberen om vooral de donkere wervelingen, die we bij de patient of in zijn omgeving waarnemen op enigerlei wijze te verdrijven.

Een van de kenmerken voor het bereiken van de juiste toestand is het gevoel dat je iets groter bent geworden. Als je het gevoel hebt dat je net een hoofd groter bent dan normaal (dat is dus een menselijk gevoel), dan neem je gedeeltelijk paranormaal waar. Bij de meesten zal dit een kwestie zijn van de ontwikkelde delen van het top- of kruinchakra. Is dat daar niet voldoende ontwikkeld, dan zullen we zien dat het voorhoofdchakra of tenminste het borstchakra geactiveerd is. Bij het borstchakra hebben we de gevoelens van groter worden eveneens, alleen het aantal variaties dat we rond ons kunnen waarnemen wordt wat minder.

Is er duister of een warreling van duister die we aanvoelen of zien in de buurt van de patient, dan richten wij niet de stoffelijke ogen maar de geestelijke blikken op dit duister en we zenden ons licht uit. Stel u gewoon maar voor, dat u geestelijke ogen heeft met een knopje. Als u erop drukt, komt er net als bij een schijnwerper een lichtstraal uit. Het is voldoende dat u gewoon weet: ik richt mijn aandacht daarop en ik zend daar licht heen. Is er licht, dan zult u zien dat de werveling eerst heftiger wordt en dan de neiging vertoont opzij te gaan. Volg met uw licht zo goed mogelijk die werveling, daarna verdwijnt ze. Ze wordt zoets als zwart fluweel dat langzamerhand wazig wordt. Is dat het geval, dan heeft u krachten in de omgeving die onrust baren of die voor een kwaal aansprakelijk zijn eenvoudig verdreven of althans tijdelijk onschadelijk gemaakt.

Richt u zich op de patient zelf, dan geldt: Overal waarin wij kleur waarnemen (een heldere, een donkere kleur of een doffe vuile verkleuring) daarop richten wij onze aandacht. Wij proberen wederom ons eigen licht uit te stralen en we trachten het licht dat normaal in de aura is a.h.w. over die vuile plek te trekken. (Voor huisvrouwen ideaal. U kunt gewoon doen alsof u vuil onder het kleed veegt.) Hierdoor brengt u namelijk contacten die verbroken zijn weer tot stand. U zult zelf het gevoel hebben dat het duister zich langzaam maar zeker aan het oplossen is en wegstroomt in het geheel. Dit is niet belangrijk. Een storing die plaatselijk is kan schadelijk zijn, maar een storing die over het gehele lichaam is verdeeld, zal alleen de reacties van het gehele lichaam als een stimulans iets wijzigen. Verder is er niets aan de hand.

Heeft u alleen gevoel van warmte en koude (dat gebeurt meestal wanneer u werkt met manualen, handbewegingen), dan kunt u het volgende onthouden:

Warmte is altijd het kenteken van overstimulatie. Waar warmte is daar nemen we weg. Daar onttrekken we energie en als het even kan, laten we die circuleren. Met de andere hand, die we dan in de buurt van een koude plek brengen (waar we dus kilte aanvoelen), geeft u die energie af als een gloed. Op deze manier bereiken we weer een evenwichtigheid in het lichaam.

Nu krijgen we een stukje theorie.

Het gehele lichaam bestaat uit op zichzelf wankel evenwichten. Deze worden weerkaatst in de gehele aura. Als er een evenwichtsverstoring is, kan die nooit op één plaats alleen zijn. Er zijn altijd tenminste twee plaatsen in de aura waar een verstoring plaatsvindt. Er zijn altijd twee plaatsen in het zenuwstelsel waar de gevoeligheid bestaat. Er zijn altijd twee plaatsen van actie bij zuiver lichamelijke processen. Er is dus altijd een weerkaatsing. Het is op die weerkaatsing dat we moeten inwerken.

Medicamenten kunnen we natuurlijk moeilijk voorschrijven, dat is duidelijk. Maar soms hebben we het gevoel dat er voor iemand iets nodig is. Als u dan bij wijze van spreken tomaten ziet, zeg dan rustig: Eet eens wat tomaten. Maar zeg nooit: Je moet elke dag drie of vier tomaten eten, want dat kunt u niet constateren. U kunt wel associëren; en door die associatie komt er bij u een beeld naar voren van bepaalde fruit- of groentesoorten, kruiden, zelfs complete gerechten waarin de bestanddelen zitten, die het lichaam op dat moment goed kan gebruiken om een evenwicht te vinden en verder te stabiliseren.

Tweede methode.

Deze methode voor het veranderen van het bewustzijn is ook heel eenvoudig, maar ze kan niet bij bewustzijn worden doorgevoerd. In het eerste geval kon u gewoon reageren. U kon in die toestand over straat gaan. U bevond zich in een toestand van gespannenheid waarin niet alleen genezing, maar ook vele paranormale gaven zonder meer ontplooid konden worden. Deze methode is er één waarmee u zich uit uw eigen wereld a.h.w. verwijdert. Hierbij wordt het besef van het "ik" zo sterk uit de stoffelijke omgeving geprojecteerd, dat de reacties van het lichaam te traag worden. Deze traagheid is zo groot dat er ongelukken van kunnen komen, indien u zich in een omgeving bevindt waar enig gevaar is. Om het heel eenvoudig te zeggen:

U kunt in die toestand dus niet wandelen, fietsen, een kopje thee inschenken of de kachel oppoken, want u bent niet in staat om uw acties juist te overwegen. U fietst tegen iemand op, u wandelt zonder te beseffen dat u de straat oversteeft, u giet de thee in de suikerpot in plaats van in het kopje en de pook steekt u door het ruitje heen in plaats van daarin waar u hem wilt gebruiken. Hier moeten we dus volkomen ontspannen zijn en daarom geldt hier als voorschrift:

Wie met deze methode wil werken, dient zich ontspannen neer te vlijen hetzij op een bed, een chaise-longue, een luie stoel, kortom, op elke plaats waar enige tijd rust genoten kan worden en waar niet het gevaar bestaat dat men snel lichamelijk zal moeten reageren. De aanwezigheid van z.g. storende invloeden, zoals andere mensen in de kamer, huisdieren, verkeerslawaaï of iets dergelijks doet in dit geval minder ter zake. Die kunnen wel aanwezig zijn, omdat uw reactie daardoor verslapt.

Methode:

Probeer aan één ding te denken, het geeft niet wat. Elke afwijking van uw gedachten moet worden herleid tot het eerste begrip. Als u b.v. denkt aan peper en zout, dan kunt u wel denken aan de zomerhoed van tante, maar ga dan verder en zeg: haar haar is peper en zout van kleur, dan bent u weer terug bij de twee potjes. Een voortdurende kringloop dus waarbij alles wordt herleid tot één denkbeeld.

Terwijl u dit doet, ademt u langzaam en rustig. Probeer zo ontspannen mogelijk adem te halen; geen extra diepe, geen extra oppervlakkige ademhaling, maar wel een regelmatige. Zorg, als het even kan, dat uw handen ontspannen liggen of als u in een stoel zit dat de polsen vrij kunnen afhangen. Ontspan u geheel.

Als u het gevoel heeft dat het voorwerp waaraan u denkt voor u concreet begint te worden, kunt u een vraag aan uzelf stellen. U kunt ook een bepaald punt, onderwerp of gebeuren in de plaats gaan stellen van het onderwerp. U heeft nu namelijk de neiging gekregen om alles uit uw gehele persoonlijkheid te betrekken op één vraag, één punt, één onderwerp, één voorstelling.

Als u een vraag stelt, onthoud dan altijd dat het geen ja- of neen-vraag mag zijn. Dus niet: word ik morgen rijk of niet? Hierop kunt u zichzelf namelijk geen antwoord geven. U krijgt alleen een teruggave van uw eigen verwarde dromen of verwachtingen en teleurstellingen.

U kunt wel vragen wat in een bepaalde relatie tot een mens, een baan of wat dan ook belangrijk is. Vraag naar belangrijkheid. U zult in de meeste gevallen zeer snel beelden opbouwen, soms zelfs dromen. U ziet ze. Ze worden visueel en alles wat u daarin ziet, is inderdaad een aanduiding van iets wat nog niet is gebeurd. Op deze manier kunt u komen tot prognostiek.

Heeft u te maken met mensen en wilt u bepaalde eigenschappen of kwaliteiten van die mensen nader bezien, dan is het het verstandigst u in te stellen op één bepaald deel van een gelaat waardoor u bijzonder geboeid bent: een neus, een oor, een oog, de lippen, een baard. Door u op een bepaald deel van het gelaat in te stellen gaat u zich in harmonie brengen met het geheel. En omdat in de materie tot op zekere hoogte geldt dat de innerlijke eigenschappen mede worden weerkaatst door uiterlijke kwaliteiten, zult u deze in u voelen opkomen. Het beeld dat u krijgt is niet zonder meer bepalend voor die mens, maar wel bepalend voor de eigenschappen en kwaliteiten van die mens zoals ze op dit moment worden geuit of binnen afzienbare tijd zullen worden geuit.

Dan heeft u ook de mogelijkheid een beperkte uittreding door te maken. Bij de beperkte uittreding is kenmerkend dat er voorstellingen ontstaan die altijd in kleur zijn. Soms zijn dit volkomen natuurlijke voorstellingen, in andere gevallen zijn ze schetsmatig of zelfs uit symbolen opgebouwd. Daar u nimmer zult weten wat symbolen betekenen in zo'n toestand, is het gewenst dat u in dit geval belangrijke punten, zoals ja of neen, links of rechts, verbindt aan een kleur en een symbool. Dus niet: elke driehoek betekent "ja". Neen, een driehoek in rood betekent "ja". De betekenis van de andere kleuren (blauw, geel, groen e.d.) ken ik nog niet. Door ontkenkende en bevestigende antwoorden aan kleur en symbool te verbinden zult u namelijk altijd een juist antwoord krijgen. Want in de droom waarin alles zich in volkomen natuurlijke kleuren en vormen schijnt te voltrekken, zult u dan die symbolen ook zien opduiken. Een voorbeeld:

U vraagt zich misschien af, hoe een bepaalde gebeurtenis zal aflopen. U ziet op de achtergrond opeens een neon-reclame met een driehoek die lichtend rood is. Dan weet u dat het antwoord dus "ja" of "neen" is naar gelang u het zelf heeft bepaald.

Die symbolen komen altijd weer voor. Heb ik mijzelf een symbool-opdracht gegeven, dan is dus de aanleiding van de interpretatie van alles wat ik doormaak mede gegeven. Ik kan hier niet een vraag met "ja" of "neen" beantwoorden. Ik kan wel stellen dat de uitleg van een bepaalde scène of situatie ontkenkend of bevestigend moet zijn. Door op deze manier te werken en zo een verhoogd bewustzijn te bereiken is het mogelijk om voor een deel althans in de toekomst door te dringen, maar nimmer met een zeer specifieke gerichtheid, altijd in het algemeen vanuit een bepaald punt van vertrek, dus vanuit een algemeen beeld.

Dan is het ook nog mogelijk om bepaalde krachten en stromingen, die geestelijk rond u aanwezig zijn te constateren en te beleven. In die uittredingstoestand is het bovendien nog mogelijk contact te maken met persoonlijkheden die lang niet altijd worden gezien als zodanig, maar die zich kenbaar maken door een antwoord of door een gedreven worden van de eigen persoonlijkheid waarin dan eveneens een bepaalde gerichtheid kan worden gelegd, zodat geestelijke bijstand kan worden verkregen in een bepaalde richting van handelen, denken, ervaren of beleven.

Ook hier is het op zichzelf niet zo moeilijk als het lijkt. Als ik het u vertel, is het erg ingewikkeld. Dat komt, omdat ik dingen die in uzelf gebeuren met woorden weengeef. Zo'n beeld komt spontaan in u op. De kleuren, de symbolen ziet u spontaan. En als u nu maar weet wat u ermee moet doen, dan bent u over het algemeen al een heel eind verder.

Derde methode om een toestand van verhoogde gevoeligheid te bereiken.

Deze wijkt af van de twee vorige. Hier gaan we uit van:

Ik ben niet alleen. Er is iemand bij me. (Denk aan wat we in de vorige les hebben gezegd.) Degene die bij me is, zal me helpen, mij bijstaan. Ik projecteer zo een groot gedeelte van mijn paranormale waarden en krachten, die ik redelijk niet aanvaard als een persoonlijkheid buiten mij, die ik nu wel kan aanvaarden. Op het ogenblik, dat ik het gevoel heb niet meer alleen te zijn (ik kan hiervoor zelfs bepaalde tekens afspreken) is het mogelijk acties te ondernemen. Hierbij houden we rekening met de mogelijkheid om

- a. te genezen,
- b. contact op te nemen met bepaalde entiteiten in de geest,
- c. het ontvangen van zekere hoge krachten voor zover wij die kunnen verwerken,
- d. het ons richten op bepaalde leringen of lessen.

Het is erg belangrijk dat u bij deze oefening van projectie steeds het gevoel van "niet alleen te zijn" weet te handhaven. De gesprekken die u voert, kunt u zowel in gedachten voeren als hard op. Alleen zou ik dat laatste niet doen als er iemand in de buurt is.

De gesprekken bestaan in wezen uit een dialoog die u met uzelf voert en wel tussen uw redelijke, stoffelijke persoonlijkheid en uw hoger "ik" of uw totale persoonlijkheid. De totale persoonlijkheid echter is zich bewust van de gehele geestelijke wereld waartoe u behoort en van alle krachten, die daarin een rol spelen. De antwoorden, die u krijgt, geven dus al uw mogelijkheden weer. Doordat wij een beroep doen op deze mogelijkheden als een buiten het "ik" staande externe persoonlijkheid, krijgen wij de mogelijkheid om die krachten vanuit onszelf te projecteren zonder te worden belemmerd door de aarzelingen die ontstaan, als wij denken dat we zelf iets moeten doen.

In deze toestand hebben we echter één gevaar, namelijk dat we op een gegeven ogenblik bang zijn, dat er niet alleen een goede maar ook een kwade persoonlijkheid aanwezig is (een toestand die bij vele mystici voorkomt) zodat we gelijktijdig a.h.w. engelen en duivels naast ons voelen. Om hier een scheiding te maken en het kwaad van ons weg te drijven stellen wij ons het heiligste symbool dat wij kennen lichtend voor: bijvoorbeeld een stralend kruis. Dit proberen wij voortdurend in gedachten te houden. Op elk ogenblik dat die onzekerheid, dat gevoel van duister nabij komt, proberen we weer dit symbool te visualiseren. Met enige training doet u dat op den duur automatisch. Hierdoor kunt u het duister van u verwijderd houden, omdat het "ik" dit symbool hanterend elke harmonie met het duister voor zich ontkent en zo afwijst. Gelijktijdig wordt hierdoor de harmonie met alle lichtende werelden en krachten sterker.

Onder omstandigheden kunt u bezwingingen doen, cirkels rond u trekken e.d. Ik hoop, dat u er eens over heeft nagedacht hoe je het nu wel of niet moet doen en of dat nu zo belangrijk is. Dit is allemaal symbool. Vergeet u dat niet! Het speelt zich af in onze persoonlijkheid. Het is iets wat we vanuit onszelf projecteren. Daarom is de zekerheid dat we direct verbonden zijn met het licht, b.v. via een lichtend symbool, meer dan voldoende om ons veilig te stellen voor elke invloed van buitenaf. Als wij op deze manier werken, kunnen we zeggen:

Het geheel van de lichtende wereld, voor zover het voor ons bereikbaar is, zal beantwoorden aan hetgeen wij innerlijk ervaren en aan de noodzaken die wij erkennen. Maar onthoudt u dan wel één ding: Als we het religieus willen stellen, dan zeggen we: Wij kunnen niets aan God vragen waarop God niet reeds antwoordt voordat de vraag volledig geuit is. Dat betekent echter niet, dat God het antwoord geeft dat wij willen horen. En dat is met alle krachten zo.

Als u een toestand van verhoogd bewustzijn bereikt waardoor in de gehele persoonlijkheid bepaalde paranormale kwaliteiten bijzonder actief worden, dan leeft u in een wereld die niet meer zal beantwoorden aan hetgeen voor u stoffelijk belangrijk of juist is. U leeft dan in een wereld waarin heel andere waarden en waarderingen bestaan. Als u die waarderingen en toestanden vertaalt in stoffelijke begrippen, dan moet u wel begrijpen dat deze begrippen overdrachtelijk en nimmer letterlijk te nemen zijn. Ter verduidelijking:

Als je in die toestand van verhoogd bewustzijn volgens de laatste methode een contact zoekt met God (je hebt het lichtend kruis, je hebt de behoefte om goed te zijn en goed te doen), dan kan het voorkomen dat iemand het gevoel van eenheid met de mensen krijgt, maar dit geconcretiseerd in een wel zeer materialistische voorstelling van twee-eenheid. Dan is hiermee niet gezegd dat dit de juiste actie is. Hiermee is alleen gezegd dat deze overgave aan het bestaan van de ander, de volkomen gelijkwaardige beleving met de ander het antwoord is op je vraag.

Als u ziet dat in een droombeeld een baksteen ineens een broodje wordt, dan moet u niet proberen bakstenen te kopen en die als brood uit te venten. Dat helpt niet. Het betekent wel, dat er in en rond u en in uw wereld bepaalde zaken zijn die voor u hard en onveranderlijk lijken. Zaken, die u altijd als vanzelfsprekend heeft aangenomen, maar die eigenlijk voor u weinig betekenis hebben. Nu zegt dit symbool u niet dat het brood wordt, maar dat het voedsel wordt, want brood is voedsel. Als zodanig richt u uw aandacht op die schijnbaar onveranderlijke en harde zaken rond u, want daarin ligt uw mogelijkheid voor geestelijke voeding en vaak ook voor stoffelijke voeding.

Ik hoop, dat ik het nu een beetje duidelijker heb gemaakt, want we lopen nogal eens snel vast in allerlei symboliek, zeker als we werken met de kwaliteiten en eigenschappen die paranormaal worden genoemd. Wij zijn ook geneigd om soms de zaak te materialistisch te benaderen. Laat mij u een aardig voorbeeld geven:

Er zijn mensen die het karakter, het wezen, de erfelijke kwaliteiten van een ander beoordelen aan de hand van diens uiterlijk. Lombroso heeft er een heel systeem voor ontworpen. Dit is natuurlijk dikwijls, maar niet altijd juist. Als ik kijk naar het type van een mens om hem als zodanig te definiëren, dan kom ik meestal tot een verkeerde conclusie. Maar als ik nu die toestand van gevoeligheid heb, zelfs als ik normaal enigszins gevoelig ben voor geestelijke en paranormale waarden, dan kan ik naar een mens kijken en hem in zijn geheel aanvaarden zoals hij is zonder oordeel en dan in de beschouwing plotseling bepaalde disharmonieën zien. Dit zijn vaak heel onopvallende dingen. Het is misschien een rimpel, die buiten het normale loopt, een traanzak die op een bepaalde manier wat scheef hangt. Het kan zijn dat de kleur van het gezicht een wat eigenaardig verloop vertoont. U ziet het normaal niet eens. Nu springt het naar voren.

Deze dingen geven dan weer een associatie. Men noemt het wel micro-fysiognomie. Dat wil niets anders zeggen, dan letten op de kleine, bijna niet kenbare tekens van het gelaat. Op grond hiervan kunt u niet alleen t.a.v. ziekte een diagnose stellen, maar u kunt ook zien welke grote mentale en emotionele problemen er voor een mens op een gegeven ogenblik bestaan. Heeft u geleerd op deze manier die reacties waar te nemen, dan zult u veel gemakkelijker en zuiverder datgene kunnen doen wat goed en harmonisch is in relatie tot die persoon. Dit is maar een van de vele voorbeelden.

Als wij een andere methode willen benaderen (ik ga nu naar een heel andere manier van bewustzijnsverplaatsing), dan kunnen we b.v. gaan kaartleggen.

Kaartleggen is een systeem. Onthoudt u één ding: ga nooit kaartleggen voordat u het systeem beheerst. Zolang u nog in een boekje moet na-

slaan wat een bepaalde combinatie van kaarten mogelijk zou kunnen betekenen, kunt u geen kaartleggen. Maar indien u in staat bent de kaarten neer te leggen - onverschillig in welk patroon - en onbewust te associëren, dan heeft u iets belangrijks bereikt. De actie van het kaartleggen is namelijk een wilsconcentratie op de andere persoonlijkheid en op bepaalde aspecten daarvan. Het betekent het openstellen van het eigen "ik". Omdat u visueel de kaarten voor u heeft, kunt u uw associaties gaan verbinden met zaken die daarmee eigenlijk geen verband hebben. Dan kunt u bij de een zeggen: Hier ligt schoppen twee en daar ligt harten zes - u krijgt van familieleden een onaangename tijding. Terwijl u voor een ander zegt: U geeft hier een verkeerde voorstelling van zaken en daardoor gaat u iets zeggen waar u last van krijgt. Dit ligt dus geheel aan de persoonlijkheid. De duiding is niet gebonden aan vaste regels. Het systeem is het concentratiemiddel waardoor het werkt.

Als we dit doen, dan hebben we in feite onze bewustzijnsstoestand veranderd. We zijn namelijk overgestapt van het spelletje kaartleggen (een spelletje waar veel mensen vroeger rijk van zijn geworden; het is een soort geestelijk baccarat waarbij zij altijd de bank hielden), naar een concentratiemethode.

Diezelfde methode kunt u gebruiken met een kristallen bol of een schaal met water met een wolkje inkt erin. Dan moet u wel een koperen, een zilveren of 'n wit porseleinen schaal gebruiken. Als u inkt gebruikt, dan bij voorkeur zwarte inkt. Wat gebeurt er nu eigenlijk?

Wij gaan kijken naar iets; we verwachten dus iets te zien. Als we verwachten iets te zien, dan wekken we innerlijk voor ons eigen "ik" voorstellingen die we gaan projecteren op b.v. de verspreiding van de draden inkt door het water of de weerkaatsingen die we zien in het water in de schaal of de lichtglans die we menen te zien - met flauwe weerkaatsingen - in een kristal. Dit is dus ook een concentratiemethode.

Nu iets zonderlings: als u zover komt dat u in het water een concrete voorstelling ziet (dus niet een vage aanduiding of een aantal ideeën die u uitspreekt, maar werkelijk een soort televisiebeeld een ogenblik daarin beleeft) en een ander kijkt mee, dan kunt u door uw hand op de ander te leggen (bij voorkeur op diens schouder of in de buurt van de nekaanzet omdat u daar de gemakkelijkste overdracht krijgt of desnoods alleen maar de hand vast te houden) de voorstelling, die op dat moment in uw aura een beheersende impuls is geworden overdragen aan de ander. De ander ziet de voorstelling die u ziet in het kristal, in het wateroppervlak, in de inktwolken in het water. Zo ver gaat dat. Denkt u niet, dat u het de eerste keer al kunt bereiken. Deze dingen vergen oefening.

Ik meen, dat u met deze verschillende methoden om uw bewustzijn wat te veranderen toch de kans heeft om uzelf wat beter te gaan beschouwen.

Iemand, die wil werken met paranormale krachten, kan alles zelf doen, indien hij maar in staat is ook zichzelf te zien zoals hij is. Op het ogenblik, dat je bepaalde aspecten van je persoonlijkheid gaat vergeten, word je geconfronteerd met onverklaarbare impulsen die je in visioenen weglaat, die je in boodschappen probeert om te buigen tot iets anders; en dan is het gevaar van misleiding natuurlijk veel groter. Probeer dus uzelf wat beter te kennen. U kunt uzelf meestal niet gemakkelijk veranderen. Wel kunt u bepaalde aspecten van uw persoonlijkheid nadrukkelijker beleven dan andere. Dan is dit de raad, die ik onmiddellijk hieraan moet verbinden:

Als u namelijk uitgaat van de goede aspecten van uw persoonlijkheid zonder te ontkennen wat uw fouten en onvolmaaktheden zijn - en zeker deze niet af te schuiven op anderen als zijnde hun schuld - dan zult u in uw onderbewustzijn uw gehele wezen actief laten zijn. Dit betekent, dat alle uit het onderbewustzijn komende associaties waarop elk visioen, elke beleving, elke projectie van kracht mede gebaseerd is evenwichtig moeten zijn. U zult bepaalde aspecten niet over het hoofd zien, bepaalde symbolen niet

verdringen, wegpraten of een andere betekenis geven. U zult in uw associaties de gehele toestand voortdurend zien oprijzen. En juist omdat die met uw persoonlijkheid weinig of niets te maken heeft, zult u die ook gemakkelijker kunnen uiten of de krachten die optreden gemakkelijker kunnen richten.

Dan heb ik hiermee de les van vandaag gegeven. Het klinkt misschien eenvoudig, maar voordat u het allemaal heeft geprobeerd, bent u alweer een maandje verder.

Ik heb voor u nog een paar eenvoudige opdrachten, die samenhangen met de pogingen het bewustzijn te verplaatsen.

Eerste proef.

Training van de fantasie: het associatievermogen.

Bekijk een plaatje. Bij voorkeur een getekend plaatje, dus iets wat geen werkelijkheidssituatie is. Probeer, terwijl u ernaar kijkt u voor te stellen dat u binnentreedt in dit plaatje als in een werkelijkheid. Indien u het zover brengt dat u meermalen het gevoel heeft die werkelijkheid te betreden, dan kunt u er zeker van zijn dat uw totaal associatief vermogen behoorlijk is ontwikkeld, dat u over voldoende zelfsuggestie beschikt (dat is ook een belangrijk punt) om de stoffelijke waarden en bewustzijnswaarden terzijde te zetten, indien dit noodzakelijk is.

Onthoudt u verder: wanneer u binnentreedt in zo'n plaatje, dan is het zeer belangrijk om zodra u alles ziet te kijken wat daar nog meer is dan op het plaatje zelf zichtbaar was. Als u bij wijze van spreken binnentapt in een landschap, dan kijkt u wat er links en rechts is achter de zijanten van het plaatje. Hierdoor realiseert u zich dat u in een andere wereld bent, dat daar andere relaties bestaan. Daarna moet u onmiddellijk tegen uzelf zeggen: Nu heb ik dat gezien, nu ga ik weer gewoon kijken, want het is maar een plaatje. Op het ogenblik, dat u dit besef weer laat spelen, keert u terug naar de werkelijkheid, maar de associaties die u heeft gehad blijven bestaan.

Het is overigens niet gevaarlijk. Zoudt u soms een beetje te veel wegdromen, omdat het zo'n leuk plaatje is, de eerste klap die u krijgt als u buiten bent, laat u weer met een schok wakker schrikken. Dus gevaar zoals u bij een astrale uittreding in moeilijkheden kunt komen, bestaat bij deze procedure gegarandeerd niet.

Tweede proef.

Terwijl u in bed ligt en op het punt staat te gaan slapen, loopt u in gedachten even naar buiten; dus de gang door de trap af, de voordeur uit en u gaat kijken of u iets of iemand op straat ziet. Daarna maakt u rechtsomkeert, u gaat tot aan de deur van uw slaapkamer en zeg dan: Ik leg in bed. Het laatste stukje moet u niet bewust doorlopen. Het is namelijk een kleine uittreding. Als u zichzelf zoudt zien, zou dat misschien een schok kunnen zijn. Dus niet doen. Gewoon zeggen: Ik lig in bed en ik slaap. Dan bent u in bed en dan schrikt u wakker.

Deze oefening moet u een paar malen herhalen. Het geeft u de mogelijkheid het uittreden te oefenen. En als u daarmee inderdaad heel veel resultaten heeft gehad, dan kunt u ook nog proberen u voor te stellen een vogel te zijn (een duif of een meeuw) en gaat u nog even de stad van boven bekijken.

Probeer dergelijke belevingen altijd te beperken, dus nooit te lang te maken. Gevaar is hier praktisch niet bij aanwezig. Het wachtwoord is: ik lig in bed en slaap. Op het ogenblik, dat u zich dit realiseert, heeft u name-

lijk elke binding met de buitenwereld verbroken en bent u weer in direct contact met uw lichaam.

Derde proef.

We gaan bij voorkeur niet in een al te licht vertrek het proefje herhalen met de handen.

U legt de handen met de palmen en de vingers tegen elkaar, zo ongeveer als een vroom biddende wel eens wordt voorgesteld. Dan gaan de handpalmen van elkaar, terwijl u de vingertoppen tegen elkaar aan houdt totdat de vingertoppen in een rechte lijn tegenover elkaar staan.

Nu trekt u ze iets van elkaar en u probeert daartussen een kracht te voelen. Indien u meent die kracht te voelen - en niet eerder - gaat u met geloken ogen (tussen de oogharen door) kijken wat zich daar tussen de vingers kan bevinden. Als u daar een lichtend lijntje ziet, dan is dat voor de eerste keer meer dan voldoende.

Probeer echter de volgende malen te kijken of daar één of meer kleuren tussen de vingers zijn. Indien u in staat bent om daar tenminste drie verschillende kleuren te zien, dan weet u wat de optimale werking is van uw eigen uitstraling; dus waarvoor uw kracht het best geschikt is. Is daarbij een levendig geel, dan heeft u veel energie en kunt u die overdragen.

Is de kleur voornamelijk blauw, dan kunt u wel een ander rust brengen. U kunt ook zenuwen en geestelijke problemen gemakkelijker benaderen door uw uitstraling.

Ziet u fel rood, fel groen of fel wit bij deze kleuren, dan betekent het dat u over kwaliteiten beschikt die u niet volledig beheerst. Dat impliceert dat u dus voorzichtig moet zijn bij paranormale genezing en bij uitredingen, omdat u in contact kunt komen met delen van uw wezen, die u nog niet kunt beheersen. Dit zijn de felle lichtende kleuren. Als u tussen de oogleden doorkijkt, dan is het alsof een buisje van een brandende neon-reclame zich tussen de vingers bevindt. Wat daaromheen zit is dan meestal iets vager en als een soort aura daar langs getrokken.

Deze laatste proef moogt u wat mij betreft elke dag één- of tweemaal herhalen mits u - als u kracht voelt - uw periode van kijken beperkt tot maximaal $1\frac{1}{2}$ minuut. Als u dat namelijk langer doet, dan wordt u door uw eigen energie gebiologeerd en ontstaat er een toestand van verminderd reactievermogen die enige tijd kan aanhouden. Daar u aan de waarneming van anderhalve minuut genoeg heeft, heeft het geen zin om uw redelijke vermogens en reactievermogen te beperken voor een tijd alleen om de waarneming nog wat beter te kunnen doen.

Dit zijn dan de drie opgaven. Als u ermee bezig bent, zult u zich wel afvragen of u nu gek bent of niet. U zult ontdekken dat de een het wel kan en de ander niet. Dat komt ook elke keer voor.

Alles wat als proef wordt gegeven is op den duur/iedereen te volbrengen. Maar niet iedereen heeft een gelijke primaire geschiktheid./door Als u dus ontdekt dat bepaalde dingen bij u erg goed gaan en anderen niet, werk eerst met de zaken die voor u belangrijk zijn. Houd de andere proeven ernaast als een soort neven oefening, zoiets als een schaatser die gaat wielrennen om in training te blijven. Op die manier kunt u dan de andere proeven toch regelmatig herhalen. Het is een goede training.

Over de resultaten van het huiswerk van de vorige keer wil ik hier maar niet verder spreken. Ik heb er nogal wat van af gelezen. Er zijn enkele resultaten die voor mij wel gunstig zijn. Een van de belangrijkste was wel dat iemand zei: "Het is helemaal niet belangrijk hoe ik afscherm, omdat mijn besef van licht in wezen de enige veiligheid is die ik kan kennen." Degene die tot deze reactie kwam, mijn compliment. Voor de rest, ook voor

net huiswerk dat ik u deze keer heb opgegeven behoeft u geen verantwoording af te leggen. Wij zullen echter proberen - en dat is misschien belangrijk voor u - om degenen die resultaten gaan boeken te volgen en zo te zien wat de gemiddelde ontwikkeling is die deze cursus voor de paranormale doe-het-zelvers voortbrengt.

- 3 -

DOE HET ZELF.

Als u begint met iets zelf te doen, dan moet u altijd heel voorzichtig beginnen. Iemand, die ineens een heel meublement wil gaan maken omdat hij toevallig heeft besloten om dat zelf te doen, zit de eerste paar jaren alleen maar in de ellende. Hetzelfde geldt voor het geestelijke doe-het-zelf. Als je met die dingen begint, dan moet je wel weten dat je begint met de kleine dingen. Alles heeft vaardigheid nodig, alles heeft opbouw nodig.

Een mens, die wil gaan genezen, kan het best beginnen met een hoofdpijn weg te nemen. Hij moet zich niet aan kiespijn wagen; daar kun je toch niet tegen op boksen; bovendien zou je de tandarts weer van zijn overbelasting afhelpen. Je moet dus werkelijk proberen de eenvoudige dingen eerst te doen. En pas als je het gevoel hebt dat je meer kunt doen, ga je het proberen.

In de eerste plaats. Onthoud: Iemand, die bezig is een geestelijke opbouw voor zichzelf mogelijk te maken, is steeds - als hij iets nieuws benadert - weer aan het proberen. Het is een experiment, het is geen zekerheid.

Als je zegt: Nu ga ik uittreden, dan kun je dat best gelukken. Maar om dan onmiddellijk te zeggen: Ik ga naar een lichtende wereld uittreden, is een beetje brutaal, want je weet nooit waar je terecht komt. Misschien wel in een buurt met rode lichtjes, maar die behoort toch niet tot de lichtende sferen. U moet dus absoluut eerst beginnen met de eenvoudige dingen.

In de tweede plaats moet u, als u iets zelf doet, goud onthouden: U bent zelf het instrument. Voor gewoon handwerk kunt u overal de instrumenten kopen en ook heel veel elektrische apparaten die het werk gemakkelijker maken. Maar als u werkt met het paranormale, dan bent u zelf het enige instrument waarmee u kunt werken. Dat houdt in dat u eerst uzelf in een goede conditie moet brengen. Iemand, die moe is, zal over het algemeen wel gemakkelijk kunnen uittreden. Zijn lichaam heeft er helemaal geen bezwaar tegen dat de geest een tijdje weggaat, dan heeft het tenminste de kans om beter recupereren (kracht op te nemen). Maar als diezelfde mens iemand wil gaan genezen, dan wordt het een beetje lastiger. Want dan is er al een tekort aan energie, er is een tekort aan concentratievermogen en nu zou hij nog kracht van buiten moeten opnemen en die nog moeten afgeven. Meestal lukt dat niet goed. Houd dus rekening met de conditie waarin u zich bevindt.

Als u het zelf wilt doen, best. Maar onthoud dan: de conditie waarin u op dat moment verkeert, maakt uit welke mogelijkheden u heeft. Het is niet mogelijk stoffelijke belemmeringen zonder meer uit te schakelen, tenzij u zover bent gevorderd dat u een grote ingewijde bent en dan heeft u deze

lessen absoluut niet nodig. Maar zolang u nog deze lessen nodig heeft en deze proeven moet gebruiken om uzelf te bewijzen dat u meer kunt dan u dacht, zult u rekening moeten houden met uw lichamelijke toestand, met uw stemming.

Als je agressief bent, dan kun je in die agressieve bui misschien wel enorme gedachtenkracht uitstralen, je kunt iemand heel goed genezen, maar in diezelfde situatie kun je niet uittreden zonder in grote gevaren te komen in de astrale sfeer of mogelijkkerwijze zelfs in een duistere sfeer terecht te komen.

Je kunt in die toestand niet werkelijk de toekomst zien, omdat je agressie het je onmogelijk maakt om alles te aanvaarden zoals het zich toont, maar het voortdurend probeert te dwingen in een bepaalde richting.

Het is duidelijk, dat iemand die op het terrein van doe-het-zelf wil werken dus wel aan bepaalde beperkingen vastzit. Mag ik ze kort voor u opsommen?

1. Alle werk waarvoor u grote concentratie moet opbrengen, vergt een mate van uitgerust zijn, ook mentaal en niet alleen lichamenlijk. Alleen dan kunt u werkelijk tot een optimale poging komen en zult u dus ook gemakkelijker resultaten boeken.
2. Elk werk waarbij de krachten van het eigen lichaam, het eigen fluïde een rol spelen, kan alleen dan goed geschieden, indien u in staat bent om zelf redelijk ontspannen te zijn en uw lichaam niet oververmoeid of ziek is.
3. Wanneer u probeert proeven te doen die een ander betreffen, dan zult u zelden een volledige zekerheid hebben, tenzij u een dergelijke proef reeds vele malen voordien heeft gedaan. Daarom zult u nooit voor een ander een zekerheid stellen al moogt u een suggestie van b.v. een zeer waarschijnlijke genezing of een bereiking van geestelijke contacten wel geven om een sfeer te scheppen die voor u gunstig is.

Sfeer is een woord dat hierbij ook een grote rol speelt.

Sfeer is eigenlijk niets anders dan wat men de "ambiance" noemt, de omgeving, de waarde van die omgeving, de krachten die daarin zijn, de stemming van de mensen, ja, zelfs de stemming waarin de wereld verkeerd.

Een sfeer waarin u kunt werken, is een sfeer waarmee u harmonisch bent. Op het ogenblik, dat u onrustig bent in een bepaalde omgeving, zult u zelfs de hoogste geestelijke manifestatie daarin niet kunnen waarnemen; u zult daarin zelfs geen contact kunnen krijgen met krachten die zich speciaal op u richten; u zult niet in staat zijn om gerichte krachten uit te stralen hoe sterk u normaal ook bent.

Werk met paranormale krachten altijd in een omgeving waarin u zich voldoende thuis voelt en waarin een sfeer hangt die voor u aanvaardbaar is. Alleen degenen die zeer geroutineerd zijn, kunnen ondanks een sfeer, die hun niet geheel ligt toch redelijke resultaten bereiken. U als beginnende kunt dat zeker niet. Waag u er niet aan.

Onthoud verder dat elke mislukking die u ondergaat juist als u begint een tegenslag is, die ook mentaal en emotioneel verwerkt moet worden. Het wil niet. Je hebt het gevoel dat je het niet kunt. En naarmate je meer mislukkingen riskeert - juist op belangrijke punten - zul je ook een groter gevoel van machteloosheid krijgen. Dit betekent, dat je voor jezelf het gebruik van je kwaliteiten en krachten steeds minder waarschijnlijk maakt.

Als u houdt van mystiek en al wat daarbij behoort, dan heb ik voor u ook nog een paar korte raadgevingen.

Mystiek is niets anders dan de verklaring, die we geven voor het onbekende. Deze verklaring is een aanduiding van dit onbekende zonder tevens een volledige omschrijving daarvan te kunnen inhouden.

Mystiek is het beleven van de hogere toestanden die we niet kunnen weergeven.

Mystiek is het hanteren van krachten waarvan we het wezen en de kwaliteiten niet kunnen overzien. Daarom kunnen wij in mystieke belevingen en werkelijkheden nooit komen tot een omschrijving, die stoffelijk aanvaardbaar is. Omgekeerd kunnen we geen enkele omschrijving, voorschrift of reglement geven waardoor mystieke beleving zonder meer mogelijk wordt.

Mystiek hangt nu eenmaal samen met het ongekende, het onbegrepen. Alle termen die we later daarvoor vinden zijn in feite slechts gelijkenissen waarmee wij proberen de beleving voor onszelf te kunnen herhalen.

Wie een mystieke beleving doormaakt, kan niet zeggen dat ze onder gelijke omstandigheden weer zal optreden. Daarvoor zijn er teveel onbekende factoren, die je niet kunt overzien als mens. Wel weet je, dat bepaalde grondbegrippen bij elke mystieke beleving een rol spelen. Ga van die begrippen uit. Probeer zoveel mogelijk te vermijden dat je mystieke en geestelijke belevingen bindt aan te rigide rituelen. Hoe meer je werkt met een ritueel, hoe meer je van elk detail afhankelijk bent.

De afhankelijkheid van stoffelijke perfectie betekent gelijktijdig het onvermogen om geestelijk goed te functioneren, indien die perfectie niet bereikbaar is. Maar het werkelijke "ik" heeft een geestelijk wezen dat de totale wereld kan bereiken, ook de hoogste werelden van licht. Als die niet beleefbaar zijn, mentaal niet omschrijfbaar zijn, doet dat niet ter zake. Wij kunnen altijd in contact treden met het Goddelijke, met de Geest. Wij kunnen altijd krachten ontvangen en krachten uitstralen. Wij zullen echter dit alleen kunnen doen op het ogenblik, dat wij zelf voelen dat dit bereikbaar is. Wij moeten de grens, die bestaat tussen ons en de werkelijkheid op een gegeven ogenblik kunnen slechten. En dat kan alleen op gevoelsbasis, niet op verstandelijke basis. Ga dus altijd uit van het standpunt: ik werk zoals ik voel dat het op een bepaald moment juist is.

Voor degenen die zich met mystiek en mystieke ontwikkelingen bezig houden nog dit punt:

Stoffelijke procedures kunnen voor het "ik" belangrijk zijn zonder dat ze mystiek of geestelijk belangrijk zijn. Die procedures zijn misschien voor u hanteerbaar en goed zonder dat ze voor een ander ooit belangrijk kunnen zijn.

Degene die geestelijk streeft, zal moeten uitgaan van hetgeen hij als geestelijk juist erkent, niet van datgene wat anderen zeggen dat goed is.

Onthoud, dat de gehele natuur en de gehele wereld doordeesemd zijn van dezelfde krachten die in u bestaan en dat het hoogste licht dat in u bestaat daardoor ook wordt weerkaatst in al het zijnde, onverschillig in welke sfeer of wereld het bestaat. U bent dus deel van alle dingen en u kunt in alle dingen inderdaad beleven en werken. Maar op het ogenblik, dat u niet beseft deel te zijn van het geheel, op het ogenblik dat u bepaalde beperkingen aanbrengt, op het ogenblik ook dat u voor uzelf een grens stelt, sluit u zich af van het geheel.

Het stellen van grenzen is voor de mens noodzakelijk. Het is echter geen noodzaak, omdat hij alleen zo tot een hoger bewustzijn komt, maar wel omdat hij alleen zo de voor hem juiste sfeer, de juiste harmonie, de juiste beleving kan scheppen waaruit het hogere bewust voor hem bereikbaar wordt. En eerst in de bereiking van het hoger bewustzijn kunnen dan later dergelijke grenzen worden geslecht.

Dan nog iets voor degenen die als doe-het-zelvers ijverig leren. Ik kan begrijpen, dat iemand die zelf aan geestelijke ontwikkeling wil doen zich voortdurend bezighoudt met literatuur van allerlei aard. Dat is helemaal niet erg, want elke expert zegt wel iets waar je wat

aan hebt. Maar onthoud wel dit: Geen enkele expert zegt altijd dingen waar je altijd wat aan hebt, ook wij niet. Probeer daarom uit het geheel datgene te puren wat voor u belangrijk is. Als iemand u een complete cursus geestelijke bewustwording geeft en er zitten vijf regels in die voor u van belang zijn, werk met die vijf regels en laat de rest maar even rusten. Het is voor ons niet zo belangrijk dat wij precies alles weten, maar wel dat we het beleven. Uit de beleving komt als vanzelf een weten en uit het weten kan een beheersing ontstaan.

Lees alles wat u interesseert; sluit niets uit. Maar als u het heeft opgenomen, besef dat alleen datgene waarop uw innerlijk wezen "ja" heeft gezegd belangrijk voor u kan zijn. Probeer daaruit dan maar weer een geheel te maken waarmee u verder kunt gaan.

Dan heb ik nog iets voor profeten in spe.

Onthoud één ding goed: Driekwart van een profetie bestaat uit het zodanig uitdrukken van hetgeen je meent te moeten zeggen dat iedereen denkt dat je het zeker weet, ofschoon je er zelf nog niet zeker van bent. Daarom zijn de meeste profetieën als zodanig dus niet volledig waardevol, maar ze hebben altijd weer elementen die te maken hebben met degenen die luisteren naar de profetie.

Als u echter de toekomst wilt zien en kennen, dan kunt u dat nooit volledig doen. U zult altijd maar fragmenten zien. U zult altijd fragmenten beleven, u zult nooit totale samenhangen kennen, maar alleen bepaalde aspecten daarvan. In de erkenning van die aspecten (van de kleine delen) bestaat voor u de mogelijkheid een redelijk beeld op te bouwen van een toekomstige ontwikkeling, indien u rekening houdt met de personen en met de wereld waarin alles zich ontwikkelt. Wij kunnen delen van een mozaïek of van een legpuzzel wel op hun plaats leggen, ook al zijn niet alle omringende stukjes aanwezig. Maar het betekent ook dat we een fout kunnen maken.

Profeten kunnen veel zeggen omtrent de toestand, de toekomst, de persoonlijke ontwikkelingen of misschien de algemene problematiek. In alle gevallen kunnen zij slechts a. datgene weergeven wat met henzelf harmonisch is en b. alleen zo fragmentarisch dat de samenhang waarin het geheel wordt geplaatst niet een vast verloop betekent, maar eerder wordt een voorlopig invoegen van geconstateerde mogelijkheden in een mentaal beeld, dat gebaseerd is op de feiten zoals een mens die meent te kennen. Dit is voor u niet alleen belangrijk, wanneer u probeert in de toekomst te zien en uw toekomstbeeld te concretiseren voor anderen. Het is evenzeer belangrijk, wanneer u te maken krijgt met anderen, die u een toekomstbeeld of een voorspelling geven, een boodschap uit de geest of een aankondiging van toekomstige gebeurtenissen.

In alle gevallen is de samenhang iets wat moet worden bepaald (vergeet u dat niet!) aan de hand van wat de verkondiger (de profeet) zegt. Hij heeft zijn eigen concept van de wereld en van de ontwikkelingen daarin. De delen, die hij noemt, zijn juist. De samenhang daarvan is niet werkelijk zo bepaald.

Als u gaat letten op bepaalde kentekenen in profetieën, dan zult u zien dat ze heel vaak wel uitkomen, maar niet in de samenhang waarin ze werden geprojecteerd. Door het ervaren van de profetie wordt ze bruikbaar. Want als we enkele malen dezelfde afwijking van de werkelijkheid in profetieën hebben gezien, dan leren we hoe de beelden, die als werkelijkheid in het geheel altijd weer verschoven zijn, geïnterpreteerd moeten worden vanuit ons standpunt. Daarmee hebben we voor onszelf dan een begrip geschapen van toekomstige mogelijkheden, verplichtingen of dreigementen dat hanteerbaar is ook al verschilt het van hetgeen anderen zeggen.

Hiermee hebben we de profetie gehad, we hebben wat over de mystiek gezegd en we hebben in het algemeen nog iets gezegd over doe-het-zelf.

Ik hoop, dat u deze regels niet gewoon beschouwt als een kleine herhalingsoefening. Er zitten werkelijk enkele nieuwe elementen in en ze bevatten zekere elementen, die erg belangrijk zijn als u persoonlijk werkt met toekomst, met sferen, met paranormale krachten. Juist het besef van hetgeen je doet en de beperkingen en gevaren ervan maken het je mogelijk om er juist mee te werken.

Ik hoop, dat ik hiermee iets heb bijgedragen tot deze cursus.

--:-

G E L U K.

Voor de meeste mensen is geluk een meevallertje. Wanneer heb je een meevallertje? Op het ogenblik, dat je zodanig in harmonie bent met je omgeving dat je daardoor al datgene wat geschiedt als bijzonder prettig en aanvaardbaar ervaart. Dat wil zeggen, dat wat vandaag geluk is, morgen ongeluk kan zijn. De manier waarop je zelf staat tegenover de dingen is bepalend.

Elke mens zoekt naar geluk, maar slechts weinig mensen beseffen wat geluk in wezen is. Geluk kan nimmer worden geconcretiseerd in feiten of omstandigheden. Het kan slechts worden geconcretiseerd aan de hand van de relatie tussen het "ik" en de wereld.

Het werkelijke geluk is in feite de absolute vrede, gepaard gaande met de absolute eenheid met het Al waardoor het geheel van alle mogelijkheden en belevingen zonder verstoring van de innerlijke vrede voor het "ik" beleefbaar wordt. Dit is het geluk dat ligt in Nirwana en daarboven. Voor de doorsnee-mens is dit niet bereikbaar.

Droom niet van het grote geluk dat onbereikbaar is. Droom voortdurend van die kleine harmonieën met de wereld rond je waardoor je in die wereld een prettiger weerkaatsing van je persoonlijkheid ervaart en de feiten zich ook meer naar je eigen hand zetten.

Onthoudt u maar één ding: zoals dieren beseffen dat een mens hen vreest of niet, zo zullen de dingen ook wel degelijk aanvoelen of weerkaatsen wanneer een mens ze prettig of niet prettig vindt. Datgene wat u geprikkeld benadert, weerkaatst de geprikkeldheid en schept zo tussen u en het voorwerp een onzekerheid, zelfs als in het voorwerp zelf geen denkvermogen aanwezig is. Dan kunt u zeggen dat u pech heeft, dat het een ongeluk is, dat alles tegenloopt op zo'n dag. In feite is het echter uw eigen mentaliteit, uw eigen instelling waardoor uw relatie met voorwerpen werd veranderd.

Zoekt u naar geluk, zoek dan naar harmonie met al het zijnde. En als u niet in staat bent om met al het zijnde gelijktijdig harmonisch te zijn, zoek dan een enkel aspect uit dat voor u belangrijk is. Probeer daarmee harmonie te bereiken, dan zult u als vanzelf een mate van geluk ervaren.

:--:-:

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN
mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagz. O.D.V.”
te 's-Gravenhage

M A A N D B L A D.
(10 nrs. per jaar)

I N H O U D.

FEBRUARI 1976.

21e jaargang.
Nummer 5.

ACHTERGRONDEN VAN DE WERKELIJKHEID

Verwachtingen

CI blz. 59

Wie

CI " 68

DOE HET ZELF

Gezichten

CII " 57

Amuletten

CII 66

Robijn

CII " 72

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

ACHTERGRONDEN VAN DE WERKELIJKHEID

VIJFDE LES.

VERWACHTINGEN.

Als wij proberen de wereld te overzien in de toestand waarin wij haar aanschouwen en kennen wanneer we op aarde zijn, dan krijgen wij altijd weer het gevoel: wat moeten wij van de toekomst verwachten? Het ziet er altijd erg donker uit.

Nu moet u niet denken dat dat iets bijzonders is. Het is altijd zo geweest. De mens ziet namelijk het negatieve in zijn eigen tijd en probeert zich voor te stellen dat het niet zou bestaan. Dat kan hij niet, dus neemt hij aan dat het in de toekomst erger zal worden. Het is een soort groeiende economie, maar dan op het gebied van het onaanvaardbare.

Wij hebben echter ook te maken met grote geestelijke invloeden. U weet het allemaal, de Witte Broederschap is voortdurend met deze wereld bezig. Ze houdt zich bezig met wat er overall gebeurt. Er zijn ook andere geestelijke krachten, die dichterbij de wereld komen. Zij proberen ook wat te doen. Er zijn stoffelijke invloeden. En door al deze invloeden ziet de toekomst er vaak heel anders uit dan een mens zich voorstelt.

Er zijn op dit ogenblik al enkele typen van een nieuw ras op deze wereld: mensen. Maar mensen die anders zijn. Je kunt ze niet definiëren. Een paar professoren proberen dit te doen, maar ook zij weten niet wat ze er mee aan moeten. Het zijn geen mensen, die je als paranormaal begaafden kunt aanspreken, ofschoon ze wel alle kenmerken tonen van zekere paranormale begaafdheden. Je kunt niet zeggen, dat ze andere mensen zijn. Het wonderlijke is, dat ze beschikken over een soort fluïde, een energie en daarmee gebeuren de vreemdste dingen, vooral met het gevoelsleven van hun medemensen.

Als je verwachting voor de toekomst menselijk moet bezien, zeg je: Er zal wel weer een ander werelddeel de suprematie krijgen. En dan kun je kiezen tussen de rare Chinezen of de zwarte negers en voor de rest niets. Maar als we nu kijken naar de invloeden zoals ze nu optreden en wij kijken gelijktijdig naar de aanlooptijd van het Aquariustijdperk en de werkzaamheden van de Witte Broederschap in de laatste tijd, dan krijgen we toch wel het gevoel dat we de zaak een beetje anders moeten bekijken. Wat is belangrijk?

Toen wij de vorige maal bezig waren over mystiek, hebben we het al gezegd: In de mens is een gevoelswereld, die veel verder uitgrijpt dan het denken. Maar is die gevoelswereld nu inderdaad zo vreemd aan de rede? Bij een normaal mens is dat inderdaad het geval. Aan de andere kant reageert de gevoelswereld toch op feiten, toestanden, situaties en wat meer is: die gevoelswereld reageert accurater en sneller dan het redelijk denken dat doet. Zou er misschien een tweede soort denken zijn, die niet zonder meer onderbewustzijn genoemd kan worden, maar die in de gevoelswereld zetelt? Dit is een vraag, die je je als mens moet stellen, meen ik.

Wat wij op dit ogenblik zien van de ontwikkelingen in de toekomst, doet ons veronderstellen dat dit inderdaad het geval moet zijn. Want wij krijgen te maken met mensentypen waarvan de gevoelswereld steeds meer in het redelijke doordringt: mystici. Maar geen mystici die buiten de menselijke werkelijkheid treden. Neen, mystici die in de menselijke werkelijkheid doordringen; die haar totaal anders gaan zien en beleven.

Ik ben zo vrij geweest om voor u na te gaan wat er eigenlijk aan de hand is en wat men  n bij de Witte Broederschap  n bij andere instanties aan onze kant denkt. Het volgende citeer ik zo goed mogelijk.

"De mens van heden is sterk tegen zichzelf verdeeld. Het is zijn onvermogen om te leven en te reageren als een eenheid, waardoor hij de problemen in zijn wereld veroorzaakt. Op het ogenblik echter dat hij zijn volledige eenheid kan bereiken, zal hij in staat zijn om zijn gehele wereld op een nieuwe wijze te benaderen evenals zijn medemensen en daarnaast vele van de geestelijke wereld en kosmische invloeden, die in zijn wereld een grote rol spelen."

Ik dacht: dat is mooi, maar wat willen ze ermee? Ik ben dus daarop doorgegaan en na een uitwisseling van beelden en gedachten kreeg ik van de Witte Broederschap het volgende:

"In de totale spanning, die is opgebouwd in deze periode, een spanning die zowel de sociale, de economische als de religieuze structuur van de mens aantast, zal de mens moeten zoeken naar een nieuwe weg. Om die nieuwe weg te kunnen volgen, zal hij een bron van energie moeten vinden. Deze is niet te vinden in drugs. Ze kan alleen worden gevonden via bepaalde methoden van persoonlijkheidsontwikkeling. Die persoonlijkheidsontwikkeling impliceert een toenemen van de eigen energie - geestelijk zowel als ten dele stoffelijk - in zo'n menselijke persoonlijkheid. Indien iemand meer van die energie krijgt, zal hij daardoor niet alleen een gevoeligheid hebben voor een groter deel van zijn omgeving, maar hij zal bovendien in staat zijn om kleinere invloeden te registreren dan hem voordien mogelijk was.

Wij nemen aan, dat een dergelijke mens zich aan het ontwikkelen is en dat hij - zeker voordat de Aquariuscyclus ten einde is - op aarde in meer dan voldoende aantallen aanwezig zal zijn.

Wij nemen ook aan, dat deze mens de grens tussen onze wereld (de sferen) en de menswereld zal kunnen doorbreken en zo zijn besef zal kunnen uitbreiden tot de geestelijke werelden waarin wij nieuwe mogelijkheden zien voor ontwikkeling en bewustwording van de gehele mensheid."

Weer erg mooi, maar laat mij nu eens zien, of ik nog andere autoriteiten te pakken kan krijgen. Want de Witte Broederschap heeft altijd wel mooie plannen, maar ze geeft zelf toe dat ze die niet altijd kan verwezenlijken; ze is afhankelijk van de heersende omstandigheden. Ik ben daarom gaan kijken bij een groep van hoge ingewijden of entiteiten van de hoogste sferen als u dat liever heeft. In deze groep heb ik hetzelfde probleem gesteld: Wat is er aan de hand met de wereld? Toen kreeg ik dit te horen:

"Er is een cyclus van incarnaties die bijna afgesloten is. Er zijn dus zielen, die met zoveel bewustzijn naar de wereld kunnen terugkeren dat zij in staat zijn een groot gedeelte van hun geestelijke waarden in een stoffelijk bewustzijn over te brengen en daarin zodanig vast te leggen dat door geen enkel gebeuren - noch geboorte, noch andere schokken - dit bewustzijn van de totaliteit van het "ik" verbroken kan worden."

Wat gaat dit voor de wereld betekenen?

"In het begin gebeurt er heel weinig. Maar iemand, die de totaliteit beseft, zal die ook veel gemakkelijker aanvaarden en liefhebben. Want het begrip voor alles wat er zich afspeelt, betekent ook dat men veel dingen, die de mensen zien als doodernstig, ziet als kinderspel."

Zoals oorlog?

"Oorlog is gewoon een dodelijke manier van krijgertje spelen voor heel veel mensen."

En zoals wat meer?

"Als kerkje spelen, politiekje spelen. Die dingen zijn niet echt. Als je dat gaat begrijpen, laat je je ook niet meer pakken door die dingen, maar wijs je ook gelijktijdig alle implicaties daarvan af. Dat betekent, dat er steeds meer mensen op de wereld zullen zijn, die in staat zijn om alle overdreven stellingen te ontmaskeren. En dit betekent weer, dat steeds meer mensen zich bewust worden van hun werkelijke situatie."

Wat denkt u dat dit betekent in feitelijk gebeuren? Als je met zo'n interview bezig bent, dan vraag je dat. Ik citeer hier het antwoord van twee zeer specifieke Meesters:

"Een terugkeer tot de waarheid, zoals die altijd op de wereld is geleraard. Als wij uitgaan van de huidige situatie, dan is er een steeds groter wordend onrecht dat gelijktijdig meer wordt beseft. Daaruit zou een wereldvernietigende strijd kunnen voortkomen. Daarom moeten de mensen tot het begrip van rechtvaardigheid worden gebracht. Maar die rechtvaardigheid is niet zinvol. Ze heeft geen betekenis zonder de liefde.

De mensen zullen gaan begrijpen wat ze voor elkaar betekenen. Ze zullen tevens gaan begrijpen wat ze voor elkaar kunnen doen en kunnen betekenen. Hieruit zie ik een opbouw van de gehele mensheid.

Er vallen veel grenzen weg, die de mensen hebben opgetrokken. Maar dat betekent niet dat we nu een teugelloos en grenzeloos leven op aarde zullen zien. Integendeel, men zal zich veel meer gaan beperken dan nu het geval is, maar alleen op punten die voor het eigen "ik" werkelijk belangrijk zijn."

In korte termen: wanneer denkt u dat dat gaat gebeuren? (Dat was natuurlijk brutaal om dat aan een Meester te vragen. Maar deze was vriendelijk genoeg om daarop antwoord te geven.) Hij zei:

"Het begin is er. Meesters hebben gewerkt. De invloeden van de Meesters zijn nu op aarde kenbaar aan het worden. Zij hebben in vele mensen veranderingen en mogelijkheden geschapen. Daardoor komen er nieuwe incarnaties. Wij moeten aannemen, dat het nog ongeveer $1\frac{1}{2}$ à 2 generaties duurt voordat die veranderingen ver genoeg zijn gevorderd om overal in de wereld invloed uit te oefenen. En er zullen ongeveer 30 jaar voorbij gaan voordat er van een redelijke opbouw sprake is."

Dus het jaar 2000?

"Het begint al voor die tijd, maar dan weten ze nog niet waar ze naar toe willen. De opbouw pogingen beginnen over 5 à 6 jaar. Maar voordat er mensen zijn, die door hun achtergronden en geestelijke wijsheid, een bijna afgewerkt karma en alles wat erbij hoort in staat zijn om te weten wat het juiste doel is, reken maar dat dat nog even duurt. Wanneer het jaar 2000 voorbij is, begint de werkelijke opbouw, de consolidatie.

Betekent dat een veranderingen in de wetenschap?

"Het menselijk weten zal niet veranderen, maar het zal zich uitbreiden. In de mens zal een groter begrip komen voor de eenheid van alle feiten en daarom zal men ook veel eerder overgaan tot eenheid in alle wetenschappelijke disciplines. Dan kan de een de ander aanvullen en kunnen er resultaten worden bereikt, die nu ondenkbaar zijn."

Ook technisch?

"Och, de techniek op het ogenblik is ver genoeg gevorderd. Ze zal misschien wat verfijnd moeten worden. Maar van werkelijk grote revoluties op technisch gebied moet u maar niet dromen. Dat kan eerst, wanneer de mensheid zich heeft aangepast aan de nieuwe toestanden

en dus weet wat ze nodig heeft."

Wat is naar uw mening op dit ogenblik de belangrijkste invloed op aarde?

"De krachten uit de geest proberen het licht mogelijk te maken.

De krachten uit de kosmos trachten lichte mutaties mogelijk te maken waardoor grotere geestelijke krachten en bewustzijnsvormen op aarde kunnen incarneren.

De mogelijkheid voor velen van ons (dat was kennelijk bedoeld voor de hoogste geesten) om weer een direct contact met de wereld op te nemen en zelfs voor die wereld een contact mogelijk te maken dat reikt naar andere sterrenwerelden, zodat de mens niet meer alleen is in het heelal.

Als je dat zo hoort, want ik heb u zoveel mogelijk in woorden weergegeven wat die communicatie voor mij heeft betekend, dan ga je verder conclusies trekken en zeg je:

Wat er op dit moment aan de gang is, is eigenlijk de buitenkant.

Als er wordt gesproken over mutaties, dan moeten er toch wel eigenaardige stralingen losbreken. Dat kan niet zonder meer. Dat zal misschien samenhangen met de veranderingen, die er op het ogenblik in de bovenste luchtlagen plaatsvinden: de geleidbaarheid van bepaalde atmosferische lagen b.v. is veranderd. Dat zou kunnen betekenen: een sterkere straling van de zon. Het kan ook betekenen, dat de zon misschien stralingen van andere sterren ontvangt of in een veld in de ruimte terecht komt waardoor haar eigen werking verandert. Dat zou op betrekkelijk korte termijn moeten gebeuren.

Ik heb geprobeerd na te trekken wat de kosmische invloeden verder zijn. Wij hebben kunnen constateren, dat het aantal stralingen, dat de aarde op dit moment bereikt, toeneemt. Een groot gedeelte ervan zijn stralingen uit de kern van het Melkwegstelsel. Daarnaast zijn er een drietal stralingen, die ongeveer komen uit de buurt van de Kolenzak, die schijnbaar van andere origine zijn, misschien van anti-materie. Deze stralingen bereiken de aarde en hebben waarschijnlijk iets te maken met de vernieuwingen die zich aan het afspelen zijn.

Ik heb getracht om ook nog andere krachten na te gaan. Daartoe heb ik mij gewend tot een groep, die men meestal niet zo gemakkelijk aanspreekt. Zij horen bij wat men noemt: het Verborgene Priesterrijk. Ik heb hun gevraagd wat ze dachten van de toekomst. Of de Heer der Wereld zou opstaan.

"Nee, de Heer der Wereld is ontwaakt, maar hij zal niet te voorschijn treden uit de verborgenheid."

Dat is een antwoord waarover je even moet nadenken. De conclusie, die ik hieruit trek is (men heeft het niet ontkend, dus zal het wel waar zijn), dat er een kracht in de aarde tot nieuw leven is gewekt. Maar die kracht zal zich althans in de komende periode nog niet manifesteren. Misschien later. Wij moeten aannemen, dat het minstens 7 à 800 jaar duurt voordat die kracht op de een of andere manier in verschijning kan treden.

Mijn volgende vraag aan deze groep was: Verwacht u op dit moment grote inwerkingen? Het antwoord in de terminologie van de groep was:

"De boden zijn uitgegaan en zij zoeken reeds degenen die zonder merkteken zijn."

Wat bedoelen zij daarmee? Dit blijkt nu een toespeling te zijn op de Openbaringen. Als een mens eenmaal te sterk gebonden is aan de materie en de bestrevingen van de materie, dan schijnt hij voor deze groep niet bereikbaar te zijn. Men heeft dus geprobeerd om die mensen te vinden die nog vrij staan in de wereld. Degenen die dus wel geestelijk streven, maar die niet gebonden zijn aan een systeem, aan bepaalde angsten en bezittingen. Het is duidelijk dat "het uitgaan van boden" betekent, dat men daarmee iets van plan is. Dus vraag je: Wat verwacht u hieruit?

"Er komt een ogenblik, dat de uitverkorenen hun licht zullen doen schijnen. Uit hen, die nu gevonden worden, zullen zij voortkomen die licht

zullen doen schijnen. Uit hen, die nu worden gevonden, zullen zij voortkomen die licht zijn in duistere dagen. Zij zullen het mogelijk maken dat het mens-zijn een volgende fase bereikt."

U hoort het, bij ons hebben ze ook ambtelijke taal. Het is een speciale groep en dus moet je maar aanvaarden dat ze het op hun manier weergeven. Mijn visie was onmiddellijk: U neemt dus aan, dat er nu over de gehele wereld mensen tot elkaar zullen worden gebracht, die een nakomelingschap gaan voortbrengen, die in staat is om hogere geesten te ontvangen en gelijktijdig grotere werkingen tot stand te brengen?

"Ja, dat is wel zo."

Toen heb ik dat onmiddellijk gecombineerd met hetgeen ik u zoëven heb geciteerd. Dus dat betekent, dat er in die mensen een veel grotere kracht kan ontstaan en dat gelijktijdig hun denken wordt verruimd?

Na enig aarzelend zwijgen kreeg ik een beeld dat in woorden uitgedrukt ongeveer als volgt moet worden weergegeven:

Er zijn reeds lichten op deze wereld. Anders gezegd: Er zijn reeds persoonlijkheden waarin zich een fusie voltrekt. En als ik de voorstelling juist heb gelezen, dan betekent dit een uitbreiding van het beschikbare redelijke denkvermogen met ongeveer 50 %. Dat is misschien niet zo heel veel, maar het is toch aanmerkelijk meer. Er is een hoger I.Q. mogelijk, maar vooral een groter combinatievermogen. Er kunnen meer feiten gelijktijdig worden beschouwd en het gehele denkproces kan zich nu via verschillende denksporan versneld afspelen.

Het beeld toonde verder een mens, die a.h.w. een ogenblik wegvliedt in een soort straling (je ziet alleen licht) en dan komt de menselijke vorm weer terug. Ik heb dit zo geïnterpreteerd - en ook dat is niet ontkend dat het juist zou kunnen zijn: deze persoonlijkheden hebben een veel groter geestelijke beheersing over de materie dan de doorsnee-mens nu.

Het zou kunnen betekenen, dat ze in staat zijn te materialiseren en te dematerialiseren, maar voor hetzelfde geld zouden ze ook materie kunnen veranderen totdat ze beantwoordt aan de eisen, die zij aan de materie stellen. Mijn vraag of dat heel snel zal komen, werd niet goed beantwoord, tenminste dat vind ik. Het antwoord was namelijk:

"Zij, die kunnen, zullen niet. Maar eens zullen zij, die kunnen, redden met wat zij kunnen."

Daar zit je dan tegen zo'n uitspraak aan te kijken. Ik heb daarvan geen nadere uitleg gekregen, maar tezamen met de andere gegevens die ik heb gekregen, kwam ik tot de conclusie dat hier kennelijk wordt gedacht aan een tijd waarin een zekere begaafdheid, die een beperkte beheersing van de materie inhoudt en waarschijnlijk ook een zeer grote beheersing van geestelijke en mentale krachten, gebruikt zou kunnen worden om de gevaren voor de mensheid op te heffen of te voorkomen dat er iets onherstelbaars gebeurt.

Dan kom ik nog tot de conclusie, dat het mogelijk moet zijn om b.v. uranium te veranderen in lood of goud. Met andere woorden, je zou dus in staat zijn om atoombommen onschadelijk te maken, indien dat nodig zou zijn. Dat lijkt mij iets verheugends. Het zou op dezelfde manier mogelijk zijn om schadelijke viri te veranderen in onschadelijke. Het zou misschien zelfs bepaalde genetische veranderingen tot stand kunnen brengen. Dat kan ik niet helemaal overzien. In ieder geval zal het een totaal andere wereld zijn dan die je als mens verwacht.

Wij hebben in de Orde daar ook het nodige over gezegd, want als je met verwachtingen bezig bent, is iedereen wel geïnteresseerd. Daaruit komt dan het volgende voort waarbij ik zo vrij ben om het helemaal in mijn eigen termen te gieten en mijn eigen mening wat meer de boventoon te laten voeren dan die van de andere leden van de Orde. Per slot van rekening, wij zijn ongeveer gelijk, dus wie gelijk heeft weet je niet.

Wij bevinden ons nu in een periode waarin toenemende prikkelbaarheid maar ook een onverklaarbaar aantal toevalligheden, die zonder dat de mensen het beseffen door hen zelf worden veroorzaakt, een rol gaan spelen. Dit zal waarschijnlijk op elk gebied gebeuren, dus zowel t.a.v. natuurkrachten als van technische processen en wat er verder mogelijk is. Ik heb het gevoel dat dit op zeer korte termijn zal optreden. En dan denk ik niet aan het jaar 1980, maar wel degelijk aan het jaar 1976. Ik vermoed dat dit in toenemende mate gaat gebeuren.

Er zal een schijn van onredelijkheid door de wereld trekken, omdat de mens niet kan verklaren wat er gebeurt. De gewone mensen zullen proberen zich te verzetten. Zij zullen trachten de greep op het gebeuren terug te krijgen, maar door dit te doen zullen ze juist worden geconfronteerd met de geestelijke krachten, die bewust of onbewust door anderen worden gebruikt. Ik meen, dat hierdoor overal een zeer snelle ontdekking van geestelijke vermogens het gevolg zal zijn. Dat betekent volgens mij, dat de westerse wereld - of moet ik zeggen: de hoger beschaafde landen - opeens te maken krijgen met geheel nieuwe krachten en gegevens. Dat zal verwarrend werken. Ik neem aan, dat er heel veel paniek-beslissingen zullen worden genomen in de komende periode en dat zal wel eens 10 tot 20 jaar kunnen duren.

Toch zijn er op dit ogenblik, als ik uitga van die uitspraken, mensen die al uitgezocht zijn als ik het zo mag noemen. Mensen, die onder een bijzondere geestelijke leiding komen te staan en die door hun inhoud en door de wijze waarop ze tegenover het leven staan, kunnen meewerken aan een groot geestelijk project.

Het schijnt dat dit te maken heeft zowel met wat die mensen zelf doen en denken als ook met het nageslacht dat ze zullen voortbrengen. Het schijnt dat er een nieuwe opvoedingsmogelijkheid zal komen en dat impliceert volgens mij dat er nu reeds heel veel dingen voor de toekomst waarover wordt gesproken aanwezig moeten zijn.

Toen wij dat allemaal in de Orde besproken hebben, hebben we gezegd: Dat brengt onvermijdelijk overal een grote chaos teweeg. Verwarringen worden door de mensen meestal opgelost met een dictatuur. Dat is ook heel vreemd. Als een verwarring te groot wordt, is er altijd wel iemand die denkt dat hij alleen het beter weet. Daarom nemen wij aan, dat er in de komende jaren een toenemende mate van dictatuur en dictatoriale ingrepen een rol zullen spelen. Maar wij geloven ook dat de mensen een geestelijke weg zullen leren om zich daaraan te onttrekken.

Een dictatuur is namelijk alleen zinvol, indien ze iets bereikt en een volledige onderwerping bereikt. Maar als er een uitweg bestaat die niet controleerbaar is (dat zou zelfs via poltergeistverschijnselen mogelijk zijn) dan verliest ze haar waarde en betekenis. Ik denk, dat een toenemend aantal wanhopige dictators moeilijkheden zullen krijgen met mensen, die de oude orde willen handhaven. Daardoor zal er veel onrecht en geweld in de komende tijd zijn, maar ook voortdurend nieuwe gebeurtenissen die niet beheersbaar zijn, zodat er dictators zullen vallen zonder dat je kunt zeggen waarom. Regeringen zullen vallen zonder dat er een werkelijke reden voor is.

Bij dit alles zullen er persoonlijkheden op de voorgrond gaan treden uit o.a. de kunstenaarswereld. Werelden, die eigenlijk een beetje buiten de norm staan en die door hun enorm persoonlijk magnetisme in staat zijn om heel veel mensen met zich mee te krijgen. Niet in de zin van: Wij verzetten ons tegen het bestaande. Maar in de zin van: Dit is niet belangrijk, wij hebben belangrijkere dingen te doen. Een vervreemding dus. Ik verwacht dat dit zeker binnen 5 jaar overal zou moeten bestaan. De Orde meent, dat dat het volgende jaar reeds kenbaar moet worden.

Er zullen nieuwe grote persoonlijkheden opstaan. Ze komen uit de meest onverwachte hoeken en gaten tevoorschijn. Ze zullen meestal werken in het amusementsbedrijf of in andere kunstvormen. Ze zullen misschien schrijven, muziek maken, beeldhouwen of schilderen, maar ze staan buiten de normen

van de mensheid. En wat meer is, ze trekken zich zelfs terug uit de organisaties en de organisatorische vormen waarin hun terrein zich op dit moment pleegt te vermijden.

Wij nemen aan, dat die grote geestelijke gaven en krachten op aarde niet zonder meer mogelijk zijn. Dat kan alleen, indien al die grote geestelijke krachten, die zich in alle sferen toch ook weer met deze aarde bezighouden daaraan medewerken.

Welke krachten zien wij het dichtst bij? De Liefdegeest (de Christos) blijkt nu veel dichterbij de wereld te zijn dan lange tijd het geval is geweest. Jezus zelf is er ook bij. Hij probeert dit a.h.w. nog een beetje beter te laten doordringen.

Wij zien verder dat de verschillende onthechtingstechnieken hoogtij gaan vieren. Daarin spelen bepaalde hindoe en boeddhistische wijzen een rol en zelfs een aantal mensen waarvan men het helemaal niet zou denken. Bijvoorbeeld Erasmus, die als filosoof een hoog bewustzijn bezit en op het ogenblik ook bezig is iets anders tot stand te brengen dan het begrip, dat de vrije zee noodzakelijk is. Wij gaan ons realiseren dat een Spinoze, een Erasmus en dergelijke figuren filosofen zijn. Hun invloed moet dus voornamelijk betrekking hebben op het denken van de mensen. Gelijktijdig is daar die enorme liefdekracht, die neiging tot onthechting bij degenen die vatbaar zijn voor de uitstralingen van dedaarbij betrokken hoge geesten. Een toenemend licht dus, een toenemende energie plus nog een verandering van de meer natuurlijke stralingen en krachten rond de aarde. Dat betekent volgens ons: op zeer korte termijn een sterke ingreep in het leven en in het gevoelsleven van de mensen.

Een korte beschouwing van een van onze belangrijkste leden bracht mij ertoe om met o.a. Theodotus (de entiteit die deze afdeling regeert) en nog enkele anderen eens even na te gaan wat de mogelijkheden nu zijn. Wij zijn tot de conclusie gekomen, dat voor heel veel mensen het zal zijn alsof het leven stilstaat. Het is leeg. Er is heel weinig te doen. Je gaven en krachten, zo je ze al bezeten hebt, schijnen tot rust te zijn gekomen of, als je ze gebruikt, dan is het niet meer met hetzelfde enthousiasme en met de volledige inzet waarmee je het gedaan hebt. Je zit als het ware te wachten op iets nieuws en het komt niet. Deze situatie moet er voor heel veel mensen bestaan, want ze is kenmerkend voor die verandering.

Wanneer de spanningen, de geestelijke inwerkingen gaan veranderen, wanneer ook de gehele maatschappij in al haar geledingen steeds meer wordt aangetaast, dan moet je jezelf eerst geestelijk aanpassen en geestelijk veranderen om daartegen bestand te zijn, om begaafdheden op de juiste manier te kunnen gebruiken, je eigen activiteit en je beleving van de wereld op de goede manier waar te maken en inhoud te geven. Wij nemen aan, dat die periode van leegte voor heel veel mensen al enkele jaren duurt - voor anderen misschien iets korter - en dat het voor de meesten nog zal duren tot 1976 (dat zijn degenen die vroeg zijn begonnen), voor anderen tot eind 1978. Dat is zo'n beetje de grens, die voor deze stillegging bij veel personen met geestelijke inhoud denkbaar is.

Wij zijn sprekend met de hoge omes verder tot de conclusie gekomen dat de Orde eigenlijk niet veel meer kan doen op dit moment dan duidelijk maken wat er aan de hand is. Wij kunnen de mensen een paar technieken bijbrengen en wat ideeën geven, maar veel verder dan dat kunnen we niet gaan, omdat een innerlijke verandering moet worden voltrokken. Het volgende is van Theodotus afkomstig:

"Degenen, die uittreden, zullen wij trachten in hun periode van uittreding een scholing bij te brengen van onze eigen sfeer, zodat ze - al zullen ze zich daarvan in de stof niet bewust zijn - een verandering mede kunnen bewerkstelligen in hun totale innerlijk stoffelijk evenwicht. Hierdoor zullen ze waarschijnlijk op kortere termijn gaan reageren. Ze zullen ontdekken dat er veel verandert, ook al zal voor velen van hen het gevoel

van machteloosheid nog enige tijd voortduren."

Ik heb Theodotus gevraagd, of dat specifiek voor de Orde is. Het antwoord was:

"Neen. Dit is iets wat door vele andere geestelijke groepen over de gehele wereld zal worden gedaan."

Hier heeft u een soort reportage - hoe moet ik het anders noemen - over datgene wat er aan de gang is.

Wij koesteren allemaal verwachtingen. Een ieder van ons droomt dat wat hij of zij belangrijk vindt eens waar zal worden. Ik geloof, dat het in feite wel zal gebeuren, maar dat wij ons de dingen verkeerd voorstellen. Wij projecteren gevoelens op stoffelijke waarden of stoffelijke contacten, die eigenlijk geestelijk veel belangrijker zijn en soms ook omgekeerd. Ik heb het gevoel, dat velen van ons daardoor eigenlijk een beetje in de war zijn. Probeer ik mijn verwachtingen verder uit te kristalliseren, dan zeg ik:

In de eerste plaats moeten we verwachten dat heel veel mensen - en dat op korte termijn - innerlijk grote veranderingen zullen doormaken waarbij het onderbewustzijn een van de belangrijkste factoren lijkt te zijn. Dat men verstandelijk precies weet wat men in de uittreding heeft door- gemaakt en wat er allemaal aan de hand is, lijkt mij onwaarschijnlijk. Als er iets van blijft hangen, dan wordt het over het algemeen toch weer aangepast aan het stoffelijk denken en aan de stoffelijke idealen en voor- stellingen die men heeft. Het onderbewustzijn wordt voor de meeste men- sen aanmerkelijk belangrijker in de komende tijd.

In de tweede plaats lijkt het mij dat de hele zaak sterk gebaseerd is op reacties tussen mensen en tussen mensen en geesten. Ik meen dat harmonieën, die bewust gezocht worden, op het ogenblik moeilijk te berei- ken zijn. We zitten in een soort stilstand. Maar soms kun je ineens een harmonie ontdekken zonder dat je weet waaruit ze ontstaat. Je hebt het gevoel: hierklikt iets. Vandaag is er iets van betekenis. Dat zal zich voor velen van u manifesteren. Het is een gevoel van verwachting. Verbind die verwachting nooit aan: dit of dat zal gebeuren, maar houd er rekening mee dat, als u dat eigenaardige gevoel van spanning krijgt, van nu gaat er iets gebeuren, dat er een verandering plaatsvindt. Wees dan bereid om onmiddellijk aan de verandering mee te werken. Niet u afvragend: Is dit goed of is dat goed? of: Moet ik daar niet eerst over nadenken? Wanneer die verandering optreedt, moet u eraan mee- werken.

Wij menen, dat voor het merendeel van de mensen die veranderingen klein zullen zijn. Degenen echter, die door veel incarnaties geestelijk een grote inhoud hebben, hebben meer kans op zeer belangrijke punten door impulsen te worden geleid. Wees niet bang voor die impulsiviteit, ook als ze u tijdelijk misschien een beetje doet afwijken van de weg, die u tot nu toe heeft gevolgd. U moet dit vooral zien, als het gaat om denkbeelden. Zijn er stoffelijke consequenties aan verbonden, dan zou ik zeggen: De traagheid in de stof is zodanig, dat wat geestelijk nu tot waarheid is geworden, in de stof alleen met de grootste moeite en strijd realiseerbaar is. Vraag u dus wel af, of het de moeite waard is.

Ik denk, dat de eerste helft van dit jaar voor heel veel mensen lichte harmonische verschijnselen te zien zullen geven. De tweede helft van het jaar zal waarschijnlijk meer de moeilijkheden tonen om met die har- monie en de nieuwe ontwikkelingen mee te werken. Maar daaruit moet vol- gens mij voor zeer velen - vooral voor degenen die innerlijk wat grotere veranderingen doormaken - voortvloeien, dat het leven in de komende ja- ren enorm belangrijk wordt en interessant.

Vele mensen zullen met een geheel nieuw bestaan worden geconfron- teerd. Een innerlijk leven vooral dat zijn weerslag vindt in alles wat u

rond u ziet gebeuren.

Verder geloof ik dat we kunnen constateren dat al die verwachtingen gepaard gaan met een onvermijdelijke afbraak van het bestaande. Dat betekent niet dat de Staat der Nederlanden op een gegeven ogenblik wordt geliquideerd, maar het kan wel betekenen dat de verhoudingen in de Staat der Nederlanden dermate chaotisch worden, dat in feite het onwettige de enige methode is om te leven. Want wie leeft naar de wet, heeft geen leven meer.

Ik geloof ook, dat men veel sterker dan anders moet reageren op de eenzijdigheden van anderen. En dat zal vooral in 1977 - 1978 een grote rol gaan spelen. Dan zal men niet alleen worden geconfronteerd met allerlei onsmakelijke zaken (neemt u b.v. de CIA-kwestie waarover veel mensen zich druk maken), maar u zult ook worden geconfronteerd met de onredelijkheid van samenhangen die u zonder meer heeft aangenomen; dingen, die deel zijn geworden van uw leven en uw manier van doen.

Ik meen, dat in deze periode die toenemende geestelijke kracht juist een belangrijke rol moet gaan spelen en dat in deze tijd de eerste werkelijk verlichte figuren reeds op de wereld zullen verschijnen.

Ik verwacht, dat voordat het jaar 1985 voltooid is, er zeer grote en sterke geestelijke veranderingen hebben plaatsgevonden. Hierbij zal de chaos van de wereld weer langzaam vorm en gestalte krijgen, ofschoon niet zoals men dit nu hoopt of verwacht.

Er zal een zeer groot aantal magnetisch werkende figuren onvoorstelbaar handig leiding geven aan het denken van de wereld. Steeds meer mensen zullen worden geconfronteerd met paranormale machten en vermogens. Die vermogens zullen ze meestal niet zelf beheersen; het zijn eerder situaties waarmee ze te maken krijgen en die ze misschien niet eens begrijpen. Het zijn denkbeelden, visioenen. Het zijn reacties en belevingen waarmee men verstandelijk misschien geen raad weet, maar waarvan men diep in zichzelf aanvoelt: dit moet ergens goed voor zijn. Ga in deze periode op uw gevoelens af.

De achtergronden van de wereld zijn op dit moment stoffelijk gezien duister, maar geestelijk gezien zijn ze van een toenemend, maar sterk veranderend licht. Het lijkt, alsof het duister wordt doorbroken door parelmoeren glanzen. Je weet niet welke kleur er precies in zit, maar het is er allemaal. Toch kun je het nooit op een bepaalde plaats definiëren. Het is geestelijk gezien ijl. De oneindigheid ligt open.

Wat zal er uit die oneindigheid komen? O, geen Zoon des Mensen om te oordelen over de levenden en de doden, tenminste niet zoals men dit gelooft. Geen einde van de wereld. Maar wel het einde van een époque. Het einde van een geestelijke discipline, van een mentale benadering van het bestaan. Binnen 10 jaar zal volgens mij het duidelijk kenbare begin van een geheel nieuwe geestelijke ontwikkeling op aarde daar zijn. En in die tussentijd zal een ieder van u, ook als u inmiddels zou overgaan (er zijn er altijd die op de nominatie staan om naar ons toe te gaan), of u dat nu stoffelijk beleeft of niet, in deze werking betrokken zijn. Naarmate u innerlijk grotere kracht heeft, zult u misschien in een uiterlijke onverschilligheid, maar met een grote intensiteit uw wereld gadeslaan. U zult die krachten zo verwerken, dat u zelf steeds meer kunt betekenen voor anderen, ook als u die betekenis stoffelijk niet meer kunt omschrijven of vastleggen.

Ik heb dit onderwerp gebracht, omdat het past in deze hele reeks. Er zit een beetje mystiek in, ook het gaan van de ene schijnwereld naar de andere waarin de werkelijkheid wat gemakkelijker te vinden is. Het is een onderwerp waarover wij wat langer moeten naderken. Ik heb voor deze vorm gekozen, omdat ik u hier heb geconfronteerd met een zo goed mogelijke weergave van de denkwijzen en opvattingen uit verschillende geeste-

lijke bronnen, die alle op aarde werkzaam zijn. Voor mijn gevoel voert dit allemaal tot een en hetzelfde. Mogelijk denkt u daar anders over en dat moet u maar aan de hand van de gegeven citaten proberen uit te vinden.

--:-

W I E?

Hier rijst de vraag: wie zal nu eigenlijk degene zijn die de vernieuwing brengt? Uit de zaal wordt gewezen op de Wereldleraar, die ongetwijfeld een achtergrond heeft gehad welke zeer dicht bij de moderne wereld ligt. De Wereldleraar was technisch. Hij had een technisch beroep en een groot gedeelte van zijn voorbeelden zijn genomen uit de technische wereld. Dan vraag je je af, waarom wordt dan gesteld dat het juist kunstenaars zullen zijn, die in staat zijn de wereld te vernieuwen? Ik zal proberen dit in het kort duidelijk te maken.

Als je technisch werkt, maak je deel uit van een discipline. Een technicus heeft bepaalde taken. Bij die taken is hij aan vaste regels gebonden. Zijn hele bestaan als technicus is in feite gebaseerd op vaste normen en regels. Hij kan daar binnen inspiratief reageren, maar hij kan nooit buiten deze regels treden zonder gelijktijdig zichzelf als technicus onmogelijk te maken. Zelfs een hoogleraar kan zich dat niet permitteren zonder tevens in een wat wonderlijk daglicht te staan en zijn ongetwijfeld aanwezige technische kennis en kundigheden in twijfel te zien getrokken. Een dergelijke figuur zou dus tweeledig zijn.

Welke mensen worden feitelijk het minst gecontroleerd? Dat zijn de kunstenaars. Zelfs in landen als China en Rusland zijn de kunstenaars een kaste apart. Zij kunnen zich veel permitteren wat een gewoon mens niet kan. Als de gedragingen een beetje afwijken van de norm, dan verklaart men dit door te zeggen: Dat hoort nu eenmaal bij de kunstenaars. En ook als je de kunstenaars probeert te onderwerpen aan een staatsdiscipline, dan nog blijft hen nog een grotere vrijheid. Vaak zijn ze in staat met kleine details indrukken te veranderen en zo a.h.w. hun persoonlijke inhoud over te brengen op de toeschouwers of toehoorders, kortom, op degenen die het kunstwerk beschouwen.

Als ik denk aan de rol, die een gewone cabarettier of een revue-artiest kan spelen als hij een bepaalde waarheid misschien temidden van heel veel onzin verkondigt, dan realiseer ik mij opeens: dat kan eigenlijk niemand anders zo goed. Juist omdat het voor hem een uitschieter is (iets wat je meeneemt en dat door zijn persoonlijke uitstraling toch bij de mensen blijft hangen) heeft hij veel meer invloed op het denken van degenen die met hem in contact komen dan wie dan ook.

De kunstenaar vindt al heel snel de mogelijkheid zich te uiten via radio, televisie, in grote zalen - zeker, als hij succes heeft - en zal dus zeer veel mensen kunnen bereiken. Waar vinden wij een beroep dat diezelfde mogelijkheden heeft?

Een politicus? Een politicus is iemand, die gebonden blijft aan datgene wat van hem wordt verwacht. Hij is de representant van de grauwe middelmaat, die hem gekozen heeft om hen te vertegenwoordigen. En hoezeer hij ook bepaalde idealen huldigt, hoe sterk zijn persoonlijkheid ook moge zijn, hij is niet in staat om een totaal ander of een totaal nieuw denkbeeld

naar voren te brengen zonder zichzelf als politicus onmogelijk te maken.

Een jurist dan? Ook die kan het niet. Een jurist zit gevangen in een netwerk van wetten. En zelfs als hij kans ziet de uitleg of de toepassing van die wetten iets te wijzigen, zal hij nooit voldoende invloed kunnen uitoefenen om de mensen anders te doen denken over recht en rechtvaardigheid. Neen, het is inderdaad zo, dat alleen de zeer vrije, de zeer losse beroepen, die delen van het menselijk leven welke eigenlijk een beetje buiten de normale maatschappij staan, de grootste kans hebben om in te werken op hun medemensen. Als wij naar het verleden kijken, dan wordt dat ook nadrukkelijk kenbaar gemaakt.

Jezus, zoon van een gegoede middenstander, timmerman, is overal gerespecteerd. Maar op het ogenblik dat Jezus de waarheid, zoals hij die beseft, begint te spreken, wordt hij uit de synagoge gebannen. Hij mag daar niet meer zijn mening verkondigen. Jezus moet zich ten slotte terugtrekken in de woestijn, zich losmaken van het normale bestaan en een zwervende wonderdoener worden; iets wat hij zeker op dat tijdstip niet is. Hij moet afstand doen van zijn normale plaats in de maatschappij en eerst dan kan hij volgelingen aantrekken. Eerst dan vindt hij gehoor. Eerst dan is het voor hem mogelijk datgene wat in hem leeft over te dragen aan anderen.

De Boeddha. Siddartha, geboren als prins. Hij zou aan het hof ongetwijfeld veel kunnen doen. Hij zou zijn nieuwe denkbeelden, zijn nieuw besef kunnen uitdrukken in een regering. Maar dat doet hij niet. Hij trekt weg. Hij zoekt en zoekt en hij vindt. En wanneer hij werkelijk de toestand van verhevenheid, van totaliteit bereikt, dan zien wij niet dat de man terugkeert en zegt: Nu ben ik weer prins en nu zal ik eens goed gaan regeren. Neen, hij wordt een zwervende bedelmonik. En zwervend en bedelend gaat hij rond. Overal brengt hij zijn leer en vindt hij gehoor. Dat kan men voor iedereen die van belang is zeggen. Het zijn altijd degenen, die buiten de normale orde staan die wat bereiken.

In het katholicisme hebben figuren als Franciscus van Assisi evenals Ignatius van Loyola grote invloed gehad. Maar tegengesteld aan zichzelf als ze misschien zijn, wat onderscheidt hen van de rest?

Franciscus, de zwerver, de bezitloze, tegenover een zeer bezittende en bezitzzuchtige kerk in zijn tijd.

Ignatius, de man die geloof in de geestelijke discipline en die haar in de plaats zet van alle geplogenheden, die gewoon de menselijke waardigheid opzij zet om terug te keren naar een bepaald denksysteem. Het zijn weer degenen, die zich buiten de gemeenschap hebben geplaatst, die iets hebben bereikt.

Luther was priester. Hij had misschien veel kunnen bereiken binnen de kerk. Maar op welk ogenblik wordt hij werkelijk belangrijk? Op welk ogenblik kan hij gehoor vinden? Niet wanneer hij de aanklacht op de kerkdeur tinnert. Neen, op het ogenblik dat hij zich losmaakt van de katholieke kerk. Op het ogenblik dat hij de vervolgdde vijand wordt, de uitlegger, de vertaler van de bijbel op een nieuwe manier. Op dat moment pas wordt Luther het middelpunt van een nieuwe christelijke beweging. Als je je dat gaat realiseren, dan moet er toch wel iets van waar zijn. Het zijn degenen, die buiten de normale maatschappij komen te staan, die de meeste invloed hebben. En als je je afvraagt: wie zouden eigenlijk de vernieuwers zijn in deze tijd, dan is het antwoord duidelijk: Dat kunnen nooit degenen zijn, die binnen de gemeenschap leven.

Zeker, er zullen velen in de gemeenschap zijn die de vernieuwing ervaren. Ten slotte, onder Jezus' gevolg waren alle soorten mensen te vinden: een griekse arts zo goed als een tollenaar. Een romeins hoofdman zo goed als eenvoudige gelovige joden. Zelfs een christenvervolger als Saulus vinden wij terug als Paulus in de moederschoot van de wordende kerk. Maar dat is later, als de leer er reeds is. Als het magnetisme van de per-

soonlijkheid zich heeft uitgebreid en zo gestalte heeft gegeven aan een nieuw denken. Als u een antwoord wilt vinden op de vraag wie zal dat nu zijn, wie zal het doen, dan moeten wij ons de weelde eerst eens permitteren om te kijken naar de wereld waarin wij leven. En wat vinden we?

De wereld is ingedeeld in specialismen en disciplinen. Een ieder, die zijn vak beheerst, doet dat op zijn eigen wijze en hij kan dat zeer goed doen. Maar hij past in de maatschappij als het ene radertje tegen het andere. Hij heeft een zeer bepaalde functie en alleen krachtens die functie is hij van belang. Op het ogenblik dat hij eruit stapt, heeft hij zijn belangrijkheid verloren. Zeker, dan is hij vrij. Maar in die vrijheid moet hij dan eerst proberen zijn denken om te zetten in iets wat hij kan uitstralen. En dan wordt hij verkondiger in plaats van technicus. Dan is hij geen arts meer, maar in feite een ziener. Denk maar aan Schweitzer in Lambarene.

Hij was arts, hij was zendeling, hij was musicus, maar hij was bovenal zichzelf. Hij kon dat zijn, toen hij zich niets meer van de dingen aantrok. Er is schande van gesproken dat dergelijke toestanden in Lambarene werden toegestaan. Musici hebben zich afgevraagd, of dergelijke persoonlijke interpretaties van Bach wel toelaatbaar waren. Zendingen hebben zich afgevraagd, of dit nu werkelijk Gods werk was: iemand, die daar als een onderwets stamhoofd in christelijke zin een gemeenschap van melaatsen en verplegers regeerde. O, later is hij geëerd, natuurlijk. Later.

Gandhi. Gandhi in de maatschappij was een goed en handig advocaat. Een nationalist ook, natuurlijk. Maar wanneer wordt deze man belangrijk? Op het ogenblik, dat hij alles van de westerse beschaving aflegt. Op het ogenblik, dat hij vergeet dat hij ook een engelse opvoeding heeft gehad. Op het ogenblik, dat hij alleen in een lendedoek gehuld langs de straten gaat als de een of andere heilige man. Een zwerver. Pas op dat ogenblik wordt Gandhi de Mahatma. Niet voordien.

Het antwoord is reeds gegeven: Alleen degene, die buiten de normen kan treden. Alleen degene, die alles achter zich kan laten - ook zijn kennis, ook zijn functie in de maatschappij - voor een nieuw besef, zal in staat zijn die wereld te benadern. Maar dan moet hij een rostra (spreekgestoelte) hebben van waaraf hij kan spreken. In deze tijd is er geen plaats meer voor de man, die op een straathoek staat te prediken. Er is nu geen plaats meer voor een zwerfende bedelmonnik. Er is eigenlijk zelfs geen plaats meer voor een protesterende advocaat, die lijdelijk verzet probeert te plegen. Er is alleen nog maar plaats voor iemand, die in de maatschappij schijnt te passen. Die misschien als ster-voetballer of als zanger, kunstenaar, acteur op de een of andere manier de maatschappij benadert zodat ze zegt: Dat is aardig, dat is een aanvulling. Dat is de versiering van onze mooie vaststaande maatschappij.

Maar de versiering kan de sfeer veranderen. Wanneer de sfeer verandert, verandert het denken. Wanneer het denken verandert, staat de mens open voor andere waarden, nieuwe waarden en dan kan de mens doordringen.

Ik weet het, er zijn technische gelijkenissen genoeg geweest, nuchter en logisch door de Wereldleraar uitgesproken. Wat verhevener, maar toch ook met begrip voor de techniek en de theoretische samenhangen van hele wereldbestel sprak de Wereldmeester. Maar ze stonden buiten de gemeenschap. Zij waren geen deel van de wereld. Zij waren niet de heersers binnen de maatschappij, maar de vreemde elementen die tegemoet kwamen aan een honger die de maatschappij deed ontstaan.

Ik meen, dat dat altijd zo geweest is, waar je ook gaat. De helden, de verlossers, zijn wezens die ergens buiten de gemeenschap staan en die gelijktijdig als een Prometheus, desnoods ten koste van zichzelf, de gemeenschap iets geven wat ze nog niet heeft, in de gemeenschap een honger stillen die misschien niet eens wordt beseft. Als er een vernieuwing moet komen in deze tijd, dan is het duidelijk: het kan alleen komen van

hen, die van buitenaf op de wereld inwerken. En wie heeft in deze wereld een grotere betekenis dan degene die de massa amuseert? Degene die leerrijk misschien en toch geëngageerd de wereld bezighoudt en haar confronteert met dingen, die een beetje vrijblijvend zijn.

Dan kun je oordelen over de techniek van iemand en over de manier waarop hij het zegt of over de wijze waarop hij iets uitbeeldt, maar zijn ideeën kritiseer je niet zo erg. Dat ligt een beetje op de achtergrond. Per slot van rekening, als een violist goed viool speelt, dan mag hij ook nog zeggen dat yōga erg goed is voor de mens en zullen ze hem daarop niet aanvallen, want het is een goed violist. Maar als een medicus dat vertelt, dan vragen we ons af, of hij nog wel een goed medicus is. Daar ligt het verschil.

Als u de vraag stelt: Wie zal de vernieuwer zijn, die in de maatschappij de werkelijke invloed uitoefent waardoor de mensen anders gaan leven en denken en zich meer bewust worden van andere krachten in hun wezen, dan is het antwoord duidelijk. Dat is degene, die door de gemeenschap de gelegenheid wordt gegeven om op de maatschappij in te werken, omdat ze niet beseft wat er gebeurt. En dat is de kunstenaar. Dat is misschien een melodietje met een magische achtergrond dat als een top-hit de wereld gaat obsederen. Dat is een schertsend woord dat eigenlijk door iedereen niet helemaal au sérieux wordt genomen, maar dat gelijktijdig bepaalde dingen kentekent. Dat is een uitstraling, die ergens over het voetlicht komt en een heel gehoor in een ban houdt, zodat de mensen lichtelijk veranderd naar buiten gaan zonder het zelf te beseffen. Dat is de weg.

Wie de wereld wil veranderen vanuit haar eigen besef, kan alleen vernietiging tot stand brengen. Want daar waar de mens meent dat hij op vaste grond staat door zijn maatschappelijke positie, zijn zekerheden, daar is hij geneigd zich te verzetten, aan te vallen, te vernietigen. Misschien zal men ook de kunstenaar vernietigen, maar dan pas nadat hij zijn werk heeft gedaan. Zoals men vele uitverkorenen heeft vernietigd, maar pas nadat ze hun woord, hun kracht aan velen hadden overgedragen. Dat is het antwoord op deze vraag. Het antwoord dat onvermijdelijk is.

Als men mij vraagt waarom dan zoveel geestelijke krachten op dit moment zich niet manifesteren binnen geestelijke leiders, dan is het antwoord eenvoudig: Een geestelijke leider zit in een keurslijf van hetgeen zijn gelovigen toelaten. Het is de clown, die het meest kan zeggen. Zoals aan de hoven van vorsten in de middeleeuwen het de nar was, die de waarheid durfde zeggen, omdat de nar van geen belang scheen en toch had de nar het oor van zijn koning. Toch had de nar wel degelijk invloed, ook al riskeerde hij soms zijn leven door te zeggen wat hij zei en te doen wat hij deed. Maar hij kon het elke keer weer riskeren, omdat men hem niet au sérieux nam.

Jezus had het nooit zover kunnen brengen in zijn tijd, als de priesters onmiddellijk hadden gezien: hier hebben we iemand die het hele volk bewust kan maken van bepaalde dingen. Dan was hij al gestorven of misschien gepromoveerd in het priesterschap voordat hij het zelf geweten had. Juist omdat ze dachten: nu ja, zo'n wonderdoener, zo'n prediker, laat hem maar gaan, kon Jezus worden tot wat hij was: de stichter van een nieuw denken dat een groot gedeelte van de wereld heeft veroverd.

Op dezelfde manier hebben grote filosofen in China, ondanks de keizer die hen soms wel vervolgde, maar die hen toch eigenlijk niet helemaal au sérieux nam, volgelingen kunnen maken. Zo is het confucianisme tot stand gekomen. Niet met medewerking van de autoriteiten maar ondanks hen. Op deze wijze is het taoïsme tot stand gekomen. Soms tijdens een vlucht voor de autoriteiten ergens in de buitengebieden. Soms in de schertsende filosofieën die aan het hof gangbaar waren, maar die gelijktijdig onder het volk verbreid konden worden.

Wie? Altijd degenen die men niet au sérieux neemt. Zodra men een mens ernstig neemt, dwingt men hem ook te beantwoorden aan de verwachtingen. Zodra men hem niet ernstig neemt, is men bereid hem te nemen zoals hij is, dan ondergaat men hem en beantwoordt men aan zijn verwachtingen voordat men het beseft. Dat is het antwoord voor deze tijd.

De hervorming kan komen uit de schijnbare clowns, de nullen, de actrices en acteurs, uit die mensen die eigenlijk alleen als amusement schijnen te dienen. Ze kan nooit komen van de hogescholen of uit de kerken of uit de grote publieke instanties, want deze zijn gebonden aan zichzelf door wat ze zijn. Hoe meer je uitdrukt wat je bent of wat je denkt dat in het volk zal zijn, hoe meer je bereikt. En daarom werd gezegd: Het zullen de artisten zijn. Het zullen de mensen zijn die een beetje buiten de gemeenschap schijnen te staan, die een eigen clan schijnen te vormen, die niemand helemaal au sérieux neemt, behalve op het gebied van hun prestaties die werkelijk belang zijn. Waarom zou eigenlijk ingenieur zus of zo wel bevrijder van de menselijke geest kunnen worden en Johan Cruyff niet?

Het verschil is niet gelegen in de rang die je hebt of de opvoeding die je hebt gekregen. Het ligt aan de innerlijke geestelijke waarde die je bezit; de mogelijkheid om de harmonieën en erkenningen uit te drukken, om uit te stralen wat er aan licht in je leeft. Vraag u dus maar niet af: wie? maar laat het over u komen.

De vernieuwing manifesteert zich overal en u zult er deel van zijn op uw eigen manier. En naarmate u meer loskomt van hetgeen u bent geweest, heeft u meer kans om deel te nemen aan de vernieuwing. Het is misschien voor sommigen treurig dat men aan de A.O.W. toe moet zijn, voordat men de kans krijgt om aan de vernieuwing mee te werken, dat geef ik graag toe. Maar aan de andere kant, zolang u blijft functioneren binnen een nauwkeurig omlijnd gemeenschappelijk bestel, bent u gebonden aan uw taak. Dan is uw belangrijkheid door uw taak bepaald, niet door uw persoonlijkheid.

Ik hoop, dat dit antwoord u voldoende is. U heeft de vraag gesteld en ik heb haar uitvoerig behandeld. Misschien verheldert dit antwoord veel.

:--:

"De visioenen van de toekomst hebben alleen betekenis voor hen, die proberen te blijven leven in het heden."

Nostradamus.

DOE HET ZELF

VIJFDE LES.

GEZICHTEN.

Als u naar uw medemensen kijkt, dan krijgt u een totaalindruk. Daarbij speelt het gezicht een voornamelijk rol. Uw ervaringen in het verleden maken uit, of u iemand er aardig of minder aardig, prettig of minder prettig vindt uitzien. Het is ook de moeite waard eens te letten op bepaalde trekken in het gezicht, want daar kunt u heel vaak het een en ander aan aflezen.

Allereerst kijken we naar de ogen. De ogen geven, als wij ze goed kunnen bekijken, de mogelijkheid om in het lichaam aanwezige ziektebeelden vast te stellen. Dat doet men officieel met iriscopie. Wij kunnen volstaan met te zien, of er in de iris bijzondere verkleuringen zijn. Als daar grote vlekken in voorkomen, dan kunnen we altijd aannemen dat de persoon in kwestie ziek is. (Wij gaan hier niet verder in op de plaats waar ze moeten staan om een bepaalde ziekte aan te duiden, dat zou ons te ver voeren.) Dit kan belangrijk zijn, want iemand die ziek is, kan over het algemeen niet goed denken. Voor een handelsreiziger betekent dat misschien een voordeel, maar voor iemand die een normale conversatie wil voeren of afspraken wil maken is dat altijd een nadeel. Zo'n persoon is dan op dat moment niet in staat de consequenties te overzien van alles wat hij zegt. Zijn reacties zullen wat overtrokken zijn. Enthousiasme of gebrek aan enthousiasme zegt niets over de werkelijke stemming. Nu zult u zeggen: Dat zie ik zo gauw niet. Als u eenmaal eraan gewend bent om daarop te letten, dan ziet u het wel.

Hetzelfde is het met het oogwit. Verkleuringen van het oogwit geven over het algemeen aan dat er iets niet in orde is met de lever of de gal. Het betekent dat zo'n persoon dus prikkelbaar is. Het betekent ook dat die persoon doorgaans onverwachts zal reageren en ook nog bepaalde fouten heeft. Om een voorbeeld te geven:

Een lichte nieraandoening kan voor iemand, die toch al andere problemen heeft, de aanleiding worden tot drankzucht. Wij zien dat niet alleen aan de verkleuring van het oogwit, maar ook aan het feit dat de adertjes daarin duidelijker zichtbaar zijn. Is het geel zonder meer, dan kan dat duiden op gal. Onder omstandigheden kan het ook zijn dat zo iemand in de tropen is geweest en vroeger last heeft gehad van malaria. In dergelijke gevallen is het goed te weten: die persoon heeft bepaalde afwijkingen; ik moet daar dus rekening mee houden.

Rond de ogen zien we altijd wat rimpeltjes. U weet zelf wel, als je die kraaietpootjes ziet, die de dames zo ijverig plegen weg te plamuren, dat ze een aanwijzing kunnen zijn voor de aard van de persoon. Als die rimpeltjes namelijk iets gespreid lopen (zoals een vogelpootje met drie tenen),

dan betekent dat vaak dat het een persoon is die graag lacht. Maar om dat verder te kunnen constateren moeten we ook kijken naar de mondhoeken. Als bij de mondhoeken een lichte, opwaarts lopende plooi mede zichtbaar is, dan kunnen we zeggen: Dat is iemand die graag lacht. Maar lopen de mondhoeken omlaag, dan hebben we te maken met iemand, die de ogen vaak dichtknijpt. Dat kan natuurlijk een overgevoeligheid voor licht zijn, maar als de mondhoeken nu ook een wijkende lijn naar beneden vertonen, dan moeten aannemen dat deze persoon zich van de wereld wil afsluiten. Het is iemand, die geneigd is zich te isoleren.

Er bestaan bepaalde gezegden over de relatie van bepaalde organen en de neus en de mond. Daar zou ik niet al te veel op rekenen; dat loopt altijd op teleurstelling uit. Maar we moeten wel kijken bij de neuswortel.

Naast de neusvleugels en boven bij de neuswortel tussen de ogen zijn bepaalde plooien te zien. Zien we nu boven aan de neuswortel een plooi die uit twee lijnen bestaat, eventueel gedekt door een derde lijn, dan is dat iemand die zeer goed nadenkt en die de neiging heeft zich zeer sterk te concentreren. Het geeft aan dat een dergelijk persoon alles goed door-denkt. Indien u zo iemand een oppervlakkige verklaring geeft, dan bent u niet van hem af, maar krijgt u vroeg of laat de noodzaak alles nog een keer en veel beter uit te leggen. Ziet u zo iemand, probeert u dan alstublieft zo duidelijk mogelijk te formuleren en waar u niet zeker bent, houd uw mond.

Vouwen die van de neusvleugels naar de mondhoeken lopen. Nu ligt dat natuurlijk ook een klein beetje aan de bouw van de jukbeenderen, aan de leeftijd etc. Wij kunnen daar dus niet zonder meer een oordeel op baseren, maar toch zullen we vaak zien dat deze lijnen bijzonder diep gegrift zijn. Is dat het geval, dan hebben we te maken met iemand, die op de een of andere manier de neiging heeft om een beetje op de mensen neer te kijken en ook om anderen te zien als minder bekwaam. Het zijn die plooien die we vinden zowel bij oplichters, politici, pastoors, dominee's, advocaten als ook bij zeer verwaande personen. Het is niet zeker, dat die vouwen iets dergelijks aangeven, maar we kunnen beter rekening ermee houden dat die mogelijkheid bestaat.

De vorm van de lippen.

Als de bovenlip tamelijk dun is, dus lijnvormig en nogal recht, dan zien we vaak dat de onderlip als een soort halfcirkeltje in het midden een beetje uitpuilt; er zit een tuitje aan. Personen, die zo'n mond hebben, zullen gewoonlijk in hun gemoedsleven afwijkingen vertonen. Ze hebben iets te verbergen voor de gemeenschap en ze zijn doorgaans ook geneigd om bijzonder fel en een beetje gemeen te reageren, indien ze zich aangevallen wanen. Dergelijke personen moet u dus wel een beetje ontzien en in de gaten houden.

Aardige voorbeelden voor al deze eigenschappen kunt u vinden, als u de fotogalerij van uw ministers en parlementariërs neemt en u gaat ze eens na. Dan zult u zien dat het eigenaardige tuitmondje voorkomt bij mensen, die bijzonder fel reageren aan de ene kant en aan de andere kant eigenlijk niet helemaal rechtuit zijn. En dat wordt dan wel bijzonder duidelijk.

Is de onderlip vol en de bovenlip streepvormig en tamelijk recht, dan hebben we te maken met iemand, die grote zinnelijkheid vertoont. Dat wil zeggen: deze persoon houdt van de goede zijden des levens. Maar de bovenlip geeft weer aan, dat hij ze alleen voor zichzelf verlangt; hij zal u niet zo gemakkelijk erin laten delen. Het is iemand, die u gauw verkeerd inschat, omdat hij erg joviaal kan doen, maar die ongeacht de jovialiteit naar buiten toe zeer sterk egomaan pleegt te reageren, als het gaat om de goede dingen der aarde.

Is de bovenlip wat opgekruld (denkt u maar aan het kunstmatige B.B.-mondje), dan hebben we niet te maken met iemand, die - zoals men wel denkt - zeer emotioneel is, maar met iemand, die geneigd is de wereld te beschouwen als een plaats waarin men deze persoonlijkheid (het ego) dient te vereren. Personen met deze dikke bovenlip zijn dan ook niet bestand tegen kritiek. Dit is een heel belangrijk punt, want deze mensen zullen de kritiek niet altijd heftig beantwoorden, maar het vreet wel door. Het eindresultaat is heel vaak dat ze, geconfronteerd met te veel kritiek, weglopen of zenuwziek worden. Het is maar dat u het weet. Het is goed om daar rekening mee te houden.

Dan bestaat er ook nog zo'n gezegd: Een man of een vrouw met een vierkante kin is een doorzetter. Laten ze u maar andere sprookjes vertellen; die zijn leuker. Het is namelijk helemaal niet de vorm van de kin; deze hangt onder meer af van de vorming van het kaakbeen, maar het is de houding van de kin; en daar moet u op letten.

Als iemand de onderkaak als gewoonte naar voren steekt (zoals Sammy Davis jr.), dan hebben we te maken met enorme doorzetters, wilskrachtige figuren. Maar wilskrachtige figuren, dat moet u niet vergeten, maken slachtoffers onder allen die niet in staat zijn hen te doorzien en zich eventueel van deze personen te distantiëren.

Is de kaak teruggetrokken (een wijkende kin), dan geeft ze over het algemeen een zekere volgzaamheid aan. Ook met deze volgzaamheid moet u zich niet vergissen! Iemand heeft eens gezegd: "Een schaap is het meest volgzaam dier dat er bestaat, maar als het eenmaal schichtig wordt, dan bezorgt het zichzelf en anderen een ongeluk." Dat geldt ook voor mensen bij wie de kin normaal naar binnen terugwijkt.

Ook de oren zijn de moeite waard. Als u naar de oren kijkt, zal het u opvallen dat de oorschelpen alle van vorm verschillen. Er bestaan echter bepaalde aanduidingen. Zo zegt men b.v.: Een vastgegroeid lelletje geeft aan dat een zekere mate van innerlijk gehoor aanwezig is. Vergeet u dat maar. Dat hoort bij een bepaalde mystiek en geldt alleen, indien het lichaam eveneens aan een aantal voorwaarden voldoet.

Als de oorschelp naar boven toe een beetje faunachtig is, dus puntig, dan hebben we te maken met figuren, die wederom wat sluw zijn. Iemand, die dergelijke oorschelpen heeft, is geneigd altijd van anderen misbruik te maken. Het is goed daar rekening mee te houden.

Heeft u iemand met een kleine, fijngevormde oorschelp waarvan de binnenronde normaal is gevormd, dan is deze persoon geneigd om zeer opmerkzaam te zijn. Het klinkt een beetje vreemd: een klein oor en zeer attent, maar het is begrijpelijk, als we even teruggaan naar het verleden. Kleine oren betekenden dat je meer moest opletten. Het betekende dus een scherpere gerichtheid van de oren en meestal ook een vergrote tastzin. Dit alles bij elkaar genomen maakt het de moeite waard te zeggen: Dit is gedurende geslachten gegroeid en dat betekent dat er in de genen een afwijking is die ook deze neiging tot grotere waakzaamheid, vooral visuele waakzaamheid, met zich brengt. Dergelijke personen zien erg scherp. Als zij dus heel vreemd naar je kijken, dan moet je niet opvallend trachten te zien wat er aan je mankeert, maar je moet wel onopvallend je verwijderen om dan te kijken, of er misschien toch iets mis is.

Het gezicht geeft ons meer indrukken. Als wij een gelaat beschouwen, dan zijn er altijd bepaalde vertekeningen. Als we bij een jong persoon (onder de 40) zien dat de gelaatspijnen, die vanaf de jukbeenderen (dus vanaf de oogkassen) naar beneden lopen te slap zijn, dan hebben we zeer waarschijnlijk te maken met iemand, die niet gezond is. Het is alsof er een beetje spier-atonie is.

Nu zijn er rond de oogkassen een groot aantal spieren. Als u goed thuis bent in de microfysiognomie, dan kunt u die spiertjes afzonderlijk

lezen, omdat hun verschil in spanning namelijk ook veel verraaft over de toestand waarin de persoon zich op dat ogenblik bevindt. Maar is er een verslapping en weet u zeker, dat die persoon geen kater kan hebben van wege de feestelijkheden van gisteren, dan heeft hij waarschijnlijk migraine of neiging tot migraine. Deze persoon zal over het algemeen in bepaalde delen van het zenuwstelsel een overspanning ervaren en dat zal altijd samenhangen met het hoofd.

Als iemand een tumor in het hoofd heeft, dan is het wonderlijke dat we dit uitgedrukt zien rond de beide ogen. Dan zien we niet alleen dat de oogzakken wat meer dan normaal voor die persoon naar voren trekken, maar we zien bovendien dat de ogen iets wegtrekken, en wel schuin naar beneden in de richting van de onderkant van de oren ongeveer. Het is net alsof de spier daar verzaakt is. Aan één kant is de afwijking het sterkst; en dat is meestal de kant tegenovergesteld aan die waar een druk op de hersenen is, dus waar een tumor of een hersenbeschadiging is.

U heeft ongetwijfeld ook ervaringen gehad met mensen die ziek zijn. Daarbij heeft u onwillekeurig bepaalde tekens waargenomen in de gezichten. Nu ontdekt u een soortgelijke uitdrukking bij een ander. Dan is het natuurlijk niet zeker, dat die ander dezelfde kwaal heeft, maar er is een mogelijkheid. Als u nu opeens inspiratief denkt: zou die niet dit of dat hebben, dan is de kans heel groot dat u voor een deel althans gelijk heeft. Gaat u nu letten op de gelaatsuitdrukking, de manier waarop de verschillende spieren staan, de spanningen die er zijn, dan kunt u heel veel bereiken.

Nu weet ik, dat er heel veel dingen zijn waarin u zich erg kunt vergissen. Er zijn b.v. mensen, die ingevallen wangen hebben. En lopen er ook nog een paar scherpe lijnen, dan bent u geneigd te denken: die zitten er wat zorgelijk voor. Maar het is evengoed mogelijk dat ze geen gebit of een slecht gebit hebben. Hetzelfde geldt voor een bovenlip die wat opgegrokken is. Ook weer: een slecht zittend gebit. De onderlip puilt op een wat eigenaardige manier uit; teruggetrokken mondhoeken, de onderlip steekt uit. Niet in een zakkend tuit-model. Dat is ook weer een slecht zittende prothese. U moet er gewoon rekening mee houden.

Het is duidelijk dat de oren van iemand, die regelmatig een bril draagt, aan de bovenkant iets anders staan (er is meer ruimte tussen oor en hoofd) dan van iemand, die niet gewoon is een bril te dragen. Oorschelpen moet u dus niet alleen beoordelen naar hun vorm, maar u moet ook even kijken: deze is een brildrager en die niet. Dat kunt u trouwens ook zien aan de uitdrukking van de ogen.

Bij iemand, die altijd een bril heeft gedragen en sinds korte tijd contactlensen draagt (die overigens goed zitten en waarvan hij helemaal geen last heeft) zien we nog altijd de knijpuitdrukking, die automatisch ontstond als hij geen bril ophad. Dat wil zeggen dat de wenkbrauwen iets naar binnen getrokken zijn, het voorhoofd licht gefronsd is en de ogen iets geloken zijn. Dat zijn dingen waarmee u rekening moet houden. Ze komen gewoon door de hulpmiddelen die die mensen gebruiken.

Als u op dergelijke tekens alléén zoudt zeggen: Deze mens heeft deze of gene kwaal, dan moet u zich wel even afvragen, of er nog een andere oorzaak is. Ga vooral op de gelaatsuitdrukking af en op wat er bij u over komt. Naarmate u meer gevallen heeft meegemaakt van mensen die ziek waren, mensen die in bepaalde moeilijkheden zaten, zult u gemakkelijker die oude ervaringsbeelden associëren met hetgeen u ziet en u krijgt daardoor een snellere en betere indruk van wat er met de ander aan de hand is.

Veel mensen hebben ook belangstelling voor de houding. Ze wordt vaak door de arbeid en dergelijke mede bepaald. Iemand, die regelmatig over zijn bureau hangt, vooral als hij geen goede bureaustoel heeft, krijgt nu eenmaal afzakkende schouders. Dat is geen mistroostigheid, het is ook geen slapheid, maar doodgewoon een beroepseuvel. Iemand, die voortdurend loopt te poten op een landbouwbedrijf, heeft de neiging de ene schouder wat hoger te houden en de ander lager. Dat zegt helemaal niet dat die man uit het lood is geslagen. Het zegt alleen dat hij, gewend aan een bepaalde houding, deze haast automatisch ook aanneemt, terwijl hij in een ruststand is. Van de houding kunnen we dus niet zoveel zeggen.

Interessant is het naar de handen te kijken. Er is erg veel te zeggen over de vingers. Er zijn een paar dingen waarop u heel goed moet letten:

Als het bovenste vingerlid met de nagel uitloopt in een verbrede vingertop, die bovendien iets plat, bijna rechthoekig is, dan heeft u te maken met iemand die erg heerszuchtig is. Dit komt altijd uit. Heeft u iemand bij wie de onderste delen van de vingers dik zijn, dan is dat zeer waarschijnlijk een persoon, die eveneens de geneugten des vlezes zeer gaarne geniet en die daarnaast - vooral wat betreft voeding e.d. - minder beheerst is. Zo'n persoon zal verder een beetje instabiel reageren.

Lange vingers behoeven niet noodzakelijk artisticeit aan te duiden. Men denkt dat wel, het is niet waar. Wel is van betekenis: bij artisticeit is het verschil van lengte tussen de vingers niet zo groot. Hier hebben we een normaal verschil (de hand van het medium). De middelvinger steekt ongeveer één cm uit. Het verschil naar de pink is ongeveer $1\frac{1}{2}$ cm, naar de duim is het $2\frac{1}{2}$ cm. Een normale hand dus.

Als we nu een hand hebben waar de drie middelste vingers bijna even lang zijn (het verschil is nihil of bijna nihil), dan hebben we te maken met grote handvaardigheid. Is daarbij ook de pink langer, dan hebben we iemand, die vooral zeer goed is in het behandelen van allerlei gecompliceerde apparaten. Hij zal waarschijnlijk ook een zeer goed pianist zijn, maar een slecht violist. Ik weet niet waarom, maar dat is zo.

Alles wat er rond ons is, drukt niet alleen zichzelf uit, maar ook de wezeneseigenschappen die er achter verborgen liggen. U kent allen wel het verhaal van de man, die zo lang de zeeleeuwen had gevoederd dat hij op het laatst ook zo'n snor had, ook zo'n ronde kop en ook tegen zijn vrouw blafte, vooral kort voor het eten. Dit is natuurlijk overdreven, maar het kan voorkomen.

Alle mensen drukken met hun gelaat uit wat ze zijn. De gelaatsuitdrukking die een mens aanneemt, kan misleidend zijn. Er zijn mensen, die glimlachen terwijl ze je dood wensen. Maar de manier waarop ze glimlachen en vooral die onwillekeurige spiertrekkingen bij de ogen en bij de neusvleugels plus eventueel de houding van de kin (kaak) maken u wel duidelijk, dat dat geen gemeente glimlach is. U kunt er dus veel uit leren.

Dromen.

Als we denken aan gezichten, dan denken de meeste mensen aan een gelaat. Maar een droom is ook een gezicht op een andere wereld. Ook met dromen kun je heel veel moeilijkheden krijgen, als je ze verkeerd gaat uitleggen. Wij hebben al eens eerder gezegd: Neemt u in 's-hemelsnaam geen droomboek van onverschillig welke grootheid, want die geven zelden of nooit weer wat de werkelijke betekenis van uw droom is. Het is een algemene middelmaat. Dat is net zo iets als een regering, die zorgt voor de gemiddelde burger. En omdat deze niet bestaat, komen alle burgers in opstand. We gaan eens kijken wat er aan dromen belangrijk kan zijn.

U heeft een eigen manier van spreken, een eigen terminologie. Als u aan uw lichaam denkt als aan een voertuig, dan zal elk voertuig, dat in uw droom figureert waarschijnlijk mede betrekking hebben op uw eigen lichamelijke toestand. Denkt u aan uzelf als aan een geest, dan zult u eerder vlinderdromen hebben. U zweeft. U bent een vlinder of een libel; u voelt zich gevleugeld. In dergelijke gevallen heeft u het over geestelijke waarden en drukt u dus uit wat voor u geestelijk van belang kan zijn. Zo kunt u - uitgaande van uw normale denken en taalgebruik - al nagaan wat verschillende droomsymbolen betekenen. Want alles wat u uitspreekt, is verbonden met een beeld. De manier waarop u zich normaal pleegt uit te drukken geeft dus gelijktijdig aan welke begrippen ook als beeld in u de hoofdrol spelen. Wij kunnen, als we dromen willen interpreteren, eenvoudig rekening houden met het volgende:

Alle vormen van licht hebben in ieder geval te maken met positieve waarden.

Alle dromen waarin vuur voorkomt, hebben over het algemeen een negatieve waarde, omdat de oude instinctieve angst van de mens voor het vuur, die nog steeds ergens aanwezig is en vaak ook de ziekelijke attractie tot het vuur, hier wel degelijk een rol spelen.

Heeft u te maken met licht: goed. Heeft u te maken met vuur: verkeerd.

Ziet u iets in het schijnsel van het vuur: een positieve mogelijkheid.

Bereidt u iets op een vuur: zeer waarschijnlijk laat u zich leiden door uw slechtere instincten; u moet een beetje uitkijken, want u werkt uzelf in de puree.

Laat u het licht ergens doorheen schijnen: u bent bezig met problemen of denkbeelden, die doorzien kunnen worden waardoor er een oplossing voor te vinden is. Het bekijken tegen het licht betekent: u heeft op dit moment inspiratieve mogelijkheden, gebruik ze.

We hebben ook uittredingen. Daarmee zijn we ook lang mee bezig geweest. In de droomsymboliek, dus in de gewone droom, spreek je met jezelf. De droom brengt vanuit het onderbewustzijn van de mens erkenningen en boodschappen in een beeldtaal over. Daarbij is de bron waaraan het beeld ontleend is van minder belang. Om u een voorbeeld te geven:

U heeft net een spannende t.v.-thriller gezien of een mooi boek gelezen waar op elke bladzijde tenminste drie lijken gezaaid zijn. Nu gaat u dromen. U droomt, dat u zelf doodt. Wat zegt u dan tegen uzelf?

Ik zoek een instrument om mijn gevoelens van onmacht af te reageren.

U droomt, dat men op u schiet of dat men u dreigt te doden. U bent op de vlucht: Er zijn bepaalde problemen in mijn omgeving, die ik niet onder ogen wens te zien.

U loopt ergens voor weg: Ik moet ze nader bekijken.

Dit alles is ontleend aan een romannetje; maar de manier waarop het is samengesteld, de samenhang plus de waardering die u heeft voor sommige dingen, maken de betekenis uit.

Het zal u duidelijk zijn, dat het hierdoor veel moeilijker is de dromen van een ander te verklaren dan uw eigen dromen; als u tenminste eerlijk bent tegen uzelf. Want als u dat niet bent, kunt u ook uw eigen dromen nooit goed uitleggen.

Ik herinner mij een geval dat iemand zei: "Jezus is de kamer bij mij binnengekomen met alle apostelen." Dit was het verhullen van iets anders.

De persoon in kwestie namelijk was niet gehuwd en begeerde een deel van de voordelen van deze staat toch wel ten eerste. In deze stelling werd ze dus door verscheidene heren in de droom bezocht. Maar dat was niet aanvaardbaar voor haar religieuze inzichten. Dientengevolge werden ze dus Jezus en de apostelen. U moet dus wel eerlijk zijn tegen uzelf.

Heeft u te maken met de dromen van anderen, dan kunt u eigenlijk alleen uitgaan van uw eigen associaties; dat maakt het wat moeilijker.

Toch zijn er altijd een paar dingen, die u moet onthouden en die bij elke poging om een droom voor een ander te duiden doeltreffend plegen te zijn.

Beweging geeft altijd actie aan. Een beweging, die plotseling overgaat in een andere beweging of in stilstand: een verandering wordt aanvoeld. Gebeurt dit met een schok: u kunt aannemen dat het op korte termijn zal plaatsvinden.

De tweede beweging is niet te overzien, ze gaat gewoon door totdat men wakker wordt: de verandering is iets wat je eigenlijk te laat opmerkt.

Je moet eens goed kijken in de omgeving of in je eigen persoonlijkheid, of er niet zekere dingen zijn veranderd de laatste tijd.

Omdat praktisch alle mensen licht associëren met leven, met iets positiefs, dient u te onthouden:

Kleuren kunnen wij voor een ander moeilijk uitleggen. Maar licht als zodanig zal door iemand die droomt worden onderscheiden in prettig en helder of droefgeestig en somber.

Helder licht: vreugde of vreugdige mogelijkheden. Hier wordt aangegevoeld dat de persoon in de huidige situatie over mogelijkheden beschikt om zich een beter bestaan, enige vreugde, kortom, een verbetering van de huidige toestand te verschaffen.

Het licht is mistroostig, droevig: buiten eigen beheersing om veranderen de omstandigheden. De persoon dient zich snel aan te passen. Zo dit niet geschiedt, ontstaan er allerlei stress-situaties waar men beter verre van kan blijven.

Voor veel mensen, maar niet voor allen, hebben dieren een bijzondere betekenis. Iedereen heeft zo zijn eigen liefhebberij of voorliefde. Kent u de liefhebberij van degene voor wie u de droom verklaart, dan is het volgende weer interessant:

Men droomt van een aanwinst. Bijvoorbeeld: een dier komt aanlopen en is erg lief, iemand die planten verzamelt, krijgt een mooie bloeiende plant etc.: men voelt aan dat er een vernieuwing op komst is. Deze is dan positief, want ze betekent een verbetering van de huidige situatie. Men heeft te maken met een ziek dier, men wordt als dierenvriend aangevalen door een dier, planten verwelken of men staat opeens in een leegte waar alleen nog maar zand is in plaats van planten: er zijn op dit ogenblik in uw normale gewoonten eigenaardigheden geslopen waardoor u zeer veel kunt verliezen. U waarschuwt uzelf dat u heel goed moet uitkijken en vooral u moet beheersen, omdat u anders ten onder dreigt te gaan. Ook hier weer een betrekkelijk eenvoudige benadering. Dit wil niet zeggen, dat u nu allemaal perfecte droomuitleggers wordt, maar u heeft er wel iets aan.

Als u droomt over de dingen van de dag (er zijn mensen, die krijgen zelfs nachtmerries als ze denken: Hans Wiegel wordt minster-president of iets dergelijks), dan moet u altijd één ding onthouden: u bent bezig met deze dingen. Als u grote spanningen ondergaat door te dromen van actuele situaties waarin menselijke invloeden een rol spelen, dan moet u zich wel afvragen, of u zich ten aanzien van uw medemensen en uw situatie in de wereld wel juist heeft opgesteld. Dergelijke angstdromen komen namelijk meestal voort uit besef van: ik reageer eigenlijk niet juist; of: ik geniet voordelen die ik eigenlijk niet verdien. De realisatie hiervan is zeer goed.

Dan hebben we ook wel eens te maken met dromen waarin erotische elementen voorkomen. Als dit het geval is, betekent het op zichzelf niets. Onthoudt u dat goed. Het kan uit zuiver lichamelijke drijfveren voortkomen of uit een erkenningsbehoefte. Dat is heel normaal. Het begint bij de puber en het blijft doorgaan tot op zeer gezegende leeftijd. Als je een honderdjarige bent, kun je wel niets meer, maar je droomt er nog wel van. Op zichzelf hebben dus de erotische scènes weinig te zeggen, maar ze drukken wel een verhouding uit.

Omdat erotiek voor de mens over het algemeen niet alleen bestaat uit lichamelijke, maar mede uit geestelijke contacten - dat moet u goed onthouden! - zal in de droom de erotiek altijd mentale situaties uitdrukken en niet

alleen een lichamenlijk contact of een lichamenlijk wensleven. Waar de situatie onbevredigend wordt, duidt ze aan dat u niet op de juiste wijze reageert ten aanzien van anderen. Dat zegt u in feite. Droomt u dat het wel gaat, dan zegt u dat de juiste geestelijke verhouding bestaat. Trek echter daaruit geen materiële consequenties zonder meer, anders komt u meestal bekocht uit.

Als we bepaalde symbooldromen hebben, dan weten we tegenwoordig allemaal wel sedert Freud populair is geworden, dat bezemstelen e.d. mannelijke sexsymbolen zijn, terwijl kruiken, glazen, roemers en alle andere holle voorwerpen een vrouwelijk sexsymbool voorstellen. Dat kan natuurlijk waar zijn. Maar als je begint deze uitleg te geven, dan trek je eigenlijk alles weer in het sexuele vlak. Dat moet u niet doen.

Een bezem is namelijk niet altijd een mannelijk geslachtssymbool. Als u droomt, dat u een bezem in de hand neemt en veegt, dan kan dat heel goed betekenen dat u beseft, dat het noodzakelijk is om eindelijk eens orde op zaken te stellen, zeker op bepaalde punten die u allang bezighouden. Als u droomt, dat u een grote kruik heeft en daaruit drinkt, dan betekent dat niet noodzakelijk dat u als man naar de meisjes wilt. Dan kan dat heel goed betekenen, dat u kennis kunt verkrijgen. U bent er misschien te lui voor, maar die kennis heeft u nodig. U heeft in de omgeving mogelijkheden om te leren, te absorberen, vaardigheden te verkrijgen enz. Maak daar gebruik van. Zeg tegen uzelf: Ik heb ze nodig. Op deze manier wordt de droom heel iets anders dan men er meestal van maakt: alleen een voorzien van de toekomst.

Er zijn natuurlijk ook voorspellende dromen. Er zijn visioenen, die samenhangen met alle geestelijke krachten die op de wereld werken. Er zijn dromen van uittredingen in vele soorten. Maar aangezien wij deze over het algemeen zeer moeilijk kunnen herkennen voor wat ze zijn, is het verstandig om in de eerste plaats na te gaan: Wat is mijn eigen rol? Hoe is deze rol te vertalen? Was het licht of was het niet licht? Was er beweging of was er alleen maar een verandering van beweging? Is er een verandering in het landschap of de omgeving of is er een verandering in mijzelf? Een verandering in de omgeving geeft namelijk aan dat u beseft in een situatie te verkeren waarin de veranderingen buiten uw wil en schuld om moeten plaatsvinden.

Als u droomt dat u zelf verandert, dan wil dat zeggen dat u tegen uzelf zegt, dat u de huidige situatie niet langer kunt aanvaarden en daarom een andere vorm of gedaante verlangt, in feite echter een ander contact met de buitenwereld. Door allereerst uit te gaan van deze heel eenvoudige regeltjes - u kunt ze gemakkelijk onthouden - kunt u een basis vinden voor uw droomleven. Bovendien kunt u enig idee krijgen van de betekenis van de dromen van anderen, als ze u die vertellen.

Als u een droom voor een ander moet ontleden, dan zal hij heel vaak ook vragen: Kun je me niet iets meer concreets zeggen? Let u dan weer op het gezicht, want het gezicht van een persoon verraadt wel degelijk met welke problemen hij te maken heeft. Het maakt duidelijk, dat er misschien een ziekte is of althans een lichamenlijke onregelmatigheid. Het maakt duidelijk, dat die persoon op een bepaalde manier pleegt te reageren. Calculeer dat in en u zult over het algemeen die ander zelfs goede raad kunnen geven aan de hand van een droom, die u slechts ten dele kunt ontleden, omdat u nu eenmaal niet de volledige achtergrond kent van de dromer of droomster.

Ik meen, dat ik u hiermee een paar zeer eenvoudige aanwijzingen heb gegeven waarmee u veel kunt doen.

Heel veel mensen houden zich bezig met handlijnkunde. De lijnen van uw hand geven inderdaad iets weer van uw leven. Maar een hand wordt mede ge-

vormd door manier waarop u werkt. Een vereelde hand heeft nu eenmaal een ander lijnenspel dan een niet vereelde hand, ook al zullen vele deskundigen dat misschien ontkennen. De hoofdlijnen zijn over het algemeen duidelijk. Als u wilt weten wat ze betekenen, dan kunt beter een van de vele boekjes daarover raadplegen. De weergave van de hoofdlijnen is daarin heel goed en voor mij is het praktisch onmogelijk om dit verbaal duidelijk genoeg te beschrijven.

Linkerhand en rechterhand worden verschillend gewaardeerd. Onthoudt u dit: het belangrijkste dat men in een hand kan lezen is niet de toekomst, maar wat de persoon is.

Een hand die week is en waar veel kussentjes zijn vooral onder de vingers zegt dat dit een persoon is die niet veel werkt. Zien we bovendien dat de vingertoppen zacht en schoon zijn zonder enige verruwing van de huid, dan is dat iemand die het nogal gemakkelijk neemt.

Kijken we verder naar de handpalm, dan letten we vooral op de handwortel, de plaats waar de handpalm uitloopt in de pols. Belangrijk is: Beginnen de lijnen bij de aanzet van de palm zodát de muis van de hand al of niet omlínd wordt. Mensen met een zeer grote vitaliteit (en dan moet u aannemen dat die veel tegenslagen kunnen verwerken, als u hen de hand leest) hebben altijd een lijn, die doorloopt tot aan de handwortel. Verder hebben de meeste van hen twee of meer kleine lijnkransen, die om de pols heen schijnen te lopen. Ziet u dit, dan heeft u te maken met iemand die zeer veel aan kan. U moet dus alles wat u wilt interpreteren positief doen.

Als u ziet, dat er op de vingertoppen hier en daar prikkjes zijn, dan doet die persoon aan handwerken; die heeft zich aan een naald geprikt. Wilt u een psychisch rapport opbouwen gebaseerd op vertrouwen, dan kan zo iets u van dienst zijn. Let dus op die kleine tekens.

Handen hebben nog meer te vertellen. Kijk naar de nagelriemen. Zijn ze goed verzorgd? Zitten ze los of vast? Ze zeggen iets over de zorg, die de persoon voor zichzelf heeft. De manier waarop de nagelriem opzij is ingescheurd, geeft bovendien ook aan welke spanningen er zijn. Kijk ook of iemand nagels bijt. Iemand, die op zijn nagels kauwt, is over het algemeen een zenuwpees. Dat wil dus zeggen, dat u daar wat langzaam aan moet doen. Misschien denkt u dat dit allemaal van weinig betekenis is. Maar vergeet u één ding niet:

Alles wat wij paranormaal willen doen voor een ander (dat geldt voor genezing, voor psychische hulp en vele andere dingen) moet gebaseerd zijn op een zo juist mogelijk erkennen van die persoon. Een droom kunt u het best uitleggen, als u een duidelijk beeld heeft van de dromer. Een zieke kunt u het gemakkelijkst helpen, als u niet alleen aan de hand van die kleine verschuivingen in de fysiognomie kunt zeggen "die kwaal is waarschijnlijk", maar als u bovendien nog enig begrip heeft van de situatie van die mens.

Let ook op de bewegingen van een mens. Er zijn mensen die arthrititis hebben (dus eigenlijk verstijfd zijn) en toch een zekere elegance behouden. Er zijn ook mensen die helemaal niets mankeren en toch een wat robotachtig bewegingspatroon vertonen. Bewegingen geven dus ook iets aan, want die zijn niet alleen bewegingen van de souplesse van het lichaam, ze geven gelijktijdig ook de innerlijke gesteldheid aan.

Als u iemand ziet wiens bewegingspatroon grof is, dan kunt u aannemen dat die persoon ook grover reageert. Is er een zekere elegance, dan kunt u aannemen dat deze persoon in ieder geval in een goede samenwerking functioneert. Hier zijn alle delen van het "ik" goed op elkaar afgestemd. Met al deze dingen tezamen kunt u uw medemens beter benaderen.

Gaat u nu niet voor de spiegel staan om te kijken: heb ik nu een pruime mondje of heb ik een bovenlip zo of zo. Want als u uzelf zonder dit niet kent, zult u uw spiegelbeeld toch verkeerd interpreteren en ongetwijfeld u een brevet van geestelijke bekwaamheid geven dat u niet verdient. Ken uzelf, dan heeft u dat niet nodig. Maar uw medemens kent u niet. En zelfs als u

denkt uw medemens te kennen, dan zijn daar toch bepaalde facetten bij waarvan u denkt: ik moet even uitkijken. Let daarop. Probeer te begrijpen wat er schuilgaat achter het uiterlijk van de ander. Let daarom op alle kleine tekens die u kunnen helpen. Op deze manier zult u u beter op een medemens kunnen afstemmen. U zult hem daardoor gemakkelijker bereiken, u zult hem beter kunnen helpen en uzelf juistere kunnen opstellen t.a.v. de ander. En dat kan u ongetwijfeld ook voor veel inspanning, geestelijke spanningen en schade behoeden.

-:-

A M U L E T T E N .

Een amulet is iets wat geluk brengt; althans eigenschappen heeft waardoor men zich gelukkiger of beschermder gevoelt dan zonder dat. Elk voorwerp kan een amulet zijn, omdat geen geestelijke eigenschappen maar de eigen geestelijke instelling hier in de eerste plaats bepalend is.

Als u een amulet maakt voor een ander, dan moet de ander niet begrijpen wat u heeft gemaakt, anders denkt hij dat hij het moet controleren. En als hij het controleert, dan gelooft hij niet meer. Dit wil zeggen, dat de meeste amuletten dus worden gemaakt met - let wel - raadselspreuken, godsnamen of lettertekens die niemand kan lezen. Als u dus iemand een bijzonder krachtig werkzaam amulet wilt geven, dan is het in uw land raadzaam om dit in joodse of arabische schrifttekens uit te voeren. Aan de andere kant zijn er mogelijkheden om aan een voorwerp bepaalde krachten te verbinden. Het wonderlijke is, dat die krachten niet in de eerste plaats worden bepaald, zoals menigeen denkt, door de namen en de tekens die erin zijn gegrift. Het is vooral de bedoeling die erin wordt gelegd. Daarom is het erg belangrijk dat iemand, die een amulet maakt het ook met alle zorg en bijzonder zorgvuldig doet.

U kunt van mij een recept krijgen voor een zeer eenvoudige amulet dat geluk brengt.

U neemt een stukje klei. Daarvan maakt u een schijfje ongeveer ter grootte van een gulden. Nu concentreert u zich zo goed u kunt op geluk. Het eerste beeld dat in u opkomt, probeert u met een enkel lijntje of een letter aan te geven in de klei. U grift dit in met een speld of een naald, dus heel dun.

U stelt zich dan een teken voor dat voor u waarheid of geluk betekent. Dat kan een kruis, een ster of een cirkel zijn. Het kan elk teken zijn, maar het moet iets zijn dat u met geestelijke kracht of met geluk of met goddelijke liefde associeert. Dit teken grift u onder de letter. Daarna zet u boven de letter wederom wat tekenjes. Ik zou suggereren dat u hiervoor een paar vleugelachtige lijntjes neemt (een paar fors uitgevalen wenkbrauwen mag ook). Vervolgens sluit u het schijfje af van het licht en u laat het in het donker ongeveer een week drogen.

Nu komt voor u wel het belangrijkste, want u heeft nu een zegeltje gemaakt: dit dingetje is van klei, het is dus tamelijk bros en breekbbaar.

U neemt nu een gewoon stukje staniol (gewalste aluminium) of tin. Terwijl u probeert uw kracht in te stralen in het staniol (niet op het schijfje klei, maar of het staniol of tin), maakt u daarvan een vorm, die uws inziens voldoende is om het nu hard geworden brosse schijfje te bevatten.

U vouwt het zorgvuldig om het schijfje heen, nadat u het heeft ingestraald. Daarna doet u het in een lapje dat u dichtnaait. U mag het ook dichtknopen, dat geeft niet. Nu heeft u een soort suikerdotje gekregen dat uw gedachten bevat puls een deel van uw instraling. Indien u dit heel zorgvuldig heeft gedaan, brengt dit u inderdaad geluk. Weet u waarom?

Omdat u zo sterk ermee bezig bent geweest en tenminste wel tweemaal met het zoeken naar de krachten van het geluk, de positiviteit in het leven dat u deze heeft overgedragen aan het voorwerp. Indien degene die het draagt er bovendien nog aan gelooft (dat is ook van belang), zal deze daardoor zijn afgestemd op alle positieve reacties en als zodanig geluk hebben. Want hij begrijpt namelijk niet dat wat de mens geluk noemt over het algemeen datgene is wat hijzelf ondanks alles maakt van de omstandigheden waarin hij verkeert.

Dit is een heel eenvoudig recept. U kunt het nog eenvoudiger van mij krijgen, maar dan moet u toch iets meer weten van lijntjes.

U neemt een stukje dik, niet gelinieerd wit papier. Als het kan linnenpapier of z.g. perkament. U snijdt daaruit een cirkeltje zo groot als een rijksdaalder. In het cirkeltje tekent u twee keer weer een cirkeltje. Tussen deze lijntjes zet u eerst uw opdracht, als het kan in latijn, maar het mag ook in het nederlands. Bijv.: dat het zegen moge brengen, dat het geluk moge brengen, dat de kracht van die of die met u moge zijn. Nu heeft u om die cirkeltjes te trekken het middelpunt al moeten bepalen. U trekt nu door dit middelpunt drie lijnen. Dan krijgt u a.h.w. een sterretje. U zorgt dat de afstand tussen de lijnen t.a.v. de binnenste cirkel even groot is als de afstand tussen de binnenste en de buitenste cirkel. Nu zet u een kruisje op de bovenste (?) en u maakt van het onderste steeltje een soort P, met een lijntje eronder. Daarna zet u aan beide kanten een H. Dan houdt u dus nog twee lijnen over en één vak dat open is. Nu schrijft u in die open vlakken boven Alpha (rechts) en bededen Omega (links). Daarna voorziet u de laatste streepjes van een z.g. sluitteken; dat is een licht gebogen lijntje. Als u dat nu zorgvuldig heeft gedaan met het gevoel dat u werkelijk daarmee iemand kracht wilt geven, dan heeft u het hele geval geladen.

Er is nu nog iets eigenaardigs gebeurd: U heeft hier een lijnenstelsel gebruikt dat z.g. vierdimensionaal is. Het is namelijk niet alleen het bekende kruis, de snijding van krachten, maar er is een extra lijn aan toegevoegd; en deze lijn betekent afweer. Daardoor heeft u een bescherming aangebracht tegen alle invloeden van geestelijke, bovennatuurlijke aard. Daarvoor dienen ook die sluitlijntjes. U heeft Alpha et Omega neergeschreven. Dat is nu eenmaal een term, die wij gebruiken om begin en einde, eeuwigheid of God aan te duiden. Hierdoor heeft u het geheel gebracht in harmonie met de hoogste kracht, want al doende heeft u ook daaraan moeten denken, anders had u die tekens niet kunnen schrijven.

Nu vouwt u dit geheel in een enveloppe. Bij voorkeur van hetzelfde materiaal, maar dat hoeft niet, als het maar geen bedrukt of gelinieerd papier is. U geeft het zegeltje aan iemand mee en het brengt ook weer geluk. En omdat u hier heeft gewerkt met eeuwigheidswaarden (geestelijke waarden) is het niet zo belangrijk dat iemand erin gelooft als bij het eerste zegel.

Deze dingen noem ik amuletten, omdat ze in feite alleen een zekere bescherming bieden of een zekere positieve kracht aantrekt. En dat is nu de kunst van het amuletten maken. Met deze paar voorbeelden, die oneindig kunnen worden aangevuld natuurlijk, heeft u niets anders gedaan dan een afwevende of aantrekkende werking vastleggen, die de drager van de talisman zal overnemen. Het is gewoon een vorm van magnetisme.

Als je leeft in de wereld, dan zijn er allerlei krachten die op je afkomen. Daar zijn de krachten uit de geest, de werkingen van de Witte Broederschap, de directe kosmische golven die uit uw heelal komen of invloeden,

die nog van ergens anders komen. Al die dingen zoudt u zich kunnen voorstellen als iets wat als een magneet werkt.

Als ik een zegeltje maak, dan maak ik ook een magneetje. Maar ik bepaal de waarde die het heeft. Het zal b.v. alle zuidpolen afstoten en alle noordpolen aantrekken. Dat betekent, dat ik een bepaald deel van het veld, dus een bepaalde stroming, tot mij trek en een ander deel afweer. Dit kunt u doen door de geestelijke instelling t.a.v. bijna alles wat om u heen is. Dat kunt u ook doen zonder dat u zo'n tekening of een voorwerp maakt, want voor uzelf is het eigenlijk niet nodig om dergelijke dingen te doen. Indien u zich juist instelt, dan trekt u de juiste harmonieën aan, het andere stoot u af. Maar u kunt meestal die werking voor een bepaalde persoon niet handhaven gedurende langere tijd. Daarvoor dient nu die talisman of amulet.

U maakt een voorwerp waarin uw eigen kracht is vastgelegd. Die kracht blijft met u verbonden; die is een deel van uw wezen. Ze blijft harmonisch met u. Nu hoeft u niet meer bewust te denken en u bewust in te stellen, omdat die instelling is vastgelegd in het voorwerp. Als er een behoefte optreedt, dan wordt u a.h.w. erdoor gewekt en u begint te reageren volgens de kracht die in het amulet zit. Waaruit bovendien nog blijkt, dat amuletten en bepaalde talismans alleen werkelijk betekenis hebben, indien de persoon die ze heeft vervaardigd en die de werking eraan heeft gegeven in leven is of geestelijk bewust is. Dat is misschien goed om dat er even bij te vertellen.

Als u bepaalde amuletten heeft gemaakt voor anderen en u gaat dood, maar u bent bewust, dan zegt u: Ik heb een belofte gedaan die moet ik vervullen. Als er nu een wekteken komt (ik ben nog steeds deels ermee in harmonie), dan reageer ik daarop. Mijn geestelijke kracht gaat optreden als vervanger van hetgeen ik eens geestelijk, toen ik mijn lichaam nog had, was op aarde. Maar nu gaat u dood en u zit zich af te vragen: Waar zit ik nu, potverdorie! Dan komt dat signaal en u zegt alleen maar: Weg, ik weet niet waar ik zit. Dan jaagt u het weg als een wesp. U kunt er ook wel door gestoken worden, maar dan krijgt u alleen de weerpijn, niet het besef. Daarom geldt voor alle amuletten, talismans e.d. die met kracht zijn geladen: Hun werkzaamheid wordt bepaald door de innerlijke activiteit van het amulet en de toestand en het bewustzijn van de vervaardiger.

Er zijn natuurlijk ook andere methoden die we kunnen gebruiken om iets aan een ander over te dragen. Een van de eenvoudigste is dit:

Neem twee voorwerpen die identiek zijn. Laad beide op met uw kracht. Dat doet u gewoon door ze a.h.w. in te stralen. Nu geeft u één voorwerp aan een ander of u brengt het in een andere ruimte. Het andere houdt u zelf. Die twee zijn gelijk van vorm, gelijk van instraling. Dat betekent, dat ze geestelijk gezien naast elkaar staan. Op het ogenblik dat u het ene voorwerp instraalt, wordt die straling mede gewekt in het andere voorwerp. Hier is het nodig, dat u elke keer bewust op het eerste voorwerp inwerkt om de werking te verkrijgen in het tweede voorwerp. Maar er zit nog een haakje aan:

Gesteld, dat een ander beseft wat dat voorwerp is en daarop inwerkt, dan ontstaat die werking als een straling ook bij het voorwerp dat u gebruikt. Daarom geldt, dat u een dergelijk voorwerp nooit bij u mag dragen. Het verstandigst is het om het ergens te bewaren in het donker en als het kan in een lapje van natuurzijde. Waarom? Zijde heeft de neiging om nogal wat statische effecten te vertonen en die vormen alweer een bescherming tegen al te grote en directe invloeden, die vanuit het voorwerp zouden voortkomen zonder dat u het wilt.

Misschien wilt u het nog een beetje beter en diftiger doen? Dan moet u er wat astrologie bij halen.

Iemand behoort tot een bepaald teken van de Dierenriem. Dat teken heeft zijn eigen metaal. Iemand heeft ook zijn eigen heersende planeet.

Ook deze is uit te drukken in een metaal of soms in een steen. Als wij die twee nu bewust combineren, dan kunnen we een sieraad maken - heel kunstzinnig of heel erg plomp - waarin de eigenschappen van die persoon vertegenwoordigd zijn, maar nu in een harmonie.

Uw heersende planeet betekent voor u de dominerende werking in uw leven. Uw teken houdt in feite in: uw lichamelijke en geestelijke oriëntering ten aanzien van de omgeving. Deze beide factoren kunnen nu zo worden samengebracht dat ze onderling harmonisch zijn. Laten we zeggen: Iemand heeft als planeet zon en hij heeft als steen b.v. topaas of aquamarijn. Dan maakt u b.v. een gouden ring waarbij u bewust denkt aan die persoon en u voegt daar de steen in. Indien steen en ring op harmonische wijze in elkaar sluiten, dan betekent dit dat de planeet de werking van het sterreteken weerspiegelt en omgekeerd. Anders gezegd: geestelijke en stoffelijke waarden worden in balans gebracht. Door deze balans zal de persoon gemakkelijker, sneller, juist en bewuster reageren dan anders het geval is.

Het geeft geen bescherming tegen ongelukken, maar het betekent wel, dat u eerder beseft dat er een ongeluk kan gebeuren en dat u sneller zult reageren, zonder nadenken om het ongeluk te vermijden, indien het noodzakelijk of wenselijk is. Zo'n voorwerp heeft dus ook zijn eigen betekenis.

Sommige mensen hebben een structuur, die het best kan worden uitgedrukt als een aantal afzonderlijke laagjes. Het zijn schijnbaar heel orderlijke mensen, maar zoals bij alle mensen loopt er hier en daar een streep doorheen. Het is dus een soort rasterwerk van balkjes. Maar niet alle balkjes zijn natuurlijk even lang, dat is duidelijk. Als u nu een tekening zoudt kunnen maken waarop die gelaagdheid van de persoon plus de verschillende afwijkingen harmonisch worden weergegeven, dan heeft u iets gemaakt waarin die persoon is vastgelegd.

Nu zult u zeggen: Het zijn maar lijntjes. Lijntjes kunnen echter onder omstandigheden - en dat moet u niet vergeten - de werkelijkheid vervangen. Een van de aardigste demonstraties op dit terrein is eens gedaan door iemand, die een tekening maakte van de technische voorstelling, die hij goed kenden even goed als zijn omgeving, van een elektrische batterij plus een leiding plus een schakelaartje dat eindigde in twee open lijntjes. Daarop legde hij twee hoopjes soldeer neer. Aan het soldeer maakte hij een draadje vast en aan het draadje een klein elektromotortje. Daarna nam hij een potlood en hij sloot met een lijntje de schakelaar. Het motortje begon te draaien! Toch was er geen batterij aanwezig. Hieruit blijkt dus dat electriciteit op een andere manier ook kan worden opgewekt. Het motortje draaide in feite op menselijke energie, die werd veroorzaakt door de symbooltekening welke voor de tekenaar stond voor de werkelijkheid. Daardoor verving hij (beperkt natuurlijk maar toch kenbaar door het motortje) die werkelijkheid door zijn eigen energie. Het motortje bleef draaien totdat de lijn verbroken werd. Maar was de persoon in kwestie en alle anderen weggegaan, dan had het motortje ook niet meer gedraaid.

Dit krankzinnige grapje is nu precies hetzelfde wat u uithaalt, als u een tekening maakt van een persoonlijkheidsstructuur. En als de symbolen juist gekozen zijn, dan heeft u in wezen de ideaaltoestand van een mens uitgedrukt. Dat betekent: Zodra er een vergelijkbare kracht of toestand aanwezig is, het hele geval ineens begint te werken als een persoonlijkheid. Het is dus een stabiliserende invloed. Dat maakt men ook in het metaal dat hoort bij de figuur of bij zo'n hoofdplaneet. In andere gevallen maakt men er 7 en dan volgens de heersers van de dagen. Het is een oud magisch gebruik. Men zei, dat deze ringen zegen brachten. Dat is niet helemaal waar. Maar wat deze ringen wel deden: door de juiste structuur die ze hadden, stelden ze de mensen in staat zichzelf gelijk te blijven. Ze konden niet door emoties overweldigd worden, omdat ze altijd meester bleven van hun emotie. Ze konden niet ziek of onevenwichtig worden zonder dat ze automatisch pro-

beerden het evenwicht zo snel mogelijk te herstellen. Dat was het enige waarvoor ze die ringetjes en voorwerpjes, die vroeger ook wel werden gemaakt als sluitgespen voor mantels, eigenlijk konden gebruiken.

Nu begrijpt ik al direct wat u zeggen wilt: Hoe maakt men nu zo'n persoonlijkheidsstructuur?

"Kijk naar iemand zoals hij zich gedraagt. Zijn er in die persoon veel tegenstrijdigheden die u opvallen, begin dan twee balletjes te tekenen die schuin tegen elkaar staan. Kijk dan verder, of die persoon een wil heeft. Heeft hij een sterke wil, zet dan een streep door de balletjes heen. Teken daaromheen een vijfpuntige ster met de balletjes als middelpunt. Dan hebben we namelijk de hoofdstructuur van een mens: de dimensionale verhouding van een mens met een geestelijk streven en een paar hoofdlijntjes die uw visie op de persoon aangeven. Als u die zo positief mogelijk uitdrukt (de wil b.v. stabiliseert in dit geval de onevenwichtigheden die u constateert), dan geeft u die mens daarmee iets wat hemzelf eveneens stabiliseert. Draagt zo iemand het altijd bij zich, dan is het inderdaad een talisman; het brengt geluk.

Nu heeft men ook wel andere methoden gebruikt om talismans te maken. U weet hoe een indiaan zijn medicijn maakte. Hij ging het bos in totdat hij van honger en dorst en andere ellende droomde dat hij met een manitou te maken had. Hij zocht een beestje en een plantje. Hij nam een stukje van het beestje en een stukje van de plant en zoals de manitou had gezegd, wat rode aarde. Dat alles werd in een zakje gedaan en dat weer in een zakje. Daar schreef hij misschien nog wat op of hij deed er een stukje leer in met zijn nieuwe naam erop. Dat was dan zijn medicijn; in feite een talisman.

Wat was dat nu? Dat was een poging om de persoonlijkheid uit te drukken. De naam die hij koos, was over het algemeen de naam van hetgeen hij wenste te zijn. Als iemand nu koos voor b.v. "Snelle Arend", dan wilde hij ver kunnen zien en snel kunnen toeslaan. Koos hij "Zachtvoet", dan wilde hij een goede sluiper zijn. De een voelde meer voor het krijgsmansvak, de ander meer voor stelen.

Nu kan ik heel goed begrijpen dat u de mogelijkheid en de lust niet heeft om op een dergelijke manier uw persoonlijke medicijn te vervaardigen. Maar er is iets anders waarmee u iets kunt doen.

U gelooft aan bepaalde geesten. U heeft misschien het gevoel dat een bepaalde persoon, die op aarde heeft geleefd uw beschermer is. Nu behoeft dat niet waar te zijn, maar u gelooft dat. U gelooft verder dat er een bepaalde kracht of invloed bestaat. Dat kan net zo goed Meester Kutumi zijn als de Orde der Verdraagzamen of de NSVH. Ik geef maar een voorbeeld om duidelijk te maken hoe weinig het erop aan komt wat u als zodanig ziet. Nu neemt u of een voorstelling van Meester Kutumi of diens geschreven naam of het sterretje van de O.D.V. U doet dat in een portefeuille en u draagt dat bij u. Wat heeft u nu gedaan? U heeft uw geloof aan hogere waarden en aan bescherming tezamen met uw gevoel van geestelijke macht en beïnvloeding bijeengebracht. U draagt dit bij u en u weet onbewust dat u het bij u heeft. Hierdoor beroept u zich voortdurend op krachten, die overeenstemmen (niet noodzakelijk identiek zijn) met hetgeen u in het zakje (portefeuille) meedraagt. Hierdoor krijgt u betere resultaten. Dit is ook een soort talisman. Het werkt. U moet het maar eens proberen.

Dan heb ik nog een laatste trucje voor u. Het is zonder stoffelijke waarde. Hier is geen materie voor nodig, maar wel een beetje meditatie.

Als u lang heeft nagedacht over wat u bent en wat u wilt, dan moet u proberen om dat in een woord samen te vatten. Het kan soms een krankzinnig woord zijn: pukkel of ubbelebub. Het geeft niet welke klanken het zijn. Als u al nadenkend een paar keer een vergelijkbaar woord of een vergelijkbare klank heeft gekregen, dan schrijft u dat op en wel fonetisch. Dus niet zoals u denkt dat het geschreven moet worden, maar zoals het klinkt. Leer dat woord van buiten. Elke keer, als u denkt: nu zit ik in de puree,

of: nu heb ik kracht nodig, haalt u zich dat woord voor de geest en u zegt dat woordje - al is het maar heel zachtjes. Het kan een ademtucht zijn, maar het moet naar buiten komen. Dan zult u tot uw verbazing merken dat u inderdaad het gevoel heeft dat u veel meer kunt, dat u meer bereikt, dat u eindelijk weer een uitweg ziet uit de moeilijkheid.

Hoe zou dat komen, denkt u? Dat is heel eenvoudig en begrijpelijk. Het is namelijk een magisch-psychologisch oefje. U heeft nagedacht, u heeft dus gemediteerd. U heeft zich afgevraagd: wat ben ik? Wat wil ik? U heeft in wezen dus vastgelegd wat u wilt zijn: de harmonie die u wilt nastreven. Dat betekent, dat er voor u maar één juiste weg is tussen alle andere dingen op aarde, de rest is bijkomstig. In de geest trouwens ook. Er zijn maar bepaalde dingen, die voor u een werkelijke betekenis hebben. En nu is het zo:

Wanneer de dingen betekenis hebben en u bevestigt dat, zo kunt u dat vanzelf als prettig ervaren. Het is dan niet meer belangrijk hoe het wordt uitgedrukt, maar wel, dat u de juiste instelling heeft, dat u op de juiste manier uw gehele wezen richt op dat wat u werkelijk wilt zijn. En dat doet u nu met dat woord. Want dat woord representeert uw overwegingen, uw toestand van meditatie en al wat u daar verder aan heeft besteed. Uw onderbewustzijn kent dit geheel en brengt als door een soort posthypnotisch bevel die toestand weer teweeg maar nu in relatie met de omgeving, met de situatie, met het probleem waarmee u zit. Dit houdt in, dat u dan automatisch reageert, dat u a.h.w. inspiratief de juiste ideeën krijgt. En dan doet u die dingen welke juist zijn volgens uw wezen en persoonlijkheid. Niet de dingen, die juist zijn voor de buurt of waar u beter van wordt in financieel opzicht. Neen, datgene wat u werkelijk bent, wat u werkelijk wilt zijn dat wordt meer waargemaakt. Een mens, die nastreeft wat hij innerlijk wil zijn, zal gelukkiger zijn naarmate hij dat meer waarmaakt. U wordt daardoor dus gelukkiger.

Er is echter een tweede punt bij.

U heeft - geestelijk en stoffelijk - krachtreserves, die u zelf nog nooit heeft gebruikt. Maar uw ware persoonlijkheid en uw ware gerichtheid vallen samen met het gebruik van al uw vermogens, al uw kracht. Het resultaat is, dat door deze uit het onderbewustzijn komende afstemming van het wezen er krachten beschikbaar komen waarvan u bewust niet eens wist dat ze er waren. U heeft dus meer energie, meer geestelijke invloed en kracht, maar u kunt ook een stoffelijk uithoudingsvermogen opbrengen dat verder gaat dan voor u gebruikelijk is. Daardoor kan zo'n enkel woordje (een soort verbale talisman) u helpen om op de juiste manier te reageren en het brengt u heel veel geluk.

U kunt dit alleen voor uzelf maken. U kunt nooit een dergelijke klank voor een ander samenstellen. Wel kunt u zich op die klanken beroepen, wanneer u een talisman of amulet voor een ander vervaardigt, omdat u daarmee nog een juistere afstemming krijgt van uw wezen en uw persoonlijkheid. Onthoudt u één ding wel: Het kan ook zijn, dat u daardoor de zaakopzij schuift en zegt: Dat doe ik niet. Want dingen, die je uit je gevoel en je denken zoudt willen doen, zijn soms voor de gehele persoonlijkheid in feite onaanvaardbaar.

Ik hoop u hiermee een paar praktische tips te hebben gegeven. U hoeft in deze dingen niet te geloven, maar u moet ze wel proberen. Want dat is met al deze zaken: als u het nooit probeert, kunt u het gemakkelijk afwijzen. Als u het a priori aanvaardt, zult u er waarschijnlijk meer van verwachten dan er in wezen in schuilt.

Ik heb getracht om het zo eenvoudig mogelijk te stellen. De recepten, die ik u heb gegeven zijn natuurlijk voor wijziging vatbaar, maar dan moet het wel een overlegde wijziging zijn. U moet het doen, omdat u het gevoel heeft dat het zo beter is, niet omdat u denkt dat het zo gemakkelijker is.

Dus niet zeggen: Ik heb geen klei, nou dan doe ik het maar door het te graveren in een plaatje metaal of door het in een benen knoop te krassen. Dan gaat het niet. Maar als u het gevoel heeft: ik kan beter een stukje metaal nemen, dan doet u dat. En wat dat betreft: erg eerlijk zijn! En als het even kan, uzelf zo goed mogelijk afstemmen en daar kan het laatste foefje u vaak bij helpen.

-:-

ROBIJN.

Diep rode gloed. Bloed gestold tot steen, Flonkering, waarin misschien het ijzer speelt met licht. Werkelijkheid? Of toch misschien alleen een werking van de tijd, die in het "ik" herinneringen wekt en zo het even toch doet zijn, anders dan het zichzelf kent.

De sleutel van de werkelijkheid is niet het gestolde bloed, is niet de kristallijnen richting, de gloed die straalt. Het is eerder het "ik" dat in zichzelf dat wat het ontvangt voor zich veredelt, totdat het meer zichzelf is en meer beantwoordt aan het geheel waarvan het deel is, deel blijft, deel moet zijn.

Zo bent u zelf een robijn. Misschien zal zij uw wezen dan weerkaatsen en in u nieuw de krachten stralen, die u vergeten heeft. Maar zij maakt u niet adept. Zij maakt u niet tot meer dan gij werkelijk zijt. Zij wekt u slechts, opdat ge weer beseft dat wat vergeten was.

Zo zijn de stenen, zijn de planten, de metalen, ja, het gras, zo goed als lucht en stoom. Ze vertalen voor de mens dingen van de eeuwigheid. En als het besef, dat hij ontvangt hem dieper in zichzelf leidt tot waarheid die hij zelf is, zo zegt hij:

Het geeft mij meer. Het is een kracht die mij beroert. Het is een richtsnoer dat mij voert, omdat ik zelf nog niet besef. Het beantwoordt slechts aan wat ik ben: mijn eigen harmonie.

:--:

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN
mediamiëk ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

M A A N D B L A D.
(10 nrs. per jaar)

I N H O U D.

MAART 1976.

2le jaargang.
Nummer 6.

ACHTERGRONDEN VAN DE WERKELIJKHEID

Invloeden in de tijd	CI blz. 73
De wijsheid in de wereld	CI " 84
Vernieuwing	CI " 87
Waterdruppel	CI " 88

DOE HET ZELF

Eenvoudige aspecten van magie	CII " 73
Het schijnbare toeval.	CII " 83
Voldoening	CII " 86

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

ACHTERGRONDEN VAN DE WERKELIJKHEID

ZESDE LES.

INVLOEDEN IN DE TIJD.

Als je je hebt beziggehouden met schijn en werkelijkheid en met kosmische invloeden, dan kom je zo langzamerhand tot het gevoel dat er in de wereld tendensen zijn waaraan niemand zich kan onttrekken. Dat is voor zover ik kan nagaan en ik heb daar nogal in gestudeerd inderdaad juist. Er zijn invloeden in de tijd. We kunnen ze beschouwen als werkingen van de spiraal van de tijd. We kunnen het heel mooi de bijna sinusvormige slingering van het bewustzijn noemen. Maar als het erop aankomt, is het eigenlijk zo:

Altijd weer komt de mens tot een geestelijk hoogtepunt. Maar een hoogtepunt is voor het mens-zijn altijd gebonden aan stoffelijk besef. Anders gezegd: je kunt geestelijk niet verder gaan, indien je stoffelijk niet in staat bent gelijke tred te houden met je geestelijke ontwikkelingen. Het resultaat is, dat een geestelijke ontwikkeling in de mensheid altijd zal overgaan in een stoffelijke. Dat is onvermijdelijk, omdat de mens eenvoudig geen kans meer heeft om met zijn geestelijke waarden verder te komen. Dan komt er een stoffelijke ontwikkeling die verder en verder gaat. De mens leert steeds meer. Al het geestelijke raakt op de achtergrond, totdat de mens weer zover komt dat hij de stoffelijke ontwikkelingen niet meer kan beheersen. Hij weet niet meer wat hij er eigenlijk mee moet doen. Hij gaat dan naar een mystieke achtergrond zoeken, naar geestelijke belevingen en gaat vanzelf weer over tot een zoeken naar een geestelijke inhoud, geestelijke mogelijkheden, geestelijke middelen. Dit herhaalt zich in de historie steeds weer.

Als we ons de moeite getroosten om eens terug te kijken, dan vinden we in het verleden een periode waarin de priesters het eigenlijk voor het zeggen hebben. Nu is dat over het algemeen wel stoffelijk, want naarmate het volk geestelijker denkt zijn de priesters materialistischer ingesteld; dat leert de ervaring.

Wanneer de priesters regeren, dan is het een wereld van wonderen. Geestelijke krachten, geestelijke waarden zijn normaal. Er komt dan een ogenblik dat je zegt: Met die wonderen heb ik niet wat ik wil hebben. Een aardig voorbeeld daarvan vinden wij in Griekenland. De meesten van u realiseren zich niet hoe de Griekse cultuur, die nu nog zo wordt bewonderd, tot stand is gekomen. De situatie lag als volgt:

Er waren een groot aantal landstroken en plaatsen waar men specifieke goden vereerde. Die goden woonden op de ontoegankelijke bergen. Dat zie je altijd weer: de goden zijn vlak bij en toch onbereikbaar. Deze goden gaven allerlei krachten. Er waren heksen, speciale inwijdingsriten, speciale manneninwijdingen en speciale vrouweninwijdingen. Kort en goed, het was een wereld van het wonderbaarlijke en het materieel denken en bereiken kwam eigenlijk op de allerlaatste plaats. Hier domineerde alleen het geloof.

(Door storing zijn hier enkele regels uitgevallen.)

Waar kwamen de beste importartikelen vandaan? Die kwamen in die tijd uit Afrika. En wat deden ze? Ze veroverden een plaatsje dat later Troje werd genoemd en begonnen daar een eigen cultuur te ontwikkelen, die veel zakelijker was en daarbij ook veel technischer. Maar dat betekende weer dat de gehele priesterlijke samenhang in Griekenland werd bedreigd. De situatie ligt dan ongeveer als volgt:

De orakels, de priester, de heksen en de magiërs voelen dat hun welzijn wordt bedreigd. Daarom komen er steeds weer boodschappen dat de mensen moeten leren weerbaar te zijn. Ze moeten niet zo bang zijn voor geweld. De goden zullen hen zegenen, als ze de zeeën op gaan, want ze moeten de machten verslaan, die de grootheid van..... en noem dan maar de naam van een stad... Sparta of Elis bedreigt. Het resultaat zien wij dan ook. Het wordt de grote oorlog tegen Troje, die een heel andere uitwerking heeft dan men zou denken.

Er is sprake van stamhoofden. Ze noemen zich wel koningen, maar het zijn eigenlijk stamhoofden, die samen trachten de concurrent de nek om te draaien. Het lijkt een soort trustvorming. Dat is weleens gebeurd om te voorkomen dat de concurrentie met goedkopere arbeidskrachten in die tijd voet aan de grond kreeg. Het resultaat is meteen te zien: In Griekenland zelf wordt alles duurder en dat is heel begrijpelijk, want oorlog moet betaald worden.

Er wordt een andere selectie gedaan. En als de Atheners daar eigenlijk niet helemaal mee instemmen, wordt hen dat alleen vergeven omdat ze vechtslaven leveren en bovendien heel goede vaartuigen.

Die koninkjes komen met elkaar in contact. Ze kunnen niet meer teruggaan en zeggen: Nu ben ik alleenheerser in mijn gebied. De mensen leren elkaar kennen. Er is een vervlechting ontstaan. En wat gebeurt er nu? Als ze terugkomen in Griekenland zien we een steeds sterker wordende versmelting van de verschillende erediensten en geloven. Heel veel orakeltjes geraken op de achtergrond. Andere worden heel beroemd. Bovendien zijn er steeds meer mensen, die gaan nadenken.

De filosofen van die tijd zijn, als je het goed bekijkt, eigenlijk kletsmeiers, die theoretiseren over alles wat toevallig ter sprake komt.

De beschaving draait nu ineens om. De priester heeft het niet meer voor het zeggen en zelfs de krijgsman is niet meer oppermachtig. Griekenland wordt geregeerd door de handel. En vanaf dat ogenblik verandert de gehele inhoud van de Grieken. Hun karakter ondergaat grote wijzigingen. Maar ze bereiken - en dat is jammer voor hen - een materieel hoogtepunt op een ogenblik dat elders de magische drang nog aan de gang is. Het resultaat is, dat de Grieken in die tijd vaak meer mystiek zijn aangelegd, want ze grijpen alweer meer uit naar de mythos, de achtergrondbeleving dan in de rest van de wereld. Er zijn trouwens meer landen waar dat ook gebeurt. Hieruit blijkt dus dat het geen gelijktijdigheid is.

Als wij naar b.v. India kijken, dan weten wij dat de mystiek daar nog hoogtij viert in de jaren 1870 - 1900. Daarna begint het een beetje te veranderen, maar niet al te veel. In deze tijd is heel India in een toenemend materialisme gedompeld. Men zoekt naar technische vooruitgang, men zoekt naar bezit.

De geestelijke waarden respecteert men nog wel, maar ze zijn toch niet meer dat wat men zoekt. Als je tegenwoordig gaat kijken in een Ashram van een heilig man, dan vind je daar meer vreemdelingen dan mensen uit de eigen omgeving. Vroeger was dat anders. Ik meen, dat we daaruit een les kunnen leren.

Er is een tijd van geestelijke ontwikkeling, die ontaardt in materialisme. Die geestelijke ontwikkeling zal altijd eerst worden gevolgd door een tijd van de krijgsman. Zo is dat ook in Europa geweest.

Het christendom heeft daar eigenlijk de mystiek van de bewoners een nieuw momentur, een nieuwe invloed gegeven. We denken daarbij aan de ontwikkelingen zoals die daar geweest zijn in de 3e eeuw n. Chr. tot ongeveer het

jaar 1000. Maar hoe verder men komt in die religieuze ontwikkeling, des te meer ook de behoefte is om daar stoffelijk iets aan te doen.

In het begin gaat het misschien om het bouwen van een kerk. Later gaat het om het bouwen van een stad en daarvoor zijn weer mensen nodig die macht hebben, dus krijgers. De krijgersstam wordt steeds machtiger en als wij ongeveer in het jaar 1000 zijn - iets eerder al - kunnen wij wel zeggen dat de oorlogszuchtigen de macht hebben. Zij vinden hun culminatiepunt in de kruistocht voor de bevrijding van het heilige graf. Ergens anders is het de vrijheid of de waardigheid van de godheid. Er zijn altijd duizenden uitleggingen mogelijk. Maar daarmee worden nieuwe continenten opgebroken.

De relatie van Europa met Afrika en Azië betekent niet alleen dat er wordt gevochten en misschien ook wat gewonnen, maar het betekent vooral dat men kennis maakt met nieuwe producten, met een andere leefwijze. En wanneer de kruisridders terugkeren, hebben we plotseling te maken met een Europa dat een andere kant uitgaat.

Europa begint te zoeken naar materiële welstand. Wij krijgen de opkomst van de steden. We krijgen te maken met de sterke commerciële invloeden, die de krijgers voortdurend aan zich binden. Er worden religieuze machtstructuren opgebouwd en op de achtergrond ligt de winst en de wetenschap. Dat gaat zo door van ongeveer 1200 tot 1900. In die tijd namelijk komt de nieuwe mystiek op. De mystiek van de gelijkheid van de arbeidersstand. Dat is natuurlijk ook een mythe. Zoals er eens een mythos was dat een slaaf de gelijke kon zijn van een vrije (wat alleen waar is, indien hij de mogelijkheden in zich draagt die de vrije bezit en anders niet), zo is er nu de mythos dat de arbeider de gelijke is van de regent. Die mystiek, want dat is het eigenlijk, baant een weg naar een ander beeld van de samenleving.

U zit op het ogenblik in die periode van verandering. U kunt het socialisering noemen. Die tendens betekent echter gelijktijdig dat u op een gegeven ogenblik de oude situatie materieel niet kunt volhouden; er moet iets veranderen. Dat is de toestand waarin u op dit moment zit.

Laten we heel eerlijk zijn. Zoals de zaken nu lopen is het boerenbedrog te zeggen, dat de arbeiders er beter van worden. Natuurlijk, ze krijgen misschien wat meer in het loonzakje, maar dan worden brood, boter, melk, suiker, kleding enz. ineens veel duurder en dat kun je dan betalen met het beetje meer wat je in je loonzakje hebt gekregen. Er moet dus iets anders voor in de plaats komen. Dat begrip is nu solidariteit, zoals het eens was: de bekering van de heidenen, de ontdekking van de rede of de beheersing van de materie. Daarmee zijn ze nu bezig. Maar als je dan kijkt naar wat er verder gebeurde in het verleden, dan krijg je ook een beeld van wat er in de toekomst kan gebeuren.

De ontwikkeling naar geestelijke waarden gaat meestal gepaard met een onleefbaar worden van desituatie zoals die materieel bestaat. De mensen vluchten weg voor een stoffelijke wereld die ze niet aankunnen. Dat is ook in het verleden zo geweest.

De mystiek die Rome heeft vernietigd (Rome is ten onder gegaan aan de mystici) ontstond doodgewoon door het feit dat de relatie tussen de mensen, zoals die daar was ontstaan, ondragelijk was; en niet alleen voor de plebejer (het volk) maar wel degelijk ook voor de edelen, de senatoren, de vorst.

Wij zijn tegenwoordig in een situatie aangeland die ongeveer gelijk is. Dat wil zeggen, dat de innerlijke houding van de doorsnee-mens, zijn neiging te zoeken naar essentiële, morele, geestelijke of esthetische waarden (hij geeft er maar een naam aan) op den duur de samenhangen steeds moeilijker maakt voor de regeerders, maar evengoed voor degenen, die gewoon in het volk willen leven zoals ze doen. Er is dus een verandering. Ik meen, dat de symptomen daarvan overal kenbaar zijn. Maar zo'n vernieuwing moet verdergaan.

De vernieuwing begint in de eerste plaats met een geestelijke beleving, ook als het een hasjdroom is, hoger aan te slaan dan een gewone stoffelijke gezelligheid. Dat moet wel. Want wat ik droom is belangrijker dan wat ik leef. De droom behoeft ik niet helemaal waar te maken, maar ik kan wel weigeren deel te hebben aan die stukjes werkelijkheid die met mijn droom niet stroken. En als we dan verdergaan, ontstaat er een beeld van een samenleving, een maatschappij waarin eigenlijk alleen de droom nog geldt. Zoals eens de mensen werden geleefd door de goden, door God of door een verlosser, zo zullen de mensen van vandaag waarschijnlijk worden geleefd door de idee van menselijke eenheid of humaniteit. En wanneer dat gebeurt, zullen er automatisch ook weer orakels ontstaan.

Het orakel, de profeet, is het kenmerk van de vernieuwing van de tijd. Het zijn lang niet altijd prettige profeten. Het kan net zo goed een mijnheer Hitler zijn, bij wijze van spreken, als een paus Johannes. Zij geven een nieuwe inhoud. Zij brengen nieuwe gedachten. Die gedachten op zich kunnen stoffelijk nooit lang stand houden, maar wat ze aan impuls brengen beïnvloedt het denken en het bestaan van zoveel mensen, dat daardoor de maatschappij verandert.

Nu ga ik eens extrapoleren wat de mogelijkheden zijn in de toekomst, gezien het verleden.

Als de geestelijke waarden en de droom voor de mens belangrijker worden dan de feiten, komt er een ogenblik dat hij zijn werkelijkheid niet meer kan aanvaarden zoals ze is. Je breekt die werkelijkheid niet af, zoals sommigen denken, maar je verwaarloost haar zodat ze aan zichzelf te gronde gaat. Je leeft met heel nieuwe ideeën, gedachten en waarden. Je ontleent je belangrijkheid eerder aan je dromen en aan je geestelijk besef dan aan datgene wat je naar buiten toe bereikt. Als je bouwt, is dat alleen maar om een stukje van die droom gestalte te geven. In grote delen van de wereld zijn we nu op dat punt aangekomen.

Als ik denk aan b.v. de zelfstandigheid van Suriname, aan de wensen van de A.B.C.-eilanden, dan wordt mij al duidelijk dat deze mensen helemaal geen rekening houden met de feiten. Ze houden ook geen rekening met de bestaande opvattingen van recht en onrecht. Ze creëren gewoon hun eigen droom van recht en onrecht. En dat zal niet alleen daar gebeuren. Dat zal in uw eigen land net zo het geval zijn.

Wij krijgen te maken met wat men tegenwoordig minderheidsgroepen noemt. Elke minderheidsgroep heeft haar eigen visie van wat moet zijn en probeert die waar te maken. Het is duidelijk dat dat in de wereld voor een groot gedeelte teloor gaat, het gaat daar kapot. Maar de droom blijft bestaan en wordt steeds meer aanvaard, totdat men op een gegeven ogenblik zegt: Ik ben niet wat de mensen denken dat ik ben. Ik ben wat ik van binnen weet te zijn. Dat is altijd het sleutelmoment. Vanaf het ogenblik dat de mens innerlijk zijn persoonlijkheid omschrijft en deze waarden - of ze nu echt bestaan of niet - stelt boven alle z.g. feiten en materiële ontwikkelingen, moet die mens verder gaan zoeken naar geestelijke krachten.

In een droom kun je niet meer de meerwaardigheid van materie aanvaarden. Materie kan door de droom veranderen, maar geestelijke kracht blijft ook in de droom een geestelijke kracht. Zij kan niet worden veranderd. Je kunt hoogstens in de droom je verhouding tot die kracht op een andere manier gaan stellen. Zo krijgen we een toenemende vergeestelijking van de materiële maatschappij; en dat is in uw ontwikkeling waarschijnlijk toch socialisering. Maar die socialisering gaat kapot aan zichzelf, omdat elke groep denkt: de gemeenschap bestaat voor mij. En als iedereen denkt, dat de gemeenschap voor hem bestaat, blijft er geen gemeenschap over. Dus zullen wij moeten zoeken naar een methode om de droom van binnenuit waar te maken.

We kunnen een beroep doen op andere krachten. We zullen ons eigen wezen anders moeten zien. We zullen alles wat wij in de materie kennen in een ander verband moeten toepassen. Vergeet echter één ding niet: De Pythagoreeën

gebruikten op hun mystieke wijze o.m. meetkundige structuren. Een deel daarvan werd later geleend om gestalte te geven aan b.v. de Drie-eenheid, het Oog in de Driehoek, die door bepaalde groeperingen nu worden gebruikt. We kunnen die structuren terugvinden bij de Pythagoreeën. Zij zeggen: "In de driehoek van waarden ligt de totaliteit van het beseft. Wie de juiste klank weet te treffen en de juiste kleur weet te vinden, zal hierdoor de kosmos beheersen en doordringen tot de essentie." Het wordt dan omgezet in "God met het alziend Oog". Het is ergens een ontvluchting van feiten. De meetkunde heeft in wezen een heel andere bedoeling. Ze probeert een ontleding, een technische omschrijving te geven van de mystieke kosmos en van de menselijke wereld. De eenheid moet daarmee worden aangetoond.

Nee, zegt de mens die mystiek wordt, dat materiële moet erbuiten blijven. Wij gaan werken met die verhoudingen in naam van God. Wij verwerken de formules en structuren in b.v. onze kathedralen, maar voor de rest is het onbelangrijk, want wij hebben de openbaring. Het vreemde is, dat die mensen een eenheid vinden in de openbaring die zij niet kunnen vinden in hun normaal stoffelijk bestaan.

Er zijn tijden dat de gehele opvoeding van de mensen van \pm 500 tot \pm 1400 n. Chr. afhankelijk wordt van de kloosters. Vergeet dat niet. Kennis is iets wat uit God wordt gegeven. Maar God geeft ze aan allen en daardoor wordt kennis toegankelijk ook voor mensen, die niet behoren tot de uitverkoren standen: de adel, de krijgers, de regeerders of zelfs de grote kooplieden. Op deze manier is het eens gegroeid en dat zal nu ook weer gaan gebeuren.

Een groot gedeelte van de kennis wordt steeds meer mystiek. En dat is duidelijk. U weet misschien wat een atoomreactor is. Maar weet u hoe die werkt? Kunt u werkelijk begrijpen wat de gevaren en de mogelijkheden ervan zijn? U weet daar niets van. En weet u nu werkelijk wat de situatie is in de atmosfeer dankzij het drijfgas van de aerosolbusjes? Dat weet u ook niet. U hoort het van iedereen. U hoort de een zeggen, dat u bepaalde stoffen in uw drinkwater moet doen, omdat u anders rotte kiezen krijgt. Een ander zegt: Als je het gebruikt, krijg je kanker. Dat is dus een verschuiving van de tandarts naar de chirurg. Weet u er wat van? Nee, maar u moet ermee leven. Er zijn steeds meer dingen waar u dan maar mee moet leven. De enige methode om ermee te leven is: er een andere kracht in te zoeken. Er moet een andere instantie zijn, een andere invloed die inwerkt. En dat betekent, dat u zich openstelt voor allerlei geestelijke waarden, stromingen en invloeden waarvoor u een lange tijd was afgesloten, omdat u veel te druk bezig was met het beredeneren van de stoffelijke ontwikkeling. De tijd van het niet-redelijke waarin de geestelijke erkenning suprême is ten aanzien van alle stoffelijk gebeuren komt weer dichterbij.

Ik ga nu nog een stap verder. Het blijkt namelijk, dat niet alle delen van de wereld gelijktijdig aan zo'n fase beginnen. Er zijn grote verschillen in ontwikkeling en bewustwording.

Als wij b.v. naar China kijken, dan zeggen we: Daar hebben we het eerste werkelijke begin van een nieuw materialisme, ook al lijkt het een sociaal experiment.

Kijken we naar India: hier is de ontwikkeling naar het materialisme al aardig gevorderd en komt er langzaam maar zeker een ompoling van de hele gemeenschap naar de materie toe.

Kijken we naar het Westen: hier is de materiële bereiking kennelijk zover gekomen dat de mensen weer gaan omzwenken naar het geestelijke. En dan verschuift het stoffelijke maar ook het geestelijke machtsevenwicht.

Waar eens uit Azië de grote geestelijke wijsheid kwam (Ex Oriente Lux, zegt men dan), zal ze nu van elders komen. Misschien zegt men later wel: Ex Benelux. Want per slot van rekening, juist waar de stilstand van de materiële ontwikkeling optreedt, heeft de mens de kans om zich weer geestelijk aan te passen.

Wij zijn geneigd te zeggen dat het afzonderlijke processen zijn. In feite is dat niet waar, want een geestelijke achtergrond is weer nodig om elders een stoffelijke ontwikkeling mogelijke te maken. Er moet altijd in het totale gemeenschappelijk denken van de wereld en geestelijk en stoffelijk iets aanwezig zijn, anders zou men door het werken met de geestelijk inhoud en de geestelijke kracht de beheersing over de materie verliezen en dat mag niet. Of men zou door het materialisme geheel doof en blind worden voor alle geestelijke waarden en er zou nergens meer een mens overblijven, die in staat was de geestelijke waarden weer te geven, als men met de materie niet verder kan. Vandaar deze vreemde onevenwichtigheid. Dat speelt zich nu af over de gehele wereld.

In het verleden was dat ook op een veel kleiner terrein terug te vinden. Als wij eraan denken dat veel mensen in Griekenland doodsbenauwd waren voor het heksenland en de heksen van Anatolië, dan gaan wij ons realiseren dat er kennelijk een heel andere benadering van de materie vlak bij was, anders zou die legende niet zijn ontstaan. Van Egypte horen wij dat daar de mystiek en de godsdienst zegevierden. Maar ze werden steeds meer een vorm van materialisme. De krijgsman kreeg lange tijd meer betekenis en plotseling was het de handel die het overnam. En dan zeggen wij: De grootheid van het Egyptische Rijk taant. Maar gelijktijdig zien we dat in de omgeving onder de Nubiërs de mystiek, vooral de maangodmystiek enorm opleefde, dat de grote magie plotseling in de negerrijken heersde en daar een heel nieuwe ontwikkeling van denken ontstond; dat de groene magie langzaam maar zeker het hele continent overspoelde met uitzondering van een paar delen in het noorden en een paar delen in het zuiden. En dat gaat zo door tot ongeveer 900 na Chr. In het zuiden zien we dan juist de materiële ontwikkeling.

Wanneer de Europeanen in Zuid-Afrika arriveren, dan komen ze daar net middenin een militaire ontwikkeling. Voor die tijd was er een religieuze ontwikkeling. Nu is daar de macht van de krijgsman gekomen. Men moet nu nuchter denken en zich minder met geesten gaan bezighouden, zo vindt men. En in de plaats van de grote goden en de magische werkingen van eens zien wij plotseling de Impies van Dingaen.

Waardoor wordt die invloed in het zuiden door de blanken veel gemakkelijker aanvaard? Het is duidelijk, die mensen zijn met al hun godsdienst eigenlijk doorgewinterde materialisten. Voor hen is de godsdienst de rechtvaardiging van een materiële praktijk. Maar het is hier de materiële praktijk die bepaalt hoe de godsdienst wordt geïnterpreteerd. Het is geen innerlijk licht. Neen, het is het materieel verplicht zijn; en daaruit vloeit alles voort.

In het noorden is het precies eender. De negers beginnen te ontwaken en gaan ook materialistisch denken. Voor midden-Afrika zien wij dan de tijd van de krijgsman aanbreken. Die zal ongetwijfeld worden opgevolgd door de tijd van de handelaar. En als de tijd van de handelaar aanbreekt, dan weten wij nu reeds wat er zal gebeuren: dan valt de macht weg. Er ontstaan grotere eenheden, zeker. Maar de impuls waardoor een volk groter kan worden verdwijnt. Het zal nog wel even duren voordat het zover is. Maar de geestelijke waarden, die daar eens heersten en die reëel waren, verdwijnen langzamerhand. De blanke heeft er natuurlijk altijd om gelachten, behalve als hij er zelf tussen zat. En als dat daar gebeurt en we kijken naar Europa, dan zeggen we: Wat er eens is geweest in Afrika, moet hier dus ook komen. En wat zien wij?

Heksencultussen komen weer op. Zijn het duivelvereerders? Neen, het is de terugkeer tot de natuur, de natuurharmonie, het werken met de natuurgoden. Het is het werken met de kosmische krachten, die je in jezelf opvangt en weer overdraagt aan de natuur of uit de natuur opvangt en weer overdraagt aan anderen. Dit neemt hand over hand toe. Ook het zoeken naar innerlijke beleving neemt hand over hand toe. Conclusie:

Over misschien honderd jaar, mogelijk al eerder, zal de materiële ontwikkeling van het westen bijna wegvallen tegenover de ontwikkelingen in de

rest van de wereld. Maar het materialisme zal dan juist in het westen minder belangrijk zijn, omdat daarvoor in de plaats een nieuwe mystiek komt. Gezien de huidige basis nemen we aan, dat ze een sociaal karakter zal hebben. Maar ze zal gelijktijdig verwijzen naar een nieuwe vorm van openbaring en ze zal nieuwe profetieën en orakels kennen. De mens zal steeds meer door kosmische krachten, maar ook door zijn eigen ondergaan van geestelijke en kosmische krachten worden geleid in zijn verdere ontwikkeling.

Nu zult u zeggen: Zou de zaak niet met één klap ten onder kunnen gaan? Het is mogelijk. U weet, hoe dit zich in Atlantis heeft afgespeeld.

In Atlantis waren er in het begin zeer hoge geesten. Er waren priesters, die met die zeer hoge geesten in voortdurend contact waren. Wij kennen ze nog als het begin van de Witte Broederschap. Deze mensen, in hun eenzaamheid, brachten de geestelijke lering, de geestelijke weerstand, totdat de krijgers er zich meester van maakten en er een tweede priesterkaste opkwam. Vanaf dat ogenblik waren er oorlogen. Tot tweemaal toe heeft een enorme ramp het Atlantische rijk getroffen. Die ramp was voor een deel - laten we dat niet vergeten - iets wat ze zelf mede hadden veroorzaakt. Het was hun manier van krijg voeren. Het was hun gebruik van natuurkrachten volgens hun monomane machtsinstelling, waardoor Atlantis onder de golven verdween, althans een groot deel ervan.

Indien die ramp niet was gebeurd, zou de kans erg groot zijn geweest dat men had moeten terugkoren tot de geestelijke krachten, omdat men werkte met krachten van de natuur, die men niet meer begreep. Er was geen inhoud meer in het dagelijks leven. Er waren teveel dingen die men niet kon overzien. De grootheid van het rijk en van de satellietsteden, die men had gebouwd tot in Spanje en Ierland toe, was niet meer voldoende. Men kon het niet meer overzien. Het was een wereld vol van materiële tegenstellingen waarin niemand van de gewone mensen zich meer kon oriënteren en waarin ook de priesters van de tempels (er waren wel degelijk goden en tempels in Atlantis) ook geen leiding meer konden geven, omdat ze zich moest houden aan een dogma. En in dat dogma moesten ze proberen een verstarring van denken te veroorzaken, die niet te handhaven is tegenover verschijnselen.

Wij zitten nu in een tijd dat de mensheid aan zichzelf ten onder kan gaan, althans een deel ervan. Grote beschavingen kunnen te gronde gaan aan hun misbruik van machtsmiddelen, indien ze de macht met alle geweld willen doorzetten. Het ziet er hier echter niet naar uit. Want in de tijd, dat Atlantis die situatie beleefde, waren er geen gelijkwaardige geestelijke of stoffelijke ontwikkelingen elders in de wereld meer te vinden. In deze dagen is dit wel het geval.

Er is nu een direct geestelijk tegenwicht voor die vernietigende tendens. Er is nu een mystiek, die niet alleen behoort tot de grote rijken met hun macht, maar die eigenlijk de gehele wereld door trekt en steeds meer groepen - ook binnen die rijken - in haar greep begint te krijgen. Een nieuwe beleving dus waaruit een nieuwe verkondiging komt. Daarom nemen we niet aan, dat de wereld te gronde zal gaan aan de dwaasheid van de mensen, zoals eens Atlantis ten onder is gegaan.

Er zal natuurlijk een verandering van leefwijze zijn. Dat is duidelijk. Maar die verandering kan niet meer zo zijn als in de tijd van Mû. In die periode was er ook een machtsstructuur met een grotendeels trekkende bevolking en enkele steden, die de karavaan- en handelsweten domineerden en gelijktijdig de punten van samenkomst waren van jagers en herder. Toen daar op een gegeven ogenblik het geestelijk besef dreigde weg te smelten in de machtsstructuur van bezit en wapens, trokken er mensen weg. Zij waren degenen die Atlantis hebben gesticht. Maar waar zou je in de wereld vandaag aan de dag een Atlantis kunnen vinden? Die uitwijkmogelijkheid is er niet meer.

Wat is de ondergang van Mû geworden? Eigenlijk het feit, dat de geestelijke krachten, die naar Atlantis waren uitgeweken, geen deel meer uitmaakten van de mensheid daar en dus ook niet voortdurend vernieuwing konden ge-

ven, voortdurend nieuwe inzichten en nieuwe geestelijke profetieën. En daaruit kan men concluderen dat ook wat dit betreft de huidige wereld er beter aan toe is dan men op het eerste gezicht zou veronderstellen.

Juist omdat het licht deze keer niet kan wegvlugten naar een nieuwe wereld, zal het in zijn oude wereld moeten werken. En dat betekent, dat er overal centra zijn en nog zullen ontstaan, die de nieuwe impulsen doorgeven naar steeds meer mensen en daardoor steeds grotere ontwikkelingsmogelijkheden geven.

Als ik dit alles bezie vanuit een meer kosmisch standpunt, dan zeg ik: Het is duidelijk, er zijn kosmische invloeden. Het is hier niet alleen de werking van de geest (d.w.z. van ons), maar zeker ook de inwerking van allerlei hoge krachten, die het totale denken van de mensheid beïnvloeden en daarin verschuivingen tot stand brengen. Het is niet een verschuiving die gericht is op één punt; dat moet u goed begrijpen. Het is dus niet zo, dat geestelijke krachten de gehele mensheid zodanig beïnvloeden dat ze zeggen: Je moet nu alleen geestelijk of materialistisch denken. Zij zeggen tegen de mens: Je bent zover gekomen, nu moet je eerst zoeken naar een nieuwe uitdrukking of een nieuw denkbeeld voordat je op de oude manier kunt verdergaan. Het is dus veel eerder een tendens naar een verandering dan een tendens in de richting van een geestelijke of stoffelijke ontwikkeling.

Als ik de golven van die invloeden zo bekijk, dan valt mij op dat ze althans in deze tijd een gemiddeld 700-jaarritme aanhouden. Dus: van materialistisch tot geestelijk - 700 jaar. Van geestelijk tot materialistisch - 700 jaar. Van niet-materialisme langzaam verdergaand tot het breekpunt van nieuwe geestelijke ontwikkelingen ongeveer 700. Zo gezien zou dus de komst van het nieuwe tijdperk (de nieuwe heerser) moeten betekenen dat er ook een nieuwe tijd van 700 jaar is aangebroken.

Wie de wereld van vandaag wil analyseren aan de hand van het verleden, kan zeggen: Dit is de overgangstijd. Dit is de beginperiode. Wat is er vroeger gebeurd? Wij moeten een historische parallel durven trekken, ook als wij weten dat ze in vorm niet juist is, maar in tendensen een zeer grote vergelijkbaarheid zal blijven vertonen.

Laten we niet al te ver gaan. Ik heb het net gehad over de kruistochten. Wat brachten die kruistochten eigenlijk aan de mensen in Europa? Zeker, nieuwe vormen van geestelijk denken. De kabbala komt in die tijd naar Europa. Ook de alchemie krijgt nieuwe stimuli. De alchemie wordt veranderd van een zuiver mystieke bezigheid in een stoffelijk experimentele. In die dagen worden nieuwe wapens uitgevonden, maar gelijktijdig worden er ook nieuwe rechtsverhoudingen geschapen. Steden zijn bereid een keizer en een geloof te erkennen, alles wat u wilt, maar ze moeten wel rechten krijgen op hun eigen grondgebied: een zekere vrijdom, een zeker voorrecht. Anders gezegd: de geestelijke waarden gaan verschuiven en de tendens van het materialisme ontstaat niet door een plotseling terzijde stellen van het oude, maar eigenlijk door een uitholling ervan waarbij de waarden van het oude op een nieuwe manier worden geïnterpreteerd. Zo is de opkomst van de burgerstand onvermijdelijk geworden en daarmee gepaard gaand de regressie in macht en mogelijkheden van de krijgersstand en van de adel.

In de tegenwoordige tijd zijn de grote machthebbers de zakelijke belangen en de politici. Wat zal er dus gebeuren? Iedereen zal bereid zijn een politiek systeem te aanvaarden, indien het hem een geestelijke vrijheid biedt. Hij zal niet geneigd zijn enig systeem van handel of politiek te aanvaarden waardoor zijn gedrag te sterk aan materiële normen wordt gebonden. Dan zal de eerstvolgende ontwikkeling zeer waarschijnlijk zijn: niet alleen de uitholling van de huidige maatschappelijke vorm, maar ook een leeg worden van de macht. De feitelijke macht van een groot concern of van een grote handelmaatschappij wordt steeds minder. De schijnbare macht van politici en andere regentenfiguren blijft uiterlijk bestaan, maar ze

hebben steeds minder de mogelijkheid om hun eigen inzichten te volgen. Ze zullen allen steeds weer moeten beantwoorden aan het nieuwe denken onder de mensen.

Het opvallende in de periode, die ik u noemde, was in de eerste plaats het onderwijs. De geheime kennis (lezen en schrijven werd eigenlijk als een geheim gezien; je was bevoorrecht als je het kon) werd ineens toegankelijk voor bijna iedereen. Tot op den duur zelfs de helft van de stadbewoners zijn naam althans kon schrijven en kon rekenen. Een overdracht van nieuwe kennis dus.

Dan moet deze wereld plotseling allerlei nieuwe denkbeelden gaan uitdragen die wel hebben bestaan, maar die altijd sub rosa zijn geweest; die altijd het bezit zijn geweest van betrekkelijk kleine kernen en groepen. Nu worden ze steeds meer algemeen uitgedragen. Ik denk dat daar o.m. wel eens bij zou kunnen zitten een begrip voor kerkelijke zaken, maar ook het vrijkomen van z.g. verboden boeken en dat soort dingen. Dat alles kan een rol spelen. Openbaring van achtergronden en geheimen t.a.v. de politiek, maar ook van de gedachtengang waardoor die dingen tot stand komen. Dus inzicht niet alleen in de mechanische werking van de politiek, maar ook in de psychische achtergronden ervan.

Ik meen, dat de huidige tijd daarvan reeds de nodige symptomen vertoont. Maar als een ieder weet hoe een politicus pleegt te functioneren, kan hij in feite daardoor geen macht meer verwerven, behalve de macht die men hem wil gunnen. Om het nu eenvoudig te stellen: Als je weet dat een politicus de boel belazert, kun je hem toch wel kiezen. Maar dan kies je hem, omdat je denkt: hij belazert de kluit niet erger dan een ander. Je gelooft niet alles wat hij zegt, dat hij zal doen. Je gelooft ook niet, dat hij volledig oprecht en eerlijk is, als hij zegt dat voor het welzijn van het volk bepaalde maatregelen nodig zijn. Het is een aantal nieuwe zaken waarvan de symptomen kenbaar zijn.

Wat is er nog meer onderdrukt? In de laatste periode zijn er dingen onderdrukt zoals waarzeggerij, bepaalde vormen van kruidendokterij, eigenlijk hekserij, vormen van mystiek die eigenlijk alleen in besloten genootschappen en loges beleefd kunnen worden. Dat komt nu allemaal naar buiten. De geheimen van de geheime genootschappen zijn zo langzaam maar zeker geen geheimen meer. Ze zijn alleen nog maar een gewoonte; en dat betekent dat steeds meer mensen toegang krijgen tot allerlei denkwijzen.

Neen nu een van de eenvoudigste voorbeelden: acupunctuur. Een oude wetenschap. Maar wie wist 50 jaar geleden wat acupunctuur was? Nu weet de helft van de bevolking het. En wat meer is, misschien een tiende van de bevolking gelooft, dat acupunctuur meer kan doen in bepaalde gevallen dan de normale geneeskunde, die een machtsstructuur is geworden in een materialistische gemeenschap.

Dit alles gaat verder en dat betekent, dat dan de macht bij steeds meer mensen komt te berusten. Anders gezegd: de feitelijke macht, zoals die nu bestaat, is slechts te handhaven door te beantwoorden aan de kennis en de feiten van de massa. Dan zullen volgens mij ook steeds meer mensen gaan begrijpen dat geestelijke krachten en mystieke belevingen wel degelijk deel uitmaken van uw leven. Dat het niet iets is voor heiligen of voor iemand, die wegkruipt in een klooster of die naar Tibet of een ander afgelegen oord gaat waar je als gewoon mens niet kunt komen. Neen, het is voor iedereen. Dan ga je ook zeggen: Als dit zo belangrijk is, kan ik daar wel wat anders aan opofferen.

Ik geloof aan een totaal nieuwe geestelijke ontplooiing van de mensen juist op basis van de nieuwe inzichten die zij krijgen. Op basis ook van het nieuwe feitenmateriaal over geestelijke en esoterische zaken en over bepaalde andere vormen van denken en leven, die tot nu toe altijd zijn onderdrukt. Het resultaat is in uw dagen o.m. een zeker libertinisme. Maar ook dat gaat weer voorbij. Want wat is libertinisme anders dan

de rite van de oude inwijding. Oude inwijdingen en zeker de volksinwijdingen waren eigenlijk allemaal orgiastisch van karakter.

Stel, dat er een inwijding plaatsvindt bij bepaalde volkeren in bepaalde landen. Dan kan het haast niet anders dat de materiële bindingen, die tot op dat ogenblik zo muurvast hebben bestaan, zo contractueel eeuwig en zeker, verlaten moeten worden, want om een nieuwe wereld in te gaan moet men zich losmaken van oude banden. Dan zal inderdaad een verhaal van zeden wel een grote rol gaan spelen en er zullen natuurlijk ook veel mensen zijn die daarin blijven steken. Ook dat is onvermijdelijk. Maar wat er overblijft, is een behoorlijk percentage dat nieuwe geestelijke inzichten krijgt. Zij zijn de enigen, die in staat zijn voldoende te overzien van de materiële samenhangen en hun werkelijke betekenis om de bestaande macht te beheersen en tot evenwicht te brengen. En dat impliceert volgens mij dan weer dat het westen in deze periode meer en meer de rol van geestelijk reservoir moet gaan spelen en steeds minder een materieel dominante factor in de wereld zal zijn.

Hiermee heb ik getracht te laten zien wat er eigenlijk gebeurt. Ik weet, dat in het verleden mensen plotseling als profeten figureerden, terwijl ze dat eigenlijk niet waren. Alleen: ze verkondigden een waarheid, die iedereen wel aanvoelde, maar die nog niemand durfde uiten. Dat wordt duidelijk, als je de bijbel leest.

Wat zijn profeten anders dan mensen die uitroepen, dat het leven van een bepaalde koning goddeloos is en dat daaruit een ondergang moet voortkomen. Dat wist iedereen al. Maar die profeet zegt het en daardoor wordt het eigenlijk werkelijkheid.

Een ander roept uit dat de stad ten onder zal gaan. Dat wist ook iedereen; vooral de rijken, want die zijn voor een deel al geëmigreerd zoals altijd. Maar die man zegt het en hij maakt duidelijk waarom. Een samenhang ontbreekt en dat noemt hij dan: de toorn van God. De mensen zijn niet trouw aan God en Zijn geboden. In feite bedoelt hij: We hebben de innerlijke eenheid verloren.

Dat zal ook in deze dagen gebeuren. Natuurlijk, er zullen ook profeten zijn. Ik kan mij heel goed iemand voorstellen, die spreekt over de zegepraal van het gezond verstand en dan uitroept: Wij hebben niets aan mensen, die maatregelen uitdenken. Wij hebben alleen iets aan mensen, die een paar maatregelen ontwerpen, maar die dan ook volledig weten uit te voeren. Dat zijn heel eenvoudige dingen. Iedereen weet dat het zo is, maar niemand durft het te zeggen. Totdat er iemand komt, die het wel zegt. Maar dat betekent niet, dat hij onmiddellijk een grote rol speelt.

Denk aan Koekoek. Hij heeft nooit een meer waar woord gezegd dan die keer, dat hij in de Kamer uitriep: "Mijne heren, ik zal het niet lang maken. We hebben nu drie dagen verspild met vele lege woorden en we zijn geen stap verder gekomen. Hadden we niet beter kunnen uitdokteren wat we moesten doen dan erover te praten waarom we erover denken zoals we denken?" Die kreet heeft toch wel het een en ander teweeg gebracht. Dat merkt u nog niet, maar er zijn daardoor wel degelijk enkele veranderingen gekomen in de departementale benadering van de democratie. Misschien komt er binnenkort weer zo'n "profeet", die duidelijk maakt dat melk helemaal niet zo duur hoeft te zijn, dat het brood eigenlijk veel te duur wordt verkocht alleen maar omdat men teveel belangen inschakelt, die er eigenlijk niets mee te maken hebben. En dan zal iedereen zeggen: Dat wisten we al. Maar dan zal de "profeet" zeggen: Als we zo doorgaan, dan kunnen we geen melk meer drinken en geen brood meer eten. En dan zal men onmiddellijk à la Marie Antoinette roepen: Maar er zijn toch andere dingen! Er is rijst. Er is pudding. Er is gebak. Maar de gewone burger zal zeggen: Er moet iets veranderen. Al moet ik zelf een koe of een geit gaan houden om zo op een redelijke manier aan melk te komen. Het is duidelijk, dat der-

gelijke kreten in deze materialistische tijd altijd een materiële achtergrond zullen hebben, In feite zijn ze het besef van een nieuwe geestelijke waarheid.

Kijk ik terug naar de oertijd, dan zie ik dat daar verschillende methoden van jagen zijn geweest. Er waren een paar handige jongens die zeiden: Jaag hele kudden oerossen een ravijn in dan gaan we later beneden wel het vlees ophalen. Maar toen ze het drie keer hadden gedaan, kwamen een vierde keer geen oerossen meer. Met andere woorden: je kunt niet onbeperkt blijven verteren op de eenvoudigste manier. Het resultaat was dat ze een andere jachtmethode hebben ontwikkeld. Ze moesten wel.

In de huidige tijd heeft men ook alles zo langzamerhand gebonden aan groei, uitbreiding op materieel terrein, toenemend bezit, toenemende gemeenschapsverplichtingen en gemeenschapszorgen. Je probeert op die manier dan verder te gaan, maar dan is er op een gegeven ogenblik geen kudde meer, zelfs geen kudde-materialisten, die rijk genoeg zijn om in een kloof te vallen en geplunderd te worden. Daar kan geen vakbond wat aan doen. En dan moet je wel anders.

De veranderingen die zo ontstaan, komen dus eigenlijk voort uit een normaal gebeuren. Maar dan moet je ook op een andere manier de zaak rechtvaardigen. Dan kun je niet meer uitroepen: Wij arbeiders hebben recht...! Je hebt dan recht op een portie van niks; en dat kun je niet verkopen. Dus moet je zeggen: Wij arbeiders moeten in ons een nieuw besef van onze onderlinge aansprakelijkheid vinden. Wij moeten een nieuwe kracht, een nieuwe macht vormen. Dan wordt het religie. Maar als het religie wordt, dan wordt ook mystiek aanvaardbaar. Dan krijgt misschien wat nu gewoon N.V.V. heet weer het karakter van een loge en wordt vakkennis en vakkundigheid weer iets wat in handen komt van de arbeider. Maar dan wordt ze niet meer alleen een kunde die mechanisch is, maar er gaat dan een nieuwe kennis bijkomen, zoals b.v. de kennis van harmonie bij het bouwen of in het vervaardigen van een machine. De kundigheid om geestelijke krachten te gebruiken om iets tot stand te brengen wat mechanisch misschien niet helemaal haalbaar is, zoals men het eens heeft gedaan bij de bouw van de pyramiden. Daar hebben ze ook krachten gebruikt om stenen naar boven te krijgen, die geen 5000 slaven met hun grote rolsleden naar boven konden krijgen. En ze hebben het allemaal voor elkaar gekregen.

Een nieuwe wereld, een nieuw denken, een nieuwe maatschappij, want die cycli in de kosmos blijven voortgaan. De veranderingen in de tijd houden niet op. Elk ogenblik is er een nieuwe invloed, een nieuwe kracht, een nieuwe macht. In dit 700-jaarsritme, waarmee wij ons vandaag hebben beziggehouden, is een vreemde wisseling te zien waarbij de heerschappij van de materie en de heerschappij van de geest elkaar afwisselen. Juist omdat dit op aarde op het ogenblik in verschillende landen gelijktijdig met een volledig fase-verschil gebeurt, moet ik aannemen dat de mensheid in de komende tijd een enorme verrijking zal ondergaan. Want daar waar men nu materialistisch gaat denken, zal men leren de materie te waarderen en te beheersen, zoals men dat voorheen niet heeft gedaan. En daar waar men dit al had bereikt, zal men de geestelijke achtergronden, het nieuwe begrip, de nieuwe innerlijke benadering vinden waardoor die techniek beheersbaar wordt en de mens blijft dienen in plaats van zijn bestaan en zijn beleven voortdurend te domineren.

Wat ik u vanavond heb gebracht is niet alleen maar een extrapolatie van wat waarschijnlijk de toekomst zal brengen. Het is ook een analyse van uw eigen situatie: de maatschappij waarin u nu zit, de moeilijkheden die u allemaal heeft en de vraag waarom bepaalde geestelijke zaken zo eigenaardig verkeerd lijken te lopen en toch ook weer goed gaan, terwijl het stoffelijk niet helemaal klopt. Waarom die tweeledigheid? Dat kunt u nu uit het betoeg afleiden.

DE WIJSHEID IN DE WERELD.

Als wij ons bezighouden met de wijsheid in deze wereld, dan worden wij geconfronteerd met een groot aantal uitspraken, die vaak op kreten lijken. Elk daarvan heeft toch wel een bepaalde relatie en met de geest en met de kosmos en met het menselijk bestaan. De manier waarop je die dingen uitdrukt, is altijd een kwestie van de tijd waarin je leeft. Er zijn een groot aantal citaten die ik u kan voorleggen, die elk op zich duidelijk maken wat wijsheid in feite kan zijn.

"Een mens is in uw ogen altijd dat wat u zelf bent, want wat de ander is beseft u niet."
Heel duidelijk en kort. Maar dan kun je ook een stap verdergaan en dat doet een wat oudere wijsgeer, die zegt:

"Eerst indien ik de ander aanvaard met alles wat hij is en doet, zal ik kunnen begrijpen wat hij betekent. In de betekenis, die ik heb voor mijn medemens en die een medemens heeft voor mij, kan ik de werkelijkheid vinden van het bestaan."
Dat gaat al een beetje de geestelijke kant uit.
Dan zijn er ook die zeggen: Denk erom dat je het op de juiste manier doet. Ik citeer:

"Het is een dwaas, die te voet gaat waar hij kan rijden.
Maar het is een nog grotere dwaas, die wil rijden ten koste van een ander, terwijl hij zelf in staat is te lopen."

Al die wijsheden zijn de uitdrukking van een menselijke relatie. Als ik de wijsheid in dit opzicht beschouw, zou de uitdrukking voor uw wereld in mijn taal ongeveer als volgt luiden:

Als u begint een medemens te aanvaarden zoals hij is en zoals hij zichzelf ziet, dan betekent dat nog niet dat daarmee de betekenis voor u verandert. Het betekent echter wel, dat u begrijpt wat de ander is, wil en doet. U komt geestelijk in harmonie met die persoon en daardoor worden vele stoffelijke zaken onbelangrijk, die eens belangrijk schenen, terwijl u bovendien juister kunt reageren t.a.v. die ander, maar ook in samenwerking met die ander op de gehele stoffelijke wereld zoals die rond u bestaat.

Ik meen, dat dat inderdaad wel wijsheid is, omdat in het menselijk bestaan en vooral op uw wereld toch altijd ook rekening moet worden gehouden met de feiten. Het is gemakkelijk genoeg te spreken over de engelen Gods, die ons zullen helpen, als we niet meer verder kunnen. Maar dat betekent nog niet, dat we het moeras in kunnen lopen, want we zijn al verdronken voordat een engel zover is dat hij denkt: ik moet gaan hijsen. En ook dat is wijsheid.

Je moet de relaties zien, de samenhangen. Je moet met beide benen op de grond staan, maar geestelijk dan toch wel zover groeien dat je beseft tot in de hemel reikt.

Een wat andere benadering is de relatie mens - geest en ook daarvoor zijn er een aantal citaten te geven.

"Wat voor de één een engel is, is voor de ander een duivel.
Want niet de geest bepaalt wat ze voor ons is, maar wij bepalen hoe wij de geest beleven."
Dit is een heel mooie. De meeste mensen maken van engelen duivelen en omgekeerd.

"Als God overal is en alles beseft wat wij zijn en doen, is het dwaas geheimen te hebben."
Indien iets voor de hoogste kracht niet verborgen kan worden, dan is het dwaas het te verbergen voor lagere krachten, want je kunt toch aan de consequenties niet ontkomen. Dat zit er echt in.

"Als je zoekt naar de toekomst moet je leven in het heden." Deze uitspraak is ook zuiver geestelijk, want als wij bezig zijn met "morgen" is vandaag niet belangrijk en dan vergeten wij veel dingen. Maar als wij begrijpen dat alles wat ooit zal zijn voor ons vandaag bestaat, dan zal het geheel van onze geestelijke persoonlijkheid in de acties en in het beseft van het heden de gehele toekomst laten meewerken en mede tot ontwikkeling brengen.

Over tijd bestaan ook een aantal citaten, die aanduiden dat sommige mensen zijn doorgedrongen tot het wezen ervan. Wat zegt u van dit citaat?

"De tijd is onze methode om de oneindigheid te meten waarin alles gelijktijdig bestaat."

De essentie van de tijd is dus een meten. We overzien het geheel niet en daarom meten wij het geheel. Een ander zegt:

"Eeuwigheid kan slechts bestaan in mijzelf en elk moment dat ik mij volledig beseft is eeuwigheid."

Ook dat is heel begrijpelijk, want als ik mij in tijdsduur wil meten, dan moet er ergens een ogenblik zijn dat zegt: Dat heb ik al eens gehad. Hier ben ik weer terug bij het begin. Maar als ik beseft, dat het overzien der dingen belangrijk is, dan is elk ogenblik, dat ik volledig beseft wat ik ben, ook een ogenblik dat ik meester ben over de tijd en alles overzie wat daarin is.

"De dwaas ketent zichzelf aan de klok en danst de dans der uren. De wijze ketent zich aan de waarheid en ontsnapt aan krachten, die hem voortdrijven ondanks hetgeen hij is." Als je je laat binden aan de zaken, die eigenlijk niet van belang zijn, dan zul je jezelf nooit helemaal kunnen openbaren. Een wijze echter kan alleen worden bepaald door wat hij is, door zijn eigen noden, zijn eigen werkelijkheid en zijn eigen behoeften. Ik meen, dat ook dit een citaat is dat de moeite waard is.

Een zeer vorstelijk citaat uit de oudheid houdt zich bezig met de wereld van het bovennatuurlijke. Daarin wordt letterlijk gesteld:

"Indien ik de goden boven mij stel, zo zijn zij mijn meesters. Indien ik hen beseft als mijn gelijken, zijn ze de krachten waarmee ik werk. En indien ik hen beseft als datgene wat nog niet de uiting vond, die ik reeds in vele levens heb doorgemaakt, zo zijn ze mijn gehoorzame dienaren, die het mij mogelijk maken op te gaan tot de hoogste bereiking."

De gradatie is aardig. De manier waarop ik zelf tegenover de kosmos sta, is bepalend voor de wijze waarop de kosmos mij beheerst, voor mij toeganke-lijk is of eigenlijk door mij als een soort ondergeschikte schepper kan worden gemoduleerd.

"Indra karnde de wereldzee en wij zeggen dat het wereldgif is verdwenen. Maar wij brengen het zelf voortdurend voort." In de schepping wordt het leven op een gegeven moment mogelijk doordat het gif verdwijnt. Maar als dat gif verdwijnt, bestaat het nog in ons, want wij zijn deel ook van de chaos, van de oerkracht. Eerst als wij de chaos in onszelf overwinnen, verdwijnt het gif voor ons werkelijk.

Een andere, nogal cynische Duitse denker zei eens:

"De grootste ziekte, die de mensheid kent, is de mens." Is dat niet waar? Zijn wij, juist omdat wij mens willen zijn op een bepaalde manier niet degenen die het onmogelijk maken dat de mensheid als een hoog

bewuste eenheid functioneert? Er zit veel in.

Met deze citaten heb ik wel aangetoond dat er wijsheid op de wereld is. Maar alle wijsheid op de wereld gaat kennelijk uit van het doorschouwen van de uiterlijkheden. Misschien kun je zeggen: de wijsheid op de wereld ontstaat op het ogenblik dat men begrijpt dat uiterlijkheden de begrenzing van het wezen vormen en niet de bepaling ervan zijn. Dat is een wijsheid van mij, die ik ook heel mooi vind!

Alle krachten, alle werkingen kunnen ons natuurlijk voortstuwen. Ik citeer nu een geestelijke meester, die ik zelf zeer apprecieer.

"Wanneer een schip niet de zeilen hijst, hoe zal de wind het voortbewegen?"

Met andere woorden: het is de manier waarop wij onszelf stellen tegenover de krachten, die er zijn waardoor wij worden gedreven. Wij zijn helemaal niet zo het slachtoffer van alles wat er rond ons is. We worden niet in één richting gestuurd, zoals we denken. Als wij het goed doorzien, wordt ineens duidelijk dat we worden gedreven, omdat wijzelf op de een of andere manier het bestaande opvangen in ons wezen en daaraan zo'n grote betekenis geven, dat we niet bereid zijn het in ons te laten vallen. Als wij die dingen in ons laten vallen, dan komen we tot de werkelijke wijsheid en zeggen we: Ik kan mij laten stuwen door de gemeenschap en door de kosmos, door de stromingen die van alle kanten komen, maar alleen indien het voor mij belangrijk is. Doe ik afstand van hetgeen ze representeren, dan kunnen ze mij niet meer bewegen, dan ben ik vrij in mijn eigen bewegingen, dan kan ik zelf mijn weg kiezen. Ik geloof, dat dit de juiste omschrijving is van alles wat je op aarde kunt bereiken.

Als je de zaken doorziet, moet je nog altijd een keuze doen.

In andere termen gezegd: Er zijn mensen, die trouwen en denken dat ze de ideale partner hebben gevonden; en dan komen ze later tot de conclusie, dat het ideaal aan alle kanten beschadigd is. Dan zeggen ze: En toch is dit voor mij belangrijk. Maar dan moet je al het andere erbij aanvaarden.

Als je de feiten ziet, moet je ze aanvaarden zoals ze zijn. Dat is wijsheid. Maar als je illusies hebt en je kunt er doorheen zien, dan kun je reageren op de feiten, dan kun je er rekening mee houden. Dat is geestelijk evengoed als stoffelijk.

Als u zegt: Ik wil uittreden, dan vind ik dat best. Maar als u bent uitgetreden en de eerste de beste mooie vorm trekt u aan en de eerste de beste lelijke vorm stoot u af, dan bent u in feite de speelbal geworden van zekere krachten. Op het astrale vlak kan dat heel snel voorkomen. Maar als u de trillingen opvangt van hetgeen zich in de vorm manifesteert, dan kan de vorm u in de eerste plaats nooit iets doen en in de tweede plaats - en dat is veel belangrijker - kunt u bepalen, of u contact wilt opnemen of niet en welke vorm dat contact aanneemt. Dan heeft u ineens veel meer mogelijkheden en gelijktijdig bent u veel minder gebonden. Maar dan moet u wel even door de uiterlijkheden heen prikken.

Wijsheid op deze wereld is geloof ik, dat je de essentie van de dingen leert beseffen en dat je ondanks het besef van die essentie ook begrijpt, dat je ze niet allemaal kunt verwerpen. Je moet eenvoudig een keuze doen op grond van je eigen harmonie.

Ik eindig met dit citaat:

"Daar waar mijn wezen antwoordt op wat er rond mij bestaat, daar is eenheid mogelijk. En daar waar eenheid is, is kracht en besef onvermijdelijk. Maar indien ik mij verbind met datgene wat niet in overeenstemming is met mijn wezen (harmonisch een ander trillingsgetal), zal ik daardoor mijn eigen mogelijkheid verliezen.

Een dwaas verliest zijn leven door de aanvaarding van wat niet harmonisch is. De wijze echter, kiezend al datgene wat met zijn wezen overeenstemt en harmonisch is, bereikt reeds op aarde

het hoogste besef."

Dit vind ik een heel mooie uitspraak. Volgens mij is het de grootste wijsheid, die een mens kan bereiken.

Zoek in de wereld de harmonieën, die voor u bestaan. Probeer daarin te leven en te beleven. Wijs de disharmonieën die er voor u zijn af en als ze toch op u afkomen, onderga ze dan maar heb er geen deel aan. Laat u er niet door beroeren. Word er niet boos, driftig, bedroefd over. Laat u er niet door opwinden. Laat u er niet door ontmoedigen. Ga aan die dingen voorbij, dan vindt u de juiste harmonieën waarin alles mogelijk is.

- Ik meen, dat ik hiermede een onderwerpje heb gegeven dat niet te lang van duur was en toch rijk van inhoud.

-:-

V E R N I E U W I N G .

Het is wonderlijk, dat er zo'n klein verschil bestaat tussen twee woorden, als men het neerschrijft: vernieuwing en vernieling. Want wat is vernieuwing anders dan de ondergang van het oude? En dat drukt men uit met vernieuwing. Zonder vernielingen geen vernieuwingen. Geen bereiken zonder iets achter te laten. Geen verkrijgen zonder offers. Alle blijvende waarden, alle blijvend bewustzijn, alle nieuwe ontwikkelingen in de wereld of in de sferen worden alleen bereikt door datgene wat men opoffert om het nieuwe mogelijk te maken.

De wereld is aan vernieuwing toe. Iedereen roept het, maar niemand durft het aan. En toch verandert de wereld, dag na dag. En dag na dag brengt u offers, of u het wilt of niet. En zonder het te weten betaalt u aan de veranderingen, die u misschien zelf niet wenst en die toch onophoudelijk op u afstormen mee.

Ook geestelijk is dat precies eender. Je hebt je droom, je illusie, je waarheid, je gezelligheid, je innerlijke geborgenheid en dan opeens sta je daar in een kale, koude wereld. Dan moet je kiezen: wil je terugvluchten in illusies of wil je verdergaan? Maar dan is de vernieuwing ook het achterlaten van veel waarvan je meende dat het zo zeker was en dat je er zo geborgen in was. Alleen door achter te laten sta je open voor het nieuwe. Vernieuwing betekent veranderen; en veranderen is nooit prettig.

Wij dromen innerlijk van een God die ons beschermt. Wij dromen in ons van geesten, die voortdurend naast ons gaan. Wij dromen, kortom, van een cortège dat alleen tot doel heeft onze ziel over te brengen naar die eeuwige zaligheid waarin ze eeuwig klapwiekt en jubelend zal rondvliegen met vergoeding voor alle geleden smart. Maar dan moet je ontwaken naar het feit, dat je het zelf moet doen, dat jij het zelf bent die de weg moet vinden. Dan kom je tot een besef: dood is iets anders dan opeens de oplossing van alle problemen. Het is doodgewoon het verplaatsen van je zijn in een nieuwe toestand, opdat je opnieuw jezelf beter en anders kunt zien, beleven en beseffen en misschien wel via een incarnatie weer strijdend, lijdend en zoekend de tekorten zult opheffen, die je bij jezelf hebt gevonden. En toch is dat de werkelijke vernieuwing.

De vernieuwing is niet de genade, die je verandert zonder dat je zelf iets hebt gedaan. Vernieuwing is een weg die je gaat. Of je wereld heet of mens, het is een weg. En telkenmale weer ben je vermoed, zou

je bij de pakken willen neerzitten. Telkenmale weer zeg je: Ik heb er niets meer aan. Geef het voor mij maar aan een ander. Ik hoef niet meer. En toch ga je weer verder. Waarom? Omdat je innerlijk wel voelt, dat er nog iets is; dat er een mogelijkheid is dat je uit deze schijnbare stilstand, uit deze schijnbare geborgenheid iets zoekt om uit te breken als een kuiken uit een ei.

Vernieuwing is verandering. Vernieuwing is de vernieling van de illusies waarop je in het verleden hebt gebouwd. Maar het is ook de nieuwe kracht, die je in jezelf vindt. Het is de nieuwe, wijdere wereld die open ligt. Het is die nieuwe reeks mogelijkheden en keuzen waarin je voor jezelf steeds meer waarheid en vreugde kunt vinden. Het is de gang uit de angstige benardheid van iemand, die zich verdedigt tegen het lijden naar de onmetelijke vrijheid van iemand, die door het lijden leeft om de vreugde te vinden.

Vernieuwing is het lot van al wat leeft, omdat niets van hetgeen bestaat eeuwig is, behalve het leven zelf. Het besef van het leven moet zich ontplooiën totdat het alles kan omvatten, niet slechts de kleine illusies en geborgenheden waardoor het zich een ogenblik uitverkoren mag achten.

- 3 -

W A T E R D R U P P E L .

Een waterdruppel kan een wereld zijn vol van leven, vol van sterven. In een waterdruppel groeien wouden, zijn er vlakten, jagen dieren hun prooi of grazen vreedzaam zich voedend in miniatuur.

Een waterdruppel kan een wereld zijn. En een wereld kan misschien een waterdruppel zijn in de werkelijkheid. Wij kunnen niet bepalen, of onze wereld een waterdruppel is voor datgene wat rond ons bestaat. Wij kunnen alleen zeggen: Ze is onze wereld. En in je wereld levend moet je werken met de waarden en mogelijkheden en de krachten van die wereld.

Misschien komt er een ogenblik, dat die wereld wordt ondergedompeld in een oceaan en dat die wereld plotseling onmetelijk groot is geworden. Dan zul je toch jezelf zijn en je weg moeten zoeken. Je zult veel moeten missen wat je hebt gekend en waaraan je gewend was, maar je zult voortbestaan en je zult verdergaan. Dit is de essentie van het leven.

Beperkt is onze wereld. Beperkt is ons besef. Afgesloten lijken wij in een wereld, die voor ons groot en onmetelijk is, maar die t.a.v. de werkelijkheid slechts klein en onbelangrijk lijkt. Maar wij zijn; en ons zijn gaat niet te gronde. Daarom moeten wij groeien naar het ogenblik, dat wij in plaats van levend in een waterdruppel, in een enkel moment, in één enkele beperkte wereld, kunnen leven in een oceaan waarin alle werelden, alle onbegrensde werkelijkheid aanwezig is en wij misschien ontdekken wat Zijn betekent.

:--:--:

DOE HET ZELF

ZESDE LES.

EENVOUDIGE ASPECTEN VAN MAGIE.

Elke mens leeft in een wereld, die door zijn denken wordt beheerst. Elke mens leeft in een wereld waarin meer bestaat dan hij als mens kan waarnemen en hanteren. Elke mens is echter verbonden met het gemeenschappelijk bewustzijn van de mensheid waarin dergelijke krachten wel constateerbaar en beleefbaar zijn. Hieruit vloeit dan voort dat uit de totaliteit van het menselijk zijn altijd die krachten geput kunnen worden, welke noodzakelijk zijn voor het constateren van geestelijke of andere invloeden.

Ook kennis omtrent de werkelijkheid kan uit dit totaal-bewustzijn worden geput. Als wij proberen om op een eenvoudige wijze te werken met paranormale krachten of met magie, dan zijn er enkele vereisten die u ongetwijfeld reeds en in een meer uitgebreide vorm onder ogen heeft gekregen.

Begin met u te ontspannen. Adem diep in en adem vooral geheel uit. Herhaal dit enkele malen. Laat uw gedachten dwalen; niets is belangrijk. Zodra u het gevoel heeft van een volledige ontspanning, kan een opdracht die u zichzelf heeft gegeven in werking treden.

Elke opdracht, die u zichzelf geeft, zal moeten samenhangen met die zaken waarin u geïnteresseerd bent of waar u belang bij heeft. U kunt dus niet een willekeurig punt nemen dat alleen uw gedachten bezighoudt, als u daar zelf niet op enigerlei wijze mee verbonden bent. De opdracht, die ik u zou willen suggereren is het ontvangen van een juistere kennis omtrent de eigen werkelijkheid.

In deze toestand van ontspanning komen gedachten op, er rijzen beelden. Al deze dingen zijn werkelijk, al lijken ze een droom. Het is niet uw werkelijkheid waarin u leeft. Het is een werkelijkheid waarin u onbewust bestaat. Als u het totaal van deze impulsen na uw ontwaken samenvat, dan doet u het volgende:

1. Ga na of daarin bepaalde personen of plaatsen hebben gefigureerd. Zo ja, bepaal uw houding t.a.v. die plaatsen of personen.
2. Indien er krachten zijn, die stoffelijk niet bestaan, realiseer u dat dit geestelijke of kosmische waarden moeten zijn. Omschrijf ze voor uzelf zo goed u kunt, opdat u de voorstelling of het beeld ervan in uw geheugen kunt verankeren.
3. Kies de persoon, het punt of de invloed die voor u op dit moment het meest belangrijk is. Probeer daarvan een voorstelling op te bouwen. Bouw deze voorstelling beetje bij beetje op totdat ze geheel concreet is. Gaat het over een persoon, dan is het niet belangrijk dat u beschrijft wat die persoon nu toevallig op aarde of in de geest aan heeft. Wel is belangrijk dat u voor die persoon een volledige kleding en haardracht heeft, dat u ziet hoe het gezicht is; of het ge-

rimpeld is of het glimlacht. Kortom, bouw een volledig beeld op.

Tijdens uw pogingen om dit beeld op te bouwen, krijgt u vaak een gevoel van te worden beroerd. Voor sommigen is dit meestal een druk op het hoofd of op het achterhoofd. Voor anderen is het eerder een soort "kippevel" op schouders, rug en bovenarmen. Op het ogenblik dat u dit gevoel van contact heeft, druk uw wens uit aan uw contact of stel uw vraag aan uw contact. Heeft u dit naar uw mening juist geformuleerd, herhaal dan weer de ontspanningsprocedure:

Adem zo diep mogelijk in en zo diep mogelijk uit enige malen achtereen. Zeg tot uzelf dat de wereld niet belangrijk is. De eerste beelden, die dan duidelijk kenbaar voor u oprijzen zijn een mededeling, een contact. Ze hebben altijd direct betrekking op de vraag, die u heeft gesteld.

Met deze eenvoudige methode kunt u een zekere mate van orakelkunde ontwikkelen. U zult inzicht kunnen verkrijgen in vele zaken, die anders misschien aan u voorbij zouden gaan. Dit is maar een eerste en aarzelende stap in de richting van verdere contacten en beheersing.

De volgende proef begint wederom met ontspanning, daarna concentratie op een persoon die u kent. Als het mogelijk is iemand, die u heeft gekend op aarde en die nu in de geest vertoeft. Ook hier weer:

Stel u die persoon voor. Heeft u een boodschap, probeer die te formuleren. Vraag niet om een direct en bewust antwoord, maar wacht gewoon af. Alles wat in u opkomt, heeft een directe relatie met hetgeen u als boodschap heeft gegeven of als vraag heeft gesteld.

In het begin zult u wat moeilijkheden hebben om alles juist te interpreteren. Soms krijgt u ook reacties die u ertoe brengen te zeggen: "Dit kan niet," waarna u alles wegvaaft. Toch is het belangrijk deze proeven regelmatig te doen. Op deze wijze namelijk krijgt u contact met een grotere werkelijkheid en met de geest. Maar de basis ervan is het bewustzijn dat alle mensen tezamen bezitten. Vergeet dit niet: Door u op deze wijze voortdurend in te stellen krijgt u een sterke ontwikkeling van wat men noemt intuïtie en inspiratie.

Intuïtie: het zonder bewuste processen komen tot een beantwoording van vragen.

Inspiratie: het verkrijgen van capaciteiten, mogelijkheden of inzichten die het normale vermogen te boven gaan.

Stel niet, dat alle inspiratie uit één geest komt; dit is doorgaans niet juist. Stel alleen dat inspiratie, die bewust wordt gezocht en verkregen, altijd waarheid bevat t.a.v. uw wereld en uzelf. Geen enkele intuïtie of inspiratie is in staat de werkelijkheid te omschrijven. Ze omschrijft ook niet de situatie t.a.v. uw wereld zoals u die kent, maar de situatie t.a.v. de werkelijkheid waarin u in feite leeft.

Gaat u nog verder, dan komt u aan de grens van de trance-toestand; iets wat ten onrechte in het westen veelal wordt verward met mediumschap zonder meer. Trance is niet identiek met mediumschap. Als u in een toestand komt waarin alles wat buiten u is u niet meer aanspreekt, waarin u misschien nog waarneemt, maar die waarneming op dat ogenblik voor u nog weinig te zeggen heeft, dan verkeert u in een trance-toestand. Waarschijnlijk nog een lichte, anders vervloeit het bewustzijn geheel, maar het is trance.

In een trance-toestand is de gehele persoonlijkheid ingeschakeld, ook de geestelijke waarden en voertuigen. Het karma dat in u bestaat, de lotswaarden die in uw leven een rol spelen, treden weer meer op de voorgrond. Ze geven duidelijk weer wat voor u goed en noodzakelijk is evenals dat wat voor u schijnbaar onontkoombaar is. In deze toestand kunt u ook verklaringen afleggen die betrekking hebben op zaken waarvan u bewust maar weinig of helemaal niets afweet. Daarom is het belangrijk dat u al datgene wat u uitspreekt in een dergelijke toestand op enigerlei wijze doet vastleggen ofwel door toehoorders, dan wel langs mechanische weg. Heeft u eenmaal dergelijke boodschap-

pen doorgegeven, bedenk dat als uw uiting daarvan onvolledig is, de zin ervan toch daarin aanwezig moet zijn. Dergelijke uitingen zijn nimmer zinloos; ze hebben betekenis.

We zijn nu bezig met magie. Magie impliceert dat het eigen bewustzijn een rol blijft spelen. Daarom is niet niet ons doel om een toestand te bereiken waarin wij volkomen onbewust worden van onszelf of het "ik" is uitgetreden en het lichaam door anderen kan worden gebruikt. In de kleine magie zullen wij altijd het besef van onszelf, ook van ons stoffelijk bestaan, moeten behouden. Het is duidelijk, dat wij onszelf dus nooit kunnen verliezen met een absoluut vergeten van onze wereld. Het is zeer belangrijk voor een ieder, die zich bezighoudt met magie en paranormale gaven om zich dit te realiseren. Op het ogenblik, dat u afstand doet van uw wereldbesef - hoe en onder welke omstandigheden dan ook - bevindt u zich op een gevaarlijk pad waarvan alleen zeer evenwichtige personen zonder meer kunnen terugkeren. Ofschoon er onder ons zijn die menen, dat een dergelijke ervaring voor velen toch wel haalbaar en aanvaardbaar is, ben ik persoonlijk van inzicht dat men zeker, voordat men gevormd is, dergelijke zaken moet vermijden.

Nu stel ik dit: Als ik kennis nodig heb, zal deze in het totaal van de mensheid bestaan. Wil ik dus kennis bereiken, dan behoef ik mij slechts te concentreren op de vraag en gelijktijdig mijn bewustzijn t.a.v. mijn omgeving grotendeels uit te schakelen. Door ontspanning kan dit worden bereikt. Als u dan denkbeelden krijgt, zullen deze in zich voldoende elementen van kennis bevatten waardoor u uw eigen bewuste kennis kunt gaan hergroeperen en zo komt tot een nieuwe benadering van al datgene wat voor u van belang is.

Wilt u nu ook invloeden gebruiken. (in de magie proberen we dat vaak), dan dient u zich te realiseren dat het totaal van het menselijk denken tevens een zeer grote hoeveelheid energie bevat. Wanneer u een beroep doet op deze energie of kracht, kan zij alleen door uw eigen bewustzijn worden gevormd. Er kan dus geen geest optreden die even alles voor u regelt; u moet het zelf doen.

Wie zich bewust op die kracht richt, kan dit alleen doen, indien hij de bron van de kracht (de totaliteit, de gehele aarde) richt op dat punt waar die kracht nodig is. Kracht op deze wijze opgenomen kan alleen worden gericht op stoffelijke en psychische ontwikkelingen die tot de aarde behoren: dus mensen, planten, dieren, voorwerpen. Wie op deze manier werkzaam is, kan kwalen genezen, levenskracht vergroten, het bewustzijn en ook het psychisch evenwicht veranderen. Hij kan niet het eigen wereldbewustzijn van een mens wijzigen. Hij kan niet geestelijke of demonische krachten, die iemand zouden belagen, verdrijven. Hij kan ook niet geestelijke contacten of waarden tot stand brengen dan wel teniet doen.

Deze kracht wordt ook gebruikt voor het wekken van bepaalde hallucinaties. Vormen van massa-hypnose, zoals die worden toegepast bij bepaalde trucs in Zuid-Azië, berusten in feite op dit effect: een beroep doen op de totaliteit en daaruit een voorstelling of een detail van een voorstelling putten, die op zichzelf mogelijk is om daarna deze te projecteren als een werkelijkheid op allen met wie men in ogenblikkelijk contact is. Het blijkt dan, dat het zeer goed mogelijk is om op deze manier met enkele suggestieve goocheltrucjes erbij een schijnbaar wonder te veroorzaken. Ik zeg u dit niet, opdat u nu allen plotseling de touwtruc of de groeiende mangopit gaat uitvoeren. Ik zeg u dit alleen, opdat u begrijpt wat mogelijk is. U kunt een voorstelling projecteren, die niet strookt met de werkelijkheid. Wanneer wij geestelijke krachten daarbij willen betrekken, dan dienen wij ons het volgende te realiseren:

Elke geest, die wij betrekken bij stoffelijke werkzaamheden, kan alleen reageren op basis van zijn eigen wereld, zijn persoonlijke inhoud en alleen

met de krachten waarover die geest - hetzij door zijn wereld, hetzij door zijn ontwikkeling - zelf de beschikking heeft. Een geest, die wij oproepen, kan dus machteloos of zeer machtig zijn. Dit is gewoonlijk niet te overzien, tenzij wij ons begeven in de meer rituele aanroepingen waarmee specifieke, zeer krachtige entiteiten worden opgeroepen en contacten met hen worden gelegd. Dit laatste is gevaarlijk voor een ieder, die geen voldoende inwijding heeft gehad en moet dus achterwege blijven. Maar wij kunnen wel contact opnemen met een geest zonder daarbij de dwang te gebruiken, die in de grote magie gebruikelijk is. Hierbij gaan wij als volgt te werk.

Eerste fase.

Ontspanning. Concentratie. Indien het even mogelijk is: reiniging van de atmosfeer. Dit kan geschieden met een beetje wierook, maar ook door het toelaten van voldoende frisse lucht waarna het daglicht voor deze experimenten grotendeels moet worden buitengesloten. Geen direct zonlicht; dit kan schadelijk zijn voor bepaalde astrale of etheritsche krachten die zich zouden willen manifesteren.

Na de ontspanning komt de aanroeping.

Een aanroeping bestaat in feite uit het duidelijk maken wie men zoekt en waarom. Probeer als leek nooit in de naam van God op te roepen, tenzij u de naam waarmee u oproept ook kent. U kunt oproepen met sleutelbegrippen, maar u moet deze ook kennen. Indien u deze kennis niet heeft, ontstaan er gevaarlijke situaties. Roep daarom alleen op in de naam van datgene wat u kent en waarin u gelooft.

Gebruik geen vreemde namen, maar alleen namen die u kent en waarvan de inhoud u duidelijk is.

Roep de persoon bij zijn naam, indien u deze kent. Roep de persoon met een beschrijving van diens eigenschappen, kwaliteiten en eventueel vorm, indien u de naam niet kent.

Vraag om contact, maar probeer dit niet af te dwingen. Herhaal die aanroeping enkele malen, totdat u het gevoel heeft dat een aanwezigheid mogelijk is. Ga dan over naar de

Tweede fase.

Zeg duidelijk waarom u die entiteit heeft opgeroepen. Herhaal de beschrijving van de entiteit. Beroep u op uw eigen krachten, uw voornemens, datgene wat u kunt doen. Als u dat heeft gedaan, dan moet het gevoel van aanwezigheid ofwel wegvallen (weigering), dan wel sterker worden. Het laatste ervaart u gewoonlijk als een prikkeling. In dat geval gaat u verder en u vraagt de entiteit om zich aan u te openbaren.

Vraag een teken. Vraag niet een zichtbare verschijning (als u die krijgt, vergeet u waarschijnlijk de rest), maar vraag een teken dat zeer eenvoudig kan zijn: b.v. het doven van een kaars, het flikkeren van een licht, een duidelijke rapping of kloppen op een met name aangeduid meubelstuk.

Zodra dit gebeurt, spreek uit wat u van die geest wilt. Ontspan u nu niet, want het is uw eigen gespannenheid en uw concentratie waardoor het contact tot stand komt.

Wacht, of er verdere gebeurtenissen komen. Blijkt dat die entiteit u wil helpen, dan zal dit duidelijk worden hetzij in rapping of andere gebeurtenissen, die buiten het normale vallen. Probeer niet die geest te zien. Als hij zich wil laten zien, doet hij dat wel. U kunt daar weinig aan doen.

Als u een antwoord heeft gekregen, dan sluit u het contact af en u zorgt ervoor dat u niet door een dergelijke geest verder vastgehouden kunt worden. De beste methode is natuurlijk de absolute geestelijke afscherming. De meer gangbare en voor de meesten eenvoudiger methode is het losmaken van alles wat er aan de aura kan kleven met enkele gebaren.

Men gaat gewoonlijk uit van schouderbladen of achterhoofd. Met lichte, trekende bewegingen probeert u de aura vrij te maken naar voren toe. De gebaren

moeten bij het voorhoofd- en keelkopchakra worden beëindigd. Deze chakra's zijn namelijk in dergelijke gevallen het meest kwetsbaar voor aanhechting.

Als datgene wat u verlangt, is gebeurd, dan herhaalt u de aanroeping van de entiteit of kracht. U dankt voor hetgeen is volbracht en u geeft uw kracht of zegen mee aan degene die voor u heeft gewerkt. U beëindigt daarmee het contact en drukt dat ook uit. U kunt dat met woorden doen. U kunt het ook met de gedachten doen. Het is niet noodzakelijk om als een dwaas rond te dansen in een cirkel en luidkeels woorden te roepen. Dit kan alleen in de grote en rituele magie betekenis hebben. Voor de kleine magie is dat absoluut overbodig.

Indien u probeert krachten te verkrijgen die niet aanwezig zijn in een bepaalde persoon die u kent, richt u dan op de krachten die daar het meest op lijken. Heeft u levenskracht nodig, richt u op de zon. Heeft u rust, vrede, sereniteit of ontspanning nodig, richt u op de maan. Richt u op de sterrenhemel. Richt u op de zee. Neem voorstellingen uit de natuur. Zij bevatten voor u analogieën waardoor u een afstemming kunt verkrijgen op krachten en energieën al dan niet in bezielde wezens aanwezig, dat kunt u verder niet overzien.

U kunt dan het contact wederom bemerken als een geladenheid. Deze geladenheid geeft vaak, maar niet altijd, het gevoel dat u handen en voeten zwaar voelt worden. U zoudt eigenlijk even moeten uitrusten. Houd dan nog korte tijd vol.

Omschrijf het doel van die kracht nogmaals nauwkeurig. Haal nogmaals het beeld voor ogen van wat moet gebeuren en van de kracht waarvan u bent uitgegaan: dus de zon, de maan en wat u verder heeft gekozen. Door deze beelden in u te laten samenvloeien totdat u het gevoel geeft dat ze een eenheid zijn, heeft u de kracht gericht. Verbreek daarna onmiddellijk elke band.

Afnemen is in dit geval niet noodzakelijk. U heeft geen personen aangeropen en daardoor geen personen de mogelijkheid gegeven om kracht op u af te geven. U bent alleen aantastbaar in de vorm van energie die u gebruikt. Doet u dat ten goede, dan kan er nooit iets gebeuren wat voor u nadelig is. Beëndig de procedure met enkele diepe ademhalingen en het zuchtend uitstoten van de adem. Verwissel dan van plaats. Indien mogelijk verlaat even de plaats waarop u de aanroepingen heeft gedaan. Nogmaals, dit alles kan in gedachten geschieden, mits bewust en zuiver geformuleerd. Het is niet noodzakelijk hiervoor ook maar enig woord luidkeels uit te roepen of zelfs maar voor u heen te fluisteren. Als u dat doet, dan is dat alleen voor uzelf. Het heeft geen betekenis voor de contacten die u zoekt.

Hier is een deel van de kleine magie, dat voor u interessant kan zijn. Wij wensen vaak een bepaalde afstemming te verkrijgen op onze medemensen, Dit zal niet altijd zijn uit te drukken in zuiver stoffelijke voorbeelden of handelingen. Het kan een denkbeeld zijn dat best met een symbool kan worden weergegeven. Als wij een dergelijk contact wensen, dan is het duidelijk dat wij dit doen, omdat wij het zelf niet tot stand kunnen brengen. Men is dwaas om zoiets te wensen, als men dit zelf zonder meer kan doen. Wat men dus doet is:

- a. Weten wat men met het symbool uitdrukt.
- b. Het symbool opbouwen.
- c. Probeer dit symbool te zien als deel van een kracht. U kunt hiervoor kiezen een kleur; u roept dan in feite de kracht van een der Stralen aan.
- d. U kunt dit doen met een begrip.

Plaats het symbool in een cirkel, een driehoek of een ruit. In feite beroept u zich op de Heren der Wijsheid. U kunt het doen in samenhang met een religieus symbool dat u bekend is. Maar altijd weer: plaats datgene wat u in het symbool wilt uitdrukken en wat voor u belangrijk is in een begrip waarin voor u goddelijke of althans realiteitswaarden aanwezig zijn. Vervolgens ontspant u zich volledig en probeer het symbool enige tijd in ge-

dachten vast te houden. Voor de kleine magie zal de duur, die u daarvoor gemiddeld nodig heeft vijf minuten zijn. Dit is inspannender dan u zich kunt voorstellen, maar het is doenlijk voor iedereen zonder grote training. Daarna beëindigt u het contact. U wist a.h.w. alle voorstellingen zo goed mogelijk uit.

Verplaats u. Doe een of andere werkzaamheid die op dat moment voor de hand ligt. Schrijf iets op, bel iemand op, spreek met iemand, loop een stukje, doe boodschappen. Verbreek dus werkelijk de band en keer terug in uw eigen wereld en werkelijkheid. Na 3 of 4 uren (het mag ook wat langer zijn, maar niet meer dan 24 uur anders kunt u het niet opvangen) denkt u weer aan het symbool en u laat het in ontspannen toestand op u inwerken. Datgene wat u dan ontvangt, is de uitdrukking van de relatie die u tot stand heeft gebracht. Hierdoor kunt u uw wensen aan anderen overdragen en kunt u zelfs in bepaalde gevallen uw dromen aan anderen projecteren.

Ik hoop hiermee duidelijk te hebben gemaakt dat middels de kleine magie beïnvloeding van mensen evengoed mogelijk is als het overdragen van krachten of het opnemen van contacten met de geest.

Wij gaan nu proberen ook het paranormale en de paranormale begaaftheid in dit verband te zien.

Paranormale begaafdheid is niets anders dan een gevoeligheid en eventueel een manipulatievermogen dat zich aan de redelijke voorstellingen onttrekt. Niets wat paranormaal heeft valt buiten uw werkelijkheid, anders zou het niet kunnen bestaan. Begrijp dit goed! Daarom is geen enkele poging om met paranormale krachten te werken tegen de natuur, tegen God of op welke wijze dan ook vreemd aan uzelf. De krachten, die u wilt hanteren, kunnen we onderscheiden in twee soorten: waarnemende krachten en handelende krachten.

Waarnemende krachten zijn u bekend als helderziendheid in vele vormen, telepathie e.d. Ze houden niets anders in dan een vergroting van uw waarnemingsvermogen. U heeft daarover al het een en ander gehoord. Ik zou daaraan nog willen toevoegen:

Indien het om waarnemen gaat, is het belangrijk dat u -- zoals het heet -- leeg bent. Aangezien niemand in staat is zijn brein werkelijk leeg te maken van gedachten, bestaat er slechts één methode die voor elke leek zonder meer te volgen is: contempler. Bind uw bewustzijn aan één enkele vormvoorstelling. Houdt u daarmee voortdurend bezig. Laat het andere tot u doordringen zonder er over te denken of erop te reageren. Op deze wijze krijgt u de meest juiste voorstellingen.

In vele gevallen zal men niet in staat zijn deze geheel naar het waakbewustzijn terug te brengen. Zij zullen zich dan in bijzonder duidelijke dromen uiten. Dromen, die u zich na het ontwaken zult herinneren, dat garandeer ik u. Op deze manier is het ook mogelijk om gedachteninhouden of beelden te ontvangen uit verleden of toekomst, dan wel uit de wereld van de geest voor zover die uw eigen wereld benadert. Pas als u heeft geleerd zonder enige tussenfase spontaan hierop te reageren, kunt u dergelijke factoren gevaarloos in uw waakbewustzijn binnenbrengen. Ze zijn dan een soort schimmige tweede werkelijkheid geworden, die u op elk ogenblik kunt ontmoeten en die u -- en dat is zeer belangrijk -- kunt negeren of waarop u zich kunt richten; dit naar eigen believen. Hierbij zij aangemerkt:

Indien het gaat om bovenzintuiglijke waarnemingen van welke aard dan ook, dient te worden beseft dat zij niet kunnen voortvloeien uit de stoffelijke zintuigen noch daarmee in verband staan. Elke poging om stoffelijk zintuiglijk tot reactie of waarneming te komen betekent veelal een verstoring van de ontvangen invloed. Als u dus een helderziende impuls ontvangt en u wilt die "helder" zien, helderder dan wat er rond u is, is het beter uw ogen te sluiten dan ze te richten op datgene wat u geestelijk aanwezig acht. De beelden komen dan duidelijker door.

Als u activerend wilt werken met paranormale krachten, moet u wederom enkele punten in het oog te houden.

Zonder contact met de totaliteit, met de geestelijke wereld, met een geestelijke werkelijkheid zult u altijd aangewezen zijn op uw eigen levenskracht en al datgene wat u zelf op dit moment kunt opbrengen.

Als u wilt hypnotiseren, dan heeft u natuurlijk een zekere lijdzaamheid nodig bij uw sujet. Daarbij moet u zeer sterk van uw eigen kracht overtuigd zijn. Bovendien heeft u de uitstraling van deze kracht nodig als een dominante factor. U kunt dit alleen doen op basis van uw eigen krachten. Bent u normaal niet sterk en wilt u toch dergelijke experimenten doen, dan is het aan te raden uw odd-kracht aanmerkelijk te verhogen. De beste methode hiervoor is:

Ademhalen in de vrije natuur bij voorkeur in de nabijheid van loofbomen, niet van naaldbomen. In naaldbossen wordt een wat andere lading ontvangen, die voor dit soort zaken niet zo goed bruikbaar is. Zuivere zeelucht kan zeer gezond zijn, maar bevat niet de lading die wij hiervoor nodig hebben. Indien u niet beschikt over de mogelijkheid om u onmiddellijk ergens in een bos te bewegen en u heeft wel planten in huis, ga dicht bij een plant zitten. Beschouw die plant en haal rustig en diep adem. Op deze manier zal de plant in vele gevallen voor u toch een brug kunnen slaan naar de totaliteit van krachten rond u en zult u middels deze plant a.h.w. odd-kracht verhoogd kunnen opnemen. De beste methode, maar voor de westerling moeilijk uitvoerbaar is: Rust uitgestrekt liggend onder een boom op de aarde en indien mogelijk in de richting oost-west. Oost het hoofd, west de benen. Hetgeen geen kritiek is op de verhoudingen in de wereld, maar wat desondanks wel aangeeft dat het denken lange tijd in het Oosten zijn basis heeft gevonden, terwijl de actie zich meer in het Westen afspeelt.

Heeft u odd-kracht opgedaan of heeft u het gevoel dat u over voldoende vermogen beschikt, dan geldt het volgende:

U kunt zich over het algemeen kracht niet zonder meer voorstellen als stralend. Er moet een plaats zijn vanwaar ze uitstraalt. U kunt zich die het best voorstellen als het punt tussen de ogen, iets daarboven waar ook het kasteteken wordt aangebracht. Al doet u dat zelf niet, u zult het waarschijnlijk wel eens gezien hebben. Stel u voor, dat de straling daar uittreedt. Dat is voor de meeste mensen het beste punt, ook als de feitelijke kracht meestal eerst via andere chakra's wordt overgedragen en eerst na voldoende training uit het voorhoofdchakra geheel kan uittreden. Stel u voor, dat het een soort zoeklicht is. Dat licht kan nooit geheel lineair zijn; het kan dus niet een naalddunne lijn zijn. Het is altijd een bundel die iets uitwaaiert, zodat u daarmee meer bereikt dan alleen het sujet, tenzij u dit in uw gedachten heel dicht bij u plaatst.

Wilt u een wil opleggen: realiseer u dat u de ander niet kunt brengen tot het aanvaarden van uw argumenten. Laa hem zijn eigen argumenten vinden en geef alleen de daad-impuls.

Indien u een gedachte wilt overdragen: bouw een droombeeld op. Dit droombeeld kan - vooral in de nachtelijke uren - door de ander zeer intens worden beleefd endient in feite voor het consolideren van de kracht, die u heeft overgedragen met een bepaalde betekenis en bedoeling naar deze mens.

Wilt u op afstand iets aanraken of verplaatsen, dan wordt het wat moeilijker. Ook hiervoor raad ik u aan zoveel mogelijk uit te gaan van het voorhoofdchakra.

Stel u voor dat de kracht, die daar uitgaat aan het eind een soort hand heeft. Stel u voor dat de hand als uw eigen hand handelingen verricht met materie. De eenvoudigste vorm om dit te oefenen:

Leg een veer op een afstand van ongeveer 2 meter en probeer deze over een afstand van ongeveer 20 à 30 cm op een vlak (een tafel of iets dergelijks)

te verplaatsen. Indien u dit goed geconcentreerd doet en u heeft ook maar enig vermogen in u waardoor de telekinese mogelijk wordt, dan zult u daarin slagen. Probeer nooit onmiddellijk grote en zware voorwerpen te verplaatsen, want dat is een kwestie van oefening. Naarmate u meer zelfvertrouwen heeft, zal uw hand a.h.w. meer kunnen vastgrijpen en meer kunnen volbrengen.

Hier hebben we alles dus buiten ons tot stand gebracht. Maar er is nog iets wat wij soms buiten onszelf willen doen. Wij kennen dit als het zenden van kracht. Dit kan met elk doel worden gedaan, maar de meest voorkomende zijn wel genezing of in andere gevallen beteugeling van iemand op welke wijze dan ook.

Wij stellen ons voor dat de kracht van ons uitgaat naar die persoon. Hierbij denken wij niet aan afstand, maar aan de persoon alsof hij zich vlak bij ons bevindt. Wij gebruiken de kracht vervolgens niet als iets wat alleen in de ander overvloeit, maar wij stellen ons het doel van die kracht specifiek voor. Bij genezing b.v.: Ik veronderstel galsteen of niersteen. Dan richt ik dit licht op de persoon. Het vloeit langs diens lichaam tot het punt waar ik de nieren denk te zijn (dit punt behoeft biologisch niet zonder meer juist te zijn, het gaat om de voorstelling), het treedt daar binnen en werkt in op de stenen, die het oplossen, vergruizelen of op welke wijze dan ook wegnemen.

Op dezelfde manier kunnen wij proberen aderen, die wat zwak zijn, te versterken door in onze gedachten een cocon van licht daaromheen te weven. Wij kunnen in vele gevallen organen, die onvoldoende functioneren op deze manier voorzien van nieuwe kracht en energie. Wij stellen ons voor, dat wij a.h.w. uit energie een onaangetast en volledig orgaan opbouwen. Deze kracht wordt overgedragen aan het lichaam en zal genezende resultaten hebben.

Gaat het om denkbeelden die wij overdragen, dan geldt alweer: Wij kunnen alleen die denkbeelden overdragen welke voor de ander krachtens zijn persoonlijkheid en inhoud aanvaardbaar zijn. Probeer dus nooit een moslim of een jood te laten proeven hoe lekker ham is. Probeer nooit een hindoe de smaak van biefstuk over te dragen. Hier is eenvoudig geen reactie op; en zo er een is een negatieve, welke verbreking van de band en zelfs een terugslag van disharmonie op u tot gevolg heeft.

Als u te maken heeft met een christen, denk in christelijke termen. Heeft u te maken met iemand die u niet kent, denk in menselijke termen. De boodschap, die u overdraagt, moet er altijd een zijn, die voor de persoon zelf niet een onmiddellijke aantasting van zijn belangen schijnt te vormen. U kunt dus niet tot een staatsman zeggen: Houd op met uw dwaasheid, want hij zal deze niet als dwaasheid erkennen. En zo hij zich van die dwaasheid bewust is, zal hij haar niet willen staken, omdat hij die ziet als de reden van zijn belangrijkheid. U kunt wel suggereren dat zeer veel mensen het zouden waarderen, indien dit of dat zou worden gedaan. Dat is dan een aanvulling van hetgeen die mens zelf denkt en als zodanig een suggestie, die gevolgen kan hebben.

Wij hebben hier enkele z.g. paranormale krachten besproken. In al deze gevallen blijkt dat onze ontspanning en de daarop volgende concentratie zeer belangrijk zijn.

Indien wij buiten onszelf - dat kan voorkomen - in andere en grotere werelden vertoeven, dan zal zeer zeker ons lichaam altijd als een soort anker blijven functioneren. Wij kunnen ons niet geheel losmaken van lichamelijke begrenzing en beperkingen, zelfs niet wanneer wij de hoogste geestelijke sfeer kunnen betreden. Zolang het lichaam op aarde als levend deel van het ego bestaat, zal het een beperking zijn. Gelijkzeitig is het echter een zekerheid, omdat al wat u in welke wereld of sfeer dan ook opneemt, waarneemt en verwerkt naar het lichaam kan worden teruggebracht. Wilt u zich daarvan bewust zijn, dan is het voor veel mensen belangrijk dat zij - voordat zij tot uittreding overgaan - zichzelf nadrukkelijk suggereren: Elk feit, elk beeld, al wat van belang is dat gedurende mijn uittreding (zelfs gedurende mijn slaap,

kunt u wel zeggen) optreedt, zal ik onthouden. Ik zal het vastleggen (u definieert zelfs nog de manier waarop u dit zult doen) of ik zal het mededelen aan deze of gene persoon. Door deze zelfsuggestie bent u in staat al datgene wat het lichaam opneemt ook inderdaad weer te geven. Het blijft niet op de achtergrond van het bewustzijn, maar komt als een bewuste beleving naar voren.

In alle werelden kunnen wij krachten ontmoeten, die voor ons niet aanvaardbaar zijn. De meest gangbare term hiervoor is: die met ons disharmonisch zijn. Dit kan evengoed het geval zijn in de meest lichtende sfeer als in een duistere sfeer. Daar waar wij een disharmonie ontmoeten, dienen wij onmiddellijk terug te keren in ons lichaam of - zo wij deze voorstelling niet kennen - ons onmiddellijk een andere wereld of een ander contact voor te stellen. Op deze manier wordt elke schade of uitputting door disharmonische contacten vermeden.

Wanneer dreiging optreedt, bestaan er twee mogelijkheden: De eerst is doorzien dat de dreiging u nimmer kan beroeren, tenzij u die als gevaarlijk aanvaardt. Werkt u op de bovenbeschreven wijze, dan bent u onaantastbaar voor welke invloed dan ook. Dit geldt zowel voor de hoogste als voor de machtigste lage invloeden gelijk. Het werkt zeker ook t.a.v. alle astrale vormen die u op uw pad zouden kunnen ontmoeten.

De tweede mogelijkheid is de terugkeer. "Dit is niet mijn huidige werkelijkheid, want ik ben een mens." Deze formulering betekent de terugkeer tot het lichaam. Terugkeer tot het lichaam betekent vaak wel: een lichte schok bij het ontwaken. Soms een iets verhoogde polsslag, iets versnelde ademhaling. Lichamelijk schade zult u hiervan echter niet ervaren. Op deze manier kan alle disharmonie dus altijd ontweken worden, ongeacht de wereld waarin u zich bevindt.

Waar geen harmonie is, dient men bewust zichzelf te zien als een wezen, dat in de materie is verankerd. Vergeet dit nooit. Dit wil zeggen, dat u geen enkele stoffelijke functie in de geestelijke wereld moogt en kunt volvoeren, omdat u daarmee uw stoffelijke werkelijkheid prijsgeeft en daarmee een deel van uw levenskracht, terwijl het gevaar bestaat dat niet alleen uitputting, maar zelfs dood op den duur het gevolg is van dergelijke ervaringen.

Alle contacten met de geest zijn dus summier. Het gaat om begrippen Directe deelname aan handelingen in de geest, zoals wij die ons voorstellen is niet aanvaardbaar.

U vraagt zich waarschijnlijk af, hoe deze ervaringen te bereiken zijn. Ik geef u in het kort een voorschrift dat voor de meesten het begin is van een geestelijke uittreding. Het gaat hier dus niet om een gerichte stoffelijke uittreding.

In de eerste plaats: Realiseer u dat u naar een geestelijke wereld kunt gaan.

In de tweede plaats: Neem een persoon of een kracht die u kent als brandpunt in uw gedachten. Richt u daarop. Draag uzelf op om daarheen te gaan. Ontspan u vervolgens. Probeer in te slapen of een toestand van trance of gedeeltelijke trance te bereiken. Laat daarna uw bewustzijn vrijelijk uitgaan. Op deze manier krijgt u zeer snel en in toenemende mate kenbare resultaten.

Als ik u een raad mag geven: Begin niet onmiddellijk met herinneringsopdrachten. Begin eerst met de procedure, die ik u beschreef en probeer contact te krijgen. Ook als dit later niet geheel wordt gerealiseerd, zult u toch weten: ik ben toen wel bijzonder snel ingeslapen; of: ik heb even gedoezeld (een omschrijving voor trance die niet zo vreemd is).

Als u terugkomt, heeft u een gevoel van voldaanheid of onvoldaanheid, maar nimmer dat er niets is gebeurd. Heeft u deze gevoelens eenmaal ervaren, dan kunt u beginnen met uzelf - en wel voordat u zich richt op de persoon - de opdracht tot herinnering te geven. Gebruik deze suggestief!

Alles is trilling. Dat wil zeggen, dat elke trilling een invloed kan zijn op de omgeving, maar ook op uzelf. Dit betekent, dat kleuren invloeden hebben op u. Kleuren betekenen een bepaalde trilling; een zekere polarisatie van licht.

Kies die kleuren welke harmonisch aandoen. Indien u met anderen te maken heeft, kies die kleuren waar de meeste mensen op een bepaalde manier plegen te reageren: met ontspanning, met geladenheid en wat dies meer zij. Vermijd neutrale kleuren, tenzij u neutrale contacten wenst.

Als u gebruik maakt van muziek, geldt alweer: muziek is trilling, bovendien suggestief. Deze suggestieve waarde zal weer een grootste gemene deler hebben. Bepaalde vormen van muziek wekken doorgaans bepaalde emoties. Kies altijd die muziek, welke met uw wezen harmonisch is, maar die in toonhoogte, ritme en melodiek zoveel mogelijk aansluit bij de personen die u wilt benaderen. Door dit te doen scheidt u wederom een achtergrond waardoor u gemakkelijker uw eigen wezen naar anderen kunt projecteren en de juiste contacten tot stand kunt brengen.

U heeft een stem. Deze stem heeft een eigen timbre. Voor veel mensen is het zeer moeilijk het timbre te veranderen. Maar u kunt wel die stem gebruiken afwisselend in hard en zacht. Realiseer u, dat als u zachter begint te spreken u hiermede de aandacht van degenen die luisteren, als ze eenmaal luisteren, veel sterker bindt dan met een toenemend geluidsvolume. Een luide stem: altijd emotie. Overdracht van emotie is mogelijk, maar nooit het redelijk volgen van hetgeen u zegt. Rustig, kalm en niet te luid spreken betekent een duidelijker overdragen van de inhoud van hetgeen u zegt. Dit kan van belang zijn.

Indien u bovendien die trillingen wilt gebruiken om een bepaalde sfeer te scheppen, realiseer u dat uw stem een instrument is, dat enigszins bepaalde tonen kan hanteren.

Gemoedelijkheid kunt u het best uitdrukken, als u de kant uitgaat van een fagot of een klarinet. Wilt u emotie uitdrukken, dan kunt u het best grijpen naar het timbre van een der strijkinstrumenten. Dan moet ook de klank van uw stem vloeiend en aaneensluitend worden. Wilt u daarentegen excessief een ritme of een gebeuren bepalen, denk aan een slagwerk. Want een slagwerk heeft een eigen ritme dat voortdurend en steeds meer fascineert. Zo kunt u dus met de stem zeer veel bepalen ten aanzien van de aandacht van de mensen om u heen. U kunt tot op zekere hoogte hun emoties beïnvloeden. U kunt daardoor voor uzelf en ook voor anderen die sfeer scheppen waarin hetgeen u tot stand wenst te brengen het gemakkelijkst nu bereikbaar wordt en het meest aanvaardbaar. Ik hoop, dat u ook dit zult willen overwegen.

Stemgebruik is nimmer een kwestie van luidheid, maar wel van een bewuste intonatie. U hoeft heus geen bezweringskreten te slaken. Maar de eenvoudigste mededelingen kunnen soms een totaal andere inhoud krijgen alleen door verschil in toon. Dit zal u wel bekend zijn. Als iemand b.v. zegt: Kom je eten (op een uitnodigende manier), dan is dat heel wat anders dan als iemand tot u roept: Kom je eten! (hier nors en gebiedend). Waarmee ik met de klank enigszins accentueer, maar waarbij de intonatie vooral bepalend is.

Ik wil niet zeggen, dat u moet acteren in het dagelijks leven, maar u moet wel overwegen welke emotie u wilt uitstralen. Soms wordt menige romance getorpedeerd door een felle en goed bedoelde giegel of een wat plat uitvallende schaterlach, die alle romantiek aan flarden scheurt. Als u zich dit realiseert, zal het andere voor u aanvaardbaarder zijn.

Ik geef u nog deze raad: Kies in alles zoveel mogelijk datgene wat met elkaar samenhangt. Als u in één vertrek verschillende kleuren nodig heeft, dan is het duidelijk dat u ook een kleurengamma zult moeten gebruiken die verscheidene waarden bevat. Als u nu de belichting of de indeling van de kamer zodanig regelt dat een van die kleuren onder bepaalde omstan-

digheden naar voren springt, dan heeft u daarmee reeds de werking bereikt waarover ik sprak.

Voor meditatie is dit precies hetzelfde. Als u wilt mediteren over kleuren, neem twee kleuren en zet die tegen elkaar af. Kies vormen die eenvoudig zijn, zodat ze u niet kunnen fascineren of obsederen. Kies kleine vlakken, die u gemakkelijk kunt overzien. Als u een kleurencombinatie kiest, dan betekent het dat ze bij u associaties doen ontstaan. Neem in dit opzicht enkele proeven. U zult al snel ontdekken dat u op bepaalde kleurencombinaties bijzonder scherp reageert zoals daar b.v. zijn: wit en blauw, rood en geel. Dergelijke combinaties kunt u dan ook gebruiken in de kleurengamma van uw omgeving. Wat meer is, u kunt die zelfs toepassen in uw kleding en uw sieraden. Hierdoor scheidt u voor uzelf een bepaalde uitstraling, die uw persoonlijkheid versterkt en die het u mogelijk maakt de effecten van die persoonlijkheid juister en sneller aan anderen over te brengen.

Dit zijn alle kleine en tamelijk onbelangrijke zaken. Als u ermee begint, zult u waarschijnlijk zeggen: Het haalt niets uit, of het lukt niet. Zodra u dat zegt, kunt u er beter mee ophouden. U kunt deze dingen alleen doen in de overtuiging dat er wel iets mee wordt bereikt, ook als u dat bereiken niet zonder meer kunt omschrijven. Maar met training zult u zien dat al deze door mij beschreven eenvoudige zaken voor iedereen voldoende kenbare resultaten zullen geven, zodat men daardoor zijn ontwikkeling en gerichtheid verder kan ontwikkelen naar eigen inzicht en keuze. Al wat gegevens is, vormt slechts de basis, een punt van vertrek en zeker niet een beschrijving van het bereiken van het einddoel.

: - : - :

HET SCHIJNBARE TOEVAL.

Als wij met elkaar over iets spreken, dan valt er soms een woord of een naam en even later hoor of zie je die naam of dat woord ergens. Je vraagt je af, hoe dat mogelijk is. De uitleg is betrekkelijk eenvoudig. Door te spreken over die naam of dat woord ben je eigenlijk daarop ingesteld. Dat wil zeggen, dat je op een vergelijkbare indruk onmiddellijk reageert. Je merkt dus meer op doordat je eigenlijk een patroon hebt gelegd in jezelf. Het resultaat is, dat er schijnbaar toevalligheden optreden. Het is echter een wetmatigheid en die kan als volgt worden uitgedrukt:

Op het ogenblik, dat er in een mens een gedachteninhoud van een bepaalde vorm bestaat, zal hij met vergrote reactie alle gelijksoortige vormen registreren en daarop reageren. Wat dat betreft, is het dus niet zo'n opvallend verschijnsel als velen denken.

Iets anders is het, als we te maken krijgen met de z.g. heilige drievouden. Je botst tegen iemand aan en je loopt te hinken. Even later zie je een ander tegen een boom lopen en die loopt dan ook te hinken. Je komt 's avonds thuis, je oudste zoon heeft gevoetbald en loopt nu ook te hinken. Daarop heb je zelf geen invloed gehad en toch is er een overeenstemming. Hoe kan dat?

Over de gehele wereld werken er invloeden. Die invloeden zijn gelijksoortig. Dat wil zeggen dat iedereen een vergelijkbare beïnvloeding ondergaat. In bovengenoemd voorbeeld was het kennelijk de beïnvloeding van zor-

geloosheid plus een beïnvloeding, die de onderdanen van de mens bijzonder kwetsbaar maakte. Het resultaat was, dat er veel meer mensen hebben gehinkt, maar u heeft er toevallig drie van gezien.

Er is een brand. Laten we zeggen bij Jan Piersz. Coen in comestibles. Dat is op zichzelf niets bijzonders. Maar wat blijkt nu? Ergens anders is Johan de Witt uitgebrand en die doet ook in comestibles. En een eindje verderop zit een winkel van Piet Hein, die ook is uitgebrand en deze deed ook in comestibles. Hoe kan dat?

Kennelijk is hier ook een gemeenschappelijke factor in het geding. Als we die uitrekenen, blijkt dat er plaatselijk een invloed kan optreden waardoor het brandgevaar wordt vergroot onder bepaalde omstandigheden. Nu treden die omstandigheden het meest op in dit geval in comestibles-zaken, maar het kan net zo goed zijn in een tankstation of op bovenverdiepingen verwarmd door een oliekachel. Dan is het zeer waarschijnlijk dat de eerste brand ergens ontstaat. Maar in dat invloedsgebied zal die werking worden versterkt. Het resultaat is, dat de mogelijkheid van brand op andere vergelijkbare punten groter wordt. Nu kan het zelfs zo ver gaan, dat die invloed alleen maar zegt: brandgevaar. Op het ogenblik, dat de winkel van Jan Pietersz. Coen in brand raakt, is daarmee het patroon van brandgevaar uitgedrukt. Dat wil zeggen, dat dit ook bestaat op alle andere punten waar brandgevaar is. Alle punten, die vergelijkbaar zijn met Jan Pietersz. Coen zullen dus sneller in brand geraken dan andere. Hier is dus overeenkomst een belangrijke factor. Maar er blijkt nog iets:

Als we zo'n invloed nemen, zal de werking ervan waarschijnlijk cirkelvormig zijn. Daarbij blijkt, dat de invloed in het centrum over het algemeen overcompenseert; daar gebeurt eigenlijk niets. Aan de periferieën is een gebied waar er nog wel mogelijkheden zijn, maar waar ook niet veel gebeurt. We kunnen in die cirkel echter één lijn trekken waar het gevaar het grootst is. Dan zeggen we: Wanneer er op die lijn op één punt iets gebeurt, dan is het duidelijk dat ergens anders ook iets vergelijkbaars ontstaat. Hoe groter de cirkel des te groter het tijdsverschil. En wat krijgen we nu? Dan zal de derde brand wederom in relatie moeten staan met de beide andere. Daarom zeggen we: Wanneer er een grote brand uitbreekt, zullen vergelijkbare grote branden met een vergelijkbare oorzaak zich veelal demonstreren in een driehoekspatroon waarbij de onderlinge afstanden tussen de branden vergelijkbaar zijn, ofschoon niet geheel gelijk.

Is dat nu toeval? Neen, dat is geen toeval. Die invloed is er. Alleen, die invloed - en dat is nu het mooie - kunnen de mensen niet bepalen. Het is een van die invloeden waar astrologen misschien wat van weten en waarover degenen met een kosmisch bewustzijn voortdurend struikelen. Het zijn echter geen invloeden die men redelijk kan constateren. Soms zijn er plaatselijke invloeden waardoor vergelijkbare dingen steeds weer tot stand komen.

Een ander voorbeeld: Er is een autoweg. Daarop rijden alle personenwagens practisch schadevrij langs een bepaald punt, maar elke vrachtwagen met aanhanger krijgt de neiging tot scharen (de aanhangwagen gaat ineens dwars staan en men heeft de zaak niet meer in bedwang). Als dat nu 5, 6, 7 keer voorkomt en steeds weer in de buurt van dezelfde plek, dan zou je wel gek zijn om aan te nemen dat het maar toeval is. De oorzaak blijkt niet op die weg te vinden. Zou het dan iets anders kunnen zijn? Aardstralen, zegt men dan. Het kunnen aardstralen zijn, maar het kan net zo goed een plek zijn waar vroeger druiden of andere tovenaars bezig zijn geweest. Kortom, het is een plek met een bepaalde sfeer, een bepaalde uitstraling. Die uitstraling zal de doorsnee-mens (niet iedereen, want niet elke vrachtwagen schaaft, maar wel veel), die daardoor wordt beïnvloed, brengen tot onbeheerste reacties. Die reacties zijn voor een personenauto niet zo erg; die is te snel voorbij die plek. Maar een vrachtwagen met aanhanger krijgt daardoor ineens die eigenaardige klap waardoor ze onbeheersbaar wordt en

het scharen treedt op. Dit is schijnbaar toeval, want je kunt geen oorzaak ervoor aangeven.

Haal je er een helderziende bij, dan is er kans dat die zegt: Hier zit de bron. In een ander geval is er misschien een wichelroedeloper die zegt: Hier zijn aardstralen, daarom krijgen we dit effect. Er is ook hier weer geen kenbare oorzaak.

Datzelfde speelt in uw eigen leven ook een rol. Is het nu werkelijk alleen maar toeval dat u steeds met een bepaalde tijdsruimte veranderingen ondergaat? Een voorbeeld:

Op je 17e jaar had je de eerste grote uitbarsting thuis en je besloot zelfstandig te worden. Je bent 34 jaar. Je kunt het niet meer uithouden in de positie waarin je je bevindt en je besluit iets nieuws te beginnen. Als je 51 jaar bent, heb je er ineens meer dan genoeg van en je begint een, volgens jou stabiel bestaan op te bouwen. Je bent 64 jaar, je hunkert naar de A.O.W., maar dan gebeurt er weer wat en je krijgt het waarschijnlijk niet. Is dat toeval? Maar hoe komt het dan dat die 17-jaar cyclus je hele leven beheerst?

Er zijn nog meer toevalligheden bij. Als je nu het getal van de naam kabbalistisch berekent, dan kom je er achter dat toevallig 17 in de naam voorkomt en bovendien nog een keer wordt weerspiegeld in geboortedatum plus geboortemaand. Je kijkt nog verder en dan blijkt waarachtig dat die persoon is doodgegaan in een huis met nummer 17. Toch is dit een schijnbare toevalligheid. Wat is namelijk het geval?

17 is een levensritme van die persoon. Levensritme betekent verandering na afloop van een cyclus. Als die verandering komt, dan begin je iets nieuws, maar je bent geneigd om in die cyclus en in harmonie met die cyclus alles te zoeken. Dat wil zeggen: als je de keus hebt tussen drie huizen, dan kies je waarschijnlijk dat huis met nummer 17, ook al weet je niet eens waarom. Hier is het de eigen persoonlijkheid die bepalend is voor een schijnbaar toeval.

Zo kunnen we doorgaan van eeuwigheid tot amen, want de hele wereld schijnt van toevalligheden aan elkaar te hangen. Maar als je nagaat wat er aan geestelijke invloeden achter zit, hoeveel ongeziene invloeden toch ook weer op de mens en zelfs op de dingen die de mens maakt van invloed zijn, dan zeg je: Het is een schijnbare toevalligheid. Er zijn werkingen en overeenkomsten, die ik overal constateer nu ik eindelijk beseft dat het geen toeval kan zijn. Als er één keer drie branden in een driehoekspatroon voorkomen, kan dat toeval zijn. Maar als het tien keer is gebeurd in verschillende delen van de wereld, dan is dat geen toeval meer; dan is het een waarschijnlijkheid geworden.

Overal waar onwaarschijnlijke toevalligheden met herhaling optreden, kan worden gesteld dat er sprake is van krachten of wetten welke door de mens als zodanig niet worden gekend, maar die desalniettemin inwerken op de mens en zijn omgeving.

Als een mens in zijn leven een bepaald ritme ontdekt waarin schijnbaar toevallige gebeurtenissen plaatsvinden, waarin veranderingen optreden, dan kan hij zeggen: Als het één keer gebeurt, dan weet ik van niets. Maar als het reeds 3 of 4 keer is gebeurd met bepaalde tussenruimten, dan betekent het dat een soortgelijke verandering na eenzelfde periode in mijn leven weer zal optreden.

Als je te maken krijgt met ongelukken en er gebeurt één ongeluk, dan kun je nooit zeggen, of dat nu toeval is of niet. Gebeuren er twee, dan is de toevalligheid minder waarschijnlijk en reken je op een derde. Komt er een vierde bij, dan reken je niet op zes, maar op negen vergelijkbare ongelukken. Kennelijk regeert hier de wet van drievouden en dan zullen er 3 drievouden zijn. Door op deze manier te rekenen ontmaskeren wij iets van het toeval. We zien namelijk dat er ook in het onberekenbare regels zijn. En dat een voortdurende opmerkzaamheid op de mogelijkheid dat er regels aanwezig

zijn ons de kans geeft de verdere ontwikkelingen beter te beseffen, ook als we niet kunnen verklaren waarom.

Houd rekening met al die schijnbare toevalligheden. Ga eens na, of er in uw eigen leven een bepaald ritme van gebeurtenissen is. Het maakt het u mogelijk de komende periode beter te overzien, na te gaan waar bepaalde teleurstellingen of tegenvallers zullen optreden, waar nieuwe successen mogelijk zijn, ja, zelfs waar een verdere verandering noodzakelijk is wilt u zich kunnen handhaven.

De mens, die leert om de schijnbare toevalligheid wat nader te bezien, kan wijzer worden en in die wijsheid beter reageren op zijn wereld en zijn verwachtingen ten aanzien van de wereld juister plaatsen.

-:-

V O L D O E N I N G .

Voldoening: vol, gevuld, vervuld. Doening: doen, het stellen van daden. Vervuld zijn van wat je hebt gedaan, van wat je doet. Dat is voldoening.

Zo bezien zouden we allemaal enige voldoening moeten kennen. Want wij, die werken en leven en denken, elk in onze eigen wereld, wij zouden vervuld moeten zijn van het feit dat we bestaan. Wij zouden vervuld moeten zijn van al datgene wat we kunnen doen en zelfs van wat we kunnen laten. We zouden de belangrijkheid van onze daden moeten beseffen. We zouden moeten inzien dat in onze ledigheid en in onze activiteit een voortdurend werken zit, want we kunnen niet waarlijk rusten. Zelfs de mens die slaapt, werkt geestelijk verder.

Beseffen, dat we voortdurend bezig zijn en dat ons zijn betekenis heeft hierdoor, zou ons moeten vervullen met het gevoel dat het goed is dat we geschapen zijn, dat het goed is dat we leven, dat het goed is dat we verdergaan, stervend en levend, door vele sferen en werelden heen misschien, omdat daarin de vervulling ligt van alle zijn.

Het werk is gedaan en het vervult je met voldoening. Maar als de voldoening groot genoeg is, wordt daaruit weer een nieuwe taak geboren: het besef, dat er iets meer moet gaan gebeuren of iets anders. Je kunt nooit te lang stilstaan bij de voldoening van een ogenblik. Je wordt altijd herboren tot iets nieuws. Laat dat dan onze voldoening zijn.

Wij zullen nooit stilstaan in de werelden, die we nu kunnen begrijpen. We zullen altijd verdergaan van bereiking tot bereiking en van veronderstelde mislukking misschien tot veronderstelde zinledigheid, maar we zullen verdergaan. En verdergaande zullen we de kosmos zelf haar gestalte geven en omschrijven en in die schijnledigheid van ons wezen de totale schepping uittekenen en herscheppen, totdat we waarlijk en bewust kunnen zeggen:

Ik ben één met het Al, want dat Al bestaat in mij, zoals ik in het Al besta, bestaan heb en bestaan zal zonder begrenzing.

:--:

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN

mediamiek ontvangen en uitgegeven

door de „Orde der Verdraagzamen”

te 's-Gravenhage

M A A N D B L A D.
(10 nrs. per jaar)

I N H O U D.

APRIL 1976.

21 jaargang.
Nummer 7.

ACHTERGRONDEN VAN DE WERKELIJKHEID

Extrapolaties

CI blz. 89

Werkelijkheid

CI " 98

Harmonie

CI " 101

Klankbord

CI " 102

DOE HET ZELF

Instelling

CII " 87

Enkele opmerkingen

CII " 96

Diepgang

CII " 100

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

ACHTERGRONDEN VAN DE WERKELIJKHEID

ZEVENDE LES.

EXTRAPOLATIES.

Extrapolatie is het op grond van bestaande gegevens en erkende invloeden komen tot een definitie van een ontwikkeling.

Als we worden geconfronteerd met een sfeer, dan is het duidelijk dat die sfeer een invloed uitoefent. Als in een vertrek die sfeer kenbaar is, dan is het bijna zeker dat we in de komende ogenblikken ook de reacties van de aanwezigen kunnen voorzien, want er is een vreemde samenhang tussen de invloed die wij ervaren van geestelijke, soms paranormale aard en de reactie van de mens. Op grond daarvan kunnen we vaak vooruit zien in de tijd. Dat wordt nog gemakkelijker, wanneer we aan de hand van de krachten, die op dit moment spelen, kunnen komen tot een overzien van de ontwikkelingen in de nabije toekomst. Ik zal proberen dit te illustreren maar vooral het te verklaren.

Een rood-invloed is op dit moment opkomend. Een blauw-invloed is reeds aanwezig. Gelijkzeitig moeten wij rekening houden met een kosmische tendens, die voor de meeste mensen wat verwarrend is. Bovendien hebben we te maken met de lentetijd en dat wil zeggen dat de lichamelijke reacties van de mens zich moeten aanpassen. Er is dus een gevoel van onbehagen, een zekere slappete of moeheid bij velen te constateren. Dit zijn de basis-gegevens.

Nu kijken we naar de situatie zoals die op dit ogenblik voor ons ligt.

Rood-invloed.

Onbeheerstheid zal bij velen een rol spelen in de komende dagen.

Blauw-invloed.

De onbeheerstheid gaat gepaard met een bepaalde vorm van redelijk denken. Er zullen zeer waarschijnlijk conflicten uitbreken door meningsverschillen, vooral indien die van meer technische aard zijn. We zullen eveneens geconfronteerd worden met mededelingen die de techniek betreffen, maar die de een of andere emotionele reactie wakker roepen.

Nu is er ook nog een kosmische tendens die verwarrend werkt. Dat betekent dat de meeste mensen onder deze omstandigheden niet juist zullen reageren.

De lente-invloed.

Vermoeidheid, traagheid van reactie vaak en daarnaast een zekere lusteloosheid waardoor men niet zal ingrijpen wanneer dit mogelijk en misschien zelfs noodzakelijk is.

Dan stellen wij:

De eerstkomende dagen zullen een toenemend aantal ongevallen van allerlei aard te zien geven door het samenvallen van techniek en emotionaliiteit. We zullen daarbij mogelijk enkele rampen krijgen, want de mensen zijn geneigd tot te laat ingrijpen. Ze zijn geneigd tot verwarring en daardoor niet onmiddellijk tot juist reageren.

Kijken we verder naar de invloeden van het jaar, dan zijn er twee mogelijkheden: de ene is vuur en de andere vloeistof. Ik kom dan tot de conclusie: het is mogelijk dat er in de komende 48 uur ongeveer een aantal ongelukken gebeuren waarbij vuur en vloeistoffen een rol spelen. Het is zeer waarschijnlijk dat dit in de meer chemische sector ligt. Enkele daarvan kunnen zelfs gezien de verwarring rampen of schijn-rampen veroorzaken. Iedereen zal erg moeten uitkijken, omdat de mensen onverwacht reageren. Dit wordt op deze manier geëxtrapoléerd, omdat het een extrapolatie is van de bestaande omstandigheden.

Tot de chemicaliën kom ik, omdat ik denk aan vloeistoffen en vuur. De meeste vuurgevaarlijke vloeistoffen vinden wij in chemische industrie. Ik weet het niet zeker, althans niet op grond van de gegevens die ik heb gegeven, maar ik kan het redelijk gezien veronderstellen. De invloeden, die ik heb genoemd, ken ik nu toevallig en u niet. Maar in uw bestaan wordt u ook geconfronteerd met allerlei gevoelens en invloeden, die eigenlijk wat onredelijk lijken en gelijktijdig toch een zeer grote invloed kunnen hebben op uw besef van de wereld waarin u leeft.

Nu vindt iedereen het heel normaal, als de Bilt zegt: Er ligt een depressie bij IJsland. Dientengevolge zal de wind toenemen uit het noordwesten en daardoor wordt er koudere lucht aangevoerd die ook ten dele vochtig zal zijn. Dat vindt u een heel normale redenering. Maar is dat niet precies hetzelfde? Alleen, hoe weten ze dat die depressie er is? Iemand heeft het geconstateerd.

Als u vroeger te maken had met oude vissers of zeelieden, dan wisten ze niet waar de depressie lag. Ze voelden het, zoals ze zeiden, in hun boten. Dan zeiden ze: Het is op het ogenblik wel mooi weer, maar we moeten uitkijken, want er is storm op komst. En als je hun vroeg: Waaraan zien jullie dat, dan konden ze dat niet eens zeggen. Later zeiden ze: Kijk, er komen kopjes op de golven en er komen windvegen in de lucht. Maar op het ogenblik, dat ze dat voor het eerst zeiden, was er nog geen teken zichtbaar. Zij reageerden eigenlijk op een gevoelswereld, die niets te maken had met een verstandelijke constatering. Diezelfde gevoelswereld, die zij hadden leren gebruiken om een weerverandering te zien, bezit elke mens.

Er is een sfeer. Dat wil zeggen een aantal emoties en gevoelens die tezamen een uitstraling vormen. U kunt deze niet bewust ontleden. Uw onderbewustzijn doet dat al in grotere mate en uw geestelijk bewustzijn kan het overzien. Daardoor zal middels uw onderbewustzijn een beïnvloeding van uw gehele persoonlijkheid plaatsvinden; u voelt het op een bepaalde manier aan. En nu klinkt het vreemd, als ik zeg: U moet daar rekening mee houden. De mensen zeggen echter: Je moet redelijk blijven. Die gevoelens hebben niets te zeggen. Neen, ze zijn niet uit te drukken in associaties. Dat ben ik met u eens, maar ze zijn wel degelijk uit te drukken in een tendens.

Er zijn mensen, die sterke reacties vertonen op bepaalde personen. Ze vinden hen erg antipathiek of erg sympathiek. En als je dat verder gaat beschouwen, dan blijkt het samen te hangen met uiterlijkheden, persoonlijke uitstralingen en al wat daar bij komt. Maar nu komt het ook wel eens voor dat iemand het gevoel heeft dat de mensen vandaag iedereen zo sympathiek vinden, terwijl daar helemaal geen reden voor is. Die mensen zijn gewoon hetzelfde als altijd. Hoe komt het dat je ze vandaag sympathieker vindt?

Wel, je hebt een sfeer rond je van een zekere welwillendheid. Ten dele straal je die waarschijnlijk zelf uit, maar ook anderen zullen daarop reageren. Die welwillendheid kan nooit betrekking hebben op enkele personen. Ze moet betrekking hebben op het geheel van de wereld waarbinnen u zich beweegt. Dan betekent dit, dat contacten in een dergelijke sfeer veel gemakkelijker mogelijk zijn.

Als u toevallig wat heeft af te handelen met ambtelijke instanties, die doorgaans wat stroef zijn en u komt juist op zo'n ogenblik dat iedereen zo sympathiek is, dan zijn die amptenaren ook sympathiek. En dat betekent

dat u meestal vlugger wordt geholpen. Dat betekent ook dat men meer geneigd is om ook uw standpunt te bekijken en dat men zich minder dan normaal strikt aan de regels zal houden. Weet u dit, dan kunt u zeggen: Nu is de sfeer zodanig, dat ik waar ik medewerking, begrip, contact of hulp nodig heb betere resultaten krijg dan anders. Weet ik nu welke hulp ik nodig heb op dit ogenblik of welk contact belangrijk voor mij is, dan betekent dit dat ik plannen kan maken, die ook buiten dit moment van sfeer om waar zullen worden. Ik voorzie iets van de toekomst.

Zo eenvoudig als ik het in het voorgaande heb gesteld is het natuurlijk niet helemaal. Als men emotioneel reageert, dan zegt men wel eens: Er loop iemand over mijn graf. Bijgelovigheden. Die bijgelovigheden hebben echter een reden. Als u met zo'n rilling op iets reageert, dan moet er iets zijn dat die rilling veroorzaakt. Dat is niet iets wat zo spontaan opkomt. Die rilling geeft het gevoel van onaangenaamheid of van dreiging. Dat betekent dat u voorzichtiger moet zijn dan normaal.

Als u droomt en in uw droomwereld bepaalde belevingen doormaakt, dan wil dat helemaal niet zeggen dat die droom uitkomt. Het wil wel zeggen dat de droom aanduidt welke problemen u op dat moment heeft. Probeer rekening te houden met uw dromen, met plotselinge gevoelens en reacties. Kijk naar uw gedragingen en u zult zien, dat u de ene dag heel anders reageert dan de andere dag. Neem aan dat die invloed voor de meeste mensen op een vergelijkbare wijze werkt. Heeft u dat een paar maal bijgehouden, dan heeft u een zeker schema. Bijvoorbeeld: de gemiddelde mens wordt op het ogenblik prikkelbaarder of lustelozer. Dat houdt in, dat alle feiten die wij kennen of die wij eventueel kunnen extrapoleren uit de gegevens die de wereld voortdurend ter beschikking stelt, zeggen: dit gaat verder in deze tendens.

In deze tijd is er een nogal verwarrende invloed, zoals ik reeds zei. Als we dit nu moeten toepassen, dan moeten we aannemen dat die invloed over de gehele wereld wel haar werking doet gelden. Het lentesyndroom is beperkt tot de landen, die daarmee op dit moment te maken hebben. Maar in het algemeen gezegd:

De rood-invloed en de blauw-invloed kunnen een grote rol spelen in de Ver. Staten. Daar is men bezig met de campagne voor het presidentschap. U kunt dan op uw vingers natellen dat daar onverwachte dingen gaan gebeuren. Door een zekere luiheid zullen bepaalde personen, die er nu goed voor staan een kleine nederlaag lijden. Een onverwacht emotioneel reageren van waarschijnlijk een hoog personage, die officieel niet in de running is, zou wel eens de hele samenhang in de verschillende partijen kunnen veranderen. Er moet in deze tijd in de U.S.A een zeer sterke omslag komen in de politiek t.a.v. het presidentschap. Op gelijke wijze moeten dergelijke geschillen ontstaan vermoedelijk in de midden en in de zuidelijke staten van de Ver. Staten en die zullen, denk ik, te maken hebben met de problemen, die daar het grootst zijn.

Wat zijn daar de grootste problemen? Het rassengeschild begint weer op te laaien o.a. door de co-educatie, de schoolbussen e.d. Er zullen dus weer verscheidene rassenrellen mogelijk worden. De omvang zal, gezien de lusteloosheid, niet al te groot zijn, maar de verwarring is groot genoeg om daar toch heel gekke dingen bij te laten komen. Wat brandstichtingen en misschien een enkele schietpartij in een van de zuidelijke staten en mogelijk ook een aantal acties in het midden van de Ver. Staten lijken onvermijdelijk.

Hier heb ik gewoon feiten genomen die bekend zijn. U kunt niet zeggen: Nu zijn alle mensen een beetje emotioneel en ze reageren enigszins anders dan anders, dus zullen er overal veel meer verkeersongelukken voorkomen, tenzij u dat berekent over de gehele wereld en dan klopt het wel.

Nu zijn er wegen waar het aantal ongelukken talrijk is. Daar zullen dan het eerst ongelukken kunnen gebeuren. Ik kan dat niet voor één of twee weken bekijken, maar als ik de lopende tendensen verder extrapoleer, dan zeg

ik uitgaande van wat er nu is: De voortzetting daarvan onder een blijvende rood-invloed versterkt door een wit-invloed op een gegeven moment, zou er wel eens toe kunnen leiden dat het aantal ongevallen in het verkeer onverwacht sterk oploopt. Waar kan ik die ongelukken het meest verwachten?

Ik kom tot de conclusie dat die zeer waarschijnlijk te verwachten zijn op het eiland Dordrecht op de snelweg, eventueel op de Moerdijkbrug naar Brabant, op de snelweg naar Alkmaar, in de omgeving van de Duitse grens (tussen Arnhem en de Duitse grens), op de snelwegen tussen Rotterdam en Amsterdam met waarschijnlijk de nadruk op de Haarlemmermeerpolder en tussen Delft en Schiedam. Dat kun je zo'n beetje extrapoleren, omdat je weet wat het gemiddelde verkeerspatroon is en hoe de mensen het gemakkelijkst reageren, en dan is de voorspelling van een aantal ongelukken op een dag niet eens zo dwaas.

Dit is misschien een vorm van voorspellen. het is geen extrapolatie op grond van alleen de feiten. Wij houden rekening met de komende invloeden, want de mens is een wezen dat in zijn reacties vaak extreem en snel verandert. Vandaag is iemand nog een lammetje en het volgende ogenblik is hij ineens als een briesende leeuw. Houd daar dus rekening mee en zeg:

De invloeden, die van buitenaf komen, beïnvloeden altijd de manier waarop iemand zijn aard en karakter openbaart. Dat houdt in, dat hij op zo'n moment anders denkt over hetgeen hij doet en dus anders gaat reageren. In dit verband is extrapolatie het samenvoegen van een aantal invloeden. De wijze waarop ze worden samengevoegd, geeft een richtlijn aan waardoor de gebeurtenissen, die normaal kunnen plaatsvinden gezien de omstandigheden, niet zullen voorkomen, dan wel sterker dan normaal.

De kosmos en de invloeden uit de kosmos.

Invloeden uit de kosmos zou men op aarde moeten kunnen constateren. Dat blijkt echter voor de meeste mensen erg moeilijk te zijn. Al erkennen wij duizendmaal dat kosmische en geestelijke beïnvloedingen bestaan, het ontbreken van de middelen om ze te meten beperkt onze mogelijkheid om in overeenstemming daarmee te reageren.

Kosmische invloeden zijn voor ons op twee wijzen kenbaar aan het lichaam. Tot de lichamelijke reacties kunnen wij emoties rekenen, maar ook pijn-tjes. Het optreden van extra pijn-tjes, extra lusteloosheid, het gevoel van onmacht enz. Dat zijn meestal lichamelijke kwesties. Als je wat ouder wordt, lijdt je daar meer onder dan een jonger mens.

Lichamelijk kwesties kunnen alleen worden veroorzaakt door stoffelijke oorzaken. Wij kunnen dan te maken hebben met invloeden die van de zon uitgaan, die aan de van de aarde afgekeerde zijde weer fantastische zonnevlekken ontwikkelt; wat betekent dat er over 3 à 4 weken weer een extra straling denkbaar is. Verder kunnen ze uit de Melkweg komen. Dit zijn de meest gangbare invloeden.

Hoe definiëren wij de geaardheid ervan? Alleen op grond van hetgeen wij zelf ervaren. Dat is belangrijk! Wij hebben geen ander instrument om ze te meten dan onszelf. Laten we onszelf dan tot instrument maken en proberen om met enige objectiviteit onze stemmingen en ons gedrag zo nu en dan te bezien. Dan stellen wij:

Op het ogenblik, dat u sterk geneigd bent te ontleden wat anderen zeggen, wat u hoort en ziet, als u ingewikkelde problemen gemakkelijker begrijpt dan normaal, hebben we te maken met een z.g. blauwe invloed van stoffelijke aard. Er is een stimulans die door het gehele zenuwstelsel zal werken. Dat betekent dus een betere coördinatie. Een betere coördinatie van het menselijk lichaam betekent dat het geheel van het gebeuren zal beantwoorden aan de redelijke voornemens die men heeft. Het gaat beter.

U heeft ook wel eens lichamelijk het gevoel dat u er niet meer tegenop kunt. U heeft het gevoel alsof u al uren aan het klimmen bent en als u naar

boven kijkt, is de top van de berg nog een heel eind weg. Soms gaat dat gepaard met een gevoel van hopeloosheid. Nu zal dat naar gelang van uw toestand bij de een sterker tot uiting komen dan bij de ander. Bij de een zal het zich uiten als een ergernis, bij de ander als een uitputting. Zo van: was ik er nu eindelijk maar eens van af. In beide gevallen hebben we te maken met een negatieve emotionele houding. Dat heeft niets te maken met de feiten, maar vooral met de manier waarop wij tegen de feiten aan kijken. De vermoedheid is niet alleen een zuiver lichamelijke kwestie. Het is wel degelijk het gevoel van niet meer mee te kunnen, een zekere lusteloosheid. Wij spreken dan over een negatieve rood-invloed.

Negatief rood betekent namelijk een levenskracht die verkeerd omgepoold wordt opgewekt en dat geeft meestal een gevoel van verslagenheid. Heb ik met een dergelijke invloed te maken, dan moet ik er rekening mee houden dat ook in mijn omgeving veel mensen daarvan last zullen hebben. Er is dus gebrek aan belangstelling voor allerlei zaken. De mensen zijn onverschillig, onoplettend. Ze hebben de neiging aan te nemen dat iedereen nu maar eens met hen rekening moet houden. Waar dit algemeen optreedt, kunnen wij dus meer dan normaal botsingen verwachten. Botsingen tussen mensen, tussen karakters, het mislukken van afspraken, misverstanden en dergelijke. Maar het kan ook zijn dat je het gevoel hebt: vandaag is een goede dag. Ik kan er weer een beetje beter tegen. Kom, ik doe dit werkje er nog even bij. Als we dat gevoel hebben, dan hebben we een positieve rood-invloed.

Een positieve rood-invloed betekent dat de mensen veel meer aanpakken. Dat ze sneller en emotioneler zullen reageren dan gewoonlijk, want de stemming speelt hier een rol. Je kunt dus veel meer prettige medewerking krijgen, maar ook veel vlugger ruzie. Het betekent dat alle problemen de neiging hebben tot een antithese, om tot kleine strijdpunten uit te groeien, terwijl alle punten van overeenkomst juist tot een zeer intense en prettige samenwerking leiden. Indien dit voor u geldt, ga dan kijken of dit ook voor anderen geldt. Ziet u enige bevestiging ervan, dan moet u aannemen dat dit voor een ieder geldt.

Als wij zien dat de eigen positie en het eigen wezen bijzonder sterk ervaren worden, dan hebben wij te maken met een verscherping van mentale processen.

Indien wij gelijktijdig bepaalde pijntjes, die anders minimaal zijn, plotseling veel sterker voelen en aan de andere kant ons daar toch met meer wilskracht overheen kunnen zetten, dan is er een wit-invloed. Hier is sprake van een versterking van alle factoren. Waar alle factoren worden versterkt, wordt een conflict gemakkelijker kenbaar. Alles wat in het verborgene zit, komt gemakkelijker naar boven. Ik moet er dus rekening mee houden dat bij een dergelijke tendens ik geheel oprecht reageer en dat een ieder op dat moment zeer sterk gericht en doelbewust zal streven. Ik zal er ook rekening mee moeten houden dat de mensen die normaal belligerent zijn nog een beetje ruwer dan anders uit hun bolster schieten.

De goud- of geel-invloed.

Deze heerst als u het gevoel heeft dat het een zonnige dag is waarin u gaat wandelen omdat u niet lui genoeg bent om te gaan liggen, maar toch geen zin heeft om te werken omdat dat te inspannend is. Het lichaam voelt ook prettiger aan en functioneert beter dan normaal. U bent ook wat blijmoediger dan anders. Het gouden of gele licht geeft levenskracht, vitaliteit. Maar we moeten niet denken dat die vitaliteit zonder meer gebruikt zal worden. Bij de meeste mensen ontstaat hier een lading, die eerst bij de volgende tendens een versterking krijgt. Als wij dus een goud-periode hebben met die gevoelens van welbehagen en er komt dan ineens het scherpe inzicht van wit licht erbij, dan kunnen we zeggen dat de tegenstellingen niet

alleen sterker kenbaar worden, maar men zal er ook scherper op reageren.

Hebben we te maken met de emotionele positief rood-invloed, dan zullen de mensen veel prettiger op elkaar gaan reageren, maar ze zullen ook veel meer met elkaar samenwerken.

Is het een negatief rood-invloed, dan is er mistroostigheid welke voert tot allerlei acties, die wel een uiting zijn van radeloosheid, maar die er meteen op wijzen dat men helemaal gedisoriënteerd is. De verwarring wordt dan eveneens groter omdat er vitaliteit is om die te demonstren. Dit zijn de meer materiële invloeden.

Er zijn ook geestelijke invloeden.

Een geestelijke invloed is niet altijd lichamelijk kenbaar. Voor de mens betekent het heel vaak een dagdroom in een bepaalde richting. Wanneer u zich ergert en u droomt opeens dat u als een soort gesublimeerde Elliott Ness (?) met een machinepistool alle ellende de wereld uit help, dan kunt u wel zeggen: er is een zekere energie op komst, ook als die zuiver mentaal is. Dat betekent ook dat iemand, die problemen heeft niet daarover moet dromen. Hij moet ze aanpakken, omdat hij nu de fantasie, de inspiratie heeft waardoor hij die problemen gemakkelijker kan oplossen.

Is er een mystieke invloed - wat ook wel voorkomt - dan zult u eerder de neiging hebben om in een dergelijk geval te dromen van een uitstraling van vrede. Zo van: de leeuw ligt bij het lam. Wanneer dit het geval is en ik heb toevallig iets wat ik geestelijk in orde wil maken, dan moet ik dit gewoon meditatief beschouwen. Daardoor krijg ik begrip voor allerlei krachten en kan ze later daardoor beter gebruiken. Maar wat voor u geldt, dat geldt voor een ander eveneens.

Als er een inspiratieve werking rondwaart, zal die niet alleen bij u komen. Dat betekent, dat zeer veel mensen daden gaan stellen, maar niet volgens een logische ontwikkeling. Dat betekent, dat u daarop voorbereid moet zijn en dat u uw inspiratie nu niet allereerst moet richten op alles wat u zelf wilt gaan doen, maar op het juist reageren op anderen, want dat zal dan het meest noodzakelijk zijn.

Als iedereen mystiek is en de mensen komen met elkaar in contact, dan krijgen we filosofieën zonder einde. Als u dat weet dan zegt u: De mystiek moet ik voor mijzelf gebruiken. Ik moet die niet gaan omzetten in een hopeloos redeneren en filosoferen, wat mij niet verder brengt, maar ik moet innerlijk spijkers met koppen slaan, want naar buiten toe kan ik weinig doen. In dat filosoferen kan ik mijn denkbeelden wel etaleren, maar er is veel te veel de neiging om dat allemaal zo abstract te maken, zo ver van de werkelijkheid, dat je er eigenlijk niets mee kunt doen.

Het is mogelijk, dat je dan uit de geest een scherpe en felle invloed van besef krijgt. Ze is inspiratief, maar heeft vooral betrekking op het doorzien van de dingen. Je ziet achtergronden. Maar anderen zien die ook. En als mensen achtergronden zien, dan reageren ze daarop volgens hun eigen belang. Vergeet u dat niet! Ze reageren niet volgens de waarheid, maar volgens dat wat voor hen belangrijk is in die waarheid. Alweer iets waarmee u rekening kunt houden. De mensen zeggen dus niet de waarheid, maar ze beseffen haar wel. Ook ik besef de waarheid. Als ik nu niet kijk naar hetgeen wordt geuit, maar tracht de achtergrond, de tendens daarvan te pakken, dan zie ik wat er werkelijk aan de hand is.

Dit zijn drie hoofdinvloeden die uit de geest werken. Er zijn er natuurlijk meer en ook stoffelijk zou ik er meer kunnen noemen, maar voor mijn doel is dit voldoende.

In de eerste plaats, omdat u hiermede de heersende hoofdtendensen zult kunnen herkennen aan de hand van uw eigen beleven.

In de tweede plaats, omdat we bij de extrapolatie in meer grove vorm - en daar het hier om - rekening moeten houden met een paar hoofdinvloeden, die gemakkelijk kenbaar zijn en die wij dan als richting gevend voor het geheel beschouwen.

Nu kan ik nooit een oordeel vellen, indien ik geen feiten ken. Als je wilt zeggen waar er verkeersongelukken kunnen plaats hebben, dan moet je weten waar op dit moment de grootste knelpunten zijn en hoe dit allemaal kan samenhangen. Dat betekent niet, dat je het hele verkeer van Nederland of van Europa uit je hoofd moet kennen, maar je moet een klein beetje begrip hebben van wat er kan gebeuren.

Als ik zeg: Er komt een aardbeving, die in noord-Nederland merkbaar is (een extrapolatie die een collega kort geleden heeft gemaakt en intussen waar is geworden), dan moet ik een zeer bijzondere reden hebben voor die plaatsbepaling. Met andere woorden: dit is een fijne extrapolatie waarbij een groot aantal factoren worden betrokken die een mens niet kan overzien. Maar als u zegt: Ik heb het gevoel dat er iets met de aarde aan de hand is en u weet waar de meeste aardbevingen kunnen voorkomen, dan denkt u onwillekeurig in dit verband aan de omgeving van Skopje waar een grote fout zit en waar werkingen kunnen ontstaan. Dan denkt u verder aan het Middellandse Zeegebied en natuurlijk aan Turkije. Mogelijk denkt u nog aan India en een deel van Pakistan. In India is er ook een fout en dus eveneens de mogelijkheid van beving.

De vraag is dan: Waar is dit het meest waarschijnlijk? Hier komt uw eigen gevoeligheid u te hulp. U gaat automatisch bepaalde dingen verworpen. Uw onderbewustzijn zegt: dat is voor mij op dit moment niet belangrijk. Wat er overblijft zijn de voor u belangrijke punten. Concentreer u dan op dat punt waar volgens u de aarde zal beven. (Dit is maar een voorbeeld.) U zult zien dat u niet helemaal tevreden daarmee bent. Het is net alsof u kijkt en zegt: Het is hier te rustig. Laat u dan gaan en u zult zien dat u zich oriënteert op de aardbeving. Want door gebruik te maken van die tendensen, door uw onderbewustzijn te laten inwerken, heeft u ook uw geestelijke voertuigen ingeschakeld. Die geestelijke voertuigen gaan zich dan ook oriënteren. De geest is echter niet gebonden aan de tijd zoals de mens. Er bestaat wel een tijdsbinding, maar dat is een andere. Dat wil zeggen, dat u uit de onvermijdelijkheden die in de tijd zijn vastgelegd een aantal factoren gaat aflezen. Dit komt als een soort inspiratie, een gevoel misschien, maar wat u zo constateert, ligt heel dicht bij de werkelijkheid.

Nu wij hebben verteld hoe u kunt extrapoleren is het misschien ook wel verstandig enkele extrapolaties te proberen op grond van de gegevens die ik al verstrekt heb.

Hoe zal het in de komende 4 à 5 maanden gaan?

Er zijn punten waarvoor ik een bijzondere belangstelling heb.

Libanon.

De oplossing in Libanon komt onverwacht en snel, maar door ingrijpen van buitenaf. Dat ingrijpen zou men verwachten van Syrië. Ik vermoed echter dat Syrië de kans tot dit totale ingrijpen niet krijgt. De vermoedelijk ingrijpende factor zal liggen in Egypte, ofschoon niet als zodanig genoemd. De partij, die ten slotte zal overheersen, zal zeer waarschijnlijk de Palestijnse zijn, daar deze de macht gemakkelijk kan grijpen en de medewerking zal hebben van vele staten, die de Palestijnen graag aan de macht zien, al is het alleen maar om ze een beetje kwijt te raken.

Griekenland.

De heersende tendensen in Griekenland zouden gepaard kunnen gaan met plotselinge uitbarstingen van deels volksvreugde, deels opstandigheid. Ik vermoed dat het tot demonstraties zal komen en zeer waarschijnlijk in de havengebieden van de Peloponnesus. Hierbij zullen, naar ik aanneem, zowel studenten als arbeiders betrokken zijn. Ik verwacht geen bloedbaden. Ik verwacht wel dat hierdoor politieke maatregelen zullen worden veranderd. Dit zijn de invloeden die ik u heb genoemd en die ik heb gebruikt om voor de eerste 48 uur een paar conclusies te trekken. Die invloeden werken echter door.

Engeland.

Engeland maakt een zeer onverwachte ommekeer door. Dat betekent, dat het pond sterling binnenkort weer wat omhoog gaat en dat er een korte periode van rust komt, gevolgd door enorme acties van vakbonden, zeer waarschijnlijk voerend tot een hernieuwde val van het pond. Over ongeveer 4 maanden zou het in Engeland erg moeilijk moeten zijn. Er zullen enkele vervoersstakingen zijn. Daarnaast neem ik aan dat men voor het eerst zal proberen in te grijpen tegen de vakbonden. Lukken zal het waarschijnlijk niet, maar gezien de invloeden die wij nu in de extrapolatie hebben betrokken is daar geen definitieve afloop van te geven.

China.

Dit is een interessant land. In China blijkt er een verschuiving van deze invloeden plaats te vinden, omdat het er een eigen straling bij heeft.

In de komende maand (Mei) is daar een z.g. reflex-straling te verwachten, die samenhangt met het Wessac-feest. Hoe dat precies in elkaar zit, kan ik u niet zo één, twee, drie uitleggen. Het komt erop neer dat er bij de grens tussen het oude China en het oude Tibet bepaalde harmonische factoren zijn. Hieruit zou kunnen worden geconcludeerd dat vooral de tweede helft van mei en de eerste week van juni China een groot aantal belangrijke politieke veranderingen te zien zal geven. Het is heel waarschijnlijk dat hierdoor de invloed van de hofhouding en van de omgeving van Mao aanmerkelijk wordt beperkt. Gelijkzeitig zou dit kunnen leiden tot een verandering in de relatie met Hong Kong. In het begin zal het er voor veel mensen wel wat dreigend kunnen uitzien. Ik geloof echter, dat het alleen een kwestie wordt van een kleine verandering in de handelsmogelijkheden die daar bestaan. Iets gevaarlijker is het voor Macao waar de invloed waarschijnlijk op korte termijn door de Chinezen wordt overgenomen.

Japan.

Hoe zal Japan op dit alles reageren? Japan is een land dat ondanks alles zeer sterk van zichzelf uitgaat. Men zegt daar niet: wat vinden anderen goed dat we doen? Zij zeggen: wat is goed dat wij doen? En dat betekent dat de hardnekkigheid waarmee men bepaalde ideeën en ook bepaalde plannen probeert door te zetten reeds in de komende week (+ half april) in Japan een groot conflict zal veroorzaken. Dat conflict zal waarschijnlijk door de geestelijke boventonen, die daarin een rol kunnen spelen, tot uiting moeten komen bij Kobe, Yokohama. In ieder geval moeten wij hier verwachten dat er vooral grote conflicten zullen ontstaan. Vreemd genoeg, want dat komt maar zelden voor tussen links georiënteerde groepen arbeiders en studenten en een toch wel erg rechts denkende groepering. Een aantal politieke moorden lijkt mij bijna onvermijdelijk, ofschoon dat gevaar zich waarschijnlijk zal uitstrekken over een periode van 6 weken. Er wordt doodslag gepleegd en daarbij geknuppeld; maar dat is tegenwoordig overal gebruikelijk.

Dit is een manier om te extrapoleren. Nu gaan we nog een stap verder, want ik geef een extrapolatie van alle ellende die binnenkort te verwachten is. En dat is niet redelijk, want we kijken bij extrapolatie wel naar de ellende, maar wij moeten ook kijken: waar voert ze heen? Ik moet dan vooruit lopen op datgene wat wij eerst op het Wessac-feest definitief bevestigd zullen zien: de tendensen die in het komende jaar heel sterk zullen zijn.

Ik neem aan, dat het volgende jaar er een zal zijn dat zwanger lijkt van onheil. Anders gezegd: voortdurend wisselende dreigingen en spanningen spelen een hoofdrol. Alle positieve geluiden ten aanzien van politiek en economie hebben weinig inwerking. Die invloed, deze basis, de feiten die ik kan overzien brengen mij ertoe te stellen, dat ongeveer in september of oktober (1976) er een stabilisatie zal optreden. Die stabilisatie

betekent een veranderde politieke houding van de Ver. Staten. Ze betekent een aanmerkelijke vernieuwing van bestuur in de Sovjet Unie. Het is zelfs de vraag of Breznjef het houdt. Het betekent daarnaast een totaal nieuwe benadering van problemen in het Verre Oosten, speciaal in Azië.

Afrika.

In Afrika moeten wij verwachten dat, gezien de heersende tendensen, gewelddadigheden daar bijzonder sterk tot uiting zullen komen. Dat zal waarschijnlijk reeds in augustus het geval zijn.

Alles bij elkaar genomen: het komende jaar moet dus een jaar worden waarin een groot aantal kleine veranderingen zullen plaatsvinden, die bepaald zullen zijn voor de samenwerking op aarde in de komende 10 jaar zeker. Er wordt a.h.w. opnieuw partij gekozen. Door dit opnieuw partij kiezen verandert ook de hele situatie. Ze verandert in Zuid-Afrika, in Angola. Ze verandert in het gebied Rhodesië. Om kort te gaan, in heel Afrika kunnen we een opleving van gewelddadigheid verwachten maar ook van tegenstellingen. Er zal een gevoel van lusteloosheid en vaak ook van een zekere hopeloosheid zijn, vooral bij de massa die er erg onder zal lijden. De regeerders lijden daar niet zo onder. Dat betekent, dat heel Afrika eigenlijk op een kruisvat zit.

In elk gebied en in elk land kan één enkele onbelangrijke gebeurtenis plotseling bloedbaden tot gevolg hebben. Bijvoorbeeld: als de heer Amin alleen maar een andere dame wenst toe te voegen aan de harem die hij officieel niet heeft en er alleen daardoor een stamoorlog uitbreekt, gepaard gaand met moord en doodslag. Ik denk ook aan een verkeerd uitvallende verklaring van de een of andere politicus in Zuid-Afrika met als gevolg een groot aantal rellen en zeer waarschijnlijk daarbij ook een moordpartij aan de rand van een van de thuislanden.

Dit zijn allemaal dingen, die op je afstormen als bijna onvermijdelijk. Zijn ze onvermijdelijk? Neen. Een extrapolatie geeft mogelijkheden aan, geen feiten. Wanneer ik met mijn extrapolatie zeer dicht bij de werkelijke situatie kom, dan betekent dat nog niet dat elke conclusie, die ik daaruit trek juist is.

Als ik zeg: op een bepaald baanvak of in een bepaald verkeersgebied zullen bijzonder veel ongevallen plaatsvinden, dan heb ik ongetwijfeld gelijk, want dat ligt in de tendensen. Maar als ik stel: de ongevallen zullen specifiek daar en nergens anders gebeuren, dan maak ik waarschijnlijk een grote fout. Ik heb alleen gezegd: Daar is de grootste waarschijnlijkheid. Een ieder, die werkt met extrapolatie, zal zich dat voor ogen moeten houden.

Extrapoleren op grond van de werkingen die je aanvoelt, kan je brengen tot tamelijk juiste prognoses op korte termijn, een week maximaal. Soms kun je op grond daarvan samenhangen doorzien die verdergaan. Het doorzien van die samenhangen betekent echter wel, dat de conclusies die je trekt waarschijnlijkheden zijn, geen zekerheden.

Extrapolatie is geen helderziendheid. Het is een benadering van de werkelijkheid op grond van erkende inwerkingen en invloeden van zowel feitelijke en redelijke aard als van geestelijke of kosmische aard. Het grote voordeel dat je hebt boven anderen, als je op deze wijze werkt, is dat je niet alleen te maken hebt met de direct kenbare feiten, maar ook met de invloeden waardoor die feiten alleen een bepaalde richting kunnen uitgaan in een verdere ontwikkeling.

Ik hoop, dat ik hiermee een kleine voorstelling heb gegeven van wat mogelijk is met extrapolatie. Zeker, ik doe dat gemakkelijk even tussen neus en lippen door. Voor de meesten zal het heel wat moeilijker zijn om een beeld te krijgen van alles wat er op de wereld gaat gebeuren. Maar dat is ook niet nodig. Voor u is het voldoende te weten wanneer u een goed

contact kunt hebben met uw medemensen. Of te weten dat er een tendens is waardoor de mensen strijdlijstiger of onredelijker zullen zijn dan normaal en u zich daardoor verre van de geschillen weet te houden dan anders voor u gebruikelijk is. Uzelf aanpassen aan de bestaande situatie op grond van het erkende alleen reeds verbetert uw mogelijkheden binnen die situatie. Daarnaast zal uw inzicht het u mogelijk maken vaak anderen te helpen om gevolgen te vermijden, die anders rampzalig worden. Laat mij dit laatste met een enkel voorbeeld toelichten.

Er is een dag van rusteloosheid en hopeloosheid. U weet dit. U gaat uit en u weet dat een ander ook uitgaat voor enkele dagen. Vraag hem dan even of hij het gas heeft uitgedraaid, want de kans is heel groot dat zo iets vergeten is. Help onthouden wat er allemaal op zo'n ogenblik vergeten zou kunnen worden. Daar kunt u anderen een hoop ellende mee besparen. Maar als het een dag is vol van opgewektheid en activiteit, houd dan de mensen maar niet op met dergelijke waarschuwingen. Zij zullen u er niet dankbaar voor zijn en de raadgevingen zijn zeer waarschijnlijk overbodig.

Ik hoop u te hebben duidelijk gemaakt dat u uw gedrag kunt aanpassen aan de geëxtrapoleerde ontwikkelingen en dat u de erkende ogenblikkelijke invloeden eveneens kunt gebruiken om uw gedrag zowel voor uzelf als ten aanzien van anderen beter te bepalen.

De mens, die zijn gedrag beter weet te bepalen, bereikt een grotere harmonie met de wereld en een gemakkelijker aanvaarding van de feitelijke werkelijkheid waarin hij verkeert. Hierdoor zal hij geestelijk veel grotere contacten krijgen, gemakkelijker over geestelijke krachten kunnen beschikken en minder snel zichzelf afsluiten van al datgene wat in de wereld of in de geest voor hem belangrijk is.

:--:~:

WERKELIJKHEID.

De leerling vroeg aan de Meester: "Meester, wanneer wij leven in de begoocheling wat is dan de werkelijkheid?"

De Meester glimlachte en antwoordde: "De werkelijkheid is alles wat je niet wilt weten plus ongeveer de helft wat je denkt te weten." Daarmede is wel iets geschetst wat van groot belang is, als wij inzicht willen hebben en als wij ons verder willen ontwikkelen, namelijk:

De werkelijkheid waarin wij leven en datgene wat wij de werkelijkheid noemen. Het geheel van onze ontwikkeling wordt bepaald door de schijn waarin wij leven. Het denkbeeld dat wij van onszelf koesteren is maar zelden in overeenstemming met de feiten. En daarom zou ik u over die werkelijkheid vanavond een paar dingen willen zeggen, die - zoals dat wat volksheet - hout hakken.

De werkelijkheid bestaat uit een aantal feiten, die men van vele kanten kan benaderen. Altijd ziet de mens de ellende. De vreugde is echter altijd mede aanwezig. "Hoe groter het lijden," zo sprak de denker, "des te groter de vreugde" en hij herinnerde zich hoe hij zich had gevoeld vóór, tijdens en na 't bezoek aan de tandarts.

Als wij in een wereld vol veranderingen en ontwikkelingen leven, dan voelen wij ons allesbehalve gelukkig. Wij kijken altijd naar datgene wat

niet strookt met onze opvattingen, onze denkbeelden, onze verlangens. Maar zien wij ook het andere?

De mens vergeet zo vaak hoe de feiten liggen. Of dacht u misschien dat de apostelen, toen hun meester werd gekruisigd, vreugdig hebben uitgeroepen: Dit is de verlossing van de mensheid! Er is altijd een samenvloeien van pijn en opluchting, van leed en vreugde. Het is ons gegeven door onze eenzijdigheid en de begoocheling waarin wij leven om uit het geheel die punten naar voren te halen die wij willen zien en beleven.

De wereld vernieuwt zich. De wereld groeit naar een voortdurend grotere broederschap toe. Wie achter de schermen kijkt en tussen de regels door leest, beseft dit. Steeds weer wordt de mens met zijn medemens geconfronteerd en steeds weer wordt hij gedwongen zijn vooroordelen de een na de ander prijs te geven. Dit is een groot gebeuren. Gelijktijdig zie je hoe de voorrechten van bepaalde groepen wegvallen, hoe er steeds meer kritiek komt op toestanden, die weliswaar misschien niet geheel rechtvaardig zijn, maar die dan toch de ruggegraat uitmaken van de maatschappij, zoals de doorsnee-mens die ziet.

Je moet leven met de feiten, die zowel geestelijk als stoffelijk zijn. Het is zowel de innerlijke vreugde en de innerlijke kracht die je voortdurend door jezelf tot uiting brengt als je aanvaarding van het goede, dat in elke ontwikkeling aanwezig is.

Je kunt moeilijk een vijand vriend noemen. Maar misschien kun je een vijand zien als een mens. Dan ben je al dichterbij de werkelijkheid. Je kunt misschien een demon niet tot engel maken, maar je kunt beseffen hoezeer de demon lijdt onder hetgeen hij is en - juist door het medelijden dat je voor hem koestert - de kracht vinden om hem te weerstaan.

Het zijn wat vreemde gezegden voor u. Maar kijkt u eens naar de wereld rond u. Wat is de waarheid? Is de waarheid dat u welvaart kent? Hoe wel gaat het u dan eigenlijk? Of is het misschien een wereld waarin alles langzaam maar zeker ten onder gaat? Hoe komt het dan dat er zoveel nieuwe denkbeelden, nieuwe mogelijkheden en nieuwe ontwikkelingen kenbaar worden?

Zeker, de medaille heeft altijd twee kanten. Maar de werkelijkheid is niet één kant van de medaille, het is altijd het geheel. Zelfs zij, die naar de twee zijden van de medaille kijken, vergeten vaak dat die twee kanten worden verenigd door een rand. En die rand kan ook een betekenis hebben. Tussen het negatieve en het positieve ligt de werkelijkheid, want de werkelijkheid is de fusie van beide. Niet getekend door datgene wat positief en negatief voor een mens van elkaar onderscheidt, maar zijnde de substantie waaruit beide worden gevormd.

Uw leven zal voor u vaak mislukkingen kennen en soms ogenblikken dat u denkt dat u geslaagd bent of dat u gelukkig bent. Is dit de werkelijkheid? Ach, welneen. Het is het kijken naar de uiterlijkheden. U kunt zelf een keuze doen. U kunt er op een andere manier naar kijken en dan ziet u het anders. Dan bent u er misschien meer tevreden mee of u kunt het gemakkelijker aan. Maar het feit is datgene waaruit al dat positieve en al dat negatieve voortkomt.

Eens vroeg de leerling aan zijn meester: "Meester, wanneer er zoveel waan is, wat ben ik dan?"

Het antwoord was: "Jij bent het eeuwige blad waarop de begoocheling haar lijnen trekt. Wij zijn niet de wereld die wij leven. Wij zijn het leven, dat die wereld mogelijk maakt met alles wat eraan vast zit. De geestelijke wereld bestaat niet, tenzij wij bestaan in die geestelijke wereld. Wij allen vormen alle werelden. Wij vormen het menselijk bestaan, het menselijk leven."

De leerling was waarschijnlijk lichtelijk verdoofd door dit betoog en verstoutte zich, zoals dat bij leerlingen vooral in geschriften gebruikelijk is, om nog een vraag te stellen. Hij zei:

"Meester, wat bent u dan?"

De Meester antwoordde: "Ik ben mijn eigen werkelijkheid en jouw illusie."

Hierin is het wezen van de werkelijkheid misschien het best gekarakteriseerd. Wij zijn onze eigen werkelijkheid, al het andere is onze illusie. Onze illusie, omdat wij het willen zien als anders, als betekenisvol, omdat wij er associaties aan verbinden. Als u kijkt naar de wereld rond u, dan ziet u illusie: het onwerkelijke. Maar als u uzelf erkent in die wereld en niet bang bent uzelf te erkennen zoals u bent, dan ziet althans een deel van de werkelijkheid.

Zoeken naar de werkelijkheid is in alle dagen moeilijk en in het bijzonder in die dagen, dat wij worden overspoeld door tegenstrijdige gevoelens en gegevens, die uit de gehele wereld en zelfs uit geestelijke werelden op ons afstormen. Wij denken dat wij machteloos zijn en worden gedreven door de stroom van de tijd. Maar is dat wel waar? Alles wat in ons samenkomt, kan niet veranderen wat wij zijn. Indien wij ons steeds weer beroepen op de substantie van ons wezen, op de levende kracht die wij zijn, dan heeft het andere geen invloed.

Wij kunnen de stand van de sterren berekenen. Wij kunnen doordringen in de geheimen van de kosmische wetten, maar kunnen we veranderen wat wij zijn? Wij zijn een specifiek deel van de werkelijkheid. Daaraan kunnen wij ons niet onttrekken. Maar al het andere wordt pas werkelijkheid, als wij het zien in samenhang met de totaliteit en niet meer alleen met onszelf, als wij de wezenlijkheid van onszelf beseffend de wezenlijkheid van de kosmos aanvaarden.

Daar mij de mogelijkheid is gegeven om hieraan enkele conclusies te verbinden die ik persoonlijk - en dat is mogelijk mijn illusie - belangrijk acht, zo wil ik die hier laten volgen.

Ons leed kan de bron worden van onze vreugde. Maar indien wij ons lijden beschouwen als een onrecht waartegen wij strijden zonder meer, dan zullen wij alleen meer lijden.

Indien wij onze vreugde zien als een eeuwig recht, ons toegekend door onbekende krachten, dan zullen wij die vreugde verliezen en lijden onder het verlies van de vreugde. Maar indien wij erkennen dat in ons lijden de vreugde mede aanwezig is en dat in onze vreugde ook het verlies daarvan geborgen ligt, dan zullen wij leven in een werkelijkheid waarin het gebeuren ons niet beïnvloedt, maar wij rijker worden door al wat wij uit de kosmos in onszelf ontmoeten.

Of de wereld een droom is en het leven een droom of een werkelijkheid, doet niet ter zake. Het is onze werkelijkheid waarmee wij te maken hebben. De werkelijkheid wordt bepaald door wat wij werkelijk zijn, niet door hetgeen ons overkomt.

Als een duivel uit de hel priester wordt, kan hij vroom zijn. Maar als zijn vroomheid en priesterdom hem brengen voor de poorten van de dood, dan keert hij terug naar de onderwereld waaruit hij is voortgekomen, want dat is een deel van zijn wezen en hij kan daaraan niet ontkomen. Slechts indien de demon demon zijnde het goede doet, kan hij ontsnappen aan het demonische, omdat hij - erkennend dat het licht ook in hem woont - plotseling niet meer onderworpen is aan het duister alleen, maar uit duister en licht leert het geheel te aanvaarden.

Wij zijn misschien geen duivels of demonen, maar wij leven in een werkelijkheid, een feitelijk bestaan dat eeuwig is. Wij leven in een feitelijk bestaan waarin de vormen, die wij uitbeelden van geen belang zijn. Slechts datgene wat door de uitbeelding tot stand komt is belangrijk.

Uw werkelijkheid is gelegen in uw diepste innerlijk en al wat er op uw wereld gebeurt, kan die werkelijkheid niet aantasten of veranderen.

Als je diep in je de kracht en de rust vindt waardoor je naar men zegt God ervaart, of de waarheid aanvaardt, dan kan de wereld je niets doen, dan kunnen de sferen je niets doen, dan heb je die ene weg gevon-

den waardoor uiterlijkheden onbelangrijk zijn geworden en er slechts de erkenning van het zijn zelf overblijft. Men noemt dit wel eens het bereiken van de hoogste wereld of de hoogste graad van bewustzijn. Laat ons beseffen dat de hoogste graad van bewustzijn geen kennis is. Ze is geen weten en geen beleven, ze is zelfaanvaarding en daardoor aanvaarding van het Zijnde.

Mijn conclusie is:

Voor ons allen ligt het hoogste bewustzijn binnen het bereik. Voor ons allen is de hoogste vreugde en de hoogste smart gelijkelijk bereikbaar. Laat ons niet kiezen voor het verschijnsel, voor de korte beleving, maar voor de werkelijkheid die wij zijn. Want wij, die waarlijk en bewust onszelf zijn, wij kennen de zin van het totale bestaan waardoor wij aan alle illusie ontworsteld blijven.

:--:~:

H A R M O N I E.

Harmonie is het grenzeloze. Ben ik en is de ander? Zijn wij of zijn wij niet? Zijn wij slechts de vormen van wat waarlijk is? Zodra wij zó beleven en gevoelen, niet zoekend naar de scheidingen die er tussen ons en het andere bestaan, maar versmeltend tot een eenheid, de volheid belevend van al zonder voorkeur en zonder verwerping, dan zullen wij harmonie kennen in de werkelijke zin van het woord.

Eens was de mensheid één. Nu is ze verdeeld. Indien de verdeeldheid van de mens en de mensheid wordt opgeheven, dan is er slechts één mensheid. Eén gestalte, die waarlijk kan binnendringen in het rijk van de trillende werkelijkheid, die de schepping is.

Onze verdeeldheid is de strijdigheid, de disharmonie. Daarom moeten wij, deze verdeeldheid overwinnend, de eenheid vinden. Niet in een bepaalde zin van het woord, stoffelijk of anderszins, maar door een ontkenning van hetgeen ons scheidt van anderen en de erkenning van hetgeen ons verenigt met anderen. Zo vinden wij die eenklank met het geheel waardoor wij onszelf verliezend in het geheel gelijktijdig een voortdurend bestanddeel van de totaliteit vormen.

:--:~:

K L A N K B O R D.

Een klankbord is de menselijke ziel.
En spreekt dan God 't melodisch Woord der schepping,
zo weerklinkt 't accoord in 's mensen ziel.

Een klankbord is het stoffelijk leven.
Want zingt een ziel haar eeuwig lied,
zo versterkt zich dit in stoffelijk streven
en wordt uit 't Niet een melodie geboren,
die uitgaande over de wereld tekent haar sporen
tot over de grenzen van alle tijd.

Een klankbord.
In zichzelf misschien nog zwijgend en dood,
maar reeds beroerd door ander trillen,
versterkend dit en wordend groot
in de weergegeven melodie.

God speelt Zijn lied en tekent wel Zijn symphonieën
in 't lichten van de sferen.

God spreekt tot ons.

Al kennen wij nog niet Zijn stem,
verstaan wij niet het eeuwig Woord,
maar klankbord zijn wij.

Wij voelen in ons 't stil bewegen,
waardoor wij spreken en weergeven
't nog onbegrepen groots accoord van scheppen
en van doven van de laatste lichten -
omschrijving in één woord van alle eeuwigheid.

Dit is ons doel: de Schepper antwoord steeds te geven
en zo te zijn, te scheppen, t' ontwaken zelfs juist daar,
waar Hij ons heen geleidt.

Laat dan de wijde wereld zingen.
Laat klinken dan het jubellied.
Laat dan het zijn in alle vorm verzinken.
Laat 't einddoel zijn: het niet-begrepen Niet.

Dan klinkt het lied en spreken ook uit ons de woorden.
Dan wordt het Woord, dat was in het begin,
ook door ons weergegeven,
geeft inhoud aan ons leven,
wordt van ons zijn - van alle zijn - de ware zin.

God spreekt - wij moeten antwoord geven.
Maar geef het antwoord dan bewust en uit uw vrije wil.
En spreekt uw God niet meer, is er geen zin in 't leven,
zo spreek met God - en zwijg in 't verd're leven stil.

Als klankbord, bewust klankbord van eeuwige krachten, zal uw leven onge-
twijfeld licht zijn. En dat licht zal het overbodig maken, dat ik u een
prettige huisgang toewens.

DOE HET ZELF

ZEVENDE LES.

I N S T E L L I N G.

U heeft reeds een aantal regels en proeven gekregen, die u in staat stellen althans enigszins uit te maken op welke wijze u het best met paranormale middelen verder kunt werken. Het is duidelijk dat dit maar beginnersregels zijn. Een kind leert haaltje voor haaltje een letter maken. Maar eerst als hij die letters kan schrijven zonder erbij te denken en zo woorden achter elkaar kan neerpennen, krijgt hij het juiste gebruik ervan.

Hetzelfde geldt voor paranormale kwaliteiten. Je moet eraan wennen dat je ze hebt. Je moet leren wat je er zelf mee kunt doen, wat je eerste mogelijkheden zijn, maar je moet vooral leren ze te gebruiken. En daarvoor is de geestelijke instelling van de mens van het allergrootste belang.

Als u denkt, kunt u dat op vele manieren doen. U kunt wat verward denken; dat is voor de meeste mensen gebruikelijk. U kunt sterk doelgericht denken waarbij u eigenlijk met één zaak bezig bent en op de rest niet let. U kunt ook emotioneel denken; d.w.z. dat beelden en emoties in uw wezen overeenstemmen. Dit laatste past natuurlijk het best voor systemen als "je openstellen" (een geliefkoosde term van sommige mensen), want dan kunnen gedachten en emoties zo samenspelen dat b.v. de mystieke beleving bereikbaar wordt en men directe contacten met de andere wereld ervaart. Aan de andere kant moet u weer zeggen: Als ik iets wil doen, zal ik eerst de juiste instelling moeten vinden. En die juiste instelling vergt ook gericht denken. Ik zal proberen dit voor u uit te werken.

Er is een geestelijke kracht rond u. Waarvoor die bruikbaar is dat laten we in het midden. Deze kracht bevat energie, maar ook wat wij vibratie of trilling noemen bij gebrek aan beter; iets wat de geaardheid ervan bepaald. Het is duidelijk dat wij nooit een trilling kunnen opvangen waarmee wij niet harmonisch zijn. Wij moeten dus in de eerste plaats proberen de afstemming te vinden die overeenstemt met de kracht die rond ons is. Helaas weten we niet welke kracht er rond ons is voordat we de juiste instelling hebben. En zo zitten we eigenlijk in een soort fatale cirkelgang.

Aan de andere kant, als u wilt werken met paranormale krachten, dan heeft u zelf een bepaalde instelling. Deze instelling krijgt u door zich voor te stellen wat u wilt doen, te trachten aan te voelen of er krachten en mogelijkheden zijn om dit doel langs paranormale weg te bereiken. U moet u dus sterk concentreren zodat u geen tijd over heeft om allerlei afwijkende denkbeelden toe te laten. U stemt u dus primair af. Hierdoor ontstaat een gevoeligheid voor al datgene wat er aan magie, entiteiten en dergelijke in uw omgeving is. Die gevoeligheid is echter niet geheel juist. U voelt wel aan (u ontvangt), maar de afstemming is niet helemaal zuiver. Dit is een van de punten waarop de meeste mensen falen. Als ze namelijk bewust bezig zijn om zich ergens op in te stellen, dan gaan ze uit van het

standpunt dat alle energie zich moet aanpassen aan hun instelling: dus hun denkbeelden plus de gevoelswereld die er achter ligt. De praktijk is een beetje anders.

De kracht waarmee we te maken hebben is zich mogelijk niet eens bewust van het contact dat wordt gezocht. Het wordt vaag aanvoeld, maar er is geen definitief inwerken, die constateerbaar is in de geest en omgekeerd is er voor de mens ook geen mogelijkheid om specifieke kwaliteiten en mogelijkheden af te lezen. Op het ogenblik, dat ik door mijn instelling het gevoel krijg dat er rond mij of in mij een kracht aanwezig is, moet ik proberen die kracht zo sterk mogelijk te maken. Dat kan ik alleen doen door mijn denken te veranderen.

Dit denken is gebaseerd op een algemeen begrip. Laat mij als voorbeeld genezing nemen.

Ik wil genezen. Algemeen gezien is dit iets waarvoor ik kracht rond mij zal aanvoelen. Maar wat wil ik genezen? Wil ik een meer psychische kwaal genezen, dan heb ik heel andere energieën nodig dan voor b.v. het wegnemen van een hoofdpijn, laat staan voor het stillen van het kloppen van een eksteroog. Ik moet dus precies weten wat ik wil doen.

Het eerste punt van de instelling is: voelen of er kracht is. Dit algemene gevoel van kracht is belangrijk. Daarna ga ik mij realiseren waarvoor ik die kracht wil gebruiken. Ik probeer dan die kracht sterk in mij te voelen. Maar er komt altijd een ogenblik dat er een piek is. Ergens is die kracht wel aanwezig en ineens voel ik: hier is ze sterker. Het vibreert even in mij. Dat is het punt dat ik nodig heb.

Nu zal dat niet altijd stroken met de kwaal die ik wil genezen. Maar is dat wel nodig? Ik heb nu contact gekregen. Op dit contact baseer ik mijn uitstraling van kracht.

Het klinkt heel vreemd vanuit menselijk standpunt: je wilt iemand b.v. afhelpen van pijn in de nek en het blijkt dat je je moet instellen op een spierkramp ergens in de onderste ledematen. Maar let wel, dit is de energie die ik kan aftappen. De energie kan veranderen, ze zal zich omvormen, maar ik moet eerst dit contact krijgen. Wanneer ik dit contact gekregen heb en niet voordien, kan ik beginnen met behandelen of het uitstralen van de energie naar een bepaalde persoon. En dan realiseer ik mij wat de kwaal van die persoon is. Het gevolg is, dat de emotionele toestand licht gewijzigd is.

Ik heb de juiste harmonie gekregen met de energie rond mij, met de krachten die kunnen inwerken. Ik kan daaruit dus kracht onttrekken, bepaalde begrippen ontlenen (wijsheid) en op deze manier mijn doel beter bereiken.

Hier heb ik gewezen op het punt van instelling, die vanuit menselijk standpunt wat vreemd aandoet. Ik stel me dus niet in op hetgeen ik wil doen. Ik stel me in op de kracht die aanwezig is. En waarom?

Het is eigenlijk precies als met het openbaar vervoer. Als je een tram wilt nemen, dan is daar helemaal geen bezwaar tegen. Die tram komt echter niet precies in de straat waar je moet zijn. Je moet dus een vervoer vinden dat in de richting van je doel gaat en dan blijft er nog een stukje over dat je op eigen kracht moet afleggen. Ik weet wel, dat dit alles mooier wordt gezegd: Wanneer u zich instelt op de geestelijke kracht, dan past die kracht zich automatisch aan de bestaande behoeften aan. Zo zal de werking door u vervormd worden tot datgene wat er werkelijk nodig is. De uitstraling, die er gericht uit voortkomt, zal een voortdurende compensatie voor krachtverlies in uw wezen tot stand brengen.

Dat is natuurlijk allemaal wel waar, maar als je het zelf wilt doen, dan loop je vast op kleinigheden. En die kleinigheden zijn, dat wij aannemen dat die kracht zich aan ons aanpast en dat is niet waar. Wij moeten ons aanpassen aan de kracht. Eerst wanneer wij een persoonlijk contact met de kracht tot stand hebben gebracht, kan de kracht door ons werken volgens de behoefte die in ons erkend is.

Als wij een patient hebben of als wij de toekomst willen onderzoeken voor een bepaald iemand of iets willen opsporen, dan ligt dit doel toch in onze handeling vast. Wat dus door ons werkt, wat in ons naar voren komt, is altijd hetgeen wij zoeken. Maar de harmonie met de kracht moeten wij zoeken op basis van de kracht zelf, anders hebben wij eenvoudig de mogelijkheid niet om te werken. Dit geldt in zeer veel opzichten.

Als je bezig bent om inspiratief mensen gade te slaan en te onderzoeken, dan heb je natuurlijk een oordeel. Een eenvoudig voorbeeld: Nu ja, die man is een kleurling, dus zal dat wel een minder ontwikkeld persoon zijn. Dat zal u weten! Het kan best een academicus zijn. Maar dat denkt men automatisch. Deze vooroordelen echter bepalen de wijze waarop men zo iemand benadert en beoordeelt. Dat houdt in dat elke inspiratie, die niet bij de beoordeling past, terzijde wordt geschoven. Dus, als ik een persoon zie en ik wil aan de hand van zijn gezicht, zijn gedrag, zijn gebaren uitmaken wat hij is en wat hij doet, wat voor karakter hij heeft, dan mag ik niet beginnen met voorop te zetten: dat heb ik gezien, dus

Dan moet ik de persoon op mij laten inwerken zonder ook maar enige conclusie te trekken. Ik moet dan een harmonie opbouwen. Als ik het gevoel heb dat die harmonie er is en niet eerder, dan zeg ik tegen mijzelf: wat betekent die harmonie voor mij? Ik kom dan tot een interpretatie, die misschien schijnt te slaan op de persoon waarmee ik contact heb als een tang op een varken, maar als ik het nader onderzoek, blijkt meestal dat het volledig juist is of in ieder geval toch voor meer dan 50 %. Alweer, het instellen op de ander betekent gelijktijdig het uitschakelen van mijzelf.

Iemand zegt bijvoorbeeld: Ik wil even nagaan wat voor die persoon in de toekomst verborgen ligt. Dat kan zoveel zijn. Als ik "toekomst" zeg, dan heb ik een bepaalde voorstelling daarvan. Ik zie de persoon. Nu moet ik niet proberen na te gaan: wat weet ik van die persoon, hoe reageert hij, wat is hij? Laat die persoon maar op mij inwerken. Mijn eigen instelling is toekomst. Toekomst is in dit geval eigenlijk een algemene situatie. Het is gewoon een verplaatsing langs de tijdas en die is altijd precies hetzelfde.

Het ego bezit een mate van tijdloosheid. Wij zijn namelijk ook eeuwig en niet alleen maar deelverschijningen die we als "ik" aanspreken. Dus als ik die instelling heb, kom ik altijd wel in contact met de tijd. Maar als de tijd op mij inwerkt met een concentratie op een bepaalde persoon, zonder dat ik die persoon op welke wijze dan ook definieer, dan ontstaan er spontane beelden en ingevingen. Het zijn die spontane beelden en ingevingen die van belang zijn. Later kan ik dan proberen ze aan te passen aan de persoon. Maar eigenlijk maak ik ze daarmee minder juist.

U ziet, het zelf doen is in deze gevallen eigenlijk een weten hoe je jezelf neutraal kunt stellen t.a.v. verschijnselen om zo essenties te onderzoeken.

In alle gevallen is instelling een kwestie waarmee we met ons eigen "ik" grote werkingen tot stand brengen. U kunt niet zeggen: nu ga ik even oefenen om mij in te stellen op deze of gene manier, zonder dat er reële contacten daaruit voortkomen. U kunt niet zeggen: hoe stel ik mij ook weer in? O ja, zo staat het geschreven. Nu doe ik dit..... en er gebeurt niets, want ik heb er geen doel mee. Als het contact tot stand komt, is de werking aanwezig. Indien u geen doel kiest, zal al hetgeen opkomt spontaan zijn en kan op alles betrekking hebben. U heeft er misschien zelf weinig aan. Maar als dat geldt voor helderziendheid, dan is inderdaad hetgeen u op dit moment probeert in uzelf te bereiken gelijktijdig een contact waardoor er verschijnselen ontstaan.

Dan is er nog een regel, die ik u kan geven.

Elke instelling van het "ik" ten aanzien van geestelijke en onzienlijke waarden impliceert een reactie vandaaruit, ook als deze niet in overeenstem-

ming is met onze verwachtingen of niet gericht of gedictieerd wordt door het doel dat bij onze instelling behoort. De vraag, die wij dan ook heel vaak krijgen is: Hoe lang moet ik mij instellen?

Instellen is een kwestie, die zo persoonlijk is dat niemand u precies kan zeggen hoe u het moet doen. Dat kan men alleen van persoon tot persoon zeggen. Dat betekent dat de tijdsduur niet belangrijk is.

Er zijn mensen, die zich zuiver emotioneel realiseren: nu is dit mogelijk, dus doe ik dit. Zij zijn dan juist ingesteld.

Er zijn ook mensen, die eigenlijk met angsten en twijfels beginnen. Zij moeten eerst zichzelf overtuigen voordat zij zich kunnen instellen en dat kan een lange tijd duren; soms wel een half uur. Maar de duur is niet belangrijk, als het doel maar belangrijk genoeg is.

Ieder, die zich oefent in het zich instellen op geestelijke werelden, geestelijke krachten of desnoods op de verborgen krachten van zijn "ik" (die kunnen ook een rol spelen), geef ik uitdrukkelijk de raad om geduld te hebben. Geduld. Dat is voor heel veel mensen iets wat ze niet begrijpen. Zij zeggen: Waarom moet ik nu geduld hebben? Als de geest er is, dan is hij er. Maar u moet het zien. Heel vaak krijg je het effect van een mens, die in de wereld allerlei scherpe indrukken ontvangt. Het is dan alsof je in heel fel zonlicht staat. Loop je nu een schemerduistere kerk b.v. binnen, dan duurt het wel even voordat je alles precies kunt zien. Je moet je eerst aanpassen. Diezelfde aanpassing heb je nodig, als je van waakbewustzijn overschakelt naar geestelijke bewustzijn. Er is altijd een ogenblik - korter of langer - waarin je niet beseft wat er aan de hand is. Pas als je door je instelling gewend bent aan deze andere soort van invloed en inwerking, wordt het beeld duidelijker en ga je ook beter begrijpen wat er plaatsvindt. De vraag is alleen: Zul je dit uitdrukken in een redelijk (mentaal) beeld of eerder in een emotioneel beeld?

Een mentaal beeld projecteert een zuivere voorstelling. Nemen we weer als voorbeeld genezing.

Ik ben bezig met een patient. Ik probeer mij in te stellen op de krachten en natuurlijk ook op de patient. Op een gegeven ogenblik merk ik: dit gaat niet. Ik zie a.h.w. een verwerping. Soms zie ik ineens gewoon in mijn gedachten (het is geen visuele waarneming, maar een zeer scherp denkbeeld): daar zit een kwaal waar ik wat aan moet doen. Doe het dan maar.

Eij helderzichtheid heb je heel vaak dat je zegt: Zie ik nu wat of zie ik niets. Daar begint het meestal mee. Dan stel je je in en wil je visueel gaan waarnemen. Er gebeurt dan niets. Hoogstens zie je een paar schimmen via de ooghoeken wegtrekken en verder is er niets aan de hand. Maar als je het nu gewoon op je af laat komen, dan vormt zich een beeld dat gestalte krijgt. Het is iets wat in je hersenen ontstaat en niet iets wat buiten je zonder meer zichtbaar is. Later kan dat zichtbaar worden, maar eerst moet je de instelling hebben. Is die instelling aanwezig en is de gevoeligheid voor geestelijke waarden er ook, dan kun je opeens zien. Je kijkt eens de kamer rond en zeg: Hé, daar zit die geest ook! Wat moet die nou weer hier? Maar in 9 van de 10 gevallen is het: je voelt een aanwezigheid, er is iets. Ga je kijken, dan kun je niet zien wat het is. Maar laat je het op je afkomen, dan ontstaat er een mentaal beeld. Een voorstelling van dit of dat moet aanwezig zijn. En als je dat dan aanvaardt, niet probeert het te ontleden, dan kan het verder uitkristalliseren. Het kan een visuele hallucinatie worden en dan zie je voor je gevoel werkelijk wat er is. In de beide gevallen, die ik als voorbeeld gaf, gaat het om de hersenen; het is dus mentaal. Ik moet het beseffen, ik moet het zien. Er zijn voorstellingen mee gemoeid.

Als we nu emotioneel reageren, dan is het anders.

Ik ben bezig met iemand die ziek is en ineens voel ik alsof het plotseling in mij tintelt. Ik krijg het gevoel: die kan ik genezen. Dan heb ik verder geen voorstelling nodig, want al is de instelling niet verstandelijk, de

juiste instelling t.a.v. de kracht en ongetwijfeld ook t.a.v. de patient is er, anders zou ik dat gevoel niet krijgen.

Als er iemand aanwezig is, dan voel je dat hij er is. Je vraagt je niet af: wie of wat, maar je reageert eigenlijk zonder na te denken op een persoonlijkheid. Je reactie is dan meestal juist. Dat wil dus zeggen dat de entiteit in kwestie, die zich wil manifesteren daarop kan inhaken, daaruit kracht kan putten en eventueel zich duidelijker kenbaar kan maken. Maar dan denk je niet; je voelt het aan.

Het is voor ons allemaal heel goed te begrijpen dat niet alle paranormale waarnemingen volgens de rede kunnen verlopen. Er zijn een aantal paranormale verschijnselen, die eerst dan kunnen optreden, indien de feitelijke reactie emotioneel is en het mentale praktisch is uitgeschakeld, want eerst daardoor ontstaat de beheersing. Een voorbeeld van een wat andere aard: Automatisch schrift.

Ik weet niet, of u het wel eens heeft geprobeerd. Papier neerleggen, potlood neerleggen en ergens anders heen kijken. De hand pakt het potlood, zit er eerst wat mee te krassen en op een gegeven ogenblik begint u te schrijven. Wat speelt er zich in feite af?

In de eerste plaats: er is een beheersing van een deel van het lichaam. Uw bewustzijn is daarvan volledig uitgesloten, want u weet niet wat u schrijft op het moment dat u het schrijft.

In de tweede plaats: u richt bewust uw belangstelling en aandacht elders op iets. Juist daardoor blijft het automatische schrift zo betrouwbaar en snel verdergaan. U zult later wel zien wat er staat. Alweer, een gevoelswaarde.

Nu wordt het zenuwstelsel beheerst en middels het zenuwstelsel de spierbeweging. U moet niet denken dat een analfabeet op deze manier zonder meer kan schrijven. Het gaat wel, maar het wordt erg onbeholpen, want elke beweging moet afzonderlijk worden uitgevoerd. Er is dus wel degelijk een deel van uw geheugen in het spel, ook als het schrift anders uitvalt dan uw eigen handschrift. Hier is dus wel het gevoel en de aanvaarding van het verschijnsel noodzakelijk en bij voorkeur niet de gespannen afwachting.

Gespannen afwachting heeft namelijk een zeer vervalsende inwerking op een fenomeen als dit. Als u gaat zitten met potlood en papier en het idee: nu moet er iemand doorkomen. Is daar een geest die wil schrijven? (er zijn mensen die het zo doen.) Dan bent u zo druk bezig dat, als er iets ontstaat uw bewustzijn een veel te grote rol daarbij speelt. En als u op die manier steeds bezig bent, dan komt er een ogenblik dat uw onderbewustzijn voelt: nu moet er geschreven worden, anders sta ik voor gek. En dan weet u misschien niet bewust wat u schrijft, maar u schrijft wel degelijk zelf. Wilt u dus een juist contact hebben, dan is de algehele ontspanning erg noodzakelijk.

De instelling voor automatisch schrift is: aanvaarding van de mogelijkheid dat er wel of niet automatisch schrift kan komen; dat is ook niet zo belangrijk. U denkt of zegt: Ik ben bereid om een geest, die wil schrijven een kans te geven en voor de rest ben ik met wat anders bezig. Op deze wijze schept u de mogelijkheid voor een ander om a.h.w. te infiltreren in uw zenuwstelsel en maakt u het mogelijk dat een deel van uw lichaam zonder uw weten automatisch wordt gebruikt. Door uw concentratie op iets anders beperkt u gelijktijdig de invloeden van het onderbewustzijn tot een minimum. U krijgt dus betrouwbaarder resultaten. Hier is de juiste instelling kennelijk onverschilligheid. Heel veel mensen zullen echter het gevoel hebben, dat je tegenover de geest alles moogt zijn behalve onverschillig. Maar wat is dan aandacht?

Aandacht is juist concentratie. Die concentratie betekent dat u lichamelijk gericht bent op één verschijnsel, hoe dan ook. Het betekent dat voor uw gevoel dit ene verschijnsel moet ontstaan en niets anders. Het betekent voor u dat de hele tijd dat u daar zit zinloos is, tenzij het verschijnsel op-

treedt. Er is dus een sterke drang en deze betekent een lichamelijke en een mentale gespannenheid. Het betekent dus ook een grote eenzijdigheid.

Als u zo zit te wachten op een geschreven boodschap en er komt iemand, die een schitterende tekening zou kunnen doorgeven, dan kan hij dat niet. Maar als u alleen vaag het verschijnsel aanvaardt en zegt: De rest zie ik later wel, dan laat u degene die op u inwerkt volledig vrij. En degene die op u inwerkt en niet uzelf perfectioneert dan de afstemming in dit geval. In feite zal die persoonlijkheid echter de afstemming van uw persoon naar zijn eigen afgestemdheid toetrekken. Hij past zich niet aan u aan. Als u geconcentreerd werkt, moet hij dat wel doen wil hij iets kunnen doen. Maar nu kan hij zichzelf zijn door zich gewoon aan uw emotionele en eventueel mentale toestand aan te passen. Hierdoor krijgt u betere resultaten, minder zelfbedrog en bovendien ook minder vermoeidheid, want hoe geconcentreerder u werkt des te groter de inspanning is.

Als we te maken krijgen met de vele vormen van mediumschap, dan zitten we er ook weer mee. Wat voor concentratie is er mogelijk? Natuurlijk, er zijn afstemmingen mogelijk waardoor je voor een bepaald gebied openstaat. Indien dat het geval is, is er inderdaad een bepaalde specificatie. Niet iedereen kan doorkomen, maar alleen degene die tot een bepaald trillingsgebied behoort. Maar iemand die gewoon helemaal openstaat, weet nooit wat er doorkomt. Het wil wel zeggen dat iedereen, die in de buurt is van zo'n medium van hem gebruik kan maken. Dan is er net zoveel kans dat er een nonnetje doorkomt als een dronken matroos. Dus als u niet voor dronken matroos wilt staan, kijk dan een beetje uit.

Het is in deze gevallen erg belangrijk dat u onverschillig bent voor de inhoud van de boodschap die doorkomt. U moet niet met alle geweld willen dat b.v. Willems komt vertellen waar hij zijn testament heeft verborgen. Iets dergelijks legt een dwang op. Het betekent dat iedereen, die wil reageren dat zal moeten doen in de termen van die boodschap, ook als hij Willems niet is en helemaal niet weet waar het testament is. Maar hij vertelt dan toch wel wat in de hoop, dat door de aanvaarding van deze in feite foutieve of onjuiste boodschap hij misschien zijn eigen boodschapje ook nog kwijt kan. Dus u moet onverschillig zijn voor de inhoud, maar gelijktijdig ook een beetje selectief zijn t.a.v. de krachten die u toelaat. Het lijkt mij voor u toch erg vervelend - stel, dat u een dame bent - dat u ineens in gezelschap begint te ketteren dat het niet mooi meer is. Ook al kunt u de geest de schuld geven, het past toch niet. Als u dus probeert u in te stellen, moet u dat op de juiste manier doen. Dat betekent, dat u niet zoekt naar een bepaald contact of een bepaalde boodschap, maar naar een bepaald geestelijk niveau.

Hoe kun je dat niveau bereiken? In feite door je emotie. Want als je iets voelt als lichtend, als prettig, als luchtig, dan zul je nooit met een duistere sfeer in aanraking komen; die kan niet bij u terecht voordat uw emotionele toestand is veranderd, b.v. in haat, hebzucht, begeerte. Maar als u blij bent, u zomerdagachtig probeert te voelen op dat ogenblik, dan kan zo'n duistere geest er niet bij. Dan kan alleen degene uit een lichtende wereld doorkomen. Dit is een heel belangrijk punt, vooral als u zich daarbij realiseert dat bij mediumschap conditionering optreedt. Dit geldt dus ook voor helderziende mediums.

Wanneer u regelmatig impressies aanvaardt, ongeacht hun inhoud en oorsprong, dan komt er een ogenblik dat u niet meer in staat bent om willekeurig welke impressie dan ook, die van buitenaf op u wordt afgedrukt te weren. U kunt dan geen contacten meer afwijzen.

Nu is mediumschap een mooi iets, maar u moet toch wel baas in eigen huis blijven. Dus wat doet u? U kiest een instelling, die past bij een sfeer die voor u aanvaardbaar is, die u sympathiek is. U probeert uw gevoelens zodanig te regelen dat die wereld aanvaardbaar is. Daarnaast moet u onverschillig zijn: er gebeure wat wil, het is niet belangrijk. Alleen op die ma-

nier kunt u gerichte geestelijke contacten verkrijgen. En bovendien, alleen indien u bewust die instelling tot stand brengt, aanvaardt u een contact. Elke geest, die zich meldt, stuurt u weg. Het klinkt niet erg eerbiedig. Er zijn mensen die zeggen: Als een geest wil doorkomen, dan moet je hem toch de kans geven. Neen, die geest moet komen op de tijd die u past. Niet omdat u die geest de kans niet gunt om zich te uiten, maar omdat u baas in eigen huis wilt blijven, omdat u niet wilt openstaan voor elke invloed, maar bewust wilt bepalen op welke tijd u helderziend waarneemt en voor welke soort entiteiten u beschikbaar bent. De indrukken zijn er dan wel, maar u wijst ze af en u gaat bewust over tot een bijna geconcentreerd normaal zijn. Als u zegt: Ik wil niet, dan gebeurt het ook niet. Eerst als u vele malen kritiekloos contacten heeft aanvaard, kunnen degenen die aan onze kant verblijven of misschien wel in het stookhuis beneden huizen doorkomen, omdat u niet meer in staat bent u af te sluiten. Als u altijd voor iedereen openstaat, dan heeft zo'n entiteit op den duur de sleutel. Hij weet met welke impulsen u tot open medium gemaakt kunt worden en dan moet u zien of u wilt of niet, dan moet u plotseling in trance gaan en spreken of u wilt of niet. Voorkom dit zoveel mogelijk. Ook dit is belangrijk.

Ik zou u verder de raad willen geven om vooral in het begin trance-toestanden niet te aanvaarden, tenzij er iemand bij is die u erg vertrouwt en van wie u aanneemt dat hij in staat is een trance-toestand te verbreken. Dat gaat gemakkelijk genoeg. Het is even het wegtrekken van het fluïdum. Men doet dit in begin meestal door een hand op een hand van het medium te leggen en deze langzaam weg te trekken. Hiermede haalt u al elke vreemde invloed een beetje uit de aura. Daarna maakt u vanaf de aanzet van de atlaswervel het achterhoofd vrij naar de schouders toe. (Met beide handen, te beginnen bij de atlas, over de schouders wegtrekken en afslaan.) Iemand, die geestelijke kracht heeft, een magnetiseur, kan dat gemakkelijk doen. Als dat vertrouwen er is, kunt u ook onverschillig zijn, anders blijft u bang, blijft u gespannen. En dat betekent, dat u veel eerder het slachtoffer wordt van krachten, die op u komen afstormen.

Nu zijn er ook vormen van paranormaal beleven die niets te maken hebben met genezen, het waarnemen of het doorgeven van boodschappen. Het is eigenlijk het bereiken van een innerlijke toestand waardoor men als mens andere werelden beleeft. Hier kan er sprake zijn van uittreding. Er kan ook sprake zijn van de z.g. chronologische droom; d.w.z. een droom, die in tijdseenheid vergelijkbaar is met het gebeuren op aarde en bovendien het gedroomde een groot aantal reële elementen bevat, al dan niet in symbolen verhuld, want dat zien we in een droom heel vaak.

Als ik die innerlijke wereld wil beleven, is daarvoor ook een instelling nodig. Die instelling kan echter nooit zijn: nu wil ik in mijzelf treden. Hiermee forceer ik wel bepaalde dingen, maar nooit mijn gehele wezen.

Stel voor uzelf: Hier ben ik. Hier zit ik. De wereld is er niet meer. Ik schakel de wereld uit. Ik ben mijn eigen wereld. Ik wil deze eigen wereld beleven.

Blijf dat herhalen totdat de buitenwereld inderdaad wegvalt en u misschien in een dommeling of een pseudo-slaapje valt. Wat er dan ontstaat, moet natuurlijk nog geregistreerd worden. Misschien is het goed dat u zegt: Ik wil wel zoveel mogelijk onthouden. Maar zeg niet tegen uzelf wat u precies wilt gaan beleven, welke delen van het "ik" u specifiek wilt gaan onderzoeken. U zult dan in 9 van de 10 gevallen nul op het rekest krijgen of worden geconfronteerd met droombeelden, die niet aan de werkelijkheid, maar aan allerlei veronderstellingen van anderen zijn ontleend. Indien u in uzelf bepaalde beelden vindt, is het wel mogelijk deze te corrigeren, maar pas als u ze heeft beleefd en u ze zich herinnerd heeft.

Ik stel: een mens droomt. In die droom is zijn wereld heel erg somber. Ze bestaat uit rotsen, puin, steen. Het is moeilijk om zich daarin voort te bewegen. Het is er erg onplezierig. Dat kan heel reëel zijn. Het kan een deel van uw innerlijk zijn waarin geen volledige ontwikkeling heeft plaatsgevonden. Nu moet u daar tegenin gaan. Wat doet u?

De tweede keer (de eerste keer ondergaat u het gewoon) zegt u: Nu ga ik dit landschap in mijn gedachten opbouwen. De wereld bestaat niet meer, alleen dit landschap. En in dit landschap tussen rotsen, stenen en steenslag bloeit een bloempje. U probeert dat bloempje werkelijk te zien. Als u geluk heeft en u heeft op de juiste plaats een bloempje gezet, dan kan het heel vaak gebeuren dat het landschap voor uw gevoel opeens verandert. U zult dat droevige landschap niet meer ontmoeten. U heeft in uzelf a.h.w. een bepaalde grens overschreden waardoor de achterliggende waarden tot uiting konden komen, vaak waarden van hogere orde of van vroegere levens.

Dat bloempje is dus een sleutelbegrip. Waarom een bloem? Een bloem is voor de mens leven, schoonheid, ze duidt vruchtbaarheid aan zelfs in de meest onvruchtbare omgeving. Waar een bloem is, daar is vruchtbaarheid. Door dat sleutelbegrip geef je jezelf de kans om de volledigheid der dingen, waarin alles zinrijk is en elke handeling, daad of bestaansvorm vruchtbaar is, te realiseren. Je kunt dus door het directe beleveningsniveau, dat misschien stoffelijk werd geïnterpreteerd of aan de hand van een geestelijk minderwaardigheidsbegrip langzaam is verschoven, komen tot een besef van je innerlijke wereld.

Nu kunt u ook heel vreugdige dromen hebben. U kunt uitgaan in een wereld van licht. Het volgende moet u dan onthouden:

Elke wereld van licht heeft de neiging verblindend te zijn. Willen we iets daarvan onthouden, dan moeten we zoeken naar een plaats die schaduw lijkt te bieden. Is die plek er niet, dan stellen wij ons voor dat er ergens schaduw is. Stap daar in en bekijk vandaaruit de lichte wereld. Dan wordt ze namelijk voor u kenbaar, anders beleeft u alleen het licht en verder niets.

De vormen van het landschap en de kleuren (vaak is het een heel kleurengamma) zijn dan op zichzelf te vertalen in stoffelijke begrippen. Dat is echter niet zo belangrijk. Het is meer een stemming. Als u die stemming eenmaal kent en u weet die in u op te brengen, dan heeft u weer contact met dit deel van uw innerlijke wereld en uw innerlijk leven.

Dan zijn er bepaalde belevingen die u krijgt, als u zich heeft afgesloten van de wereld en probeert in uzelf door te dringen. Die belevingen zouden kunnen worden vertaald als bewegingservaringen.

U valt. Zeg tot uzelf: Ik heb vleugels. De val blijft doorgaan. Denk niet dat u ineens zweeft. Zeg dan nogmaals tot uzelf: Ik heb vleugels, dus kan mij niets gebeuren. Hierdoor wordt de beweging van de val omgezet in een gadeslaan. Het is niet meer het ondergaan van een verpletterende en gevaarlijke ervaring, het is eerder het constateren dat er op verschillende niveaus in het "ik" bepaalde krachten en toestanden bestaan.

U bevindt zich in een voertuig: auto, trein, boot enz. Het voertuig is bestuurbaar. Bestuur het niet; laat het zijn gang gaan. Want in dat geval is de onbestuurbaarheid, die u eigenlijk eraan geeft terwijl u kunt ingrijpen, voor u de zekerheid dat al hetgeen u waarneemt beheersbaar is. U bent geen slachtoffer; niet van een gebeuren dat misschien in de toekomst eens zal plaatsvinden, maar zeker ook niet van gebeurtenissen en waarden, die in u verborgen liggen.

Is het voertuig niet bestuurbaar (u kunt moeilijk, als u b.v. in een trein zit, even gaan chaufferen), dan moet u het zich anders voorstellen: De onbestuurbaarheid van het voertuig is niet belangrijk, omdat u weer het zweefeffect heeft: Ik kan vliegen, niets kan mij tegenhouden. Ik ga

mee met het voertuig, omdat ik wil gadeslaan, niet omdat ik niet anders kan. Als u op een punt bent gekomen dat het u niet meer bevalt wat het voertuig doet, zeg tegen uzelf: Hier stap ik uit en ik ga zelf waarnemen, zonder dwang. Op deze manier krijgt u een bewegingsvrijheid. U zult in 9 van de 10 gevallen in zo'n bewegingsdroom worden geconfronteerd met een groot aantal symbolen. Onthoud van die symbolen ook het volgende:

De kleuren die u ziet zijn emotionele toestanden; ze geven dus geen geestelijke waarden aan, ook niet het behoren tot een bepaalde straal. Het samenspel van die kleuren is wel belangrijk en geeft geestelijke waarden aan.

Daar waar kleuren met elkaar harmonisch zijn, is de geestelijke waarde ervan behoorlijk hoog.

Daar waar de kleuren pastelachtig of zelfs grauw schijnen te worden, is er nog steeds de vraag: is er wel of geen harmonie.

Waar strijdigheden zijn, trek u terug en realiseer u: strijdigheden moeten worden opgelost. Herhaal dan de proef een volgende keer afgaande op die voorstelling en probeer de zaak te corrigeren. Een voorbeeld:

U bent weer in dat rotsachtige landschap. Er is geen kleur; alles is grauw en grijs. Stel u voor dat de zon opgaat en dat daardoor het roze licht langzaam in de stenen kleuren doet ontwaken. Hierdoor geeft u in wezen uw geestelijke achtergronden de kans om de beleving, die voor u op dit moment wel erg belangrijk is, te kleuren. U krijgt de inhoud te zien in licht en in de kleur van uw stoffelijke beleving of van uw innerlijke angsten of toestanden waarmee u normaal optrekt, ook al beseft u dat bewust niet. Op deze manier is het mogelijk om bij trips in het innerlijk wel degelijk te dirigeren.

Wanneer u in het duister wordt gestort (de meeste mensen hebben in zich wel een gebied dat voor hen duister en angstwekkend is), wees niet bang, maar zeg tegen uzelf: Ik heb licht. Ik ben een lamp. Ik steek mij als een licht aan. U zult zien dat het duister verdwijnt. U zult zien, dat wat eens schrikwekkende vormen waren nu veranderen in iets anders. Zoals b.v. de jeneverbesstruik er in het maanlicht uitziet als een struikrover en in het zonlicht als een tamelijk grote, maar toch wat verpieterde zandgrond plant. Zo kunt u dus een groot gedeelte van uw innerlijk leven leren kennen zonder gelijktijdig het slachtoffer te worden van de illusies die ermee gepaard gaan.

Instelling is kennelijk van het allergrootste belang voor elke mens die werkt met paranormale krachten, waarden of zelfs esoterische belevingen.

Elke mens heeft een wil. Deze wil is een kracht, die is voortgekomen uit een karma dat vele werelden heeft doorlopen. Als u deze kracht gebruikt, dan kunt u de tijdsbeleving, het ogenblikkelijk gebeuren vaak uitschakelen en de ervaringen, die in dit leven misschien erg belangrijk waren of de gevoelens die nu van buitengewoon groot belang zijn, terugwijzen naar de plaats waar ze werkelijk behoren als één aspect in de totaliteit.

Wanneer u met de geest te maken heeft, dan is het zeker de geest die zal bepalen hoe ze zich uit. Want die geest is fijn-stoffelijk en kan zich niet zonder meer aan al uw grof-stoffelijke normen aanpassen, dat is te moeilijk. De krachten, die in de geestelijke wereld bestaan, kunnen niet altijd zonder meer worden aangepast aan uw stoffelijke voorstelling daarvan. Deze krachten moet u de kans geven om zich te manifesteren. Maar u heeft de wil en u heeft de kracht om te zeggen: Dit past mij niet, dus werp ik het van mij af. Daar waar de wil bewust actief is, is het mogelijk om elke geestelijke invloed of ervaring, die als niet passend of dreigend wordt ervaren, af te wijzen. De mens, die zijn wil en zijn ervaring gebruikt om dit tot stand te brengen, behoeft zelfs voor demonen

die hem zouden belagen niet te vrezen. Hij is onaantastbaar zolang hij zich bewust ervan blijft: deze kracht aanvaard ik niet.

Als u wel contacten wenst, laat de geest of de kracht rond u dan maar bepalen hoe dit contact tot stand komt, want al wat u daaruit ontleent aan kennis, aan beleving, aan energie, kunt u dan later in en door uzelf omvormen tot datgene wat u op dat ogenblik nodig heeft. Dat is altijd mogelijk, tenzij het doel waarvoor wij een kracht willen gebruiken geheel in strijd is met de aard van de kracht, die wij willen absorberen.

Instelling is een van de belangrijkste wapens die een mens in handen heeft om gelijktijdig zijn geestelijke integriteit en onafhankelijkheid te waarborgen en toch in de werelden van het onzienlijke voortdurend die contacten te vinden welke voor hem belangrijk en misschien zelfs noodzakelijk zijn.

Instelling is het middel waardoor de mens, zonder te verdwalen in de vele onbekende fasen van zijn innerlijk leven, dat leven kan leren kennen en zelfs door diezelfde wil veranderingen kan aanbrengen, die in het geheel van het bewustzijn en vaak zelfs in het geheel van de levensfunctie doorwerken. Daarom deze lezing over instelling.

Doe het zelf. Natuurlijk, maar doe het dan wel zo, dat u baas blijft en dat u zelf bepaalt wat er aan de hand is. Er zijn dingen, die u niet kunt bepalen, maar zorg er allereerst voor dat alles wat hepaalbaar is ook juist bepaald wordt, want u en niet iemand anders bent ten slotte verantwoordelijk. Als u een kwade geest toelaat, dan is het niet de geest die het doet, maar dan bent u het die mede aansprakelijk is. Als u verstrikt raakt in de doolhoven van uw innerlijk, dan is dat niet de schuld van de een of andere demonische kracht, invloed of een noodlot uit het verleden. Dan is het doodgewoon uw eigen schuld, omdat u niet juist heeft gereageerd. En juist reageren kunt u alleen, indien u van begin af aan een juiste instelling opbouwt, een juiste innerlijke sfeer weet te handhaven en u bewust blijft van wat nu voor u wel aanvaardbaar is en wat niet.

Als meester over uzelf kunt u veel beleven. U kunt mogelijkheden ontwikkelen, die wij in deze cursus nog niet eens hebben aangestipt. Maar u moet uitgaan van wat u bent. U moet uitgaan van dat wat er in u leeft en daarbij altijd weer uw wil gebruiken om alles af te wijzen wat niet strookt met uw wezen, uw inhoud en uw bestrevingen.

:--:--:

ENKELE OPMERKINGEN.

Als je bezig bent met paranormale zaken, dan heb je soms het gevoel dat je gek bent. Trek je er niets van aan. Laat dat maar aan anderen over.

Als je bezig bent met waarnemingen, onthoud altijd één ding: een doorschijnende is een geest. Blijf een beetje voorzichtig in je benadering ervan, anders denken anderen dat je met de lucht loopt te flirten.

Als je iemand moet genezen, moet je uitgaan van het standpunt dat je doet wat mogelijk is en dat de deskundigen de rest moeten doen. Maar als je denkt dat je alles doet, denkt een ander dat je meer doet dan je kunt.

En dan kun je het niet en ben je het slachtoffer dank zij de verklaringen van de deskundigen.

Als je zoekt naar innerlijke wijsheid en innerlijke waarheid, moet je altijd dit onthouden: in elke mens is een hemel en een hel. De doorsneemens zoekt voortdurend naar de hemel en komt altijd in de hel terecht om de doodeenvoudige oorzaak, dat hij zich zijn hemel voorstelt op een manier die voor hem niet beleefbaar is en daardoor in de voor hem wel beleefbare hel terecht komt.

Als je teveel van jezelf verwacht, zul je innerlijk steeds het gevoel hebben in de duisternis rond te dolen. Verwacht weinig van jezelf; laat dat maar aan anderen over. Doe wat je kunt en je zult ontdekken dat je in jezelf meer licht draagt dan je ooit hebt durven vermoeden.

Met deze opmerkingen hoop ik reeds duidelijk te hebben gemaakt in welke richting mijn belangstelling voor deze Doe-het-zelf-cursus gaat.

Met zelf doen hebben de meeste mensen moeite. Zij zijn voortdurend bezig zelf na te gaan, of ze in staat zullen zijn anderen te bewegen om datgene te doen wat ze zelf zouden moeten doen, indien ze zich de moeite zouden willen geven het te doen, zodat ze zich meer moeite geven om een ander te laten doen wat ze zelf moeten doen dan het hen ooit gekost zou hebben om het zelf te doen.

Nu moet u een paar dingen altijd goed onthouden:

De wereld van de geest is anders dan u denkt. Denk daarom niet teveel over de vraag na hoe de wereld van de geest is, maar probeer u één te voelen met de wereld van de geest, dan ervaart u iets van de geest waardoor u zich later in de wereld van de geest gemakkelijker kunt oriënteren.

Er bestaat voor de mens geen zekerheden ten aanzien van het hierna-maals. Dat is maar goed ook anders zou men het onmiddellijk proberen te belenen. Maar juist omdat er geen zekerheden zijn, moet u leven met de innerlijke onzekerheid ten aanzien van later, waardoor u meer aandacht zult geven aan de totaliteit die nu voor u bestaat. Nu bestaat in u het geheel van alle geestelijke werelden en krachten, die deel van u uitmaken of waartoe u heeft behoord of zult behoren volgens uw bewustzijn. Gebruik maken van dit wat er nu in u bestaat, betekent doordringen tot een werkelijkheid waarin de vorm van werelden, die u eens zult beleven eigenlijk bijkomstigheden worden.

Als u zoekt naar een bewijs van uw eigen kracht, dan moet u onthouden dat elke mens altijd de mogelijkheid krijgt om te bewijzen wat hij of zij kan. Als die mogelijkheid er is, dan moet u zich niet afvragen, of u het kunt, maar dan moet u het doen en dan kijken of u het kunt. Heel veel mensen zijn steeds zozeer bezig met zich af te vregen, of zij iets tot stand kunnen brengen dat ze niets tot stand brengen. Vooral geestelijk is dat een heel belangrijke zaak. Dat is duidelijk. Want wanneer een mens zich bezighoudt met geestelijke zaken, heeft hij het gevoel te balanceren op de rand van de waanzin. Dat is helemaal niets bijzonders; dat doet de hele wereld voortdurend. Denk dus niet dat u daarop een uitzondering maakt, als u zich met geestelijke zaken bezighoudt. Maar als u dat gevoel heeft, zeg dan tot uzelf: Ik kan immers altijd tot de redelijkheid terugkeren.

Als u meer wilt zijn en presteren dan u normaal kunt, moet u een beroep doen op uw innerlijke krachten. Zij zullen lang niet altijd voldoende zijn. Maar het vreemde is wel dit: Als u een beroep doet op die innerlijke krachten, stem dan vol vertrouwen af op de aard van de kracht die u nodig heeft. Daardoor krijgt u gemakkelijker een aanvulling uit de omgeving van het soort krachten dat u het best kunt gebruiken. En als u dan meer

bent geweest dan u dacht te kunnen zijn, moet u niet denken dat u dat al-
tijd kunt volhouden.

Wees met uw streven naar geestelijke krachten en mogelijkheden vooral
niet verwaand. Heel veel mensen denken: ik ben meer dan een ander, omdat
ik - en dan noemt u maar op: helderziend of helderhorend ben, kan gene-
zen of alleen maar een beter geestelijke inzicht bezit dan anderen.
De mens, die dit denkt, verwaarloost de werkelijkheid die in anderen
leeft. Daardoor beperkt hij zijn harmonische mogelijkheden zowel ten aan-
zien van anderen als van zichzelf en van de geestelijke wereld. Daaruit
volgt dan dat hij steeds minder werkelijk bereikt en steeds meer illusies
kweekt omtrent zijn eigen bereiken.

Dan wil ik u erop wijzen dat het dwaas is om iemand, die kiespijn
heeft te vervoeren met een ziekenwagen. Even dwaas is het om iemand,
die hoofdpijn heeft, aan een grote geestelijke behandeling te onderwerpen,
terwijl u een aspirientje in uw zak heeft. Grijp altijd naar de eenvoudige-
ste middelen om iets te bereiken. Probeer niet voortdurend te demon-
streren wat uw paranormale kwaliteiten zijn. Als u weet dat u ze heeft,
kunt u ze gebruiken, indien u ze nodig heeft.

Wie bezig is te trachten uit de toekomst te lezen wat hij in de
krant van morgen kan vinden, is in mijn ogen alleen maar een dwaas die
veel kracht, veel gaven en mogelijkheden verspilt. Als je dat doet om
jezelf te bewijzen dat het mogelijk is, best, maar blijf het niet doen.
De krant komt ten slotte voordeliger dan de voortdurende inspanning en
concentratie om te weten wat er morgen zal gebeuren. Dit geldt voor al-
le dingen.

Geestelijk leven is steeds weer gebaseerd op een werkelijkheid, die
voor de mens niet verstandelijk te vatten is. Dat wil niet zeggen dat
elke geest een onredelijk wezen is. Hij is het niet meer dan mensen, die
ondanks hun schijn van redelijkheid ook vaak onredelijk reageren. Het be-
tekent wel dat je de normen, die je redelijk aanlegt voor je eigen wereld
aan zien van geestelijke krachten, gaven en persoonlijkheden niet zon-
der meer kunt hanteren. Je kunt alleen redelijk de normen hanteren t.a.v.
de verschijnselen, die in je eigen wereld voor jezelf en ook voor anderen
kenbaar tot uiting komen. Deze lenen zich voor een verstandelijke be-
oordeling en beschouwing, al het andere niet.

Nu ik toch bezig ben enige opmerkingen te lanceren, mag het volgen-
de er ook nog bij:

Als u met uw geestelijke krachten probeert de wereld te verbeteren,
zult u over het algemeen uw eigen innerlijke evenwichtigheid verminderen.
Want wie bezig is de wereld te verbeteren is voortdurend bezig een ander
te leren wat hij moet zijn en wat hij moet doen. Hij houdt dus geen tijd over
om zich te realiseren wat hij zelf is. Hier geldt zoals overal elders in
de eerste plaats: ken uzelve, leef uzelve, wees uzelve. Als u dat alles
heeft gedaan, kunt u misschien met hetgeen u nu bewust weet en met uw
innerlijk geheel daarbij betrokken anderen helpen iets beter te zijn dan
ze denken te moeten zijn.

U kunt niet de wereld verbeteren door vrede uit te stralen zonder
meer. Het helpt wel een beetje. U denkt misschien dat u Breznjef tot
vredelievendheid kunt bewegen; in feite herstelt u alleen de huwelijks-
samenhangen van uw buurvrouw. Waarmee ik wil zeggen: Het is gemakkelijk
genoeg om met grootse voornemens vrede over de wereld uit te stralen,
maar je weet nooit waar het terecht komt. Daarom is het misschien ver-
standiger dit alleen daar te doen waar we helemaal niet de bedoeling
hebben om een bepaalde persoon of een bepaalde situatie te beïnvloeden,
maar alleen om in het geheel een bepaalde harmonie tot stand te brengen.

Uistraling van kracht in het algemeen heeft alleen dan zin, indien
we geen specifiek doel daarmee voor ogen hebben anders dan het duidelijker
tot uiting komen van de kracht die we uitstralen.

Als u bezig bent - dat gebeurt ook wel eens - om de wereld te helpen zich meer bewust te worden van de gevaren van deze tijd, dan moet u zich wel realiseren dat, als u die gevaren wilt openbaren dit impliceert dat u ook uw eigen onvolkomenheden zult moeten openbaren. Daar de meeste mensen ten aanzien van hun eigen onvolkomenheden een zekere bezitsdrang hebben die ze het liefst in een kluis wegsluiten, lijkt het mij beter dat ze zich niet al te zeer wenden tot de onvolkomenheden van anderen. Probeer liever harmonie uit te stralen waar je kunt.

Dan heb ik nog het een en ander in zeer korte termen.

Een geestelijke meester is iedereen, die niet zegt dat hij het is, maar je wel verder helpt.

Een ingewijde is iemand, die u dient omdat hij beseft, dat daarin de ware harmonie gelegen is.

Wie zegt, dat hij een ingewijde is en verwacht dat u hem dient, is iemand die uw dwaasheid voor eigen doeleinden probeert te gebruiken.

Indien u wordt geconfronteerd met een schriftelijke cursus voor b.v. mediumschap, hypnose of iets dergelijks, realiseer u dan wel dat u schriftelijk alleen datgene kunt leren wat u al kent. Ze geeft u de formulering voor de dingen die u reeds bezit, niet de benadering van nieuwe gebieden waarvan u zich nog niet bewust was, want die blijven onvoorstelbaar.

In een cursus als deze zijn bepaalde subliminale beïnvloedingen van groter belang dan wat er wordt gezegd.

Subliminale beïnvloeding betekent het doorbreken van zekere grenzen in een mens zodat hij daardoor tot een betere ontwikkeling kan komen. De richtlijnen, die worden gegeven hebben alleen ten doel hem daarbij zekere stimuli te geven zodat hij weet welke kant hij o.m. kan uitgaan.

Niemand zal kunnen bepalen wat u van uzelf geestelijk maakt. Noch zal iemand kunnen bepalen op welke wijze u paranormale kwaliteiten het best ontwikkelt. Dat weet u zelf altijd beter dan een ander. Maar zolang u niet weet dat u het weet, is het misschien goed dat een ander doet, alsof hij het weet in de hoop dat u aan de weet komt dat hij eigenlijk niets weet en zo beseft wat u weet, waarop u dan kunt handelen wat volgens uw persoonlijkheid en wezen het meest juist is.

Indien u eerlijk en oprecht meent dat u paranormale kwaliteiten bezit, dan zult u ze ontdekken. Als u zich afvraagt, of u ze bezit, dan is het vraagwaardig of u ze ooit zult ontdekken. Als u aanneemt dat anderen ze bezitten, maar dat u ze waarschijnlijk niet bezit, vindt u ze niet. Want elke ontwikkeling van paranormale kwaliteiten en capaciteiten is gebaseerd op een vertrouwen waarbij het "ik" de grenzen van de eigen redelijkheid overschrijdt, zijn eigen weifelmoedigheden overwint en zo zijn krachten gebruikt, zelfs als hij niet precies beseft waar ze vandaan komen en hoe ze in feite werken.

U kunt allen altijd veel meer dan u denkt. U beseft veel meer dan u aan uzelf wilt toegeven. Maar u zult eerst moeten werken met wat u werkelijk bent en beseft, voordat u een cursus als deze terzijde kunt leggen en verder gaan. En aangezien deze cursus over enige tijd ten einde is, wordt het hoog tijd dat u er zelf eens wat aan gaat doen.

Ten laatste nog iets voor degenen die misschien nog altijd bezig zijn met het laten wapperen van stukjes papier. Als ze een paar keer goed hebben gewapperd, is dat voldoende. Dan weet u dat u het kunt. Begin dan eens met wat anders.

Dit voor degenen die steeds bezig zijn innerlijk te luisteren naar de stem van een geest, die aldoor onverstaanbaar blijft (mogelijk heeft u een gehoorafwijking).

Als u moet luisteren of u de stem van de geest wel hoort, dan is het niet de stem van de geest. Want als die spreekt, dan is dat duidelijk verstaanbaar in uzelf. Dus als het zo'n vaag geruis is, dan is het zeer waarschijnlijk een verstoppte eustachiusbuis en de daaruit voortkomende bloedruis.

Elke mens kan ook zichzelf helpen en genezen. Maar dit kunt je alleen, indien je je niet bezighoudt met je kwalen, maar je slechts instelt op de kracht die je nodig hebt. De meeste mensen zijn zo druk bezig met hun kwaal dat hun instelling op zichzelf een kwaal wordt waardoor ze dan niet de juiste kwaliteit bereiken die nodig is voor het bestrijden van de kwaal waaronder ze lijden.

Wanneer u zelf in moeilijkheden zit - geestelijke of lichamelijke - stel u in op de kracht waarvan u voelt dat deze kan genezen. Geef u daaraan over. En als u weer wakker wordt, zult u zich beter voelen.

Met deze opmerkingen hoop ik wat te hebben bijgedragen tot ik wil niet zeggen de diepgang, maar toch tot de begrijpelijkheid van een deel van deze cursus.

:--:

D I E P G A N G.

Diepgang kan ook in mij bestaan. Hoe dieper ik in mijzelf afdaal, hoe verder ik ga met het aanvaarden van mijn totaliteit, hoe minder de uiterlijkheden van mijn bestaan nog een rol kunnen spelen. Want waar ik in mijzelf een kosmos ben, ben ik voor mij vaak nog een speelbal van omstandigheden. Wie diep in zich de kosmos vindt, vindt de waarheid van het eigen wezen, maar ook de wijze waarop dit wezen functioneert binnen het geheel van het bestaan.

Diepgang betekent dus doordringen in de werkelijkheid. De werkelijkheid vooral, die je zelf bent. Vandaaruit pas kun je leren wat het werkelijke leven, het werkelijke doel van het leven en bovenal de werkelijke zin van al wat je bent of zult zijn is. Hierin ligt voor mij de kern van het woord diepgang.

Wanneer we spreken over het levensscheepje dat op de wilde baren ronddobbert van baken tot baken, dan krijg ik altijd het gevoel dat de diepgang daar ontbreekt. Want diepgang is juist niet over zee gaan, maar deel zijn van de zee, waarbij het leven zelf slechts het verschijnsel is dat voor een kort ogenblik zich boven de spiegel van de oneindigheid verheft. Zo vind je jezelf terug als eeuwigheid, zich manifesterend in vele vormen. En in de diepgang van je beseffen bereik je gelijktijdig de harmonie van al hetgeen je bent, bent geweest en zult zijn.

:--:

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN
mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

MAANDBLAD
(10 nrs. per jaar)

I N H O U D.

M E I 1976.

21e jaargang.
Nummer 8.

ACHTERGRONDEN VAN DE WERKELIJKHEID

Psychologische achtergronden van ontwikkelingen CI blz. 103

Werkelijkheid in de magie CI " 111

Wortel CI " 115

Tegenstrijdigheden CI " 116

DOE HET ZELF

Extra kracht CI " 107

Karakterbepaling CII " 111

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

ACHTERGRONDEN VAN DE WERKELIJKHEID

ACHTSTE LES.

PSYCHOLOGISCHE ACHTERGRONDEN VAN ONTWIKKELINGEN.

Wanneer we ons bezighouden vooral op een dag als vandaag, 4 mei, met de mentaliteit van de mensen, dan kunnen wij allerlei stromingen ontdekken. Deze stromingen hangen niet alleen samen met wat men nu net denkt of voelt, het hangt ergens ook samen met een werkelijkheid die door de mensen zelf maar zelden wordt beseft. Hoeveel mensen beseffen b.v. dat veel mensen de doden herdenken om even de levenden te kunnen vergeten? Dat zijn van die dingen, die duidelijk maken dat menigeen in zijn illusies leeft. Dat is hetzelfde als je de mensen ziet duiken in de verre historie.

Als je de mens hoort spreken over Iwan de Verschrikkelijke, dan is dat een enorm gruwelijke figuur. Hij lacht ongeveer als een Iwan Rebhoff met de baard in de keel. Hij slaat koppen af en bedrijft andere nationale sporten. Maar hij woont in een paleis! Dat het in dat paleis nu toevallig stonk als in een zwijnenstal en dat het begrip hygiëne niet alleen onbekend maar in zijn omgeving zelfs onmogelijk was, dat vergeet men dan maar. Het wordt verder een kleurrijk spel.

Karel de Grote is een vorst, een keizer en niet wat hij in feite is: een uit een meierij omhoog geschoten potentaat die met behoorlijke wreedheid en sluwheid anderen de nek omdraait, tenzij ze hem als keizer erkennen. De Vikingen zijn helden die over zee gaan rovend, plunderend en brand-schattend. Dat ze toevallig ook nog geitenhoeders en landbouwers zijn geweest, vergeet iedereen. En zo kunnen wij doorgaan.

Het is alsof de mensen ergens een leven willen opbouwen, al is het maar in een schijnverleden, dat meer tegemoet komt aan hun behoefte dan de wereld waarin ze zelf leven. Hun eigen wereld zien ze negatief. Ze halen uit een smetteloos witte wereld altijd nog weer dat ene vlekje dat er toch nog te vinden is. Aan de andere kant zijn ze voortdurend bezig het verleden te verheerlijken. En als ze het verleden al afbreken, dan is het alleen om te laten zien hoe goed zij zijn, niet hoe goed de wereld is. Wie zich bezighoudt met dit fenomeen zal waarschijnlijk ook het volgende kunnen onderschrijven.

Een mens leeft in een wereld van veronderstellingen. Het zijn die veronderstellingen waaraan hij zijn waardering voor zijn persoonlijkheid ontleent, negatief of positief. Het zijn ook die veronderstellingen waarop hij zijn visie op de wereld en de mogelijkheden in die wereld baseert. Op zichzelf is dat helemaal niet zo dwaas, want als je wat wilt doen, moet je ook denken. Maar omdat de mens denkt in termen die vreemd zijn aan de werkelijkheid waarin hij leeft, ontstaat er een enorm conflict. Een conflict, dat in deze dagen overal kenbaar wordt, als de mensen datgene waarvan ze eigenlijk afhankelijk

zijn willen vermorzelen. Veel mensen, die in uw dagen leven op kosten van de gemeenschap, willen die gemeenschap veranderen en vernietigen. Is dat misschien omdat het beeld, dat ze van zichzelf hebben teveel geladen is met het begrip van afhankelijkheid en onbelangrijkheid?

Wij zien dat kinderen zich tegen hun ouders verzetten. Nu is dat een normaal proces bij de mens, dat geef ik toe. Maar zou veel van dat verzet, zeker zoals het zich in deze dagen manifesteert, eigenlijk niet voortkomen uit een onvermogen zichzelf te aanvaarden zoals men is in een positie van afhankelijkheid? In een positie waarin men nog niet volledig kan functioneren zonder hulp en steun?

Het is een illusie dat een mens onafhankelijk kan zijn. Hij is afhankelijk van duizend-en-één factoren. Het is een illusie dat mensen helden zijn. "Helden," heeft een vriend van mij eens opgemerkt, "zijn mensen, die kans hebben gezien zich te verschonen voordat anderen met hen over hun daden kwamen spreken." Ook daar alweer er moeten helden zijn.

Maar zijn helden wel helden? De meesten zijn mensen, die iets doen en dan op een gegeven ogenblik niet kunnen toegeven dat ze het anders hadden moeten doen. Het zijn mensen, die zich in een situatie bevinden welke ze niet hebben gezocht en die dan, als het schijnbaar onmogelijke ook hen overkomt, eenvoudig reageren volgens een heldenbeeld dat ze innerlijk niet kunnen bevestigen. De mens speelt comedie. En die comedie kan alleen begrijpelijk worden, indien wij ons gaan realiseren dat de mens eigenlijk helemaal niet zichzelf wil zijn.

Ik heb de historie zeer uitvoerig bestudeerd. Het opvallende is, dat de machteloosheid die iemand in zich voelt altijd weer ontaardt in het schijnbaar onzinnige.

Denk eens aan Caligula. Een jongeman, die helemaal niet zo dwaas en zo decadent was als men in uw dagen vertelt. Een jonge keizer, die zich moest handhaven temidden van oudere heren: patriciërs en senatoren, die hem wel even zouden vertellen hoe het moest. Hij werd omringd door edelen. De geschiedenis beschrijft hem als een waanzinnige. Maar dat hij zijn paard tot senator benoemde was eigenlijk alleen een bruskeren van mensen die hij niet kon uitstaan. Het is een krankzinnige beeld, als je het goed bekijkt. Een mens, die niet kan aanvaarden dat hij beperkt is. Een mens, die droomt van de eeuwigheid en van de oneindigheid, die heel graag God zou willen zijn en dan voortdurend moet ontdekken dat hij maar weinig heeft in te brengen. En dan protesteert die mens tegen zijn eigen onmacht. Maar hoe doet hij dat?

Hij doet het niet door zichzelf te bewijzen in het mogelijke. Dat zou te moeilijk zijn, denk ik. Neen, hij grijpt naar het absurde, naar het onmogelijke. Een paard kan geen senator zijn, natuurlijk niet. Maar je kunt wel op die manier zeggen: Dat paard is mij liever dan al jullie pluimstrijkerij. Je kunt zeggen: Ik wil macht hebben. Ik wil regeren. Maar waarom wil je macht hebben? Degene die macht wil hebben, zoekt die macht vooral, omdat hij zijn eigen machteloosheid beseft.

De hele wereld is vol figuren die naar macht zoeken, omdat ze zich in feite machteloos voelen. Zelfs een situatie als van Napoleon, die eigenlijk als arme Corsicaan de ridicul is van alle mensen waarmee hij te maken heeft. Nu ja, hij is een soldaat. Hij schijnt artillerist te zijn. Maar wat is hij eigenlijk waard tussen al die landjonkers, die een officierspatent hebben gekocht? Hij zit er maar tussen. Daarom gaat Napoleon dromen. Wat meer is, hij weet zijn dromen op anderen over te brengen.

Het zijn krankzinnige dromen, zoals zijn tocht naar Egypte. Een veldtocht die hij ontleent aan zijn dromen over het oude Rome en die absoluut zinloos is in de tijd dat hij die veldtocht volbrengt. Dan kun je natuurlijk onmiddellijk citeren: hij was toch een groot denker, want hij zei: "Soldaten, hier zien honderden eeuwen op u neer" of iets dergelijks. Maar dat kan iedereen zeggen. Wat hij deed was zinloos. Wat hij verder deed was eveneens zinloos.

Hij vergooit zijn menselijk geluk omdat hij een positie wil hebben. Hij wil erkend worden als vorst, als keizer. Hij wil op gelijke voet staan met de Habsburgers en alle andere vorstenhuizen. En daarom trouwt hij met iemand die hij niet mag en laat haar van wie hij houdt in de steek. Hij probeert alles te doen, tot zelfs de tsaar van Rusland overwinnen, omdat hij het niet kan hebben dat er iemand is die aan zijn grootheid zou kunnen twijfelen. Dat is de werkelijke geschiedenis van Napoleon.

Maar is het ook niet de romance van de krantenjongen die miljoenair wordt? Is het niet de achtergrond van iemand, die juist in zijn armoede een reden ziet om geld en dus macht te vergaren? Macht waar hij niets aan heeft. Hij is er niet eens gelukkig mee. Maar hij is het die het voor het zeggen heeft. Hij heeft zijn eigen grootheid, zijn "ik"-beeld bewezen en droomt zo misschien ook onsterfelijk en goddelijk te zijn of op zijn minst genomen iemand die door God wordt beloond.

Op de achtergrond van de hele menselijke historie worden wij altijd weer geconfronteerd met deze eigenaardige machtsdrang. Deze behoefte om meer te zijn dan een ander. En of dit zich nu uit in het zinloos doodschoppen van een mens of in het veroveren van rijken, maakt weinig uit.

Iemand, die als schrijver nu niet direct veel succes had, werd ontdekkingsreiziger; een zekere Sven Hedin. Hij werd voortgejaagd door zijn behoefte dingen te ontdekken die niemand anders had gezien. Zo zou hij bewijzen dat hij beter zag dan degene die men boven hem had verkozen, toen hij alleen maar gewoon kleine feiten wilde rapporteren.

Als je de werkelijkheid bekijkt, hebben we te maken met feiten. Nu kunnen we zeggen dat alle feiten ergens ook een illusie zijn, maar een beleefbaar feit is een werkelijkheid. Voor degene die het ondergaat is dat ongetwijfeld waar. We kunnen wel zeggen: Alles is illusie, maar als je iemand toevallig een stevige stomp in zijn plexus solaris geeft, dan buigt hij wel voorover en stamelt in zeer christelijke taal een zegenwens voor degene die hem dit geluk heeft bezorgd.

Feiten, zoals wij die beleven, vormen onze werkelijkheid waarin wij leven en waarmee wij wat kunnen doen. Daar kunnen we wijsheid en begrip uit halen en wat meer is, we kunnen onze mogelijkheden beter beseffen. Maar de meeste mensen aanvaarden dat niet, want ze kunnen het ergens niet aanvaarden.

Elke mens heeft innerlijk kwaliteiten en eigenschappen. Dat is zijn werkelijke betekenis. Want of je neus nu zus of zo staat, maakt heus geen verschil. En of je nu toevallig blond, bruin of zwart haar hebt, zal ook geen verschil uitmaken. Het is de mens die je bent en de wijze waarop je gebruikmaakt van je mogelijkheden. Maar juist dat doet de mens niet. Hij kan niet aanvaarden dat hij punt 1: afhankelijk is, en punt 2: dat hij gelijk is. Het zijn deze factoren, die een groot gedeelte van al die wonderlijke gebeurtenissen in de historie kenbaar maken. Er zijn mensen bij van wie je je afvraagt: Waarom doen ze zoiets? Laten we dan deze tijd eens beschouwen.

De aflosser van de heer Luns als vliegende engel: de heer Kissinger. Die man blijft over de hele wereld pendelen en blijft maar praten. Men kan zeggen dat hij politieke successen boekt. Die politieke successen worden echter door de werkelijkheid steeds weer teniet gedaan, want de feiten gehoorzamen niet aan zijn afspraken en voorstellen. Toch blijft hij doorgaan. Waarom? Is het misschien omdat hij zo het gevoel heeft dat hij de wereld leidt?

Een ander voorbeeld:

Heel veel presidenten van de Ver. Staten zijn op een wat wonderlijke manier aan hun einde gekomen. Niet alleen vermoord, maar vaak ook kort na hun aftreden gestorven of ziek geworden. Toch vechten de mensen om het presidentschap. Ze zetten hun hele bezit en dat van hun familie in. Ze offeren alles op tot zelfs hun geloofwaardigheid en menselijkheid, alleen om president van de Ver. Staten te worden. Waarom? Alweer, om de illusie van

macht. Om de illusie dat je de wereld in je handen hebt.

Een enkele keer ontmoet je wel eens iemand die anders is. Ik herinner mij Vespasianus, een Romein. Die man was met zijn wat kaal hoofdje eigenlijk het prototype van een ambtenaar. Je zou je hem nu als referendaris kunnen voorstellen en hij zou precies op zijn plaats zijn. Wij hebben hier te maken met een man die eigenlijk tegen wil en dank keizer wordt. Maar waarom? Omdat zijn troepen - daar komt het op aan - een bepaald beeld van hem hebben en hij alles doet om dat beeld, waarvan hij zelf weet dat dat niet helemaal in orde is, in stand te houden. Hij is in moderne termen gezegd: een burgerlijke kluns. Maar hij wordt keizer. En als je dat nu eens vertaalt uit de tijd van Rome, uit de historie dus gewoon in het gedrag van de mensen onderling in de huidige tijd, dan zijn er toch wel een paar eigenaardige aspecten te registreren.

1. Een zeer groot aantal mensen is voortdurend bezig anderen hun zienswijze op te dringen.
2. Een zeer belangrijk aantal mensen - en zelfs een aantal belangrijke mensen - houdt zich voortdurend bezig met het lanceren van bewuste onwaarheden, omdat zij zichzelf voorhouden dat zij daarmee iets kunnen waarmaken dat anders onmogelijk is.
3. Het merendeel van de mensen gaat steeds uit van de verplichtingen van anderen. Naarmate men zich meer met de verplichtingen van anderen bezighoudt, realiseert men zich de eigen verplichtingen minder sterk.

Er moet hiervoor een verklaring zijn. Nu kun je die menselijk vinden in het onvermogen om met de werkelijkheid te leven. Maar er moet meer zijn.

Toen ik hoorde dat ik op betrekkelijk korte termijn deze lezing moest houden, heb ik gedacht: er moet een samenhang te vinden zijn voor alles. En automatisch ga je je dan eerst bezighouden met incarnaties. Maar dat lukt niet altijd. Wij kunnen niet altijd uit vorige incarnaties verklaren waarom mensen bepaalde dingen wel en niet doen. Maar het blijkt wel, dat de voorkeuren en verwerpingen uit de geestelijke wereld worden meegebracht en in de eerste levensjaren deel uitmaken van de conditionering door de geest. Ik heb b.v. gezien dat wetenschapsmensen heel vaak een vorige incarnatie hebben gehad waarin geloof een grote rol heeft gespeeld. Het is de schok van de gebleken onjuistheid van hun geloof waardoor ze zich bekennen tot de ratio, de rede, zelfs tot in het onredelijke toe.

Veel mensen, die naar macht streven, doen dit eigenlijk omdat ze zich geestelijk bewust zijn geworden van het feit dat ze geleefd werden. Er zijn dus relaties aan te tonen. Je zoudt hier kunnen pleiten voor een psychische conditionering van de mens vanaf de 5e à 6e maand van de zwangerschap tot ongeveer een jaar na de geboorte. In die periode speelt zich van alles af, maar een totale verklaring vormt het niet, tenzij ik nog verder terugga. Hetgeen ik heb gezegd over de incarnaties heb ik voor mijzelf kunnen aantonen. Dat is dus bevredigend. Het volgende blijft wat speculatief, omdat ik niet in staat was alle gegevens kosmisch na te gaan. Ik leg u de stelling toch voor, omdat volgens mij ze het overdenken waard is.

Wij hebben te maken met een werkelijkheid. Die werkelijkheid kunnen we ons voorstellen als een blok schuimplastic of iets dergelijks, waarin alle gaatjes onderling met elkaar verbonden zijn. Het zijn allemaal gangetjes met weer zijgangetjes. Dat is ons leven. We zitten in een keuze-element. We gaan van het ene stukje werkelijkheid naar het andere, vaak zonder het zelf te beseffen. We verwezenlijken mogelijkheden. We laten ook vele mogelijkheden liggen, maar we zijn ons toch bewust van een deel van die mogelijkheden. Dit blijkt geestelijk zowel als stoffelijk een redelijke theorie te zijn. Het past bij de verschijnselen.

Ik ben toen verder gaan kijken en heb tegen mijzelf gezegd: Je bent bezig geweest met Caligula, Vespasianus, Kissinger, Luns, de Paus, de Koningin en zelfs met Bernhard hebben we ons de laatste tijd moeten bezighouden,

omdat de mensen zo onrustig zijn. (Nederland zweeft tussen hoop en vrezen. De een hoopt dat het niet waar is en de ander vreest het.)

Ik ben toen zover gekomen dat ik heb gezegd: Bij al die dingen zijn er parallele mogelijkheden.

Vespasianus had één gezellige hereboer kunnen zijn met een aardige wijngaard en hij zou met zijn Portia eeuwig gelukkig zijn geweest. Hij koos toevallig voor het soldatenberoep omdat hij dacht, dat hij het met de wijnbouw alleen niet zou halen. Waarom koos hij zo? Eigenlijk wist hij het zelf niet. Waarschijnlijk omdat een ander eens tegen hem had gezegd dat een officier goede kansen had, vooral als hij de richting van Germania uit ging. Hij koos dus eigenlijk zonder alles te weten, maar bleef zich bewust van wat hij niet had. Hij had de keizerlijke pronk, maar hij wilde gelijktijdig de wijnboer zijn.

Hetzelfde was het met Napoleon. Hij had waarschijnlijk gewoon een gelukkige en eenvoudige kerel willen blijven, maar gelijktijdig wilde hij de vorst van de wereld zijn, een soort supergod. Hij wilde een gewaardeerd soldaat zijn en tevens een gewaardeerd filosoof en een groot minnaar. Alles bij elkaar confronteerde hem steeds met een keuze waar andere mogelijkheden naast lagen. Het zijn juist die andere mogelijkheden, die hem voortdurend dwars hebben gezeten. Hij wist, dat hij Josephine had kunnen houden. Hij wist, dat hij de trouw van bepaalde mensen had kunnen behouden. Hij wist, dat hij een ongeval had kunnen voorkomen, dat hij een slag anders en beter had kunnen winnen. Hij wist het en daardoor werd hij gedreven. Psychologisch gezien blijkt dat een mens, die zijn eigen falen beseft, de neiging heeft te vluchten in onwerkelijkheid.

Indien wij onze keuze beseffen - dat gevoel heb ik - komen we ook tot de conclusie dat we het net verkeerd hebben gedaan. Niet omdat we het werkelijk verkeerd hebben gedaan, dat maakt niet veel uit, maar omdat wij dat andere ook hadden willen hebben. Ons besef wil de eeuwigheid van onze mogelijkheden, de gelijktijdigheid van alles. Je wilt gelijktijdig de vreugde kennen van een armoede waarin alles wat komt een extra beleving is en de volledigheid van een totale rijkdom. Je wilt gelijktijdig de eenzaamheid (kluisenaar) zijn en in de eenzaamheid met God spreken en de populaire persoon, die wordt omringd door het gehele gezelschap. Je wilt de dingen gelijktijdig hebben. Ik meen, dat juist die gelijktijdigheid voor ons de aanvaarding van een werkelijkheid zo moeilijk maakt.

Als ik uitga van het feit, dat wij gebonden zijn aan één beleving en beseffen dat de totale beleving van alle mogelijkheden tevens onze werkelijkheid is, dan is het duidelijk dat wij ons ergens gedreven of ongelukkig voelen. Dat komt elke keer weer voor.

Misschien zou ik ook kunnen verklaren waarom wij wegvluchten uit de feitelijke werkelijkheid, uit datgene wat wij als werkelijkheid ondergaan, want het bevat wel iets, maar niet alles van hetgeen wij willen. En dan krijg ik een leuke situatie, want dan ga ik dromen, fantaseren, denken dat ik anders ben dan ik ben. Ik ga mij gedragen alsof ik anders ben dan ik ben. Ik ga dingen doen die eigenlijk met mijn wezen ook nog in strijd zijn. Ik maak dingen waar die in deze werkelijkheid niet passen; die alleen zouden passen in mijn werkelijkheid, als ik eerst mijzelf zou veranderen. Ik zou een zijpad moeten kiezen in dat blok schuimplastic dat ik eeuwig realiteit heb genoemd. En daarin zit nu juist het ellendige, want wij voelen ons lotsgedreven.

Heeft u dat gevoel ook niet, dat u er eigenlijk niet veel aan kunt doen? Want alles gaat voort en voordat je beseft wat je eigenlijk had willen doen is het andere alweer gebeurd. En dat is het nu juist. Ons begripsvermogen is kennelijk niet voldoende om de werkelijkheid tijdig genoeg te analyseren. Wij ondergaan haar wel, maar we realiseren ons pas wat ze is, wanneer het alweer voorbij is, wanneer het reeds in ons wezen is vastgelegd. En dan wordt het ook heel wat duidelijker. Dan wordt het begrijpelijk waarom Alexander de

Grote, toen hij in de tent op sterven lag tegen zijn vriend zei: "Ik ben ver-gegaan en het heeft mij verheugd te gaan, maar ik had terug willen keren, want ik had nooit heen willen gaan." Dat is een typische opmerking. Alles wat ik ben, daar ben ik toch wel tevreden mee, maar het andere had ik niet willen missen.

Wij worden gedreven door een noodlot, omdat we niet in staat zijn te beseffen dat een keuze ook altijd een verwerping inhoudt, omdat wij de ge-lijktijdigheid van ervaren nog niet kunnen bereiken. Als je dat in de gaten houdt, kun je begrijpen waarom Luns bij het Michielslegioen zit.

"Laten we alsjeblieft het oude in stand houden, want dat oude heb ik ge-kozen en ik moet mijzelf veranderen, wil ik in het nieuwe kunnen leven. Maar dan heb ik het idee dat veel van wat ik ben geweest en heb gedaan ergens zinloos is en die zinloosheid kan ik niet aanvaarden."

Dat zit niet alleen bij Luns, dat zit ook bij veel christenen die erg ortho-dox zijn. Wat dat betreft is menig oelama (moh. schriftgeleerde) precies zo bezig. Die zegt ook: Wij moeten terug naar de oude waarden, naar de heilige oorlog, naar de directe aanvaarding en absolute vervulling van de wetten van de Koran. En dan komt hij aandragen met Ali, Hoessein en de hele familie. Denk zelf niet, want als ik zelf zou gaan denken, dan zou veel van wat ik heb gedaan voor mij niet meer aanvaardbaar zijn. Zou dat ergens misschien de psychologische achtergrond zijn voor die werkelijkheidsvervreemding, die wij overal steeds weer ontdekken? Ik kan mij dat wel voorstellen.

Er zijn mensen, die de crisis hebben overwonnen met veel nood, moeite en een wereldoorlog. Die oorlog was hun schuld niet. De werkloosheid is ver-dwenen en nu komt ze terug. Die mensen willen naar het oude teruggrijpen, desnoods naar een wereldoorlog. Want als blijkt, dat die werkloosheid niet erg is en dat je het op een heel andere manier kunt doen, dan is alles wat zij hebben gedaan en opgeofferd nutteloos geweest. Dan zijn alle mooie dromen en vervalsingen van het verleden plotseling waardeloos. Dat kunnen ze niet aanvaarden.

Er zijn jongeren, die op hun manier ook met theorieën stoeien omdat ze met de feiten niet over weg kunnen. Die doodongelukkig zouden zijn, indien ze werkelijke volgelingen van Mao in China zouden zijn, maar die hier maoïst worden al is het alleen maar om anders te zijn dan anderen. Want als ze de-zelfde zijn, dan hebben ze het gevoel dat ze te weinig zijn. Ze kunnen niet beantwoorden aan het beeld dat ze van zichzelf hebben. Ze kunnen hun herin-neringen niet overwinnen. Het verleden, dat ze willen uitwissen door anders te zijn, zou dan herleven, het zou deel van hen blijven. Ze zouden zich er dan niet tegen kunnen afzetten.

Voor mij is de psychologische achtergrond van het geheel eigenlijk het onver-mogen om de werkelijkheid tijdig te erkennen. Vandaar de wens om de werkelijk-heid te verwerpen, daar ze zonder ons bewust ingrijpen en willen tot stand is gekomen.

De mens maakt een droom waar en eigenlijk verliest hij daarin de schoon-heid die de droom had, maar hij vindt een bevestiging van zijn persoonlijkheid. Dan wil hij die droom verder waar hebben, zelfs als ze nooit waar kan zijn op die manier. Dat is het hele drama van de mensheid en dat is ook de verkla-ring voor de warboel die er overal is.

Wij kunnen natuurlijk hatelijkheden gaan lanceren over alle terroristen en extremisten. Wij kunnen verklaren dat fascisme eigenlijk datgene is wat ieder-een tegenwoordig onder een andere naam beoefent en dan hebben wij ook gelijk. We kunnen dat allemaal nu wel wegdeneren en aanvallen en dan hebben wij van-uit dit standpunt gelijk, maar aan de andere kant: wat beweegt de mensen dan om het mogelijk te maken? Want mogelijk maak je ook het feit, dat je niet op je schreden wilt teruggaan.

De psychologische verklaring voor de benadering van de werkelijkheid die de mens en ook een groot gedeelte van de geest toont, is gelegen in het feit dat men niet terug wil. Men wil terugzien en dan vooral naar de fata-

morgana's die ergens in het verleden drijven op de wolken van de tijd. "In mijn tijd was het goed," zegt een oude man, "een hele bel ouwe klare voor een stuiver." Hij vergeet alleen, dat hij hem toen niet kon betalen. Wij willen niet teruggaan. We willen niet erkennen dat we ons verleden veranderen. als wij het heden bewust benaderen. Afstand doen van dromen schijnt het moeilijkste te zijn dat er bestaat, omdat werkelijkheid betekent dat je jezelf opnieuw in de ogen moet zien. Dat je jezelf opnieuw moet kennen en waarderen, omdat je je z.g. bereikingen moet achterlaten voor een nieuw bestaan waarin je jezelf moet worden.

Natuurlijk, er zijn mensen die daarin slagen. Ik persoonlijk heb altijd erg veel medelijden gehad met de mensen, die ophouden met werken en dan niet meer weten wat ze moeten doen. Het zijn gewoonte-wezens geworden. Net als een muis die altijd in een tredmolen heeft gelopen. Als die er niet meer is, zodat ze zich niet meer te barsten behoeft te lopen, gaat ze dood van verveling. Je moet veranderen. Als men zegt: De mens moet worden voorbereid op en geschoold voor de pensioengerechtigde leeftijd, dan zeg ik: Dat is nu het enige waarvoor hij geen scholing behoeft te hebben, want niets doen is de mens aangeboren, als hij maar eerst zijn oude gewoonten overboord gooit. Ik kan me indenken dat de mensen problemen daarmee hebben, Het gaat om hun idee van belangrijkheid; wat zij noemen: functioneren in de mensheid. Maar als ze die functie zo belangrijk achten, hebben ze zichzelf dan wel begrepen?

De werkelijkheid is een ego dat eeuwig is. Het is een "ik" dat alles omvat. Alle levens die je hebt gehad van begin tot einde, inclusief alle mogelijkheden die je niet hebt gerealiseerd, maar die je toch tot aanzien hebt gebracht door je bestaan.

De werkelijkheid is tijdloos. Ze omvat alle afmetingen en dimensies en werelden die je je maar kunt voorstellen. Dat zal in elk facet doorklinken. Maar het betekent dan specialisatie. Het betekent het terugtreden uit de volledigheid, uit de grote omvang van de dingen naar dat ene wat je nu moet doen. Het is als een dirigent, die ineens ontdekt dat hij een melodie moet spelen op een fluitje van een cent en die zich niet realiseert dat hij met dat fluitje ook muziek kan maken.

Ik geloof dat het dat is. We willen niet teruggaan naar de specialisatie waarin wij bewust alles beleven wat er nu gebeurt. Wij houden ons liever bezig met later. Ik heb vroeger altijd gedacht: Dat met die engeltjes is toch maar zwendel. Dood zal wel dood zijn. En zo zie je maar weer hoe ik het bij het verkeerde eind heb gehad. Ik kon toen bepaalde dingen niet aanvaarden. Andere mensen zijn voortdurend bezig met het hiernamaals. Ze zijn bezig zich de Heer waardig te tonen. En dan kom je boven bij een grote deur waar "heren" op staat. Je gaat binnen en dan kun je kiezen of je gaat zitten of blijft staan, dat hangt af van de sexe.

Dromen van een hemel, terwijl je niet eens weet wat een hemel is, is dwaasheid. Maar het is wel een mooie methode om weg te vluchten uit de onwerkelijkheid van je huidig bestaan en je bezig te houden met het verleden en met alles wat je hebt gedaan en bent geweest. Hoe ouder je bent, hoe mooier je jeugd wordt. Ik weet het uit ervaring. Ik ben ook oud geworden. Maar waarom nu niet: wat ben ik nu? Omdat de menselijke psyche niet bereid is zichzelf in deze vorm te aanvaarden als een enkelvoudige, selecte functie van een groot geheel. Omdat hij de volledigheid van zijn wezen niet kan overzien en juist daardoor die enkele functie van dat wezen in de tijd ergens probeert te verdringen. Dat is voor de historie, dat is voor de mensheid, dat is voor de geest elke keer weer het cruciale punt: alles is goed behalve de beperking die ik nu ben.

In het verleden zijn er dichters geweest. In deze dagen zijn er ook dichters, ofschoon je je wel eens afvraagt, of je die dichters van van-

daag wel zo kunt noemen. Kort geleden hebben we er één overgekregen die zei; "Ik heb een heel mooi gedicht geschreven." Wij zeiden: "Nou, laat maar eens horen." Toen stootte hij eruit: To.to..bababa...do..do..o..o..baah." Ik vroeg hem toen: Wat heb je? Heb je een ziekte of zo gehad? Neen, dat was een gedicht...!

Een werkelijke dichter zoekt naar de volledigheid in woorden, omdat hij niet in staat is de volledigheid in feite te aanvaarden. Ik heb zo het gevoel, dat we allemaal een beetje dichtelijker zouden moeten zijn om ons te kunnen ontworstelen aan de psychologische druk van het zijn, dit gegrepen zijn door de loop der tijden, zonder het zelf te kunnen veranderen. Want wat wij nu zijn is niet belangrijk. Wij behoeven niet weg te vluchten voor onze tekortkomingen en we behoeven ons niet te beroemen op verdiensten die we mogelijk hebben, maar die wij meestal overdrijven. Mijn conclusie luidt kort en krachtig:

De werkelijkheid is voor ons onaanvaardbaar, omdat ze betekent dat we veel meer moeten zijn dan we bewust beseffen. In de verheerlijking van dat ene aspect van ons wezen, dat we kunnen beseffen, verwerpen wij de wereld waarin het functioneert als deel van het geheel. Wij zouden dit kleine fragment van de eeuwigheid dat wij zijn een goddelijke volledigheid willen verschaffen. Daarom dromen wij weg. Daarom vervalsen wij de feiten. Daarom zijn wij voortdurend in opstand en begrijpen wij niet de werkelijke waarden en mogelijkheden die rond ons liggen.

De waan wordt voor een groot gedeelte veroorzaakt door ons onvermogen om onze aangevoelde werkelijkheid zo zinnig in onze wereld tot uitdrukking te brengen, dat wij de beperkingen van die wereld zonder meer beleven en aanvaarden.

NOOT.

Te zijn wat je bent is geen verdienste en het is geen tekortkoming. Wie als mens naar de werkelijkheid wil toegroeien, moet beginnen te aanvaarden wat hij is. Hij moet zijn dromen beschouwen voor wat ze zijn: onwerkelijkheid. Hij moet zijn verwachtingen nimmer op de wereld richten, maar alleen op de mogelijkheden die hij zelf beseft.

Groot worden betekent méér beseffen wat je bent en zo meer bewust aan de werkelijke wereld en het gebeuren deel hebben en op den duur mogelijk zelfs beslissen wat zal gebeuren en niet slechts het gebeuren ondergaan voordat je het beseft.

In elke mens schuilt eeuwigheid. Elke mens heeft een volledigheid, ook al beseft hij die nu niet. Daarom moet je beginnen met te aanvaarden van hetgeen je bent. Niet nadenkend over het verleden of hoe het anders geweest zou zijn. Niet sprekend over een toekomst en wat daarin mogelijk zal gebeuren, maar eenvoudig beseffend wat je vandaag bent, wat er vandaag met je gebeurt en steeds bewuster reagerend proberen het roer vandaag een beetje beter in handen te houden, zodat je zelf je keuze uit de mogelijkheden maakt. Dat is de enige manier om gelijktijdig de werkelijkheid te kennen en te aanvaarden en vrede te vinden in een volledige werkelijkheid waarvan je deel bent.

:--:~:

WERKELIJKHEID IN DE MAGIE.

Als mensen zich bezighouden met magie, dan denken ze altijd dat het kunstjes zijn, die of tegennatuurlijk of bovennatuurlijk zijn of het is oplichterij. Een mens bestaat uit twee delen. Zelfs een gewoon mens kan dat zien. Hij bestaat namelijk uit een gevoelswereld en uit een denkwereld. Daardoor is hij tegen zichzelf verdeeld. Ik weet niet, of u het ooit heeft opgemerkt: de meeste mensen denken dat ze iets voelen tot op het ogenblik dat ze iets voelen en dan menen ze dat ze het gedacht hebben.

In de magie doen wij nu het volgende: je probeert het denken en het voelen van de mensen in overeenstemming te brengen. Daarmee kun je heel eigenaardige verschijnselen krijgen die dan misschien wegverklaard kunnen worden via suggestie, hypnose e.d., maar die toch bruikbaar zijn.

Een van de meest bekende verhalen is wel van de man die zei: "Er is hier een leugenaar in dit gezelschap. Ik spreek een bezwering uit over een schaalje melk. Iedereen drinkt ervan, ook degene die heeft gelogen en dan wordt de melk zwart."

Eigenlijk is het een psychologisch trucje. Maar waarom gebeurt dat?

Om de doodeenvoudige reden dat de gevoelswereld van de schuldige zegt, dat het wel eens waar zou kunnen zijn. Het is de twijfel in de mens, die in dit geval werkt.

Als je tegen iemand zegt - en dat is ook magie: Je bent ziek. Ik ga je gezond maken. Wat gebeurt er dan? Als de persoon zegt: Ik ben ziek en ik blijf ziek, dan blijft hij ziek. Maar als het gevoel heeft: ik zou beter kunnen worden, dan overtuigt hij zichzelf dat hij beter móet worden en daardoor wordt hij beter.

Nu zult u zeggen: Daarin spelen toch ook andere dingen een rol. Zeker. Krachten worden overgedragen en wat dies meer zij. Maar in de magie gebeurt er in feite niets anders dan dat er eerst een harmonie wordt bereikt die meestal ligt op het emotionele vlak tussen de genezer en zijn sujet. Waar die emotionele eenheid eenmaal bestaat, dus als men op elkaar is afgestemd, daar werken de woorden en ook de gebaren verder als een suggestie, want de werkelijke krachten spelen dan al. Het is alleen nodig om de gedachten onder woorden te brengen, het denkbeeld dus vorm te geven.

Zo gaat het ook wanneer wij te maken hebben met b.v. het oproepen van geesten en demonen. Niet dat ik het u als een liefhebberij aanbeveel, want het gevoelsleven van de mens kan over het algemeen niet tegen de uitstraling van een demon.

Als u een demon oproept, wat doet u dan eigenlijk? Gaat er nu werkelijk een poort open tussen twee werelden? Welneen. In feite doet u niets anders dan u door een zeer sterke concentratie en emotionele opwindings, die daarmee gepaard gaat, op een niveau brengen waarop uw krachten en die van de demon ongeveer gelijk worden. Dat je daarbij incantaties, reukwerken, lichten e.d. bij gebruikt, dat zijn alleen maar hulpmiddelen. De hoofdzaak is dat uw kracht en die van de demon gelijk zijn. Daardoor kan de demon zich in feite door uw kracht manifesteren. Maar aangezien u hem als een zelfstandigheid ziet, bent u over dit deel van uw krachten op dat moment geen meester meer. Dat is het grote gevaar van het oproepen van een demon. Hij verslaat je door je krachten te absorberen.

Magie is dus helemaal niet, zoals men wel eens suggereert, alleen maar tovenarij. Het is eigenlijk een leer waarmee we factoren uit de werkelijkheid op een zodanige manier op elkaar afstemmen, dat wat we beleven

of zien meer omvat dan wat wij verstandelijk plegen te aanvaarden.

Nu gaan we nog wat verder. Het wordt pas interessant, wanneer we met magie bezig zijn, als wij ons realiseren hoeveel magie er eigenlijk in de wereld is.

Wanneer wij een godsdienstoefening bijwonen, dan is die magisch van karakter.

Wanneer wij een eed afleggen, dan heeft die een magisch karakter. Wanneer wij op een bepaalde manier elkaar begroeten, b.v. door de hand uit te steken of door een vredesgebaar te maken of een stopgebaar (de hand omhoog houden), dan is dat ergens ook magie. Wat doen wij namelijk? Wij gebruiken een gebaar of een woord op een zodanige manier dat de ander daarop reageert. Die reactie is verstandelijk. Als een verkeersagent op een kruispunt staat en hij heft zijn hand op, dan zegt u niet: Die man zegt "stop". U zegt: Ik moet stoppen. Dat is nu juist het wonderlijke bij magie. De uiterlijke tekenen en de redelijke waarteming die mogelijk is worden omgezet in een emotionele dwangimpuls waarop u op een bepaalde manier reageert. Het is deze reactie die het magisch resultaat veroorzaakt.

Elke wereld ook de uwe, omvat heel veel andere werelden of subwerelden. Het is zeker niet zo, dat u alleen met uw eigen wereld te maken heeft. U kunt iets veranderen door magie, b.v. een steen in brood. Is dat zo moeilijk? Als u het bekijkt wel, maar als u zich realiseert dat er een wereld is waarin dat brood aanwezig is en u zodanig één wordt met die wereld dat tijdelijk brood en steen van plaats verwisselen, dan is het heel logisch. Ik heb geen brood geschapen uit steen. Ik heb gewoon een wereld, waarin een steen ligt, verwisseld voor een wereld waarin een brood is. En omdat ik automatisch toch weer grijp naar mijn eigen werkelijkheid en de wereld die ik als zodanig beschouw, zal ik altijd weer terugkeren in de lijn van die werkelijkheid. Een werkelijkheid, die voor mij bestaat omdat ze is opgebouwd uit oorzaak-en-gevolgwerkingen, die voor mij logisch aanvaardbaar zijn of zelfs emotioneel onmisbaar. Het zal u misschien duidelijker worden, als ik een ander voorbeeld geef.

Er zijn mensen, die op de een of andere manier met elkaar verbonden zijn. Niet door wat men liefde of haat noemt, maar door een onverklaarbare band. Ergens horen ze bij elkaar. Nu kun je dat in vorige incarnaties gaan terugzoeken, maar je kunt het vanuit een magisch principe veel eenvoudiger verklaren.

Als mensen een zodanige afstemming bezitten, hetzij door een voorgaand bestaan hetzij door het streven in dit leven of zelfs door bepaalde gewoonten en denkwijzen, dan zullen zij door die emotionele afgestemdheid op elkaar reageren. Deze reactie impliceert dan heel vaak ook nog de mogelijkheid elkaar bepaalde boodschappen over te brengen door middel van telepathie, een groter vermogen om ten aanzien van elkaar helderziend te zijn enz. Het is de basisharmonie die hier een rol speelt. De werkelijkheid is natuurlijk een totale harmonie. Maar als je van die totale harmonie maar een klein stukje beseft (dat heeft mijn voorganger u zeer bekwaam duidelijk gemaakt), dan verwaarloos je over het algemeen de rest. Verstandelijk kun je dat andere niet accepteren.

Als ik u vertel, dat hier een snelverkeersweg van een andere wereld midden door deze zaal loopt (of het nu een geestelijke of een ander dimensionale wereld is), dan kunt u zeggen: Hij zegt het, dus zal het wel zo zijn. Maar u gaat toch niet opzij omdat er een auto aankomt. U moet dus ook redelijk kunnen concipiëren.

Op het ogenblik, dat uw emoties zo sterk worden dat de rede zich gaat aanpassen, ontstaat er een magisch effect. Die verbinding tussen mensen is een emotionele band, een gevoelsband, een trillingsgelijkheid. Alles wat er in die wereld gebeurt, wordt verder daaraan aangepast. De rationele begrippen die wij gebruiken zijn gebaseerd op die bestaande band.

Nu kan het wel eens zijn dat we het gevoel van zo'n band kwijtraken, dat we die afstemming verliezen om welke reden dan ook. We kunnen dan die band emotioneel niet meer terugvinden. Wat kunnen we dan wel doen? We kunnen een rationeel beeld vormen (dus uit het denken) waardoor we ons vervreemden van de werkelijkheid zoals wij die nu beleven en terugkeren naar de oude toestand. Maar dan wordt de afstemming en de gevoeligheid van ons wezen ook weer teruggebracht naar die oude toestand. Dan ontstaat weer de resonantie en daarin wordt al het andere weer mogelijk tot het ogenblik, dat wij de werkelijkheid, zoals ze nu is, weer bescffen. Maar dan is magie eigenlijk helemaal geen magie. Het is doodgewoon het werken met die delen van de werkelijkheid, welke zintuiglijk en verstandelijk niet zonder meer benaderbaar zijn.

We kunnen nog een stap verder gaan en zeggen: Dan is kennelijk het emotionele leven van de mens veel belangrijker dan men op het eerste gezicht zou zeggen. Dat is inderdaad waar. Uw eigen voorkeur en verwerking bepalen niet alleen uw gedrag. Neen, u bepaalt daarmee gelijktijdig het gedrag van anderen. Dat kunnen mensen of geesten zijn, het kunnen ook voorwerpen, planten en dieren zijn.

Heeft u wel eens opgemerkt dat iemand, die bang is voor een hond - ook al laat hij het merken - door een hond altijd achterdochtig en dreigend zal worden benaderd? Daar behoeft verder niets uit voort te komen, /niet maar de uitstraling is er en de hond reageert daarop. Een kat doet precies hetzelfde. Waarom is dezelfde kat voor de een schuw of erg strijd- lustig, terwijl ze zich door een ander heel gemoedelijk laat aanhalen en zelfs om een aanhaling komt bedelen? Uitstraling! Die uitstraling is verstandelijk niet verklaarbaar. Iemand kan zeggen: Wat een mooie hond en het werkelijk oprecht menen, maar diep in zich het gevoel hebben: maar het beest is toch gevaarlijk, een beetje er vandaan blijven. Dan is die uitstraling bepalend voor de relatie met het dier. De bewondering kan dan misschien een verzachting in de uiting brengen, maar ze kan niet de uiting onderdrukken of veranderen. Dat kan alleen de emotie.

U heeft zelf allemaal een emotioneel leven. Het is dit emotionele leven en uw geloof dat in feite een formalisering is van bepaalde emoties waardoor u magisch werkt. Alle gebruiken in de wereld die een magisch karakter hebben komen voort uit een algemene aanvaarding, waardoor men niet alleen verstandelijk of volgens gewoonte, maar zelfs gevoelsmatig gaat reageren. De situatie wordt ongeveer als volgt.

De magie is een deel van de werkelijkheid dat niet rationeel te verklaren of te begrijpen is. Het is soms rationeel, maar daar blijft het gewoonlijk bij. De gevoelswereld domineert 'n groot gedeelte van de rede, ook al zal de mens dat aan zichzelf niet toegeven of van zichzelf niet beseffen. Het zijn uw innerlijke gevoelens die bepalen wat u denkt, niet uw gedachten; die bepalen wat u voelt. U moet iets als een emotie hebben beleefd om het later te kunnen terugbrengen en met woorden weer te geven. Dan kunt u de verbale vorm gebruiken om de emotie hernieuwd te wekken. De emotie is echter de basis, niet het verstand.

Ik kan begrijpen dat veel mensen nu gaan denken: wat ben je verve- lend. Want het gevoel van de mens zegt heel vaak: laten we nu niet aan die kostbare redelijkheid van ons komen. Laten we alsjeblieft niet te ver teruggaan. Het gevoelsleven is altijd dierlijk. Dit is een menselijk concept dat ik hier uitdruk, niet mijn mening. Het is niet altijd dierlijk. Het is de samenvatting van al het onbekende plus de spontane reacties van het "ik" en het voertuig, die zonder redelijke beredenering of enige redelijke benadering in het "ik" tot uitdrukking komen.

Er zijn heel veel geestelijke werelden. Als wij werken met een medium - en dat is een van onze criteria - dan willen wij er graag één hebben dat enigszins afgestemd is. Nu kan ik mij het menselijke bestaan voor ogen stellen. Ik weet dus wat het is om mens te zijn. Doordat ik mij dit herin-

ner (voor mij een redelijk proces) komt mijn emotionele uitstraling op een zodanige frequentie, in een zodanige harmonische toestand, dat ik een mens kan benaderen en contact met hem hebben. Zonder dit zou het heel erg moeilijk zijn. Een geest, die nooit mens is geweest, kan zich door een mens maar heel moeilijk uiten zo hij dit al kan. En wanneer die uiting plaatsvindt, zal dit alleen kunnen, indien er iemand is die de geestelijke toestand van deze geest en ook het menselijk leven kent en die dan als bemiddelaar optreedt.

Als wij in het spiritisme zien hoe geesten doorkomen die "gered" moeten worden (u kent die reddingscéances wel), dan kan een dergelijke séance alleen plaatsvinden, indien er een controle is. Met andere woorden: indien er iemand is die zorgt dat de afstemming in orde komt.

U zult dan zeggen: Dat moet dan iemand zijn die redelijk goed is.

Neen, dat is iemand die de emotionele band kan vlechten tussen een persoon die zich moet uiten en een medium waardoor die uiting plaats heeft.

Krachten zijn eveneens dingen, die in de magie een rol spelen.

Als men een dode laat wandelen (zoals men in Tibet deed, dat mag tegenwoordig niet meer), dan wordt er levenskracht verzameld. Waar komt die vandaan? Doordat de mensen bewust daarmee bezig zijn? Ze weten niet eens wat ze doen. Maar omdat ze voelen dat er een kracht is zingen ze.

Ook hoort daar nog een trommelslag bij zodat in hen die emoties aloverheersend worden. Die mensen redeneren niet meer. Ze zien alleen dat lichaam opstaan. Ze stralen de kracht uit en daardoor zal het lichaam van de dode kunnen opstaan en - zij het wat onbeholpen, want het functioneer niet helemaal goed meer - kunnen lopen. Dat is dus geen opstanding uit de dood waarbij de ziel terugkeert. Het is doodgewoon geprojecteerde levensenergie. En dat kan alleen geschieden doordat die mensen in een sterke emotionele verbondenheid zijn geraakt. Ik kan het misschien anders uitdrukken:

U kent onze Steravond. Wat gebeurt daar? Het is iets bijzonders zo'n Steravond. U voelt dat. Doordat u dit voelt, maakt u het al tot iets bijzonders. U gaat iets tot stand brengen waarop wij kunnen inhaken. Er ontstaat een band tussen onze wereld en de uw die veel verder reikt dan normaal. Dat komt omdat u langzaam maar zeker de rede opzij zet en alleen nog maar wacht op de uitstorting van kracht. Kracht is een beeld dat de hoogste en de laagste wereld gemeen kunnen hebben. Er is een gevoel: die kracht is er waardoor wij verbonden zijn. Het is een smal spoor en niet altijd zonder gevaren, het is er. Het is een band waardoor zeer hoge geestelijke krachten zich op aarde of zelfs in een veel lagere sfeer nog kunnen manifesteren. Als die kracht komt, is dat dan magie? Zeker, want hier is iets gebeurd wat buiten de redelijke sequentie ligt, buiten het verstandelijk beredeneerbare, het overzienbare. Toch zullen er onder u velen zijn geweest, die de sfeer heel sterk hebben ondergaan. Dan zeggen de mensen: Maar de ene avond was het veel sterker dan de andere. Alweer verklaarbaar.

Als uw emotionele afstemming precies op het vlak ligt waarop wordt gewerkt, dan ondergaat u de kracht bijna direct. Als u alleen maar in die verwachting meezweeft, die emotie is niet helemaal afgestemd, dan krijgt u alleen a.h.w. door een filter nog bepaalde resultaten. Dat is magie in de werkelijkheid.

De werkelijkheid is dat wij bestaan. Ons bestaan is een kwestie van levenskracht; en die drukken wij meestal emotioneel uit. Het is een gevoelskwestie. Het is iets wat in ons bestaat en reageert al weten we niet eens waarom. Daarnaast bezitten we besef. Dat besef bepaalt ons bewust registreren van wat er gebeurt, maar niet de kracht die de basis is. Naarmate wij meer terugkeren tot de diepste basis van ons wezen, zullen wij aan meer krachten en werelden deel kunnen hebben. Zelfs de ceremoniële magie, die heel vaak in een fantastisch vertoon ontaardt, heeft deze kwali-

teit. Zij draait als het ware de rede weg. Zij vervangt de rede door droombeelden, drogbeelden, klanken en door alles wat je je maar kunt voorstellen. Een absolute onredelijkheid waardoor de emotie, juist doordat de mens de rede uitschakelt, veel sterker kan werken dan normaal.

De afstemming van de rede kan dan soms bepalend zijn voor het gebied dat emotioneel ontvangen kan worden. Daaruit kun je dan de krachten verkrijgen voor alle magisch werk. Zo kun je in een schijn van het onmogelijke toch nog aspecten van de werkelijkheid doen gelden, zelfs in een beperkte wereld als de stoffelijke.

-:-

W O R T E L.

Onder het oppervlak uitgrijpen. Je voeden met het ongeziene. Je verzadigen met het onbekende en zo groeien in een synthese met het licht tot het boven het onbekende uit voor jou beleefbaar wordt.

Zonder wortel is de plant niet. Het is de wortel van het wezen, de diepe geestelijke verbondenheid met de oneindigheid waarin de werkelijkheid van ons bestaan voortdurend wordt bevestigd. Het zijn de krachten, die uit het ongeziene in ons doordringen waardoor wij in staat zijn te leven, te denken en ons te ontwikkelen.

Wat is de wortel van de wereld waarin wij leven en van de werkelijkheid die wij menen te ondergaan? Zou het niet de eeuwigheid zelf zijn? Ergens diep in ons en toch onmetelijk ver buiten ons is die ene kracht, die stille vibratie, zo lichtend dat ze duister lijkt voor een ieder die haar beschouwt en waaruit het leven, het zijn, de materie en alle dingen voortkomen. Daarmede zijn wij verbonden. Dat is onze wortel: God. Het onkenbare, het onzichtbare waaruit alles mogelijk wordt.

Maar zoals de plant haar aard bepaalt door de wijze waarop ze groeit en bloeit en niet door de wijze waarop haar wortel alleen groeit, zo zullen wij ons wezen bepalen door wat wij uit die kracht maken. En wij zullen nooit helemaal kunnen ontkomen aan datgene wat wij krachtens onze verbondenheid met de Schepper zijn. Hij heeft ons een soort gegeven misschien, een geaardheid, een kwaliteit en eigenschappen. Daaraan kunnen wij niet ontkomen, maar wij kunnen daarin wel schoonheid vinden. Zoals elke plant in zich schoonheid en volledigheid kan vinden, zo kunnen wij dit juist als wij ons voeden met de kracht die ons wordt gegeven.

We mogen het uiterlijk beschouwen als ego of "ik", we mogen trots zijn op de wijze waarop wij bloeien, ons afvragend of onze gestalte toch niet anders had moeten zijn, maar als wij de wortel verloochenen, zijn wij niet. Daaron is het belangrijk dat wij allen teruggrijpen naar de verborgen krachten diep in ons en uit die kracht opbouwen wat wij zijn in elke wereld waarin wij ons bestaan beseffen.

:-:-:

TEGENSTRIJDIGHEDEN.

De mens is een vat van tegenstrijdigheden, want wat hij verlangt, dat doet hij niet. Wat hij zich voorneemt, volbrengt hij niet. Maar al wat hij zegt niet te verlangen, streeft hij na. En al wat hij niet wil volbrengen, volbrengt hij zonder te beseffen dat hij zelf eigenlijk de oorzaak is.

De tegenstrijdigheden van het leven zijn eenvoudig genoeg uit te drukken.

Er is een evenwicht tussen licht en duister, tussen goed en kwaad. Ook in onszelf is er een evenwicht tussen de illusiewereld en de werkelijkheidsbeleving, tussen de geestelijke waarden en krachten en stoffelijke bestrevingen. Indien we deze tegenstrijdigheden kunnen beseffen als een geheel en ons dus niet beklagen, omdat het ene niet waar wordt of het andere tegen onze wil in verwezenlijkt schijnt te worden, dan kunnen we leren in harmonie met onszelf te leven zoals we zijn. Dit is het meest belangrijke dat er bestaat.

Een mens, die kan leven met zichzelf zoals hij is, zal veel meer tot stand brengen. Hij zal veel minder teleurgesteld zijn in zichzelf en in de wereld. En bovenal zal hij door de eenheid van zijn wezen in alle facetten te aanvaarden ook de Schepper en de schepping gemakkelijker als een eenheid kunnen beseffen en daardoor dichterbij de werkelijkheid gaan leven dan voor een normaal mens mogelijk is.

-:-

BEKRONING.

Een kroon is wel een zware last, die moeizaam slechts te dragen is en die zelden u volkomen past. Zoek geen bekroning, zoek de weg. Een kroon is een band die gevangen houdt. En als u een bekroning zoekt van het leven, is het vrijheid van banden waardoor u het woud van mogelijkheden kunt erkennen en niet meer bent gebonden aan een enkele plek, een enkel gebeuren. Zoek naar uw eigen werkelijkheid. Spreek niet van een bekroning in de tijd of in de eeuwigheid, maar leer harmonisch zijn met dat wat nu bestaat, opdat uw wezen ondergaat wat werkelijk is in alle schijn. Zo men bekroning zeggen wil, zeg dan:

Het is de vrijheid waarin pijn versmelt met vreugde, waarin de ouderdom en jeugd tot eenheid geworden zijn en alle tijd tezamen vloeit tot het "ik" het Al ervaart en daarin vrij zichzelf te zijn, zich met de krachten schaart tot dat wat het Al u openbaart.

Een bekroning kunt u moeilijk vinden, tenzij u zich wilt afzonderen van anderen. Maar wie tot een geheel behoort, maar daar boven wil staan, moet wel beseffen dat hij daarmee de basis van eigen bestaan wegneemt.

:--:

DOE HET ZELF

ACHTSTE LES.

EXTRA KRACHT.

Er is een heel eigenaardig gezegde, het lijkt een beetje op een paradox, waarin wordt gesteld: Naarmate je meer werkt, behoef je minder te doen. Ergens is dat wel waar. Zeker in ons geestelijk werk en in onze pogingen om iets te doen met paranormale krachten speelt dit juist een bijzonder grote rol. Wat is namelijk het geval?

Elke mens, die geconcentreerd bezig is, stelt zich in op alles wat met hem harmonisch is. Dat wil zeggen dat op elk ogenblik, dat zijn eigen kracht begint af te nemen er uit de omgeving kracht naar hem toestroomt. Het is tamelijk eenvoudig: overal waar mijn afstemming voldoende juist is, kan ik extra kracht ontvangen.

U zult echter begrijpen, dat het met die kracht niet zo eenvoudig gesteld is. Per slot van rekening, je hebt heel veel verschillende dingen die je probeert te doen en er zijn ook heel veel verschillende soorten krachten waarmee je te maken kunt krijgen. Om u een voorbeeld te geven van de complexiteit van sommige problemen:

U heeft iemand die inwendig een wond heeft. U wilt die genezen. Indien u die mens alleen levenskracht geeft, dan geneest hij natuurlijk wel eerder. Wilt u hem sneller dan normaal laten genezen, dan zult u ook nog de tijd moeten versnellen. Dat wil zeggen, dat dus het tijdsverloop voor de cellen in dat gekwetste gedeelte anders is dan voor de rest van het lichaam en voor het bewustzijn van de patient. Dan is er nog iets nodig.

Die patient heeft namelijk een extra lading gekregen. Die lading zou hij normaal weer aan zijn omgeving afstaan. We hebben dus ook nog een kracht nodig om hem te isoleren, zodat hij de ontvangen kracht wel opneemt maar niet uitstraalt. Daarvoor hebben we een isolerende kracht nodig. Dit is een geestelijke kracht, die ongeveer ligt op het niveau van midden Zomerland. Deze energie wordt dan als een eierschaal rond de patient geprojecteerd. Deze schaal laat kracht van buiten naar binnen door, maar niet van binnen naar buiten. Zo'n schaal (dit samenstel van geestelijke krachten) blijft dan 24 tot 72 uur in tact, daarna lost ze zich langzaam op. Om dat allemaal te doen heb je dus verschillende soorten energie nodig.

Nu is de energie van tijd een heel eigenaardige. Tijd op zichzelf is namelijk een vorm van energie. We kunnen haar definiëren als beweging in ruimte. We zouden haar ook nog kunnen definiëren als het snijden van een aantal krachtlijnen van een hypothetisch tijdsveld. Maar in de praktijk gaat het toch een beetje anders.

Wanneer wij de tijd gebruiken als een vorm van energie, dan betekent dit doodgewoon dat we de tijdsbeleving concentreren. Die concentratie kan in je bewustzijn plaatsvinden en dan zie je b.v. dingen uit de toekomst. Ze kan

plaatsvinden in een weefsel, zoals reeds is gesteld. Dan zal een deel van het weefsel waarin die energie zit veel sneller gaan reageren. Het denkt, dat het de normale tijd nodig heeft, maar voor de rest van het weefsel is het enorm snel. Je kunt ook zeggen: Als de tijd energie is, kan ik mijn tijdsbesef in energie omzetten. (Zie noot.)

Ik kan mij voorstellen dat iemand, die wil genezen of paranormaal wil waarnemen, er niet toe komt om al deze ingewikkelde stellingen te overzien. Per slot van rekening zijn we hier niet bezig met een theoretische cursus over energieën, maar met een aantal eenvoudige aanwijzingen onder het motto: doe het zelf. Laat mij proberen duidelijk te maken hoe je op een eenvoudige manier die complexiteit van energieën kunt opwekken.

In de eerste plaats: Als u denkt aan tijd, kunt u geen tijdsenergie opwekken. U moet voor uzelf een concentratie vinden waarin het begrip van tijd voor u verloren gaat. Op dat ogenblik pas is uw gehele besef (inclusief de geestelijke voertuigen) in staat om de kracht van de tijd om te zetten in een energie en eventueel ook elders te projecteren. We kunnen dan die kracht verdichten en ook ijler maken, dus bepaalde processen trager laten verlopen.

In de tweede plaats: We hebben ook levenskracht nodig. Als ik mij concentreer op levenskracht, dan ben ik er veel te druk mee bezig en dus verbruik ik haar. Op het ogenblik, dat ik de intensiteit van de kracht in mijzelf ervaar zonder daar bijzonder over na te denken, zal ik die kracht als vanzelf produceren. Wat meer is, ik ben geheel ingesteld op dit niveau van levenskracht, dientengevolge neem ik het ook op. Als ik daarbij nog een afschermingsenergie nodig zou hebben, dan denkt u dat daarvoor allerlei ge-goochel bij te pas komt. Je kunt dat wel doen, dat is de suggestieve methode, maar eigenlijk is het veel juister, als je alleen maar het besef hebt: de genezing moet sneller zijn; of: ik moet gewoon die waarneming op mij af laten komen. Op dat ogenblik constateer je wel degelijk de noodzaak. Ze wordt echter niet verstandelijk geconstateerd. Aangezien een groot gedeelte van de paranormale krachten zich aan de rede onttrekt, zij het niet altijd in een functie en werking, dan in ieder geval toch wel in hun bron, kunnen wij met verstandelijke middelen die kracht niet benaderen.

Als u dus wilt werken met energie en u wilt uw vermogen om die energie over te dragen vergroten, dan gelden een paar zeer eenvoudige regels:

- a. Vraag je niets af. Concentreer je volledig op hetgeen je wilt doen en niet op de wijze waarop het tot stand moet komen.
- b. Als je beginnening bent, maak er niet al te veel poespas bij. Ik weet wel dat het mooier is, als je dat allemaal met gebaren doet, maar per slot van rekening, dat is televisie en radio klinkt soms veel beter. Maak gewoon gebruik van al je vermogens en laat het daarbij.

Als u beseft, dat de taak die u zich stelt automatisch in uw wezen wordt ontleend aan elk afzonderlijk voertuig en de harmonieën daarvan, dan kunt u ook begrijpen dat alle verschillende soorten kracht kunnen samenvloeien in één actie. Wilt u dat doen met paranormale waarnemingen (b.v. kijken in de toekomst of in het verleden), dan geldt precies hetzelfde:

Op het ogenblik, dat ik mij op iets concentreer, maak ik het voor mijzelf heel moeilijk om het waar te maken. Ik moet mij niet concentreren op wat ik wil zien, maar op het doel dat ik mij heb gesteld. Bijvoorbeeld: Ik wil weten hoe ik nu moet handelen, opdat over zoveel tijd dat en dat waar wordt. Als je dat doet, dan krijg je misschien een aantal flitsen uit de toekomst waarin je gedrag, maar ook je relatie met de omwereld wordt vastgesteld. Maar als je precies gaat zitten vertellen: ik wil weten wat er gebeurt op b.v. 77 mei in het jaar 1999, dan kom je nergens terecht, dat is duidelijk. Ik neem opzettelijk deze dwaze aanduiding. Er is geen 77e mei, dat weet ik ook wel. Ik wil daarmee alleen duidelijk maken dat het onmogelijk is. Je kunt je niet instellen op een bepaalde tijd. Je kunt je in-

stellen op een bepaalde situatie, een bepaalde harmonie of een bepaalde bewustzijnswerking, op realisatie van het een en ander, maar je kunt je nooit instellen op tijd en plaats. Het is zelfs zo, dat een mens die nadenkt daardoor alle gegevens, die verkrijgt voor zichzelf een beetje vervalst.

Wanneer u psychometreert (in feite betekent dat: aflezen van trillingen aan de hand van een inductor om een situatie vast te stellen die tot op dat ogenblik voor u ongekend was), dan moet u niet denken aan wat u zegt of tegen wie u het zegt. U moet alleen denken aan dat wat er in u opkomt. De spontaniteit werkt.

Is bij dat laatste ook kracht nodig? Natuurlijk. Energieën die uitgaan van een voorwerp of de uitstraling van een persoon die misschien op dat ogenblik heel ver weg zit, kun je normaal niet opvangen, ook niet met een geestelijk voertuig. Wat doe je dan? Je wordt één met een deel van de krachten die zich rond de aarde of in een sfeer bevinden. Er is dan wat men noemt resonantie. Alles wat er in mij aan bewustzijn is, weerklinkt in het geheel van die kracht. En al krijg ik die kracht niet persoonlijk, ik heb toch een extra kracht gekregen. Ik heb namelijk het vermogen gekregen om het krachtveld van een gehele wereld of sfeer te gebruiken als een extensie van mijn waarnemingsvermogen en daardoor personen te kunnen localiseren, gebeurtenissen af te lezen en wat dies meer zij.

Nu kan ik mij voorstellen dat er onder u zijn die zeggen: In het begin heb ik wel geoefend, maar ik doe het maar niet meer; het is toch zinloos. Of het nu werkelijk zo zinloos is geweest, is een tweede. Zeker is wel, dat velen van u wanneer ze met een experiment bezig zijn het erg krampachtig hebben gedaan. Zo van: nu moet het gebeuren! Dat is wel de beste methode om iets niet voor elkaar te krijgen. Als je nadenkt over wat je moet zeggen, kun je het pas zeggen op het ogenblik dat je het niet meer kunt. Vandaar dat de meeste mensen de snedigste antwoorden pas bedenken enkele uren nadat de conversatie is afgelopen. Voor ons is het belangrijk tot een spontane reactie te komen, indien het gaat om paranormale waarden. En als we dat goed vasthouden, dan kunnen we als vanzelf begrijpen hoe wij extra kracht kunnen verkrijgen.

Elke afstemming met welke gedachte, op welke wereld of welke kracht dan ook betekent, dat de kracht van mijn wezen zich opent naar die wereld en dat de kracht van die totale wereld zich in mij manifesteert. Er is geen sprake van eenzijdigheid: ik zit hier lekker met mijn eigen kapitaal aan kracht en ik krijg zoveel interest. Het is eerder zo: door mijn volledige instelling op een bepaalde wereld, sfeer, actie enz. kom ik in contact met een wereld waarin eigen kracht bestaat. Het geheel van mijn vermogens - voor zover ze daarop betrekking kunnen hebben - gaat over in het geheel; en het geheel als zodanig wordt werkzaam in mij. Daardoor kan ik die gehele kracht uitstralen, maar ik kan ook uit die kracht bepaalde boodschappen aflezen. Ik kan zelfs - en dat is voor sommigen misschien ongelooflijk maar toch waar - hierdoor doordringen tot essentiële verhoudingen van b.v. de materie.

Telekinese is eigenlijk niets anders dan doordringen tot de essentie van de materie. Het is ingrijpen in de krachtsverhoudingen van de kleinste delen van uw wereld. Bij materialisatie is dat net zo. Teleportatie - precies hetzelfde. Het heeft allemaal te maken met de kleinste deeltjes van de stof. En daarop kun je alleen inwerken, indien je daarmee op dat ogenblik harmonisch bent.

Voor jezelf wil je dat natuurlijk uitbeelden. Maar dat is zo ontzettend moeilijk, want de mens kan dat op verschillende manieren doen. Voorbeeld: de teleportatie van een vaas. Iets heel eenvoudigs. Het wordt gewoon van hier naar daar gebracht en misschien weer terug. Nu kun je dat doen door je één te voelen met de vaas en je te realiseren dat ze op een andere plaats staat. Dit zal zeker bijdragen tot het stimuleren van kracht. Want om-

dat je je één voelt met die materie zul je die zelf verplaatsen binnen het totaal van de mogelijkheden. Je kunt je voorstellen dat je onzichtbaar opstaat, de vaas grijpt en haar verplaatst. Hier is de relatie een geheel andere geworden. Hier ben ik actief. Ik kan niet meer ingrijpen in het wezen. Ik kan niet zeggen: Die vaas verschuift, die beweegt of die verandert. Nu moet ik het zelf doen. Ik doe dat door mij te realiseren dat die krachten kunnen inwerken op de vaas. Dat kan misschien zwaartekracht zijn (zwaartekracht is ook een vorm van energie), het kan ook - en dat komt meer voor - een kwestie zijn van een astrale verdichting waardoor de ruimtelijke situatie rond de vaas verandert.

U zult zeggen: Ik heb nog nooit een vaas verzet, tenminste niet op die manier. Laat u het dan maar, want u laat haar zo verduveld snel uit de geest vallen en dan heb je alleen maar scherven.

Als u met telekinese en dergelijke wilt oefenen (teleportatie is het als je jezelf mee op reis neemt), dan wil ik wel weer de tip geven, dat vergeten wie je bent vaak betekent dat die krachten leiden waarmee je normaal niets te maken hebt. Het "ik" treedt terug. Dat is in al het paranormale, zeker op verstandelijk niveau het leitmotiv; het is de meest drijvende factor.

De situatie wordt voor ons moeilijker, indien we ons bevinden in een positie waarin we zelf extra kracht nodig hebben en haar niet kunnen krijgen. Want als we zeggen dat we kracht tekort komen, dan stellen we een verhouding tussen onszelf en de omwereld, de kosmos. Als ik zeg: Ik heb pijn, dan kan ik niet meer zeggen: ik krijg kracht en nu heb ik ze niet. Dat kan hoogstens via een verstandelijk suggestief proces waarbij je de werkelijkheid toch weer uit het oog verliest. Maar als ik zeg: Die pijn is er niet, want ik ben deel van een geheel van kracht waarin ze geen betekenis heeft, dan verandert de zaak. Je kunt die extra kracht dus krijgen door de begrenzing tussen jezelf en die kracht op te heffen.

De kern van alle paranormale mogelijkheden, van alle magie, kortom, van al datgene wat niet behoort tot de normaal stoffelijke praktijken, berust op de energieën waarmee de mens verbonden is zonder dit te beseffen. Naarmate een mens meer acties nodig heeft om tot een werken met die krachten te komen, zal zijn vermogen om met die krachten te werken in verhouding kleiner zijn. Een voorbeeld:

Een magiër, die zeven pentagrammen moet tekenen en daarnaast zo ongeveer drie uur incantaties moet uitbrullen voordat de kracht werkt, bereikt in verhouding nooit zoveel als een mens, die eenvoudig beseft "er is een noodzaak" en in het besef ervan één wordt met alle krachten welke bij die noodzaak betrokken zijn. Zijn gedachte geeft gestalte aan de kracht en het gebeurt zonder meer.

U heeft allemaal - of u het gelooft of niet - vermogens, die verder reiken dan het normale. Elk van u heeft een persoonlijke aanleg. Dat betekent, dat ieder van u die krachten en energieën waar u bij hoort en die in, voor en door u werken op een andere manier zal moeten benaderen. Maar één ding is zeker: een ieder die uitgaat van datgene wat voor hem op dit ogenblik het meest belangrijk is en daaraan een concept verbindt dat niet met zijn ego is verbonden, maar met hetzij andere mensen, andere werelden, andere toestanden of krachten, zal daardoor deel worden van hetgeen hij opwekt en in het ondergaan daarvan komen tot een prestatie, die zijn eigen mogelijkheden verre overtreft.

Hij heeft extra kracht, een extra mogelijkheid ontvangen alleen omdat hij kon opgaan in datgene wat voor hem belangrijk was.

Indien u extra kracht nodig heeft, ga uit van hetgeen voor u op dat ogenblik belangrijk is. Dat kan betekenen, dat u een stukje uit de bijbel leest of dat u "O sole mio" gaat galmen of dat u een borrel neemt en dan zijn er nog andere mogelijkheden denkbaar. Het kan betekenen dat u gewoon een boekje gaat lezen of dat u alleen maar een dutje gaat doen. Het is niet belangrijk waar-

van u uitgaat. het is alleen belangrijk dat u door te doen wat op dit ogenblik voor u het meest harmonisch is, maar dan wel met begrip van wat u wilt bereiken, een zo groot mogelijke harmonie bereikt met al wat er rond u bestaat. Juist omdat u iets doet wat bij u past, krijgt u een optimaal resultaat, want u gaat uit van een harmonie die in u reeds bestaat en die emotioneel-verstandelijk al is erkend. Er zijn geen grenzen.

Kan ik dan onbeperkt energie opnemen? Het antwoord is vele malen gegeven, maar ik zal het voor de goede orde herhalen.

Een mens kan slechts zoveel energie opnemen als normaal in zijn wezen kan zijn vastgelegd. U kunt dus niet méér levenskracht opnemen dan normaal tot uw type behoort. U kunt niet méér tijdkrachten in u opnemen of oproepen dan feitelijk in uw tijdservaren en besef van leven behoort. Alle energie, die u extra opneemt, kan alleen actief worden, indien die onmiddellijk weer wordt afgegeven, anders verdwijnt ze, ze vervluchtigt zoals sommige vloeistoffen die aan verdamping worden blootgesteld en misschien heel goed zijn om er iets mee te doen, maar als je het niet vlug genoeg doet, is er geen vloeistof meer. Op die manier moet u het zich voorstellen.

De energie die u optimaal kunt doorgeven is dus afhankelijk van uw eigen wezen, maar vooral van uw contacten met zowel de wereld of met datgene waarop uw kracht gericht wordt als met datgene waaruit u de kracht ontleent. Een zeer eenvoudig wetje kunt u hierop baseren:

Mijn eigen openheid en harmonie ten aanzien van een kracht betekent de mogelijkheid om buiten mij krachten te ontnemen in overeenstemming met de krachten die ik afgeef. Er is altijd een balans tussen de kracht die ik ontvang en die ik afgeef. Hierbij zal er een momentum zijn, omdat mijn eerste impuls is: kracht afgeven en ik mijn eigen kracht afgeef. Ik zal niet meer ontvangen dan ik afgeef, maar het proces van opladen uit de energiebron buiten mij zal langer voortgaan en wel tot de normale situatie voor mij is bereikt.

Waarom hebben wij eigenlijk zoveel dingen nodig om ons krachten voor te stellen?

God zal mij de kracht geven. De geest zal mij helpen. De demonen zijn mij onderdanig. Het klinkt als een foute declamatie, als je dat zo zegt. Maar zo rationaliseert een mens voor zichzelf de processen. Is het voor ons redelijk om een dergelijke voorstelling te hanteren? Eigenlijk niet.

Kracht heeft geen naam. Ze heeft eigenschappen omdat ze een vorm van kracht is, uit te drukken misschien in trillingsgetal, in pulsatie, intensiteit e.d. Kracht is geen God. Kracht is geen geest, geen demon. Kracht is kracht. Ik heb dus al die dingen niet direct nodig. Indien ik extra kracht nodig heb, dan betekent dit dat ik die kracht moet verwerven buiten mij. Als ik nu zeg God of demon of de geest, dan geef ik er een naam aan. Het verandert verder niets. Er zijn echter een paar punten die voor ons wel van belang zijn, namelijk deze:

Elke mens heeft voor zijn huidige toestand van leven een optimale hoeveelheid levenskracht. U kunt uit de buitenwereld altijd een aanvulling van uw eigen krachten krijgen tot het voor u nu optimale. U kunt uzelf niet zonder meer genezen. U kunt wat dat betreft zelfs de tijdsfactor niet gebruiken om het genezingsproces in u te versnellen. Maar u kunt wel zorgen dat uw harmonie met alle vormen van energie zodanig is, dat het voor u optimale (dus het grootst mogelijke misschien ook als je het in energie uitdrukt) door u wordt opgenomen.

Als een mens zich richt op de kosmos, zal zijn krachtverbruik voortdurend worden aangevuld door de kosmos. Maar hij zal nooit méér overhouden dan hij had toen hij begon. Alleen indien hij zich richt op eigen wezen, zal de kracht worden aangevuld tot het maximum dat zijn wezen op dat ogenblik kan verdragen.

Nu komen we aan het eigenaardige probleem waarmee menigeen heeft geworsteld. Jezus wordt uitgedaagd als hij aan het kruis hangt. Ze riepen:

"Genezer, genees nu jezelf. Kom van het kruis af." Had Jezus dat kunnen doen? Ja, hij had het kunnen doen. Maar dat had hij alleen gekund, indien hij zijn lichaam als mens op dat ogenblik had prijsgegeven. Hij had het met een soort dubbel kunnen doen, maar niet zonder meer. Waarom niet? Omdat op dat ogenblik voor hem die toestand werkelijkheid was. In die werkelijkheid kon hij wel de kracht hebben om alles te doen en te zeggen wat nodig was, hij kon zijn pijnen tot op zekere hoogte meester blijven, maar wat hij niet kon doen was: al zijn stoffelijke voertuigen zodanig beïnvloeden dat hij van het kruis af kon komen of eenvoudig alle wonden doen sluiten door een versnelling van het genezingsproces in zichzelf. U kunt dat ook niet. Als Jezus het al niet kon, dan kunt u het helemaal niet. Aan de andere kant weten we dat Jezus zich ontzettend snel wist op te laden.

Er is een verhaal, dat Jezus helemaal uitgeput is. Hij zakt bijna in elkaar. De apostelen brengen hem een klein huisje binnen. Er is een handige jongen, die een dakluik heeft ontdekt en daardoor laat hij gauw een zieke naar beneden zakken. Iedereen zegt: De Meester kan niet meer. Maar hier is een noodzaak. Dat wil zeggen, dat Jezus zichzelf oplaadt en daardoor de zieke kan genezen (Uw zonden zijn u vergeven. Neem uw bed op en wandel) en daarna zelf beter is dan voordien. Dat is overigens niet geregistreerd, maar zo is het toch wel geweest. Waarom?

Een uitputting kan in ons alleen dan bestaan, indien we die voor onszelf erkennen. Op het ogenblik, dat wij - door welke taak dan ook - ertoe worden gebracht onze uitputting te vergeten, terwijl gelijktijdig ons doel van meer dan zuiver stoffelijke aard is, zullen we daardoor krachten uit de omgeving opnemen. En daar we zelf niet genoeg hebben, krijgen we een versterkte invloed van die kracht buiten ons. Het resultaat is, dat als we ophouden we eigenlijk net iets meer kracht overhouden dan we hadden toen we begonnen. Dit is voor paranormale genezing misschien interessant om te weten:

U kunt nooit zoveel kracht afgeven dat u er zelf slechter van wordt, indien u werkt met de kracht rond u. Maar u zult wel elke keer ontdekken dat u een ogenblik nodig heeft om bij te komen, u op te laden. Want u bent niet in staat om uw gevoelsmatige reacties zo volledig in bedwang te houden dat u automatisch weer in een optimale toestand komt.

Dan zou ik nog wat willen zeggen ten aanzien van onze wereld, want ook wij spelen in die paranormale verschijnselen een rol en contacten met de geest is voor de meeste mensen, als ze erin geloven, toch wel iets wat van belang is.

Als u mij b.v. zoudt oproepen, wat gebeurt er dan? Bij het oproepen gaat u uit van een stoffelijke voorstelling. U komt dus nooit tot een harmonie of contact met de sfeer waarin ik werkelijk vertoef. Het is heel waarschijnlijk dat de hele door u uitgestraalde oproeping blijft steken in een astrale wereld of in een van de mentale werelden. Indien dit het geval is, zal ik nooit aan uw oproep gehoor kunnen geven. Hetgeen ontstaat is altijd een waanbeeld, dat wordt geleid door uw eigen gedachten. Roep dus nooit iemand uit de wereld van de geest op!

Hoe kun je dan toch met een bepaalde geest in contact komen? Daarvoor zijn 3 of 4 verschillende mogelijkheden. Ik zal u er twee geven.

1. Wacht totdat u contact voelt met een geest. Doe dit door hem gelegenheid te geven hetzijmiddels concentratie of middels ouia-bord, kruis-en-bord e.d. Wanneer u contact krijgt, kunt u aan de entiteit vragen om zo mogelijk het contact met een bepaalde persoon te bevorderen. U stelt geen eis. Uw eigen voorstelling is niet dwingend in dit geval. Indien er een reactie volgt, zal deze zelden of nooit onmiddellijk geschieden. Er ligt voor u altijd een tijdsverloop tussen dat uiteen kan lopen van 10 tot 15 minuten in het gunstigste geval,

tot enkele maanden in het ongunstigste geval. Dit is de methode om een contact op te nemen met een bepaalde persoon, zonder daarbij astrale krachten en waarden op te roepen die tot misleiding kunnen voeren.

2. Als u geestelijk contact zoekt niet met een persoon, maar met een bepaalde sfeer of kracht, dan staat het er anders voor.

Er zijn een aantal sferen met hun eigen mogelijkheden waartoe u krachtens uw menselijkheid behoort. U heeft een voertuig dat tot die wereld behoort. Als u in dergelijke gevallen u concentreert op de kwaliteiten van die wereld zoals u zich die voorstelt (dus niet zoals ze zouden zijn, dat is niet belangrijk, maar zoals u ze zich voorstelt), dan kunt u door die concentratie op een gegeven ogenblik een gevoel van geladenheid krijgen. Die geladenheid manifesteert zich bij sommigen door een tinteling in het achterhoofd of de haren rijzen te berge, de huid begint te tintelen, de haren beginnen plotseling een statische electriciteit te vertonen, het kan ook zijn dat u rillingen over de ruggegraat voelt lopen. U heeft het gevoel dat u omgeven bent door iets wat niet gezien wordt en dat u toch op de een of andere manier aanvoelt, hetzij warm of koud. Heel vaak zegt u: erg gezellig. Als dit het geval is, dan betekent het dat u in feite de harmonie heeft gekregen, want u vertaalt het in stoffelijke termen en u komt zelfs stoffelijk-zintuiglijk tot bepaalde constateringen. U kunt dan op dat ogenblik redelijk formuleren, maar nooit dwingend, wat in die sfeer uw wens is of welke kracht u uit die sfeer verlangt.

Ook hier geldt weer: uw formulering is niet bindend voor de wijze waarop die kracht in verschijning treedt. Zij geeft slechts de relatie aan waardoor die kracht zich aan u kan manifesteren. Zij doet dit volgens uw bedoelingen, niet volgens uw formuleringen. Dit laatste is iets om heel goed rekening mee te houden.

Als je aan iemand de p... hebt en je wilt hem toch genezen en je doet het langs deze weg, dan heb je grote kans dat je hem eerder hoofdpijn bezorgt dan wat anders. Zo kun je die kracht dus richten en ontvangen.

Als je dit contact met een bepaalde sfeer hebt, dan is het niet alleen maar de kracht uit die sfeer die door uw geestelijke voertuigen in u geprojecteerd kan worden. Er is wel degelijk weer dat effect van resonantie. Al datgene wat u bent, wilt en doet in die sfeer klinkt a.h.w. door de gehele sfeer en een ieder die daarop is ingesteld neemt daar dus kennis van.

Krachten uit de geest zullen in dergelijke gevallen optreden als helpers, geleiders en gidsen. Zij vergroten de energieën waarover u kunt beschikken, ook als deze door uzelf niet zonder meer worden uitgestraald. Het betekent verder dat acties, waarmee u begonnen bent in zo'n geval door entiteiten in onze wereld verder kunnen worden voortgezet.

Een punt dat u nooit moogt vergeten. Er is geen vergelijkbaarheid van intentie en taal tussen uw stoffelijke wereld en een geestelijke wereld. Dit impliceert dat alleen uw innerlijkste waarden voor die geestelijke wereld een resonantie wekken. Dit betekent ook, dat al wat u voor uzelf denkt te zijn of te willen, wegvalt op het ogenblik, dat in uw diepste innerlijk uw instelling toch anders ligt.

Werk met de geest altijd in de grootst mogelijke eerlijkheid. Vermijd elke dwingende reactie uwerzijds hetzij een dwang tot manifestatie van bepaalde personen, hetzij het veroorzaken van bepaalde effecten of het optreden van bepaalde krachten. Stel uw behoefte. Dit vindt de grootste weerklank.

Voor degenen die nog steeds na de vorige lessen denken in termen van geestelijke geleiders zou ik er nog dit willen bij zeggen:

Een geestelijke geleider is nimmer één persoon. Als u werkelijk geestelijk geleid wordt, dan geschiedt dit door een kracht waarin verschillende entiteiten - soms gelijktijdig, soms afwisselend - zich manifesteren t.a.v. uw besef, uw leven en de energieën waarover u beschikt. Als u dus meent een vaste geleider of meester te hebben, dan moet u zich realiseren: de voorstelling is de uwe. Hoe meer u aan de voorstelling hangt, hoe minder de werkelijkheid zich volledig aan u kan openbaren. De krachten en mogelijkheden waarover u beschikt worden beperkt door de vaste voorstelling, die u heeft van een geleidegeest of meester. Het gevoel geleid en geholpen te worden daarentegen kan u helpen, omdat dit u het vermogen geeft om invloeden uit de geest zonder kritiek en zonder de noodzaak tot aanpassing in u en door u te ontvangen.

Nu weet u wat er aan de hand is met extra krachten. Al geven we geen oefeningen meer, die heeft u in het begin genoeg gehad en u kunt er nog genoeg mee doen als u wilt, zo wil ik u toch wel een paar eenvoudige dingen voorstellen, die u - maar alleen indien u er een behoefte toe gevoelt - kunt gebruiken.

1. Als u iemand wilt beïnvloeden of helpen en daarbij uitgaat van een positieve behoefte, doe zo gewoon als u kunt. Vraag u niet af, of er kracht is, waar ze vandaan komt, maar straal haar uit. Uw gehele wezen zal dan zo nodig voor de suppletie van kracht of de toevoer van extra krachten kunnen zorgdragen.
2. Als u vooruit wilt zien en de toekomst wilt kennen of het verleden of geesten wilt zien in uw omgeving, onthoud dat elke poging om dit in redelijk-zintuiglijke termen te omschrijven destructief is voor de ontvangen waarden. Helderziendheid behoeft niet te zijn het direct en visueel ervaren van een persoonlijkheid of toestand. Het kan evenzeer zijn een plotseling en spontaan in u opwellen van begrippen en de woorden waarmee u de beschrijving geeft. Hoe eenvoudiger u werkt, des te groter de krachten waarmee u kunt werken. Daarom, in alle proefnemingen en in alle methoden van werken, grijp naar eenvoud.
3. Besef altijd, dat er voor u een tweeledigheid van bestaan is. De een is uw stoffelijke werkelijkheid. Op dit moment is dat de toevlucht voor uw geest waartoe uw gehele bewustzijn automatisch weer zal worden aangetrokken. Bij uittreding is het besef "ik heb een stoffelijk lichaam, ik slaap" voldoende om u voor alle gevaren van een astrale of duistere sfeer te behoeden. Als u licht of kracht ervaart of ondergaat en u voelt dat het niet juist is, realiseer u: ik ben in de stof. Indien u een kracht wel ziet en ervaart en deze wilt ondergaan en verwerken, moegt u niet terugdenken aan uw lichaam, aan uw stoffelijke bestaan of aan facetten van uw stoffelijk leven. U moet dan dit licht alleen zien als een directe inwerking op uw totaal ego.
4. Ik kan me voorstellen, dat er ogenblikken zijn dat u werkelijk behoefte heeft aan kracht, aan hulp, aan energie. Roep die niet op! Besef eenvoudig het tekort en aanvaard de totaliteit waarin dat tekort mogelijk functioneel is, dus betekenis heeft. Alleen reeds door deze aanvaarding zal al datgene wat niet kosmisch noodzakelijk is voor u of voor de kosmos automatisch verdwijnen door een aanvulling van kracht.
5. Wanneer u gespannen hebt, haal een paar keer diep adem, lach eens om uzelf en doe datgene wat nodig is. Vraag u niet af, of u het kunt, vraag u niet af, of het misschien beter zou kunnen, doe wat u kunt en zo goed u kunt. Door op die manier te werken kunt u

altijd extra energie verkrijgen en zal uw prestatie steeds beantwoorden aan hetgeen voor u noodzakelijk is en vaak ver uitgaan boven hetgeen u zich als noodzaak heeft voorgesteld, omdat ook innerlijke noodzaken door de kracht worden aan gevoeld en mede worden verwezenlijkt.

Ik hoop, dat u aan deze tips iets heeft. Als u ze op dit moment niet nodig heeft, onthoud ze toch maar. Wanneer u in een toestand komt van gebrek aan energie, besluiteloosheid e.d. lees deze raadgevingen na. Probeer te vergeten wie u op dat ogenblik bent in uw ogen. Realiseer u wat nu nodig is en begin. U zult zien, dat de kracht onmiddellijk in en met u functioneert en dat u daardoor veel meer bereikt dan anders denkbaar is.

NOOT I.

Geestelijke energie.

Geestelijke energieën kunnen we ons voorstellen als velden van een hogere orde. Om het anders te zeggen: je kunt op een gegeven moment zo'n sterke zender gebruiken dat andere zenders daar niet doorheen kunnen komen, als ze in de buurt van die zender zijn. Gelijkzeitig kan ik de uitzending zodanig sturen dat bepaalde stations, die ik wil ontvangen binnen het invloedsveld dat alle andere uitzendingen onmogelijk maakt, toch ontvangen kunnen worden.

Er is in de mens een proces waardoor hij krachten van buitenaf nodig heeft. Maar die mogen niet uit de persoonlijkheid afvloeien. Wat doe ik dan? Ik gebruik een geestelijk construct uit ongeveer midden Zomerland waardoor alle kracht, die zo'n persoon zou willen uitgeven a.h.w. worden teruggekaatst. Maar de krachten, die hij noodzakelijk moet ontvangen, kunnen door die geestelijke invloed heen. Wij noemen dit een schaal, omdat we denken aan een eierschaal en de persoon, gezien de menselijke gestalte en uitstraling inderdaad in een soort eivormig veld van geestelijke kracht wordt gevat.

NOOT II.

Tijdsenergie.

Tijdsenergie is een term. Tijd op zichzelf zou je kunnen beschouwen als een hoeveelheid energie. Duur is dus gelijk aan een bepaalde hoeveelheid energie. Een bloem b.v., die een jaar bloeit, heeft veel meer tijdsenergie dan een bloem die maar één dag bloeit. In die zin.

Nu is dit een vorm van kracht, die te maken heeft met de reactie van stoffelijke weefsels, die zich binnen die energie bevinden. Is er meer van die energie, dan lijkt het voor degene die binnen dat veld is of hij meer tijd heeft. Voorbeeld:

U zit daar en houdt het horloge in de gaten. Nu gebruik ik de tijdsenergie. Ik denk, dat ik gewoon in hetzelfde tempo blijf door spreken, maar het tempo ligt veel hoger. Het is praktisch ondoenlijk zelfs door dit lichaam om een volledig opvoeren van alle energie weer te geven, maar ik kan het wel zover doorzetten dat het heel snel wordt. Die snelheid maakt dan duidelijk, dat terwijl voor mij de tijd praktisch gelijk blijft verlopen het voor u klinkt alsof ik heel snel spreek. Voor mij lijkt het alsof ik heel kalm verder spreek, voor u klinkt het alsof ik erg aan het ratelen ben. Dat is nu juist wat we bedoelen met tijdsenergie. Iemand die dus meer tijdsenergie heeft, zal eigenlijk meer tijd hebben dan iemand, die de energie niet bezit. Zo ontstaat er een verschil in snelheid van beleving en dus ook in reactie tussen degene die geen en die wel die energie heeft.

Als ik nu een weefsel heb dat snel vernieuwd moet worden, dan is de normale opbouw- en wisseltijd van een cel ongeveer 50 uur. Dat omvat de afbraak en de reconstructie van de cel door alle processen van deling en wat er verder bijhoort. Als ik nu zeg: Dit gedeelte moet snel genezen, dan duw ik daar veel meer tijdsenergie in. Ik maak dus dat dat stukje veel sneller leeft dan de rest. Een cel kan dan misschien worden vernieuwd in 20 à 30 minuten. En aangezien dat voor een groot aantal cellen gelijktijdig gebeurt, krijgen we een schijnbaar spontane genezing. Alleen, wel één ding: dat weefsel onttrekt per tijdseenheid energie aan het lichaam. Het zal energie aan het lichaam ontnemen niet in overeenstemming met het ritme van het lichaam, maar met het tijdsritme van het stukje celweefsel. Dan is de tijdsenergie dus eigenlijk niets anders vanuit uw standpunt gezien dan een extensie of een comprimeren van tijd waardoor acties sneller of trager kunnen verlopen dan voor de omgeving normaal is.

Als je hiermee werkt, gaat dat eigenlijk praktisch zes-dimensionaal. Je hebt namelijk eerst de 4e dimensie waarin beweging een factor wordt van duur. Dan heb je de 5e dimensie waarin duur tot zichzelf terugkeert. Anders gezegd: beweging resulteert in een gelijktijdigheid. Dan volgt de 6e dimensie waar uit de gelijktijdigheid elk punt binnen die gelijktijdigheid zich manifesteert als een afzonderlijke waarde, maar tevens is gefixeerd t.a.v. het geheel. Wat je in feite bent, is een wezen dat al die andere werelden en dimensies mede omvat, omdat je vele verschillende voertuigen hebt. Als je tegen jezelf zegt: ik ga de tijd beïnvloeden, zal er niet veel van terecht komen. Maar als je je realiseert dat het sneller moet gebeuren vanuit jouw standpunt, dan kun je aanvoelen dat dit mogelijk is. Dit aanvoelen van de mogelijkheid impliceert een overdragen van iets van de tijdsenergie, mits de verdere instelling goed is. Je brengt dan deze tijdsenergie op een beperkt stukje in werking met alle gevolgen van dien.

Dit is dus niet iets wat je verstandelijk kunt overleggen, maar je kunt wel aanvoelen: dit kan veel sneller dan normaal genezen. Zodra je dat aanvoelt, maak je het meteen waar door je concentratie daarop. Dus: hoe meer je erover gaat nadenken, hoe moeilijker dat wordt. Je moet wel weten dat het kan, anders ben je geneigd te zeggen: Als ik in korte tijd veel gegevens wil opnemen, dan moet ik mij niet haasten. Ik moet mij gewoon concentreren met het besef, dat het sneller moet gaan dan normaal, sneller moet zijn dan de wereld rond mij. Dan kan ik beginnen en kan ik inderdaad meer opnemen in kortere tijd. Het is een gevoel, meer niet. Als u dat allemaal moet gaan beredeneren, dan blijft u steken in de theorie, maar als u het aanvoelt, dan zult u daardoor uw wezen zodanig richten dat het mogelijk wordt.

:--:~:

KARAKTERBEPALING.

Als wij het karakter van een mens proberen te bepalen, dan worden we in de eerste plaats geconfronteerd met zijn uiterlijk. Dit uiterlijk als geheel geeft een bepaalde indruk. Deze bepaalt echter niet de aard van de persoon, maar wel onze reactie op de persoonlijkheid zoals deze zich ook in kleine tekens, die niet bewust worden afgelezen, kenbaar maakt. Willen we de aard bepalen, dan kunnen wij deze voor een deel lezen uit het lichaam.

Het lichaam namelijk geeft een aantal eigenschappen weer. Bijvoorbeeld: Heeft iemand lange dunne vingers met heel brede vingertoppen, dan is het iemand die anderen onder de duim houdt. Er is een mate van heerszucht. En dat klopt ook wel.

Kijken we naar de gezichten, dan kunnen we ontdekken dat een grote neus heel vaak gepaard gaat met eigenwijsheid. Maar het is niet zeker, zo iemand kan wijzer zijn geworden.

Kijken we naar de schedelbouw, dan valt hierbij op: als iemand een laag voorhoofd heeft, dan veronderstellen we dat daar minder verstand in zit. Dat is helemaal niet waar, want iemand met een hoog voorhoofd behoeft ook niet te deugen. Wel bepalend kunnen in sommige gevallen de knobbels zijn, die zich op de schedel bevinden. Maar die zouden dan met de tast eerst moeten worden vastgesteld en gemeten.

Als je namelijk de schedel meet en daarop bepaalde onregelmatigheden voorkomen, dan geven die heel vaak de punten aan waarop de hersenen bijzonder actief zijn. Als je die punten ongeveer kunt karakteriseren, dan weet je dus ook wat iemand dan zal doen. Om een voorbeeld te geven:

Als op het voorhoofd hooftjes zich a.h.w. bijna hebben ontwikkeld, dan geeft dat over het algemeen aan paranormale gevoeligheid. Het wil ook zeggen dat zo iemand intuïtief pleegt te reageren.

Vinden we opzij van het hoofd boven de slaap - en dan bij voorkeur rechts - een wat bobbelig geheel, dan is dat iemand die sterk visuele indrukken verwerkt en er heel veel mee doet. Maar wij kunnen ook aan dezelfde kant het gevoel hebben dat uitgaande van het voorhoofd (dan zit de bobbel boven het slaapbeen), dat het daar iets naar binnen gaat. Dat is dan een persoon, die wel veel visueel waarneemt en dat behoudt, maar niet op visuele indrukken direct reageert. Dat kan zeer belangrijk zijn, want het zegt iets over de reactie van die mens. Iemand, die ziet en niet onmiddellijk reageert, is een persoon die pas later tot de ontdekking komt dat hij beledigd is en de boel in elkaar slaat als het net gezellig begint te worden.

Ook achter op het hoofd kunnen we een bepaalde knobbel vinden. Die geeft aan dat iemand sterk automatisch en sterk instinctief reageert. Als die knobbel links op het achterhoofd zit onder de kruin en lopend in de richting van het slaapbeen, dan betekent het over het algemeen dat zo iemand nogal driftig is. Daarnaast is hij ook een gewoontemens. De drift gaat meestal gepaard met verstoring van gewoonten.

U ziet, u kunt haus wel enkele dingen aflezen. Er zijn ook andere punten om het karakter van een mens te bepalen.

Als ik een voorhoofd bekijk, zeggen rimpels heel weinig. Men zegt wel: iemand die rimpels heeft, heeft zorgen of wijsheid. Dat is niet altijd waar. Er zijn mensen, die hebben helemaal geen zorgen, maar kijken met gefronste blik naar de wereld omdat ze vinden, dat de wereld eigenlijk niet deugd. Maar er zijn bepaalde dingen, die het bestaan van geestelijk besef of geestelijke wijsheid aanduiden. Kabbalistisch zegt men:

Als op het voorhoofd tussen of iets boven de ogen een shin voorkomt

(een joods letterteken), dan moeten we aannemen dat zo iemand een bepaalde bewustzijnsangang heeft doorgemaakt. Vreemd genoeg duidt bij de hindoes deze zelfde figuur aan dat dit een meermalen geboren ziel moet zijn. Zij zeggen niet "brahmaan", maar een meermalen geborene. Ook dit betekent dat er allerlei achtergronden zijn. Zo iemand zal kennis gemakkelijk opnemen. Hij zal reageren op een manier die onverwacht is. Dat is ook wel prettig als je dat weet.

Als je werkelijk iemand wilt aanvoelen, moet je in de eerste plaats toch wel zijn uitstraling proberen aan te voelen. Want voor iemand, die al die uiterlijkheden niet zo onmiddellijk kan gadeslaan, is het wel eens goed om niet naar de persoon te kijken, maar te proberen diens persoonlijkheid en nabijheid aan te voelen. Dan blijken er een aantal facetten te zijn, die je gemakkelijk kunt gebruiken om je relatie t.a.v. de persoon vast te stellen.

Op het ogenblik, dat er een spanningsveld is, kijk uit: hier wil één van beide partijen domineren. Indien we die spanning voelen als een prikkeling en we weten dat dit geen biochemische reactie is, dan moeten we hier erg voorzichtig zijn en ons vooral beperken. Dat zijn personen met wie je gemakkelijk conflicten kunt hebben.

Als iemand een soort "leeg" gevoel geeft, alsof er een gaatje in de ruimte is waar helemaal niets is, dan moeten we ook uitkijken. Dergelijke personen hebben de neiging om te absorberen, dat houdt niet alleen in dat ze uw kracht opzuigen (dat doen mensen wel eens), maar het betekent ook dat die mensen geneigd zijn om alles van u te verlangen. Ze blijven vragen en vragen en wat je hun ook geeft, ze blijven vragen. Dat is op zichzelf misschien helemaal niet zo gek, vraagt en u zult gegeven worden wordt er beweerd, maar per slot van rekening, als u alles moet geven, dan heeft u ook niets meer. Dat wilt u niet, dus zorg in dergelijke gevallen dat er een zekere grens is.

Sommige mensen geven een gevoel van warmte. Je zoudt het ook gezelligheid kunnen noemen. Een dergelijke uitstraling zegt niets omtrent de aard of het karakter van de persoon, maar wel over de relatie die u met de persoon heeft. Indien die uitstraling zo prettig is, dan dient u het volgende te onthouden:

Als gezelschap is zo'n persoon bijzonder aangenaam. Gelijkzeitig zullen we elk contact, dat voor ons belangrijk is, zeer logisch en redelijk moeten benaderen, omdat emotionele factoren hierbij een zeer grote rol kunnen spelen. En dat zou wel eens tegen het zere been kunnen aan komen.

Dan zijn er nog een paar facetten. Die gelden echter voor mensen, die wat gevoeliger zijn geworden. Ik neem niet aan, dat u een gehele aura kunt zien. Als u dat kunt, dan heeft u verder niets meer nodig en kunt u het zo wel aflezen.

U heeft bij een persoon soms het gevoel, dat er kleine rode fonkelingen van hem uitgaan. Kijk uit! Hier is het een kwestie van strijdlust. Contacten verlopen hier nooit geheel vreedzaam. U kunt dan nog kiezen zoals u wilt, maar dit is een factor die voor u geldt.

Er zijn personen bij wie we het gevoel hebben dat ze - zelfs als ze de kleurigste kleding dragen - eigenlijk altijd een bruine of grijze indruk geven, dan moeten we met hen zeer voorzichtig zijn, omdat alles wat ze doen en zijn dubbelzinnig is en er nooit een volledige betrouwbaarheid is.

Hebben we het gevoel dat er van iemand een gouden gloed of glans uitgaat (dat komt niet zo vaak voor, maar het komt voor), dan is dit een persoon met wie contact voor ons geestelijk en stoffelijk zeer goed kan zijn. We moeten daar dus gebruik van maken, maar we mogen daaraan weer geen verwachtingen verbinden. Het is dus gewoon: de contacten op dit ogenblik geven mij iets; ik word er wijzer van. Maar ik mag nooit zeggen wat ik verder van zo iemand krijg.

Als we het over aard- en karakterbepaling hebben, dan denken de meeste

mensen: Als ik een ander kan lezen, dan ben ik in het voordeel. Dat is maar beperkt waar. Er zijn namelijk negatieve punten, die je evengoed kunt waarnemen. Door die waarneming ben je gewaarschuwd. Maar vergeet één ding niet: al telt een gewaarschuwd mens voor twee, er zijn mensen die er heus wel tien tegelijk voor de gek kunnen houden. Die waarschuwing betekent dus alleen dat je bij alle dingen, die voor jou belangrijk zijn - of dat nu geld geven is, een persoonlijke relatie, iemands voorstel of wat anders - heel goed moet nadenken over wat je doet.

We kunnen het lot van de mens voor een deel ook zien in de handlijnen. Maar het is evengoed mogelijk om dat te zien in het gezicht.

Als we kijken naar b.v. de ooghoeken, dan zien we daar een bepaalde plooivorming. Hetzelfde geldt ten aanzien van de neus. Denk niet, dat het mistroostigheid betekent, als iemand hangwangetjes heeft en een paar van die dogachtige, diepe rimpels. Dat betekent meestal niet dat hij een bepaald karakter heeft, maar dat zijn gebit niet in orde is.

Maar als u ziet dat de rimpels bij de ogen iets neerwaarts lopen in de richting van de bovenkant van het oor (je kunt daar gewoon een lijntje naartoe trekken), dan betekent dit wel dat we te maken hebben met een persoon die zeer scherp ziet en zeer scherp reageert. En dat betekent ook dat we erg voorzichtig moeten zijn met wat we wel en niet moeten zeggen. Een woord teveel gezegd betekent heel vaak: jezelf te grabbel gooien. Daar moet je dus erg voor uitkijken.

Enkele punten waar men zich nogal in pleegt te vergissen:

Als iemand heldere ogen heeft, dan is hij te vertrouwen. Iemand, die u recht aankijkt, die kunt u niet misleiden.

Nou, over het algemeen is het omgekeerde waar. Heldere ogen kunnen een blijk van gezondheid zijn, vooral als we kijken naar de iris. Als deze praktisch geen vlekken vertoont en zeker geen kenmerkende onevenwichtigheid in kleurschakering, dan kunnen we zeggen: Die persoon is lichame-lijk aardig gezond. Voor de rest zeggen de ogen niets.

Iemand, die een indruk van betrouwbaarheid wil maken, zal u juist met vaste blik aankijken waar een normaal mens voortdurend met de oogleden knippert, al is het alleen maar om de vochtigheid van de oogbal op peil te houden. Hij heeft daarbij de gewoonte weg te kijken. Iemand, die u helemaal niet aankijkt, kan verlegen zijn. Hij kan ook dubbelzinnig zijn. Maar die kans is niet zo groot, dat hier bedrog of iets dergelijks een rol bij speelt. Het wegstijven is minder misleidend dan het aankijken.

Houdt u verder rekening met de handdruk. Daarmee kunt u de mensen ook beoordelen. Onthoud het volgende:

Ook een lichte, vochtige handdruk kan van een eerlijk mens komen, want die natte, vis-gevoeligheid komt heel vaak voort uit een abnormale transpiratie of een slapheid van de spieren. Daarvoor zijn vele lichame-lijke oorzaken mogelijk. Het behoeft niets te maken te hebben met de aard en het karakter van de mens. Het is echter wel kentekenend hoe iemand de hand wil geven. Dat wil zeggen: Als iemand wacht tot u hem de hand geeft en ze dan wel wil aannemen, dan is er een grote kans dat deze persoon op de een of andere manier geneigd is iets naar zich toe te halen. Inhaligheid is daarbij vaak erg belangrijk. Een vrek daarentegen zal uw hand, ook als hij naar u toegaat, iets naar zich toetrekken. Deze man roeit altijd naar zich toe. Hij zal zelden een spontaan gebaar maken dat naar buiten gaat. Gebaren kunnen enorm veel zeggen.

De gang van een mens kan natuurlijk niet veel verraden. Per slot van rekening, de gewrichten kunnen stijf zijn, er kan iets niet in orde zijn met de spieren en zo'n persoon kan misschien net een slapend been hebben, of een vrouw kan misschien een corset hebben dat niet prettig zit. Dat alles beïnvloedt de bewegingsmethode. Maar er is wel iets anders:

Iemand die zwerft, die dus de neiging schijnt te vertonen om niet rechtlijnig te lopen maar heen en weer te gaan, is een mens die zichzelf niet geheel in bedwang pleegt te hebben en daardoor voor u ook wat minder aangenaam is. Het zijn labiele persoonlijkheden. U moet daar erg mee uitkijken.

Mensen, die al te rechtlijnig op een doel afgaat en nergens op letten, dus a.h.w. anderen uit hun weg dringen, zijn lieden die geen respect hebben voor anderen. Zij denken alleen aan hun eigen zin, hun eigen belangrijkheid en verder aan niets. Ook als daar lichamelijke oorzaken achter kunnen zitten - ze zijn er soms wel, ouderdom b.v. - dan moeten we daar toch rekening mee houden; het zijn geen aangename mensen. We kunnen beter onze contacten met hen beperkt houden.

Iemand die normaal loopt en slechts uitwijkt voor obstakels, die de tijd ervoor neemt om te wachten indien het nodig is, is over het algemeen een zeer beheerst persoon. En als hij daarbij een voor ons prettige uitstraling heeft, is het iemand waarmee we goed contact kunnen hebben, die ons veel kan leren en waarvan we kunnen zeggen: die geeft ons wat. Wij betekenen ook voor de ander wat; er is een wederkerigheid mogelijk. Let dus ook op de manier waarop iemand loopt.

Het laatste punt waarop ik u nog wil wijzen is de neiging, die men heeft om naar boven of naar beneden te kijken. Als een ouder persoon gebogen loopt, kan dit een gevolg zijn van lichamelijke zwakte. Maar als het gezicht mede naar beneden gericht is (iemand die naar de grond kijkt, is niet direct een kwartjesvinder), dan is het een persoon die bang is voor openheid, voor grote zaken. Zo'n mens zal altijd een beetje benepen zijn. Iemand die alleen maar naar boven kijkt, let niet op de mensen. In contacten met anderen zal hij zijn ideeën verkondigen, maar hij zal niet naar anderen luisteren. Ook weer een persoon die u beter kunt mijden. Een mens die normaal voor zich kijkt en een blik heeft die zowel de mensen als de hemel ziet (het is een kwestie van lichaamshouding, maar het is ook een waarnemingsgewoonte) is over het algemeen weer iemand met wie men contact kan hebben en waarbij uitwisseling van mening zonder meer mogelijk is. Daarnaast is het ook iemand, die rustig en betrouwbaar genoeg is om mee verder te gaan.

Als ik u al deze aanwijzingen geef, dan is daarmee de aard van de mens natuurlijk niet bepaald. Ik weet het, je kunt met schedelmeting, fysionomie, systemen van Lombroso en anderen schijnbaar veel bepalen. Onthoudt u echter één ding:

Uiterlijkheden zeggen ons iets over de gewoonte van de mens. Soms zeggen ze ook iets over zijn lichamelijke toestand. Slechts indien de uitstraling van de persoon daarin wordt betrokken, krijgen we een beeld van de acties en reacties van die persoon op dit ogenblik. En op grond daarvan alleen kunnen we beslissen: deze mens is iemand met wie ik nader contact wil hebben. Of: dit is iemand die ik zoveel mogelijk links zal laten liggen, in ieder geval op een afstand houd. Toch kan dit alles bijdragen tot een gemakkelijker en prettiger omgaan met uw medemensen.

:--:

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN

mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

M A A N D B L A D.
(10 nrs. per jaar)

I N H O U D.

JUNI 1976.

21e jaargang.
Nummer 9.

ACHTERGRONDEN VAN DE WERKELIJKHEID

Achter de coulissen

CI blz. 117

Contemporaire magie

CI " 124

DOE HET ZELF

Sleutels

CII " 115

De psyche van de mens

CII " 123

Inbeelding

CII " 128

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

ACHTERGRONDEN VAN DE WERKELIJKHEID

NEGENDE LES.

ACHTER DE COULISSEN.

Als u deze cursus heeft gevolgd, dan bent u overspoeld met informatie over stralingen, gedachteninvloeden, allerlei psychologische effecten en zelfs over al datgene wat uit de kosmos en uit deze wereld het gebeuren overal beïnvloedt. Nu wordt het tijd dat we ook achter de coulissen gaan kijken.

Het is eenvoudig te zeggen: de kosmos is een uurwerk. Maar zo eenvoudig is dat ook weer niet. Want als we de gehele historie van de wereld nagaan, dan blijkt dat er altijd wel kritieke punten zijn waarop een ontwikkeling plotseling kan omslaan. Maar het blijkt ook dat de mogelijkheden, die op zo'n ogenblik aanwezig zijn veel verder reiken dan in die tijd eigenlijk werd beseft. Als wij achter de coulissen van het wereldgebeuren willen kijken, dan moeten we ons realiseren dat een dergelijk cruciaal punt in de historie is aangebroken.

De kosmos, ach, die is druk bezig; en de mensen ook. Het enige verschil is: de kosmos openbaart zichzelf en de mens is bezig met zichzelf. De gehele opbouw laat ons een aantal verschillende effecten zien. Ik zal proberen die achter elkaar en zo duidelijk mogelijk uit te leggen.

1e fase.

De politiek. Daaronder reken ik ook - de heren predikanten vergeven mij dit - de religie. Want de religie is een vorm van pressie op de naaste en als zodanig een vorm van politiek.

In politiek en in religie is het erg belangrijk dat er werkelijk iets gebeurt. U kunt nu wel zeggen: Later zal dit of dat gebeuren, of: ik streef naar dit of dat. Maar de wereld als zodanig wil gevolgen zien. De Chinezen hebben daarvoor een heel mooie uitdrukking. Als er mensen waren die veel drukte en lawaai maakten en weinig werkelijk succes produceerden, dan zeiden ze: Dat zijn papieren tijgers. Tijgers vind ik nog te ver gaan. Als ik moest spreken over de vele voormannen die vandaag proberen de wereld te regeren of doen alsof, dan zou ik ze papieren huiskatjes willen noemen.

2e fase.

Er zijn zoveel fluctuaties zowel in het denken en de gewoonten van de mensen als ook in de wijze waarop zij geloof en idealisme verwerken en verwezenlijken, dat geen enkel openbaar lichaam en ook geen enkele politieke partij of kerk in staat is voortdurend daarop te reageren. Dit is een uitholling van het gezag. Aan de andere kant is het duidelijk dat er toch een gezag functioneert hoe dan ook. Dit gezag is kennelijk niet zichtbaar. De wereld wordt op het ogenblik geregeerd door belangengemeenschappen. Soms zijn deze van ambtelijke soms van zakelijke structuur. Idealen zijn misschien de verklaring die men geeft voor zijn bestrevingen. De feiten zijn eenvoudig: winst maken, aanzien gewinnen, macht in handen houden.

De wereld wordt daardoor langzaam maar zeker wakker.

3e fase.

Aanvoelen en gezond verstand. Zeer veel mensen voelen aan dat er iets niet zuiver is. Steeds meer mensen hebben genoeg gezond verstand om te begrijpen dat ze genomen worden. Ze voelen zich machteloos, zeker in uw dagen. Die machteloosheid is dan ook de oorzaak, dat fase 2 nog steeds aan het bebind is. Maar ook dit ontwikkelt zich verder. Deze drie fasen bepalen het uiterlijk van de wereld waarin u leeft.

Wat zien we nu achter de coulissen? Want elke keer komt er weer de een of andere figuur daaruit te voorschijn springen. En voordat je het weet, is er een nieuwe ster geboren, een nieuwe verlosser, een nieuwe staatsman, een nieuwe president of misschien zelfs een nieuw wetenschappelijk wondermens. Er staan altijd vele figuren te wachten achter de coulissen.

Op het ogenblik, dat in de wereld alles stuurloos is, ontstaat er een effect van chaos. Nu is chaos eigenlijk niets anders dan de volledige ongevormdheid. De meeste mensen denken dat het verwarring betekent, maar dat is het niet. Als de oude Grieken het hadden over chaos, dan hadden ze het over het ongevormde, het vormloze, het niet concreet zijn. Waar chaos ontstaat, wordt vorming aangetrokken, want geen enkel beginsel op aarde of wat dat betreft in de kosmos en in de sferen kan bestaan zonder dat zijn tegendeel manifest wordt. Zolang er een schijnbare orde is en zolang die een mate van wanordelijkheid verbergt, gebeurt er niets. Maar er komt een ogenblik, dat er in feite een zo sterke toename van chaotische invloeden is dat hierdoor het evenwicht wordt verstoord. En achter de coulissen staan de helden klaar om op te treden. In de volkomen verwarring van een soort Götterdämmerung staan de nieuwe goden klaar om compleet met toneelblikken, zwaan of welke voertuigen ze ook mogen gebruiken te verschijnen en alles te veranderen.

Welke invloeden zou men op het ogenblik kunnen verwachten? Wat voor hoofdrol spelers zullen er zo dadelijk komen? Dat is zeer belangrijk.

Het is duidelijk, dat we van de organisaties van de mensen weinig meer kunnen verwachten. Een organisatie is - of ze het wil zijn of niet - een establishment; ze behoort bij de bestaande orde. Een vakbond kan alleen bestaan zolang er werknemers zijn om tegen te opponeren, dat vergeet men wel eens, anders is het geen vakbond meer. Dan is het gewoon een ambtelijke regeringsinstantie geworden. Een politieke partij kan alleen bestaan zolang er idioten genoeg zijn om hun vrijheid, geld, goed en tijd te besteden aan iemand die loze beloften doet. Die dingen zijn er in deze tijd eigenlijk in steeds mindere mate. Steeds meer mensen gaan gewoon van zichzelf uit en van hun eigen groepje. Als ze het niet krijgen, dan nemen ze het.

De mensen hebben b.v. het recht genomen om vrouwen, die dat wensen te aborteren. Toen nam de minister van Justitie het recht om alles in beslag te nemen wat hij eigenlijk niet in beslag mocht nemen om te voorkomen dat de artsen de abortus konden uitvoeren. Nu kunt u zeggen: dat is goed of dat is kwaad. Iedereen moet dat voor zichzelf uitmaken. Maar het is wel duidelijk: de minister van Justitie handelt tegen een rechtsbeginsel in, want je kunt het niet drie jaar dulden en dan plotseling aanvallen. De mensen, die daar hebben ingegrepen, vochten voor een in hun ogen rechtvaardige zaak, maar ze ontken- den gelijktijdig het gezag van de Staat; en dat kun je ook niet opzij schuiven.

Nu is dat in de historie heel vaak voorgekomen. Er is een tijd geweest dat de steden in opstand kwamen tegen de edelen. Hoe de steden dat gedaan hebben was altijd verschillend. Maar één ding is zeker: er moest altijd weer een figuur zijn die het brandpunt werd. Voor Antwerpen was dat b.v. Jan Bredel (?). In Frankrijk was het een zekere Guy de Soissons. (Overigens meer poison dan soissons, want het was maar een giftig ventje.) Maar hij kreeg de mensen achter zich. In Duitsland was het een zekere Kraus, die met verschillende achternamen werd aangesproken en die ook een opstand wist op touw te zetten. Een verzet eerst tegen de roofridders en veel later heeft men dat

weer gedaan als een boerenopstand tegen de steden.

Wat we op het ogenblik dus kunnen verwachten zijn figuren, die een opstand beginnen tegen de heersende machten. Wie kunnen dat zijn? Nu, ik heb daar wel een paar oplossingen voor.

Degene die werkelijk iets tot stand brengt, is niet de figuur die vrijheid brengt. Denkt u dat niet. Het is iemand, die rechtlijnig genoeg is in zijn denken en tevens gewetenloos genoeg in zijn optreden om een ambtelijk apparaat, dat niet gehoorzaamt of dat te traag werkt, uit te roeien; om een land dat niet wil gehoorzamen desnoods af te sluiten en te veranderen in een concentratiekamp. Het zijn geen prettige figuren die achter de coulissen staan, maar dat is wel nodig. Want de enige samenhang zoals die nu bestaat is onaanvaardbaar geworden.

Zo'n persoon kan echter niet meer zoveel voor elkaar brengen als vroeger. Het optreden van een Hitler of een pseudo-Hitler zou in deze dagen nog mogelijk zijn. Over ongeveer 20 jaar bestaat die mogelijkheid niet meer, omdat de mensen sensitiever worden, omdat ze redelijker denken, meer kritisch reageren en gelijktijdig beseffen dat je niet iets kunt tolereren waar je zelf niet absoluut mee eens bent.

In de komende tijd verwacht ik dan ook mensen, die wat dictatorialer zullen optreden. Onder hen zal er waarschijnlijk een of twee politici zijn, die tot het uiteenvallen of tot het totaal krachteloos worden van de U.N.O. zullen bijdragen. Ik zoek één in de Ver. Staten, de tweede zoek ik in Azië, waarschijnlijk in het zuiden. Deze figuren zijn reeds geboren. Zij hebben alle mogelijkheden en ze beginnen de leeftijd te bereiken waarop ze kunnen optreden. Dat vergt misschien nog 5 à 6 jaar.

Wat de geestelijke leiders betreft: De huidige Paus heeft ook het eeuwige levens niet al hoopt hij dat. Hij mag in de eeuwigheid leven, maar dan krijgt hij toch geen leven zoals hij heeft gedacht. Hij wordt niet op een draagstoel het koninkrijk der hemelen binnen gedragen. Voor hem in de plaats komt er een paus, die zal proberen om het christendom te politiceren; dus op een andere manier dan tot nu toe is gebeurd om te draaien en helemaal op de sociale toer te gaan. Dat zal in het begin wat verwarring verwekken. In Rome zullen er heel wat hoofden sneuvelen en bovendien gaan er heel veel oude heren met pensioen. Dit betekent, dat de Kerk van Rome een voorbeeld stelt waarop andere christelijke groeperingen moeten reageren. Het is krankzinnig je voor te stellen, dat de pastoor loopt te paraderen met een orkest, zoals het Leger des Heils heeft gedaan. Die kans zit er echter in. Het klinkt misschien wat vreemd, als je zegt dat het geloof hier en daar een beetje de ant uit gaat van een Rotary-bijeenkomst. Dat zit er ook in en binnen niet zo lange tijd. Eén à twee jaar nog en dan begint de ommekeer en voordat het helemaal loopt duurt het wel tien jaar.

Er is ook een grote tegenstander, die zeer waarschijnlijk uit de moslims voortkomt, de mohammedanen zoals men hier zegt. Deze man is wetgeleerde. Hij is prediker. Hij werkt op het ogenblik reeds als leerling in verschillende Arabische landen. Niet dat die man nu een ideale figuur is; hij is bereid iedereen te vermoorden als hij maar zelf een stap verder komt. Maar zoiets past in deze tijd. Deze figuur zal waarschijnlijk binnen korte tijd erin slagen om praktisch de gehele islamitische wereld te verenigen; om de godsdienstwetten weer bijzonder scherp te doen uitvoeren; om de controversen tussen de gelovigen en niet-gelovigen op een bepaalde manier te definiëren, een manier die samenhangt met commerciële belangen en politieke bestrevingen. Dergelijke figuren staan klaar achter de coulissen. Maar er staat nog meer klaar.

Er is bij elk groot toneel nog de afdeling "speciale effecten". Als er toneelwagens worden gebruikt voor snelle wisselingen van decors, dan zijn het die mannetjes die een aardbeving creëren door aan die dingen te rukken, of die een engeltje naar boven hijsen aan twee kabels. Deze speciale effecten bestaan onder meer in de aanwezigheid van atoomwa-

pens in een paar staten waarvan men denkt dat zij ze nog niet hebben of ternauwernood zouden kunnen hebben. Er zijn enkele landen in het Midden-Oosten die op dit moment ook over een beperkt aantal atoomkoppen beschikken en die bereid zijn om ze ook te gebruiken. Nu zal dat voorlopig wel niet het geval zijn, want als ze dat te vroeg doen, voordat het mag, dan krijgen ze immers geen wapens meer en wat moeten ze dan? Maar als het nodig is, dan kan men practisch heel Noord-Afrika uitschakelen.

Kijf, dat zijn nu speciale effecten. Eén voortijdige explosie zou meer dan genoeg zijn. Het zou mij niets verbazen als die binnen $\frac{1}{2}$ jaar plaatsvond. Dat schrikt de wereld dan wel even wakker.

Da natuur is dan ook opstandig. Zoals u misschien wel heeft geconstateerd, zitten we in een hele reeks continentale beweging, magmastuwing en dergelijke verschijnselen. Indirect wordt ook de beweging van de atmosfeer daardoor sterker beïnvloed, zodat er heel wat rampen, stormen e.d. kunnen gebeuren. Maar als die op het juiste ogenblik komen, kunnen ze heel wat meer tot stand brengen dan als ze zo maar gebeuren. Laat mij u een voorbeeld geven.

Er is ergens een samenkomst van eerste ministers of zelfs van staats-hoofden die tezamen iets bespreken. Op dat ogenblik vindt er een aardbeving plaats. Op dat ogenblik is er een overstroming. Op dat ogenblik trekt een wervelstorm plotseling over een stad. Eigenaardig, nietwaar? De toneeleffecten staan klaar. Ik denk, dat we die al van september af mogen verwachten. Aangezien er in Den Haag geen staatslieden zijn, behoeft u niet bang te zijn.

Daar heeft u de achtergronden. En dan heb je natuurlijk ook verandering van decors nodig.

Als je achter de coulissen kijkt, dan ontdek je dat op bepaalde ogenblikken met één toverslag Amerika kan worden veranderd in het Hemelse Rijk. De volgende scène speelt dan onder sterk Chinese invloed. Dergelijke felle wisselingen zijn van belang. Plotselingen verkoelingen van vriendschappen zullen in de komende 15 jaar zeker een grote rol spelen. Zo gezien is dus achter de coulissen alles klaar om er een werkelijk spektakel stuk van te maken. Zo nu en dan is er wat afleiding nodig. En om nu iedere keer dezelfde balletgirls voor het gordijn de Unowals of de Unctadrapsodie te laten uitvoeren, heeft ook weinig zin. Ik denk, dat de vrolijke intermezzi vooral voortkomen uit de meest krankzinnige stakingsacties, de meest ongerijmde verklaringen en handelingen van mensen over de gehele wereld; vooral mensen die wat in de melk te brokkelen hebben. Dat impliceert dus, dat de scène klaar staat voor een aantal verbluffend snelle veranderingen met veel spectaculaire effecten.

U zult het mij niet kwalijk nemen dat ik even terugga naar het verleden om een paar soortgelijke zaken te vinden.

Wij hebben allemaal wel de geschiedenis gelezen in de bijbel van Mozes en de plagen van Egypte. Wat is daar gebeurd?

De Nijl als bloed. Dat is meer voorgekomen. Er zijn nl. in de bovenloop van de Nijl gebieden waar rode klei ligt. Door zeer hevige regens kan die klei worden meegevoerd met het water.

De plaag van de sprinkhanen. Die is ook meer voorgekomen. Op het ogenblik zijn ze weer bezig de sprinkhanenzwermen op te sporen en door bespuiting te vernietigen. Dat gebeurt nu zelfs in de Ver. Staten en in enkele gebieden van Afrika. Men hoort er wel weinig van, maar het is zo. Ook de Chinezen zijn ermee bezig.

De dood van de eerstgeborene. Ja, dat is erg spectaculair. Maar Spaanse griep b.v. kan onder omstandigheden precies hetzelfde veroorzaken.

Later maakt men dan van iedereen een eerstgeborene omdat hij dood is.

Het mirakel van de Rode Zee. Het was niet de Rode Zee, het was de Schelpzee. Die zee is tamelijk ondiep. De waterdiepte in het grootste deel ligt tussen de $\frac{1}{2}$ en $\frac{3}{2}$ m. met uitzondering van een extra uitgebaggerd stukje

kanaal. Denk even na! Wanneer wind en tij samenvallen in een periode van weinig regenval, dan kun je inderdaad blootsvoets door dit stukje van de Rode Zee trekken. Maar als de wind draait, dan zit je in de modder vast. Die modder is nog niet eens zo erg gevaarlijk. Maar je zit wel in modder en drijfzand en daar kom je niet meer uit. Ze zeiden, dat de golven boven de hoofden van de Egyptenaren zich sloten, maar dat is schromelijke overdrijving. Het is gewoon: je wordt verrast door het opkomende water en je kunt niet precies meer zien waar je wel en niet moet lopen, want er is geen recht pad meer. Dergelijke wonderen zijn er geweest.

Jezus zegt op een gegeven ogenblik tegen de storm: Wees stil; en hij was stil. Maar dat moet meteorologisch kunnen worden verklaard. Het gebeurt niet zo maar. Je kunt niet tegen de wind zeggen: Blaas hier niet. Het meest waarschijnlijke is, dat de wind van richting is veranderd en dat daardoor de val over het meer van Tiberias zich wijzigde. Zo kan ik doorgaan met al die wonderen.

Over de hele wereld spreekt men steeds weer over wonderbaarlijke gebeurtenissen. Men spreekt over rampen met kosmische betekenis, maar als men het op de keper beschouwt, is het eigenlijk allemaal erg natuurlijk.

Wat blijkt er verder? Die rampen vinden plaats in perioden waarin grote spanningen heersen. In de tijd dat Mozes wilde wegtrekken met zijn volk, zoals hij het noemde, was er ook nog gerommel tussen de Egyptenaren en de Nubiërs. De zwarte goden waren toornig tegen de goden van Egypte. Dat is ook een typische situatie. Het volk onrustig, in opstand, stakingen. Denkt u niet dat het allemaal zo erg mooi is gegaan. In die chaos grijpt de natuur in, ze slaat a.h.w. toe. Ze grijpt de mogelijkheid om zich te manifesteren op een bepaalde manier. Een reeks verschijnselen, die anders alleen met grote tijdstussenruimten voorkomen, valt samen.

Datzelfde kunnen we ook zeggen voor Rome. Toen Rome zijn grootheid verloor, wat gebeurde er toen? De vulkanen werkten, de aarde beefde. Er waren overstromingen; waarschijnlijk in de Povlakte waar toen nog grote moerasgebieden waren. Er heerste een geheimzinnige ziekte. Tegenwoordig zouden we het typhus noemen. Al die gebeurtenissen vielen samen en bovendien kwam er ook nog een stelletje barbaren binnenvallen. Het gevolg was, dat Rome zijn overwicht en kracht verloor en dat de strijd met Byzantium om de suprematie niet meer te winnen was.

Alles wat er bestond, moest veranderen tot de oude goden toe. Wat blijkt nu? In die periode was er in Rome zelf een grote opstandigheid. Er was grote verdeeldheid, niet alleen over de christenen, maar ook al omdat men zoveel vreemde goden aanbad. Er waren b.v. acties tegen de vereerders van Isis, Osiris en Anubis, die allen in Rome tempels hadden. In die dagen was de enige mogelijkheid om de mensen te overbluffen geweld. Er trokken benden van jonge patriciërs, vaak versterkt met gladiatoren door de straten en oefenden een terreur uit op de burgers. Bezit werd niet meer gerespecteerd. De mensen veranderen hun gedrag, de discipline valt weg en plotseling gaat de natuur reageren op het ogenblik dat het evenwicht teloor gaat.

We zouden dergelijke verschijnselen ook in het noorden kunnen zoeken. Ook hier is het meermalen gebeurd dat ergens een samenhang wegviel. Neem nu de tijd van de St. Elisabethsvloed. Ga voor de aardigheid eens na wat er in die tijd allemaal was. Grote strijd, grote verdeeldheid, opstandigheid van de standen zelfs tegen elkaar.....en bom, een ramp!

We kunnen zeggen: rampen vallen samen met het optreden van onevenwichtigheden. Nu weet ik wel, als je vertelt dat het de mentaliteit van de mensen is die een bepaalde ramp mogelijk maakt, dan zegt iedereen: Dat is onwetenschappelijk geklets. Er zijn nu eenmaal veel mensen, die horen liever wetenschappelijk geklets dan onwetenschappelijk.

Ik stel het volgende:

Op het ogenblik, dat op een bepaalde plaats de uitstraling van een groot aantal mensen onevenwichtig wordt, kan niet meer worden voorkomen

dat daar het een of ander gebeurt. De natuur reageert daarop, al is het alleen maar omdat potentialen, die verschillend zijn, de neiging hebben om zichzelf in evenwicht te brengen. In de toekomst kunnen wij dit zien gebeuren in b.v. Amsterdam.

Amsterdam, een mooie stad, heeft een toenemende onevenwichtigheid te verwerken. Dit zal waarschijnlijk nog wel even voortgaan. Het lijkt mij onvermijdelijk, dat daar reeds dit jaar en vermoedelijk ook de jaren daarna nog meermalen ongevallen of rampen zullen plaatsvinden van zeer grote omvang. Schijnbaar hebben ze een natuurlijke oorzaak: blikseminslag in de oliehaven, een enorme explosie, enorme schade. Dat ligt aan de natuur; het komt niet door de verwarring. Het is dan wel vreemd, dat het juist voorkomt op dat punt waar die verwarring het grootst is.

Wat zoudt u ervan zeggen, als er op een gegeven ogenblik een explosie plaatsvindt ergens op een belangrijk plein? Dat is natuurlijk een terrorist geweest. Maar hoe komt het dan dat daar - door een toeval natuurlijk - een benzinepomp, een van de weinige die in de stad staan - ineens de lucht in gaat? Let u maar eens op, u zult zien dat ze gebeuren. Dat zijn nu de neigingen om het evenwicht te herstellen.

In de historie zien we elke keer weer dat onevenwichtigheid een aantal ongewone verschijnselen veroorzaakt waardoor er een verschuiving ontstaat en een nieuwe benadering onvermijdelijk is geworden. Door die benadering ontstaat er dan weer een evenwicht.

Dat kun je natuurlijk niet zien op het schouwtoneel van de wereld van vandaag. Zelfs als je goed kijkt naar de achtergronden, die nu zichtbaar zijn, is alles wat ik vertel slechts een krankzinnige speculatie. Pas als je achter de decors kijkt, als je probeert door te dringen achter de werkelijkheid, zoals die zich nu manifesteert en kijkt naar de mogelijkheden die op dit moment nog niet zijn geopenbaard maar die wel aanwezig zijn, dan ga je zeggen: Dat zou best eens kunnen zijn.

Wij weten dat er overal inwijdingen plaatsvinden, ook in deze tijd. Wat is nu een inwijding?

Een inwijding is een verandering van inzicht. Vaak gaan daaraan vele fasen vooraf en heb je waarschijnlijk een scala van denkwijzen en levensgewoonten doorlopen. Als je die inwijding begint te krijgen, ontdek je in jezelf andere krachten, nieuwe mogelijkheden. Je voelt de dingen anders aan, je ziet de zaak anders. Wat is de oorzaak daarvan? De oorzaak is doodgewoon dat je bent veranderd, dat je veel dingen waaraan je vroeger voorbij bent gegaan nu opmerkt. Misschien ben je ook niet meer zo ontzettend haastig. Iemand, die naar krachten streeft, wil ze onmiddellijk gebruiken. Een ingewijde gebruikt zijn kracht alleen, als het onvermijdelijk is, als men er speciaal om vraagt. Die soort van ingewijden neemt toch wel toe. De meesten weten zelfs nog niet eens dat ze een beetje ingewijd zijn. Dat hoeft ook niet.

Wanneer er een verandering van geestelijk klimaat plaatsvindt en er zijn mensen, die te zijner tijd het een of ander fenomeen kunnen vertonen dat niet zo gemakkelijk is weg te redeneren, al is het maar een genezing, een lichtschijnsel of iets dergelijks, dan wordt de wereld onzeker. En dat betekent ook dat allerlei zaken, die op dit ogenblik eigenlijk nog enigszins buiten de norm liggen, zeer belangrijk kunnen worden. Denkt u maar eens aan de bandjes met stemmen van overledenen. O ja, de helft ervan deugd niet, dat weet ik wel, maar er zijn er bij die reëel zijn.

Denkt u eens aan die vreemde transcripties, die ontstaan zijn bij een medium in Engeland, dat zegt contact te hebben met bewoners van Venus. Misschien droomt de man van Venus.... Maar hij heeft dan toch een aantal gegevens verstrekt waarover - redelijk gezien - niemand op deze wereld en zeker niet deze persoon, zou kunnen en mogen beschikken.

Er zijn over de gehele wereld mediums en ze brengen allemaal hun boodschappen vanaf halleluja en de groeten van moeder tot een lezing toe. Maar soms

beschikken zij over gegevens die niet zijn weg te verklaren, waarvan je zegt: hoe kan zo iemand dat weten, of: hoe is het mogelijk dat iemand dat vooruit kan zeggen. Deze verschijnselen betekenen dat de nadruk voor de mens ook wat meer gaat liggen op dat gebied van het geestelijke: het paranormale en wat daarbij hoort. En daar ik de wereld beschouw als een soort toneel, zou ik zeggen: het paranormale is de belichting.

Nu weet u allemaal, als u op straat loopt en u bekijkt iemands gezicht bij natriumverlichting, kwikdampverlichting, namaak-daglicht of amberkleurig licht het uiterlijk van de persoon erg verandert en ook de omgeving. Zoals men in mijn tijd wel zei: Een rose of rode lampekap brengt veel schoonheid naar voren wat het felle licht verbergt. Dat is nog steeds zo. Dus wanneer het licht verandert, verandert de nadruk.

Wanneer zelfs een groter deel van de wetenschap niet meer om de paranormale zaken heen kan, wanneer niet alleen gewone mensen, maar ook degenen die werkelijk een weten hebben die verder reikt, mensen die achtergronden kennen die voor u altijd gesloten zullen blijven, geconfronteerd worden met deze feiten, dan ontstaat er een totaal nieuwe benadering van de samenhangen van het leven. De onevenwichtigheden in de conflicten van deze dagen zijn bezig zo groot te worden, dat er een inwerking is waardoor een nieuw evenwicht wordt geboren. Dat nieuwe evenwicht bevat dan meer geestelijke waarden.

Men zal het anders noemen, natuurlijk. Ik ben bang, dat men in de eerste periode zelfs elke benadering die religieus lijkt zal willen vermijden. Maar zeker binnen 50 jaar is het voortbestaan na de dood een wetenschappelijk feit. Alleen dit reeds zal voor onnoemelijk veel mensen een grote schok zijn, een verandering. Je gelooft er wel in, maar als je het nou zeker weet.... dat is heel wat anders. Dan ga je anders reageren.

Het zal duidelijk worden dat een groot gedeelte van de energieën waarmee de mens werkt op een andere manier veel beter kan worden opgewekt. De eerste psi-moter zal waarschijnlijk binnen 12½ à 13 jaar functioneren. Een kleine, een heel beperkte zeker, maar eentje die met een betrekkelijk kleine concentratie een behoorlijke hoeveelheid kracht kan opleveren. Het zal waarschijnlijk a.h.w. een "windmolen in het luchtledige" zijn waarvan de as is gekoppeld aan een kleine dynamo of iets dergelijks.

Al die dingen bij elkaar maken het duidelijk dat de inwijding, waarover we altijd praten niet een plechtig gebeuren is; het is een mentaliteitsverandering. Het is een plotselinge manifestatie van andere mogelijkheden. Het doet een beetje denken aan het paleisdecor op het toneel waarin alles nog plechtstatig gaat en de edelen misschien een gavotte dansen, terwijl daarachter het doek reeds klaar hangt om met één ruk te worden weggetrokken en men opeens in de buitenlucht is en daar een totaal ander spel van saters en nymphen of van jonge mensen die aan 't badminton spelen zijn te zien is.

Het licht is nu nog flauw, wisselend en vaak spookachtig. Maar het is op het ogenblik al in staat om bij flitsen een grote helderheid te geven; een plotseling begrip en inzicht, een doorschouwen van zaken. Nu zijn het alleen nog maar bliksemflitsen. Op de achtergrond van de dansende edelen rolt de donder. We zien een enkele keer een schicht en even wordt het een beetje spookachtig, maar zo dadelijk is het continu. Dan is er geen tijd meer voor gavotte en sarabande. Dan moet het decor plotseling worden veranderd, anders kun je als mens niet meer voortbestaan.

Nu zegt u waarschijnlijk: O, wat staat ons veel slechts te wachten! Ik zou u een kleine troost willen geven.

Er was eens een dove man die rustig zat te lezen. Het was oorlog. Vlak bij hem vielen de bommen - hij las verder. Er werd geschoten zelfs tot in zijn kamer - hij las verder. Eindelijk werd het dag. Hij had zijn boek uit. Hij sloeg het laatste blad om, deed het boek dicht, keek toen om zich heen en zei: "Mijn God, wat is er nu gebeurd!!" Hij had niets van dat alles

gemerkt. Een dwaas verhaal, denkt u. Maar hoeveel mensen zijn niet doof voor wat er werkelijk rond hen gebeurt? Ik wil niet zeggen dat u allemaal even doof zult zijn, maar er zijn heel veel dingen, die u eenvoudig niet opmerkt voordat ze gebeurd zijn. Daarom behoeft u zich niet zoveel zorgen te maken. De wereld draait wel verder, ook al staat er op de achtergrond een totale verandering te wachten. De kans bestaat, dat als u eindelijk begint te beseffen wat er is veranderd, u er nog blij mee bent ook. En degenen die dat alles niet kunnen verwerken, zijn over het algemeen voldoende gerijpt om voordat de veranderingen geconcretiseerd zijn en overal worden erkend, onze wereld te betreden waar ze dan verjongd zich langzaam maar zeker kunnen aanpassen aan de nieuwe mogelijkheden.

Denk niet, dat het voor u een treurige tijd wordt. Helemaal niet. U zult soms zelfs erg veel plezier hebben ondanks alles. U moet zich niet teveel zorgen maken over alle sombere boodschappen die u hoort. Dat is onzin. U moet gewoon leven met de mogelijkheden die u heeft. Maar daarnaast moet u zo nu en dan de ogeneens opslaan uit uw persoonlijk bestaantje en naar de wereld kijken. Misschien ontdekt u dat nieuwe helden van achter de coulissen tevoorschijn zijn gekomen, of meer zelfs: dat de belichting is veranderd en dat alles aanduidt dat er in zeer korte tijd een nieuwe scène in het toneelstuk van de mensheid zal beginnen.

Noot.

Onthoudt u dit: Als je een injectie krijgt om immun te worden tegen b.v. mazelen, dan is de prik van de spuit niet prettig. Het gevoel van de injectie is vervelend; je kunt er zelfs een paar dagen ziek van zijn. Maar op zich is het eigenlijk niet erg, tenzij je het in je gedachten zo erg maakt dat je flauw valt. Het heeft wel één voordeel: je bent tegen die ziekte dan enige tijd immuun; je kunt er niet meer door worden aangetast.

Veel van hetgeen er in de komende tijd gebeurt, zou men met een dergelijke immunisatie-injectie kunnen vergelijken. Dit is dus een steuntje voor degenen die zo pessimistisch zijn.

:--:~:

CONTEMPORAIRE MAGIE.

Veel mensen realiseren zich niet dat er in deze dagen ook heel veel magie wordt bedreven. Men realiseert zich wel dat gelofte-formules, eeds-formules, bepaalde rituele plechtigheden eigenlijk onder magie behoren, maar men denkt er verder niet over na, omdat het in het leven is ingewoerd. Er zijn een aantal feiten, die men de laatste tijd over het hoofd heeft gezien. Eén ervan is wel, dat in deze dagen steeds meer mensen gebruikmaken van bepaalde spreuken en leuzen.

Deze spreuken en leuzen zijn dan niet in overeenstemming met de feiten en de werkelijkheid, maar dat is ook niet belangrijk. Het gaat namelijk om de emoties die ze losmaken, want emoties geven de resultaten die men wil hebben.

Dit is precies hetzelfde bij gewone magie of bij rituele magie: Wij gebruiken bepaalde geluiden om daarmee een emotie te wekken waardoor het mogelijk wordt paranormale of niet-redelijke verschijnselen te veroorzaken.

Dit gebeurt overal. Eigenlijk is reclame dus ook een soort magie. Televisie is in vele gevallen eveneens een vorm van magie en zo kunnen we doorgaan. Ik wil u niet in het bijzonder daarop wijzen, maar wel op een paar andere aspecten.

Wij hebben de laatste tijd erg veel te maken met sterke groeperingen, die onder elkaar een zekere wereldorde bepalen en aan de hand daarvan leven en reageren. Ze doen feitelijk hetzelfde als de heksen in de oude tijd. Ze gaan uit van een specifieke kennis die ze bezitten. Ze vereren 'n eigen beeld van goddelijkheid of juistheid en ze zijn bereid om met alle middelen dat beeld waar te maken. Daarvoor zetten zij ook zichzelf in.

De oude magische ritens zijn langzamerhand omgezet in moderne. Een aardig voorbeeld daarvan is: Er zijn tegenwoordig een aantal christelijke secten die bloedoffers brengen, zij het in het diepste geheim. Deze bloedoffers stellen dan over het algemeen Christus voor. Vandáár dat lammeren de voorkeur genieten, maar men wil ook nog wel eens een kip of een konijn offeren. In deze kleine gemeenschappen wordt het bloed als reinigingsmiddel gebruikt.

Het wonderlijke is, dat door dit gebeuren de mensen in een toestand van verrukking geraken. Ze maken een soort trip. In deze trip ontvangen ze boodschappen, die worden gezien als reële profetieën, een direct ingrijpen van God en de H. Geest en worden omgezet in de praktijk. Dit kan de meest krankzinnige gevolgen hebben. Het kan b.v. betekenen dat iemand zegt: Wij zijn wel getrouwd, maar mijn vrouw moet voortaan met die andere man meegaan. Of dat men zegt: Ik heb een auto, maar die mag ik niet meer gebruiken. Die moet ik daar en daar neerzetten en ik mag er niet meer naar onkijken. Dergelijke vreemde dingen komen voor.

Wat de basis van deze vorm van magie is, is duidelijk. Het is datgene wat wij eigenlijk in vele christelijke gemeenschapjes terugvinden: een poging om een persoonlijke verlossing direct te beleven en in deze beleving gelijktijdig los te komen van de wereld en boven de wereld te staan.

Ook wat men spiritisme noemt, zou men moderne of contemporaine magie kunnen noemen. En daaronder valt zeker de wijze waarop de astrologie in bepaalde gevallen wordt toegepast.

Als ik astrologie gebruik, dan ga ik uit van bepaalde kosmische wetten en krachten, die niet wetenschappelijk bekend zijn of worden erkend. Als ik mijn gedrag daarop baseer, dan is dat op zichzelf al belangrijk. Maar als ik daarbij mijn gedrag bovendien laat leiden door de personificatie van een bepaald aspect, zoals b.v. de wassende maan wel wordt aangesproken als Isis en dan als een oude godin van natuurkracht wordt vereerd, dan wordt ook duidelijk dat deze astrologie en horoscopie soms bepaalde nevenverschijnselen vertonen waardoor ze direct magisch worden. Het wonderlijke is dat deze magie in vele gevallen werkt.

Waar de offermagie, die ik het eerst aanstipte, als een soort innerlijke beleving een trip betekent, een gevoeligheid voor een andere wereld, misschien ook wel het ontvangen van boodschappen uit die andere wereld, zo zal deze wijze van werken met de horoscopie voor de mensen vaak een direct contact betekenen met o.m. het astrale gebied. Ze geeft de mogelijkheid om bepaalde krachten uit te zenden naar andere mensen op aarde of aan anderen bepaalde krachten te ontnemen. Deze vorm van projectie komt erg veel voor o.m. in Frankrijk en andere zuidelijke landen. Soms wordt het vermoed in een religieus gewaad en dan vinden we het veel in de landen van Zuid-Amerika.

Hoe men dit alles wil verklaren en vertalen doet eigenlijk weinig ter zake. Per slot van rekening, of de heksen nu dansen in Engeland of dat de Eskimo's dansen om de zalm te roepen zoals in het noorden van Canada gebeurt, maakt niet zoveel verschil uit als u denkt. Wat is er met deze moderne magie aan de hand?

Veel mensen ontdekken dat hun leven onvolledig is. Deze onvolledigheid moet gevuld worden. Men kan dat doen met waan en illusies, maar men kan ook proberen een groter rapport te verkrijgen met de natuur rondom. De eenheid met de natuur, uitgedrukt op vele verschillende manieren is in deze een teruggrijpen naar het oude: de eenheid waarbij de mens de symbiot wordt van alle leven op aarde. Hij is niet meer de tegenstander. Als hij een vis vangt en die eet, dan is dat niet om de vis te doden. Integendeel, hij bevordert gelijktijdig de kracht van de vis en de mogelijkheid voor de vissen om verder te gaan en om vruchtbaarder te zijn.

Als de heksen dansen, dan is dat heus niet alleen maar om mooi weer af te roepen of om een bepaalde crisis op te lossen. Dan is dat in zeer veel gevallen vooral om zichzelf verbonden te weten met de krachten van de natuur en in die verbondenheid ergens een onsterfelijkheid te beleven, die reeds op aarde innerlijk kan worden erkend.

Dat deze moderne magie andere vormen gaat krijgen, als we de landen van de atheïsten bezoeken, is duidelijk. Als ik mij bezighoud met landen als b.v. Rusland en China, dan valt mij op dat ook daar magie wordt bedreven. In enkele gevallen officieel of semi-officieel; dan heet het wetenschappelijk onderzoek. In andere gevallen - in China b.v. - onder het mom van kunstbeoefening. Maar in alle gevallen gaat het hier wederom om mensen, die tezamen komend proberen een sfeer en kracht op te roepen waardoor ze ontrukkt worden aan de beperking van hun wereld zoals ze die ervaren. Bij dit ontrukkt zijn proberen ze inzichten of gaven te verkrijgen en hun omgeving te beïnvloeden.

Er zijn een aantal z.g. Chinese opera's waarin lichte wijzigingen zijn aangebracht, zoals b.v. De overwinning der Partisanen (een vrije vertaling van de titel door mij). Hierin komt een ballet voor waarin een aantal partisanen strijdt met een aantal regeringsmensen. Er komt een scène in voor waarin over een muur wordt gesprongen. Dit was oorspronkelijk een paar rotsblokken waartussen de buitelingen werden gemaakt (in China speelt het hele lichaam mee). Nu heeft men een soort muur gemaakt. Deze muur is zeer symbolisch. Het doet denken aan een klein segment van de Chinese Muur en hierover worden een paar buitelingen gemaakt waarbij met de vlag wordt gezwaaid. Het zwaaien met de vlag typeert niet alleen maar het zegevierend tonen ervan. De vlag maakt namelijk een horizontale en geen verticale cirkel. Het gevoel dat hierdoor bij het auditorium ontstaat is eigenaardig. Het is alsof de mensen voor een ogenblik helemaal loskomen van de wereld, alsof deze sprongen hen eigenlijk vervreemden van wat ze zijn. Daardoor krijgen de daarop volgende zinsneden: Kameraden, wij staan tezamen etc. een geheel nieuwe betekenis. De eenheid van de mensen onderling wordt benadrukt in plaats van de verheerlijking van het systeem.

Een dergelijke kleine wijziging heeft naar men vertelt o.a. in Tsin en in Peking en ook in andere grote steden al heel eigenaardige gevolgen gehad o.m. voor de wijze waarop de buurtraden gingen reageren. De mensen, die het gezien hadden, waren a.h.w. besmet met een gevoel van broederschap dat de zelfkritiek niet meer voorop stelde, maar integendeel de onderlinge samenwerking voorop stelde. Dit betekende een grote onafhankelijkheid van een groot aantal wijken t.a.v. de regerende figuren. Men heeft dat tekort weer opgelost. Men is met teams uit andere streken gekomen. Men heeft volksgerechthoven gehouden in de openlucht, maar het gevoel kon niet meer geheel worden uitgebannen.

Dit is een wonderlijke vorm van moderne magie zoals die in China heeft plaatsgevonden. Maar ditzelfde gebeurt op het ogenblik over de gehele wereld. U denkt waarschijnlijk direct aan het avant-garde toneel zoals dit tegenwoordig door vele kleine groepen wordt gebracht. In de meeste gevallen ontbreekt daaraan juist dit typisch magische aspect. Maar er zijn groepen, die zelfs in een revue, in gewoon toneelwerk dat eigenlijk als

ouderwets, als orthodox wordt beschouwd door de vele vernieuwers enkele effecten inbouwen waardoor het geheel van betekenis verandert, de beleving een andere wordt en het auditorium a.h.w. een nieuwe sfeer opsnuift waardoor het in eigen denken en gevoelsleven sterk wordt beïnvloed.

Dat dergelijke dingen natuurlijk niet officieel magie heten, daar zult u zich niet over verbazen. Maar dat het een magische werking is, dat zult u wel met mij eens zijn. Je kunt de gevoelens van de mensen dus op een bepaalde manier bewerken. Je kunt ze hanteren. Ditzelfde heeft men ook ontdekt - op een andere manier overigens - bij de poging om oude rituelen te doen herleven.

De meesten van u weten dat de oude Druiden werkzaam zijn in een nieuwe orde, die in de grote plaatsen van samenkomst van een ver verleden hun plechtigheden houden. Maar wat u minder bekend zal zijn is, dat op het ogenblik zowel in West- als in Oost-Duitsland een z.g. Germaanse priesterorde functioneert, die niets te maken heeft met de liefhebberijen van de dikke Hermann en misschien ook niet met het geloof van Adolf zelf, maar die gewoon een poging is om terug te keren naar de heilige wouden. Dat betekent, dat men terugkeert naar de essentie van levenskracht die in de natuur is gelegen, want dat was één van de geheimen van de heilige wouden der Germanen. Hier worden bepaalde dansen uitgevoerd. De meeste van de groeperingen zijn vermoed als de z.g. Freilust-Gesellschaft. Dat betekent dat ze als Adam en Eva rondwandelen, terwijl anderen ze uit de verte kunnen gadeslaan eventueel.

De rituelen zijn over het algemeen plantenoffers, daarnaast bepaalde vruchtbaarheidsrituelen. De werking ervan is het wekken van een sfeer van een nieuwe verbondenheid, van een totaal nieuwe benadering. Veel jongeren beginnen daaraan deel te hebben. Het is een grote verandering, zeker in Oost-Duitsland, want daar is juist de band van de jeugdgroepen en van de jongeren zelf aanmerkelijk minder geworden in de afgelopen periode.

In deze magie probeert men niet alleen de eenheid van Duitsland af te roepen, iets waarvoor men in beide delen van Duitsland altijd wel aandacht voor heeft, maar men probeert bovenal iets te vinden dat men liefde of kameraadschap of verbondenheid noemt. Men wil a.h.w. doordringen tot een Asenhein waarin alle strijd een spel wordt en de helden, elke nacht herboren, in vriendschap samen zijn ondanks de strijd. Het is een verschijnsel dat zeker de moeite waard is om het te registreren, aangezien de invloeden daarvan op de politiek en de economie in de komende tijd steeds groter kunnen worden.

In Zwitserland is er ook een eigenaardige situatie ontstaan. Het blijkt dat de z.g. Graal-groepering (voor een deel van christelijke, zelf van katholieke origine) thans het aanzijn heeft gegeven aan wat men noemt: de Graalwachters. Deze Graalwachters hebben een zetel in Zwitserland. Ze zijn ook verspreid over Oostenrijk, Duitsland, Italië en zelfs een deel van Frankrijk. Deze groep komt samen, herdenkt het lijden van Christus, maar vooral de Graal die hier wordt gezien als een persoon waarin de Heilige Geest zich openbaart. Het gaat hier om profetieën, het wekken van paranormale verschijnselen die u eerder in een z.g. "donkere-kamer-séance" bij spiritisten zoudt verwachten. Voorwerpen zweven door de lucht, de directe stem klinkt etc. Maar het meest belangrijke is altijd weer de kracht, die wordt uitgestraald door degene die de Graal representeert.

Ook duivelsverering komt tegenwoordig veel voor. Opvallend is dat duivelsverering in de laatste tijd zeer sterk om zich heen grijpt in de Ver. Staten. Dit is eigenlijk iets onverwachts, want het lezen van een zwarte Mis e.d. hoort eerder thuis in Frankrijk, Engeland, Roemenie dan in een land als de Ver. Staten waarin het christendom altijd wel een zeer bijzonder karakter heeft gehad. Naast de geheime groepen als The Knights of Columbus en dergelijke geheimzinnige groeperingen bestaat er nog een nieuwe

Groep, die zich The Messengers of Light (Lichtbrengers) noemen. Ze zijn geen satanverereiders, maar ze proberen wel de krachten van het duister op te roepen, opdat zij met het licht één zullen worden. Men gelooft dat op deze manier de tegenstellingen in de wereld kunnen worden opgelost. Vele eigenaardige fenomenen ontstaan hierdoor. Tevens blijkt dat sommige mensen een buitengewoon charisma (gave) verwerven tijdens deze bijeenkomsten, zodat ze een zeer grote invloed kunnen hebben op de emoties van hun omgeving. Vreemd is, dan enkele schijnbaar zeer vrome politici deel zijn van dergelijke groeperingen. Het totale aantal ervan is tamelijk groot en het opvallende is de verbreiding.

Als we namelijk alleen aan de oostkust of alleen aan de westkust een groep vinden, dan kunnen we zeggen: dat is gewoon een secte, een cultus, een verschijnsel zonder meer. Maar als we zien dat over het gehele land wordt teruggegrepen naar een en dezelfde methodiek, dan moet er toch wel iets aan de hand zijn; dan is hier een moderne vorm van magie aan het werk, die schijnbaar de tegenstellingen wil overbruggen welke de Ver. Staten zo sterk verteren.

Nu ik toch deze vormen van magie in de Ver. Staten aanstip, zal het u waarschijnlijk niet onbekend zijn dat ook de Indianen de laatste tijd zijn teruggekeerd naar hun oude en in feite magisch geloof. Hun verering van de Manitoes, hun oproepen daarvan, het gebruiken van de heilige tekens van bijstand als b.v. de spin, het werken met het beeld van de zon e.d. komen steeds meer voor. De Indiaanse groeperingen staan hierin niet alleen. In vele staten, vooral in het westen van de U.S.A., hebben ook jongeren zich bij hen aangesloten, die niet behoren qua bloed tot de indiaanse stammen, maar die zich in deze inwijdingen van het oude natuurgeloof bezighouden met alle magische bijbedoelingen: het maken van amuletten, talismans en dergelijke dingen.

Hier is iets heel anders aan de gang dan toen bepaalde vormen van duivelaanbidding eigenlijk slechts een uitvlucht waren voor mensen, die vooral door misdaad gemakkelijk wilden leven en gelijktijdig zich wilden uitleven op elk terrein. Hier is sprake van mensen, die zichzelf een grote discipline opleggen, die langere tijd doorbrengen in eenzaamheid en daarnaast gezamenlijk projecten aanpakken. Ook deze vorm van magie lijkt mij zeer interessant, omdat ze in de Ver. Staten iets terugbrengt dat lange tijd weg is geweest, namelijk de verbondenheid met het land.

Opvallend is daarbij ook dat het oude begrip van de Sioux, de adelaarsziel, weer een grote rol gaat spelen. Men gelooft, dat de ziel van een mens kan uitvliegen boven de wereld als een adelaar, kan waarnemen over de gehele wereld en zelfs kan terugkeren. Men kan de goden aanroepen, die in de gedaante van een adelaar hulp en bijstand verlenen, zichtbaar of onzichtbaar.

Dan is het misschien hier de tijd om op te merken, dat we zowel onder de z.g. Baptisten als onder de Rooms Katholieken in de laatste tijd bepaalde groeperingen zien ontstaan, soms zelfs binnen kloosterorden en daardoor over de gehele wereld verspreid inclusief een aantal missionarissen, die hun geloof hebben omgezet in een werken met paranormale krachten. Het gaat hier om het verwerven van de krachten van de H. Geest en het charisma dat Jezus heeft gegeven aan de apostelen; het gaat dus om genezing, gaven van profetie en voorwetenschap.

Deze ritën zijn over het algemeen een soort kerkelijke plechtigheid. Bij de Baptisten bijzonder gekenmerkt door het z.g. spreken in tongen, dat in een zeer kleine groep plaatsvindt en daarnaast in de eenheid of broederschap.

Bij de Rooms Katholieke secten of groepen van deze aard is het meestal een koorzang waarin men een eenstemmig gregoriaans gebruikt en zelfs nog oudere melodieën. Het is eigenlijk een kerkdienst zonder Misoffer waar de aanwezigen in een kring staan (het doet een beetje denken aan bepaalde

joodse bijeenkomsten waarin de Wet wordt uitgelegd) en men a.h.w. de H. Geest aanroept. Hierbij refereert men dan aan het Pinkstergebeuren. Maar het belangrijke is dat inderdaad dergelijke fenomenen zich vertonen. De groepen zijn wel gehouden deze fenomenen niet naar buiten uit te dragen. Dat geldt trouwens voor de meeste groeperingen.

In Afrika is er een tijdlang een vermindering geweest van de invloed van de z.g. tovergenootschappen waarin vele medicijnmannen maar ook anderen waren opgenomen. De tijd van de Luipaard-, Leeuw-, Alligatormannen of hoe ze verder ook mogen heten scheen voorbij te zijn, maar dit was zeker niet het geval. Het blijkt, dat bepaalde genootschappen zich op dit moment werpen op het toepassen van de groene magie en daarmee proberen zelfs beïnvloedingen tot stand te brengen in de westerse wereld. Het gaat hier om de projectie van allerlei geestelijke krachten en tevens om een vorm van paranormale spionage. Men meent zich op deze manier van te voren te kunnen oriënteren over de houding van bepaalde landen en eigen optreden en argumenten daaraan te kunnen aanpassen. Het blijkt, dat de krachten, die deze groepen uitstralen naar hun eigen volgelingen de guerillastrijd in bepaalde gebieden aanmerkelijk voor hen vereenvoudigt, grotere successen mogelijk maakt en bovendien het winnen van een steeds grotere aanhang.

Wreedheid is bij deze groene magie onvermijdelijk. In enkele gevallen roept men tegenwoordig zelfs weer de Grote Slang aan. Dat is heel gevaarlijk, want als je de Slang ziet in het vuur, dan betekent dat wel dat degene die dicht bij je zit en niet tot de broederschap behoort het bloedoffer voor de Slang moet zijn. Het aantal moorden zal in de komende tijd dan ook wel toenemen.

Dan wil ik erop wijzen dat een oude en bijna vergeten groepering bij de hindoes eveneens weer opgang begint te maken. Vermoedelijk spreken ook hier politieke motieven bij de oprichting mee. Maar het wonderlijke is, dat er inderdaad mensen zijn, die bepaalde vormen van uittrekking kennen. Het aantal herinneringen aan vorige incarnaties neemt onder de leden zeer sterk toe. De ritens zelf zijn op zijn minst genomen zeer libertijns. Ze kennen bloedoffers, maar ze vereren Kali niet. Het gaat niet om de dood of de vruchtbaarheid die wordt vereerd. Vereerd wordt Atman, de levende ziel. Men tracht a.h.w. deze kracht in zich te brengen om zo een licht te verkrijgen, een uitstraling waardoor men in staat zal zijn om de onjuistheden in de maatschappij op te lossen en gelijktijdig voor zichzelf een groter juistheid en ook welvaart te gewinnen.

Als ik contemporaine magie overzie, dan blijkt dat ze over het algemeen sterk wordt beïnvloed door het denken van de wetenschap. Wetenschappelijke denkbeelden zijn in vele gevallen de rationalisatie van magische bestrevingen. Typerend is verder een woordgebruik dat sterk afwijkt van hetgeen de oude magie kende, terwijl men in bepaalde ritens juist terugvalt op zeer oude spreuken.

De krachten, die worden opgewekt zijn voor de wereld soms gunstig, maar in de meeste gevallen zijn ze gericht op het welzijn van een enkele groep.

Contact met onze werelden (de geestelijke) wordt door vele van deze groepen wel nagestreefd, maar lang niet altijd bereikt. Het werken met mediums in de meest verschillende vormen is kennelijk een eigenschap van al deze groeperingen. Een van de meest wonderbaarlijke ervan is een Tibetaanse groep, die overigens officieel ontkend wordt, welke zich nu bezighoudt met de sterke beïnvloeding van China, opdat het oude vaderland weer vrij zal worden. Hier is dus een vrijheidsstrijd omgezet in een geestelijke strijd waarin men spreekt met demonen door middel van mediums. Deze demonen bindt men aan bepaalde verplichtingen, die ze dan zouden moeten volbrengen t.a.v. de bezetters en hun handlangers in het oude land dat men

heeft verlaten. Het grootste gedeelte van deze magische groepering bevindt zich op het ogenblik in de richting van Nepal. Hier heb ik u een klein beeld gegeven van wat er ongeveer aan de hand is.

Maar ook wij doen in zekere zin aan magie. Als wij hier samen zijn, proberen we inderdaad een sfeer te wekken. Wij dragen niet alleen denkbeelden over, maar we proberen wel degelijk ook een invloed in u te brengen; en ook dit zou onder de hedendaagse magie gerangschikt mogen worden.

Elke mens heeft in deze tijd de mogelijkheid om veel meer energie in zich op te nemen en van zich uit te stralen dan door de bank geschiedt. Het is duidelijk dat een mens, die de krachten van de geest of de kracht van Atman (de Alkracht) wil gebruiken, daarvoor een bijzondere afstemming moet hebben. Deze afstemming zal in de lopende periode gericht moeten zijn op een zekere onthechting t.a.v. de werkelijkheid van de wereld en gelijktijdig een zeer intens betrokken zijn bij bepaalde geestelijke ontwikkelingen, aspecten of denkbeelden. Zelfs de verering van bepaalde helden of goden kan bijdragen tot een dergelijke instelling.

Wat wij doen, als wij hier werken, is u een sfeer geven, maar tevens een zo groot mogelijke vrijheid. Dit is niet zonder meer magie. Maar indien u op deze krachten of zelfs op ons een beroep doet in een aanvaarding van bovennatuurlijke vermogens en mogelijkheden, dan zult u zien dat er inderdaad werkingen uit voortkomen. Hiermee kan een tegenwicht worden gevormd op zuiver geestelijke basis tegen de meer mundane vormen van magie die ik reeds heb genoemd als radio, televisie, bepaalde vormen van voorlichting en propaganda. Ook hier probeert men een stemming te wekken, de mens emotioneel te raken. Ook hier probeert men hem in zijn denken en vooral in zijn levenskracht zodanig te conditioneren, dat hij alleen in een bepaalde richting kan reageren.

Wat wij doen en wat zeer vele magische groepen over de gehele wereld doen is heus niet alleen maar een vrijheidsstrijd bevorderen of een beetje welzijn nastreven of proberen in contact met goden of demonen te ontvluchten aan de beperkingen van de wereld. Het is wel degelijk ook het richten van krachten op deze wereld. Krachten, waardoor een vrijheid wordt bevorderd. Indien wij in staat zijn de kunstmatig opgebouwde illusies, die in deze wereld verkeerd worden gehanteerd, te vernietigen om daarvoor de vrije erkenning van desnoods eigen illusies, maar als het even kan ook van eigen innerlijke waarheid mogelijk te maken, dan hebben we iets bereikt.

Ik heb in dit onderwerp bepaalde factoren verwaarloosd. Ik heb opzettelijk niet gesproken over bepaalde genootschappen die u kent als Logegenootschappen. In elke Loge zijn een groot aantal verschillende gradaties. Sommige van die Loges werken wel degelijk zuiver magisch. Ik wil hier herinneren aan bepaalde ritens van b.v. de Maçonnerie, van bepaalde Theosofen en een bepaalde werkwijze van sommige Rozenkruisers. Daar worden wel degelijk krachten opgewekt en gericht. Maar ik meen, dat het te ver zou voeren in Nederland om dit in het bijzonder te belichten. Daarom hoop ik dat dit onderwerp in deze vorm voor u voldoende is.

:--:~

DOE HET ZELF

NEGENDE LES.

S L E U T E L S .

Als wij te maken hebben met esoterische literatuur en met allerlei inwijdingsgroepen, dan komt telkenmale het wereldbegrip "sleutels" op de voorgrond. Nu is het erg mooi, als je een bos sleutels hebt, maar wat kun je ermee doen, als je geen slot hebt waar dat bij hoort? Ik zou u willen wijzen

in de eerste plaats op datgene wat een sleutel kan zijn, in de tweede plaats op het feit, dat geen enkele sleutel voor u belangrijk is behalve de sleutel die op uw eigen wezen of op uw problemen betrekking heeft.

Elke sleutel kan mooi zijn. Maar alleen die sleutel welke in uw leven betekenis kan hebben is voor u belangrijk, alle andere moogt u verwaarlozen. Laten wij dan allereerst nagaan wat het vereiste is voor het toekennen van het predicaat: sleutel.

1. Het moet een betrekkelijk kort gezegde zijn, het moet gemakkelijk kunnen worden onthouden.
2. Het moet niet voor iedereen duidelijk en begrijpelijk zijn.
3. Het moet een onderliggende (diepere) betekenis hebben, die emotioneel reacties bij u wakker kan roepen.
4. Elke sleutel bevat niet alleen een begripswaarde, maar daarnaast ook een daadwaarde. Anders gezegd: een sleutel, die u heel goed aanvoelt, maar waarmee u practisch niets kunt doen, is voor u geen werkelijke sleutel.

Een voorbeeld van een sleutel: Als ik deze groep beschouw en ik weet het hoofd waaronder men werkt "doe het zelf", dan lijkt mij het volgende als sleutel buitengewoon treffend:

"Wie het licht voelt, behoeft het niet te zien."

Wat is de betekenis ervan. Als u in het zonlicht heeft gezeten, dan weet u dat wel. U kunt zonder het licht te zien voelen dat er licht is. Het betekent dus: paranormale waarden of krachten behoeft u niet in extenso te zien, vast te stellen of te definiëren. Als u hun aanwezigheid aanvoelt, zijn ze voor u werkzaam en kunt u er iets mee doen.

Hoe beantwoordt deze sleutel nu aan de gestelde eisen?

In de eerste plaats: hij is kort.

In de tweede plaats: er zit een dubbele bodem in.

In de derde plaats: hij kan emotionele reacties wekken bij degenen die daarvoor rijp zijn en wat ook heel erg belangrijk is, het zegt ook wat je kunt doen.

Op het ogenblik, dat je je bewust bent van de aanwezigheid van een bepaalde kracht, een energie, kun je daarmee werken, ook wanneer ze zintuiglijk verder niet kenbaar wordt. Dat betekent dus, dat actie kan worden ondernomen

men bij elke erkenning: er is iets aanwezig. Daarbij behoeft dat "iets" nog niet eens verder te worden omschreven.

Een slot.

Dat is ook altijd een grote moeilijkheid. Want een slot, dat zegt het woord reeds, betekent een grens tussen de ene wereld en de andere.

Als wij het hebben over een slot waarop een sleutel past, dan kunnen wij nooit het hebben over iets wat niet in u bestaat. Het slot betekent altijd een grens tussen uw totaal-bewustzijn en uw waak-bewustzijn.

Als ik een sleutel hanteer, dan is het gevolg ook duidelijk, want krachten die normalerwijze wel in het totaal-bewustzijn aanwezig zijn, maar niet verstandelijk worden gerealiseerd, komen plotseling binnen uw bereik en tevens de krachten die daarmee verwant zijn. Het slot is dus iets dat tijdelijk uw gesteldheid verandert en daarbij ook bepaalde mentale veranderingen - zij het tijdelijk - mogelijk maakt.

Hier zijn de twee facetten waarop u ontzettend goed moet letten, als u met een "sleutel" wordt geconfronteerd. Indien iemand zegt: Dit is een sleutel, dan moet u niet denken: dat is wat voor mij. Een sleutel voel je aan. Een sleutel kan slechts functioneren, indien hij ook nog resoneert in de buurt van het slot: d.w.z. de grens tussen de twee lagen van bewustzijn. Hier is dus de kwestie van aanvoelen alweer veel belangrijker dan beredeneering of het aanhoren van anderen.

Een voorbeeld.

Er was eens een wijze - tenminste hij zag zichzelf zo - die een betrekkelijk groot esoterisch genootschap leidde. Hij zei eens tegen ongeveer honderd mensen: Ik geef u een sleutel: "Wanneer de roos bloeit, leeft het dorre hout."

Iedereen dacht daar natuurlijk het zijne van; de man was ten slotte 87. Wat die "roos" dan wel zou zijn? Iedereen dacht, dat het wel iets te maken zou hebben met de beweging, maar niemand begreep wat de man eigenlijk bedoelde. Een enkeling voelde een resonans. Wat was nu de zin van deze sleutel? Geen!

Het nadrukkelijk geven van een bepaalde zinsnede als "sleutel" heeft alleen zin, indien daarbij verdere gegevens worden verstrekt. Een werkelijke sleutel kan alleen vanuit jezelf functioneren, omdat daardoor bij jou iets wordt opengemaakt. Het is duidelijk dat de man niet eens wist wat een sleutel was.

Hoe komt het dan, dat er toch enkelen waren die daarop reageerden en die er misschien wel iets mee konden doen? Dit is heel begrijpelijk: Voor hen was de roos het beeld van het opengebloeid bewustzijn, zo iets als de lotus in zekere systemen. Zij trokken de conclusie: Indien ik mij innerlijk geestelijk volledig ontplooi, dan zal alles wat dan onmogelijk is voor mij nu op deze wereld tot mijn mogelijkheden gaan behoren. Het resultaat was, dat zij inderdaad bepaalde grenzen in zichzelf hebben overwonnen en wat meer presteerden dan zonder dat mogelijk zou zijn geweest. Maar zo had degene die de sleutel gaf het weer niet bedoeld. Hieruit blijkt dus, dat de sleutel helemaal niet als zodanig gegeven behoeft te worden. Het behoeft geen reële geestelijke waarde te zijn die u door een ander met bijzondere inwijdende fratsen erbij cadeau wordt gegeven.

Sleutels kunt u overal vinden: in de krant, in een boek. U kunt ze soms horen in een film, op de t.v. of de radio. Soms gaan er een paar mensen voorbij, u hoort een flard van een gesprek en iets klikt, iets slaat aan. Uw bewustzijn verandert een tikje en ineens heeft u nieuwe mogelijkheden. Sleutels zijn dus geen zaken die u alleen op bepaalde plaatsen vindt. Wel is het natuurlijk belangrijk, dat u zelf in een situatie verkeert waarin de sleutel voor u betekenis heeft.

Als u in het dagelijks leven gewoon rekening houdt met de verschijnselen, dan wordt het misschien duidelijker waarom sommige dingen in een enkele situatie sleutels zijn en daarbuiten betekenisloos. Heeft u het wel eens ge-

had dat u zat te puzzelen of iets dergelijks? De radio staat aan of een ander zit te praten en u let eigenlijk niet op. Dan heeft u een woord nodig van 5 le ters: nieuwe kracht. U zoekt zich rot. Ineens zegt iemand "leven". U bent met de puzzel bezig. De ander gebruikt "leven" in een heel ander verband en betekenis, met een geheel andere inhoud, maar bij u klikt het ineens. U weet nu hoe u dat woord moet invullen. Een ander voorbeeld.

U heeft dagenlang niet aan bepaalde mensen gedacht, misschien wel jarenlang en ineens denkt u aan hen. Wat gebeurt er? U leest die naam in de krant, u ziet die mensen of u ziet iemand die er sprekend op lijkt of u hoort ineens iets. U zegt dan: Dat is paranormaal. Er is een samenhang. Nu deze vraag daarachteraan: Indien u niet geconcentreerd zou zijn geweest op dat bepaalde woord van 5 letters of op de persoon waarmee u bezig was, zou u dan ook gevallen zijn over dat woord, die naam, die gelijkenis etc? Zou u er zoveel aandacht voor hebben gehad? In de meeste gevallen is dat nl. niet zo. Dat impliceert dus, dat een mens in een bepaalde toestand moet verkeren om met zijn aandacht gericht te zijn op de factoren rond hem die daarmee samenhangen.

Je kunt dingen hebben waarmee je eens erg druk bezig bent geweest. Je komt ze later weer tegen in het leven. Je weet, dat je je er niet meer mee bezighoudt, je gaat eraan voorbij en later zeg je: Hé, was dat zus of zo? Er zijn dingen waarmee je bezig bent en die theoretisch niet mogelijk zouden zijn, maar nu ontdek je deze plotseling overal.

U bent bezig met een bepaalde naam (wij hebben het voorbeeld nu net gehad, ik ga het nog even uitwerken). U ziet die naam plotseling overal staan: op etalageruiten, in een krant, u leest het in een boek, u ziet het misschien zelfs ergens met krijt op de grond gekrabbeld. Betekent dat nu, dat die naam er vroeger niet was? Helemaal niet. Het betekent slechts dat u door uw concentratie daarop attent bent geworden.

Een sleutel kan alleen een sleutel zijn, indien onze gesteldheid ons a.h.w. openstelt voor al datgene wat buiten ons reeds lang bestaat. Een sleutel is geen nieuwe waarde. Hij is iets wat altijd heeft bestaan, maar onder bepaalde omstandigheden voor ons ineens een nieuwe betekenis verwerft.

Nu is het natuurlijk heel erg pretentieus van ons om ons blad, waarin ook dit geplubliceerd behoort te worden SLEUTELS te noemen. Wij zijn echter uitgegaan van het standpunt dat iemand, die dit leest bepaalde geestelijke interessen heeft en bepaalde doeleinden nastreeft.

Als wij een cursus geven over hoe je het zelf moet doen, dan gaat het niet alleen om de proefjes die worden beschreven en om de verklaringen die worden gegeven, maar het gaat erom dat u onder een bepaalde omstandigheid dank zij uw concentratie daarop plotseling aanvoelt: dit is voor mij hanteerbaar. Dat kan in een hele cursus misschien bestaan uit 3 of 4 zinsneden. Maar deze zinsneden zijn voor u een sleutel naar een nieuw persoonlijk beleven, een nieuwe persoonlijke mogelijkheid. Dan is het verder eigenlijk niet belangrijk of het gaat over wat u zelf moet doen, of over de achtergronden van de wereld, over het godsbegrip, misschien over het ontstaan van de mensheid of de geschiedenis van de wereld. Het gaat er alleen maar om: Hoe u reageert.

De sleutels, die wij zouden willen geven aan degenen die na alle ontwikkelingen nog steeds een cursus als deze volgen, zijn misschien erg eenvoudig. Hopelijk dat er toch een enkele klikt. Als het niet aanslaat, dan is het onzin; laat het dan maar rusten. Het zijn maar heel eenvoudige spreukjes, maar het kunnen sleutels zijn:

"Kracht is datgene wat je beseft voordat je het gebruikt."

"Het onmogelijke bestaat uit onze omschrijving van het mogelijke."

"Wie een ander wil worden wordt niets. Wie zichzelf wil worden, beseft alles."

"Wie wil doordringen tot het wezen van een ander, moet die ander op zich laten inwerken totdat hij zijn eigen vooroordelen vergeet."

"Het raadsel van de tijd is gelegen in ons geloof aan zon en uurwerken."

U kunt er heel veel mee doen, als u begrijpt wat het is. In al deze gevallen zit er een aanwijzing in verborgen. Wie nu deze aanwijzing begrijpt, moet zichzelf veranderen, dan eerst kan hij iets gaan doen.

Sommige sloten staan in deuren waarachter geen ruimte is. Er zijn heel veel sleutels die je zou kunnen gebruiken, maar er bevindt zich niets achter die deuren; het is er leeg. Overal waar je een leegte ervaart, moet je verdergaan, daar moet je je niet druk over maken. Want de deur, die bij opening voor de een alleen een rotswand toont, toont een ander het beloofde land. Vergeet u dat niet!

Wij met ons denken, ons streven, onze voortdurende pogingen om te veranderen, om iets meer te zijn, wij zijn eigenlijk zeer complexe wezens, die zo simpel zijn dat het haast ongelooflijk is. De complexiteit ligt in de opbouw van ons wezen, maar het feitelijke functioneren is zo eenvoudig.

Ik kan geen enkele kracht bedwingen, die ik vrees. Maar mijn vrees kan ik leren bedwingen.

Daar waar ik begeer, verlies ik mijn redelijkheid.

Daar waar ik volledig beseft, zal ik niet begeren maar erkennen.

De mens wordt over het algemeen gedreven door zijn behoefte meer te willen zijn dan een ander. Maar u kunt nooit méér worden dan een ander, indien u niet eerst gelijk wilt zijn aan een ander. U kunt namelijk nooit méér zijn zonder eerst een keer een eenheid bereikt te hebben, gelijk te zijn met anders weet je niet wat méér betekent; dan is het namelijk een illusie. Je kunt heel mooie bouwwerken optrekken, maar als je dat doet met modderkoekjes, dan komt er een regenbui en het gehele bouwsel is weg. Als je hetzelfde doet met stenen, dan is het misschien veel moeilijker, maar het gebouw blijft staan. Je moet eerst weten wat het materiaal vraagt, wat je daarmee kunt doen, hoe je daarmee moet werken, dan pas kun je ermee werken.

Een groot bezwaar in ons aller werkelijkheid - zeker als wij proberen ons bezig te houden met het paranormale - is dat wij de normale wereld willen overtreffen zonder haar feitelijk te kennen. Dat is onmogelijk. Het paranormale kan slechts bestaan, indien eerst het normale er is, want zonder het normale heeft het bovennormale geen enkele betekenis. Daarin ligt voor ons allen de belangrijkste les, die men maar kan vinden in deze lerinkjes over dit en dat.

Ik moet uitgaan van de norm, niet omdat de norm op zichzelf goed of verkeerd hoeft te zijn. De norm is eenvoudig het uitgangspunt. Als je niet met de gemiddelde wereld kunt leven, dan kun je haar ook niet begrijpen. Als je een wereld niet begrijpt, dan kun je haar niet veranderen en je kunt zelf ook geen betekenis hebben in die wereld. Wegvluchten in mooie geestelijke leuzen is zeer interessant, maar het is nooit meer dan dat. Ingewijd worden in de meest geheime leringen lijkt begeerlijk, maar als het gelijktijdig een grens optrekt tussen jezelf en de werkelijkheid, dan kom je nergens.

Er bestaat een oud inwijdingsverhaal dat u misschien reeds gehoord heeft. Een mens zoekt inwijding. Hij gaat naar een leermeester toe. Deze leert hem van alles en stuurt hem dan verder, meer de wildernis in. Daar is een andere leermeester. Hij blijft daar eveneens een paar jaren, leert ook weer heel veel

en zo maakt hij ongeveer 10 verschillende stadia door. En elke keer zegt de Meester: Nu heb je alles geleerd wat ik je kan leren. Ga nu maar verder. Waar komt hij dan terecht? Als hij de laatste Meester vraagt: Waar moet ik nu heen gaan? Zegt de Meester slechts: Over die bergtop. De man gaat over de bergtop en waar komt hij? Hij komt op de plaats vanwaar hij is vertrokken.

Dat is altijd onze pelgrimstocht. Wanneer wij aan een inwijding beginnen, dan is het heel mooi om allerhande dingen te leren, het is mooi om gaven te ontwikkelen, maar eens komen wij terug op ons punt van uitgang.

"Een sleutel heeft alleen betekenis, indien hij nog blijft gelden als wij terug zijn op ons uitgangspunt."

Al het andere is illusie. Het is deel van een leerproces misschien waarbij men moet beginnen met onjuistheden om het begrip voor het juiste mogelijk te maken. Meer is het niet.

Nu weet ik wel dat u allemaal veel liever een aantal magische sleutels zoudt willen hebben. Laat mij er één geven. Als u hem goed begrijpt, kunt u er wat mee doen. De meest magische sleutel is deze:

"Indien ik de naam van mijn God ken en Zijn wezen bereik, ben ik Zijn gelijke."

Een heel gemakkelijke sleutel: God mag niet iets zijn dat ver weg is; anders is het hanteren van het begrip God zinloos. Als ik aan God een naam geef, wil dat ook zeggen dat ik Hem benoem, dat ik Hem een functie geef. In feite zeg je dus: Als ik mijn God beperk tot datgene wat voor mij begrijpelijk is, wat binnen mijn sfeer van leven ligt, dan kan ik Hem aanvaarden, ik kan Hem begrijpen. Maar dan ben ik Zijn gelijke. Dan is alles wat ik aan die God toeken ook deel van mijzelf, van mijn persoonlijke eigenschappen.

Ik zeg: God kan alle dingen scheppen. En als ik kan begrijpen dat God die scheppende kracht heeft en hoe God de scheppende kracht hanteert, dan kan ik zelf ook scheppen. Dus eigenlijk is het weer het oude verhaal van de papyri van Thoth.

"Wie het eerste blad leest" - zo staat er - "kan de geesten bezweren. Hij kan dieren roepen en verdrijven. Hij kan heel veel doen met de natuur. Wie het tweede blad heeft gelezen, kan de zon doven en haar weer ontsteken. Hij kan de aarde vernietigen of haar uit het Niet oproepen." Dan moet je je één voelen met God. Dat is de wijsheid van Thoth. Maar het is ook de wijsheid, die vandaag de dag nog geldt. Alleen denken de mensen nu dat, als je de formules kent die daarin staan, je dan alles weet. Maar die formules van de papyri van Thoth op zich zijn waardeloos.

Formules doen namelijk niets. Al die mooie woorden die er allemaal omheen liggen doen eigenlijk niets. Het belangrijkste is, dat in het tweede papyrusblad de functies van scheppen en vernietigen volledig zijn uitgedrukt - versleuteld - want het zijn allemaal gelijkenissen. Wie het wezen beseft, dat achter deze formules verborgen is, wekt in zichzelf de kracht van vernietiging, de kracht van openbaring, de kracht van schepping.

Het is begrijpelijk als veel mensen zeggen: Het is wel mooi, maar ik wil geen God zijn, ik wil mijzelf zijn.

Wie kan zichzelf zijn, normaal of paranormaal? Jezelf kun je eerst zijn, indien je jezelf begrijpt. En om jezelf te begrijpen moet je eerst jezelf benoemen, vervolgens jezelf en je daden begrijpen en dan op grond daarvan nu bewust datgene scheppen wat eens als een schijnbaar toeval je is overkomen.

Dat is een magische sleutel. Een heel belangrijke zelfs. Maar weet u wat dat inhoudt? Op het ogenblik, dat je bewust jezelf wordt, ben je toeschouwer. Het "ik" in zijn handelende functie wordt de schepping van

het "ik" in zijn kennende, zijn belevende functie. Er is een scheiding tussen deze beide. Geen scheiding van: hier is de grens, dus dit is zus en dat is zo, maar de functies vallen gewoon uiteen. Dat is bij het paranormale altijd het geval. Dat is heel vreemd.

Als iemand een helderziende droom heeft b.v., dan is het heel goed denkbaar dat daarin allerlei waarden van de toekomst liggen, maar hij begrijpt ze niet. Als je nu weet, hoe je was voordat je die droom had, dan weet je ook hoe je zelf aan deze droom betekenis hebt gegeven en kun je deze betekenis zien als iets van jezelf. Dan zegt men: Dit beeld betekent voor mij dit of dat. Maar de beelden die ik zie liggen daarbuiten. In de wereld zal dus alles wat buiten mijn persoonlijke gevoelens om toch in die droom was, ergens een rol spelen. Je kunt het dan bekijken en plotseling wordt dan de droom van een visioen dat vaag en geestelijk is tot een concrete duiding van iets wat in de tijd gaat gebeuren en waarvan je de details kent. Wat meer is, dan ben je ook niet meer gebonden aan het fragment dat in die droom een rol speelt, want dan is het fragment op zichzelf a.h.w. de toegang naar een hele reeks van oorzaak-engevolg feiten. Men kan dan een groot stuk van die periode overzien. Als je het zo doet, kun je het misschien wel ver schoppen, maar het is erg moeilijk.

Natuurlijk kun je het ook omdraaien. Dat is dan een sleutel voor de mensen, die minder magisch en meer praktisch zijn ingesteld.

"Bereiken is belangrijker dan verklaren, want het bereikte kan altijd worden verklaard. Maar de verklaring betekent nog geen bereiking." Als u zelf iets wilt doen, dan moet u het gewoon proberen. Als het niet gaat, dan is het natuurlijk gemakkelijker te zeggen: Dan zal dit of dat wel de oorzaak ervan zijn, maar het betekent gewoon dat je niet juist geprobeerd hebt. Wat de oorzaak verder ook is, het is niet belangrijk te verklaren waarom het niet gaat. Het is slechts belangrijk het anders te doen en te kijken, of het zo wel gaat.

Als je iemand wilt genezen, dan is het heel mooi, als je eerst de gehele anatomie van de mens hebt bestudeerd en alle kwalen kan benoemen met mooie Latijnse namen. Maar daarmee genees je niemand. Je moet gewoon iemand eerst de energie, de kracht geven en als die werkt, dan gaat het niet om het "hoe", maar om het resultaat. Indien ik voldoende resultaten heb, krijg ik vanzelf een beter begrip voor de manier waarop dit voor mij functioneert. Geen algemene wetenschappelijke regel, maar gewoon een persoonlijke relatie die op deze wijze uitdrukbaar is.

Dit is echter voor veel praktisch denkende mensen weer net niet mooi genoeg. Zij willen graag direct resultaten. Er zijn mensen, die willen b.v. goud maken. Maar zij willen ook weten hoe. Met andere woorden: wat voor procedure moet ik volgen?

Is dat nu belangrijk? Als je goud wilt hebben en je krijgt goud is het dan ook nog belangrijk hoe het tot stand is gekomen? Maak dan eerst maar het goud dat je nodig hebt. Als je dan tijd over houdt, dan kun je erover nadenken wat je eigenlijk allemaal hebt gedaan en ga je misschien beter begrijpen wat er in feite aan de hand was.

Er bestaat in de wereld van de geest, zo goed als in de wereld van de stof een noodzaak tot empirische (proefondervindelijke) benadering. Niet: wat wij veronderstellen vormt ons of maakt onze grootheid uit, maar datgene wat wij bereiken. Bereiken en dromen zijn twee verschillende zaken. Als ik u een aardige sleutel mag geven die zeer actueel is:

"Wie de wereld met woorden wil verbeteren, gaat aan zijn woorden ten onder.

"Wie metterdaad één mens gelukkiger maakt, heeft de wereld verbeterd." Dat is gewoon waar. Als weet, waarom zoiets wordt gezegd en aanvoelt wat het voor jou is, waarom zou je je dan nog verder druk maken?

Het is altijd erg gewichtig, als je zegt "Sleutels". Toch geeft het mij een beetje een Fledermausachtig gevoel. Ik zie de halfdronken cipier met zijn sleutels rammeld over het toneel waggelen. Cipier: hij, die de sleutels bewaart en anderen het onmogelijk maakt ze zelf te gebruiken. Hij beperkt u. Hij sluit u op in uw eigen onvermogen. Hij zal wel eens uitmaken wanneer u wel en wanneer u niet naar buiten mag. Wanneer u de grens even mag overschrijden. Aan de andere kant is het prettiger. Een cipier zegt, dat je eruit moet en als je dan eruit gaat, weet je zeker dat je buiten bent. Maar het is wel: alleen als de ander het zegt. Alleen onder de voorwaarde die een ander dicteert. Dan is de vrijheid, die de cipier schenkt, niet uw vrijheid maar zijn vrijheid, die hij tijdelijk aan u overdraagt.

Volg een Meester met al zijn sleutels en met al zijn leringen en soms kunt u wat bereiken, soms zelfs veel. Maar u kunt slechts datgene bereiken wat hij u toestaat te bereiken. Zelfs als u de macht krijgt over een van de sleutels, dan is het nog altijd de sleutel van een ander. Dan bent u nog altijd gebonden aan de mentaliteit en de voorstellingswereld van de ander. Dat wil zeggen, dat die sleutel in uw eigen leven nooit helemaal past. Juist daarom is het belangrijk, dat u uw eigen sleutels vindt. Geen cipiers, geen gevangenenbewaarders die u langzaam en voorzichtig langs de door hen gekozen paden voeren naar een ogenblik van geestelijke bereiking of verrukking en dan zeggen: Nu is het genoeg geweest.

De vrijheid, de goddelijke krachten, de goddelijke schepping is er voor iedereen. Dat kan, als iedereen bereid is zijn eigen sleutels te zoeken en desnoods te maken. Ik hoor u denken: Maken? Moeten wij nu zelf sleutels maken ook? Nu dat doet u toch de gehele dag. U bent voortdurend bezig sleutels te gebruiken, alleen noemt u ze niet zo. Bijvoorbeeld:

Iemand ziet een vuurrode tulp - hij is een dagje uit met zijn vrouw - dat doet hem denken aan vlammen. Automatisch zegt hij tegen haar: Heb je het gas onder de melkkoker wel uitgedraaid?

Een begripssleutel dus. Associaties noemen wij dat.

U heeft associaties genoeg. Elke dag weer. Maar deze hebben een bepaalde richting. Het is niet alleen maar een kwestie van "is het gas wel uitgedraaid" Er zijn ook andere dingen. Iets doet u voortdurend denken aan een bepaald gebeuren, een bepaalde kracht, een bepaalde droom of een bepaald ideaal. Vraag u dan niet alleen af wat het ideaal is, wat de droom betekent, maar wat u daaraan doet denken. Dat is namelijk iets wat in u een sleutel omdraait, wat in u ineens een deel van uw besef laat werken, een deel van uw emoties a.h.w. plotseling vrijmaakt. Gebruik die sleutel dan op het ogenblik dat u hem nodig heeft. Leer uzelf manipuleren. Leer uw geest op te sluiten, wanneer het nodig is. Het kan voor een mens soms nodig zijn dat je zegt: Ik moet mijn besef bedwingen zodat het binnen de perken van de redelijkheid blijft. En in een volgend ogenblik, alleen door zekere associaties de emotionele gesteldheid, de nieuwe kracht, die openheid te gewinnen waardoor je anders wordt, maar ook anders kunt handelen, anders reageren en daardoor dus ook andere resultaten tot stand brengt.

Die sleutels heeft u allemaal. Als u begint om de eenvoudige sleuteltjes die voor u iets betekenen na te gaan, dan komt u al heel gauw tot de conclusie: de menselijke geest doet een klein beetje denken aan een Lips- of cylinderslot. Wat is nu het kenmerkende van een cylinderslot? Eigenlijk alleen dit: er zit een aantal staafjes in van gelijke lengte die op verschillende hoogten doorgezaagd moeten zijn. Als u nu een sleutel gebruikt, dan zit er op de baard een aantal kartels. Die drukken de staafjes in het slot op een ongelijke manier omhoog. Als het nu goed is, dan wordt elk staafje precies zover opgelicht dat het breukpunt, waarop

het staafje is doorgezaagd, gelijk valt met de grens van de cylinder. Daardoor kun je met de sleutel dan de cylinder omdraaien en die zal dan het slot doen open gaan.

Kijk, als wij nu deze kleine sleutels gebruiken, dan zijn ze eigenlijk precies hetzelfde als de staafjes in dat cylinderslot. Wij hebben namelijk een groot aantal van die kleine associatieve sleutels. Indien wij ze allemaal kennen, wordt het mogelijk om al die functies (associaties) gelijktijdig zo in werking te stellen en te doen functioneren, dat hierdoor ons besef a.h.w. kan omdraaien.

Een grote sleutel wordt gemaakt uit vele kleine sleutels. Waar één kleine sleutel de weg naar het innerlijk en de krachten van het innerlijk niet vrijmaakt, daar zal een aantal ervan samengevoegd tot een geheel dit wel doen.

U beschikt over alle middelen om die kleine sleutels te vinden. Als u een aantal daarvan heeft gevonden - voor de meeste mensen zal dat liggen tussen de 6 en de 15 - dan bent u in staat om de grendel tussen totaalbewustzijn en menselijk bewustzijn weg te schuiven of te draaien. U krijgt dan toegang tot uw gehele geestelijke persoonlijkheid met alle krachten en met alle kennis die daarin zit en alle mogelijkheid tot uitwisseling met de wereld rond u. Kortom, u verandert.

Onthoudt u echter wel één ding: Als u mens wilt zijn en met mensen wilt blijven verkeren, dan kunt u het slot niet permanent open laten. Een sleutel vinden, best. Een sleutel gebruiken als het nodig is, uitstekend. Maar proberen om voortdurend te leven met die andere wereld in uw eigen wereld betekent, dat u de mensen niet meer kunt aanvaarden zoals ze zijn; dat u het leven niet meer kunt aanvaarden zoals het is voor anderen. Dan vervreemdt u van de wereld waarin u leeft.

Gebruik dus een sleutel alleen, indien de kracht die achter het slot verborgen zit nodig is. Op deze manier kunt u voor uzelf en voor de wereld steeds meer geestelijke energieën vrijmaken, steeds meer werkelijke resultaten boeken en gelijktijdig toch uzelf blijven in uw wereld en levend als mens de bewustwording opdoen waarvoor u eens mens bent geworden.

Ik hoop, dat u eens gaat kijken wat voor sleutels er zaten in al die andere lessen. Als u ze goed bekijkt zaten er heel wat aardige sleutels in voor sommigen. Als het niet gaat zoals u wilt, trekt u zich er maar niets van aan, dan is het gewoon geen sleutel voor u. Misschien ligt er ergens anders wel één voor u.

Leer uzelf en uw associatieve reacties kennen en probeer zo de begrenzing tussen uw menselijke rede, uw menselijke gevoelens en uw totale persoonlijkheid steeds weer te laten wegvallen.

:--:--:

DE PSYCHE VAN DE MENS.

Ik neem aan, dat de samenstelling ervan u bekend zal zijn. Er zijn echter een aantal factoren, die juist als je het een of ander wilt doen op paranormaal gebied toch nog wel een grote rol spelen. Daarbij zijn enkele factoren, die een bijzondere belichting verdragen.

Wat je bent, dat ben je door het leven. U moet niet denken: ik ben een persoonlijkheid zonder meer. Alles wat in uw gedachten een rol speelt en al die dingen die erbij komen van wat u leuk en niet leuk vindt e.d. worden door het leven bij u opgeroepen. Het beeld dat u van uzelf krijgt is iets wat door het leven is gemaakt. Wie dat over het hoofd ziet, gaat uit van allerlei ideale stellingen.

Die idealen heeft hij ook wel door het leven gekregen, maar een ideaal dat een mens vereert, is meestal het tegengestelde van wat hij zelf denkt te zijn, anders zou het geen ideaal zijn. Wie dus grote idealen koestert, moet wel beseffen dat hijzelf over het algemeen het tegendeel ervan is, zij het misschien niet voor anderen, maar dan toch wel in eigen ogen. Een ideaal is altijd het onbereikbare. Het is de antithese van hetgeen voor ons bereikbaar lijkt. Wie zijn eigen idealen kent en objectief durft beschouwen, ziet waar de fouten liggen van zijn persoonlijkheid.

Heel belangrijk in de menselijke psyche is ook de neiging om te ontwijken. Er zijn mensen, die b.v. bang zijn voor bepaalde aspecten van het leven. Of dat nu zaken doen is, sex of wat anders. Deze mensen zijn dan voortdurend bezig om anderen te kritiseren, omdat zij in alles juist die aspecten zien. Ook datgene wat je in de wereld voortdurend constateert en verwerpelijk acht, zit voor het merendeel in jezelf.

Nu zeggen de mensen: Als ik ouder word, dan verander ik. Nu, laten wij hopen dat het waar is. Maar één ding is zeker: naarmate je ouder wordt zijn de felle belevingen eigenlijk al voorbij. Ik wil niet zeggen dat iemand, die 67 of 76 jaar is minder intens kan leven en voelen dan iemand van 16 of 17, maar het is anders. Juist door het grote aantal ervaringen, die je hebt opgedaan, ontstaat er een zekere egalisatie; de dingen worden een beetje eenvoudiger. En naarmate je in je leven minder bent weggelopen voor alles wat je vreest in jezelf, zul je ook de wereld gemakkelijker kunnen aanvaarden.

Als je oude mensen ziet, dan zijn er in feite maar twee soorten: de dogmatici - op welk terrein zij dan ook automatisch denken en degenen die voor alle dingen steeds meer begrip kunnen opbrengen. Dat is heel begrijpelijk. Degenen die begrip opbrengen zijn de mensen die door hun ervaring de onbelangrijkheid van veel dingen hebben ingezien. Degenen die dogmatisch denken zijn zij die voortdurend in conflict zijn geweest met de wereld en zo bang zijn voor zichzelf, dat zij maar een zekerheid hebben gekozen waaraan zij zich ten koste van alles vastklampen.

Als je zelf bezig bent met de studie van het paranormale, het gebruik van geestelijke krachten of het genezen, dan moet dat toch een beetje uit jezelf voortkomen.

De menselijke psyche heeft één aspect waaraan men meestal voorbijgaat, noem het een voorgevoel of een sensibiliteit. Op het ogenblik, dat wij te maken krijgen met iets wat in ons werkelijk is, wat voor ons bestaat, zal ons voorstellingsvermogen en de "ik"-voorstelling die wij hebben opgebouwd dat vaak afwijzen. Wij voelen dat wij iets kunnen doen, maar wij zeggen dat het onmogelijk is. Of wij voelen aan dat iets goed zou zijn en wij zeggen tegen onszelf dat het zondig is. Dan vluchten wij weg voor de dingen in onszelf. Maar het betekent toch wel, dat alles wat in de emotie en in dat aan-

voelen zo een rol speelt dat dat wel degelijk zin heeft. Iemand, die dus een beetje verder durft gaan, zal zeggen: Wat ik aanvoel als juist, betekent voor mij dat het ook een mogelijkheid is. Als ik voel, dat ik iemand kan genezen, dan moet ik dat kunnen, anders zou ik het niet aanvoelen. Dat is niet hetzelfde als u zegt: Ik zou iemand zo graag willen genezen. Dat is namelijk wat anders. Maar als u het gevoel heeft: die mens kan ik helpen, dan kunt u hem ook helpen.

Als u denkt: nu zou ik kunnen weten wat er morgen gebeurt of - mijnentwege - op welk nummer de hoofdprijs in de loterij valt, dan moet u onmiddellijk reageren. Want dat is een mogelijkheid die innerlijk bestaat - of dat nu het uitzenden van kracht is of lezen in ruimte en tijd, als u het aanvoelt, dan is het er.

Wie daarop gaat reageren zal natuurlijk in het begin heel veel eigenaardige belevingen doormaken. Want wat er gebeurt, is niet wat u redelijk denkt dat er gaat gebeuren. U heeft wel op uw gevoel gereageerd, maar met uw normaal denken was u niet in staat de juiste betekenis ervan te omschrijven. Dientengevolge heeft u daaraan verwachtingen vastgeknoopt die niet stroken met hetgeen u aanvoelde, maar die slechts samenhangen met hetgeen u op grond van redelijke verwachtingen erg belangrijk zoudt vinden. Om een voorbeeld te geven:

U zult misschien weten op welk lot de hoofdprijs valt, maar dan kunt u dat nergens vinden; een ander heeft het gekocht. Maar dan heeft u het toch geconstateerd. U heeft gelijk gehad. Dat is nu het belangrijke.

Voor de mensen gaat het gewoonlijk - of zij het toegeven of niet - grotendeels om de vraag: Wat word ik er wijzer van? Dat is ook begrijpelijk, want de mens wordt opgevoed in een wereld waar hij van alles wijzer moet worden. Als men op school gaat, dan moet men goed leren, anders kan men later zijn centjes niet verdienen. Men moet het mooie rechterhandje geven, anders ziet iedereen hoe onopgevoed het jongetje of meisje is. Zo zijn er nog een hoop andere dingen. Tegenwoordig gaat het nog wel, maar er is een tijd geweest dat sommige christenen een badkuip als een zonde beschouwden. Weet u waarom? Omdat men niets aan had als men een bad nam, ook als men het in z'n eentje deed. U moet dus begrijpen, dat de manier waarop men redeneert niet in overeenstemming is met wat men van binnen is. Dat wil ook zeggen, dat de kracht die u gebruikt niet zal werken zoals u meent dat ze zou moeten werken, maar zoals u innerlijk bent en zoals u innerlijk de kracht kunt vinden. Dat is dus een heel eenvoudige zaak, als je het op de keper beschouwt.

De menselijke psyche is voor een groot gedeelte een enorm krachtstation. Daar kan ontzettend veel uit komen. Een mens, die zijn krachten werkelijk goed gebruikt, kan ook een elektrische lamp laten branden zonder dat er een energiebron is. Hij kan het warm laten worden, terwijl het rond hem zo koud is als maar wat. Men vertelde van een ingewijde in Tibet, die met een natte deken om zich heengeslagen ging zitten bij een temperatuur van 20 gr. onder 0. Dan droogde hij alleen door zijn wil de deken op zijn lichaam zonder kou te vatten of te bevriezen. Dat is fantastisch! Iedereen denkt natuurlijk: wat zal dat de kolencosten kunnen verminderen.

Dat zijn echter extremen, dat zijn mogelijkheden. Ik wil niet zeggen, dat u dergelijke stunts moet proberen uit te halen. Dat is voor de meesten van u dwaasheid, omdat u gelooft dat u dan ziek wordt en het dan ook wordt. Als u iets eet en u denkt dat u er misselijk van zal worden, dan gebeurt dat ook. Er was eens iemand, die een bepaald vleesgerecht buitengewoon lekker vond totdat iemand hem vertelde dat het ratelslang was. Toen heeft hij toch zo'n buikkramp gekregen! De kramp kwam natuurlijk niet van de ratelslang; die kwam door zijn eigen verbeeldingskracht.

Wij hebben namelijk een groot aantal denkbeelden waardoor wij voor ons eigenlijk veel onmogelijk maken of ons reacties opleggen - ook lichamelijk - die niet eens noodzakelijk zijn. Wij denken: zo moet het zijn en anders niet.

Dat is uit het leven voortgekomen, dat heeft men ons verteld, zoals b.v.: Slangen zijn vies, zij zijn gevaarlijk, dus kan men ze niet eten. Of men moet zo'n rare Chinees zijn; die eet slangen. Wij niet, maar wij lusten wel gerookte paling.... Daarvan wordt men niet ziek.

Rauw eten! Ongelooflijk vies. Geef mij maar een echte Hollandse Nieuwe. Het is allemaal één concept dat wordt opgebouwd. U moet begrijpen dat dit concept absoluut onjuist is, maar u kunt het niet ongedaan maken.

Iemand heeft b.v. hoogtevrees. Hij kan honderd keer zichzelf vertellen dat er helemaal geen gevaar bestaat, dat deze hoogte niet groot is, maar als hij op het derde treedje van de trap staat, wordt hij toch duizelig. Zo gaat het ons, als wij rekening moeten houden met ons innerlijk en datgene wat wij door de wereld zijn geworden. Dat is het voortdurende conflict.

Het is een conflict dat wij alleen kunnen oplossen, indien wij op een gegeven ogenblik eerst onze beperkingen aanvaarden: voor mij is het zo en zo en dan beseffen: wat ik aanvoel, behoeft voor de wereld niet te tellen.

U kunt de hele zaak indelen als zo'n warenhuislift. Eerste etage: stofelijk lichaam. Tweede etage: astraal lichaam. Derde etage: mentaal voertuig enz. Uw geestelijk "ik" zou zich wel eens willen schurken of krabben, als het ziet wat men er in de stof van maakt. Toch bent u één geheel. Als u het volgende nu eens als regeltje neemt:

Ik kan niet mijn eigen grenzen zonder meer overschrijden. Ik kan niet plotseling anders zijn, anders denken of doen dan ik altijd heb gedaan. Dat kan ik alleen gedurende een zeer korte tijd en ten koste van een enorme inspanning. Maar wat ik aanvoel als een mogelijkheid, kan ik zodra ik mijn gewoontepatroon verder laat voortbestaan door een enorme krachtinspanning actief maken in de wereld.

Op het ogenblik, dat ik niet probeer om met mijn denken en mijn lichamelijk handelingen etc. te beantwoorden aan hetgeen ik als juist aanvoel maar het aangevoelde eenvoudig openbaar zonder daarbij mijn gedrag noodzakelijkerwijs eerst te moeten aanpassen, kom ik op een gegeven ogenblik zo ver dat ik begrijp: het koektrommeltje kan groen, geel of bruin zijn, maar het is en blijft een koektrommeltje. Ik kan een krik voor een auto versieren door er b.v. roosjes op te solderen, maar het is en blijft een krik.

U bent een persoonlijkheid met een enorm geestelijk vermogen, met voertuigen direct tot in het hoogste licht. U bent een wezen, dat eigenlijk in al die werelden en sferen bewust is, dat daaruit zelfs kracht kan putten, dat daarmee kan werken. Dan moeten wij niet proberen eerst de versiering aan te passen aan het wezen. Wij moeten het wezen laten functioneren en de uiterlijkheden, de kleur van een trommeltje of de versiering van een krik laten bestaan. Nu is het eigenlijk een beetje gek dat ik een krik als voorbeeld neem. Een krik is een dommekracht. Voor een mens is het geestelijke deel van zijn wezen ook een soort dommekracht. Want wat u eigenlijk geestelijk tot stand brengt, is een soort automatisme. U kunt er grote dingen mee doen, die u gewoonlijk niet kunt doen. Maar dat kunt u alleen, als u op de juiste manier aan het slingertje draait.

Wij kunnen niet anders zijn dan wij willen, niet anders doen dan wat ons wezen ons door conditionering voorhoudt dat wij moeten doen. Maar wij kunnen wel naast hetgeen wij zijn onze krachten laten functioneren, als wij namelijk beseffen dat onze gedachteninhoud en onze conditionering op zich onbelangrijk zijn en alleen maar de verpakking van de werkelijkheid voorstellen.

Een groot aantal mensen zal zeggen: Maar ik moet toch ook mijzelf leren kennen. (Dat vind ik altijd een heel treurig iets: mensen, die eerst zichzelf willen leren kennen, wachten meestal totdat zij aan zichzelf worden voorgesteld.) Maar kent u zichzelf dan niet? U weet toch wat u doet?

U weet toch wat u denkt? U weet toch wat u bent? Dat u daarnaast nog andere dingen bent, dat zult u dan ontdekken. Heeft het zin om te weten: ik ben een deel van het hoogste Licht, als waar u zit het nog steeds zo donker blijft? Dat is slechts een steuntje; dat geeft u de moed om iets vol te houden. Dat geeft u geen mogelijkheid om iets te veranderen. Maar als u weet: ik heb energie en als ik mij nu maar niet afvraag hoe, wordt het hier een beetje lichter, dan heeft u wat bereikt. Niet: als ik maar anders was. Want "als ik maar anders was" betekent al dat ik niet kan werken met hetgeen ik nu ben. U moet aanvaarden wat u bent. Voor de meesten valt dat best mee. Als je in de wereld rondkijkt, zeg je: Die zou ik niet willen zijn en die ook niet. Ik heb nog nooit iemand horen zeggen: God, de benen van Betty Grable hebben en dan Haya van Some- ren heten!

Begrijp dus goed: Wij moeten niet sublimeren naar wat anders toe. U kunt transformeren: in uzelf krachten in andere omvormen. Maar dat doet u automatisch. Of dacht u dat een transformator anders werkt? Dat is gewoon de verhouding die is vastgelegd. Deze verhouding ligt in de mens ook vast. U bent een geestelijk wezen. U bent aangesloten op de kosmische wisselstroom, bij wijze van spreken. Maar door hetgeen u bent - en dat voelt u aan - kunt u een deel van de krachten en een deel van de werkelijkheid afgeven. Op het ogenblik dat u erover gaat denken hoe u het zult moeten doen, kunt u het niet meer. Als een autocoureur b.v. moet nadenken hoe hij moet schakelen, dan kan hij nooit een race winnen. Hij moet automatisch schakelen. Hij moet het doen zonder erbij te denken. Zijn reacties zijn juist op het moment dat hij niet overlegt, maar alleen reageert.

Nu is dat geestelijk een heel mooi voorbeeld. Als wij in de stof zijn, is onze conditionering: wij moeten de dingen overlegd doen. Maar als wij overlegd handelen, dan zijn wij te laat. Vraag dat maar aan uw Kabinet. Dus moeten wij leren automatisch te reageren. Wij moeten gewoon de kracht, die wij aanwezig voelen, manifesteren zoals wij aanvoelen dat het kan. Dan mogen wij er later over nadenken, of wij het niet beter anders hadden kunnen doen. Zoals de coureur, die na afloop van de race zit na te denken dat hij toch eigenlijk net iets van de ideale lijn had moeten afwijken, want dan had hij beter gereden. Maar als hij op dat ogenblik erover had nagedacht, dan zou hij bij de GGD daar nog verder over hebben kunnen piekeren. Dat geldt ook voor u.

Mijn betoog over de psyche kunt u eigenlijk herleiden tot een paar heel eenvoudige regels:

1. Besef: een mens is geconditioneerd om zichzelf op een bepaalde manier te zien. Hieraan kunt u weinig of niets veranderen. Aanvaard uzelf, zoals u uzelf ziet.
2. U kunt nooit weten hoe de wereld u ziet. Vraag het u daarom ook niet af.
3. U voelt in uzelf meer aan van uw mogelijkheden dan u ooit kunt beredeneren. Reageer vanuit uw gevoelens, als het gaat om krachten.
4. Verbind nooit een verwachting aan een kracht, die u projecteert. Want elke verwachting is gebaseerd op het beeld van uzelf en dat bevat zo weinig omtrent uw eigen werkelijkheid dat de gevolgen altijd anders zijn dan u denkt.
5. Alles wat u voelt dat mogelijk is, is op het ogenblik dat u dit voelt binnen uw bereik, maar tien seconden daarna kan het voorbij zijn. Daarom, reageer altijd onmiddellijk.
6. Vereer uw God, aanvaard de geest, kortom, alles wat u wilt geloven en houdt u daaraan in uw denken. Het maakt heus niets uit tot wie u bidt, als u maar goed bidt.

Bidden betekent: wachten op het signaal dat u iets kunt zijn of doen. Op het ogenblik, dat u dat verkeerd doet of dat u uw wereld laat voor-
aan, is de kans voorbij. De kracht, die u bezit zal niet beantwoorden
aan uw wensen. Deze kracht is een uitdrukking van uw mogelijkheden.
Laat daarom niet uw wil om iets te doen prevaleren, maar doe de dingen
die u a.h.w. worden aangereikt en waarop u emotioneel reageert met
"dat is mogelijk".

Een laatste punt: U moogt elke stelling opbouwen omtrent uw geeste-
lijk wezen, de toestand van de kosmos of wat u maar wilt, zolang u maar
beseft dat dit een denkbeeld is. Hanteer nimmer uw voorstellingen, die
in uw eigen wereld niet bewijsbaar zijn als feiten, terwijl u uw gevoelens,
die deel van uw werkelijkheid zijn daarom verwerpt.

Als ik zeg: "psyche", dan denken de meeste mensen aan zoiets als
"Amor en Psyche". Eigenlijk is de psyche niet veel anders dan oerkracht,
gemanifesteerd in een aantal verschillende vormen, maar binnen één sa-
menhangend kader. Als wij met de psyche bezig zijn, dan kunnen we elke
factor daarvan apart bekijken zonder ooit te weten wat het geheel is.
De Boeddha had er een mooie gelijkenis voor.

Er waren eens een paar blinden, die even zouden nagaan wat een oli-
fant was. Naderhand kwamen ze bij elkaar. De een had op de rug mogen zit-
ten en zei: "Een olifant is een tamelijk ruw oppervlak dat soms deint."
"Neen," zei een ander, "dat is een rechte zuil." Deze had aan een poot
staan kneden.

"Neen," zei weer een ander, "het is een heel slangachtig iets dat vrien-
delijk maar vochtig nijgt." Hij was met de slurf bezig geweest.
Een ieder zei: Ik heb het goed gehad. Ze begonnen toen met elkaar te knok-
ken. Het waren gelukkig blinden dus ze sloegen nogal mis.

Kijk, dat is nu de werkelijkheid van onze psyche. Wij voelen bepaalde
dingen met een geestelijk voertuig aan. Wij treden uit desnoods en wij ne-
men waar. Wij leven stoffelijk, maar wij zijn niet geneigd te zeggen:
Alles tezamen is het de werkelijkheid. En dat is nu datgene waar het om
gaat. Onze psyche omvat zoveel verschillende delen van de kosmos, dat
onze voorstelling van de kosmos nooit juist kan zijn, als wij ook maar
één van deze delen uitschakelen.

Als iemand uitroept: "Ik bemin u in de geest" en hij geeft u dan een
schop onder uw achterwerk, dan kunt u er zeker van zijn dat zo iemand
niet gecoördineerd is. Hij is nl. in tweestrijd in zijn eigen werkelijkheid
of hij bemint u niet werkelijk in de geest of hij begrijpt niet dat liefde
een erkenning inhoudt in elke sfeer en wereld en nooit een afstraffing
of verzet. Dat is gewoon een feit, daarmee moet u leren leven. U kunt
natuurlijk in uw stoffelijk bewustzijn niet al deze dingen samenvoegen.

U denkt op dat ogenblik in een stoffelijke taal en u bent helemaal
vergeten dat er nog andere talen bestaan. Sommige daarvan zijn voor u on-
verstaanbaar geworden. Het is een soort Sanskriet waarvan u eigenlijk
niet meer weet wat het is en waarbij het hoort. Maar al deze talen teza-
men hebben één oertaal en dat is nu de omschrijving van de kosmos, van uw
werkelijkheid.

Wij moeten gewoon werken met onze gevoelens, indien wij niet in staat
zijn te werken met het bewuste deel van de geest, dat is duidelijk.

Wij kunnen nooit proberen onszelf stoffelijk helemaal te ontkennen, want
dat is ook een deel van de totaliteit. Maar wij moeten alles wat in ons
bestaat zoveel mogelijk als een eenheid beseffen en nooit een onderscheid
maken: dit is geestelijk en dat is stoffelijk. Neen, dit is deel van mijn
wezen en van mijn werken in de totaliteit. Zodra een mens tot die erken-
ning en aanvaarding komt, zal hij durven zeggen:

Alles wat ik ben, alles wat ik doe, alles wat ik heb gedaan en zal
doen, alles wat ik heb aangevoeld en heb waargemaakt is een deel van een

kosmische werkelijkheid en daarom juist is het een deel van de kracht van het leven. Al datgene wat ik ontken - geestelijk, stoffelijk of anderszins - is een vermindering van de werkelijkheid. Het is een afwijzing van de kracht van het leven en daardoor voor mij in feite een kluister, die ik mijzelf aanleg en die het mij onmogelijk maakt het hoogste Licht te beseffen.

:--:~:

I N B E E L D I N G.

Ik beeld mij iets in. Ik bouw een beeld diep in mij. Ik stel mij voor dat ik ben wat ik niet ben. Ik erken alles wat ik niet ben om te verwerpen dat wat ik weet te zijn.

Inbeelding is het geneesmiddel voor de pijn van de werkelijkheid dat nooit geneest, maar slechts diepere sporen van zware ziekte achterlaat. Beeld je niet teveel in. Want al wat je je voorstelt meer te zijn dan een ander, minder dan een ander of anders dan een ander dat kan nooit bijdragen tot je begrip van de werkelijkheid.

Vraag je niet af, of je anders bent of beter. Zeg niet tegen jezelf dat je ziek bent of dat je speciale zorg behoeft. Zeg alleen maar tegen jezelf dat je er tegen kunt en ga verder. Want één ding kun je je niet inbeelden en dat nu juist de werkelijkheid.

In alle uiterlijke vormen en in alle ontwijkingen van je gedachten zit één kracht verborgen die eeuwig bestaat. Alle beelden die je van jezelf hebt gemaakt kunnen te gronde gaan, maar wat je bent is eeuwig.

Wees niet te bang voor vandaag of voor morgen en beeld je vooral niet in dat wat je vandaag doet beslissend is voor de eeuwigheid. Besef dat je eeuwig bent en dat al wat in de tijd gebeurt onbelangrijk is zolang je de krachten erkent waaruit de eeuwigheid zelf existeert.

Zeg niet tot jezelf: Ik ben ziek, of: ik ben gezond. Zeg tot jezelf: Ik leef, en levend maak ik mijzelf waar zoals ik mij nu besef.

Al wat ik kan geven dat geef ik aan de wereld, dat geef ik aan het Zijn alleen maar, omdat ik weet: dit ben ik, zo ben ik, zo voel ik te moeten zijn. Dan verdwijnt de inbeelding en komt in de plaats daarvoor ergens een licht gevoel van binnen, een lichte vibratie waardoor je zegt: Het is goed om te zijn en te leven ondanks alles.

Dan vind je een gloed van vreugde, die alle leed toch nog weer draaglijk maakt voor jezelf en voor anderen.

Dan vind je een kracht die - wonderlijk genoeg - altijd weer in verschijning treedt, ook al weet je niet eens waarom en hoe.

Beeld je niets in en wees jezelf en je zult de eeuwigheid die je bent steeds sterker zien doorschijnen in dat wat je nu wezenlijk bent zonder waanvoorstellingen daaraan vast te knopen.

:--:~:

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN

mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdragzamen”
te 's-Gravenhage

M A A N D B L A D.
(10 nrs. per jaar)

I N H O U D.

JULI 1976.

21e jaargang.
Nummer 10.

ACHTERGRONDEN VAN DE WERKELIJKHEID

Wereldgebeuren	CI blz. 131
Geweld als deel van de menselijke samenleving	CI " 139

DOE HET ZELF

Samenvatting	CII " 129
Karmische belasting	CII " 135
Overgang	CII " 139
Levensspiraal	CII " 140

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

ACHTERGRONDEN VAN DE WERKELIJKHEID

TIENDE LES.

WERELDGEBEUREN.

Als wij ons bezighouden met het wereldgebeuren en met de achtergronden daarvan, dan komen we al snel tot de overtuiging dat de mens maar een heel beperkte mogelijkheid heeft om zijn leven in te delen en daarin veranderingen aan te brengen.

Als wij teruggaan naar het verleden, dan worden wij altijd weer geconfronteerd met omwentelingen waarbij we niet eens meer weten wat er aan de hand was. Neem b.v. Attila, koning der Hunnen. Een fantastische figuur. Zijn aanvallen en plundertochten werden eigenlijk alleen gedictieerd door zijn behoefte om de baas te blijven, om een groot rijk te hebben. Al het andere was bijkomstig. Toch zijn er door zijn invallen grote veranderingen gekomen in de gehele Europese samenhang en cultuur. Kunnen we nu zeggen dat dit door de mensen gezocht is? Neen. Moeten we dan zeggen dat er een God is die dat heeft bepaald? Ik weet het niet. Want dan is die God nogal eens tegenstrijdig. Maar als wij concluderen dat veel van die gebeurtenissen met een zeker ritme in de historie verschijnen, dan denken we aan een pulserende invloed buiten de wereld, die daarmee het een en ander tot stand brengt.

Als we dat willen toepassen, kunnen we teruggaan tot de uittocht van Abraham of als we nog verder terug willen gaan in het rijk der legenden tot de eerste scheepsbouwer Noé. Wij ontdekken dan dat wat er gebeurt gepaard gaat met inspiratieve invloeden, met zaken die misschien heel normaal lijken, maar die voor de persoon zelf een heel bijzondere betekenis krijgen. Denk maar eens aan de engelen die bij Abraham op bezoek kwamen. Daarna was Sara vruchtbaar. (Je vraagt je dan wel af wat dat voor engelen geweest zijn. Misschien een paar prehistorische cupido's.) In ieder geval, door de vruchtbaarheid van Sara kwam het tot de verstoting van Ismaël en Hagar. Ismaël werd opgevoed met het gevoel dat hij ten onrechte was weggejaagd. Zijn volgelingen hebben dat overgenomen. Het is typerend, dat er een familie-vete bestaat die op zijn minst 6000 jaar oud is en nu nog steeds tot uiting komt in de relaties tussen Israël (het jodendom) en de Arabische wereld. U zult zeggen: Hoe komt u aan dergelijke dingen? Maar het is toch logisch.

Als ik die lijn kan doortrekken, als ik elke keer weer constateer - en dat kan ik door de gehele geschiedenis blijven doen - dat er een strijd bestaat tussen Israël en andere volkeren die echter, bekeken vanuit volkenkundig standpunt zeer na aan elkaar verwant zijn en deze strijd zich doorzet tot in deze dagen toe, dan kan ik haast niet anders zeggen dan: Hier is een erfelijke factor aan het werk.

Is dit nu bepalend voor het wereldgebeuren? Als je dat de leiders van deze wereld vraagt, is dat niet waar. Die denken dat zij het doen.

Maar alles bij elkaar voert steeds weer tot een samenloop van omstandigheden die absoluut onverklaarbaar en niet redelijk is, zeker gezien de gevolgen. Wij hebben het daar wel eens meer over gehad.

Ik heb u eens verteld dat Adolf, als iemand hem had gezegd: Schilder eens een mooi portret voor mij, misschien een heel goed kunstenaar zou zijn geworden en niet een zeer machtig maar ook een zeer slecht politicus. Datzelfde geldt ongetwijfeld eveneens voor Nixon. Als Nixon niet de steun nodig had gehad van een miljoenair die er erg veel van hield om alles te kopen, dan zou hij zich nooit in allerlei eigenaardige zaken hebben gestoken. Maar als dat niet was gebeurd, zou hij geen loodgieters nodig hebben gehad. En als hij geen loodgieters nodig had gehad, zou er geen Watergate zijn geweest. En als er geen Watergate was geweest, zouden er geen grote veranderingen tot stand zijn gekomen in de gezagsverhoudingen in de U.S.A., want dat is het feitelijke resultaat. Je kunt dat alles niet helemaal beredeneren, dat is de grote moeilijkheid.

Als je verstandelijk de wereldgeschiedenis nagaat, dan is er soms eigenlijk geen enkele reden te vinden voor een bepaald gebeuren.

Waarom moest Filips II van Spanje zo bigot en tevens zo sexueel aberratief zijn dat hij daardoor een opstand veroorzaakte waaruit o.m. het Koninkrijk der Nederlanden uit voortkwam? Als je het allemaal nagaat, is het gewoon ondenkbaar.

Wat brengt een Italiaanse zeeman, een zekere Columbus, ertoe om in Spanje steun te gaan zoeken? Eerlijk gezegd, heeft men geprobeerd hem weg te krijgen, want hij was lastig. Hij had echter nog wel zoveel relaties dat men hem niet goed kon opsluiten. Dus heeft men hem een wenk gegeven dat hij moest gaan praten. En omdat de man, al was hij zeeman, toch een zekere charme bezat, vond Isabella van Castillie na wat er gebeurd was het prettiger hem ver weg te weten. Zij heeft ongetwijfeld de H. Maagd daarbij om hulp gevraagd en daarna Columbus op de Santa Maria gedeponneerd. En daardoor worden de Amerikaanse landen opengebrouwen. Niet ontdekt, dat was voordien al gebeurd. De kolonisatie en de exploitatie komt na Columbus. Het is een zaak van de Spaanse avonturiers (de hidalgos), die niet bepaald veel geld hebben, maar zoveel te meer pretentie en natuurlijk ook van de kerk die graag zielen bekeert, al is ze in de middelen tot bekeren niet bepaald kieskeurig.

Alles wat wij weten van de rijken van Montezuma, de wijze waarop dat is ingedeeld (een groot gedeelte is gewoon door de priesters verdonkeremaand of vernietigd) wijst erop dat wij hier te maken hebben met een heel andere cultuur. Een cultuur met een eigen karakter. Gezien de wijze waarop ze zich aan het ontwikkelen was, was het bijna onmogelijk dat die cultuur zich zou beperken tot Mexico. Ze zou verder naar het noorden zijn gegaan en er zou een heel ander werelddeel ontstaan zijn, waarin de Indiaanse stammen een heel andere en groter rol gespeeld zouden hebben dan nu het geval is. En dat is nu allemaal het gevolg van een man die relaties heeft, maar te lastig is, die zelfs een koningin bekoort, ofschoon ze hem doet vluchten voor de bekoring die ze voor zichzelf verwerpt.

De gehele geschiedenis is vol van dergelijke eigenaardigheden en onwaarschijnlijkheden. De hele historie is vol van schijnfiguren, van onwerkelijke zaken.

Het zal u allen bekend zijn, dat een man als Stalin een aantal dubbelgangers had. Minder bekend is dat ook Adolf Hitler daarvan enige tijd gebruik heeft gemaakt voornamelijk in de jaren 1940 tot 1942. Wist u dat ook Mao een aantal dubbelgangers heeft? Als men dat bij elkaar neemt, zeg je: Wat zien wij eigenlijk? Wij denken misschien: in China ligt Mao nu op sterven. Het kan waar zijn. Maar wie zegt ons dat hij niet allang gestorven is? Mensen en namen zijn symbolen. Ze worden zo enorm lang gehandhaafd. Ze gaan vaak over verschillende schijven onder dezelfde namen en zelfs met een vergelijkbaar uiterlijk, dat het heel moeilijk is te zeggen dat Mao, die eens de

lange weg begon, nu op sterven ligt. We kunnen hoogstens zeggen: De figuur Mao, die het symbool is van een Chinese natie, ligt op sterven. Indien deze man eerder was gestorven, zou China zeer waarschijnlijk een andere manier van actie voeren hebben gekend; dan zouden er veel eerder geschillen zijn gerezen met de Sovjet Unie en zou ongetwijfeld een culturele revolutie ook niet mogelijk zijn geweest. China zou een totale bureaucratistische staat zijn geweest, reeds nu. Het is nog net niet zo ver, maar het gaat wel de goede kant uit.

De achtergrond van het wereldgebeuren is duister. Zelfs als men de gebeurtenissen op de voet volgt, blijven er altijd vragen open.

Waarom wordt zelfs nu nog niet toegegeven dat bij de aanslag en moord op John F. Kennedy een aantal schutters en niet slechts één enkele mijnheer Lee betrokken was? Waarom? Wat speelt er zich op de achtergrond af? Is de mens wel zo machtig als hij denkt? Kan die mens zijn eigen zaken wel regelen zoals hij denkt dat hij het doet? Ach, eigenlijk vindt u het antwoord in het heden.

Overal heeft men welvaart gepredikt. Overal heeft men gesproken over een strijdloze maatschappij, een sociale rechtvaardigheid. En kijk nu eens wat er van komt. Kijk naar uw eigen land waarin de sociale verworvenheden van de massa teniet moeten worden gedaan, omdat de massa er zelf aan te gronde dreigt te gaan.

Kijk naar de illusies van Frankrijk, die nog steeds luid kraaiend worden verkondigd, maar waarvan het stemmetje zo langzamerhand toch wat schor wordt; het is een coq au vin geworden. De Franse politiek is prachtisch gaar.

Kijk wat er gebeurt in Italië. Kijk naar het eigenaardige spel in de Verenigde Staten. Kijk naar de wonderlijke veranderingen die zich aan het afspelen zijn in Engeland. Kijk rond u en vraag u af, of er één verstandelijk berekenbare en aantoonbare reden is te geven waarom al deze verschijnselen samenvallen. O, ja de crisis. Maar waar komt die dan vandaan? De crisis is weer het gevolg van een invloed waardoor iedereen meer wilde hebben dan hij kon krijgen.

Hoe komt het dat al die mensen ineens gelijktijdig zo beginnen op te treden, want het is niet alleen een kwestie van de derde landen die plotseling méér willen hebben. Neen, het is een conflict dat is ontstaan doordat de westerse wereld veel meer voor zichzelf nodig had. En waarom had de westerse wereld meer voor zichzelf nodig? Omdat ze meende dat ze recht had op een welvaart, die alleen door exploitatie van anderen kon worden bereikt, zelfs als er geen koloniale relaties waren. Een imperium zonder imperialisme; of misschien elders imperialisme zonder imperium.

Dit maakt wel duidelijk, dat er kosmische krachten aan het werk moeten zijn, dat er ritmen moeten zijn. Voor economen is het misschien interessant eens na te gaan hoe het in het verleden is geweest met de economische crises. Wij komen tot de conclusie, dat het vorige jaar waarin practisch de crisis uitbrak een jaar was waarin volgens de berekening van de cycli inderdaad een crisis moest uitbreken. Maar - zal men uitroepen - de drie voorgaande fasen hebben geen crisis vertoond. Dat is waar. Men heeft die economisch weten weg te werken. Maar u kunt ze wel terugvinden in de Dow Jones index en ook in de reacties op de vrijwording van het goud. Er zijn dus wel aanwijzingen voor. Maar nu zet het door. Waarom zet het juist nu door?

Wij moeten dan verder teruggaan. Vanaf 1963 is de invloed van Aquarius steeds sterker geworden. Aquarius is wat revolutionair. Als die in de oude zin van de Vissen wordt geïnterpreteerd, dan ontstaat er een conflict. Want Vissen zijn disciplinaire wezens. Aquarius is tegen elke discipline; hij is wat wispelturig als geheel genomen. Hoe kunnen wij dat nu rijmen? Zodra de Aquarius-invloed sterker gaat worden, verschuiven plotseling de mogelijkheden van de mensheid. De manoeuvres worden steeds moeizamer. Er is steeds meer verdeeldheid en door het gebrek aan samenwerking - in

een disciplinair verband wel te verstaan - ontstaat er als vanzelf de onvermijdelijkheid van de huidige crisis. Zou Aquarius daar iets mee te maken hebben?

Wie de achtergrond van het wereldgebeuren nagaat zou volgens mij tot de conclusie moeten komen dat, als wij spreken over de heerschappij van een bepaald sterretoken, die heerschappij inderdaad in een beschrijf-bare en historisch aanduidbare periode bepaalde neigingen bij de mensen bevordert en dat daaruit veranderingen voortkomen. Als zodanig is de komst van Aquarius in ieder geval het begin van grote veranderingen in de gehele menselijke maatschappij.

En hoe zit het met de crisis-ritmen? Dat loopt ongeveer 1 op de 28 jaar. Er moet dus een invloed zijn, die moet samenhangen met de energie en het voortbrengingsvermogen van de mensen. Wanneer de energie laag is en duidelijk het voortbrengingsvermogen daalt terwijl de eisen in die periode stijgen, dan ontstaat er een crisis. Want men wil meer dan er is. Daardoor schept men een situatie waarbij de kleinste gebeurtenis voldoende is om de ballon te doen springen. Daarvoor is er heus geen Black Friday nodig om de hele wereld plotseling in een economisch onoverzienbare situatie te dompelen.

Laten we nog iets verder gaan. Waarom denkt u zou het weer de laatste twee jaar zo sterk afwijken van de norm? Daarvoor moet een bepaalde reden zijn. Het is gemakkelijk om hiervoor spuitbussen, uitlaatgassen enz. de schuld te geven. Maar die dingen worden al zo lang gebruikt. Waarom gebeurt het juist nu? Als wij dit nagaan, blijkt dat wij in een periode zitten die reeds meermalen is voorgekomen. Het is namelijk een periode vergelijkbaar met die van 1938. In die tijd was er eveneens een zekere vermoeidheid. Er waren afwijkingen van het normale weertype, al was dat niet zo intens als op het ogenblik. Daarvoor moeten wij teruggaan tot de twintiger jaren om dat te vinden. En wat zien wij daarna? Oorlog. Of in een ander geval: het begin van de crisisontwikkeling, die zich eerst in Duitsland afspeelt en daarna uitgrijpt over de rest van de wereld. Wij moeten dus aannemen dat dit een invloed is. Waar kunnen we die vinden? Bij de zon? De zon doet niets bijzonders. Er zijn wat extra zonnevlekken, maar die zijn niet van zo'n overheersend belang.

Dan moeten we het dus in de kosmos zoeken. Maar welke invloed in de kosmos zegt de mensen dat sommigen op een gegeven ogenblik gewoon gek worden? Want dat is het eigenlijk. Het is een vorm van lemmingdrang, maar dan op het gebied van de economie.

Ik meen, dat we dan de conclusie zouden moeten trekken dat de invloeden niet een bepaalde bedoeling hebben. Die invloeden zijn het milieu - geestelijk maar voor een deel ook mentaal - en zelfs het fysieke milieu van de mens. De mens moet daarop reageren. Hij doet dit volgens zijn geaardheid, zijn neiging. Op grond daarvan kunnen wij weer constateren dat alle crises uit de laatste periode eigenlijk samenvallen met bezitscrises.

Wij kunnen teruggaan naar de Franse revolutie en vinden daar dezelfde verschijnselen. Wij kunnen nog verder teruggrijpen naar de jaren rond 1400 en zien daar soortgelijke verschijnselen. Wij kunnen gaan naar de jaren 900 tot 1070, weer vergelijkbare verschijnselen. Er is bij de mensen steeds een reactie. Waar komt deze bezitsreactie vandaan?

We moeten dan kijken naar de eigenschappen van het teken Vissen. Dit teken blijkt de neiging te hebben zich een gezag toe te eigenen op grond van waarden, die het als een verlengstuk van zichzelf beschouwt. Als dat in deze tijd weer gebeurt, zou het een beetje verwarder moeten worden dan voordien. Toen kon een revolutie uitbreken, maar die had alleen ten doel een nieuwe stand a.h.w. op de plaats te zetten van de machthebbers van voorheen. Een keizerrijk, geboren uit een koningschap dat door de revolutie werd vernietigd. Tegenwoordig kan dit niet meer. Zoals ook eens de ambtelijke regering van de Tsaar werd vervangen door de ambtelijke regering van de Bolsje-

wiki. De humaniserende Mensjewiki werden gewoon opzij geschoven. De Tsaar heet nu Partij-voorzitter en zetelt nog steeds in Moskou. Als je het goed bekijkt, dan is er zo weinig veranderd. Maar in deze tijd komt er ineens een explosief element bij: de kracht van Aquarius. Aquarius zal op een crisis ook anders reageren dan Vissen dat doen. Anders gezegd: de reactie van de mensheid op gelijksoortige situaties zal veranderen.

Nu kunnen wij die achtergronden nog verder uitbouwen. Ik stel het volgende: In Aquarius speelt broederschap een rol, maar ook drift. Aquarius is een invloed, die ongetwijfeld geestelijk grote mogelijkheden geeft en geheel nieuwe technische inzichten kan bereiken. Maar daarnaast is Aquarius zo eigenzinnig en stijfhoofdig als maar denkbaar is.

Kijk naar de mensen van vandaag. Zie je die stijfhoofdigheid en eigenzinnigheid niet steeds meer? Draven de mensen niet steeds meer door? Maar ze draven nu niet meer door in de richting van eigen macht. Integendeel, ze willen een functie, geen macht. Hun functie zien ze niet als een middel om zichzelf in de eerste plaats te bewijzen, maar om hun nut in de gemeenschap uit te drukken; dus een relatie met de mensheid. De menselijke relatie wordt steeds belangrijker in deze dagen. Die invloed zal zich uitbreiden.

Nu zitten wij op dit moment nog steeds in een situatie waarvan wij kunnen zeggen: Men is voortdurend bezig met compromissen die weinig inhouden. Veel grote woorden en weinig daden. De massa is echter veranderd. Of u nu kijkt naar de massa van Engeland, van Frankrijk, van Duitsland, van Nederland of van de U.S.A. ze verandert, ze wordt bewuster. De massa gaat meer kritiek uitoefenen en ze is ook bereid om bepaalde zaken zelf op te knappen en het niet alleen aan anderen over te laten. Als er nu dus een tendens van energie gaat komen - en aangezien we nu een laag gemiddelde van energie op aarde hebben, gepaard gaand met een zeer hoog potentieel van luchtelectriciteit - moeten wij aannemen dat in de komende periode (over een paar maanden zal dat zeker het geval zijn) juist die eenlingen gaan optreden, die actief willen zijn op hun eigen manier. Dat kan niet anders, want die energie moet worden omgezet in een poging om samen met de mensen iets tot stand te brengen en dit met misachting van alle bestaande machtsverhoudingen en alle economische regels en wetten. Ze gaan gewoon hun gang. Zo bezien moet zich dus in een betrekkelijk korte periode een aantal ingrijpende veranderingen kunnen afspelen. Welke die zullen zijn, daarover kan worden gevochten. Ik stel:

Het zal steeds moeilijker zijn om een ambtelijk gezag uit te oefenen, indien dit niet gepaard gaat met de macht van wapens. Het zal steeds moeilijker zijn de eenling te doen beantwoorden aan de eisen, die de hoofden van de menigte als zodanig stellen. Er is een gistingsproces, een veranderingsproces aan de gang. Dit proces zal niet stilstaan bij een bepaalde grens. Of als u het netjes uitgedrukt wilt hebben in meer parlementaire termen: Gezien de onrust en de vergelijkbare ontwikkelingen in vele landen moet worden gevreesd, dat het verzet van bepaalde groepen tegen de toch noodzakelijk verdere maatschappelijke ontwikkelingen een internationaal karakter zal aannemen.

Deze veranderingen op zichzelf betekenen gelijktijdig dat de conflicten binnen elke gemeenschap sterker toenemen en vanuit het huidige begrip onredelijk worden. Die onredelijkheid is echter niet te wijten aan degenen die iets nieuws nastreven, maar aan hen die proberen elke persoonlijke ontwikkeling te voorkomen om zo een gelijkschakeling van de massa mogelijk te maken.

Als je dat zo bekijkt, krijg je het gevoel dat er geestelijk ook nog wel het een en ander aan de hand moet zijn. Want het is duidelijk, dat wanneer het gehele geestelijke klimaat op aarde gaat veranderen - en dat zit

er duidelijk in - dan zullen er ook andere geesten op aarde incarneren. Andere geesten dan tot nu toe op aarde incarneerden zullen de kans krijgen te graviteren naar belangrijke plaatsen. Wat zullen wij op dat terrein dan kunnen constateren?

Daar zijn de Broeders van de Nieuwe Leer, die op aarde nu onder verschillende namen en in verschillende vormen werkzaam zijn. Een van de meest bekende groepen is op dit moment een Indiase groep. Deze mensen proberen een totaal nieuwe visie op het leven te verbreiden. Niet de oude filosofie, zoals men wel eens denkt, maar een nieuwe visie op het leven met gebruik van nieuwe geestelijke krachten, met een nieuwe leefwijze, die veel meer is aangepast aan de geestelijke en stoffelijke biologische harmonieën die mogelijk zijn. Dat dit in deze tijd gebeurt, maakt duidelijk dat de tijd daarvoor rijp is. Er gaat dus iets in de belevingsmogelijkheid van de mens veranderen en daarbij in zijn geestelijke concentratie en ontwikkeling.

En als ik rekening houd met Aquarius, die het technische en het mystieke zo mooi met elkaar weet te verenigen, dan moeten wij ook aannemen dat er een nieuwe benadering van de geestelijke wereld en de geestelijke inhoud van de mens komt. Er zullen technieken worden gevonden, die vroeger misschien inwijding hebben geheten, maar die nu in feite niets anders zijn dan een ontdekking van jezelf en daardoor van de waarheid van je wereld.

Als ik het wereldgebeuren beschouw, dan valt mij elke keer weer op hoe precies op het juiste ogenblik en op de juiste plaats zich een verandering ontwikkelt. In de strijd (b.v. de eerste heilige oorlog van de islamieten met Mohammed als veldheer) zien wij dat net in een tijd, dat alles is vastgelopen in een zelfzuchtig "ik"-zoeken, er een nieuwe regel komt, een nieuwe benadering van het bestaan door het aanvaarden van nieuwe wetten.

Wat doen die wetten? Zij brengen wel degelijk een totaal nieuwe wetenschappelijke ontwikkeling teweeg. Niet alleen omdat ze nu toevallig een tijdje oorlog voeren tegen anderen, maar het is zo dat een nieuwe vorm van wetenschap, van bouwkunst e.d. zich plotseling manifesteert. Misschien maar gedurende een paar eeuwen, maar net lang genoeg om invloed te hebben op de gehele verdere wereld.

Misschien realiseert u het zich niet, maar zowel uw astronomie als uw astrologie hebben heel veel te danken aan de Arabieren. Uw scheepvaart heeft zeer veel te danken aan de mogelijkheden en ontdekkingen van de Arabische zeevaarders. Menige reis heeft in die tijd nieuwe methoden gevonden om zich te oriënteren. O, de magneetsteen was al eerder bekend, maar de juiste hantering daarvan in de zeevaart en daarmee het gebruik van het eerste kompas, de eerste mogelijkheid om zich te oriënteren op een eindeloze watervlakte zonder zichtbaar kenteken en dit verbonden met de waarnemingen van de sterren heeft u o.m. te danken aan Pir Reis en al die anderen. Zelfs de kaarten, die ze maakten, wonderlijke kaarten misschien vanuit uw standpunt, zijn een totaal nieuwe benadering van de wereld. Het is een karthografische vernieuwing van het wereldbegrip.

Zo kunnen we ook gaan kijken naar het boeddhisme. Het boeddhisme ontstaat in een periode waarin de hindoeleer voor een groot gedeelte in een cultisch bijgeloof is vastgelopen en eigenlijk meer en meer het machtsmiddel is geworden van enkele stammen. En dan komt daar ineens het boeddhisme, dat niet alleen de filosofie vernieuwt zonder het oude, waardevolle weg te gooien, maar ook een nieuwe benadering van natuurlijke fenomenen eraan toevoegt zowel als van geestelijke waarden en daardoor een geheel nieuwe wereld opent, die in staat is de mensen een andere wijze van leven en beleven mogelijk te maken. En dat in een tijd dat in Azië alles is vastgelopen.

Met het christendom is dat eveneens het geval. Wij kunnen natuurlijk redeneren dat Rome is ondergegaan door de opkomst van het christendom. Het omgekeerde is eerder waar. Het christendom is opgekomen door de zwakte van Rome. Rome dat ten onder ging aan de zelfzucht van de Senaat en de luiheid van zijn burgers, die liever geen soldaat meer speelden, aan de afhankelijk van het Romeinse rijk van de opbrengsten die het uit de verschillende koloniën (de veroverde gebieden) liet aanvoeren. De economische ondergang van Rome stond al vast voordat Jezus werd geboren. Het christendom komt juist op het ogenblik, dat een nieuwe levensbenadering en een nieuwe levensdiscipline nodig zijn. Dat is toch geen toeval?

Daarnaast hebben nog een aantal vernieuwingen plaatsgehad. We zien ze gemiddeld eens in de 600 à 700 jaar.

Er is b.v. een vernieuwende benadering geweest ongeveer in het jaar 1870, die ik eigenlijk de voorbereiding voor deze nieuwe tijd zou willen noemen, waardoor men voor het eerst weer universeel ging denken over geloof. Het lijkt ongelooflijk, maar er zit een vast plan achter. Geen plan misschien van een denkend wezen of van de een of andere minister van God die zit voor te schrijven wat er moet gaan gebeuren. Neen, het is kennelijk een voortdurende wisselwerking tussen geestelijke werelden en invloeden uit de kosmos die de aarde beroeren. We moeten dan wel aannemen, dat in de komende periode steeds meer verlichte figuren gaan optreden in het wereldgebeuren. Daarmede bedoel ik geen mystici, die verklaren los te staan van de feitelijke wereld, geen Swedenborg e.d., maar reëel denkende nuchtere mensen, die gelijktijdig hogere geestelijke waarden introduceren in hun handelen en niet alleen in hun prediking of in hun persoonlijke beleving.

De vorige maal hebben we geprobeerd achter de coulissen te kijken en we hebben gezien hoe de wisseling van scène voortdurend noodzakelijk wordt. Vandaag is het nog Europa, morgen is het opeens China. Het is de wisseling van de brandpunten van de mensheid. Het stuk wordt echter niet bepaald door het decor. Het stuk wordt bepaald door de speler. Het mooiste decor kan een armzalige toneelspeler niet doen schitteren als een geloofwaardige figuur. En zo gaat het met ons allemaal.

We zitten in een wereld waarin de invloeden van buitenaf de mensheid dwingen tot een verandering. Alleen degenen, die in de verandering hun innerlijke grootheid, hun innerlijke kracht kunnen vinden en die dan nuchter en praktisch kunnen aanpassen aan de huidige wereld met de noodzaken die er nu zijn, kunnen de wereld weer verder helpen. Later verdwijnt er dan wel weer veel.

Het christendom heeft zichzelf geperverteerd op het ogenblik, dat het een grootmacht werd. Datzelfde kan worden gezegd van het boeddhisme. Vanaf het moment dat het boeddhisme rijk aan bezittingen begon te worden, was de Weg eigenlijk iets wat meer werd gepredikt dan gegaan.

Wat Mohammed betreft, zodra er sprake was van een religieuze binding en macht, begonnen de sjeriefen met elkaar te vechten over de vraag wie de baas was. Zo werd alles weer omgevormd tot een politiek geheel. Het is de neiging van godsdienst om zich om te zetten in een machtsstructuur. Maar de vernieuwing zelf kan niet ongedaan worden gemaakt.

Wat de islâm heeft betekend voor het anders denken en leven van de mensen in een groot gedeelte van de wereld, wat het christendom en het boeddhisme heeft betekent in diezelfde zin, dat kun je niet wegvagen. De verandering begint met een ideaal, met een ware, een geestelijk verlichte weg, maar ze eindigt gewoonlijk in een verandering van wetmatigheid en praktijk, zoals de mens die beleeft. Dat is er op het ogenblik ook aan de hand.

Deze wereld heeft een Wereldleraar gekend. Zijn naam wordt nog niet genoemd. Zijn krachten zijn al bijna vergeten voordat de werking van zijn leer op aarde goed kenbaar wordt.

Er is een Meester geweest en ook hij is in de vaagheid teruggetreden. Dat is in tegenspraak met veel wat er vroeger is gebeurd. Misschien zullen deze krachten eens de goden zijn tot wie een nieuwe mensheid bidt. Dat is al eerder gebeurd. Nu zijn ze eenvoudig de factoren in een vernieuwing van deze wereld. Maar hun optreden in deze tijd maakt duidelijk, dat de invloeden er nu zijn waardoor een geestelijke weg of openbaring, of nieuwe krachten zich op aarde kunnen gaan manifesteren.

Als ik het wereldgebeuren op mijn manier ontleed, dan zeg ik: Op de achtergrond ligt op het ogenblik een enorm groot geestelijke potentiaal. Daar zit natuurlijk het werk van de Wereldmeester en van de Wereldleraar in. Er zit het werk in van de verschillende broederschappen, van de inwijdingen en van de ingewijden van deze tijd, de adepten. Maar alles bij elkaar zegt het alleen maar:

Er komen nieuwe accenten in leven en beleven van de mensheid. Ze kan niet meer terugkeren tot de oude zeden, het oude geloof en de oude aanvaarding. De mensheid zal een nieuwe samenhang moeten zoeken. Zij kan die niet meer zoeken in de beperkte zelfverheerlijking van groepen die zich uitverkoren achten. Als u het mij vraagt, dan drijft het wereldgebeuren de mens niet alleen naar een grotere menselijke broederschap, maar ook naar een grotere geestelijke verwantschap waarin de krachten van de kosmos misschien meer bewust beleefd kunnen worden en waarin de ritmen, die het leven van de eenling maar ook de ontwikkeling op aarde dicteren, worden beseft en omgezet in een bewust beleefbare ontwikkeling.

Voor mij is de tijd waarin u leeft het begin van een vernieuwing. Een vernieuwing, die voor de mensheid en voor de geest veelbelovend is. Een stap verder op het pad van de mensheid. Dat wil niet zeggen dat het zonder lawaai afloopt, want per slot van rekening is het op de wereld nog steeds: eten of gegeten worden. Er zijn politici, die proberen vakbondsleiders als ontbijt te nuttigen en vakbondsleiders willen regeringen als feestmaal aanbieden aan hun volgelingen. Dat is nu eenmaal zo. Iedereen vecht voor zichzelf natuurlijk. Maar dat is normaal op aarde. De vogel eet de worm, de vos eet de vogel, de mens jaagt de vos. Zo gaat het en zal het blijven gaan.

Deze strijd kan echter in haar karakter wel degelijk wijzigingen ondergaan. Want het is een groot verschil of je doodt om te eten of alleen maar doodt om te doden. Er is een groot verschil in bewuste wreedheid, in het je verheugen in het lijden van anderen en bewust met een minimum aan lijden het maximum bereikbare mogelijk maken.

De strijd zal zeker niet verdwijnen uit de wereld. Er zullen nog veel harde klappen vallen, maar het wonderlijke is dat die klappen meer en meer hun belangrijkheid en gewichtigheid zullen verliezen, omdat de mensen de betekenis ervan doorzien en niet meer de gestelde doelen zonder meer nastreven, maar bewust vanuit zichzelf proberen iets waar te maken wat ze zien en beleven als juist.

Het zal pijnlijk zijn voor velen, die in deze dagen machtig zijn. Het zal onrustig zijn voor allen, die houden van een gevestigde orde. Maar er zijn in het wereldgebeuren altijd dergelijke perioden geweest van omwenteling, misschien van lijden, maar gelijktijdig ook van een enorme geestelijke verruiming. En altijd weer is er na zo'n tijd een ogenblik van rust geweest. Een soort gouden periode waarin een nieuwe denkwijze langzaam maar zeker de mensen een geluk en een bewustzijn schenkt op aarde wat ze voordien niet hebben bezeten. Het wereldgebeuren zal zich daarheen ontwikkelen, daarvan ben ik overtuigd. Daarom wil ik aan het einde van deze cursus zeggen:

Kijk naar de achtergronden van het wereldgebeuren, maar vergeet niet

dat u als mens niet alles te zeggen heeft. De kosmische tendensen, de geestelijke invloeden en werkingen die periodiek optreden, zullen ook u mede bepalen. Maar als u zoekt naar een innerlijke vreugde, als u zoekt naar de bevrediging van een bewust juister leven en ervaren, dan brengt de komende tijd u veel.

Ik wens u allen toe dat u met besef voor hetgeen gebeurt de vreugden zult willen plukken van het gebeuren.

Voor zover ik aan deze cursus heb mogen meewerken, is het voor mij een plezier geweest. Ik hoop, dat ik u een paar punten heb gegeven waarover u zult willen nadenken, zodat u in dit onderwerp een gevoel van houvast vindt, als de wereld die u kent zo onzeker en wankel lijkt.

Fr.

:--:~:

GEWELD ALS DEEL VAN DE MENSELIJKE SAMENLEVING.

Als er één geschiedenis is die gewelddadig is, dan is dat die van de mensheid. Zelfs in het legendarische begin van de mensheid slaat Kain Abel dood. Daarna emigreert hij, zodat de vlucht naar een andere natie al heel vroeg heeft bestaan.

Het geweld schijnt bij de mens onvermijdelijk te zijn, maar de betekenis ervan verandert wel steeds. Als wij kijken naar de jagende stammen, dan zien wij veel onderling geweld, maar dat komt meestal omdat men een goed jachtgebied alleen met anderen wil delen, indien zij van de eigen buit afblijven en de eigen bedoelingen niet frustreren. Wanneer later hollen de woningen worden van de stammen, dan gaat het om een veilig verblijf. En nog later, wanneer er dorpen zijn, is het heel vaak de honger en de nood waardoor men landbouwersdorpen overvalt of veehoeders van hun kudden berooft. In het begin is het geweld in de eerste plaats een nutsfactor. Het is deel van het zelfbehoud.

Dan komen de stadsstaatjes en daar gaat oorlog heel vaak om gewin: de ander heeft iets wat ik wil hebben, dus voer ik oorlog. Hoe verder wij de geschiedenis ingaan hoe wonderlijker worden de aanleidingen tot oorlog. Het schijnt dat de mens op den duur de drang tot zelfbehoud heeft verbonden met abstracties die niets meer met de feiten te maken hebben. Een oorlog tegen Troje om de mooie Helena is misschien niet volkomen reëel, maar ongetwijfeld zijn er oorlogen gevoerd om het bezit van vrouwen, economische macht en andere zaken. En zelfs nu is oorlog een verkeerde interpretatie van de menselijke drang tot zelfbehoud.

Geweld als geheel beschouwd kan dus worden gezien als een uiting van een menselijke drang tot zelfbehoud welke echter door interpretatie vanuit niet reële standpunten meestal de zonderligste gevolgen heeft.

Dit gezegd hebbend wil ik proberen de aard van de oorlog te beschouwen.

Toen de aarde voor een groot gedeelte nog schaars was bevolkt, kende men de veroveringsoorlog: de uitbreiding van gebied. Ook in deze dagen zien wij daarvan nog bepaalde verschijnselen. De bezetting van delen van Palestina door de Israëliërs, ofschoon die niet tot hun oorspronkelijk gebied behoren, is in feite een poging om het eigen gebied uit te breiden.

En als wij zien dat in Afrika bepaalde staten voortdurend met hun buurlanden aan het vechten zijn, dan lijkt het erop dat ze vooral gebied willen hebben. Ze willen meer mogelijkheden om zelf goed te leven en degenen, die hen daarbij in de weg staan, moeten dan maar wijken. Hier is dus niet veel veranderd. Maar wanneer een mens oorlog gaat voeren, omdat hij iets gelooft (de heilige oorlog), dan wordt dat iets anders.

De mens denkt, dat hij de eeuwigheid kan winnen door op een bepaalde manier zijn medemensen te bestrijden en te vernietigen. Niet alleen de moslim werd beloofd dat hij, die in een heilige oorlog valt, onmiddellijk zou ingaan in het paradijs. De legenden, die men in hasjdromen de hasjgebruiker liet beleven, zijn ten slotte ook aan de christelijke ridders voorgehouden, toen ze de heilige oorlog begonnen om het graf van de Verlosser te bevrijden. In al deze gevallen is het ook weer een drang tot zelfbehoud. De dood wordt belangrijker naarmate het leven meer inhoud krijgt. Dat is heel begrijpelijk, want als je leven niet veel inhoud heeft, is de dood daar een normaal deel van. Maar naarmate je meer dingen hebt waaraan je belang gaat hechten, zul je juist die dingen zien als de zekerheid van je leven. Zodra daar een voortbestaan bij te pas komt dat afhankelijk is van hetgeen je in de materie hebt gedaan, veroverd en bezeten, zul je om je eeuwige leven te kunnen handhaven desnoods je stoffelijk leven willen verliezen. Dan ben je een martelaar of een held van het geloof.

Deze zaken hebben een rol gespeeld totdat de bevolking steeds dichter werd. Toen kwam het economisch belang om de hoek kijken. Ook dat is begrijpelijk. Zolang iemand overal voldoende grondstoffen kan krijgen voor hetgeen hij wil vervaardigen, behoeft hij er geen oorlog om te voeren. Dan gaat hij hoogstens een paar karavanen beroven, zoals in de tijd van de roofridders. Dirk I was er ook zo een. U wordt wel verteld dat hij tol hief, maar die was soms tamelijk hoog, tot en met het hoofd van de vervoerder, als hij tenminste geen rekening elders had waaruit nog wat te putten viel om Dirk tevreden te stellen. Dus alles bij elkaar, als wij geen grondstoffen hebben en wij hebben ze nodig, dan zijn wij bereid geweld te gebruiken om zo die grondstoffen te verkrijgen die nodig zijn voor het handhaven van onze productiemogelijkheid en onze staathuishouding.

Dat hierdoor het geweld van aard is veranderd, is logisch. Lange tijd is het geweld om economische redenen gepleegd. Alle koloniale oorlogen hadden een economische bijbedoeling en dat gaat zelfs tot 1950 toe. Wij moeten dus constateren, dat een oorlog heden ten dage eigenlijk geen zin meer heeft, omdat je leeft in een wereld waarin je niet rijker kunt worden, wel armer. Toch zijn er mensen, die voortdurend bezig zijn zich voor te bereiden op oorlog en daar een richting te zoeken waarin zij zichzelf kunnen bewijzen door middel van geweld. Waarom?

Wel, denkbeelden zijn zo langzamerhand een integrerend deel geworden van het beeld van eigen "ik". Ik ben communist, dan moet ik als communist proberen het communisme te verbreiden. Want het communisme verbreiden is de betekenis van mijn bestaan onderstrepen. Of ik nu geloof in een voortbestaan of niet, door het communisme uit te dragen maak ik mijzelf a.h.w. tot een belangrijk persoon en daarom bevestig ik datgene wat ik ben. Ik geef inhoud aan mijn bestaan. Als ik kapitalist ben, dan moet ik mijn kapitaal uitbreiden. En als iemand dat niet goed vindt, dan moet ik daar iets aan doen; dan moet ik oorlog voeren.

Geweld is langzaam maar zeker een middel geworden om eigen gelijk ten aanzien van bepaalde theorieën of stellingen te bewijzen. Ik meen, dat ik hiermee de ontwikkeling van geweld en oorlog wel een beetje heb geschetst.

Ik wil nu nagaan, of er ook nog bepaalde samenhangen te zien zijn.

In uw tijd kunnen we een heel eigenaardige ontwikkeling zien. Wij hebben een oorlog gehad in 1800, maar ook in 1860 - 1870, dan weer in 1914

en nog weer in 1940. Als wij deze ontwikkeling verder volgen, dan zou dit jaar een oorlog heel waarschijnlijk moeten zijn. Nu is dit niet het geval, omdat de cyclus niet precies loopt en ook omdat de cyclus de neiging geeft om zich door te zetten, maar daarbij niet noodzakelijk machtsblokken tegenover elkaar stelt.

De oorlog in 1870 was in feite een poging van het westen om zich tegen bepaalde ouderwets gestructureerde groeperingen door te zetten.

De oorlog van 1914 was eigenlijk niets anders dan een poging om de internationale machtsevenwichten te vernieuwen. Duitsland had namelijk te weinig koloniën. Indirect is de behoefte aan koloniën van Duitsland en daardoor aan grondstoffen en invloed in de wereld bepalend geweest voor de reactie van Duitsland in de eerste wereldoorlog. Of dacht u werkelijk dat ze vanwege de arme aartshertog Ferdinand die oorlog zijn begonnen.

Dat was maar een aanleiding en die kun je altijd wel vinden, al is het maar een schip dat in de grond wordt geboord door de een of andere gek. Dat is nl. in Vietnam gebeurd. Daar heeft men geweld uitgelokt en weer als aanleiding gebruikt om eigen geweld te vergroten en daardoor zijn aanzien te handhaven. Dit is met een zeker ritme altijd weer terug te vinden.

De agressiviteit van de mensheid loopt (dat is niet in alle delen van de wereld gelijk, daarmee moet u rekening houden) met een periode van gemiddeld 37 jaar op. Dat wil zeggen, dat elke 37 jaar er verschillende pieken van gewelddadigheid te bespeuren zijn, echter verdeeld over alle continenten.

Dit geweld blijkt dan te ontstaan uit een gevoel van onzekerheid. Als je het gevoel hebt dat je het zonder geweld aankunt, dan ga je als mens heus geen geweld gebruiken. De doorsnee-mens is vredelievend tot op het ogenblik, dat hij meent zichzelf te moeten bewijzen om betekenis te hebben; dan is hij bereid om geweld te gebruiken. De conclusie is duidelijk:

Indien wij dit jaar geen groot geweld krijgen, zal het enige tijd duren voordat een soortgelijke situatie voor Europa weer optreedt. En aangezien op dit moment de conflicten in Europa meer het karakter hebben van interne conflicten dan van machtsblokken, die naar buiten toe willen ageren, is het ook heel waarschijnlijk dat, wanneer er ooit een derde wereldoorlog komt de oorzaak daarvan niet in Europa zal liggen. Dat zou dan zeker na het jaar 2000 zijn voordat er weer een dergelijke periode komt.

Op deze manier gaan we inzien dat geweld en gewelddadigheid wel door kosmische invloeden van buitenaf kunnen worden bepaald, maar het meest belangrijke daarbij is - en dat blijft het ook - de onzekerheid van de mens.

Er zijn een paar regels, die u misschien gemakkelijk kunt gebruiken.

1. Naarmate het eigen gevoel van onzekerheid groter is, is men dus meer geneigd een fictieve zekerheid te accepteren als bewijs van eigen betekenis en macht en op grond hiervan een ieder aan te vallen, die de fictie zou dreigen te vernietigen.

2. Een oorlog wordt altijd gevoerd om iets te bereiken, onverschillig of dit nu zekerheid is of bezit. In uw tijd zal men meer strijden voor zekerheid dan voor bezit. Vroeger was het misschien meer bezit dat een rol speelde dan de zekerheid. Maar deze beide factoren zijn in elke oorlogsdreiging mede behouden en ze zijn in elke strijd, in elk overmatig gebruik van geweld direct aanwezig. Dit geldt niet alleen voor internationale verhoudingen, het kan ook bij interne verhoudingen meespelen.

Als wij kijken naar het geweld in b.v. Zuid-Afrika, dan moeten wij ons realiseren dat het optreden tegen de kleurlingen het gevolg is van de angst bij de blanken om de macht te verliezen. Die macht is ook nog niet zo belangrijk, maar ze hebben een zekere welvaart

opgebouwd, ze hebben meer dan de anderen en ze zijn bang dit te verliezen. Daardoor zullen zij op welke wijze dan ook proberen dit te bereiken om zichzelf een zekerheid en een zelfrechtvaardiging te verschaffen, ongeacht of dit verantwoord is volgens algemene normen of niet.

3. Geloof. Een geloof - of dit nu is in een sociaal systeem of in de wil van God - is altijd een niet-redelijke benadering van de werkelijkheid. Maar omdat ze niet-redelijk is, betekent het ook dat ze de werkelijkheid vervalst en ook de betekenis van de werkelijkheid. De gelovige kan alleen een innerlijk gevoel van zekerheid ervaren, indien zijn geloof een suprematie bereikt, dus een meerwaardigheid t.a.v. anderen. Op het ogenblik, dat dit niet meer zo is, zal hij zich geneigd, zelf gedrongen voelen om met elk bereikbaar middel anderen te overweldigen en ze toch volgens de regels van zijn geloof te dwingen. Lukt dat niet, dan zal er een ogenblik komen dat hij, overtuigd dat anders zijn zieleheil en de betekenis van zijn hele bestaan en streven bedreigd wordt, anderen aanvallen.

Het is voor u misschien vreemd, dat Rusland Hongarije of Tsjechoslowakije binnenvalt, als daar een politieke verandering plaatsvindt. Maar als u begrijpt waarom dit geweld, dan is het heel verklaarbaar en menselijk. Want wat is er aan de hand?

"Ons geloof is het juiste. Hier komen hervormers. Mensen, die het anders willen gaan doen. Maar als ze het anders gaan doen, is ons geloof niet meer juist. Dan is alle zekerheid, die wij voor onszelf hebben opgebouwd vernietigd. Dan komen er vragen waarop wij geen antwoord weten. Dan hebben wij de zin van ons bestaan voor een deel verloren. Om onszelf te handhaven moeten wij ons systeem handhaven. En eerst als wij onze zekerheid verloren hebben, kunnen wij misschien een compromis sluiten omdat wij, eenmaal mislukt zijnde, de mislukking kunnen verminderen door te zeggen: wij hebben het op een bepaald punt misschien verkeerd gehad. Wij moeten de verschillen met anderen tolereren."

U ziet dit in het christendom ook. Het christendom heeft altijd bestaan uit elkaar zeer sterk bestrijdende godsdiensten, tot aan het ogenblik dat het christendom als geheel op de tocht kwam te staan. En wat zien we dan? De plotselinge neiging van de kerken om samen te gaan. De behoefte om toch weer, ondanks de verschillen, één christendom te vormen en daarbij doet men meer en meer concessies, opdat deze schijn van eenheid maar kan worden gehandhaafd. Want als die ook nog wegvalt, dan blijft er helemaal niets over.

Geweld is eigenlijk niet iets wat de mens zonder meer wil.

De mens wil geen geweld, maar hij wil vooral een zekerheid hebben voor zichzelf. Hij wil bevrijd zijn van angsten. Hij wil het gevoel hebben betekenis te bezitten. Zijn geweld komt voort uit het gevoel dat juist deze waarden bij hem zijn aangetast.

U denkt waarschijnlijk dat dit alleen maar een kwestie is van oorlogen. Denkt u dan eens even na en kijkt u eens naar de hedendaagse maatschappij.

Wij zien in de huidige maatschappij ontzettend veel geweld. Mensen, die zeer gewelddadig optreden tegen hun omgeving. Schijnbaar volkomen onredelijk en onverklaarbaar. Maar realiseer u dan ook even dat die maatschappij alles gelijkschakelt, dat ze normen stelt waaraan bepaalde mensen niet kunnen beantwoorden om welke reden dan ook. En als ze dan het gevoel hebben minderwaardig te zijn, zullen zij door hun afwijkend gedrag en hun gewelddadigheid proberen hun betekenis te bewijzen en zichzelf voor een ondergang in de betekenisloosheid binnen de maatschappij te behoeden. Daarom is geweld iets waar je als mens niet helemaal buiten kunt.

Natuurlijk, we moeten verdraagzaam zijn. Maar als iemand mij aanvalt, dan moet ik mij wel verdedigen. Ik kan toch niet te gronde gaan, tenzij ik weet dat dit zin heeft. En als men iets aanvalt wat ik heilig acht, dan moet ik dat wel verdedigen, want wat ik heilig acht is deel van mij en elke aanval daarop is in feite een vermindering van de betekenis, de zekerheid, de waarde die ik bezit.

Het is gemakkelijk genoeg om een zwart-wit tekening te gebruiken in de maatschappij en te zeggen: Dit is misdadig en dat niet. Maar kun je dat wel? Kun je zeggen dat bepaalde zaken misdadig zijn? Een oorlog in Vietnam b.v. is die misdadig? Misschien, als we kijken naar de beweegredenen van sommigen die erbij betrokken zijn, of dat nu een Hughes is of een Westmoreland. Maar we moeten ook begrijpen dat Amerika, dat zich begon te zien als de handhaver van orde en vrede in de wereld, zijn eigen beeld van grootheid zag aangetast door zijn onvermogen om een stelletje "wilden" in zijn ogen naar zijn hand te zetten. Hier werd de hele machtige natie in haar hemd gezet door een stelletje mensen, die niet eens voldoende bewapend waren, die geen tanks en niet voldoende vliegtuigen bezaten. Dat kon men toch niet tolereren!

De escalatie van de oorlog in Vietnam is een duidelijk bewijs hoezeer de mens geneigd is om ten koste van alles de illusie omtrent zichzelf te handhaven. En als wij de berichtgeving over het verloop van de oorlog beschouwen, dan wordt ook weer duidelijk dat de mensen niet zeggen wat er werkelijk is, maar wat ze zouden willen dat er is. De mens leeft in een wereld waarin zijn wensen voor hem meer waar zijn dan de feiten. En dat betekent, dat geweld onvermijdelijk is.

Als ik spreek over het geweld, dan kan ik dat natuurlijk doen aan de hand van de kosmische golven die optreden en ongetwijfeld kunnen wij daarbij overeenkomsten vinden. Ik kan u wijzen op geestelijke invloeden die bepaalde vastgeroeste systemen eenvoudig moeten vernietigen of aantasten, opdat de mensheid als geheel haar mogelijkheid tot geestelijke vooruitgang blijft behouden. Maar dat is van buitenaf bekeken. Iemand, die in zich geen vermogen tot geweld bezit, zal onder geen enkele conditie geweld plegen. Het is de mogelijkheid in het "ik" die wordt geactiveerd. En als wij die mogelijkheid op de keper gaan beschouwen, dan is het altijd weer: zelfbehoud.

Een mens verdedigt zich. Hij is bereid zich te verdedigen tegen duivels en goden. Een mens verdedigt zich om zichzelf te zijn, om waar te blijven. Een mens liegt, hij bedriegt, hij moordt alleen maar om voor zichzelf het idee te hebben dat hij iets of iemand is. Want een mens, die het gevoel heeft dat hij zonder betekenis is en waardeloos, gaat aan zichzelf te gronde. Onbewust voelen mensen dat aan. Slechts weinigen hebben voldoende inzicht in zichzelf om bij de betekenisloosheid van een bepaalde fase in het bestaan in zichzelf te keren en daar hun geestelijke betekenis in het geheel te beseffen.

Oorlog is onvermijdelijk op aarde. Oorlogen zullen ook in de nabije toekomst heus nog wel voorkomen. Als wij rekening houden met de verschuiving van de fasen, dan zal ongeveer in begin 1983-'84 en mogelijk aan het einde van 1981 geweld op het Aziatische continent waarschijnlijk zijn en enige tijd later zal dat ongetwijfeld ook de beide Amerika's bereiken.

Nu is de gewelddadigheid, zeker in Afrika en in Europa op een top. Maar de gewelddadigheid, die zich nu overal gaat uitwerken, heeft niets met oorlog te maken. Alleen daar waar de gemeenschap zodanig sterke onderlinge bindingen heeft, dat men zichzelf alleen kan zien in de termen van de gemeenschap, zal de neiging om naar buiten uit te breken en geweld te gebruiken waarmee men zichzelf kan handhaven en voor zichzelf rechtvaardigen, volledig aanwezig zijn.

Toch geloof ik niet, dat oorlogen van wereldomvattende aard, zoals er zijn geweest en misschien ook nog wel eens zullen komen in de toekomst,

binnenkort zullen uitbreken. Ik heb daar mijn redenen voor.

Ik zie dat er in de mens voortdurend een verandering plaatsvindt en deze brengt hem vooral naar een nauwkeuriger beschouwen van zichzelf binnen de maatschappij. Wanneer een mens zijn eigen rol binnen de gemeenschap gaat overzien, zal hij vaak protesteren tegen datgene wat de samenleving als geheel probeert voor te stellen en te handhaven. Zolang het beeld van een gemeenschap van binnenuit wordt verbroken, is er weinig kans dat de gemeenschap zich in grote gewelddadigheden zal storten of zich in een oorlog zal verwickelen. Dan blijft dat allemaal beperkt; het blijven schermutselingen.

Ik hoop hiermede duidelijk te hebben gemaakt dat de komende jaren zeker niet zonder strijd zullen zijn en dat de mensheid als geheel nooit zonder enige strijd zal kunnen bestaan. Maar ik hoop ook duidelijk te hebben gemaakt, dat het wereldomvattende geweld, het Armageddon dat velen voorzien in deze tijd, nog wel een tijdje zal uitblijven. Eenvoudig omdat de innerlijke veranderingen in de mens van een zodanige belangrijkheid zijn, dat een oorlog onwaarschijnlijk wordt.

Als bepaalde continenten verhongeren en er elders eten is, dan komt er oorlog omdat de mensen voedsel moeten hebben. En als ze het niet kunnen krijgen, dan zullen ze het nemen. Zelfbehoud speelt een grote rol. Zover zal het echter voorlopig niet komen, meen ik.

Geweld is onvermijdelijk verbonden met de mensheid, omdat de mens in de stof een dier is dat instinctief wordt gedreven om zichzelf te handhaven. En wanneer de geestelijke waarden en de mentale mogelijkheden van de mens hem soms doen afdwalen van de werkelijkheid in zijn voorstelling omtrent eigen "ik", zo blijft het instinct hetzelfde dierlijke instinct van zelfhandhaving waarbij zelfs de grote angst soms de reden wordt voor de aanval.

Dit is het einde van de cursus. Wij kunnen alleen maar hopen, dat ze u materiaal heeft gegeven om over na te denken, zodat u er misschien iets verder mee komt. Als u er niet verder mee komt, dan moet u het voorlopig maar ergens anders zoeken. Maar zolang u nog het gevoel heeft dat u nog iets dichterbij de waarheid komt, dan is het wel raadzaam om de contacten weer op te nemen, wanneer de tijd daar is.

:--:~:

Tiende Les.

S A M E N V A T T I N G.

Wij hebben nu een negental lezingen gehad onder de titel "Doe het zelf". Daaruit kunnen we een aantal conclusies trekken.

Wij moeten voorop stellen dat niets vanzelf gaat, dat moet u goed begrijpen. Het is net als met goochelen. Elk mens kan wel leren goochelen, al zal de een handiger zijn in manipuleren en de ander beter werken met apparaten, maar altijd is er een enorme oefening voor nodig en een zoeken naar datgene wat men het best kan. Dat zal voor het werken met paranormale krachten uit de aard der zaak ook het geval zijn. Indien u daarmee rekening houdt, gelden nog de volgende regels:

1. Elk mens, die op aarde wordt geboren, is krachtens zijn wezen zogenaamd paranormaal begaafd. De een kan meer gaven hebben die aan de oppervlakte komen dan de ander, maar een ieder bezit gaven.
2. De begaafdheid van een mens is niet afhankelijk van zijn wensen en willen, maar van zijn ontwikkeling. Probeer daarom niet de gaven te ontwikkelen die u zelf intéressant vindt, maar zoek naar de gave die bij u past.
3. Werken met paranormale gaven is gebonden aan de persoonlijkheid. Elke persoon zal op een andere manier reageren; en dat betekent ook dat iedereen een andere werkwijze zal volgen.
4. In de eerste drie lessen zijn er een aantal proeven gegeven. Deze proeven, die sommige van u misschien wat belachelijk vinden of waarvan een ander zegt: het gaat toch niet, hebben ten doel u na enige oefening een kans te geven uw begaafdheid (de aanwezigheid van krachten) vast te stellen. Het is belangrijk, dat u vaststelt dat u gaven heeft. Zelfs als u meent dat u er geen heeft, probeer dan toch de proeven nog een paar keren en kijk waar u reactie krijgt. Deze reactie is de beste benadering van een paranormale ontwikkeling.

Dit zijn een paar hoofdartikelen.

Dan zullen we moeten begrijpen, dat elk mens - juist omdat hij ook geest is, doordat hij karmisch belast is, doordat hij geconditioneerd is door zijn omgeving en de religieuze achtergronden kent - een bepaalde manier van werken zal moeten hebben. Het is helemaal niet belangrijk of u Allah aanroept, de Heer of mijnentwege Indra, Vishnoe of Brahma. De manier waarop wij de kracht aanroepen doet niet ter zake, maar elke kracht die we gebruiken moet volgens ons eigen besef uit een lichtende bron voortkomen. Dit is een heel belangrijk punt.

Omdat wij geestelijk zoveel achtergronden hebben die wij nooit helemaal bewust zullen kennen, zullen ook gevoelens een grote rol spelen in alles wat wij met paranormale krachten en gaven proberen te doen. Aanvoelen is in deze gevallen belangrijker dan weten, vermoeden of beredeneren. Wat men aan-

voelt is nimmer een geheel juiste weergave van een mogelijkheid, want alle factoren van uw angsten, uw verlangens, uw vooroordelen spelen mede een rol in de emoties die u innerlijk ervaart. U kunt deze over het algemeen niet of nauwelijks elimineren. Uw gevoel is echter de meest juiste benadering omdat althans daarin het geheel van uw geestelijke mogelijkheden ermee aan het woord komt.

De krachten, die een mens bezit, zullen we ook nog heel kort bekijken, opdat u daardoor misschien een beter idee krijgt van wat u wel of niet zoudt kunnen.

Wij onderscheiden de meest voorkomende vermogens bij de mens in stralend en absorberend.

Stralend: paranormale genezing, hypnose, suggestie, waarneming op afstand.

Absorberend: helderziende contacten, mediamieke contacten.

Absorberend zijn ook in tegenstelling tot wat menigeen denkt de meeste magische ritens, alle vormen van meditatie en contemplatie, omdat het ego hierbij krachten uit de gehele omgeving opneemt.

Als u niet een mens bent die gemakkelijk mediteert, als bespiegelingen voor u weinig anders betekenen dan de ellende dat u zich steeds maar moet blijven concentreren, dan is de kans groot dat uw capaciteit meer stralend is. U kunt dan beter proberen uit te treden. U kunt ook proberen uw kracht te richten.

Aanroeping van bevriende krachten is altijd belangrijk. Als wij dit doen, dan hebben we het gevoel dat we meer tot stand kunnen brengen dan onze persoonlijkheid normaal zou toelaten. Of die anderen daarbij wel of niet medewerken is van minder belang in dit geval. Belangrijk is dat we de begrenzingswegnemen die ons besef oplegt aan onze begaafdheid.

Interessant zal voor menigeen onder u ook zijn het opnemen van krachten, die gelijktijdig bij u een reactie teweeg brengen. Ik zal dit nog nader verklaren:

Wanneer u paranormaal wordt beïnvloed, kan het zijn dat u zich gestimuleerd voelt tot bepaalde handelingen, daden of uitstralingen. Dan is hier sprake van een directe wisselwerking in uw persoonlijkheid. De uiting van de beïnvloeding (datgene wat u het best kunt controleren) is altijd datgene wat voor u bewust bruikbaar is, want daardoor kunt u zelf uitmaken of iets wel of niet aanvaardbaar is en op welke wijze u het zult gebruiken. Leg de nadruk, als u een kracht op uw voelt inwerken en het gevoel krijgt daardoor krachten te kunnen uiten, dus altijd op de wijze waarop u volgens uw gevoel en besef die krachten tot uiting zult kunnen brengen. Hierdoor krijgt u namelijk meer beheersing.

Wanneer u wordt geconfronteerd met b.v. ontwikkelingen in de toekomst, dan moet u zich realiseren dat u altijd fragmenten ziet. Elke poging om zo'n fragment of zo'n episode in een logische sequentie van gebeurtenissen in te passen, uitgaande van het u bekende heden, betekent in feite een vervalsing, want u kunt dit nooit geheel juist doen. Realiseer u dit. U zult dan nimmer tot definitieve uitspraken komen op grond van enkele visioenen of droombeelden.

Realiseer u dat uw droomleven deel uitmaakt van uw gehele bewustzijnsproces en dat juist in de droom onbewuste, onderbewuste en geestelijke factoren een zeer grote rol kunnen spelen. Daarom is het belangrijk, dat u althans enig inzicht krijgt in uw droomleven. Het is niet belangrijk, dat u zich elke droom herinnert. Wel, dat u elke droom, die een bijzondere nadruk had zodat ze na het ontwaken in u voortleeft, door u wordt opgetekend. U scheidt hiermee een soort dagboek, waardoor u innerlijke processen kunt herbeleven. U kunt bepaalde factoren zien die steeds weer optreden en aan de hand daarvan uw leven, uw gedrag maar ook uw gebruik van krachten daaraan aanpassen.

Een belangrijk punt is in de laatste les ook naar voren gekomen. Dat is de kwestie van sleutels of sleutelbegrippen.

Nu is iedereen natuurlijk heel blij, wanneer hij een paar sleutels te pakken heeft. Maar een bos sleutels zonder slot betekent nog niets. Weet je niet op welk slot welke sleutel past, dan ben je meer een inbreker dan iemand die een nieuwe wereld betreedt. Onthoud dat goed!

Een sleutel, die werkelijk betrekking heeft op uw leven, brengt in u een onmiddellijke reactie teweeg. Dit zal ook geschieden, indien u de betekenis van de sleutel op dat moment niet kent. Een voorbeeld:

Iemand zegt tegen u: "De Sfinx is nog steeds niet dood." Het zegt u niets, maar u voelt op dat moment een gespannenheid, een rilling of een prikkeling vooral van de hoofdhuid. Dan heeft die spreuk voor u betekenis. Anders gezegd: dit is een sleutel die bij u past. U probeert dan na te gaan wat die spreuk voor u betekent. Niet hoe u haar moet uitleggen volgens de betekenis: wat was de Sfinx? Neen, wat betekent dit voor mij? Want het zijn uw eigen associaties waardoor die reactie mogelijk werd. Indien u op een sleutel reageert, dan geschiedt dit volgens uw eigen associatieve inhouden en uitdrukkelijk niet volgens een betekenis van woorden die u niet kent. Op deze manier kunt u al heel veel vereenvoudigen.

U kunt waarschijnlijk nog veel meer vereenvoudigen, als u begrijpt dat het uitleggen van dingen over het algemeen een ontvluchten aan de feiten is. Als u met het paranormale wordt geconfronteerd, dan is het niet een kwestie van wat je ermee kunt doen, hoe machtig en groot je erdoor kunt worden, hoe je daarvoor een uitleg kunt vinden of je dat kunt gebruiken. Dan is het doodgewoon een kwestie van: ik ben dit, wat kan ik er op dit moment volgens mijn gevoel mee doen? Dat is voldoende. Wie te ver doordringt in de diepe esoterische waarden, die ongetwijfeld ook verbonden zijn met het paranormale, zal over het algemeen juist daardoor zichzelf de actiemogelijkheid ontnemen. Hier geldt dus:

1. Werk eerst met datgene wat je aanvoelt als bruikbaar materiaal.
2. Doe dit op je eigen manier en niet volgens de voorschriften van anderen.
3. Bezie de resultaten die je bereikt goed. Ook als die resultaten tegen de verwachting in zijn, bekijk ze toch maar. Door te werken met de innerlijke krachten kun je ze gebruiken. Eerst door het gebruik van de paranormale kracht kun je de wetmatigheden ontdekken, die er voor jou bestaan in dit verband.

Uitstraling van kracht is iets wat veel voorkomt. Waarom straalt u zelf niet wat kracht uit? Het valt meestal tegen. Maar waarom probeert u het niet? Gaat u dan niet eerst een complete ritus uitvoeren. Ten slotte behoort u niet meer tot de rassen die een regendans nodig hebben voordat ze aan een wolk durven denken. Als u het gevoel heeft: ik heb deze kracht, nu kan ik haar gebruiken, doe dit dan ogenblikkelijk. U zult later wel zien wat er uit voortkomt. Het klinkt wat vreemd, maar dit is vereenvoudigen.

Als u alleen maar door te zeggen: "ik wil deze mens beter maken" die mens kunt genezen, waarom zoudt dan eerst een gebed erbij uitspreken, een psalm zingen en allerlei gekke gebaren gaan maken. Dan is het voldoende om alleen maar op de persoon te wijzen.

Als u de toekomst wilt betreden en u kunt dit alleen doen door eerst een foxtrot of een samba te dansen, dan danst u eerst een foxtrot of een samba. De samenhangen zijn zo gek, vindt u? Maar die samenhangen gaan u niet aan. Het gaat eerst om het resultaat. Als wij het resultaat goed kennen en daardoor de werking van de kracht, dan kunnen we vanzelf die regels vinden welke voor ons gelden. Er blijkt dan, dat er heel veel overbodigs bij zit, maar in het begin moeten we uitgaan van deze werkmethode.

Ik kan u ook nog vertellen dat u allemaal zo groot en zo sterk bent. Het gekke is dat het nog waar is ook. En even gek is, dat u mij niet gelooft.

De mens heeft de behoefte om zwak te zijn op bepaalde punten. Er zijn zelfs mensen die hun zwakte een verdienste vinden. U heeft uw eigen kracht. U heeft uw eigen mogelijkheden. Die mogelijkheden kunt u niet volledig uitschakelen. Als u begint met een "doe het zelf" cursus, realiseer u dan, dat u heel veel paranormale krachten heeft gebruikt in het verleden, ook al heeft u dat toen niet zo genoemd. U heeft het toeval wel degelijk beïnvloed op een wijze, die rationeel niet verklaarbaar was. U heeft dingen vooruit geweten en u heeft plotseling fragmenten uit het verleden teruggevonden waarvan u heeft gezegd: dat moet ik wel ergens hebben gelezen. Maar het kwam werkelijk uit uzelf voort. Realiseer u dat.

U heeft altijd gebruik gemaakt van het paranormale. Maar door de suggestie van onmacht, van zwakte maakt u het zichzelf onmogelijk om daar verder een bewuster gebruik van te maken. Als u dus niets anders te doen heeft, u ligt toevallig aan te braden in de zon, dat is in deze dagen mogelijk, denkt u dan eens na over al die vreemde dingen uit uw verleden. U zult tot uw verbazing ontdekken dat u inderdaad over krachten beschikt en dat u die nooit heeft gebruikt. Dan is het nu de tijd om te zeggen: Als ik ze eens heb bezeten, maar ik gebruikte ze niet bewust, dan zal ik nu ik mij ervan bewust ben er ook gebruik van moeten kunnen maken.

Wat moet ik u verder nog voor slotwoorden meegeven? Moet ik u vertellen dat de hemel vlak bij is? Ik zeg het liever niet hardop, want als er mensen zijn die dat ontdekken, maken ze er onmiddellijk een hel van. Moet ik u vertellen dat de wereld van de geest rondom u is? Dat merkt u vanzelf wel en bovendien is het niet zo belangrijk.

Moet ik u vertellen dat u deel bent van alle kosmische krachten? Een geloofsstelling. Wat heeft u eraan. Ik kan alleen zeggen, dat u nu eindelijk eens iets moet doen met hetgeen u bezit. En zelfs dat klinkt wat overbodig, want als u dat niet had gewild, zou u zeker deze cursus niet hebben gevolgd. U heeft waarschijnlijk gedacht: nu krijgen we een gebruiksaanwijzing en behoeven we verder niet veel meer te doen. We drukken op de juiste innerlijke knop en prompt begint een paranormaal gebeuren. Het spijt, dat is niet zo. Ook zonder knop kan dat geschieden. Een lift is erg gemakkelijk, maar als er geen lift is, kun je ook trappen lopen. En als je begint met trappen lopen, dan valt het later zoveel te meer mee, als je ontdekt dat er toch nog een lift gaat. Probeer nu maar gewoon zelf te werken.

Daarmee heb ik eigenlijk de samenvatting van de cursus gegeven. Er is meer en veel uitvoeriger gezegd, maar dit is de essentie. Ik zou zeker niet volledig zijn, als ik niet nog wat verder ging en u wees op hetgeen er op het ogenblik aan de hand is en wat dat voor u en uw ontwikkeling zou kunnen betekenen.

Wij bevinden ons nu in een periode waarin een groot aantal oorzaak- en-gevolgwerkingen samenvloeit. Dat betekent dus in de eerste plaats, dat vele tegenstellingen uit het verleden op dit moment bijzonder sterk worden geuit. In de tweede plaats betekent het dat bepaalde karmische factoren uit het verleden voor veel mensen nu een brandpunt bereiken, zodat bijna overal op aarde gelijktijdig mensen opeens worden belast met bewustzijnsgebreken uit vorige levens.

Daarbij kunnen ook natuurlijke situaties een rol spelen. Uw zon zal haar activiteit t.a.v. de aarde iets vergroten in de komende 9 maanden. Dat betekent dat in uw atmosfeer een groot aantal verschijnselen zullen optreden waarin ionisatie e.d. werkzaam zijn. Dat kan invloed hebben op allerlei zaken, zelfs op de ontvangst van radio en televisie. Het kan ook invloed hebben op uw humeur en uw vitaliteit. Nu zijn dit factoren waar men zelf niets aan kan doen. Ik zou u dan de raad willen geven: In de eerste plaats: Indien u zich karmisch belast voelt, begin dan niet

onmiddellijk te zoeken welke daad er nu gesteld moet worden. Heus, als die daad gesteld moet worden, zal dat wel gebeuren. En als u zich er nu al druk over maakt, dan heeft u grote kans dat u het dadelijk weer verknoeit. Dus, als u het idee heeft: dit is nu plotseling urgent - langzaam aan asltublieft! Besef, dat u die noodzaak voelt en kijk, of die gevoelde noodzaak kan passen in het kader van het geheel rond u.

In de tweede plaats: Als u het gevoel heeft dat u weinig kracht heeft (dat kan ook uit natuurlijke stralingsomstandigheden voortkomen in deze tijd), dan moet u proberen uw tempo te veranderen. Wijzig uw bewegingstempo en pas het aan. U zult ontdekken, dat u door u iets trager te bewegen en iets sneller te denken hetzelfde kunt presteren als voorheen, maar nu met een licht overschot aan energie in plaats van een overmatig energieverbruik.

Over de gehele wereld zien we allerlei gekke dingen gebeuren. Ik heb het dan heus niet over stakingen. Ze zijn hier in Nederland net aan het oefenen, of ze het later goed zullen kunnen doen. In andere landen zijn ze ook bezig om bepaalde maatregelen te overwegen en zekere opposities te vormen. Dat kan erg rumoerig zijn. Maar kunt u daar iets aan doen?

Als de tram staakt, dan kijkt u of uw buurman een auto heeft, als u er zelf geen heeft. En als dat niet het geval is, dan kunt u misschien nog wel een fiets gebruiken. Verzet u dus niet tegen de situatie. Erger u er niet over. Pas u zo goed mogelijk erbij aan en zorg, dat u in gewijzigde omstandigheden altijd uw reacties beperkt tot hetgeen u werkelijk kunt volbrengen; ga nooit verder. Indien u dat in de komende maanden doet, zult merken dat uw levensenergie aanzienlijk hoger wordt in plaats van lager, zoals bij heel veel mensen het geval zal zijn.

Dan zal er hier en daar wat moeilijkheden ontstaan o.m. door schaars-te. Het is ten slotte toch krankzinnig: hier verdort het graan en in Rusland verrot het. Al die dingen bij elkaar betekenen dat men de tering naar de nering moet zetten. Bereidt u erop voor om met een minimum te werken. Probeer alles wat u tot nu toe royaal wat teveel heeft gedaan toch even te bekijken, zodat u weet: ik heb een zekere reserve. Hierdoor voelt u zich zekerder. En als u die zekerheid heeft, als u het gevoel heeft: ik kan met minder doen, stel dan uw harmonie af op meer; en doe dat niet alleen voor uzelf.

Stel u af op verandering of verbetering. Als u met z'n allen intens zoudt denken: die warmte, de zon, kunnen we best hebben, maar nu moet er voor anderen eindelijk eens een regenbui vallen, dan garandeer ik u dat er binnen 2 dagen regen valt, of u het gelooft of niet. De K.N.M.I. geloofte het natuurlijk niet, maar dat behoeft ook niet. Dat is niet wetenschappelijk en het kan dus niet werken met de krachten, die in de natuur de grootste rol spelen.

Er zullen in de komende tijd ook vreemde en tegenstrijdige boodschappen komen. U zult zich geneigd voelen om dan sterk partij te kiezen. Wacht daar even mee. Want als u partij gaat kiezen, dan gaat u zich binden aan bepaalde denkbeelden. Dat wil zeggen, dat u al uw krachten sterk gaat kanaliseren. Hoe wilt u werken met grote krachten, met geestelijke krachten, indien u alle kracht die u heeft bezig bent te stuwen in erger-nis van "leve Joop" of "weg met Joop" e.d.?

U zult ook merken, dat bij de meeste mensen een aantal lichamelijke reacties veranderingen ondergaan in de komende 3 maanden. Het is overigens een proces dat al een week of zes aan de gang is. Dit komt ten dele tot uiting in uw droomleven, daarnaast door uw gedrag, uw verwachtingen en uw droombeelden overdag.

Luister goed. Als u verandert, dan verandert de wereld niet op dezelfde manier mee. Als u verandert, dan betekent dat dat u energie heeft en dat u die energie kunt gebruiken. Probeer die dan zo te richten dat

u anderen niet in uw pogen betreft en gelijktijdig de energie optimaal overdraagt aan de mensheid.

De neiging om anderen te veroordelen zal ook in de komende tijd nogal sterk zijn, ofschoon dat meer een kosmische invloed is. Onthoudt u dit: Zodra u een ander veroordeelt, heeft u tevens uzelf mede in het oordeel betrokken. U heeft uzelf begrensd door uw veroordeling. Oordeel dus niet, opdat gij zelf vrij moogt zijn om uw krachten naar beste weten te richten en te gebruiken. Dit is ook een zeer belangrijk punt.

Mensen zijn in deze tijd allemaal gek. Dat heeft u natuurlijk allen reeds ontdekt. Ze doen allerlei dingen die u nooit gedaan zoudt hebben. Hoe komen ze ertoe om zo te reageren? U had gedacht dat het anders zou gaan. Onthoudt u dit goed:

U kunt in de komende periode in geen geval bepalen hoe een ander is, zal denken of zal doen. Wat u wel kunt bepalen is de harmonie, die er tussen u en een ander bestaat. Werk in de richting van een geestelijk harmonisch weenkaatsen van hetgeen de ander uitstraalt. U zult zien dat de materiële tegenstelling en vooral het onbegrip verdwijnt. Hierdoor krijgt u ook als vanzelf een beter gebied om mee te werken. U kunt dan meer doen en wat meer bereiken.

Dit zijn een paar kleine tips die er zo bijkomen. Als afsluiting zou ik u nog dit willen zeggen:

U wilt werken met paranormale krachten. U bezit ze.

Leer uzelf kennen. Leer begrijpen welke mogelijkheden er voor u zijn. Realiseer u dat u soms reageert op zaken, die u redelijk gezien niet zoudt kunnen weten, maar die u kennelijk heeft aan gevoeld.

Gebruik de mogelijkheden waarover u beschikt. Doe dit zo bewust mogelijk, maar doe het in ieder geval. Alleen de mens, die zijn paranormale krachten steeds meer gebruikt, raakt zo getraind dat hij de paranormale wereld kan voegen bij zijn normale bewustzijnswereld. En pas wanneer dit is bereikt, kunt u werkelijk zeggen: ik doe het zelf. Dan heeft u ook niemand meer nodig. Maar tot die tijd: oefen. Heb geduld met uzelf, maar wees vooral attent op de eigenaardige reacties, die u steeds meer vertoont.

Vraag u af, waarom u in sommige gevallen opeens bitter of anti bent t.a.v. iets wat u op een ander ogenblik aanvaardt. Ook daarin spelen bepaalde gevoelsfactoren een rol, die voor het erkennen van de paranormale vermogens belangrijk zijn.

Als u ziet dat er een taak voor u ligt, onverschillig welke, zeg dan niet: ik kan niet, maar zeg: ik probeer het. Probeer het zo goed als u kunt. Door voortdurend te pogen zult u op den duur erin slagen veel te bereiken wat u tot nu toe voor uzelf misschien als een onmogelijkheid heeft beschouwd.

Tot slot nog deze raad: Zoek in alles het normale. Niet de verklaring, maar het normale, het aanvaardbare, het beleefbare. En als u denkt dat u weet hoe iets gaat, probeer het. Want alleen de mens, die uitgaat van wat normaal is, komt verder. Iedereen die denkt: dit is paranormaal, dit is abnormaal, dit is miraculeus, komt niet verder, omdat hij alle gebeuren voortdurend van zich afwijst. Als je zelf iets wilt doen, moet je je juist integreren in het geheel waarin in feite alles mogelijk moet zijn.

:--:~:

KARMISCHE BELASTING.

Karma: de ontwikkeling, die je in het verleden hebt doorgemaakt waardoor eenzijdigheid van kenvermogen en reactie kan ontstaan in een volgend leven.

Belasting: last die op je drukt

Karmische belasting: de eenzijdige beïnvloeding en de ervaring van het verleden waardoor je in het heden onder een bepaalde druk staat en niet tot een volledig vrije ontwikkeling kunt komen.

Zo geformuleerd wordt het denkbeeld al iets duidelijker, meen ik. Als wij spreken van een karmische belasting, dan kunnen we elke afwijking van een norm (een norm is iets wat eigenlijk niet bestaat) daaronder rekenen. Ik stel het volgende:

Iemand, die in vorige levens een groot aantal ervaringen heeft opgedaan b.v. door lichamelijke schoonheid, zal geneigd zijn in een volgend bestaan juist door de vanzelfsprekendheid, waarmee al deze resultaten eens werden verwerkt, een vorm te kiezen die minder schoonheid heeft.

Hierdoor echter zullen de pretenties, de opvattingen omtrent het recht dat je toekomt die uit het verleden zijn blijven bestaan, nu plotseling worden geconfronteerd met een wereld waarin het oordeel heel anders is en dus ook de reactie. Er ontstaat een strijdigheid tussen wat je meent te mogen verwachten en wat je feitelijk krijgt. Hier is dan een enorm aanpassingsproces noodzakelijk. Je gaat dan de keerzijde van de schoonheid zien: namelijk het nadeel dat eraan verbonden kan zijn, indien je niet beschikt over lichamelijke schoonheid of exclusieve eigenschappen.

Dit is een zeer eenvoudig voorbeeld.

Wat gebeurt er nu? Een teveel wordt aangevuld door in een volgend leven een tekort te creëren. De reacties op het tekort en op het teveel zouden dan tezamen moeten worden een evenwichtige ervaring van de totale mogelijkheid. In dier voege is het eigenlijk een voordeel.

De gehele karmische wetmatigheid is niet veel anders dan een vermogen om je steeds meer bewust te worden op een alomvattende en niet slechts een eenzijdige manier. Maar aangezien een mens op een gegeven ogenblik die eenzijdigheid bij zijn incarneren zelf heeft geschapen, zal hij - tenzij zijn besef hem daarboven weet te verheffen - altijd de belasting van dit verleden ervaren. Dit is dan de karmische belasting waarover het gaat.

Het is duidelijk dat karmische belasting niet alleen zal berusten op lichamelijke oorzaken. Het kan evenzeer te maken hebben met geestelijke kwaliteiten. Een aardig voorbeeld van een dergelijke reeks ontwikkelingen kunt u vinden in onze vriend Henri.

Deze zichzelf noemende "Henri" was eens een rooms-katholiek priester. In die persoon heeft hij een soort eigenwaan opgebouwd, die gecompenseerd moest worden. Zijn volgende rol was er één van herbergier. Als herbergier moest hij de diensten bewijzen die hij als abbeé alleen als gunst had verleend. Hij was echter nog niet in staat om daaruit een reëel beeld van zijn relatie met de mensheid te vormen. Zo heeft hij na een tussenfase, die iets langer heeft geduurd, een incarnatie gekend onder de armen waarin hij zich als handelaar manifesteerde. Zoals hijzelf dit pleegt op te merken: de kleine kleinhandel en détail.

Hier ziet u dus dat het priesterschap op zichzelf, dat overigens in Henri ook nu nog een sterke rol speelt geestelijk gezien, voerde tot een overschatting van eigen geestelijke belangrijkheid en gewichtigheid. De eerste poging om dit te compenseren door de lichamelijke belangrijkheid

naar voren te schuiven en in plaats van het geestelijk werk zuiver stoffelijk werkzaam te zijn bleek uit het feit, dat hij niet in staat was een volledige ontwikkeling door te maken. Hij werd toen op aarde geboren in een arm gezin met een drankzuchtige vader. Deze man, die toch van zijn kinderen hield, liet het kind, toen hij er in een dronken bui mee speelde, vallen en daar kwam een lichamelijke deformatie uit voort.

Nu kunnen we zeggen dat dit een karmische belasting is. Maar het is een belasting, die een grote geestelijke achtergrond heeft gehad. Want nu ontstaat de machteloosheid lichamenlijk en geestelijk geen gezag en geen belangrijkheid te bezitten en toch gelijktijdig een relatie met de mensen te moeten scheppen, al is het maar om jezelf te handhaven. Hierdoor kwam hij voor het eerst tot een veel scherpere observatie van de mensheid, een juister gebruik van zijn geestelijke en ook zijn mentale vermogens. Als resultaat daarvan kwam hij weliswaar in onze wereld terug met een mate van verbittering, maar die kon worden overwonnen door het vroegere evenwicht tussen geestelijke en stoffelijke belangrijkheid.

Wat er ontstaat is een synthese waarin het besef en de geestelijke resultaten van de drie levens een nieuwe persoonlijkheid scheppen. Een persoonlijkheid, die misschien het speelse en half-optimistische element van het laatste leven wel handhaaft, maar daarachter tevens de diepgang bezit van de priesterlijke erkenning en de handigheid van de herbergier, die zijn gasten weet aan te praten dat het gerecht, dat hij toevallig klaar heeft in de keuken, juist datgene is wat zij bovenal verlangen. U heeft dat vele malen in de praktijk kunnen zien.

Dat deze zelfde Henri juist door dit alles een handigheid heeft gekregen om vanuit de geest mensen te helpen waarbij hij geestelijke krachten gebruikt, maakt duidelijk dat hij ook zijn paranormale gaven, zoals dat heet, reeds had ontwikkeld en daardoor een feitelijke relatie met de wereld in stand weet te houden waarbij hij wel degelijk daadwerkelijk kan ingrijpen en niet behoeft te volstaan met influisteringen of op zich eigenlijk zinloze manifestaties.

Dan valt verder op, dat hij juist door de afronding van zijn persoonlijkheid, die in de geest verder voortgang heeft gevonden, openstaat voor veel hoog licht. Gezien zijn band met uw wereld kan hij bepaalde hogere lichtkrachten soms gemakkelijker op uw aarde richten en daar activeren dan menig andere geest, die theoretisch misschien hoger zou staan. Dit is dus het gevolg van een karmische gang. Ik heb dit nu eenvoudig gehouden door alleen maar drie levens te nemen, terwijl in de reeks er eigenlijk meer behoren.

U bent ook niet voor de eerste keer hier, of u het weet of niet. U heeft dus bepaalde zaken op aarde reeds beleefd. Daaruit zijn denkbeelden voortgekomen. Maar die denkbeelden voerden gelijktijdig tot een verkeerde inschatting van uw geestelijke behoeften en uw geestelijke mogelijkheden. Het resultaat was, dat u in deze fase dus met conflicten te maken kreeg die u in een vorig leven als onbelangrijk terzijde heeft geschoven, maar die nu voor u wel degelijk van belang zijn en waardoor u innerlijk krachten moet opbrengen om een juiste oplossing te vinden. Dit impliceert, dat u in dit leven karmisch belast bent.

Een karmische belasting is echter ook een kwestie van wereldbeeld, van verwachting, van emotionele reactie op de wereld. En dat betekent, dat u ook ten aanzien van uzelf en niet alleen ten aanzien van de wereld vaak gedeeltelijk blind bent; u ziet de dingen niet. U gaat eraan voorbij. U kunt er niet op reageren.

Men zegt ook wel op aarde dat mensen gevoelsarm zijn. Dat is helemaal niet waar. Maar hun gevoelsreacties liggen buiten dat wat als norm geldt en hun beeld van belangrijkheid en van de wereld eveneens. Daardoor heten ze gevoelsarm. Maar het conflict, dat uit die schijnbare gevoelsarmoede

voortkomt, is wel degelijk een last, die zij met zich hebben mee te dragen. Vaak is het ook een beperking van hun mogelijkheden in de wereld.

Nu heeft elke geest paranormale vermogens. Dat wil zeggen: een geest beschikt over de kracht van alle sferen waarvan ze deel uitmaakt.

In de praktijk betekent dit: van de hoogste werelden van licht tot tenminste de stoffelijke wereld, terwijl sommige geesten daarnaast nog relaties hebben met duistere werelden en ook de mogelijkheden daarvan zouden moeten kunnen gebruiken. Maar zij zien hun mogelijkheden niet omdat zij dat in één richting zoeken.

Iemand kan een goed genezer zijn en gelijktijdig b.v. in het aanvoelen van mensen voortdurend falen. Dat komt voor. Wat is daarvoor de verklaring? Er is dan een eenzijdigheid ontstaan die zeer waarschijnlijk is voortgevloeid uit hetgeen die persoon vóór dit stoffelijk bestaan heeft meegemaakt. Dientengevolge is die eenzijdigheid vanuit ons standpunt een karmische belasting. Die karmische belasting kan echter worden opgeheven op het ogenblik, dat de evenwichtigheid wordt bereikt; dat we dus de eenzijdigheid verlaten en daarvoor in de plaats een openheid ten aanzien van het geheel vertonen.

De overwinning van karma is eigenlijk een vorm van onthechting. Wij moeten inzien dat de belangrijkheid van sommige dingen eigenlijk niet bestaat dan alleen in onze eigen ogen. We moeten inzien dat de wereld met haar regels wel een schijn heeft gecreëerd, maar dat die schijn alleen maar dient om één deel van de werkelijkheid naar voren te schuiven. Wij moeten de andere delen ook erkennen. Het klinkt, denk ik, de mens vreemd in de oren dat deze vorm van erkenning niets anders is dan ruimdenkendheid. Erkenning van alle waarden voert tot een vrijmaking van de geestelijke vermogens en daarmee van alle krachten, die in het ego zijn opgeslagen of voor dit ego kunnen worden geactiveerd. Toch is dat waar.

We gaan nu de kosmische kant uit.

De kosmos is een geheel. Dat wil zeggen, dat alle krachten daarin overal en gelijktijdig volledig werkzaam zijn, ook als de werking van die krachten slechts gedeeltelijk wordt geconstateerd. Op het ogenblik, dat ik de werkelijkheid begrijp, ken ik het geheel der werkzame krachten. Door mijn eigen beperkte kracht bij één deel van het werkzame te voegen geef ik daaraan een mate van overwicht, die alleen door mijn bewust streven in stand kan worden gehouden. Dit overwicht betekent, dat er een invloed is ontstaan die afwijkt van de norm. Daar ik deze invloed zelf veroorzaak en niemand in de norm van het menselijk weten kan verklaren hoe dit gebeurt, heet dat paranormaal. Je hebt dus paranormale kwaliteiten op het ogenblik, dat je in staat bent de je omringende krachten als een evenwicht aan te voelen en in dat evenwicht je streven, duidelijk omschreven en sterk omlind, uit te drukken. De karmische belasting is dus in feite niets anders dan een blindheid voor een deel van de krachten rond ons en voor een deel van de mogelijkheden die er voor ons bestaan. Juist daarom zullen we moeten proberen eerst te werken met de dingen die we hebben. Want als we niet bereid zijn de wereld, die voor ons nu kenbaar is te aanvaarden zoals ze is, zullen we de delen die daar als aanvulling bij behoren ons niet kunnen realiseren en ze nimmer kunnen beschrijven. Die realisatie is nu weer noodzakelijk voordat de aanvaarding kan komen.

Het kenvermogen gaat uit van de wereld waarin u nu leeft met de midelen en de eenzijdige gerichtheden die nu bestaan. Als wij die wereld voor onszelf juist hebben omschreven, moeten we beseffen dat daarom ook een tegendeel mogelijk is van al hetgeen er nu voor ons bestaat. Aanvaard dit tegendeel als even werkelijk als datgene wat nu voor u manifest is en er ontstaat een synthese waardoor de illusiewaarde kleiner wordt en de werkelijkheidswaarde groter. De werkelijkheid bevat alle krachten. Daarom kun-

nen wij alle krachten in die werkelijkheid erkennen en ons daarop richtend ook voor onszelf hanteren. Dit is voor u waarschijnlijk een heel mooie theorie en de uitvoerbaarheid ervan lijkt de meesten van u ver weg te zijn.

Nu blijkt echter dat een groot aantal mensen instinctief en daardoor niet continu maar alleen onder bepaalde omstandigheden hun karmische belasting doorbreken.

Er zijn mensen, die zichzelf als zwak beschouwen en die inderdaad ten aanzien van anderen een groot aantal nadelen hebben die van fysieke of psychische aard kunnen zijn. Er ontstaat nu een situatie waardoor wij willen of moeten ingrijpen, en wat gebeurt er? Zij overtreffen plotseling alles wat voor hen zelf en hun besef mogelijk zou zijn. Zij komen dan wel tot een rationalisatie daarvan, maar ondertussen hebben ze die grens overschreden. Instinctieve overschrijding van de karmische grenzen gebeurt op het ogenblik, dat bij een redelijke innerlijke harmonie een algehele aanvaarding van uiterlijke omstandigheden ontstaat. Dat laatste maakt duidelijk waarom dat altijd korte momenten zijn, want de volledige aanvaarding krijgt u zo gauw niet. Hier kunt u ook weer zeggen:

Karmische belasting is dus een variabele factor, die niet in het gehele leven continu en op dezelfde wijze blijft optreden. Ze is vatbaar voor emotionele reacties en variaties waarbij de remming door karma opgelegd tijdelijk verdwijnt, daarnaast kan zij door een bewuste zelferkenning en benadering van de wereld eveneens worden verminderd in waarde en betekenis.

Eindconclusie:

Een karmische belasting kan worden overwonnen. Zij behoeft niet noodzakelijk een beperking in te houden van de eigen vermogens, paranormaal of anderszins. Zij impliceert wel een noodzaak om de wereld voortdurend anders te benaderen totdat je een harmonie met geheel die wereld voor jezelf kunt waarmaken.

x Is het mogelijk, dat men zich bewust is van een karmische belasting?

- Het is mogelijk, dat men zich van een karmische belasting bewust wordt. Wanneer u op aarde incarneert, dan wordt namelijk alle besef van die belasting, dat door de keuze eigenlijk al omschreven is, ongedaan gemaakt. Uw aanpassing in de wereld betekent een vervaging van dit besef. Maar een mens, die voortdurend met een en hetzelfde effect in zijn leven wordt geconfronteerd, gaat beseffen: dit is niet iets wat van mijn wil uitgaat; het wordt door mij ondanks mijzelf veroorzaakt. En dan kan men zeggen: dit is een karmische belasting.

Op deze manier kun je verdergaan en dan zie je dat je relatie met de mensheid in feite zich op een totaal andere wijze ontplooit dan je zelf zoudt willen. Dan zeg je: dat is ergens toch onvermijdelijk en noodzakelijk, het is een karmische belasting. Het besef van de belasting is dus wel mogelijk, maar het besef van de waarde of de betekenis van deze belasting lijkt mij voor een mens slechts zelden te bereiken.

Theoretisch is het denkbaar, dat iemand precies weet welke karmische belasting er rust op dit bestaan en daardoor een overwinning ervan zonder meer kan bereiken. Dat wordt door die kennis geïmpliceerd. Maar de doorsnee-mens kan wel vaststellen dat deze voortdurende frustratie bestaat, hij kan zelfs beseffen dat die uit het verleden voortkomt, maar hij beseft meestal nog niet op welke wijze de krachten in het "ik" door dit "ik" kunnen worden gecompenseerd. Want die compensatie vinden, betekent gelijktijdig een onafhankelijkheid bereiken ten aanzien van de uiterlijkheid, je wereld. Dat wil dus niet alleen zeggen wat anderen zijn, denken of doen omtrent jou of omtrent zichzelf, maar het betekent vooral ook het zien van aanvullende waarden daar waar die volgens de wereld niet bestaan en die dan voor jezelf ook nog te realiseren. Het is niet zo eenvoudig, maar denkbaar is het wel.

O V E R G A N G.

Overgang: verandering. Verandering van leven, verandering van werking, verandering van zijn, verandering van denken, verandering van besef.

Overgang, een woord dat beter is dan dood. Want kent de mens in zijn leven ook niet een fase waarin het lichaam langzaam zijn functies verandert en noemt hij ook dit niet overgang? Het is in wezen een nieuwe stabiliteit zoeken, anders gaan worden, andere emoties kennen en - als je eerlijk bent - je denkbeelden van het verleden en je verlangens van het verleden herzien in overeenstemming met de nieuwe feiten.

Wat is sterven anders dan een veranderen van wereld en van mogelijkheden. Je lichaam verdwijnt, maar je denken belichaamt je nog. Je wereld laat je achter, maar de problemen van die wereld zijn deel van jou; je draagt ze mee. De schoonheid van je wereld laat je achter, maar je beeld van die schoonheid - idealer misschien dan de feiten ooit waren - neem je mee. Al wat je zelf bent, blijf je. Je wereld verandert. Dat is overgang.

Waarom zou een mens dan de overgang vrezen? Slechts hij, die zichzelf verwerpt en zichzelf vreest, is terecht bevreesd voor de dood. Want in de dood kom je tot een leven waarin je zelf je wereld wordt. Maar hij, die in zich nog gelooft aan het goede, die nog droomt van licht en harmonie, behoeft de overgang, de dood, niet te vrezen. Want dat wat hij droomt, is deel van de werkelijkheid die hij leven zal; dat wat onmogelijk scheen wordt mogelijk, als je erin gelooft. Onmogelijk is alleen datgene wat je voor jezelf als zodanig omschrijft.

Overgang, sterven, veranderen, maar ook beseffen dat je jezelf blijft. Nooit zul je iets anders zijn dan het ego dat je bent met alle krachten en gedachten ervan. En steeds groeiend zul je na elke overgang opnieuw rijker, geschakeerder je wereld zien, omdat je meer kunt aanvaarden van de werkelijkheid waarvan je deel bent.

Sterven is de droon op het leven, wanneer het leven voltooid is. Overgang is de vrijheid betreden uit de beperkingen van een leerschool waarin het gaan en werken je soms zwaar valt.

Overgang is de genade Gods leven als een werkelijkheid en niet alleen als een vage troost voor de onaanvaardbaarheid van je bestaan.

Ieder van u zal eens overgaan. Doe het niet te snel. Wanneer de tijd komt, dan zegt het lichaam uit zichzelf "vaarwel" en trekt de geest zich terug in een wereld van werkelijkheid en droom tegelijk.

Wees niet bang voor de overgang, want ze brengt u de vrede die in u woont als een werkelijkheid. Zij confronteert u met de strijd in u die u nu voor uzelf probeert te verbloemen.

Geen wereld kan wijder zijn dan de wereld van de dood.

Geen leven kan vollediger zijn dan het leven dat ontstaat uit de stoffelijke dood.

Geen vervulling kan groter zijn dan de vervulling die voor elk ego bestaat op het ogenblik, dat de stoffelijke beperking wegvalt en de innerlijke harmonie albeslissend wordt.

Ik hoop u hiermede iets duidelijk te hebben gemaakt. Misschien is het aan het einde van het jaar niet eens zo vreemd om juist daarop te wijzen. Want weet u, wie wil sterven vóór zijn tijd, neemt teveel proble-

men mee. Maar wie heengaat op zijn tijd, die vindt het antwoord op alles wat zijn leven onoplosbaar deed schijnen. Daarom is het een vreugde, wanneer de tijd komt. Daarom is het ook een verschrikking voor hen die gaan voordat de tijd komt.

-:-

LEVENSPIRAAL.

Traag wentelt zich de tijd,
spiralen tekenend in oneindigheid
en schrijvend wat reeds werd geschreven.
't Ik dat steeds weer verdenkt
langs deze macht en deze kracht en deze weg,
noemt dit het leven,
omdat men slechts het gaan verstaat.
Maar het heelal, het is één wezen.
En alle sterrenmacht tezaam is misschien
een wezen als een amoëbe,
een naam geschreven in een boek
van hoger zijn en hogere kracht.
Een heel spiraal van zijn en leven
is slechts tot uiting gebracht
als één wezen en één werkelijkheid.

Wie zijn bewustzijn ziet verglijden
in het sterven van de tijd,
ondergaat de grootheid van een Al
waarin de krachten al tezaam
zijn niet slechts wezen of een naam,
maar zijn een deel van 't eigen wezen.
Dan zijn de sferen plotseling vrij.
Dan kent de mens niet meer demonen, vreezen of grenzen.
Dan is hij één met alle zijn.
Dan ziet hij in zichzelf de mensen zoals zij zijn
en uit zichzelf de machten en de krachten,
zoals de Schepper deed ontstaan.
Dan komt hij vrij uit mensenwaan
en kan hij eerst vrij zichzelf wezen
wetend: Hij, die is, is deel van mij.
Ik ben, die ben.
Want vrij overzie ik de tijd.
Het heelal is het speeltuig
waarin mijn wezen een ogenblik zichzelf vermeit,
denkend aan de kleinheid van één, die nog de spiraal
zag als de werkelijkheid van leven.

:-:-: